

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

57 tomas

2014 m. gegužės 20 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 510/2014, kuriuo nustatoma prekybos tvarka, taikoma tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus, ir panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1216/2009 ir (EB) Nr. 614/2009 1
- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 511/2014 dėl Nagojos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais išteklių ir sąžiningo bei teisingo naudosis, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo naudotojams skirtų atitikties priemonių Sąjungoje⁽¹⁾ 59
- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 512/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 912/2010, kuriuo įsteigiama Europos GNSS agentūra 72
- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 513/2014, kuriuo kaip Vidaus saugumo fondo dalis nustatoma policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonė ir panaikinamas Tarybos sprendimas 2007/125/TVR 93
- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 514/2014, kuriuo nustatomos Priežlobsčio, migracijos ir integracijos fondo ir policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonės bendrosios nuostatos 112

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 515/2014, kuriuo kaip Vidaus saugumo fondo dalis nustatoma išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemonė ir panaikinamas Sprendimas Nr. 574/2007/EB 143
- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas ir iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2008/381/EB ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos sprendimai Nr. 573/2007/EB ir Nr. 575/2007/EB bei Tarybos sprendimas 2007/435/EB 168
- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2014 dėl fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 842/2006 ⁽¹⁾ 195

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

2014/283/ES:

- ★ 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas dėl Biologinės įvairovės konvencijos Nagojos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo sudarymo Europos Sąjungos vardu ⁽¹⁾ 231
- ★ Biologinės įvairovės konvencijos Nagojos protokolas dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo 234

2014/284/ES:

- ★ 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas dėl Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos savanoriškos partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojamais medienos produktais sudarymo 250
- ★ Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos savanoriškos partnerystės susitarimas dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojamais medienos produktais 252

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Istatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 510/2014

2014 m. balandžio 16 d.

kuriuo nustatoma prekybos tvarka, taikoma tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus, ir panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1216/2009 ir (EB) Nr. 614/2009

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį ir 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, ir visų pirma ja nustatytą skirtumą tarp deleguotųjų aktų ir įgyvendinimo aktų, reikia suderinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1216/2009 ⁽³⁾ ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 614/2009 ⁽⁴⁾. Kad dabartiniai tekstai būtų aiškesni ir skaidresni būtini papildomi pakeitimai;
- (2) iki 2013 m. gruodžio 31 d. bendros žemės ūkio politikos (toliau – BŽŪP) priemone, kaip numatyta Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV), buvo Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 ⁽⁵⁾;
- (3) įgyvendinant BŽŪP reformą Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 nuo 2014 m. sausio 1 d. buvo pakeistas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1308/2013 ⁽⁶⁾. Reglamentai (EB) Nr. 1216/2009 ir (EB) Nr. 614/2009 turėtų būti pritaikyti, siekiant atsižvelgti į tą reglamentą, kad būtų galima užtikrinti su trečiosiomis šalimis suderintos prekybos tvarkos taikymą žemės ūkio produktams, kita vertus – jos taikymą prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus;
- (4) tam tikri žemės ūkio produktai naudojami gaminant tiek perdirbtus žemės ūkio produktus, tiek į SESV I priedą neįtrauktas prekes. Būtina imtis priemonių pagal BŽŪP ir pagal bendrą prekybos politiką, siekiant atsižvelgti į prekybos tokiais produktais ir prekėmis poveikį SESV 39 straipsnyje nurodytų tikslų įgyvendinimui ir į priemonių, kurios priimtose siekiant įgyvendinti SESV 43 straipsnį, poveikį tokių produktų ir prekių ekonominei padėčiai, atsižvelgiant į žemės ūkio produktų įsigijimo Sąjungoje ir pasaulio rinkoje išlaidų skirtumus;
- (5) atsižvelgiant į įvairius žemės ūkio ir maisto pramonės Sąjungoje ypatumus, į SESV I priedą įtraukti žemės ūkio produktai Sąjungoje atskiriami nuo perdirbtų žemės ūkio produktų, neįtrauktų į tą priedą. Toks pat atskyrimas negalimas tam tikrose trečiojoje šalyse, su kuriomis Sąjunga sudaro susitarimus. Todėl reikėtų numatyti galimybę

⁽¹⁾ OL C 327, 2013 11 12, p. 90.

⁽²⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1216/2009, nustatantis prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms (OL L 328, 2009 12 15, p. 10).

⁽⁴⁾ 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 614/2009 dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos (OL L 181, 2009 7 14, p. 8).

⁽⁵⁾ 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras BRO reglamentas“) (OL L 299, 2007 11 16, p. 1).

⁽⁶⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

išplėsti į SESV I priedą neįtrauktiems perdirbtiems žemės ūkio produktams taikomų bendrųjų taisyklių taikymo sritį, į ją įtraukiant į tą priedą įtrauktus tam tikrus žemės ūkio produktus, kai tarptautiniu susitarimu numatyta tų dviejų tipų produktų asimiliacija;

- (6) tais atvejais, kai šiame reglamente daroma nuoroda į Sąjungos pagal SESV sudarytus arba laikinai taikomus tarptautinius susitarimus, nurodomas SESV 218 straipsnis;
- (7) siekiant užkirsti kelią neigiamam poveikiui, kurį Sąjungos rinkai ir BŽŪP veiksmingumui gali daryti tam tikrų perdirbtų žemės ūkio produktų importas, arba sumažinti tokį poveikį, turėtų būti įmanoma tokių produktų importą apmokestinti papildomu muitu, jeigu įvykdytos tam tikros sąlygos;
- (8) ovalbuminas ir laktalbuminas yra perdirbti žemės ūkio produktai, kurie nėra įtraukti į SESV I priedą. Siekiant suderinimo ir paprastinimo Reglamente (EB) Nr. 614/2009 nustatyta bendra prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistema turėtų būti įtraukta į prekybos tvarką, taikomą tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus. Atsižvelgiant į tai, kad kiaušinius daugeliu atvejų galima pakeisti ovalbuminu ir tam tikrais atvejais – laktalbuminu, ovalbuminui ir laktalbuminui nustatyta prekybos tvarka turėtų atitikti kiaušiniams nustatytą tvarką;
- (9) nedarant poveikio konkrečioms lengvatinės prekybos tvarkos nuostatomis pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 978/2012 ⁽¹⁾ ir kitokiai Sąjungos autonominei prekybos tvarkai, būtina nustatyti pagrindines taisykles, reglamentuojančias prekybos tvarką, taikomą perdirbtiems žemės ūkio produktams ir į I priedą neįtrauktoms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus. Be to, pagal tas pagrindines taisykles būtina numatyti sumažintų importo muitų ir tarifinių kvotų nustatymo tvarką ir eksporto grąžinamųjų išmokų suteikimo tvarką. Tos taisyklės ir nuostatos turėtų būti parengtos atsižvelgiant į importo muitams ir eksporto subsidijoms taikomus ribojimus, susijusius su Sąjungos išipareigojimais pagal PPO susitarimus ir dvišalius susitarimus;
- (10) ovalbumino ir laktalbumino rinka glaudžiai susijusi su kiaušinių rinka, todėl reikėtų numatyti galimybę pareikalauti pateikti ovalbumino ir laktalbumino importo licenciją ir laikinai sustabdyti ovalbumino ir laktalbumino laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos taikymą, kai dėl ovalbumino ir laktalbumino laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos taikymo sutrinka arba gali būti sutrikdyta tų produktų arba kiaušinių rinka Sąjungoje. Išduodant ovalbumino ir laktalbumino importo licencijas ir licencijose nurodytus ovalbuminą ir laktalbuminą išleidžiant į laisvą apyvartą turėtų būti galima reikalauti, kad nurodyti produktai atitektų kilmės šalies, kilmės vietos, autentiškumo ir kokybės savybių reikalavimus;
- (11) siekiant atsižvelgti į prekybos raidą ir rinkos pokyčius, ovalbumino ir laktalbumino bei kiaušinių rinkų poreikius, taip pat į ovalbumino ir laktalbumino importo stebėsenos rezultatus, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti taisykles, pagal kurias nustatomas reikalavimas išleidžiant į laisvą apyvartą importuojamą ovalbuminą ir laktalbuminą pateikti importo licenciją, taisykles dėl teisių ir pareigų pagal tą importo licenciją ir jų teisinių pasekmių, atvejų, kai leidžiama nevykdyti pareigos, minimos licencijoje, importo licencijų išdavimo ir prekių išleidimo į laisvą apyvartą taisyklės, kai reikalaujama pateikti dokumentą, išduotą trečiosios šalies arba subjekto, kuriuo, be kita ko, patvirtinama produktų kilmės šalis, kilmės vieta, autentiškumas ir kokybės savybės, taisyklės dėl importo licencijų perleidimo arba perleidžiant taikomų ribojimų, atvejų kai importo licencijos nereikalaujama pateikti, ir atvejai, kai reikalaujama arba nereikalaujama pateikti garantijos, kuria užtikrinama, kad produktai importuoti per licencijos galiojimo laikotarpį;
- (12) tam tikri į SESV I priedą neįtraukti perdirbti žemės ūkio produktai gaunami naudojant žemės ūkio produktus, kuriems taikomi BŽŪP reikalavimai. Tiems importuojamiems perdirbtiems žemės ūkio produktams taikomi muitai turėtų kompensuoti jų gamybai naudotų žemės ūkio produktų kainų pasaulinėje rinkoje ir Sąjungos rinkoje skirtumą, drauge užtikrinant atitinkamos perdirbimo pramonės konkurencingumą;
- (13) vadovaujantis tam tikrais tarptautiniais susitarimais, importo muitų, taikomų perdirbtiems žemės ūkio produktams, maito žemės ūkio sudedamosios dalys, papildomi muitai cukrui ir miltams ir *ad valorem* muitai mažinami arba palaipsniui panaikinami įgyvendinant Sąjungos prekybos politiką. Tuos sumažinimus turėtų būti galima nustatyti atsižvelgiant į nelengvatinei prekybai taikomas maito žemės ūkio sudedamąsias dalis;

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 732/2008 (OL L 303, 2012 10 31, p. 1).

- (14) importo maito žemės ūkio sudedamoji dalis turėtų kompensuoti perdirbtų žemės ūkio produktų gamybai naudotų žemės ūkio produktų kainų pasaulinėje rinkoje ir Sąjungos rinkoje skirtumą, todėl būtina išlaikyti glaudžią perdirbtiems žemės ūkio produktams taikomos importo maito žemės ūkio sudedamosios dalies apskaičiavimo ir importuojamiems neperdirbtiems žemės ūkio produktams taikomos sudedamosios dalies apskaičiavimo sąsają;
- (15) siekiant įgyvendinti tarptautinius susitarimus, kuriais numatoma mažinti ar palaipsniui panaikinti perdirbtiems žemės ūkio produktams taikomus importo maitus, atsižvelgiant į specialius žemės ūkio produktus, kurie sunaudoti arba laikomi sunaudotais perdirbtų žemės ūkio produktų gamybai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tų žemės ūkio produktų, kuriuos reikia laikyti sunaudotais perdirbtų žemės ūkio produktų gamybai, sąrašo sudarymo, kitų žemės ūkio produktų lygiaverčių kiekių nustatymo ir perskaičiavimo į specifinių žemės ūkio produktų lygiavertį kiekį, kurie laikomi sunaudotais, taisyklių, nustatant sumažintai maito žemės ūkio sudedamajai daliai ir sumažintiems papildomiems maitams apskaičiuoti būtinų elementų ir tokio apskaičiavimo metodų, taip pat nereikšmingų kiekių, kuriems esant žemės ūkio sudedamajai daliai bei papildomiems maitams cukrui ir miltams turi būti nustatoma sumažinta nulinė norma;
- (16) importo tarifų nuolaidas turėtų būti galima suteikti neribotiems susijusių prekių kiekiams arba ribotiems kiekiams, kuriems taikoma tarifinė kvota. Kai pagal tam tikrus tarptautinius susitarimus tarifų nuolaidos suteikiamos pagal tarifines kvotas, tas kvotas leidžia naudoti ir administruoja Komisija. Dėl praktinių priežasčių svarbu, kad prekių, kurioms sutarta taikyti lengvatinius maitų tarifus, importo maito ne žemės ūkio sudedamosios dalies valdymui būtų taikomos tos pačios taisyklės, kaip ir maito žemės ūkio sudedamosios dalies valdymui;
- (17) ovalbumino ir laktalbumino rinkos glaudžiai susijusios su kiaušinių rinka, todėl ovalbuminui ir laktalbuminui taikomas tarifines kvotas reikėtų leisti naudoti ir administruoti taip, kaip ir kiaušiniams taikomas kvotas remiantis Reglamentu (ES) Nr. 1308/2013. Prireikus administruavimo būdas turėtų būti suderintas su prekių tiekimo į Sąjungos rinką poreikiais ir su būtinybe išsaugoti pusiausvyrą ir turėtų būti pagrįstas praecytyje taikytais metodais, atsižvelgiant į PPO susitarimuose nustatytas teises;
- (18) siekiant užtikrinti, kad ekonominės veiklos vykdytojai turėtų vienodas patekimo į rinką galimybes ir vienodas sąlygas, atsižvelgti į prekių tiekimo Sąjungos rinkai reikalavimus ir išsaugoti pusiausvyrą toje rinkoje, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl sąlygų, kurių privalu laikytis norint pateikti paraišką dėl tarifinės kvotos, taisyklių, susijusių su teisiu į tarifinę kvotą perleidimu, numatant reikalavimą, kad tarifine kvota būtų galima naudotis pateikus garantiją, ir ypatumų, tarifinėms kvotoms taikomų reikalavimų ar ribojimų;
- (19) siekiant užtikrinti, kad eksportuojamiems produktams tam tikromis sąlygomis būtų galima taikyti specialią importo į trečiąją šalį tvarką, laikantis Sąjungos pagal SESV sudarytų tarptautinių susitarimų, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, pagal kurias valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, gavusios prašymą ir po atitinkamų patikrų, turi išduoti dokumentą, kuriuo patvirtinama, kad įvykdytos sąlygos, susijusios su produktais, kuriems gali būti taikoma speciali importo į trečiąją šalį tvarka, jei jie būtų eksportuojami ir jei būtų įvykdytos tam tikros sąlygos;
- (20) gali būti, kad konkurencijos sąlygomis žemės ūkio žaliavų perdirbimo pramonės paklauskos vien tik Sąjungos žaliavomis patenkinti neįmanoma. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ tokioms prekėms leidžiama taikyti laikinojo įvežimo perdirbti tvarką, jeigu įvykdomos Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2454/93 ⁽²⁾ nustatytos ekonominės sąlygos. Reglamentas (EEB) Nr. 2913/1992 turi būti keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 952/2013 ⁽³⁾, tačiau tik nuo 2016 m. birželio 1 d. Todėl šiame reglamente derėtų pateikti nuorodą į Reglamentą (EEB) Nr. 2913/1992, ypač atsižvelgiant į tai, kad ateityje nuorodos į Reglamentą (EEB) Nr. 2913/1992 turi būti laikomos nuorodomis į Reglamentą (ES) Nr. 952/2013. Jeigu susiklosto aiškiai nustatytos aplinkybės, reikėtų pripažinti, kad yra paisoma ekonominių sąlygų, kuriomis tam tikram žemės ūkio produktų kiekiui gali būti taikoma laikinojo įvežimo perdirbti tvarka. Tie kiekiai turėtų būti nustatyti atsižvelgiant į prekių tiekimo balansą. Teisingumo principo nepažeidžianti galimybė naudoti esamus kiekius, ekonominės veiklos vykdytojams taikomos vienodos sąlygos ir aiškumas turėtų būti užtikrinti valstybių narių išduodamų laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų sistema;

⁽¹⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos maitinės kodeksą (OL L 302, 1992 10 19, p. 1).

⁽²⁾ 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos maitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993 10 11, p. 1).

⁽³⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos maitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

- (21) siekiant užtikrinti laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos racionalų ir veiksmingą taikymą, atsižvelgiant į Sąjungoje susiklosčiusią padėtį susijusių prekių rinkoje ir į perdirbimo pramonės poreikius bei praktiką, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomas tų žemės ūkio produktų, dėl kurių gali būti išduoti laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatai, sąrašas, laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų suteikiamos teisės ir jų teisinės pasekmės, ekonominės veiklos vykdytojų teisių tarpusavio perleidimas, ir laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų sistemos patikimumui ir veiksmingumui užtikrinti būtinos taisyklės, susijusios su sertifikato autentiškumu, jų perleidimu arba to perleidimo apribojimais;
- (22) turėtų būti nustatyta eksporto grąžinamųjų išmokų suteikimo, nepažeidžiant ribų, kurios nustatytos pagal Sąjungos PPO įsipareigojimus, tvarka, taikoma į SESV I priedą neįtrauktoms prekėms gaminti sunaudotiems tam tikriems žemės ūkio produktams, siekiant tų prekių gamintojų nestatyti į nepalankią padėtį dėl kainų, kurias jie privalo sumokėti, kad įsigytų žaliavų, kaip to reikalauja BŽŪP. Tomis grąžinamosiomis išmokomis reikėtų dengti tik žemės ūkio produkto kainų Sąjungos rinkoje ir pasaulio rinkoje skirtumą. Todėl ta tvarka turėtų būti nustatyta kaip dalis prekybos tvarkos, taikomos tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus;
- (23) į I priedą neįtrauktų prekių, už kurias galima gauti grąžinamąsias išmokas, sąrašas turėtų būti nustatytas atsižvelgiant į joms pagaminti naudotų žemės ūkio produktų kainų Sąjungos rinkoje ir pasaulio rinkoje skirtumą ir į būtinybę kompensuoti visą šį skirtumą ar jo dalį, kad į I priedą neįtrauktoms susijusioms prekėms naudotus žemės ūkio produktus būtų lengviau eksportuoti;
- (24) būtina užtikrinti, kad eksporto grąžinamosios išmokos nebūtų skiriamos už importuotas ir į laisvą apyvartą išleistas į I priedą neįtrauktas prekes, kurios yra reeksportuotos arba eksportuotos jas perdirbus arba įtraukus į kitų prekių, neįtrauktų į I priedą, sudėtį. Būtina užtikrinti, kad grąžinamosios išmokos nebūtų skiriamos už importuotus ir į laisvą apyvartą išleistus grūdus, ryžius, pieną ir pieno produktus arba kiaušinius, kai prekės eksportuojamos po perdirbimo arba įtraukimo į prekių, neįtrauktų į I priedą, sudėtį;
- (25) eksporto grąžinamųjų išmokų už žemės ūkio produktus, eksportuotus kaip prekės, neįtrauktos į I priedą, dydžiai turėtų būti nustatyti laikantis tų pačių taisyklių, tvarkos ir tos pačios procedūros, kurios taikomos eksporto grąžinamosioms išmokoms už eksportuotus neperdirbtus žemės ūkio produktus, vadovaujantis Reglamentu (ES) Nr. 1308/2013 ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1370/2013 ⁽¹⁾;
- (26) atsižvelgiant į glaudžią į I priedą neįtrauktų prekių ir tų į I priedą neįtrauktų prekių gamybai naudotų žemės ūkio produktų sąsają, taip pat į tų prekių ir produktų skirtumus, būtina numatyti eksporto grąžinamosioms išmokoms taikomų horizontaliųjų nuostatų, nustatytų Reglamente (ES) Nr. 1308/2013, taikymą į I priedą neįtrauktoms prekėms;
- (27) siekiant atsižvelgti į specialius į I priedą neįtrauktų prekių, kurių sudėtyje yra tam tikrų žemės ūkio produktų, gamybos procesus ir prekybos reikalavimus, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, susijusių su eksportuojamų I priedą neįtrauktų prekių ir jų gamybai naudojamų žemės ūkio produktų savybėmis, taisyklės dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už tam tikrus žemės ūkio produktus, eksportuojamus juos perdirbus į prekes, neįtrauktas į I priedą, nustatymo, taisyklės dėl eksportuojamų I priedą neįtrauktų prekių sudėties įrodymo, taisyklės, pagal kurias reikalaujama deklaracijoje nurodyti naudojamus tam tikrus importuojamus žemės ūkio produktus, taisyklės dėl žemės ūkio produktų prilyginimo pagrindiniams produktams ir dėl kiekvieno pagrindinio produkto referencinio kiekio nustatymo, taip pat dėl horizontaliųjų taisyklių, taikomų eksporto grąžinamosioms išmokoms už žemės ūkio produktus, taikymo į I priedą neįtrauktoms prekėms;
- (28) Sąjungos pagal SESV sudarytais arba laikinai taikomais tarptautiniais susitarimais nustatytų eksporto apribojimų laikymasis turėtų būti užtikrintas grąžinamųjų išmokų sertifikatais, išduotais už susitarimuose nustatytus referencinius laikotarpius, atsižvelgiant į mažiems eksportuotojams numatytą metinį kiekį;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1370/2013, kuriuo nustatomos su bendru žemės ūkio produktų rinkų organizavimu susijusios tam tikros pagalbos ir grąžinamųjų išmokų nustatymo priemonės (OL L 346, 2013 12 20, p. 12).

- (29) turėtų būti išmokama visa turima eksporto gražinamųjų išmokų suma, atsižvelgiant į prekybos I priedą neįtrauktomis prekėmis padėti. Gražinamųjų išmokų sertifikatų sistema turėtų palengvinti veiksmingą gražinamųjų išmokų sumų administravimą;
- (30) reikėtų numatyti, kad valstybių narių išduoti gražinamųjų išmokų sertifikatai galėtų visoje Sąjungoje ir būtų išduodami pateikus garantiją, kuri garantuotų, kad ekonominės veiklos vykdytojas pateiks paraišką dėl gražinamųjų išmokų. Reikėtų nustatyti taisykles dėl gražinamųjų išmokų pagal išankstinio gražinamųjų išmokų nustatymo sistemą skyrimo taikant visus taikomus gražinamųjų išmokų dydžius ir dėl garantijų pateikimo ir gražinimo;
- (31) siekiant stebėti, kiek išleidžiama eksporto gražinamosioms išmokoms ir įgyvendinama gražinamųjų išmokų sertifikatų sistema, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, taikomų teisėms ir pareigoms pagal gražinamųjų išmokų sertifikatus, taisyklių, taikomų juos perleidžiant arba apribojant tą perleidimą, dėl atvejų ir padėties, kai nereikalaujama pateikti gražinamųjų išmokų sertifikatą arba garantiją, taip pat dėl leistino nuokrypio, kuomet netaikomas įsipareigojimas pateikti paraišką dėl gražinamųjų išmokų;
- (32) atsižvelgiant į tikslinių priemonių, susijusių su eksporto gražinamosiomis išmokomis, poveikį, reikėtų bendrai įvertinti žemės ūkio produktų perdirbimo įmonių, ypač mažųjų ir vidutinių įmonių, padėtį. Atsižvelgiant į specialius mažų eksportuotojų poreikius, už kiekvienus biudžetinius metus jiems reikėtų skirti bendrą sumą ir netaikyti reikalavimo pagal eksporto gražinamųjų išmokų tvarką pateikti gražinamųjų išmokų sertifikatus;
- (33) kai remiantis Reglamentu (ES) Nr. 1308/2013 priimamos priemonės dėl žemės ūkio produkto eksporto, o dėl prekių, kurios neįtrauktos į I priedą ir kurių sudėtyje yra didelė dalis žemės ūkio produkto, eksporto gali kilti kliūčių tų priemonių tikslų įgyvendinimui, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl lygiaverčių priemonių, kurių reikia imtis dėl tų į I priedą neįtrauktų prekių eksporto, numatymo, kartu laikantis visų prievolių pagal tarptautinius susitarimus;
- (34) pagal tam tikrus tarptautinius susitarimus Sąjunga gali riboti importo muitus ir už eksportą mokėtinas sumas, siekdama visiškai ar iš dalies kompensuoti perdirbtų žemės ūkio produktų arba į I priedą neįtrauktų susijusių prekių gamybai naudotų žemės ūkio produktų kainų skirtumus. Tų perdirbtų žemės ūkio produktų ir į I priedą neįtrauktų prekių atveju būtina nustatyti, kad šios sumos turi būti nustatytos kartu, kaip bendro muiito dalis, ir jomis turi būti kompensuojami žemės ūkio produktų, į kuriuos turi būti atsižvelgta, kainų skirtumus susijusios šalies ar regiono ir Sąjungos rinkose;
- (35) kadangi perdirbtų žemės ūkio produktų ir į I priedą neįtrauktų prekių sudėtis gali būti svarbi sprendžiant, kaip tinkamai taikyti šiuo reglamentu nustatytą prekybos tvarką, jų sudėtį turėtų būti įmanoma nustatyti atliekant kokybės ir kiekybės analizę;
- (36) siekiant įgyvendinti Sąjungos sudarytus tarptautinius susitarimus ir užtikrinti aiškumą ir nuoseklumą su Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾ daliniais pakeitimais, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tam tikrų šio reglamento ir jo priedų neesminių elementų papildymo ir dalinio keitimo;
- (37) reikėtų numatyti, kad valstybės narės Komisijai ir viena kitai turėtų teikti perdirbtiems žemės ūkio produktams ir į I priedą neįtrauktoms prekėms taikomai prekybos tvarkai įgyvendinti būtiną informaciją;

⁽¹⁾ 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).

- (38) siekiant užtikrinti informacijos sistemų vientisumą ir perduotų dokumentų ir susijusių duomenų autentiškumą bei aiškumą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl teiktinos informacijos pobūdžio ir tipo, duomenų, kurie turi būti tvarkomi, kategorijų, ilgiausių saugojimo laikotarpių ir tvarkymo tikslo, prieigos prie informacijos arba informacijos sistemų teisių ir šios informacijos skelbimo sąlygų nustatymo;
- (39) taikoma Sąjungos teisė dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾;
- (40) siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos ekonominės veiklos vykdytojams ir nacionalinėms institucijoms, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl ribos, nuo kurios nerenkamos arba nemokamos importo muitų, papildomų importo muitų, sumažintų importo muitų, eksporto gražinamųjų išmokų sumos ir rinktinės ar mokėtinės sumos, kai kompensuojama bendrai nustatyta kaina, nustatymo;
- (41) atsižvelgiant į glaudžią į I priedą neįtrauktų prekių ir tų į I priedą neįtrauktų prekių gamybai naudotų žemės ūkio produktų sąsają, būtina numatyti nuostatas, pagal kurias į I priedą neįtrauktoms prekėms *mutatis mutandis* būtų taikomos horizontaliosios nuostatos dėl garantijų, patikrų, tikrinimo, kontrolės ir sankcijų, kaip nustatyta ir priimta pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1306/2013 ⁽³⁾;
- (42) siekiant užtikrinti, kad perdirbtų žemės ūkio produktų importo licencijoms ir tarifinėms kvotoms bei į I priedą neįtrauktų prekių gražinamosioms išmokoms ir tokių prekių išmokų sertifikatams būtų taikomos horizontaliosios taisyklės, priimtos remiantis Reglamentu (ES) Nr. 1306/2013, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, kuriomis prirėkus priimamos horizontaliosios nuostatos dėl garantijų, patikrų, tikrinimo, kontrolės ir sankcijų, priimtų pagal tą reglamentą;
- (43) priimant deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį, ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (44) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento nuostatų dėl importuojamų prekių įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl priemonių, kuriomis nustatomi perdirbti žemės ūkio produktai, kuriems reikėtų taikyti papildomus importo muitus, siekiant užkirsti kelią Sąjungos rinkai daromam neigiamam poveikiui arba jį sumažinti, tų papildomų importo muitų taikymo priemonių, atsižvelgiant į terminą, per kurį reikia pateikti įrodymus dėl importo kainos, dokumentinių įrodymų pateikimo, papildomų importo muitų dydžio nustatymo, priemonių, kuriomis nustatomos tipinės kainos ir ribiniai kiekiai, siekiant taikyti papildomus importo muitus, priemonių dėl ovalbumino ir laktalbumino licencijos formos ir turinio, dėl paraiškų importo licencijai gauti pateikimo ir tų importo licencijų išdavimo ir jų panaudojimo, jų galiojimo laikotarpio, tų importo licencijų atveju garantijos pateikimo procedūros ir jos kiekio, dėl įrodymų, kad įvykdyti tų licencijų naudojimo reikalavimai, dėl pareigos importuoti importo licencijoje nurodytus kiekius tolerancijos lygio, ir dėl pakaitinių importo licencijų ir tų licencijų dublikatų išdavimo, dėl valstybių narių taikomų priemonių importo licencijoms, bei dėl keitimosi ovalbumino ir laktalbumino importo licencijų sistemai valdyti reikiama informacija, įskaitant procedūras, susijusias su konkrečia valstybių narių tarpusavio administracine pagalba, dėl perdirbtiems žemės ūkio produktams taikomų importo muitų apskaičiavimo ir importo muto lygmens nustatymo įgyvendinant tarptautinius susitarimus;

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 549).

- (45) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento nuostatų dėl importuojamų prekių įgyvendinimo sąlygas, Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl priemonių, kuriomis nustatomi fiksuoti žemės ūkio produktų, kurie laikomi sunaudotais perdirbtų žemės ūkio produktų gamyboje, kiekiai, siekiant sumažinti arba palaipsniui panaikinti lengvatines prekybos sąlygomis taikomus importo muitus, ir nustatomi atitinkami dokumentams taikomi reikalavimai, metinės tarifinės kvotos ir importuojamiems perdirbtiems žemės ūkio produktams ir tam tikriems importuojamiems žemės ūkio produktams taikytinas administravimo metodas pagal tarptautinius Sąjungos įsipareigojimus, dėl tarptautiniuose susitarimuose arba aktuose, kuriais nustatoma importo arba eksporto tvarka, numatytų specialiųjų nuostatų taikymo procedūrų, visų pirma susijusių su garantijomis dėl produkto pobūdžio, kilmės vietos ir kilmės šalies, garantijoms patikrinti naudojamo dokumento pripažinimu, su eksportuojančios šalies išduoto dokumento pateikimu ir dėl produktų paskirties šalies ir dėl jų naudojimo, priemonių, nustatančių importo licencijų galiojimo laikotarpį, garantijos pateikimo procedūra ir jos dydžiu, tų importo licencijų panaudojimo ir, kai būtina, specialiųjų priemonių, visų pirma susijusių su importo paraiškų teikimo sąlygomis ir leidimo pagal tarifinę kvotą suteikimo sąlygomis ir atitinkamų dokumentų reikalavimų;
- (46) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento nuostatų dėl importuojamų prekių ir laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl priemonių, kuriomis nustatoma proceso, kuriuo užtikrinama, kad pagal tarifinę kvotą numatyti kiekiai nėra viršyti, valdymo priemonės, ir priemonių, kuriomis perskirstomi pagal tarifinę kvotą nepanaudoti kiekiai, apsaugos priemonių, taikomų į Sąjungą importuojamiems produktams ir prekėms, pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 260/2009 ⁽¹⁾ ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 625/2009 ⁽²⁾ arba tarptautiniais susitarimais numatytų apsaugos priemonių, priemonių dėl žemės ūkio produktų, dėl kurių gali būti išduoti laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatai, kiekio, priemonės dėl laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų sistemos įgyvendinimo susijusios su reikiama laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų paraiškų pateikimo ir sertifikatų išdavimo dokumentais ir procedūromis, priemonių dėl laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų administravimo valstybėse narėse, procedūrų, susijusių su valstybių narių tarpusavio administracine pagalba, priemonių, kuriomis ribojami kiekiai, dėl kurių gali būti išduoti laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatai, atsisakoma patvirtinti su tais sertifikatais susijusius prašomus kiekius ir laikinai sustabdomas paraiškų išduoti laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatus teikimas, kai paraiškos teikiamos dėl didelių kiekių, ir priemonių, kuriomis laikinai sustabdomas perdirbimo arba laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos taikymas ovalbuminui ir laktalbuminui;
- (47) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento nuostatų dėl eksporto įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl priemonių dėl grąžinamųjų išmokų dydžių taikymo, eksporto grąžinamųjų išmokų apskaičiavimo, tam tikrų produktų prilyginimo pagrindiniams produktams ir pagrindinių produktų referencinio kiekio nustatymo, paraiškų išduoti tam tikrų į I priedą neįtrauktų prekių eksportui į tam tikras paskirties šalis, kai tai numatyta pagal tarptautinį susitarimą, Sąjungos sudarytą arba laikinai taikomą pagal SESV, sertifikatų, tokių sertifikatų išdavimo ir administravimo, dėl tvarkos, taikomos produktų praradimo ir kiekio nuostolių gamybos procese atveju, ir šalutiniams produktams taikomos tvarkos;
- (48) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento nuostatų dėl eksporto įgyvendinimo sąlygas, Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl priemonių, kuriomis apibrėžiamos eksporto grąžinamųjų išmokų sistemai įgyvendinti būtina eksportuojamų į I priedą neįtrauktų prekių sudėties deklaravimo ir įrodymo procedūros, supaprastinto prekių pristatymo į paskirties vietą įrodymo, kai diferencijuojamos eksporto grąžinamosios išmokos, taisyklių, priemonių dėl horizontaliųjų nuostatų taikymo eksporto grąžinamosioms išmokoms į I priedą neįtrauktų prekių atveju, su paraiškų išduoti grąžinamųjų išmokų sertifikatą pateikimu, forma ir turiniu susijusios eksporto grąžinamųjų išmokų sertifikatų sistemos įgyvendinimo priemonių, grąžinamųjų išmokų sertifikato formos, turinio ir galiojimo laikotarpio, grąžinamųjų išmokų sertifikatų paraiškų teikimo ir sertifikatų išdavimo bei jų naudojimo procedūros, garantijos pateikimo procedūros ir jos dydžio, eksporto grąžinamųjų išmokų, dėl kurių nebuvo kreiptasi, sumos leistino nuokrypio, kurios netaikytos siekiant įrodyti ir buvo naudojamos kaip įrodymas, kad laikytasi pareigų pagal grąžinamųjų išmokų sertifikatą;

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 260/2009 dėl bendrų importo taisyklių (OL L 84, 2009 3 31, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 625/2009 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 185, 2009 7 17, p. 1).

- (49) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento nuostatų dėl eksporto ir tam tikrų bendrųjų nuostatų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl priemonių dėl valstybių narių grąžinamųjų išmokų sertifikatams taikomos tvarkos ir valstybių narių keitimosi informacija ir specialios tarpusavio administracinės pagalbos grąžinamųjų išmokų sertifikatų atveju priemonių, mažiems eksportuotojams skirtos bendros sumos nustatymo ir individualios ribos, nuo kurios atleidžiama nuo reikalavimo pateikti grąžinamųjų išmokų sertifikatą, nustatymo, pakaitinių grąžinamųjų išmokų sertifikatų ir grąžinamųjų išmokų sertifikatų dublikatų išdavimo priemonių, priemonių, kuriomis ribojamos sumos, dėl kurių gali būti išduodami grąžinamųjų išmokų sertifikatai, atsisakoma skirti pagal tuos sertifikatus prašomas sumas ir sustabdomas paraiškų dėl grąžinamųjų išmokų sertifikatų teikimas, kai prašoma taikyti dideles sumas, kurios viršija sumas, nustatytas remiantis išpareigojimais pagal tarptautinius susitarimus, su eksportu susijusių kitų priemonių taikymo būtinų procedūrinių taisyklių ir techninių kriterijų, tiesioginio kompensavimo vykdant lengvatinę prekybą atveju taikomo muito ir susijusių sumų, mokėtinų už į atitinkamą šalį ar regioną eksportuojamus objektus, nustatymo priemonių, priemonių, kuriomis užtikrinama, kad pagal lengvatinės prekybos susitarimą eksportui deklaruoti perdirbti žemės ūkio produktai nebūtų iš tikrųjų eksportuoti pagal nelengvatinės prekybos susitarimą ar atvirkščiai, priemonių dėl perdirbtų žemės ūkio produktų bei į I priedą neįtrauktų prekių kokybės ir kiekybės analizės metodų, šiems produktams ir prekėms identifikuoti būtinų techninių nuostatų ir jų klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje tvarkos;
- (50) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento nuostatų dėl eksporto ir tam tikrų bendrųjų nuostatų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl Komisijos ir valstybių narių prievolės keistis informacija, susijusia su pranešimo būdais, pateiktinos informacijos taisyklėmis, pateiktinos informacijos valdymo tvarka, taip pat dėl pranešimų turinio, formos, pateikimo laiko, dažnumo ir terminų, įgyvendinti būtinų priemonių, taip pat dėl tvarkos, taikomos informacijos ir dokumentų perdavimui arba galimybės susipažinti su jais sudarymui, laikantis asmens duomenų apsaugos reikalavimų ir paisant teisėto įmonių intereso ginti savo verslo paslaptis, ir dėl priemonių dėl garantijoms, patikrims, tikrinimui, kontrolei ir sankcijoms, vadovaujantis Reglamentu (ES) Nr. 1306/2013, taikomų horizontaliųjų nuostatų taikymo perdirbtiems žemės ūkio produktų importo licencijoms, tarifinėms kvotoms, taip pat į I priedą neįtrauktų prekių eksporto grąžinamosioms išmokoms ir grąžinamųjų išmokų sertifikatams;
- (51) atsižvelgiant į jų specifinį pobūdį, įgyvendinimo aktai, susiję su priemonėmis, kuriomis, siekiant taikyti papildomus muitų dydžius ir importo muitų dydžių lygį, nustatomos tipinės kainos ir ribiniai kiekiai, pagal Sąjungos tarptautinius išpareigojimus, priemonėmis, kuriomis ribojamas kiekis, dėl kurio gali būti išduodami laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatai ir grąžinamųjų išmokų sertifikatai, atmetami su šiais sertifikatais susiję prašomi kiekiai ir sustabdomas šių sertifikatų paraiškų teikimas, su proceso, užtikrinančio, kad nebūtų viršyti pagal tarifinę kvotą skirti kiekiai, valdymo ir nepanaudotų tarifinės kvotos kiekių perskirstymo priemonėmis, turėtų būti priimami netaikant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾. Visi kiti įgyvendinimo aktai pagal šį reglamentą turėtų būti priimti laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (52) nagrinėjimo procedūra turėtų būti taikoma įgyvendinimo aktams priimti laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011, atsižvelgiant į tai, kad tie aktai susiję su BŽŪP, kaip nurodyta to reglamento 2 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktyje;
- (53) Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai tinkamai pagrįstais atvejais, susijusiais su apsaugos priemonėmis, taikomomis į Sąjungą importuojamiems perdirbtiems žemės ūkio produktams, arba su Sąjungos rinkos sutrikdymu ar galimu sutrikdymu, kai reikia sustabdyti perdirbimo arba laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos taikymą ovalbuminui ir laktalbuminui, yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti;
- (54) pagal proporcingumo principą šio reglamento tikslams pasiekti būtina ir tikslinga nustatyti prekybos tvarką, taikomą tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus. Pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 4 dalį šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (55) siekiant išlaikyti *status quo*, prie šio reglamento turėtų būti pridėti priedai, kuriuose nurodyta: perdirbtų žemės ūkio produktų sąrašas, pakeičiantis Reglamento (EB) Nr. 1216/2009 II priedą; į I priedą neįtrauktų prekių sąrašas, pakeičiantis Komisijos reglamento (ES) Nr. 578/2010 ⁽¹⁾ II priedą ir Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 XX priedą; į I priedą neįtrauktų prekių gamybai naudotų pagrindinių produktų sąrašas, pakeičiantis Reglamento (ES) Nr. 578/2010 I priedą; perdirbtų žemės ūkio produktų, už kuriuos gali būti renkami papildomi importo muitai, sąrašas, pakeičiantis Reglamento (EB) Nr. 1216/2009 III priedą; ir perdirbtų žemės ūkio produktų gamybai naudotų žemės ūkio produktų sąrašas, pakeičiantis Reglamento (EB) Nr. 1216/2009 I priedą;
- (56) todėl reglamentai (EB) Nr. 1216/2009 ir (EB) Nr. 614/2009 turėtų būti atitinkamai panaikinti;
- (57) atsižvelgiant į tai, kad prieš įsigaliojant šiam reglamentui reikalingas nuoseklumas užtikrintas pereinamojo laikotarpio nuostata Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 230 straipsnio 1 dalies antros pastraipos i punkte, šis reglamentas turėtų būti pradėtas taikyti kuo anksčiau po to, kai bus priimti BŽŪP reformos paketo reglamentai, kartu visapusiškai siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir paisant teisėtų ekonominės veiklos vykdytojų lūkesčių,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiuo reglamentu nustatoma prekybos tvarka, taikoma importuojamiems perdirbtiems žemės ūkio produktams ir eksportuojamoms į I priedą neįtrauktoms prekėms bei žemės ūkio produktams, esantiems tų į I priedą neįtrauktų prekių sudėtyje.

Be to, šis reglamentas taikomas importuojamiems žemės ūkio produktams, įtrauktiems į Sąjungos pagal SESV sudarytame arba laikinai taikomame tarptautiniame susitarime, kuriuo numatyta, kad tokie produktai prilygintini perdirbtiems žemės ūkio produktams, kuriems taikoma lengvatinės prekybos tvarka.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) žemės ūkio produktai – Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 1 straipsnyje nurodyti produktai;
- b) perdirbti žemės ūkio produktai – šio reglamento I priede išvardyti produktai;
- c) į I priedą neįtrauktos prekės – SESV I priede neišvardyti produktai, išvardyti šio reglamento II priedo pirmoje ir antroje skiltyse;
- d) pagrindiniai produktai – šio reglamento III priede išvardyti žemės ūkio produktai;
- e) muito žemės ūkio sudedamoji dalis – perdirbtiems žemės ūkio produktams taikoma importo muito dalis, atitinkanti šio reglamento V priede išvardytiems žemės ūkio produktams taikomus importo muitus, arba, kai taikoma, tiems žemės ūkio produktams, kurių kilmės šalis yra šalis, susijusi su naudotų arba laikomų sunaudotais žemės ūkio produktų kiekiu, taikomi sumažinti muitai;
- f) muito ne žemės ūkio sudedamoji dalis – privalomojo mokėjimo, kuris atitinka Bendrojo muitų tarifo muitus, dalis, kuri lieka atėmus e punkte apibrėžtą žemės ūkio sudedamąją dalį;
- g) papildomi muitai cukrui ir miltams – papildomas muitas cukrui (AD S/Z) ir papildomas muitas miltams (AD F/M), kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 I priedo Pirmos dalies I skirsnio B.6 punkte ir nustatyta to reglamento I priedo Trečios dalies I skirsnio 1 priedo 2 lentelėje;
- h) *ad valorem* muitas – muitinės vertės procentine dalimi išreikšta importo muito dalis;
- i) 1 produktų grupė – miltelių, granuliu ar kitokio kieto pavidalo išrūgos, į kurias nepridėta cukraus ar kitokių saldiklių (KN kodai ex 0404 10 02–ex 0404 10 16);

⁽¹⁾ 2010 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 578/2010, kuriuo įgyvendinamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1216/2009 nuostatos dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už tam tikrus žemės ūkio produktus, eksportuojamus kaip į Sutarties I priedą neįtrauktos prekės, skyrimo sistemos ir tokių grąžinamųjų išmokų sumos nustatymo kriterijų (OL L 171, 2010 7 6, p. 1).

- j) 2 produktų grupė – miltelių, granuliu ar kitokio pavidalo sausieji pieno produktai, į kuriuos nepridėta cukraus ar kitokių saldiklių, kurių riebumas ne didesnis kaip 1,5 % masės, išskyrus tiesiogiai supakuotus į pakuotes, kurių neto masė ne didesnė kaip 2,5 kg (KN kodas ex 0402 10 19);
- k) 3 produktų grupė – miltelių, granuliu ar kitokio pavidalo sausieji pieno produktai, į kuriuos nepridėta cukraus ar kitokių saldiklių, kurių riebumas yra 26 % masės, išskyrus tiesiogiai supakuotus į pakuotes, kurių neto masė ne didesnė kaip 2,5 kg (KN kodas ex 0402 21 18);
- l) 6 produktų grupė – sviestas, kurio riebumas 82 % masės (KN kodas ex 0405 10).

II SKYRIUS

PERDIRBTŲ ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTŲ IMPORTAS

I SKIRSNIS

Bendrosios importo nuostatos

I poskirsnis

Perdirbtų žemės ūkio produktų importo muitai

3 straipsnis

Importo muitų sudedamosios dalys

1. I priedo 1 lentelėje išvardytiems perdirbtiems žemės ūkio produktams taikomus Bendrojo muitų tarifo importo muitus sudaro muito žemės ūkio sudedamoji dalis, kuri nėra *ad valorem* muito dalis, ir muito ne žemės ūkio sudedamoji dalis, kuri yra *ad valorem* muitas.
2. I priedo 2 lentelėje išvardytiems perdirbtiems žemės ūkio produktams taikomus Bendrojo muitų tarifo importo muitus sudaro *ad valorem* muitas ir muito žemės ūkio sudedamoji dalis, kuri yra *ad valorem* muito dalis. Kai I priedo 2 lentelėje išvardytiems perdirbtiems žemės ūkio produktams nėra *ad valorem* muito, muito žemės ūkio sudedamoji dalis tokiems produktams laikoma tiems produktams taikomo specifinio muito dalimi.

4 straipsnis

Didžiausias importo muito dydis

1. Kai turi būti taikoma didžiausias muito dydis, to dydžio apskaičiavimo metodas nustatomas Bendrajame muitų tarife pagal SESV 31 straipsnį.
2. Kai I priedo 1 lentelėje išvardytų perdirbtų žemės ūkio produktų didžiausia muito dydis yra sudarytas iš papildomo muito cukrui ir miltams, to papildomo muito apskaičiavimo metodas nustatomas Bendrajame muitų tarife pagal SESV 31 straipsnį.

5 straipsnis

Papildomi importo muitai, kuriais siekiama užkirsti kelią Sąjungos rinkai daromam neigiamam poveikiui arba jį sumažinti

1. Komisija įgyvendinimo aktais gali nustatyti, kuriems IV priede išvardytiems perdirbtiems žemės ūkio produktams, kai jie importuojami taikant Bendrajame muitų tarife nustatytą muito dydį, taikomas papildomas importo muitas. Tie įgyvendinimo aktai priimami tik tam, kad būtų užkirstas kelias neigiamam poveikiui, kurį Sąjungos rinkai gali daryti toks importas, arba tas poveikis sumažintas, ir jeigu:
 - a) importuojama mažesne kaina nei kaina, kurią Sąjunga nurodė PPO (ribinė kaina), arba
 - b) importo kiekis bet kuriais metais viršija tam tikrą lygį (ribinis kiekis).

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Papildomi importo muitai pagal 1 dalį netaikomi, kai nemanoma, kad importas galėtų sutrikdyti Sąjungos rinką, arba kai tokių papildomų importo muitų poveikis būtų neproporcingas siekiamam tikslui.

3. Taikant 1 dalies a punktą importo kainos nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos CIF importo kainomis.

CIF importo kainos palyginamos su tipinėmis to produkto kainomis pasaulinėje rinkoje arba to importuojamo produkto kaina Sąjungos rinkoje.

Tipinės kainos nustatomos reguliariai ir remiantis duomenimis, surinktais taikant pagal Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/1993 ⁽¹⁾ 308d straipsnį nustatytą Bendrijos priežiūros sistemą.

4. Ribinis kiekis nustatomas remiantis patekimo į rinką galimybėmis, kurios apibrėžiamos kaip importo ir atitinkamo vidaus suvartojimo per trejus metus einančius prieš metus, kai atsirado arba, manoma, kad galėjo atsirasti 1 dalyje nurodytas neigiamas poveikis, santykis.

5. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodytos šiam straipsniui taikyti būtinos priemonės, ypač susijusios su importo kainos įrodymo terminais ir patvirtinamųjų dokumentų pateikimu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus netaikant 44 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytos procedūros, kai tai susiję su pagal 1 dalį nustatytais produktais, kuriais:

a) siekiant taikyti papildomus importo muitus nustatomos tipinės kainos ir ribiniai kiekiai;

b) laikantis Sąjungos pagal SESV sudarytuose arba laikinai taikomuose tarptautiniuose susitarimuose nustatytų taisyklių nustatomas papildomų importo muitų lygis.

7. Komisija 1 dalies a punkte nurodytas ribines kainas skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

II poskirsnis

Ovalbumino ir laktalbumino importas

6 straipsnis

Ovalbumino ir laktalbumino importo licencijos

1. Gali būti reikalaujama, kad importuojant į laisvą apyvartą išleisti skirtą ovalbuminą ir laktalbuminą būtų pateikta importo licencija, kai tokios licencijos reikia atitinkamoms rinkoms administruoti ir visų pirma prekybos tais produktais stebėsenai vykdyti.

2. Nedarant poveikio priemonėms, kurių imtasi pagal 14 straipsnį, valstybės narės išduoda 1 dalyje nurodytas importo licencijas kiekvienam Sąjungoje įsisteigusiam pareiškėjui, neatsižvelgdamos į to pareiškėjo įsisteigimo vietą, jeigu pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį priimtame akte nenumatyta kitaip.

3. 1 dalyje nurodytos importo licencijos galioja visoje Sąjungoje.

4. Išduodant 1 dalyje nurodytas importo licencijas ir išleidžiant į laisvą apyvartą licencijose nurodytas prekes gali būti reikalaujama, kad atitinkami produktai atitiktų kilmės šalies ir kilmės vietos reikalavimus ir kad būtų pateiktas trečiosios šalies ar subjekto išduotas dokumentas, patvirtinantis, *inter alia*, produktų kilmės šalį, kilmės vietą, autentiškumą ir kokybės savybes.

7 straipsnis

Dėl importo licencijų pateikiamos garantijos

1. Gali būti reikalaujama, kad 6 straipsnyje nurodytos importo licencijos būtų išduodamos pateikus garantiją, kuria užtikrinama, kad ekonominės veiklos vykdytojas produktus importuos per importo licencijos galiojimo laikotarpį.

⁽¹⁾ 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993 10 11, p. 1).

2. Jeigu per importo licencijos galiojimo laikotarpį produktai neimportuojami, negražinama visa garantija arba jos dalis.

3. Tačiau garantija gražinama, jeigu produktai per tą laikotarpį nebuvo importuoti dėl nenugalimos jėgos arba jeigu per tą laikotarpį neimportuotas kiekis neviršija leistino nuokrypio.

8 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

Komisijai pagal 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) reikalavimo, kad importuojant į laisvą apyvartą išleisti skirtą ovalbūminą ir laktalbuminą turi būti pateikta importo licencija taisyklių;
- b) taisyklių, kuriose reglamentuojamos su importo licencija susijusios teisės ir pareigos ir jos teisinis poveikis;
- c) atvejų, kai leidžiama nesilaikyti pareigos importuoti licencijoje numatytą kiekį arba atvejų, kai licencijoje turi būti nurodyta kilmė;
- d) taisyklių, pagal kurias importo licencijos išduodamos arba taisyklių, pagal kurias licencijoje nurodytos prekės į laisvą apyvartą išleidžiamos tik pateikus trečiosios šalies arba subjekto išduotą dokumentą, kuriuo, *inter alia*, patvirtinama produktų kilmės šalis, kilmės vieta, autentiškumas ir kokybės savybės;
- e) taisyklių, reglamentuojančių importo licencijos perleidimą arba tokio perleidimo apribojimus;
- f) atvejų, kai nereikalaujama pateikti importo licencijos;
- g) taisyklių, pagal kurias išduodant importo licencijas, nurodytas 6 straipsnyje, reikalaujama pateikti garantiją;

9 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija prireikus priima įgyvendinimo aktus, susijusius su:

- a) importo licencijos forma ir turiniu;
- b) importo licencijų paraiškų teikimu, tų licencijų išdavimu ir jų naudojimu;
- c) importo licencijų galiojimo laikotarpiu, pateiktinos garantijos dydžiu ir jos pateikimo procedūromis;
- d) įrodymu, kad įvykdyti importo licencijų naudojimo reikalavimai;
- e) tolerancijos lygiu, susijusiu su pareiga importuoti importo licencijoje nurodytą kiekį;
- f) pakaitinių importo licencijų ir importo licencijų dublikatų išdavimu;
- g) valstybių narių atliekamu importo licencijų tvarkymu ir keitimusi sistemai valdyti būtina informacija, įskaitant procedūras, susijusias su konkrečia valstybių narių tarpusavio administracine pagalba.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

II SKIRSNIS

Lengvatinė prekyba

I poskirsnis

Importo muitų sumažinimas

10 straipsnis

Muito žemės ūkio sudedamųjų dalių, ad valorem muitų ir papildomų muitų sumažinimas ir laipsniškas panaikinimas

1. Kai Sąjungos pagal SESV sudarytame arba laikinai taikomame tarptautiniame susitarime:

- a) numatyta sumažinti arba mažinti ir palaipsniui panaikinti perdirbtų žemės ūkio produktų importo muitus ir
- b) nurodyti produktai, kuriems gali būti taikomi tokie sumažinimai, prekių kiekiai ar kvotų vertė, kuriems taikomi šie sumažinimai, tokių kiekių ar verčių apskaičiavimo metodas, arba

muito žemės ūkio sudedamosios dalies, papildomų muitų cukrui ir miltams arba *ad valorem* muito sumažinimą lemiantys veiksniai, muito žemės ūkio sudedamoji dalis, papildomi muitai cukrui ir miltams arba *ad valorem* muitas gali būti sumažinti arba mažinami ir palaipsniui panaikinami, kaip nustatyta perdirbtų žemės ūkio produktų importo muitų atveju.

Taikant šį straipsnį muito žemės ūkio sudedamoji dalis taip pat gali apimti muito žemės ūkio elementą, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 I priedo Pirmos dalies I skyriaus B skirsnio 1 dalyje ir nustatyta to reglamento I priedo Trečios dalies I skyriaus 1 priedo 2 lentelėje.

2. Jeigu Sąjungos pagal SESV sudarytame arba laikinai taikomame tarptautiniame susitarime numatyta sumažinti arba palaipsniui panaikinti šio reglamento I priedo 2 lentelėje išvardytų produktų muitų žemės ūkio sudedamąsias dalis, muitas, kurį sudaro žemės ūkio sudedamoji dalis, esanti *ad valorem* muito dalimi, pakeičiamas ne *ad valorem* žemės ūkio sudedamąja dalimi.

11 straipsnis

Faktiškai sunaudoti arba laikomi sunaudotais kiekiai

1. Muito žemės ūkio sudedamosios dalys arba papildomi muitai cukrui ir miltams pagal 10 straipsnio 1 dalį mažinami arba palaipsniui panaikinami remiantis:

- a) V priede išvardytų žemės ūkio produktų kiekiu, faktiškai sunaudotu arba laikomu sunaudotu perdirbto žemės ūkio produkto gamyboje;
- b) muitais, taikomais a punkte nurodytiems žemės ūkio produktams ir naudojamais sumažinti muito žemės ūkio sudedamąjai daliai ir papildomiems muitams cukrui ir miltams apskaičiuoti tam tikros lengvatinės prekybos tvarkos taikymo atveju.

2. Žemės ūkio produktai, laikytini panaudotais perdirbto žemės ūkio produkto gamyboje, atrenkami iš perdirbto žemės ūkio produkto gamyboje faktiškai panaudotų žemės ūkio produktų atsižvelgiant į jų svarbą tarptautinės prekybos požiūriu ir į jų kainų lygio tipiškumą visų kitų to perdirbto žemės ūkio produkto gamyboje panaudotų žemės ūkio produktų atžvilgiu.

3. V priede išvardytų ir faktiškai panaudotų žemės ūkio produktų kiekiai perskaičiuojami į lygiaverčius panaudotais laikomų konkrečių žemės ūkio produktų kiekius.

12 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

Komisijai pagal 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, susijusius su:

- a) sąrašo, į kurį įtraukiami tie V priede išvardyti žemės ūkio produktai, kurie remiantis 11 straipsnio 2 dalyje nustatytais atrankos kriterijais turi būti laikomi panaudotais perdirbtų žemės ūkio produktų gamyboje, sudarymu;
- b) lygiaverčių kiekių ir 11 straipsnio 3 dalyje numatyto perskaičiavimo taisyklių nustatymu;

- c) būtinais sumažintos maito žemės ūkio sudedamosios dalies ir sumažintų papildomų maitų cukrui ir miltams apskaičiavimo elementais ir nustatomais to apskaičiavimo metodais;
- d) nereikšmingais kiekiais, kuriems taikomos nulinės normos sumažintos maito žemės ūkio sudedamosios dalys ir papildomi maitai cukrui ir miltams.

13 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai

1. Komisija, kai tinkama, priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodytos priemonės, kuriomis įgyvendinamos Sąjungos pagal SESV sudarytų arba laikinai taikomų tarptautinių susitarimų nuostatos dėl perdirbtų žemės ūkio produktų importo maitų, mažintinių pagal šio reglamento 10 straipsnio 1 ir 2 dalis, apskaičiavimo.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija, kai būtina, gali priimti įgyvendinimo aktus, nustatančius:

- a) 12 straipsnio a punkte nurodytų žemės ūkio produktų kiekius, kurie laikomi sunaudotais perdirbtų žemės ūkio produktų gamyboje;
- b) 12 straipsnio a punkte nurodytų žemės ūkio produktų kiekius, kurie laikomi sunaudotais perdirbtų žemės ūkio produktų gamyboje, atsižvelgiant į kiekvieną galimą tų perdirbtų žemės ūkio produktų, kurių atveju pagal šios pastraipos a punktą negalima apskaičiuoti konkrečių žemės ūkio produktų nustatytų kiekių, sudėtį;
- c) dokumentų reikalavimus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus netaikant 44 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros, nustatančius taikomą importo maito lygį laikantis taisyklių, nustatytų pagal SESV Sąjungos sudarytame arba laikinai taikomame tarptautiniame susitarime, ir pagal šio straipsnio 1 dalį priimtų taisyklių.

II poskirsnis

Tarifinės kvotos ir specialieji trečiųjų šalių vykdomo importo tvarka

14 straipsnis

Leidimas pradėti naudoti tarifines kvotas ir jų administravimas

1. Į laisvą apyvartą Sąjungoje išleidžiamų perdirbtų žemės ūkio produktų ir 1 straipsnio antroje pastraipoje nurodytų žemės ūkio produktų importo tarifines kvotas, nustatytas Sąjungos pagal SESV sudarytuose arba laikinai taikomuose tarptautiniuose susitarimuose, leidžia pradėti naudoti ir administruoja Komisija laikydama 15 ir 16 straipsnių.

2. 1 dalyje nurodytos tarifinės kvotos administruojamos taip, kad ekonominės veiklos vykdytojai nebūtų diskriminuojami vienas kito atžvilgiu ir kad būtų deramai atsižvelgiama į Sąjungos rinkos tiekimo poreikius ir į poreikį išsaugoti pusiausvyrą šioje rinkoje.

3. 1 dalyje nurodytos tarifinės kvotos administruojamos taikant vieną iš šių metodų, kitą tinkamą metodą arba kelis iš jų:

- a) metodą, pagal kurį kvotos skirstomos chronologine paraiškų pateikimo tvarka (eiliškumo principas);
- b) metodą, pagal kurį kvotos skirstomos proporcingai paraiškose nurodytiems kiekiams (vienalaikio nagrinėjimo metodas);
- c) skirstymo metodą, grindžiamą tradiciniais prekybos modeliais (tradicinių (naujų) veiklos vykdytojų metodas).

*15 straipsnis***Deleguotieji įgaliojimai**

1. Komisijai pagal 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) sąlygų ir tinkamumo reikalavimų, kuriuos ekonominės veiklos vykdytojas turi tenkinti, kad galėtų pateikti paraišką pagal tarptautiniame susitarime nustatytą tarifinę kvotą, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalyje;
 - b) tarptautiniame susitarime nustatytos tarifinės kvotos, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalyje, administravimo taisyklių, susijusių su ekonominės veiklos vykdytojų teisių tarpusavio perleidimu ir, kai reikia, tokio perleidimo apribojimais;
 - c) nuostatų, kuriomis nustatomas reikalavimas, pagal kurį tarptautiniame susitarime nustatyta tarifine kvota, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalyje, galima naudotis tik pateikus importo licenciją ir garantiją;
 - d) ypatumų, reikalavimų ar apribojimų, taikomų tarptautiniame susitarime nustatytai tarifinei kvotai, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalyje.
2. Komisijai pagal 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal kuriuos valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, gavusios prašymą, po atitinkamų patikrų turi išduoti dokumentą, kuriuo patvirtinama, kad produktas atitinka sąlygas specialiai importo į trečiąją šalį tvarkai taikyti.

*16 straipsnis***Įgyvendinimo įgaliojimai**

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, nustatančius:
 - a) metines tarifines kvotas, kurios prireikūs tinkamai paskirstomos metams, ir taikytiną administravimo metodą;
 - b) tarptautiniame susitarime arba teisės akte, kuriuo nustatoma importo arba eksporto tvarka, numatytų specialiųjų nuostatų taikymo procedūras, visų pirma susijusias su:
 - i) garantijomis dėl produkto pobūdžio, kilmės vietos ir kilmės šalies;
 - ii) i punkte nurodytoms garantijoms patikrinti naudojamo dokumento pripažinimu;
 - iii) eksportuojančios šalies išduoto dokumento pateikimu;
 - iv) produktų paskirtimi ir naudojimu;
 - c) pagal 15 straipsnio 1 dalies c punktą pateiktinų importo licencijų galiojimo laikotarpį;
 - d) pagal 15 straipsnio 1 dalies c punktą garantijos pateikimo procedūras ir jos dydį;
 - e) pagal 15 straipsnio 1 dalies c punktą pateiktinų importo licencijų naudojimą ir, kai būtina, specialias priemones, visų pirma susijusias su importo paraiškų teikimo pagal tarifinę kvotą ir atitinkamo leidimo suteikimo sąlygomis;
 - f) dokumentų reikalavimus;
 - g) būtinas priemones, susijusias su 15 straipsnio 2 dalyje nurodyto dokumento turiniu, forma, išdavimu ir naudojimu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, netaikant 44 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytos procedūros, kuriais:
- valdomas procesas, užtikrinantis, kad nebūtų viršyti pagal tarifinę kvotą nustatyti kiekiai, visų pirma kiekvienai paraiškai nustatant paskirstymo koeficientą, kai išnaudojami esami kiekiai, atmetant dar nepatvirtintas paraiškas ir, kai reikia, sustabdant paraiškų teikimą;
 - perskirstomi nepanaudoti tarifinės kvotos kiekiai.

III SKIRSNIS

Apsaugos priemonės

17 straipsnis

Apsaugos priemonės

- Komisija, atsižvelgdama į šio straipsnio 3 dalį, priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodomos apsaugos priemonės, taikomos į Sąjungą importuojamiems perdirbtiems žemės ūkio produktams. Siekiant užtikrinti bendrosios prekybos politikos vieningumą, tie įgyvendinimo aktai atitinka reglamentus (EB) Nr. 260/2009 ir (EB) Nr. 625/2009. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
- Išskyrus atvejus, kai pagal bet kurią kitą Europos Parlamento ir Tarybos teisės aktą ir bet kurią kitą Tarybos teisės aktą numatyta kitaip, Komisija, atsižvelgdama į šio straipsnio 3 dalį, priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodomos Sąjungos pagal SESV sudarytuose arba laikinai taikomuose tarptautiniuose susitarimuose numatytos apsaugos priemonės, taikomos į Sąjungą importuojamiems perdirbtiems žemės ūkio produktams. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
- 1 ir 2 dalyse nurodytų priemonių Komisija gali imtis valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva.

Gavusi valstybės narės prašymą priimti 1 ar 2 dalyje ar abiejose šiose dalyse nurodytus įgyvendinimo aktus, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose pateikiamas jos sprendimas per penkias darbo dienas po prašymo gavimo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
- Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su 1 ir 2 dalyse numatytomis apsaugos priemonėmis, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydama 44 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.
- Jei pagal 1–4 dalis priimtas apsaugos priemonės Komisija nori atšaukti arba iš dalies pakeisti, ji tai gali padaryti priimdama įgyvendinimo aktus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalies, išskyrus jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti, kuomet tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 3 dalies.

IV SKIRSNIS

Laikinasis įvežimas perdirbti

I poskirsnis

Laikinasis įvežimas perdirbti neatliekant ekonominių sąlygų tyrimo

18 straipsnis

Žemės ūkio produktų laikinasis įvežimas perdirbti neatliekant ekonominių sąlygų tyrimo

- Kai į I priedą neįtrauktos prekės gaunamos iš šio reglamento III priede išvardytų žemės ūkio produktų taikant laikinojo įvežimo perdirbti tvarką, Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 117 straipsnio c punkte nurodytos ekonominės sąlygos laikomos patenkintomis, kai pateikiamas tų žemės ūkio produktų laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatas.
- Žemės ūkio produktams, panaudotiems į I priedą neįtrauktų prekių gamyboje, laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatai išduodami neviršijant Komisijos nustatytų kiekių.

Minėti kiekiai nustatomi užtikrinant pusiausvyrą tarp eksporto grąžinamosioms išmokoms už prekes, neįtrauktas į I priedą, taikomų privalomų biudžeto apribojimų ir numatomų išlaidų, reikalingų grąžinamosioms išmokoms už prekes, neįtrauktas į I priedą, ir visų pirma atsižvelgiant į:

- a) numatomą į I priedą neįtrauktų susijusių prekių eksporto apimtį;
- b) jei tinkama, su atitinkamais pagrindiniais produktais susijusių padėčių Sąjungos rinkoje ir pasaulio rinkoje;
- c) ekonominius ir reglamentavimo veiksnius.

Kiekiai reguliariai persvarstomi, kad būtų atsižvelgta į ekonominių ir reglamentavimo veiksnių pokyčius.

3. Valstybės narės išduoda 1 dalyje nurodytus laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatus kiekvienam Sąjungoje įsisteigusiam pareiškėjui, nepriklausomai nuo to pareiškėjo įsisteigimo vietos.

Laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatai galioja visoje Sąjungoje.

19 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

Komisijai pagal 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) sąrašo, į kurį įtraukiami į I priedą neįtrauktų prekių gamyboje panaudoti žemės ūkio produktai, dėl kurių gali būti išduoti laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatai;
- b) laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatu suteikiamos teisės ir jo teisinis poveikis;
- c) teisių, kurias ekonominės veiklos vykdytojai turi pagal laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatus, tarpusavio perleidimu;
- d) laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų sistemos patikimumui ir veiksmingumui užtikrinti būtinos taisyklės, susijusios su sertifikato autentiškumu, jo perleidimu arba jo perleidimo apribojimais.

20 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai

1. Komisija, kai būtina, priima įgyvendinimo aktus, susijusius su:

- a) žemės ūkio produktų, dėl kurių gali būti išduoti laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatai, kiekio nustatymu pagal 18 straipsnio 2 dalį;
- b) laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų paraiškų forma ir turiniu;
- c) laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų forma, turiniu ir galiojimo laikotarpiu;
- d) reikiamais dokumentais ir laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų paraiškų pateikimo ir sertifikatų išdavimo procedūra;
- e) laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų administravimu valstybėse narėse;
- f) procedūromis, susijusiomis su valstybių narių tarpusavio administracine pagalba.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Kai prašoma kiekių, didesnių, nei nustatyta pagal 1 dalies a punktą, Komisija įgyvendinimo aktais, priimamais netaikant 44 straipsnio 2 arba 3 dalyse numatytos procedūros, gali apriboti kiekius, dėl kurių gali būti išduodami laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatai, atmesti laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų paraiškose prašomus kiekius ir sustabdyti laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų paraiškų teikimą atitinkamo produkto atžvilgiu.

II poskirsnis

Laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos taikymo sustabdymas

21 straipsnis

Laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos taikymo ovalbuminui ir laktalbuminui sustabdymas

1. Jeigu Sąjungos rinka sutrikdoma arba gali būti sutrikdyta dėl laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos taikymo, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais visiškai arba iš dalies sustabdomas laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos taikymas ovalbuminui ir laktalbuminui. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Gavusi valstybės narės prašymą priimti pirmoje pastraipoje nurodytus įgyvendinimo aktus, Komisija per penkias darbo dienas po prašymo gavimo priima įgyvendinimo aktus, kuriuose pateikiamas jos sprendimas dėl to prašymo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti, Komisija priima su 1 dalyje nurodytu sustabdymu susijusius nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamosi pagal 44 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

III SKYRIUS

EKSPORTAS

I SKIRSNIS

Eksporto grąžinamosios išmokos

22 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios prekės ir produktai

1. Kai eksportuojamos į I priedą neįtrauktos prekės, Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 196 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii, iii, v ir vii papunkčiuose išvardyti žemės ūkio produktai, panaudoti tų į I priedą neįtrauktų prekių gamyboje, atitinka eksporto grąžinamųjų išmokų skyrimo reikalavimus pagal to reglamento 196 straipsnį, kaip nustatyta šio reglamento II priede ir Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 196 straipsnio 1 dalies b punkte, 2 ir 3 dalyse.

2. 1 dalyje nurodytos eksporto grąžinamosios išmokos neskiriamos:

- a) už importuojamas į I priedą neįtrauktas prekes, kurios pagal SESV 29 straipsnį laikomos esančiomis laisvoje apyvartoje ir yra reeksportuojamos;
- b) už importuojamas į I priedą neįtrauktas prekes, kurios pagal SESV 29 straipsnį laikomos esančiomis laisvoje apyvartoje ir po perdirbimo yra eksportuojamos arba įtraukiamos į kitų į I priedą neįtrauktų prekių sudėtį;
- c) už importuojamus grūdus, ryžius, pieną ir pieno produktus arba kiaušinius, kurie pagal SESV 29 straipsnį laikomi esančiais laisvoje apyvartoje ir po perdirbimo yra eksportuojami arba įtraukiami į prekių, neįtrauktų į I priedą, sudėtį.

23 straipsnis

Eksporto grąžinamųjų išmokų nustatymas

1. 22 straipsnyje nurodytas eksporto grąžinamasis išmokas nustato valstybių narių kompetentingos institucijos, remdamosi eksportuojamų prekių sudėtimi ir eksporto grąžinamųjų išmokų dydžiais, nustatytais kiekvienam pagrindiniam produktui, esančiam eksportuojamų prekių sudėtyje.

2. Nustatant eksporto grąžinamasis išmokas, šio reglamento III priede neišvardyti produktai, išvardyti Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 196 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii, iii, v ir vii papunkčiuose, prilyginami pagrindiniams produktams arba produktams, gautiems perdirbus pagrindinius produktus.

*24 straipsnis***Horizontaliosios taisyklės ir eksporto grąžinamųjų išmokų dydžiai**

1. Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 199 straipsnio 3 dalyje nustatytos horizontaliosios taisyklės dėl žemės ūkio produktų eksporto grąžinamųjų išmokų taikomos į I priedą neįtrauktoms prekėms.
2. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 198 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1370/2013 13 straipsnį imamasi priemonių pagrindinių produktų eksporto grąžinamųjų išmokų dydžiams nustatyti.
3. Apskaičiuojant eksporto grąžinamąsias išmokas, žemės ūkio produktai, kurie yra išvardyti Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 196 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii, iii, v ir vii papunkčiuose, bet neišvardyti šio reglamento III priede, ir kurie pagal 23 straipsnio 2 dalį yra gauti iš pagrindinių produktų arba jiems prilyginami ar produktai, gauti perdirbus pagrindinius produktus, perskaičiuojami į pagrindinius produktus.

*25 straipsnis***Konkrečių į I priedą neįtrauktų prekių eksporto į konkrečias paskirties vietas sertifikatai**

Jeigu reikalaujama Sąjungos pagal SESV sudarytame ar laikinai taikomame tarptautiniame susitarime, atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos, suinteresuotosios šalies prašymu, išduoda sertifikatą, kuriame nurodo, ar už konkrečias į I priedą neįtrauktas prekes, eksportuotas į konkrečias paskirties vietas, buvo išmokėtos eksporto grąžinamosios išmokos.

*26 straipsnis***Deleguotieji įgaliojimai**

Komisijai pagal 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) eksportuojamų į I priedą neįtrauktų prekių ir jų gamyboje panaudotų žemės ūkio produktų savybių nustatymo taisyklių;
- b) žemės ūkio produktų, eksportuotų juos perdirbus į prekes, neįtrauktas į I priedą, eksporto grąžinamųjų išmokų nustatymo taisyklių;
- c) eksportuotų į I priedą neįtrauktų prekių sudėties įrodymo taisyklių;
- d) tam tikrų importuojamų žemės ūkio produktų panaudojimo privalomo deklaravimo taisyklių;
- e) žemės ūkio produktų, išvardytų Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 196 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii, iii, v ir vii papunkčiuose, bet neišvardytų šio reglamento III priede, prilyginimo pagrindiniams produktams taisyklių ir kiekvieno pagrindinio produkto referencinio kiekio nustatymo taisyklių;
- f) horizontaliųjų taisyklių dėl žemės ūkio produktų eksporto grąžinamųjų išmokų, priimtų pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 202 straipsnį, taikymo į I priedą neįtrauktoms prekėms.

*27 straipsnis***Įgyvendinimo įgaliojimai**

Komisija, kai būtina, priima įgyvendinimo aktus dėl:

- a) grąžinamųjų išmokų dydžių taikymo, kai šio straipsnio c punkte nurodytų produktų ir į I priedą neįtrauktų prekių sudėtinę dalių savybės yra tokios, kad apskaičiuojant eksporto grąžinamąsias išmokas reikia į jas atsižvelgti;
- b) eksporto grąžinamųjų išmokų už:
 - i) pagrindinius produktus;
 - ii) produktus, gautus perdirbus pagrindinius produktus,
 - iii) produktus, prilyginamus i arba ii papunktyje nurodytiems produktams, apskaičiavimo;

- c) b punkto ii ir iii papunkčiuose nurodytų produktų, išvardytų Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 196 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii, iii, v ir vii papunkčiuose, bet neišvardytų šio reglamento III priede, prilyginimo pagrindiniams produktams;
- d) kiekvieno pagrindinio produkto referencinio kiekio, pagal kurį nustatomos eksporto grąžinamosios išmokos, apskaičiavimo pagal eksportuojamų prekių gamyboje faktiškai sunaudotą produkto kiekį arba nustatytą dydį, kaip nurodyta II priede;
- e) 25 straipsnyje nurodytų sertifikatų taikymo, išdavimo ir administravimo;
- f) tvarkos, taikomos produktų praradimo ir kiekio nuostolių gamybos procese atveju, ir šalutiniams produktams taikomos tvarkos;
- g) eksportuotų į I priedą neįtrauktų prekių sudėties įrodymų ir deklaravimo procedūros, būtinos eksporto grąžinamųjų išmokų sistemai įgyvendinti;
- h) supaprastinto prekių pristatymo į paskirties vietą įrodymo, kai eksporto grąžinamosios išmokos diferencijuojamos pagal paskirties vietą;
- i) horizontaliųjų nuostatų dėl žemės ūkio produktų eksporto grąžinamųjų išmokų, priimtų pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 203 straipsnį, taikymo į I priedą neįtrauktų prekių eksporto grąžinamosioms išmokoms;

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

II SKIRSNIS

Grąžinamųjų išmokų sertifikatai

28 straipsnis

Grąžinamųjų išmokų sertifikatai

1. Eksporto grąžinamosios išmokos už žemės ūkio produktus, įtrauktus į prekių, neįtrauktų į I priedą, sudėtį, skiriamos, jei buvo pateikta eksporto grąžinamųjų išmokų paraiška ir pateikiamas juos eksportuojant galiojės eksporto grąžinamųjų išmokų sertifikatas.

Reikalavimas pateikti grąžinamųjų išmokų sertifikatą netaikomas mažiems eksportuotojams, įskaitant grąžinamųjų išmokų sertifikatų turėtojus, kurie kreipiasi dėl nedidelių grąžinamųjų išmokų sumų, kurios yra per mažos, kad joms būtų taikomi grąžinamųjų išmokų sertifikatai, ir kurios nekelia pavojaus, kad bus viršytas biudžetas. Nuo tų reikalavimo atleidžiama neviršijant mažiems eksportuotojams skirtos bendros sumos.

2. Valstybės narės grąžinamųjų išmokų sertifikatus išduoda kiekvienam Sąjungoje įsisteigusiam grąžinamųjų išmokų sertifikato pareiškėjui, neatsižvelgdamos į jo įsisteigimo vietą. Grąžinamųjų išmokų sertifikatai galioja visoje Sąjungoje.

29 straipsnis

Taikomos grąžinamųjų išmokų normos

1. Taikytinas grąžinamosios išmokos dydis – tai į I priedą neįtrauktų prekių eksporto deklaracijos priėmimo muitinėje dieną taikomas dydis, išskyrus atvejus, kai pagal 2 dalį pateikiamas prašymas iš anksto nustatyti grąžinamosios išmokos dydį.

2. Prašymas iš anksto nustatyti grąžinamosios išmokos dydį gali būti pateiktas tuo metu, kai pateikiama grąžinamosios išmokos sertifikato paraiška, grąžinamosios išmokos sertifikato išdavimo dieną arba bet kada vėliau, bet dar nepasibaigus grąžinamosios išmokos sertifikato galiojimo laikui.

3. Grąžinamosios išmokos dydis iš anksto nustatomas remiantis prašymo iš anksto nustatyti grąžinamosios išmokos dydį pateikimo dieną taikomu dydžiu. Nuo tos dienos iš anksto nustatyti grąžinamųjų išmokų dydžiai taikomi visiems grąžinamųjų išmokų dydžiams, kuriems taikomas grąžinamųjų išmokų sertifikatas.

4. Į I priedą neįtrauktų prekių eksporto grąžinamosios išmokos skiriamos remiantis:

- a) pagal 1 dalį eksporto dieną galiojusiais pagrindinių produktų, įtrauktų į tų į I priedą neįtrauktų prekių sudėtį, grąžinamųjų išmokų dydžiais, jeigu grąžinamųjų išmokų dydžiai nebuvo nustatyti iš anksto, arba
- b) pagal 3 dalį iš anksto nustatytais pagrindinių produktų, įtrauktų į tų į I priedą neįtrauktų prekių sudėtį, grąžinamųjų išmokų dydžiais.

30 straipsnis

Dėl grąžinamųjų išmokų sertifikatų pateikiama garantija

1. Grąžinamųjų išmokų sertifikatai išduodami pateikus garantiją, kuria užtikrinama, kad ekonominės veiklos vykdytojas atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateiks į I priedą neįtrauktų prekių, eksportuotų per grąžinamųjų išmokų sertifikato galiojimo laikotarpį, eksporto grąžinamųjų išmokų paraišką.
2. Jeigu prekių, eksportuotų per grąžinamųjų išmokų sertifikato galiojimo laikotarpį, grąžinamųjų išmokų paraiška nebuvo pateikta arba pateikta tik dėl dalies grąžinamųjų išmokų, negrąžinama visa garantija arba jos dalis.

Neatsižvelgiant į pirmą pastraipą garantija grąžinama:

- a) jeigu prekės nebuvo eksportuotos ar buvo eksportuota tik dalis prekių arba grąžinamųjų išmokų paraiška nebuvo pateikta ar pateikta tik dėl dalies grąžinamųjų išmokų dėl nenugalimos jėgos;
- b) jeigu eksporto grąžinamųjų išmokų, dėl kurių nepateikta paraiška, suma neviršija leistino nuokrypio.

31 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

Komisijai pagal 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) taisyklių dėl teisių ir pareigų pagal grąžinamųjų išmokų sertifikatą, įskaitant garantiją, jei įvykdytos visos sąlygos, kad eksporto gražinamosios išmokos bus išmokėtos, ir prievolės pateikti žemės ūkio produktų, eksportuotų perdirbus juos į prekes, neįtrauktas į I priedą, eksporto grąžinamųjų išmokų paraišką;
- b) grąžinamųjų išmokų sertifikato perleidimo ar tokio perleidimo apribojimų;
- c) atvejų ir aplinkybių, kai, atsižvelgiant į operacijos tikslą, susijusias sumas ir bendrą sumą, kuri gali būti skirta mažiems eksportuotojams, pagal 28 straipsnio 1 dalį nereikalaujama pateikti grąžinamųjų išmokų sertifikatą;
- d) atvejų ir aplinkybių, kai nukrypstant nuo 30 straipsnio nereikalaujama pateikti garantijos;
- e) 30 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte nurodyto leistino nuokrypio, atsižvelgiant į reikalavimą paisyti biudžeto suvaržymo, taisyklių.

32 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai

1. Komisija, kai būtina, priima įgyvendinimo aktus, susijusius su:
 - a) grąžinamųjų išmokų sertifikatų paraiškų pateikimu, forma ir turiniu;
 - b) grąžinamųjų išmokų sertifikatų forma, turiniu ir galiojimo laikotarpiu;
 - c) grąžinamųjų išmokų sertifikatų paraiškų teikimo ir sertifikatų išdavimo bei jų naudojimo tvarka;
 - d) garantijos teikimo procedūra ir jos dydžiu;
 - e) 30 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte nurodytu leistinu nuokrypiu, atsižvelgiant į reikalavimą paisyti biudžeto suvaržymo;
 - f) įrodymo, kad įvykdytos su grąžinamųjų išmokų sertifikatais susijusios prievolės, būdais;
 - g) valstybių narių atliekamu grąžinamųjų išmokų sertifikatų tvarkymu ir keitimusi sistemai valdyti būtina informacija, įskaitant procedūras, susijusias su konkrečia valstybių narių tarpusavio administracine pagalba;
 - h) mažiems eksportuotojams skirtos bendros sumos nustatymu ir individualios ribos, nuo kurios pagal 28 straipsnio 1 dalį atleidžiama nuo reikalavimo pateikti grąžinamųjų išmokų sertifikatą, nustatymu;

i) pakaitinių grąžinamųjų išmokų sertifikatų ir grąžinamųjų išmokų sertifikatų dublikatų išdavimu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jei prašoma sumų, kurios viršija sumas, nustatytas remiantis pagal SESV sudarytuose tarptautiniuose susitarimuose numatytais išpareigojimais, Komisija įgyvendinimo aktais, priimamais netaikant 44 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytos procedūros, gali apriboti sumas, dėl kurių gali būti išduodami grąžinamųjų išmokų sertifikatai, atmesti grąžinamųjų išmokų sertifikatų paraiškose prašomas sumas ir sustabdyti grąžinamųjų išmokų sertifikatų paraiškų teikimą.

III SKIRSNIS

Kitos su eksportu susijusios priemonės

33 straipsnis

Kitos su eksportu susijusios priemonės

1. Kai pagal Reglamentą (ES) Nr. 1308/2013 priemonės, taikomos eksportuojamam III priede nurodytam žemės ūkio produktui, yra priimamos nustatant rinkliavas ar kitus mokesčius, o į I priedą neįtrauktų prekių, kurių sudėtyje didelę dalį sudaro tas produktas, eksportas gali trukdyti pasiekti tų priemonių tikslus, Komisijai pagal šio reglamento 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl toms į I priedą neįtrauktoms prekėms numatytų lygiaverčių priemonių, su sąlyga, kad tais deleguotaisiais aktais laikomasi bet kokių išpareigojimų, numatytų pagal SESV sudarytuose tarptautiniuose susitarimuose. Tie deleguotieji aktai priimami tik jei paaiškėja, kad esamos priemonės pagal Reglamentą (ES) Nr. 1308/2013 yra nepakankamos.

Kai pirmoje pastraipoje nurodytais atvejais yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti, pagal šią dalį priimtiems deleguotiesiems aktams taikoma 43 straipsnyje numatyta procedūra.

Tos priežastys, dėl kurių privaloma skubėti, gali būti susijusios su poreikiu imtis neatidėliotinių veiksmų siekiant išspręsti rinkos sutrikdymo problemą arba užkirsti kelią rinkos sutrikdymui, kai rinkos sutrikdymo pavojus kyla taip greitai ar netikėtai, kad būtina imtis neatidėliotinių veiksmų siekiant veiksmingai ištaisyti padėtį, arba kai veiksmais būtų neleista, kad toks rinkos sutrikdymo pavojus atsirastų, kad jis tęstųsi arba virstų gilesniu ar ilgiau trunkančiu sutrikdymu, arba kai atidėjus neatidėliotinus veiksmus kiltų rinkos sutrikdymo atsiradimo ar padidėjimo pavojus arba padidėtų priemonių, kurios vėliau būtų būtinos pavojui pašalinti arba sutrikdymo problemai išspręsti, apimtis, arba toks atidėjimas pakenktų gamybai ar rinkos sąlygoms.

2. Komisija įgyvendinimo aktais priima 1 daliai taikyti būtinas procedūras ir techninius kriterijus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

IV SKYRIUS

PRIEMONĖS, TAIKOMOS IMPORTUOJAMIEMS IR EKSPORTUOJAMIEMS PRODUKTAMS

34 straipsnis

Tiesioginis kompensavimas ir lengvatinė prekyba

1. Jeigu taip numatyta Sąjungos pagal SESV sudarytame arba laikinai taikomame tarptautiniame susitarime, žemės ūkio produktų importo muitas gali būti pakeistas suma, nustatyta remiantis Sąjungos žemės ūkio produktų kainų ir atitinkamo šalies ar regiono, kainų skirtumu, arba kita suma, kompensuojančia susijusiai šaliai ar regionui bendrai nustatytą kainą.

Tuo atveju už produktus, eksportuojamus į atitinkamą šalį ar regioną, mokėtinos sumos nustatomos bendrai ir remiantis tuo pačiu pagrindu, kaip nustatant importo muito žemės ūkio sudedamąją dalį pagal susitarime nustatytas sąlygas.

2. Komisija, kai būtina, priima įgyvendinimo aktus, kuriais:

a) nustatomas 1 dalyje nurodytas taikytinas muitas ir susijusios sumos, mokėtinos už į atitinkamą šalį ar regioną, eksportuojamas prekes;

- b) užtikrinama, kad perdirbti žemės ūkio produktai, deklaruojami kaip eksportuojami lengvatinėmis sąlygomis, nebūtų iš tiesų eksportuojami nelengvatinėmis sąlygomis, ir atvirkščiai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

35 straipsnis

Tyrimo metodai

1. Taikant šiame reglamente nustatytą prekybos tvarką, kai tai būtina dėl perdirbtų žemės ūkio produktų ir į I priedą neįtrauktų prekių, šių produktų ir prekių savybės ir sudėtis nustatomos ištyrus jų sudedamąsias dalis.
2. Komisija, jei būtina, priima įgyvendinimo aktus dėl 1 dalyje nurodytų produktų ir prekių, susijusių su:
 - a) kokybinio ir kiekybinio tyrimo metodais;
 - b) jiems identifikuoti būtinomis techninėmis nuostatomis;
 - c) jų KN klasifikavimo procedūromis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

36 straipsnis

Šio reglamento pritaikymas

Komisijai pagal 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) I–V priedų priderinimo prie Sąjungos pagal SESV sudarytų arba laikinai taikomų tarptautinių susitarimų, be kita ko, išbraukiant perdirbtus žemės ūkio produktus ir į I priedą neįtrauktas prekes ir įtraukiant naujus perdirbtus žemės ūkio produktus ir į I priedą neįtrauktas prekes;
- b) 2 straipsnio i–l punktų, 25 straipsnio ir I–V priedų priderinimo prie Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 I priedo pakeitimų.

37 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Kai reikia šiam reglamentui įgyvendinti, esant prašymui valstybės narės teikia Komisijai informaciją apie:
 - a) perdirbtų žemės ūkio produktų importą;
 - b) į I priedą neįtrauktų prekių eksportą;
 - c) 18 straipsnyje nurodytų žemės ūkio produktų laikinojo įvežimo perdirbti sertifikatų paraiškas, išduotus sertifikatus ir jų naudojimą;
 - d) 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų grąžinamųjų išmokų sertifikatų paraiškas, išduotus sertifikatus ir jų naudojimą;
 - e) eksporto grąžinamųjų išmokų už 22 straipsnio 1 dalyje nurodytas į I priedą neįtrauktas prekes mokėjimą ir kompensavimą;
 - f) priimtas administracines įgyvendinimo priemones;
 - g) kitą svarbią informaciją.

Jeigu eksporto grąžinamųjų išmokų paraiška pateikiama kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo pagamintos į I priedą neįtrauktos prekės, informacija apie e punkte nurodytą į I priedą neįtrauktų prekių gamybą ir sudėtį perduodama tai kitai valstybei narei, jei ji to prašo.

2. Komisija informaciją, kuri jai buvo pateikta pagal 1 dalies a–g punktus, gali perduoti visoms valstybėms narėms.

3. Siekiant užtikrinti informacijos sistemų vientisumą ir perduotų dokumentų ir susijusių duomenų autentiškumą bei aiškumą, Komisijai pagal 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma:

a) pagal 1 dalį praneštinės informacijos pobūdis ir rūšis;

b) duomenų, kurie turi būti tvarkomi, kategorijos, ilgiausias saugojimo laikotarpis ir tvarkymo tikslas, visų pirma tuo atveju, jei tokie duomenys skelbiami arba perduodami trečiosioms šalims;

c) prieigos prie informacijos ar informacijos sistemų teisės, kuriomis galima naudotis tinkamai laikantis profesinės paslapties ir konfidencialumo;

d) informacijos skelbimo sąlygos.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, būtinus šiam straipsniui taikyti dėl:

a) pranešimo būdų;

b) pateiktinos informacijos detalių;

c) pateiktinos informacijos valdymo tvarkos, taip pat dėl pranešimų turinio, formos, pateikimo laiko, dažnumo ir terminų;

d) tvarkos, taikomos informacijos ir dokumentų perdavimui arba galimybės susipažinti su jais sudarymui valstybėms narėms, Europos Parlamentui, Tarybai, tarptautinėms organizacijoms, trečiųjų šalių kompetentingoms institucijoms ar visuomenei, užtikrinant asmens duomenų apsaugą ir teisėtą įmonių interesą ginti savo verslo paslaptis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

38 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas ir apsauga

1. Valstybės narės ir Komisija renka asmens duomenis 37 straipsnio 1 dalyje nustatytais tikslais ir netvarko tų duomenų kitais tikslais.

2. Tuo atveju, kai asmens duomenys tvarkomi 37 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, jie padaromi anoniminiais ir tvarkomi tik suvestine forma.

3. Asmens duomenys tvarkomi laikantis Direktyvoje 95/46/EB ir Reglamente (EB) Nr. 45/2001 nustatytų taisyklių. Visų pirma tokie duomenys nesaugomi tokia forma, kurią naudojant duomenų subjektų tapatybę galima nustatyti ilgiau, nei to reikia tikslams, dėl kurių tie duomenys buvo surinkti arba dėl kurių jie toliau tvarkomi, atsižvelgiant į taikytinoje nacionalinėje ir Sąjungos teisės aktuose nustatytus minimalius saugojimo laikotarpius.

4. Valstybės narės informuoja duomenų subjektus apie tai, kad nacionalinės ir Sąjungos įstaigos gali tvarkyti jų duomenis pagal 1 dalį ir kad tuo atžvilgiu jie turi teises, išdėstytas atitinkamai Direktyvoje 95/46/EB ir Reglamente (EB) Nr. 45/2001 nustatytoje duomenų apsaugos taisyklėse.

39 straipsnis

Nereikšmingos sumos

Komisijai pagal 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl ribų, nuo kurių valstybės narės gali atsisakyti taikyti pagal 3, 5, 10, 22 ir 34 straipsnius rinktinas ar skirtinas sumas. Nustatoma tokio dydžio riba, nuo kurios administracinės išlaidos būtų neproporcingos, palyginti su rinktinomis ar skirtinomis sumomis.

40 straipsnis

Garantijos, patikros, tikrinimas, kontrolė ir sankcijos

1. Prireikus horizontaliosios taisyklės dėl garantijų, patikrų, tikrinimo, kontrolės ir sankcijų ir dėl euro naudojimo, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 58–66, 79–88 ir 105–108 straipsniuose ir jų pagrindu priimtuose teisės aktuose, taikomos *mutatis mutandis* perdirbtų žemės ūkio produktų importo licencijoms ir tarifinėms kvotoms bei į I priedą neįtrauktų prekių eksporto grąžinamosioms išmokoms ir grąžinamųjų išmokų sertifikatams.
2. Komisijai pagal 42 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, kuriomis prireikus pritaikomos nuostatos, priimtos remiantis 1 dalyje nurodytais straipsniais šio reglamento tikslais.
3. Komisija kai būtina priima įgyvendinimo aktus dėl nuostatų, priimtų remiantis 1 dalyje nurodytais straipsniais šio reglamento tikslais, taikymo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

41 straipsnis

Tarptautiniai įsipareigojimai ir taikytini standartai

Priimdama deleguotuosius aktus ir įgyvendinimo aktus, Komisija atsižvelgia į Sąjungos tarptautinius įsipareigojimus ir taikytinus Sąjungos socialinius, aplinkos ir gyvūnų gerovės standartus, būtinybę stebėti prekybos raidą ir rinkos pokyčius, būtinybę užtikrinti patikimą rinkos valdymą ir būtinybę sumažinti administracinę našta.

V SKYRIUS

DELEGUOTIEJI ĮGALIOJIMAI IR KOMITETO PROCEDŪRA

42 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 8, 12, 15, 19, 26, 31 straipsniuose, 33 straipsnio 1 dalyje, 36 straipsnyje, 37 straipsnio 3 dalyje, 39 straipsnyje ir 40 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 8, 12, 15, 19, 26, 31 straipsniuose, 33 straipsnio 1 dalyje, 36 straipsnyje, 37 straipsnio 3 dalyje, 39 straipsnyje ir 40 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 8, 12, 15, 19, 26, 31 straipsnius, 33 straipsnio 1 dalį, 36 straipsnį, 37 straipsnio 3 dalį, 39 straipsnį ir 40 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jei per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

43 straipsnis

Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi, jei nepareiškama 2 dalyje nurodytų prieštaravimų. Pranešime Europos Parlamentui ir Tarybai apie deleguotąjį aktą nurodomos skubos procedūros taikymo priežastys.

2. Europos Parlamentas arba Taryba, laikydamiesi 42 straipsnio 5 dalyje nurodytos procedūros, gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Tokiu atveju Komisija, gavusi pranešimą apie Europos Parlamento arba Tarybos sprendimą pareikšti prieštaravimų, nedelsdama panaikina aktą.

44 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Taikant 13 straipsnį, 17 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalis, 20 straipsnio 1 dalį, 27 straipsnį, 32 straipsnio 1 dalį, 33 straipsnio 2 dalį, 34 straipsnio 2 dalį ir 37 straipsnio 4 dalį, o dėl perdirbtų žemės ūkio produktų, išskyrus ovalbuminą ir laktalbuminą, – taikant 5 straipsnio 1 ir 5 dalis ir 16 straipsnio 1 dalį, ir dėl perdirbtų žemės ūkio produktų, išskyrus ovalbuminą ir laktalbuminą, importo licencijų ir tarifinių kvotų bei į I priedą neįtrauktų prekių eksporto gražinamųjų išmokų ir gražinamųjų išmokų sertifikatų, taikant 40 straipsnio 3 dalį, Komisijai padeda komitetas, kuris vadinamas Horizontaliųjų klausimų dėl prekybos perdirbtais žemės ūkio produktais, neišvardytais I priede, komitetu. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

Taikant 9 straipsnio 1 dalį ir 21 straipsnio 1 ir 2 dalis, dėl ovalbumino ir laktalbumino – taikant 5 straipsnio 1 ir 5 dalis ir 16 straipsnio 1 dalį, ir dėl ovalbumino ir laktalbumino importo licencijų ir tarifinių kvotų, taikant 40 straipsnio 3 dalį, Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 229 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

Taikant 35 straipsnio 2 dalį Komisijai padeda Muitinės kodekso komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 247a straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

4. Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo bent ketvirtadalis komiteto narių.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

45 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentai (EB) Nr. 614/2009 ir (EB) Nr. 1216/2009 panaikinami.

Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal VI priede pateiktą atitikties lentelę.

46 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimtas Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

2 straipsnio b punkte nurodyti perdirbti žemės ūkio produktai

1 Lentelė

Perdirbti žemės ūkio produktai, kuriems taikomas importo muitas yra sudarytas iš *ad valorem* maito ir maito žemės ūkio sudedamosios dalies, kuri nėra *ad valorem* maito dalis, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 dalyje

KN kodas	Aprašymas
ex 0403	Pasukos, rūgpienis ir grietinė, jogurtas, kefyras ir kitoks fermentuotas arba raugintas pienas ir grietinė, koncentruoti arba nekoncentruoti, į kuriuos pridėta arba ne pridėta cukraus ar kitų saldiklių arba aromatinių medžiagų, taip pat į kuriuos pridėta arba ne pridėta vaisių, riešutų arba kakavos:
0403 10 51–0403 10 99	– Jogurtas, aromatizuotas arba į kurį pridėta vaisių, riešutų arba kakavos
0403 90 71–0403 90 99	– Kiti, aromatizuoti arba į kuriuos pridėta vaisių, riešutų arba kakavos
0405 20 10 ir 0405 20 30	Pieno pastos, kurių riebumas ne mažesnis kaip 39 % masės, bet ne didesnis kaip 75 % masės
0710 40 00	Cukriniai kukurūzai (nevirti arba virti garuose ar vandenyje), užšaldyti
0711 90 30	Cukriniai kukurūzai, netinkami ilgai laikyti ir papildomai neapdorojus tiesiogiai vartoti maistui (pavyzdžiui, konservuoti dujiniu sieros dioksidu, sūrymu, sieros vandeniu arba kitais konservuojamais tirpalais)
ex 1517	Margarinas; gyvūninių arba augalinių riebalų ir aliejaus bei įvairių 15 skirsnyje klasifikuojamų riebalų arba aliejaus frakcijų valgomieji mišiniai arba preparatai, išskyrus valgomuosius riebalus, aliejų arba jų frakcijas, klasifikuojamus 1516 pozicijoje:
1517 10 10	– Margarinas, išskyrus skystąjį margariną, kurio sudėtyje yra daugiau kaip 10 %, bet ne daugiau kaip 15 % masės pieno riebalų
1517 90 10	– Kiti, kurių sudėtyje yra daugiau kaip 10 %, bet ne daugiau kaip 15 % masės pieno riebalų
1702 50 00	Chemiškai gryna fruktozė
ex 1704	Konditerijos gaminiai iš cukraus (įskaitant baltąjį šokoladą), neturintys kakavos, išskyrus saldišaknės ekstraktą, kurio sudėtyje yra daugiau kaip 10 % masės sacharozės, bet nėra kitų medžiagų priedų, kurios KN kodas yra 1704 90 10
1806	Šokoladas ir kiti maisto produktai, turintys kakavos
Ex 1901	Salyklo ekstraktas; maisto produktai iš miltų, kruopų, rupinių, krakmolo arba salyklo ekstrakto, kurių sudėtyje nėra kakavos arba kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 40 % masės, nenurodyti kitoje vietoje; maisto produktai iš prekių, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose, kurių sudėtyje nėra kakavos arba kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 5 % masės, nenurodyti kitoje vietoje, išskyrus produktus, kurių KN kodas yra 1901 90 91
ex 1902	Tešlos gaminiai, virti arba nevirti, įdaryti (mėsa arba kitais produktais) arba neįdaryti, pavyzdžiui, <i>spageti</i> , makaronai, lakštiniai, lazanja, <i>gnocchi</i> , ravioliai (koldūnai), <i>cannelloni</i> , kuskusas, paruoštas arba neparuoštas, išskyrus įdarytus tešlos gaminius, kurių KN kodai yra 1902 20 10 ir 1902 20 30

KN kodas	Aprašymas
1903 00 00	Tapijoka ir iš krakmolo pagaminti jos pakaitalai, turintys dribsnių, grūdelių, žirnelių, išsijų arba panašų pavidalą
1904	Paruošti maisto produktai, pagaminti išpučiant arba skrudinant javų grūdus ar javų grūdų produktus (pavyzdžiui, kukurūzų dribsnius); javai (išskyrus kukurūzus), turintys grūdų, dribsnių arba kitaip apdorotų grūdų pavidalą (išskyrus miltus, kruopas ir rupinius), apvirti arba paruošti kitu būdu, nenurodyti kitoje vietoje
1905	Duona, pyragai, bandelės, pyragaičiai, sausainiai ir kiti kepiniai, su kakava arba be kakavos; ostijos ir kalėdaičiai, tuščios kapsulės, naudojamos farmacijoje, plokštieji vafiliai, ryžinis popierius ir panašūs produktai
2001 90 30	Cukriniai kukurūzai (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), paruošti arba konservuoti su actu arba acto rūgštimi
2001 90 40	Dioskorėjos, batatai ir panašios valgomosios augalų dalys, kuriuose krakmolas sudaro ne mažiau kaip 5 % masės, paruošti arba konservuoti su actu arba acto rūgštimi
2004 10 91	Bulvės, turinčios miltų, rupinių arba dribsnių pavidalą, paruoštos arba konservuotos be acto ar acto rūgšties, užšaldytos, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje
2004 90 10	Cukriniai kukurūzai (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), paruošti arba konservuoti be acto arba acto rūgšties, užšaldyti, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje
2005 20 10	Bulvės, turinčios miltų, rupinių arba dribsnių pavidalą, paruoštos arba konservuotos be acto ar acto rūgšties, neužšaldytos, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje
2005 80 00	Cukriniai kukurūzai (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), paruošti arba konservuoti be acto arba acto rūgšties, neužšaldyti, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje
2008 99 85	Kukurūzai, išskyrus cukrinius kukurūzus (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), kitaip paruošti arba konservuoti ir į kuriuos nepridėta alkoholio ar cukraus
2008 99 91	Batatai, saldžiosios bulvės ir panašios valgomosios augalų dalys, kurių sudėtyje esančio krakmolo kiekis sudaro ne mažiau kaip 5 % masės, paruoštos arba konservuotos ir į kuriuos nepridėta alkoholio ar cukraus
2101 12 98	Produktai, daugiausia sudaryti iš kavos
2101 20 98	Produktai, daugiausia sudaryti iš arbatos arba matės
2101 30 19	Skrudinti kavos pakaitalai, išskyrus skrudintą trūkažolę
2101 30 99	Skrudintų kavos pakaitalų, išskyrus skrudintą trūkažolę, ekstraktai, esencijos ir koncentratai
2102 10 31 ir 2102 10 39	Kepimo mielės, džiovintos arba nedžiovintos
2105 00	Grietininiai ir kiti valgomieji ledai, su kakava arba be jos
ex 2106	Maisto produktai, nenurodyti kitoje vietoje, išskyrus klasifikuojamus 2106 10 20, 2106 90 20 ir 2106 90 92 pozicijose ir su kvapiosiomis medžiagomis ar dažytus cukraus sirupus

KN kodas	Aprašymas
2202 90 91, 2202 90 95 ir 2202 90 99	Nealkoholiniai gėrimai, išskyrus vaisių ar daržovių sultis, klasifikuojamas 2009 pozicijoje, kurių sudėtyje yra produktų, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose arba riebalų, gautų iš produktų, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose
2905 43 00	Manitolis
2905 44	D-gliucitolis (sorbitolis)
3302 10 29	Kvapiųjų medžiagų mišiniai ir mišiniai (įskaitant alkoholinius tirpalus), kurių pagrindiniai komponentai yra viena arba kelios tokios medžiagos, ir kiti preparatai, kurių pagrindiniai komponentai yra kvapiosios medžiagos, skirti naudoti gėrimų gamyboje, kurių sudėtyje yra visos gėrima charakterizuojančios kvapiosios medžiagos ir kurių faktinė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra didesnė kaip 0,5 %, išskyrus preparatus, kurių KN kodas yra 3302 10 21
3501	Kazeinas, kazeinai ir kiti kazeino dariniai; kazeininiai klijai
ex 3505 10	Dekstrinai ir kiti modifikuoti krakmolai, išskyrus esterintus ir eterintus krakmolus, klasifikuojamus KN 3505 10 50 pozicijoje
3505 20	Klijai, daugiausia sudaryti iš krakmolų, dekstrinų arba kitų modifikuotų krakmolų
3809 10	Apdailos agentai, priemonės, naudojamos dažymui arba dažiklių fiksacijai pagreitinti, ir kiti produktai bei preparatai (pavyzdžiui, užpildai ir kandikai), naudojami tekstilės, popieriaus, odos pramonėje arba panašiose pramonės šakose, daugiausia iš krakmolingų medžiagų, nenurodyti kitoje vietoje
3824 60	Gliucitolis (sorbitolis), išskyrus klasifikuojamą 2905 44 subpozicijoje

2 Lentelė

Perdirbti žemės ūkio produktai, kuriems taikomas importo muitas yra sudarytas iš *ad valorem* maito, įskaitant maito žemės ūkio sudedamąją dalį, arba specifinio maito, kaip nurodyta 3 straipsnio 2 dalyje

KN kodas	Aprašymas
ex 0505	Paukščių odos ir kitos jų kūno dalys su plunksnomis arba pūkais; plunksnos ir plunksnų dalys (su pakirptais arba nepakirptais kraštais) bei pūkai, toliau neapdoroti, išskyrus jų išvalymą, dezinfekavimą arba paruošimą laikyti; plunksnų arba plunksnų dalių milteliai ir atliekos:
0505 10 90	– Plunksnos, naudojamos kimšimui, ir pūkai, išskyrus žaliavą;
0505 90 00	– Kiti
0511 99 39	Gyvūninės kilmės gamtinės pintys, išskyrus žaliavą
ex 1212 29 00	Jūriniai vandens augalai ir kiti dumbliai, švieži, atšaldyti, užšaldyti arba džiovinti, susmulkinti arba nesusmulkinti, netinkami maistui, išskyrus naudojamus farmacijoje
ex 1302	Augalų syvai ir ekstraktai; pektino medžiagos, pektinai ir pektatai; agaras ir kitos augalinės gleivės bei tirštikliai, modifikuoti arba nemodifikuoti, iš augalinių produktų

KN kodas	Aprašymas
1302 12 00	– Saldišaknių syvai ir ekstraktai
1302 13 00	– Apynių syvai ir ekstraktai
1302 19 20 ir 1302 19 70	– Augalų syvai ir ekstraktai, išskyrus saldišaknės, apynius, vanilės aliejingąsias dervas ir opijų
ex 1302 20	– Pektatai
1302 31 00	– Agarai, modifikuotas arba nemodifikuotas
1302 32 10	– Gleivės ir tirštikliai iš saldžiavaisio pupmedžio vaisių arba saldžiavaisio pupmedžio vaisių sėklų, modifikuoti arba nemodifikuoti
1505 00	Avių prakaitiniai riebalai ir iš jų gaunamos riebalų medžiagos (įskaitant lanoliną)
1506 00 00	Kiti gyvūniniai riebalai ir aliejus bei jų frakcijos, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti
ex 1515 90 11	Jojobų aliejus ir jo frakcijos, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti
1516 20 10	Sukietintasis ricinos aliejus, vadinamas „opaliniu vašku“
1517 90 93	Valgomieji mišiniai arba preparatai, naudojami formoms tepti
ex 1518 00	Gyvūniniai arba augaliniai riebalai ir aliejus bei jų frakcijos, kaitinti, oksiduoti, dehidratuoti, sulfuruoti, prapūsti, polimerizuoti šiluma vakuume arba inertinėse dujose arba kitaip chemiškai modifikuoti, išskyrus klasifikuojamus 1516 pozicijoje; nevalgomieji gyvūninių arba augalinių riebalų, aliejaus arba įvairių 15 skirsnyje klasifikuojamų riebalų arba aliejų frakcijų mišiniai arba preparatai, nenurodyti kitoje vietoje; išskyrus aliejus, kurių KN kodai yra 1518 00 31 ir 1518 00 39
1520 00 00	Neapdorotas glicerolis; glicerolio vandenys ir glicerolio šarmai
1521	Augalinis vaškas (išskyrus trigliceridus), bičių vaškas, kitas vabzdžių vaškas ir spermacetas, rafinuoti arba nerafinuoti, dažyti arba nedažyti
1522 00 10	Degra
1702 90 10	Chemiškai gryna maltozė
1704 90 10	Saldišaknės ekstraktas, kurio sudėtyje yra daugiau kaip 10 % masės sacharozės, bet nėra kitų medžiagų priedų
1803	Kakavos pasta, iš kurios pašalinti arba nepašalinti riebalai
1804 00 00	Kakavos sviestas, riebalai ir aliejus
1805 00 00	Kakavos milteliai, į kuriuos nepridėta cukraus ar kitų saldiklių

KN kodas	Aprašymas
ex 1901	Salyklo ekstraktas; maisto produktai iš miltų, kruopų, rupinių, krakmolo arba salyklo ekstrakto, kurių sudėtyje nėra kakavos arba kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 40 % masės, nenurodyti kitoje vietoje; maisto produktai iš prekių, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose, kurių sudėtyje nėra kakavos arba kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 5 % masės, nenurodyti kitoje vietoje:
1901 90 91	– Kiti preparatai, kurių sudėtyje nėra pieno riebalų, sacharozės, izogliukozės, gliukozės ar krakmolo arba yra mažiau kaip 1,5 % pieno riebalų, 5 % sacharozės (įskaitant invertuotąjį cukrų) arba izogliukozės, 5 % gliukozės arba krakmolo, išskyrus miltelių pavidalo maisto produktus iš prekių, priskiriamų 0401–0404 pozicijoms
ex 2001 90 92	Palmių šerdys, paruoštos arba konservuotos su actu arba acto rūgštimi
ex 2008	Vaisiai, riešutai ir kitos valgomosios augalų dalys, paruošti arba konservuoti kitais būdais, kurių sudėtyje yra pridėtojo cukraus ar kitų saldiklių arba alkoholio arba kurių sudėtyje nėra pridėtojo cukraus ar kitų saldiklių arba alkoholio, nenurodyti kitoje vietoje:
2008 11 10	– Žemės riešutų sviestas
2008 91 00	– Palmių šerdys
ex 2101	Kavos, arbatos arba matės ekstraktai, esencijos ir koncentratai, taip pat produktai, daugiausia sudaryti iš šių produktų; skrudintos trūkažolės ir jos ekstraktai, esencijos ir koncentratai, išskyrus preparatus, kurių KN kodai yra 2101 12 98, 2101 20 98, 2101 30 19 ir 2101 30 99
ex 2102 10	Aktyviosios mielės:
2102 10 10	– Mielių kultūros
2102 10 90	– Kitos, išskyrus kepimo mieles
2102 20	Neaktyviosios mielės; kiti negyvi vienaląsčiai mikroorganizmai
2102 30 00	Paruošti kepimo milteliai
2103	Padažai ir jų pusgaminiai (koncentratai); sumaišyti uždarai ir sumaišyti pagardai; garstyčių miltai ir rupiniai bei paruoštos garstyčios
2104	Sriubos ir sultiniai bei jų pusgaminiai (koncentratai); homogenizuoti sudėtiniai maisto produktai
ex 2106	Maisto produktai, nenurodyti kitoje vietoje:
ex 2106 10	– Baltymų koncentratai ir tekstūruotos baltyminės medžiagos:
2106 10 20	– Kurių sudėtyje nėra pieno riebalų, sacharozės, izogliukozės, gliukozės ar krakmolo arba kurių sudėtyje yra mažiau kaip 1,5 % masės pieno riebalų, 5 % masės sacharozės arba izogliukozės, 5 % masės gliukozės arba krakmolo
ex 2106 90	– Kiti:
2106 90 20	– Sudėtiniai alkoholiniai preparatai, vartojami gėrimų gamyboje, išskyrus preparatus, daugiausia sudarytus iš kvapiųjų medžiagų

KN kodas	Aprašymas
2106 90 92	-- Kiti preparatai, kurių sudėtyje nėra pieno riebalų, sacharozės, izogliukozės, gliukozės ar krakmolo arba kurių sudėtyje yra mažiau kaip 1,5 % masės pieno riebalų, 5 % masės sacharozės arba izogliukozės, 5 % masės gliukozės arba krakmolo
2201 10	Gamtiniai arba dirbtiniai mineraliniai vandenys ir gazuotieji vandenys, į kuriuos nepridėta cukraus ar kitų saldiklių bei aromatinių medžiagų
2202 10 00	Vandenys, įskaitant mineralinius ir gazuotuosius vandenys, į kuriuos pridėta cukraus ar kitų saldiklių arba aromatinių medžiagų
2202 90 10	Kiti nealkoholiniai gėrimai, išskyrus vaisių ar daržovių sultis, klasifikuojamas 2009 pozicijoje, kurių sudėtyje nėra produktų, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose, arba riebalų, gautų iš produktų, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose
2203 00	Salyklinis alus
2205	Vermutai ir kiti vynai iš šviežių vynuogių, aromatizuoti augalais arba aromatinėmis medžiagomis
ex 2207	Išskyrus pagamintus iš žemės ūkio produktų, išvardytų SESV I priede, nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra ne mažesnė kaip 80 % tūrio ir denatūruotas etilo alkoholis ir kiti denatūruoti bet kokio stiprumo spiritai
ex 2208	Nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra ne mažesnė kaip 80 % tūrio, pagamintas nenaudojant SESV I priede išvardytų produktų; spiritai, likerai ir kiti spiritiniai gėrimai
2402	Cigarai, įskaitant cigarus su apipjaustytais galais, cigarilės ir cigaretės su tabaku arba tabako pakaitalais
2403	Kitas perdirbtas tabakas ir perdirbti tabako pakaitalai; „homogenizuotas“ arba „regeneruotas“ tabakas; tabako ekstraktai ir esencijos
3301 90	ekstrahuotosios aliejingos dervos (oleorezinai); eterinių aliejų koncentratai riebaluose, nelakiosiuose aliejuose, vaškuose arba panašiose medžiagose, gauti anfleražo arba maceravimo būdu; šalutiniai terpeniniai eterinių aliejų deterpenacijos produktai; eterinių aliejų vandeniniai distiliatai ir vandeniniai tirpalai
ex 3302	Kvapiųjų medžiagų mišiniai ir mišiniai (įskaitant alkoholinius tirpalus), kurių pagrindiniai komponentai yra viena arba kelios tokios medžiagos, naudojami pramonėje kaip žaliavos; kiti preparatai, kurių pagrindiniai komponentai yra kvapiosios medžiagos, skirti naudoti gėrimų gamyboje:
3302 10 10	– skirti naudoti gėrimų gamybos pramonėje, kurių sudėtyje yra visos gėrimą apibūdinančios kvapiosios medžiagos, kurių faktinė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra didesnė kaip 0,5 % tūrio,
3302 10 21	– skirti naudoti gėrimų gamybos pramonėje, kurių sudėtyje yra visos gėrimą apibūdinančios kvapiosios medžiagos, kurių alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra didesnė kaip 0,5 % tūrio, kurių sudėtyje nėra pieno riebalų, sacharozės, izogliukozės, gliukozės ar krakmolo arba kurių sudėtyje yra mažiau kaip 1,5 % masės pieno riebalų, 5 % masės sacharozės ar izogliukozės, 5 % masės gliukozės ar krakmolo
Ex 3502	Albuminai (įskaitant dviejų arba daugiau išrūgų baltymų koncentratų, kurių sudėtyje išrūgų baltymai sudaro daugiau kaip 80 % sausojo produkto masės), albuminatai ir kiti albuminų dariniai: – Kiaušinių albuminas:

KN kodas	Aprašymas
ex 3502 11	– Džiovintas:
3502 11 90	– Išskyrus netinkamą maistui arba skirtą padaryti netinkamu maistui
ex 3502 19	– Kiti:
3502 19 90	– Išskyrus netinkamą maistui arba skirtą padaryti netinkamu maistui
ex 3502 20	– Pieno albuminas (laktalbuminas), įskaitant dviejų arba daugiau išrūgų baltymų koncentratas:
3502 20 91 ir 3502 20 99	– Išskyrus netinkamą arba skirtą padaryti netinkamu maistui, džiovintas arba nedžiovintas (pavyzdžiui, lakštų, žvynelių, dribsnių, miltelių pavidalo)
3823	Pramoninės riebalų monokarboksirūgštys; rūgščiosios alyvos, gautos rafinuojančiomis; pramoniniai riebalų alkoholiai

II PRIEDAS

I I priedą neįtrauktos prekės ir žemės ūkio produktai, naudojami tų prekių gamyboje, už kuriuos gali būti skiriamos eksporto grąžinamosios išmokos, kaip nurodyta 22 straipsnio 1 dalyje

KN kodas	I I priedą neįtrauktų prekių aprašymas	Žemės ūkio produktai, už kuriuos gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka				
		A: referencinis kiekis, nustatytas pagal eksportuotų prekių gamyboje faktiškai sunaudotą produkto kiekį (27 straipsnio d punktas)				
		B: referencinis kiekis, apskaičiuojamas kaip nustatytas kiekis (27 straipsnio d punktas)				
		Grūdai (1)	Ryžiai (2)	Kiaušiniai (3)	Cukrus, melasa arba izogliukozė (4)	Pieno produktai (5)
1	2	3	4	5	6	7
ex 0403	Pasukos, rūgpienis ir grietinė, jogurtas, kefyras ir kitoks fermentuotas arba raugintas pienas ir grietinė, koncentruoti arba nekoncentruoti, į kuriuos pridėta arba neprisidėta cukraus ar kitų saldiklių arba aromatinių medžiagų, taip pat į kuriuos pridėta arba neprisidėta vaisių, riešutų arba kakavos:					
ex 0403 10	- Jogurtas:					
0403 10 51- 0403 10 99	- - Aromatizuotas arba į kurį pridėta vaisių, riešutų arba kakavos: - - - Aromatizuotas - - - kitas:	A	A	A	A	
	- - - - Į kurį pridėta vaisių ir (arba) riešutų	A	A		A	
	- - - - Į kurį pridėta kakavos	A	A	A	A	
ex 0403 90	- Kitas:					
0403 90 71-0403 90 99	- - Aromatizuotas arba į kurį pridėta vaisių ir (arba) riešutų arba kakavos: - - - Aromatizuotas - - - Kitas:	A	A	A	A	
	- - - - Į kurį pridėta vaisių arba riešutų	A	A		A	
	- - - - Į kurį pridėta kakavos	A	A	A	A	

1	2	3	4	5	6	7
ex 0405	Sviestas ir kiti pieno riebalai ir aliejai; pieno pastos:					
ex 0405 20	- Pieno pastos:					
0405 20 10	-- Kurių riebumas ne mažesnis kaip 39 % masės, bet mažesnis kaip 60 % masės					A
0405 20 30	-- Kurių riebumas ne mažesnis kaip 60 % masės, bet ne didesnis kaip 75 % masės					A
ex 0710	Daržovės (nevirtos arba virtos garuose ar vandenyje), užšaldytos:					
0710 40 00	- Cukriniai kukurūzai: -- Burbuolių pavidalo -- Grūdų pavidalo	A B			A A	
ex 0711	Konservuotos daržovės, netinkamos ilgai laikyti ir papildomai neapdorojus tiesiogiai vartoti maistui (pavyzdžiui, konservuotos dujiniu sieros dioksidu, sūrymu, sieros vandeniu arba kitais konservuojamais tirpalais):					
0711 90 30	--- Cukriniai kukurūzai: ---- Burbuolių pavidalo ---- Grūdų pavidalo	A B			A A	
ex 1517	Margarinas; gyvūninių arba augalinių riebalų ir aliejaus bei įvairių 15 skirsnyje klasifikuojamų riebalų arba aliejaus frakcijų valgomieji mišiniai arba preparatai, išskyrus valgomuosius riebalus, aliejų arba jų frakcijas, klasifikuojamus 1516 pozicijoje:					
ex 1517 10	- Margarinas, išskyrus skystąjį margariną:					

1	2	3	4	5	6	7
1517 10 10	- - Kurio sudėtyje yra daugiau kaip 10 %, bet ne daugiau kaip 15 % masės pieno riebalų					A
ex 1517 90	- Kitas:					
1517 90 10	- - Kurio sudėtyje yra daugiau kaip 10 %, bet ne daugiau kaip 15 % masės pieno riebalų					A
1702 50 00	- Chemiškai gryna fruktozė				A	
ex 1704	Konditerijos gaminiai iš cukraus (įskaitant baltąjį šokoladą), neturintys kakavos:					
1704 10	- Kramtomoji guma, su cukraus apvalkalu arba be jo	A			A	
ex 1704 90	- Kiti:					
1704 90 30	- - Baltasis šokoladas	A			A	A
1704 90 51-1704 90 99	- - Kitas:	A	A		A	A
1806	Šokoladas ir kiti maisto produktai, turintys kakavos:					
1806 10	- Kakavos milteliai, į kuriuos pridėta cukraus arba kitų saldiklių:					
	- - Saldinti tik pridėdant sacharozės	A		A	A	
	- - Kiti	A		A	A	A
1806 20	- Kiti gaminiai, turintys briketų, plytelių arba juostelių (batonėlių) pavidalą, kurių masė didesnė kaip 2 kg, taip pat skysti gaminiai, pastos, milteliai, granulės arba kito pavidalo gaminiai, sudėti į talpyklas arba tiesiogiai supakuoti į pakuotes ir kurių masė didesnė kaip 2 kg:					

1	2	3	4	5	6	7
	-- Pieniško šokolado trupiniai, priskiriami 1806 20 70 subpozicijai	A		A	A	A
	-- Kiti gaminiai, priskiriami 1806 20 subpozicijai	A	A	A	A	A
1806 31 00 ir 1806 32	- Kiti, turintys briketų, plytelių arba juostelių (batonėlių) pavidalą	A	A	A	A	A
1806 90	- Kiti:					
1806 90 11, 1806 90 19, 1806 90 31, 1806 90 39, 1806 90 50	-- Šokoladas ir šokolado produktai; konditerijos gaminiai iš cukraus ir jų pakaitalai, pagaminti iš cukraus pakaitalų, turintys kakavos	A	A	A	A	A
1806 90 60, 1806 90 70, 1806 90 90	-- Tepiniai su kakava; gaminiai su kakava, vartojami gėrimams gaminti; kiti	A		A	A	A
ex 1901	Salyklo ekstraktas; maisto produktai iš miltų, kruopų, rupinių, krakmolo arba salyklo ekstrakto, kurių sudėtyje nėra kakavos arba kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 40 % masės, nenurodyti kitoje vietoje; maisto produktai iš prekių, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose, kurių sudėtyje nėra kakavos arba kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 5 % masės, nenurodyti kitoje vietoje:					
1901 10 00	- Maisto produktai kūdikiams, supakuoti į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes:					
	-- Maisto produktai iš pieno produktų, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose, kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 5 % masės	A	A	A	A	A
	-- Kiti	A	A		A	A
1901 20 00	- Mišiniai ir tešlos, skirti kepiniams, klasifikuojamiems 1905 pozicijoje, gaminti:					

1	2	3	4	5	6	7
	-- Maisto produktai iš pieno produktų, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose, kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 5 % masės	A	A	A	A	A
	-- Kiti	A	A		A	A
ex 1901 90	- Kiti:					
1901 90 11 ir 1901 90 19	-- Salyklo ekstraktas	A	A			
	-- Kitas:					
1901 90 99	--- Kitas:					
	---- Maisto produktai iš prekių, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose, kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 5 % masės	A	A	A	A	A
	---- Kitas:	A	A		A	A
ex 1902	Tešlos gaminiai, virti arba nevirti, įdaryti (mėsa arba kitais produktais) arba neįdaryti, taip pat paruošti arba neparuošti kitu būdu, pavyzdžiui, spageti, makaronai, lakštiniai, lazanja, <i>gnocchi</i> , ravioliai (koldūnai), <i>cannelloni</i> ; kuskusas, paruoštas arba neparuoštas:					
	- Nevirti, neįdaryti arba kitu būdu neparuošti tešlos gaminiai:					
1902 11 00	-- Su kiaušiniiais: --- Iš kietųjų kviečių arba kitų grūdų --- Kiti:	B A		A A		
	-- Kiti:					

1	2	3	4	5	6	7
1902 19	--- Iš kietųjų kviečių arba kitų grūdų -- Kiti	B A				A A
ex 1902 20	- Įdaryti tešlos gaminiai, virti arba nevirti, paruošti arba neparuošti kitu būdu:					
1902 20 91 ir 1902 20 99	-- Kiti	A	A		A	A
1902 30	- Kiti tešlos gaminiai	A	A		A	A
1902 40	- Kuskusas:					
1902 40 10	-- Neparuoštas: --- Iš kietųjų kviečių --- Kitas	B A				
1902 40 90	-- Kitas	A	A		A	A
1903 00 00	Tapijoka ir iš krakmolo pagaminti jos pakaitalai, turintys dribsnių, grūdelių, žirnelių, išsijų arba panašų pavidalą	A				
1904	Paruošti maisto produktai, pagaminti išpučiant arba skrudinant javų grūdus ar javų grūdų produktus (pavyzdžiui, kukurūzų dribsnius); javai (išskyrus kukurūzus), turintys grūdų, dribsnių arba kitaip apdorotų grūdų pavidalą (išskyrus miltus, kruopas ir rupinius), apvirti arba paruošti kitu būdu, nenurodyti kitoje vietoje					
	- Nesaldinti pūsti ryžiai arba apvirti ryžiai:					
	-- Su kakava ⁽⁶⁾	A	B	A	A	A
	-- Be kakavos	A	B		A	A

1	2	3	4	5	6	7
	– Kiti, su kakava ⁽⁶⁾	A	A	A	A	A
	– Kiti	A	A		A	A
1905	Duona, pyragai, bandelės, pyragaičiai, sausainiai ir kiti kepiniai, su kakava arba be kakavos; ostijos ir kalėdaičiai, tuščios kapsulės, naudojamos farmacijoje, plokštieji vafLIAI, ryžinis popierius ir panašūs produktai					
1905 10 00	– Duoniniai traškučiai	A			A	A
1905 20	– Meduoliai su imbiero priedais ir panašūs produktai	A		A	A	A
	– Saldūs sausainiai; vafLIAI ir sausblyniai:					
1905 31 ir 1905 32	– Saldūs sausainiai; vafLIAI ir sausblyniai	A		A	A	A
1905 40	– Džiūvėsiai, keptos duonos arba pyrago riekelės ir panašūs kepti produktai	A		A	A	A
1905 90	– Kiti:					
1905 90 10	-- Macai	A				
1905 90 20	-- Ostijos ir kalėdaičiai, tuščios kapsulės, naudojamos farmacijoje, plokštieji vafLIAI, ryžinis popierius ir panašūs produktai	A	A			
	-- Kiti:					
1905 90 30	--- Duona ir pyragas, į kuriuos nepridėta medaus, kiaušinių, sūrio arba vaisių, kurių sudėtyje esantis cukrus sudaro ne daugiau kaip 5 % sausosios medžiagos masės, o riebalai – ne daugiau kaip 5 % sausosios medžiagos masės	A				
1905 90 45–1905 90 90	--- Kiti produktai	A		A	A	A

1	2	3	4	5	6	7
ex 2001	Daržovės, vaisiai, riešutai ir kitos valgomosios augalų dalys, paruoštos arba konservuotos su actu arba acto rūgštimi:					
ex 2001 90	– Kiti:					
2001 90 30	– – Cukriniai kukurūzai (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>): – – – Burbuolių pavidalo – – – Grūdų pavidalo	A B			A A	
2001 90 40	– – Dioskorėjos, batatai ir panašios valgomosios augalų dalys, kurių sudėtyje esančio krakmolo kiekis sudaro ne mažiau kaip 5 % masės	A			A	
ex 2004	Kitos daržovės, paruoštos arba konservuotos be acto arba acto rūgšties, užšaldytos, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje:					
ex 2004 10	– Bulvės: – – Kiti:					
2004 10 91	– – – Turinčios miltų, rupinių arba dribsnių pavidalą	A	A		A	A
ex 2004 90	– Kitos daržovės ir daržovių mišiniai:					
2004 90 10	– – Cukriniai kukurūzai (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>): – – – Burbuolių pavidalo – – – Grūdų pavidalo	A B			A A	
ex 2005	Kitos daržovės, paruoštos arba konservuotos be acto arba acto rūgšties, neužšaldytos, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje:					
ex 2005 20	– Bulvės:					

1	2	3	4	5	6	7
2005 20 10	-- Turinčios miltų, rupinių arba dribsnių pavidalą	A	A		A	A
2005 80 00	- Cukriniai kukurūzai (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>): -- Burbuolių pavidalo -- Grūdų pavidalo	A B			A A	
ex 2008	Vaisiai, riešutai ir kitos valgomosios augalų dalys, paruošti arba konservuoti kitais būdais, kurių sudėtyje yra pridėtojo cukraus ar kitų saldiklių arba alkoholio arba kurių sudėtyje nėra pridėtojo cukraus ar kitų saldiklių arba alkoholio, nenurodyti kitoje vietoje:					
ex 2008 99	-- Kiti: --- Į kuriuos nepridėta alkoholio: ---- Kurių sudėtyje nėra pridėtojo cukraus:					
2008 99 85	----- Kukurūzai, išskyrus cukrinius kukurūzus (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>): ----- Burbuolių pavidalo ----- Grūdų pavidalo	A B				
2008 99 91	----- Dioskorėjos, batatai ir panašios valgomosios augalų dalys, kurių sudėtyje esančio krakmolo kiekis sudaro ne mažiau kaip 5 % masės	A				
ex 2101	Kavos, arbatos arba matės ekstraktai, esencijos ir koncentratai, taip pat produktai, daugiausia sudaryti iš šių produktų arba iš kavos, arbatos arba matės; skrudintos trūkažolės ir kiti skrudinti kavos pakaitalai, taip pat jų ekstraktai, esencijos ir koncentratai:					
	- Kavos ekstraktai, esencijos ir koncentratai, taip pat produktai, daugiausia sudaryti iš šių ekstraktų, esencijų ir koncentratų arba iš kavos:					
2101 12 98	--- Kiti	A	A		A	

1	2	3	4	5	6	7
ex 2101 20	- Arbatos arba matės ekstraktai, esencijos ir koncentratai, taip pat produktai, daugiausia sudaryti iš šių ekstraktų, esencijų ar koncentratų arba iš arbatos ar matės					
2101 20 98	- - - Kiti	A	A		A	
ex 2101 30	- Skrudintos trūkažolės ir kiti skrudinti kavos pakaitalai, taip pat jų ekstraktai, esencijos ir koncentratai:					
	- - Skrudintos trūkažolės ir kiti skrudinti kavos pakaitalai:					
2101 30 19	- - - Kiti	A			A	
	- - Skrudintų trūkažolių ir kitų skrudintų kavos pakaitalų ekstraktai, esencijos ir koncentratai:					
2101 30 99	- - - Kiti	A			A	
ex 2102	Mielės (aktyvios arba neaktyvios); kiti negyvi vienaląsčiai mikroorganizmai (išskyrus vakcinas, klasifikuojamas 3002 pozicijoje); paruošti kepimo milteliai:					
ex 2102 10	- Aktyviosios mielės:					
2102 10 31 ir 2102 10 39	- - Kepimo mielės	A				
2105 00	Grietininiai ir kiti valgomieji ledai, su kakava arba be jos:					
	- Kurių sudėtyje yra kakavos	A	A	A	A	A
	- Kiti:	A	A		A	A
ex 2106	Maisto produktai, nenurodyti kitoje vietoje:					

1	2	3	4	5	6	7
ex 2106 90	- Kiti:					
2106 90 92 ir 2106 90 98	-- Kitas	A	A		A	A
2202	Vandenys, įskaitant mineralinius ir gazuotuosius vandenius, į kuriuos pridėta cukraus ar kitų saldiklių arba aromatinių medžiagų, ir kiti nealkoholiniai gėrimai, išskyrus vaisių arba daržovių sultis, klasifikuojamas 2009 pozicijoje:					
2202 10 00	- Vandenys, įskaitant mineralinius ir gazuotuosius vandenius, į kuriuos pridėta cukraus ar kitų saldiklių arba aromatinių medžiagų	A			A	
2202 90	- Kiti:					
2202 90 10	- - Kurių sudėtyje nėra produktų, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose, arba riebalų, gautų iš produktų, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose: - - - Salyklinis alus, kurio faktinė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, ne didesnė kaip 0,5 % tūrio - - Kiti	B A			A	
2202 90 91–2202 90 99	-- Kiti	A			A	A
2205	Vermutai ir kiti vynai iš šviežių vynuogių, aromatizuoti augalais arba aromatinėmis medžiagomis	A			A	
ex 2208	Nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, mažesnė kaip 80 % tūrio; spiritai, likerai ir kiti spiritiniai gėrimai:					
2208 20	- Spiritai, pagaminti distiliuojant vynuogių vyną arba vynuogių išspaudas				A	
ex 2208 30	- Viskiai: - - Išskyrus viskį <i>Burbon</i> :					

1	2	3	4	5	6	7
ex 2208 30 30–2208 30 88	-- -- Viskiai, išskyrus išvardytus Komisijos reglamente (EB) Nr. 1670/2006 (?)	A				
2208 50 11 ir 2208 50 19	-- Džinas	A				
2208 50 91 ir 2208 50 99	-- Geneva	A			A	
2208 60	- Degtinė	A				
2208 70	- Likeriai ir kordialai:	A		A	A	A
ex 2208 90	- Kiti:					
2208 90 41	----- Ouzo, induose, kurių talpa ne didesnė kaip 2 litrai	A			A	
2208 90 45	----- Kalvadosai (<i>calvados</i>), induose, kurių talpa ne didesnė kaip 2 litrai				A	
2208 90 48	----- Spiritai (išskyrus likerius), distiliuoti iš vaisių, induose, kurių talpa ne didesnė kaip 2 litrai				A	
2208 90 56	----- Kiti spiritai (išskyrus likerius), išskyrus distiliuotus iš vaisių, induose, kurių talpa ne didesnė kaip 2 litrai	A			A	
2208 90 69	----- Kiti spiritiniai gėrimai, induose, kurių talpa ne didesnė kaip 2 litrai	A			A	A
2208 90 71	----- Iš vaisių distiliuoti spiritai, induose, kurių talpa didesnė kaip 2 litrai				A	
2208 90 77	----- Kiti spiritai (išskyrus likerius), išskyrus distiliuotus iš vaisių ir išskyrus tekilą, induose, kurių talpa didesnė kaip 2 litrai	A			A	

1	2	3	4	5	6	7
2208 90 78	- - - - Kiti spiritiniai gėrimai, induose, kurių talpa didesnė kaip 2 litrai	A			A	A
ex 2905	Alifatiniai alkoholiai ir jų halogeninti, sulfoninti, nitrinti arba nitrozinti dariniai:					
2905 43 00	-- Manitolis	B			B	
2905 44	-- D-gliucitolis (sorbitolis)	B			B	
ex 3302	Kvapiųjų medžiagų mišiniai ir mišiniai (įskaitant alkoholinius tirpalus), kurių pagrindiniai komponentai yra viena arba kelios tokios medžiagos, naudojami pramonėje kaip žaliavos; kiti preparatai, kurių pagrindiniai komponentai yra kvapiosios medžiagos, skirti naudoti gėrimų gamyboje:					
ex 3302 10	- Skirti naudoti maisto arba gėrimų gamybos pramonėje:					
3302 10 29	----- Kiti:	A			A	A
3501	Kazeinas, kazeinatai ir kiti kazeino dariniai; kazeininiai klėjai:					
3501 10	- Kazeinas					B
3501 90	- Kiti:					
3501 90 10	-- Kazeininiai klėjai					A
3501 90 90	-- Kiti					B
ex 3502	Albuminai (įskaitant dviejų arba daugiau išrūgų baltymų koncentratų, kurių sudėtyje išrūgų baltymai sudaro daugiau kaip 80 % sausojo produkto masės), albuminatai ir kiti albuminų dariniai: - Kiaušinių albuminas:					

1	2	3	4	5	6	7
ex 3502 11	-- Džiovintas					
3502 11 90	--- Išskyrus netinkamą maistui arba skirtą padaryti netinkamu maistui			B		
ex 3502 19	-- Kitas:					
3502 19 90	--- Išskyrus netinkamą maistui arba skirtą padaryti netinkamu maistui			B		
ex 3502 20	- Pieno albuminas (laktalbuminas):					
3502 20 91 ir 3502 20 99	-- Išskyrus netinkamą arba skirtą padaryti netinkamu maistui, džiovintas arba nedžiovintas (pavyzdžiui, lakštų, žvynelių, dribsnių, miltelių pavidalo)					B
ex 3505	Dekstrinai ir kiti modifikuoti krakmolai (pavyzdžiui, paželatinuoti arba vesterinti krakmolai); klėjai, daugiausia sudaryti iš krakmolų, dekstrinų arba kitų modifikuotų krakmolų, išskyrus krakmolus, kurių KN kodas 3505 10 50	A	A			
3505 10 50	--- Esterinti arba eterinti krakmolai	A				
ex 3809	Apdailos agentai, priemonės, naudojamos dažymui arba dažiklių fiksacijai pagreitinti, ir kiti produktai bei preparatai (pavyzdžiui, užpildai ir kandikai), naudojami tekstilės, popieriaus, odos pramonėje arba panašiose pramonės šakose, nenurodyti kitoje vietoje:					
3809 10	- Daugiausia iš krakmolingų medžiagų	A	A			

1	2	3	4	5	6	7
ex 3824	Paruošti liejimo formų arba gurgučių rišikliai; chemijos produktai ir chemijos pramonės arba giminingų pramonės šakų gaminiai (įskaitant sudarytus iš gamtinių produktų mišinių), nenurodyti kitoje vietoje:					
3824 60	- Gliucitolis (sorbitolis), išskyrus klasifikuojamą 2905 44 subpozicijoje	B			B	

(¹) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 I priedo I dalis.

(²) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 I priedo II dalis.

(³) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 I priedo XIX dalis.

(⁴) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 I priedo III dalies b, c, d ir g punktai.

(⁵) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 I priedo XVI dalies a–g punktai.

(⁶) Kurių sudėtyje yra ne daugiau kaip 6 % kakavos.

(⁷) 2006 m. lapkričio 10 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1670/2006, nustatantis tam tikras išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1784/2003 taikymo taisykles dėl patikslintų grąžinamųjų išmokų eksportuojamiems iš grūdų gaunamiems spiritiniams gėrimams (OL L 312, 2006 11 11, p. 33).

III PRIEDAS

2 straipsnio d punkte nurodyti pagrindiniai produktai

KN kodas	Aprašymas
ex 0402 10 19	Miltelių, granulių arba kitokio pavidalo sausieji pieno produktai, į kuriuos ne pridėta cukraus ar kitokių saldiklių, kurių riebumas ne didesnis kaip 1,5 % masės, išskyrus tiesiogiai supakuotus į pakuotes, kurių neto masė ne didesnė kaip 2,5 kg (2 produktų grupė)
ex 0402 21 18	Miltelių, granulių arba kitokio pavidalo sausieji pieno produktai, į kuriuos ne pridėta cukraus ar kitokių saldiklių, kurių riebumas 26 % masės, išskyrus tiesiogiai supakuotus į pakuotes, kurių neto masė ne didesnė kaip 2,5 kg (3 produktų grupė)
ex 0404 10 02–ex 0404 10 16	Išrūgęs miltelių, granulių ar kitokio kieto pavidalo, į kurias ne pridėta cukraus ar kitų saldiklių (1 produktų grupė)
ex 0405 10	Sviestas, kurio riebumas 82 % masės (6 produktų grupė)
0407 21 00, 0407 29 10, ex 0407 90 10	Paukščių kiaušiniai su lukštais, švieži ar konservuoti, išskyrus skirtus inkubacijai (perinimui)
ex 0408	Paukščių kiaušiniai be lukštų ir kiaušinių tryniai, tinkami vartoti žmonių maistui, švieži, džiovinti, užšaldyti arba konservuoti kitu būdu, į kuriuos ne pridėta cukraus ar kitų saldiklių
1001 19 00	Kietieji kviečiai, išskyrus skirtus sėjai
ex 1001 99 00	Paprastieji kviečiai ir meslinas (kviečių bei rugių mišinys), išskyrus skirtus sėjai
1002 90 00	Rugiai, išskyrus skirtus sėjai
1003 90 00	Miežiai, išskyrus miežių sėklą
1004 90 00	Avižos, išskyrus skirtas sėjai
1005 90 00	Kukurūzai, išskyrus kukurūzų sėklą
ex 1006 30	Visiškai nulukšteni ryžiai
1006 40 00	Skaldyti ryžiai
1007 90 00	Grūdinis sorgas, išskyrus skirtą sėjai
1701 99 10	Baltasis cukrus
ex 1702 19 00	kurio sudėtyje yra daugiau kaip 98,5 % masės laktozės, išreikštos bevandenės laktozės kiekiu sausojoje medžiagoje
1703	Melasa, gauta ekstrahuojant arba rafinuoiant cukrų

IV PRIEDAS

Perdirbti žemės ūkio produktai, kuriems gali būti taikomas papildomas importo muitas, kaip nurodyta 5 straipsnio 1 dalyje

KN kodas	Prekių aprašymas
0403 10 51–0403 10 99	Jogurtas, aromatizuotas arba į kurį pridėta vaisių, riešutų arba kakavos
0403 90 71–0403 90 99	Pasukos, rūgpienis ir grietinė, kefyras ir kitoks fermentuotas arba raugintas pienas ir grietinė, aromatizuoti arba į kuriuos pridėta vaisių, riešutų arba kakavos
0710 40 00	Cukriniai kukurūzai (nevirti arba virti garuose ar vandenyje), užšaldyti
0711 90 30	Konservuoti cukriniai kukurūzai, netinkami ilgai laikyti ir papildomai neapdorojus tiesiogiai vartoti maistui (pavyzdžiui, konservuoti dujiniu sieros dioksidu, sūrymu, sieros vandeniu arba kitais konservuojamais tirpalais)
1517 10 10	Margarinas, išskyrus skystąjį margariną, kurio sudėtyje yra daugiau kaip 10 %, bet ne daugiau kaip 15 % masės pieno riebalų
1517 90 10	Kiti gyvūninių arba augalinių riebalų ir aliejaus bei įvairių 15 skirsnyje klasifikuojamų riebalų arba aliejaus frakcijų valgomieji mišiniai arba preparatai, išskyrus valgomuosius riebalus, aliejų arba jų frakcijas, klasifikuojamus 1516 pozicijoje, kurių sudėtyje yra daugiau kaip 10 %, bet ne daugiau kaip 15 % masės pieno riebalų
1702 50 00	Chemiškai gryna fruktozė
2005 80 00	Cukriniai kukurūzai (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), paruošti arba konservuoti be acto arba acto rūgšties, neužšaldyti, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje
2905 43 00	Manitolis
2905 44	D-gliucitolis (sorbitolis)
Ex 3502	Albuminai (įskaitant dviejų arba daugiau išrūgų baltymų koncentratų, kurių sudėtyje išrūgų baltymai sudaro daugiau kaip 80 % sausojo produkto masės), albuminai ir kiti albuminų dariniai: – Kiaušinių albuminas:
ex 3502 11	-- Džiovintas:
3502 11 90	--- Išskyrus netinkamą maistui arba skirtą padaryti netinkamu maistui
ex 3502 19	-- Kitas:
3502 19 90	--- Išskyrus netinkamą maistui arba skirtą padaryti netinkamu maistui
ex 3502 20	– Pieno albuminas (laktalbuminas), įskaitant dviejų arba daugiau išrūgų baltymų koncentratų: -- Išskyrus netinkamą maistui arba skirtą padaryti netinkamu maistui
3502 20 91	--- Džiovintas (pavyzdžiui, lakštų, žvynelių, dribsnių, miltelių pavidalo)
3502 20 99	--- Kitas

KN kodas	Prekių aprašymas
3505 10 10	Dekstrinai
3505 10 90	Modifikuoti krakmolai, išskyrus dekstrinus, esterintus arba eterintus krakmolus
3505 20	Klijai, daugiausia sudaryti iš krakmolų, dekstrinų arba kitų modifikuotų krakmolų
3809 10	Apdailos agentai, priemonės, naudojamos dažymui arba dažiklių fiksacijai pagreitinti, ir kiti produktai bei preparatai (pavyzdžiui, užpildai ir kandikai), naudojami tekstilės, popieriaus, odos pramonėje arba panašiose pramonės šakose, daugiausia iš krakmolingų medžiagų, nenurodyti kitoje vietoje
3824 60	Gliucitolis (sorbitolis), išskyrus klasifikuojamą 2905 44 subpozicijoje

V PRIEDAS

11 straipsnio 1 dalies a punkte ⁽¹⁾ nurodyti žemės ūkio produktai

KN kodas	Žemės ūkio produktų aprašymas
0401	Nekoncentruotas pienas ir grietinėlė, į kuriuos ne pridėta cukraus ar kitų saldiklių
0402	Pienas ir grietinėlė, koncentruoti, arba į kuriuos pridėta cukraus ar kitų saldiklių
ex 0403	Pasukos, rūgpienis ir grietinė, jogurtas, kefyras ir kitoks fermentuotas arba raugintas pienas ir grietinėlė, koncentruoti arba nekonzentruoti, į kuriuos pridėta arba ne pridėta cukraus ar kitų saldiklių arba aromatinių medžiagų, taip pat į kuriuos pridėta arba ne pridėta vaisių, riešutų arba kakavos:
0404	Išrūgos, koncentruotos arba nekonzentruotos, į kurias pridėta arba ne pridėta cukraus ar kitų saldiklių; produktai iš natūralių pieno sudedamųjų dalių, į kuriuos pridėta arba ne pridėta cukraus ar kitų saldiklių, nenurodyti kitoje vietoje
ex 0405	Sviestas ir kiti pieno riebalai ir aliejai
0407 21 00	Paukščių kiaušiniai su lukštais, švieži, <i>Gallus domesticus</i> rūšies vištų, neskirti inkubacijai (perinimui)
0709 99 60	Švieži arba šaldyti cukriniai kukurūzai
0712 90 19	Džiovinți cukriniai kukurūzai, sveiki, supjaustyti stambiais gabalais, griežinėliais, susmulkinti arba sumalti į miltelius, bet toliau neapdoroti, išskyrus sėjai skirtus hibridinius cukrinius kukurūzus
10 skirsnis	Javai ⁽²⁾
1701	Cukranendrių arba cukrinių runkelių cukrus ir chemiškai gryna sacharozė, kurių būvis kietas
1703	Melasa, gauta ekstrahuojant arba rafinuojant cukrų

⁽¹⁾ Žemės ūkio produktai, į kuriuos atsižvelgiama, jeigu jie panaudojami neperdirbti ar perdirbti arba laikomi kaip panaudoti I priedo 1 lentelėje išvardytoms prekėms gaminti.

⁽²⁾ Išskyrus kviečių ir meslino sėklas, klasifikuojamas 1001 11 00, 1001 91 10, 1001 91 20 ir 1001 91 90 subpozicijose, rugių sėklas, klasifikuojamas 1002 10 00 subpozicijoje, miežių sėklas, klasifikuojamas 1003 10 00 subpozicijoje, avižių sėklas, klasifikuojamas 1004 10 10 subpozicijoje, kukurūzų sėklas, klasifikuojamas 1005 10 subpozicijoje, sėjai skirtus ryžius, klasifikuojamus 1006 10 10 subpozicijoje, grūdinio sorgo sėklas, klasifikuojamas 1007 10 subpozicijoje, ir sorų sėklas, klasifikuojamas 1008 21 00 subpozicijoje.

VI PRIEDAS

Atitikties lentelė

Šis reglamentas	Reglamentas (EB) Nr. 1216/2009	Reglamentas (EB) Nr. 614/2009
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnis	1 straipsnis
1 straipsnio 2 dalis	3 straipsnis	—
2 straipsnio a punktas	2 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktas	—
2 straipsnio b punktas	2 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktas	—
2 straipsnio c punktas	2 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	—
2 straipsnio d punktas	—	—
2 straipsnio e punktas	2 straipsnio 2 dalies a ir c punktai	—
2 straipsnio f punktas	2 straipsnio 2 dalies b punktas	—
2 straipsnio g punktas	—	—
2 straipsnio h punktas	—	—
2 straipsnio i punktas	—	—
2 straipsnio j punktas	—	—
2 straipsnio k punktas	—	—
2 straipsnio l punktas	—	—
3 straipsnis	4 straipsnio 1 dalis	—
—	4 straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 1 dalis
—	4 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 2 dalis
—	4 straipsnio 4 dalis	—
4 straipsnis	5 straipsnis	—
5 straipsnis	11 straipsnis	3 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	—	2 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 2 dalis	—	2 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 3 dalis	—	2 straipsnio 3 dalies pirmas sakinys

Šis reglamentas	Reglamentas (EB) Nr. 1216/2009	Reglamentas (EB) Nr. 614/2009
6 straipsnio 4 dalis	—	—
7 straipsnis	—	2 straipsnio 3 dalies antras sakinys
8 straipsnis	—	2 straipsnio 4 dalis
9 straipsnis	—	2 straipsnio 4 dalis
10 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 dalis	—
—	6 straipsnio 2 dalis	—
10 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 3 dalis	—
11 straipsnis	14 straipsnio pirma pastraipa	—
12 straipsnio a, b, c punktai	6 straipsnio 4 dalis, 14 straipsnio antra pastraipa	—
12 straipsnio d punktas	6 straipsnio 4 dalis, 15 straipsnio 1 dalis	—
13 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	6 straipsnio 4 dalis, 6 straipsnio 6 dalis, 7 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys, 14 straipsnio pirma pastraipa	—
13 straipsnio 2 dalis	14 straipsnio antra pastraipa	—
14 straipsnio 1 dalis	—	4 straipsnio 1 dalis
14 straipsnio 2 dalis	—	4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir 4 straipsnio 3 dalis
14 straipsnio 3 dalis	—	—
14 straipsnio 4 dalis	—	4 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa ir 4 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 1 dalis	—	4 straipsnio 1 ir 4 dalys
15 straipsnio 2 dalis	—	—
16 straipsnis	—	4 straipsnio 1 ir 4 dalys
17 straipsnis	10 straipsnis	—
18 straipsnis	12 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos	—
19 straipsnis	12 straipsnio 1 dalies trečia ir ketvirta pastraipos	—

Šis reglamentas	Reglamentas (EB) Nr. 1216/2009	Reglamentas (EB) Nr. 614/2009
20 straipsnis	12 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	—
—	12 straipsnio 2 dalis	—
21 straipsnis	—	7 straipsnis
22 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 1 ir 2 dalys	—
22 straipsnio 2 dalis	—	—
23 straipsnis	—	—
24 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	—
24 straipsnio 2 dalis	—	—
25 straipsnis	—	—
26 straipsnis	8 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	—
27 straipsnis	8 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	—
28 straipsnis	8 straipsnio 5 dalis	—
29 straipsnis	—	—
30 straipsnis	—	—
31 straipsnis	8 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, 8 straipsnio 5 ir 6 dalys	—
32 straipsnis	8 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, 8 straipsnio 5 ir 6 dalys	—
33 straipsnis	9 straipsnis	5 straipsnis
34 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa	—
34 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 4 dalies antra pastraipa	—
35 straipsnis	18 straipsnis, 6 straipsnio 5 dalis, 8 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa	—
36 straipsnis	13 straipsnis	—
37 straipsnis	19 straipsnis	10 straipsnis
38 straipsnis	—	—

Šis reglamentas	Reglamentas (EB) Nr. 1216/2009	Reglamentas (EB) Nr. 614/2009
39 straipsnis	15 straipsnio 2 dalis	—
40 straipsnis	—	—
41 straipsnis	—	—
42 straipsnis	16 straipsnis	—
43 straipsnis	16 straipsnis	—
44 straipsnis	16 straipsnis	—
—	17 straipsnis	—
45 straipsnis	20 straipsnis	11 straipsnis
46 straipsnis	21 straipsnio 1 dalis	12 straipsnis
—	21 straipsnio 2 dalis	
—	—	6 straipsnis
—	—	9 straipsnis
I priedas	II priedas	1 straipsnis
II priedas	—	—
III priedas	—	—
IV priedas	III priedas	1 straipsnis
V priedas	I priedas	
—	IV priedas	I priedas
VI priedas	V priedas	II priedas

Komisijos pareiškimas dėl deleguotųjų aktų

Kalbant apie šį reglamentą, Komisija primena pagal Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių 15 dalį priimtą įsipareigojimą teikiant deleguotuosius aktus pateikti Parlamentui visą informaciją ir dokumentus, susijusius su jos susitikimais su nacionaliniais ekspertais.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 511/2014**2014 m. balandžio 16 d.****dėl Nagojos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudosis, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo naudotojams skirtų atitikties priemonių Sąjungoje****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Biologinės įvairovės konvencija, patvirtinta Sąjungos vardu vadovaujantis Tarybos sprendimu 93/626/EEB ⁽³⁾, (toliau – Konvencija) – pagrindinis tarptautinis dokumentas, kuriuo nustatytas biologinės įvairovės išsaugojimo ir tvaraus naudojimosi ja ir sąžiningo bei teisingo naudosis, gaunamos naudojant genetinius išteklius, pasidalijimo bendras pagrindas;
- (2) Biologinės įvairovės konvencijos Nagojos protokolas dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudosis, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo (toliau – Nagojos protokolas) yra 2010 m. spalio 29 d. Konvencijos šalių priimta tarptautinė sutartis ⁽⁴⁾. Nagojos protokole išsamiau pateiktos bendrosios Konvencijos taisyklės dėl galimybės naudotis ir piniginės ir nepiniginės naudosis pasidalijimo, taikomos naudojimuisi genetiniais ištekliais bei su genetiniais ištekliais susijusiomis tradicinėmis žiniomis. Vadovaujantis Tarybos sprendimu 2014/283/ES ⁽⁵⁾, Nagojos protokolas buvo patvirtintas Sąjungos vardu;
- (3) įvairūs Sąjungos naudotojai ir teikėjai, įskaitant akademinę institucijų, universitetų bei nekomerciniais tikslais dirbančius tyrėjus ir įvairių pramonės sektorių įmones, naudojami genetiniai ištekliams mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir komercinimo tikslais. Kai kurie taip pat naudojami su genetiniais ištekliais susijusiomis tradicinėmis žiniomis;
- (4) genetiniai ištekliai apima tiek laukinių, tiek domestikuotų arba sukultūrinių rūšių genofondą ir yra svarbūs bei vis plačiau naudojami daugelyje ūkio sektorių, įskaitant maisto gamybą, miškų ūkį, taip pat vaistų, kosmetikos priemonių kūrimą ir biologinės kilmės energijos išteklių plėtrą. Be to, genetiniai ištekliai atlieka svarbų vaidmenį įgyvendinant strategijas, skirtas pažeistoms ekosistemoms atkurti ir nykstančioms rūšims apsaugoti;
- (5) čiabuvių ir vietos bendruomenių turimos tradicinės žinios, galėtų suteikti vertingos informacijos ir taip padėti mokslininkams atrasti įdomių genetinių arba biocheminių genetinių išteklių savybių. Tokios tradicinės žinios apima tradicinį gyvenimo būdą atspindinčias čiabuvių ir vietos bendruomenių žinias, naujoves ir praktiką, kurios svarbios siekiant išsaugoti biologinę įvairovę ir tvariai ja naudotis;

⁽¹⁾ OL C 161, 2013 6 6, p. 73.

⁽²⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1993 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimas 93/626/EEB dėl Biologinės įvairovės konvencijos sudarymo (OL L 309, 1993 12 13, p. 1).

⁽⁴⁾ 2010 m. spalio 29 d. dokumento UNEP/CBD/COP/DEC/X/1 I priedas.

⁽⁵⁾ 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas 2014/283/ES dėl Biologinės įvairovės konvencijos Nagojos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudosis, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo, sudarymo Sąjungos vardu (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 231.).

- (6) Konvencijoje pripažįstama, kad valstybės turi suverenias teises į jų jurisdikcijai priklausančius gamtos išteklius ir galią nustatyti galimybes naudotis joms priklausančiais genetiniais ištekliais. Konvencija įpareigoja visas jos Šalis stengtis sudaryti palankesnes sąlygas kitoms Konvencijos Šalims galimybei naudotis genetiniais ištekliais, į kuriuos jos turi suverenias teises, aplinkos požiūriu pagrįstais tikslais. Taip pat Konvencija visas jos Šalis įpareigoja imtis priemonių, kad su tokius genetinius išteklius teikiančia Konvencijos Šalimi būtų sąžiningai bei teisingai pasidalijama mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros rezultatais bei tuos išteklius naudojant komerciniais bei kitais tikslais gaunama nauda. Toks dalijimasis turi būti vykdomas abipusiai sutartomis sąlygomis. Konvencijoje taip pat pateiktos nuostatos dėl galybės naudotis čiabuvių ir vietos bendruomenių žiniomis, naujovėmis ir praktikos pavyzdžiais, kurie yra svarbūs biologinės įvairovės išsaugojimui ir tvariam naudojimui, ir naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo;
- (7) genetiniai ištekliai turėtų būti saugomi *in situ* ir tvariai naudojami, o juos naudojant gauta nauda turėtų būti dalijamasi sąžiningai ir teisingai siekiant prisidėti prie skurdo panaikinimo, taigi ir prie Jungtinių Tautų Tūkstantmečio vystymosi tikslų įgyvendinimo, kaip tai pripažįstama Nagojos protokolo preambulėje. Įgyvendinant Nagojos protokolą taip pat turėtų būti siekiama pasinaudoti tomis galimybėmis;
- (8) Nagojos protokolas taikomas genetiniams ištekliams, į kuriuos valstybės turi suverenias teises, kurie patenka į Konvencijos 15 straipsnio taikymo sritį, o ne į platesnę Konvencijos 4 straipsnio taikymo sritį. Tai reiškia, kad Nagojos protokolas neapima visos Konvencijos 4 straipsnio jurisdikcinės taikymo srities, pavyzdžiui, veiklos, kuri vykdoma nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose jūrų rajonuose. Genetinių išteklių mokslinius tyrimus palapsniui imama vykdyti vis naujose srityse, visų pirma vandenynuose, kurie tebėra mažiausiai tyrinėta ir mažiausiai pažinta planetos aplinka. Būtent vandenynų gelmės yra paskutinė dar neištirta planetos dalis, kuri kelia vis didesnį susidomėjimą mokslinių tyrimų, žvalgymo ir išteklių tyrinėjimo požiūriu;
- (9) svarbu nustatyti aiškią ir patikimą Nagojos protokolo įgyvendinimo sistemą, kuria turėtų būti prisidedama prie biologinės įvairovės išsaugojimo ir tvaraus jos komponentų naudojimo, sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos naudojant genetinius išteklius, pasidalijimo ir skurdo panaikinimo, kartu plečiant turimas galimybes vykdyti su gamta susijusių mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros veiklą Sąjungoje. Taip pat svarbu neleisti, kad Sąjungoje būtų naudojami genetiniai ištekliai ar su genetiniais ištekliais susijusios tradicinės žinios, kurie buvo gauti nesilaikant Nagojos protokolo šalies galimybes naudotis ir naudos pasidalijimo nacionalinės teisės aktų arba norminių reikalavimų, ir remti veiksmingą naudos pasidalijimo išipareigojimą, nustatytų teikėjų ir naudotojų abipusiai sutartose sąlygose, įgyvendinimą. Taip pat itin svarbu patobulinti teisinio tikrumo sąlygas dėl genetinių išteklių ir su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių naudojimo;
- (10) šiuo reglamentu nustatyta sistema bus prisidedama išlaikant ir didinant Nagojos protokolo Šalių, taip pat kitų suinteresuotųjų subjektų, įskaitant čiabuvių ir vietos bendruomenes, susijusių su galimybe naudotis genetiniais ištekliais ir juos naudojant gaunamos naudos pasidalijimu, tarpusavio pasitikėjimą;
- (11) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, svarbu, kad Nagojos protokolo įgyvendinimo taisyklės būtų taikomos tik genetiniams ištekliams, į kuriuos valstybės turi suverenias teises, kaip nustatyta Konvencijos 15 straipsnyje, ir su genetiniais ištekliais susijusioms tradicinėms žinioms, kaip nustatyta Konvencijoje, kuriais naudotis galimybė atsirado po Nagojos protokolo įsigaliojimo Sąjungoje;
- (12) Nagojos protokolu reikalaujama, kad kiekviena jo Šalis, rengdama ir įgyvendindama savus galimybes naudotis ir naudos pasidalijimo teisės aktus arba norminius reikalavimus, atsižvelgtų į genetinių išteklių svarbą maisto pramonei ir žemės ūkiui ir į jų ypatingą vaidmenį užtikrinant aprūpinimą maistu. Vadovaujantis Tarybos sprendimu 2004/869/EB ⁽¹⁾ Tarptautinė sutartis dėl augalų genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui (toliau – ITPGRFA) buvo patvirtinta Sąjungos vardu. ITPGRFA yra speciali tarptautinė galimybes naudotis ir naudos pasidalijimo priemonė, kaip nustatyta Nagojos protokolo 4 straipsnio 4 dalyje, ir jai neturėtų būti daromas poveikis Nagojos protokolo įgyvendinimo taisyklėmis;

⁽¹⁾ 2004 m. vasario 24 d. Tarybos sprendimas 2004/869/EB dėl Tarptautinės sutarties dėl augalų genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui sudarymo Bendrijos vardu (OL L 378, 2004 12 23, p. 1).

- (13) Daug Nagojos protokolo Šalių, naudodamosi savo suverenėmis teisėmis, nustatė, kad jų valdomiems bei kontroliuojamiems ir viešai prieinamiems augalų genetiniams ištekliams maisto pramonei ir žemės ūkiui (PGRFA), kurie neišvardyti ITPGRFA I priede, taip pat taikomos Standartinio medžiagų perdavimo susitarimo nuostatos ir sąlygos ITPGRFA sutartyje nurodytais tikslais;
- (14) Nagojos protokolas turėtų būti įgyvendinamas taip, kad šis ir kiti tarptautiniai dokumentai, kurie neprieštarauja protokolo arba Konvencijos tikslams, vienas kitą sustiprintų;
- (15) Konvencijos 2 straipsnyje „domestikuotos rūšys“ apibrėžiamos kaip rūšys, kurių evoliucijos procesą veikia žmogus savo poreikiams tenkinti, ir „biotechnologija“ – kaip bet kuri technologija, kuri naudoja biologines sistemas, gyvus organizmus arba jų darinius konkrečios paskirties produktams arba procesams kurti arba keisti. Nagojos protokolo 2 straipsnyje terminas „darinys“ apibrėžtas kaip gamtoje randamas biocheminis junginys, atsirandantis dėl biologinių ar genetinių išteklių genų ekspresijos ar metabolizmo, net jei jame nėra funkcinių paveldimumo vienetų;
- (16) Nagojos protokolu reikalaujama, kad kiekviena jo Šalis tinkamai atsižvelgtų į esamas ar gresiančias ekstremalias situacijas, dėl kurių kyla pavojus ar daroma žala žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatai, kaip nustatyta nacionaliniu ar tarptautiniu lygmeniu. 2011 m. gegužės 24 d. įvykusioje 64-oje Pasaulio sveikatos asamblėjoje buvo priimta Pasirengimo gripo pandemijai programa dėl dalijimosi gripo virusais ir galimybės naudotis vakcinomis bei kita nauda (toliau – Pasirengimo gripo pandemijai programa). Pasirengimo gripo pandemijai programa taikoma tik tiems gripo virusams, kurie gali sukelti žmonių gripo pandemiją, ir konkrečiai nėra taikoma sezoniniams gripo virusams. Pasirengimo gripo pandemijai programa yra speciali tarptautinė galimybės naudotis ir naudos pasidalijimo priemonė, kuri atitinka Nagojos protokolą, ir kuriai neturėtų būti daromas poveikis Nagojos protokolo įgyvendinimo taisyklėmis;
- (17) svarbu į šį reglamentą įtraukti Nagojos protokole ir Konvencijoje pateiktas apibrėžtis, kurios būtinos, kad naudotojai įgyvendintų šį reglamentą. Svarbu, kad šiame reglamente pateiktos naujos apibrėžtys, kurios nėra pateiktos Konvencijoje arba Nagojos protokole, būtų suderintos su Konvencijoje ir Nagojos protokole pateiktomis apibrėžtimis. Visų pirma terminas „naudotojas“ turėtų būti suderintas su Nagojos protokolo terminu „genetinių išteklių naudojimas“;
- (18) Nagojos protokole nustatyta pareiga propaguoti ir skatinti su biologine įvairove susijusius mokslinius tyrimus, visų pirma tyrimus nekomerciniais tikslais;
- (19) svarbu prisiminti Konvencijos šalių konferencijos sprendimo II/11 2 pastraipą, kurioje dar kartą patvirtinama, kad į Konvencijos taikymo sritį žmogaus genetiniai ištekliai nepatenka;
- (20) kol kas nėra tarptautiniu mastu suderintos „su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių“ apibrėžties. Nedarant poveikio valstybių narių kompetencijai ir atsakomybei dėl su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių ir dėl čiabuvių ir vietos bendruomenių interesams saugoti skirtų priemonių įgyvendinimo, siekiant užtikrinti lankstumą ir teisinį tikrumą teikėjams ir naudotojams, šiame reglamente turėtų būti daroma nuoroda į su genetiniais ištekliais susijusias tradicines žinias, kaip apibūdinta naudos pasidalijimo susitarimuose;
- (21) siekiant užtikrinti veiksmingą Nagojos protokolo įgyvendinimą, visi genetinių išteklių ir su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių naudotojai turėtų imtis tinkamų atsargumo priemonių siekdami įsitikinti, ar genetiniai ištekliai ir su genetiniais ištekliais susijusios tradicinės žinios buvo gauti laikantis taikytinų teisinių ar norminių reikalavimų, ir užtikrinti, kad atitinkamais atvejais būtų sąžiningai bei teisingai dalijamasi nauda. Tuo tikslu kompetentingos valdžios institucijos turėtų tarptautiniu mastu pripažinti atitiktus sertifikatus laikyti įrodymu, kad atitinkami genetiniai ištekliai gauti teisėtai ir kad buvo nustatytos abipusiai sutartos sąlygos, skirtos jame nurodytam naudotojui ir naudojimui. Konkrečios naudotojų pasirinktos tinkamos atsargumo priemonės turėtų būti grindžiamos geriausios praktikos pavyzdžių pripažinimu ir papildomomis priemonėmis sektoriaus elgesio kodeksams, pavyzdinėms sutarčių sąlygoms ir gairėms remti, kad būtų padidintas teisinis tikrumas ir sumažintos išlaidos. Naudotojai turėtų būti įpareigoti saugoti informaciją, kuri yra susijusi su galimybe naudotis ir naudos pasidalijimu, tik tam tikrą laikotarpį ir atsižvelgiant į laikotarpį, per kurį gali atsirasti naujovių;

- (22) sėkmingas Nagojos protokolo įgyvendinimas priklauso nuo to, ar genetinių išteklių ar su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių naudotojai ir teikėjai susiderės dėl abipusiai sutartų sąlygų, kurias nustačius būtų galima sąžiningai ir teisingai pasidalyti nauda ir prisidėti prie Nagojos protokolo platesnio tikslo – padėti išsaugoti biologinę įvairovę ir tvariai ja naudotis. Naudotojai ir teikėjai taip pat skatinami didinti informuotumą apie genetinių išteklių ir su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių svarbą;
- (23) pareiga imtis tinkamų atsargumo priemonių turėtų būti taikoma visiems naudotojams neatsižvelgiant į jų dydį, įskaitant labai mažas, mažąsias ir vidutines įmones. Šiame reglamente turėtų būti numatytos įvairios priemonės, suteikiančios labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms galimybę laikytis joms nustatytų pareigų nedidelėmis sąnaudomis ir aukšto lygio teisinio tikrumo sąlygomis;
- (24) nustatant tinkamas atsargumo priemones, kurios ypač tinka norint užtikrinti atitiktį Nagojos protokolo įgyvendinimo sistemai nedidelėmis sąnaudomis ir aukšto lygio teisinio tikrumo sąlygomis, svarbus vaidmuo turėtų tekti naudotojų sukauptai geriausiai praktikai. Naudotojai turėtų remtis esamais galimybės naudotis ir naudos pasidalijimo elgesio kodeksais, parengtais akademinėms institucijoms, universitetams ir nekomerciniams mokslinių tyrimų sektoriams ir įvairioms pramonės šakoms. Naudotojų asociacijos turėtų turėti galimybę paprašyti Komisijos nustatyti, ar įmanoma, kad konkretus asociacijos prižiūrimų procedūrų, priemonių ar mechanizmų derinys būtų pripažintas geriausia praktika. Valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos turėtų laikytis požiūrio, kad jei naudotojas įgyvendina pripažintą geriausią praktiką, mažėja to naudotojo neatitikties rizika ir dėl to pagrįstai galima sumažinti atitikties patikrinimų skaičių. Tas pats principas turėtų būti taikomas Nagojos protokolo šalių patvirtintai geriausiai praktikai;
- (25) pagal Nagojos protokolą kontrolės punktai turi būti veiksmingi ir turėtų būti svarbūs genetinių išteklių naudojimo požiūriu. Nustatytais naudojimo veiklos grandinės etapais naudotojai turėtų pareikšti, kad ėmėsi tinkamų atsargumo priemonių, o paprašius pateikti įrodymus. Vienas iš tinkamų etapų tokiam pareiškimui yra tuomet, kai gaunamos moksliniams tyrimams skirtos lėšos. Kitas tinkamas etapas yra galutinė naudojimo fazė, t. y. galutinio produkto kūrimo etapas prieš prašant leidimo teikti rinkai produktą, sukurtą naudojant genetinius išteklius ar su tokiais ištekliais susijusias tradicines žinias, arba, kai leidimo teikti rinkai nereikalaujama, galutinio produkto kūrimo etapas prieš jį pirmą kartą pateikiant Sąjungos rinkai. Siekiant užtikrinti kontrolės punktų veiksmingumą kartu padidinant teisinį tikrumą naudotojams, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 291 straipsnio 2 dalį. Komisija turėtų pasinaudoti tais įgyvendinimo įgaliojimais, kad būtų nustatytas galutinio produkto kūrimo etapas pagal Nagojos protokolą siekiant apibrėžti galutinį naudojimo etapą įvairiuose sektoriuose;
- (26) svarbu pripažinti, kad Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centras atliks svarbų vaidmenį įgyvendinant Nagojos protokolą. Pagal Nagojos protokolo 14 ir 17 straipsnius informacija būtų teikiama Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centrui ir tai būtų tarptautiniu mastu pripažinto atitikties sertifikato išdavimo proceso dalis. Kompetentingos valdžios institucijos turėtų bendradarbiauti su Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centru siekdamos užtikrinti, kad būtų keičiamasi informacija ir taip sudaromos palankesnės galimybės kompetentingoms valdžios institucijoms stebėti naudotojų atitiktį;
- (27) laukinėje gamtoje genetinius išteklius nekomerciniams tikslams daugiausia renka akademinėse institucijose, universitetuose bei nekomerciniais tikslais dirbantys tyrėjai ar rinkėjai. Dažniausiai ir beveik visuose sektoriuose naujai surinkti genetiniai ištekliai gaunami per tarpininkus, iš kolekcijų ar agentų, kurie genetinius išteklius įsigyja trečiojoje šalyse;
- (28) kolekcijos yra itin svarbios Sąjungoje naudojamų genetinių išteklių ir su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių teikėjos. Kaip teikėjos jos gali atlikti svarbų vaidmenį padedant kitiems saugojimo grandinei priklausantiems naudotojams laikytis jiems nustatytų pareigų. Tuo tikslu reikėtų sukurti Sąjungoje registruotų kolekcijų sistemą, sukuriant Komisijos prižiūrimą savanorišką kolekcijų registrą. Tokia sistema būtų užtikrinta, kad į registrą įtrauktų kolekcijų atžvilgiu būtų veiksmingai taikomos priemonės, pagal kurias genetinių išteklių pavyzdžiai tretiesiems asmenims būtų teikiami su dokumentais, kuriais įrodomas teisėtas gavimas, o prireikus užtikrintų, kad nustatytos

abipusiai sutartos sąlygos. Sąjungoje sukūrus registruotų kolekcijų sistemą turėtų gerokai sumažėti genetinių išteklių, kurie buvo gauti nesilaikant Nagojos protokolo šalies galimybės naudotis ir naudoti pasidalijimo nacionalinės teisės aktų arba norminių reikalavimų, naudojimo Sąjungoje rizika. Valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos turėtų patikrinti, ar kolekcija atitinka į registrą įtrauktinoms kolekcijoms taikomus reikalavimus. Turėtų būti laikoma, kad naudotojai, kurie išgyja genetinių išteklių iš kolekcijos, įtrauktos į registrą, ėmėsi tinkamų atsargumo priemonių, kiek tai susiję su siekiu gauti visą reikiamą informaciją. Tokia nuostata turėtų būti itin naudinga akademinėms institucijoms, universitetams bei nekomerciniams tikslais dirbantiems tyrėjams ir mažosioms bei vidutinėms įmonėms, ir ja turėtų būti prisidedama mažinant administracinius ir atitiktus reikalavimus;

- (29) valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos turėtų patikrinti, ar naudotojai laikosi jiems nustatytų pareigų, ar jie sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją ir nustatė abipusiai sutartas sąlygas. Kompetentingos valdžios institucijos taip pat turėtų saugoti atliktų patikrinimų įrašus, o atitinkama informacija turėtų būti prieinama pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/4/EB ⁽¹⁾;
- (30) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad už Nagojos protokolo įgyvendinimo taisyklių pažeidimą būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasomomis sankcijomis;
- (31) atsižvelgiant į galimybės naudotis ir naudoti pasidalijimo sandorių tarptautinį pobūdį, valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, turėtų bendradarbiauti tarpusavyje, su Komisija ir su trečiųjų šalių kompetentingomis valdžios institucijomis, siekdamas užtikrinti, kad naudotojai laikytųsi šio reglamento, ir paremti veiksmingą Nagojos protokolo įgyvendinimo taisyklių taikymą;
- (32) Sąjunga ir valstybės narės turėtų aktyviau užtikrinti, kad būtų pasiekti Nagojos protokolo tikslai, tam, kad būtų padidinti išteklių, skirti biologinės įvairovės išsaugojimui ir tvariam jos komponentų naudojimui pasaulyje remti;
- (33) Komisija ir valstybės narės turėtų imtis atitinkamų papildomų priemonių, kad šis reglamentas būtų įgyvendinamas veiksmingiau ir mažesnėmis sąnaudomis, ypač jei tai būtų naudinga akademinėms institucijoms, universitetams ir nekomerciniams tikslais dirbantiems tyrėjams ir mažosioms bei vidutinėms įmonėms;
- (34) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾;
- (35) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. paremti sąžiningą bei teisingą naudoti, gaunamos naudojant genetinius išteklius, pasidalijimą pagal Nagojos protokolą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo masto ir poreikio užtikrinti vidaus rinkos veikimą to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (36) siekiant Sąjungoje ir pasaulyje užtikrinti vienodas sąlygas vykdyti veiklą, susijusią su galimybe naudoti genetinius išteklius ir naudoti pasidalijimu, šio reglamento įsigaliojimo data turėtų būti tiesiogiai susieta su Nagojos protokolo įsigaliojimu Sąjungoje,

⁽¹⁾ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką, panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir su genetiniais ištekliais susijusiomis tradicinėmis žiniomis ir juos naudojant gautos naudos pasidalijimo reikalavimų atitikties taisyklės laikantis Biologinės įvairovės konvencijos Nagojos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo (toliau – Nagojos protokolas) nuostatų. Veiksmingai įgyvendinant šį reglamentą taip pat bus prisidedama prie biologinės įvairovės išsaugojimo ir tvaraus jos komponentų naudojimo, laikantis Biologinės įvairovės konvencijos (toliau – Konvencija) nuostatų.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas genetiniams ištekliams, į kuriuos valstybės turi suverenias teises, ir su genetiniais ištekliais susijusioms tradicinėms žinioms, kurie gaunami po to, kai Sąjungoje įsigalioja Nagojos protokolas. Jis taip pat taikomas naudai, gaunami naudojant tokius genetinius išteklius ir su genetiniais ištekliais susijusias tradicines žinias.
2. Šis reglamentas netaikomas genetiniams ištekliams, kurių naudojimo galimybės ir susijusios naudos pasidalijimas reglamentuojamas specialiomis tarptautinėmis priemonėmis, kurios atitinka Konvencijos ir Nagojos protokolo tikslus ir kuriomis jiems neprieštarujama.
3. Šiuo reglamentu nedaroma poveikio valstybių narių taisyklėms dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais, į kuriuos valstybės turi suverenias teises, kaip nustatyta Konvencijos 15 straipsnyje, ir valstybių narių nuostatoms, susijusioms su Konvencijos 8 straipsnio j punktu dėl su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių.
4. Šis reglamentas taikomas genetiniams ištekliams ir su genetiniais ištekliais susijusioms tradicinėms žinioms, kuriems taikytini Nagojos protokolo šalies galimybės naudotis ir naudos pasidalijimo teisės aktai arba norminiai reikalavimai.
5. Jokia šio reglamento nuostata valstybė narė neįpareigojama teikti informaciją, kurios atskleidimą ji laiko prieštaraujančiu pagrindiniams jos saugumo interesams;

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos Konvencijoje ir Nagojos protokole; taip pat taikomos šių terminų apibrėžtys:

- 1) genetinė medžiaga – bet kuri augalinės, gyvūninės, mikrobinės ar kitokios kilmės medžiaga, turinti funkcinių paveldimumo vienetų;
- 2) genetiniai ištekliai – genetinė medžiaga, turinti faktinės ar potencialios vertės;
- 3) galimybė naudotis – genetinių išteklių arba su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių įgijimas Nagojos protokolo šalyje;
- 4) naudotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudoja genetinius išteklius arba su genetiniais ištekliais susijusias tradicines žinias;
- 5) genetinių išteklių naudojimas – genetinės ir (arba) biocheminės genetinių išteklių sudėties moksliniai tyrimai ir technologinė plėtra, įskaitant biotechnologijų, apibrėžtų Konvencijos 2 straipsnyje, taikymą;

- 6) abipusiai sutartos sąlygos – genetinių išteklių arba su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių teikėjo ir tokių išteklių arba žinių naudotojo sudarytas susitarimas, kuriame nustatyta konkrečios sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos naudojant genetinius išteklius ar su genetiniais ištekliais susijusias tradicines žinias, pasidalijimo sąlygos ir kuriame taip pat gali būti papildomų tokio naudojimo ir vėlesnio taikymo bei komercinimo sąlygų ir nuostatų;
- 7) su genetiniais ištekliais susijusios tradicinės žinios – čiabuvių arba vietos bendruomenės turimos tradicinės žinios, svarbios naudojant genetinius išteklius ir taip apibūdintos genetinių išteklių naudojimui taikomose abipusiai sutartose sąlygose;
- 8) neteisėtai gauti genetiniai ištekliai – genetiniai ištekliai ir su genetiniais ištekliais susijusios tradicinės žinios, kurie buvo gauti nesilaikant šalies teikėjos, kuri yra Nagojos protokolo, kuriuo reikalaujama gauti sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, šalies, nacionalinių galimybes naudotis ir naudos pasidalijimo teisės aktų arba norminių reikalavimų;
- 9) kolekcija – sukauptas ir saugomas genetinių išteklių pavyzdžių ir susijusios informacijos rinkinys, kurį turi viešieji ar privatieji subjektai;
- 10) naudotojų asociacija – organizacija, įsteigta vadovaujantis valstybės narės, kurioje ji yra, reikalavimais, kuri atstovauja naudotojų interesams ir dalyvauja rengiant ir prižiūrint geriausią praktiką, numatytą šio reglamento 8 straipsnyje;
- 11) tarptautiniu mastu pripažintas atitikties sertifikatas – galimybes naudotis suteikimo metu kompetentingos valdžios institucijos, vadovaujantis Nagojos protokolo 6 straipsnio 3 dalies e punktu ir 13 straipsnio 2 dalimi, išduotas leidimas arba jam lygiavertis dokumentas, įrodantis, kad genetinis išteklius, dėl kurio jis išduotas, buvo gautas remiantis sprendimu suteikti sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją ir, kad nustatytos abipusiai sutartos sąlygos, taikomas jame nurodytam naudotojui ir naudojimui, pateikiamas Galimybes naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centru, įsteigtam pagal to protokolo 14 straipsnio 1 dalį.

II SKYRIUS

NAUDOTOJŲ ATITIKTIS

4 straipsnis

Naudotojų pareigos

1. Naudotojai tinkamų atsargumo priemonių, kad įsitikintų, ar galimybė naudotis genetiniais ištekliais ir tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais, kuriais jie naudojami, buvo gauta laikantis taikytinų galimybes naudotis ir naudos pasidalijimo teisės aktų arba norminių reikalavimų ir, kad nauda sąžiningai bei teisingai pasidalijama pagal abipusiai sutartas sąlygas, laikantis taikomų teisės aktų ar norminių reikalavimų.
2. Genetiniai ištekliai ir su genetiniais ištekliais susijusios tradicinės žinios perduodami ir naudojami tik laikantis abipusiai sutartų sąlygų, jei to reikalaujama pagal taikytinus teisės aktus arba norminius reikalavimus.
3. 1 dalies tikslais naudotojai siekia gauti, saugo ir perduoda tolesniems naudotojams:
 - a) tarptautiniu mastu pripažintą atitikties sertifikatą, taip pat tolesniems naudotojams svarbią informaciją apie abipusiai sutartų sąlygų turinį, arba
 - b) kai nėra tarptautiniu mastu pripažinto atitikties sertifikato, šią informaciją ir susijusius dokumentus:
 - i) naudojimosi genetiniais ištekliais arba su genetiniais ištekliais susijusiomis tradicinėmis žiniomis datą ir vietą;
 - ii) naudojamų genetinių išteklių arba su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių apibūdinimą;

- iii) šaltinį, iš kurio tiesiogiai gauti genetiniai išteklių arba su genetiniais ištekliais susijusios tradicinės žinios, ir tolesnius genetinių išteklių arba su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių naudotojus;
- iv) tai, ar yra su galimybe naudotis ir naudoti pasidalijimu susijusių teisių ir pareigų, įskaitant su tolesniu taikymu ir komercializacija susijusias teises ir pareigas;
- v) atitinkamais atvejais naudojimo leidimus;
- vi) atitinkamais atvejais abipusiai sutartas sąlygas, įskaitant naudoti pasidalijimo susitarimus.

4. Naudotojai, kurie įgyja augalų genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui šalyje, kuri yra Nagojos protokolo šalis ir kuri yra nustatiusi, kad jos valdomiems bei kontroliuojamiems ir viešai prieinamiems augalų genetiniams ištekliams maisto pramonei ir žemės ūkiui, kurie nenurodyti Tarptautinės sutarties dėl augalų genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui (ITPGRFA) I priede, taip pat bus taikomos Standartinio medžiagų perdavimo susitarimo nuostatos ir sąlygos pagal ITPGRFA nustatytais tikslais, laikomi ėmusiais tinkamų atsargumo priemonių pagal šio straipsnio 3 dalį.

5. Kai naudotojai neturi pakankamai informacijos arba lieka neaiškumų dėl galimybės naudotis ir naudojimo teisėtumo, naudotojai gauna naudojimo leidimą arba jam lygiavertį dokumentą ir nustato abipusiai sutartas sąlygas arba nutraukia naudojimą.

6. Naudotojai su galimybe naudotis ir naudoti pasidalijimu susijusią informaciją saugo dvidešimt metų po naudojimo laikotarpio pabaigos.

7. Laikoma, kad naudotojai, kurie įsigyja genetinį išteklių iš kolekcijos, įtrauktos į 5 straipsnio 1 dalyje nurodytą Sąjungos kolekcijų registrą, ėmėsi tinkamų atsargumo priemonių, kiek tai susiję su siekiu gauti šio straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją.

8. Naudotojai, kurie įsigyja genetinį išteklių, kuris, kaip nustatyta, yra arba gali būti patogenas, sukiantis tarptautinio masto ekstremalią visuomenės sveikatos situaciją arba tokios situacijos pavojų, kaip apibrėžta Tarptautinėse sveikatos priežiūros taisyklėse (2005 m.), arba didelę tarpvalstybinio pobūdžio grėsmę sveikatai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1082/2013/ES ⁽¹⁾, pasirengimo ekstremaliai visuomenės sveikatos situacijai tikslais dar nenukentėjusiose šalyse ir reagavimo tikslais nukentėjusiose šalyse įvykdo šio straipsnio 3 ar 5 dalyse išvardytas pareigas ne vėliau kaip:

- a) per vieną mėnesį po to, kai grėsmės visuomenės sveikatai pavojus ar kilusi grėsmė baigiasi, arba
- b) per tris mėnesius nuo genetinio išteklių naudojimo pradžios,

atsižvelgiant į tai, kas įvyksta anksčiau.

Jei šio straipsnio 3 ar 5 dalyse išvardytos pareigos neįvykdomos per šios dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nustatytus laikotarpius, naudojimas nutraukiamas.

Jeigu teikiamas prašymas dėl leidimo teikti rinkai produktus, kurie gaunami naudojant pirmoje pastraipoje nurodytą genetinį išteklių, ar teikiant tokius produktus rinkai, 3 ar 5 dalyse išvardytos pareigos taikomos visos ir nedelsiant.

Jeigu nėra laiku gauta sutikimas, duodamas iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ir nenustatytos abipusiai sutartos sąlygos, toks naudotojas, kol bus pasiektas susitarimas su atitinkama šalimi teikėja nereikalaus jokių išimtinių teisių į jokių pokyčius, atsirandančius naudojant tokius patogenus.

Nedaroma poveikio 2 straipsnyje nurodytoms specialioms tarptautinėms galimybės naudotis ir naudoti pasidalijimo priemonėms.

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1082/2013/ES dėl didelių tarpvalstybinio pobūdžio grėsmių sveikatai, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 2119/98/EB (OL L 293, 2013 11 5, p. 1).

5 straipsnis

Kolekcijų registras

1. Komisija sukuria ir prižiūri Sąjungos kolekcijų registrą (toliau – registras). Komisija užtikrina, kad šis registras būtų internetinis ir lengvai prieinamas naudotojams. Registre pateiktos nuorodos į genetinių išteklių kolekcijas, dėl kurių nustatyta, kad jos atitinka 3 dalyje išdėstytus kriterijus, arba į tų kolekcijų dalis.

2. Valstybė narė, gavusi jos jurisdikcijai priklausančio kolekcijos turėtojo prašymą, apsvarsto galimybę tą kolekciją ar jos dalį įtraukti į registrą. Įsitikinusi, kad kolekcija ar jos dalis atitinka 3 dalyje nustatytus kriterijus, valstybė narė nepagrįstai nedelsdama praneša Komisijai kolekcijos pavadinimą, jos turėtojo vardą bei pavardę ir kolekcijos bei jos turėtojo kontaktinius duomenis ir apie atitinkamos kolekcijos tipą. Komisija nedelsdama įtraukia gautą informaciją į registrą.

3. Kad kolekcija ar kolekcijos dalis būtų įtraukta į registrą, įrodoma, kad kolekcija pajėgi:

- a) taikyti standartizuotą tvarką keičiantis genetinių išteklių pavyzdžiais ir susijusia informacija su kitomis kolekcijomis ir teikiant genetinių išteklių pavyzdžius bei susijusią informaciją tretiesiems asmenims naudoti laikantis Konvencijos ir Nagojos protokolo;
- b) genetinius išteklius ir susijusią informaciją teikti tretiesiems asmenims naudoti tik kartu su dokumentais, kuriais įrodoma, kad genetiniai ištekliai ir susijusi informacija gauti laikantis taikytinų galimybės naudotis ir naudos pasidailijimo teisės aktų arba norminių reikalavimų ir, atitinkamais atvejais, abipusiai sutartų sąlygų;
- c) saugoti įrašus apie visus tretiesiems asmenims naudoti pateiktus genetinių išteklių pavyzdžius ir susijusią informaciją;
- d) jeigu įmanoma, sukurti arba naudoti genetinių išteklių, pateiktų tretiesiems asmenims, pavyzdžių unikaliuosius atpažinties numerius; taip pat
- e) naudoti tinkamas atsekimo ir stebėsenos priemones, skirtas keistis genetinių išteklių pavyzdžiais ir susijusia informacija su kitomis kolekcijomis.

4. Valstybės narės reguliariai tikrina, ar kiekviena jų jurisdikcijai priklausanti į registrą įtraukta kolekcija ar kolekcijos dalis atitinka 3 dalyje nustatytus kriterijus.

Jeigu remiantis pagal 3 dalį teikiama informacija yra įrodymų, kad į registrą įtraukta kolekcija ar kolekcijos dalis neatitinka 3 dalyje nustatytų kriterijų, atitinkama valstybė narė, vesdama dialogą su atitinkamu kolekcijos turėtoju, nepagrįstai nedelsdama nustato taisomuosius veiksmus ar priemones.

Valstybė narė, nustačiusi, kad jos jurisdikcijai priklausanti kolekcija ar kolekcijos dalis nebeatitinka 3 dalies, apie tai nepagrįstai nedelsdama praneša Komisijai.

Gavusi tą informaciją, Komisija pašalina atitinkamą kolekciją ar jos dalį iš registro.

5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma šio straipsnio 1–4 dalių įgyvendinimo tvarka. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 14 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6 straipsnis

Kompetentingos valdžios institucijos ir koordinavimo centras

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar kelias už šio reglamento taikymą atsakingas kompetentingas valdžios institucijas. Savo kompetentingų valdžios institucijų pavadinimus ir adresus valstybės narės praneša Komisijai įsigaliojus šiam reglamentui. Valstybės narės be nepagrįsto delsimo praneša Komisijai apie visus kompetentingų valdžios institucijų pavadinimų ar adresų pasikeitimus.

2. Komisija viešai, be kita ko, ir internetu, paskelbia valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų sąrašą. Komisija šį sąrašą nuolat atnaujina.
3. Komisija paskiria galimybės naudotis ir naudos pasidalijimo koordinavimo centrą, kuris atsakingas už ryšių su Konvencijos sekretoriatu palaikymą klausimais, kuriems taikomas šis reglamentas.
4. Komisija užtikrina, kad pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 338/97 ⁽¹⁾ įsteigti Sąjungos organai prisidėtų siekiant šio reglamento tikslų.

7 straipsnis

Naudotojų atitikties stebėseną

1. Valstybės narės ir Komisija reikalauja, kad visi mokslinių tyrimų, kuriuose naudojami genetiniai ištekliai ir su genetiniais ištekliais susijusios tradicinės žinios, finansavimo gavėjai pateiktų pareiškimą, kad jie imsis tinkamo atsargumo priemonių pagal 4 straipsnį.
2. Galutinio produkto, kuris kuriamas panaudojus genetinius išteklius arba su tokiais ištekliais susijusias tradicines žinias, kūrimo etapo metu naudotojai 6 straipsnio 1 dalyje nurodytoms kompetentingoms valdžios institucijoms pateikia pareiškimą, kad įvykdė pareigas pagal 4 straipsnį, ir kartu pateikia:
 - a) atitinkamą informaciją iš tarptautiniu mastu pripažinto atitikties sertifikato arba
 - b) susijusią informaciją, nurodytą 4 straipsnio 3 dalies b punkto i–v papunkčiuose ir 4 straipsnio 5 dalyje, įskaitant, atitinkamais atvejais, informaciją apie tai, kad nustatytos abipusiai sutartos sąlygos.

Naudotojai pateikia daugiau įrodymų kompetentingai valdžios institucijai, jeigu to paprašoma.

3. Kompetentingos valdžios institucijos perduoda pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis gautą informaciją Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centrui, sukurtam pagal Nagojos protokolo 14 straipsnio 1 dalį, Komisijai ir, kai tinkama, kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms, nurodytoms Nagojos protokolo 13 straipsnio 2 dalyje.
4. Kompetentingos valdžios institucijos bendradarbiauja su Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centru, kad užtikrintų keitimąsi Nagojos protokolo 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija naudotojų atitikties stebėjimo tikslais.
5. Kompetentingos valdžios institucijos tinkamai atsižvelgia į komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumo laikymąsi, jei toks konfidencialumas numatytas Sąjungos arba nacionalinės teisės, kad būtų apsaugoti teisėti ekonominiai interesai, visų pirma dėl genetinių išteklių paskirties ir naudojimo paskirties.
6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių įgyvendinimo tvarka. Tuose įgyvendinimo aktuose Komisija nustato galutinio produkto kūrimo etapą, siekdama nustatyti galutinį naudojimo etapą įvairiuose sektoriuose. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 14 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8 straipsnis

Geriausia praktika

1. Naudotojų asociacijos ar kitos suinteresuotosios šalys gali pateikti Komisijai prašymą tam tikrą jų parengtų ir prižiūrimų procedūrų, priemonių ar mechanizmų derinį pripažinti geriausia praktika pagal šio reglamento reikalavimus. Kartu su prašymu pateikiami įrodymai ir informacija.
2. Jeigu Komisija, remdamasi pagal šio straipsnio 1 dalį pateiktais įrodymais ir informacija, nustato, kad pasitelkęs veiksmingai įgyvendintą konkretų procedūrų, priemonių ar mechanizmų derinį tas naudotojas gali įvykdyti 4 ir 7 straipsniuose nustatytas savo pareigas, ji tokį derinį pripažįsta geriausia praktika.
3. Naudotojų asociacija ar kitos suinteresuotosios šalys praneša Komisijai apie visus pagal 2 dalį pripažintos geriausios praktikos pakeitimus arba atnaujinimus.

⁽¹⁾ 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL L 61, 1997 3 3, p. 1).

4. Jeigu esama įrodymų apie pakartotinius ar rimtus atvejus, kai geriausią praktiką įgyvendinantys naudotojai neįvykdė šiuo reglamentu jiems nustatytų pareigų, Komisija, tardamasi su atitinkama naudotojų asociacija ar kitomis suinteresuotomis šalimis, ištiria, ar tie atvejai rodo galimus geriausios praktikos trūkumus.

5. Komisija panaikina geriausios praktikos pripažinimą, jei nustato, kad dėl geriausios praktikos pakeitimų kyla pavojus, kad naudotojas negalės laikytis pareigų pagal 4 ir 7 straipsnius, arba kai pakartotiniai arba rimti naudotojų neatitikties atvejai yra susiję su geriausios praktikos trūkumais.

6. Komisija sudaro ir reguliariai atnaujinama internetinį pripažintos geriausios praktikos pavyzdžių registrą. To registro vienoje skiltyje išvardijami pagal šio straipsnio 2 dalį Komisijos pripažintos geriausios praktikos pavyzdžiai, o kitoje – remiantis Nagojos protokolo 20 straipsnio 2 dalimi patvirtinti geriausios praktikos pavyzdžiai.

7. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma šio straipsnio 1–5 dalių įgyvendinimo tvarka. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 14 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9 straipsnis

Naudotojų atitikties patikrinimai

1. 6 straipsnio 1 dalyje nurodytos kompetentingos valdžios institucijos atlieka patikrinimus, kad įsitikintų, ar naudotojai laikosi 4 ir 7 straipsniuose nustatytų pareigų, atsižvelgdamos į tai, kad naudotojui taikant su galimybe naudotis ir naudos pasidalijimu susijusią geriausią praktiką, kuri pripažinta pagal šio reglamento 8 straipsnio 2 dalį arba Nagojos protokolo 20 straipsnio 2 dalį, gali sumažėti rizika, kad tas naudotojas neįvykdys pareigų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad vadovaujantis 1 dalimi atliekami patikrinimai būtų veiksmingi, proporcingi, atgrasomi ir kad jais būtų nustatomi naudotojų neatitikties šiam reglamentui atvejai.

3. 1 dalyje nurodyti patikrinimai atliekami:

a) pagal reguliariai peržiūrimą planą, parengtą naudojant rizika grindžiamą metodą;

b) kai kompetentinga valdžios institucija turi atitinkamos informacijos, įskaitant pagrįstus trečiųjų šalių nurodytus susirūpinimą keliančius atvejus, apie tai, kad naudotojas nesilaiko šio reglamento. Ypatingas dėmesys skiriamas tokiems susirūpinimą keliantiems atvejams, kuriuos nurodo šalys teikėjos.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti patikrinimai gali apimti:

a) priemonių, kurių naudotojas tinkamų atsargumo priemonių pagal 4 straipsnį atžvilgiu, nagrinėjimą;

b) dokumentų ir įrašų, kuriais įrodoma, kad dėl konkrečios naudojimo veiklos imtasi tinkamų atsargumo priemonių pagal 4 straipsnį, nagrinėjimą;

c) atvejų, kai naudotojas turėjo pateikti pareiškimus pagal 7 straipsnį, nagrinėjimą.

Atitinkamais atvejais gali būti atliekami ir patikrinimai vietoje.

5. Naudotojai suteikia visą reikiamą pagalbą, kad sudarytų palankesnes sąlygas 1 dalyje nurodytiems patikrinimams atlikti.

6. Nedarant poveikio 11 straipsniui, kai atlikus šio straipsnio 1 dalyje nurodytus patikrinimus nustatomi trūkumai, kompetentinga valdžios institucija pateikia pranešimą apie tai, kokių taisomųjų veiksnių ar priemonių turi imtis naudotojas.

Priklausomai nuo trūkumų pobūdžio, valstybės narės taip pat gali imtis neatidėliotinų laikinų priemonių.

*10 straipsnis***Patikrinimų įrašai**

1. Kompetentingos valdžios institucijos bent penkerius metus saugo įrašus apie 9 straipsnio 1 dalyje nurodytus patikrinimus, visų pirma nuroydamos jų pobūdį ir rezultatus, taip pat įrašus apie visus taisomuosius veiksmus ir priemones, kurių imtasi pagal 9 straipsnio 6 dalį.
2. 1 dalyje nurodyta informacija pateikiama pagal Direktyvą 2003/4/EB.

*11 straipsnis***Sankcijos**

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų dėl 4 ir 7 straipsnių pažeidimų, ir imasi visų būtinų priemonių, kad jos būtų taikomos.
2. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.
3. Ne vėliau kaip 2015 m. birželio 11 d. valstybės narės praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas taisykles ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėliau padarytus jų pakeitimus.

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS*12 straipsnis***Bendradarbiavimas**

6 straipsnio 1 dalyje nurodytos kompetentingos valdžios institucijos:

- a) bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija siekdamos užtikrinti, kad naudotojai laikytųsi šio reglamento;
- b) prireikus konsultuojasi su suinteresuotaisiais subjektais dėl Nagojos protokolo ir šio reglamento įgyvendinimo;
- c) bendradarbiauja su Nagojos protokolo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytomis nacionalinėmis kompetentingomis valdžios institucijomis siekdamos užtikrinti, kad naudotojai laikytųsi šio reglamento;
- d) informuoja kitų valstybių narių kompetentingas institucijas ir Komisiją apie esminius trūkumus, nustatytus atliekant 9 straipsnio 1 dalyje nurodytus patikrinimus, ir apie sankcijų, paskirtų pagal 11 straipsnį, rūšis;
- e) keičiasi informacija apie savo patikrinimų, skirtų stebėti, kaip naudotojai laikosi šio reglamento, sistemos organizavimą.

*13 straipsnis***Papildomos priemonės**

Komisija ir valstybės narės atitinkamais atvejais:

- a) remia ir skatina informavimo, informuotumo didinimo ir mokymo veiklą siekiant padėti suinteresuotiesiems subjektams ir suinteresuotosioms šalims suprasti savo pareigas, kylančias iš šio reglamento ir atitinkamų Konvencijos bei Nagojos protokolo nuostatų įgyvendinimo Sąjungoje;
- b) ragina rengti sektorių elgesio kodeksus, standartines sutarčių sąlygas, gaires ir geriausios praktikos aprašus, ypač kai tai būtų naudinga akademinėms institucijoms, universitetams ir nekomerciniais tikslais dirbantiems tyrėjams ir mažosioms bei vidutinėms įmonėms;
- c) skatina plėtoti ir naudoti ekonomiškai efektyvias ryšių priemones ir sistemas, kurios padeda stebėti ir sekti, kaip naudotojai naudoja genetinius išteklius ir su genetiniais ištekliais susijusias tradicines žinias ir kaip tai naudojama kolekcijose;
- d) naudotojams teikia technines ir kitas gaires, atsižvelgdamos į akademinėms institucijoms, universitetams ir nekomerciniais tikslais dirbančių tyrėjų ir mažųjų bei vidutinių įmonių padėtį, siekdamos sudaryti palankesnes sąlygas laikytis šio reglamento reikalavimų;
- e) ragina naudotojus ir teikėjus naudą, gaunamą naudojant genetinius išteklius, skirti biologinės įvairovės išsaugojimui ir tvariam jos komponentų naudojimui pagal Konvencijos nuostatas;

- f) propaguoti priemones, kuriomis remiamos kolekcijos, kuriomis prisidedama prie biologinės įvairovės ir kultūrų įvairovės išsaugojimo.

14 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

15 straipsnis

Konsultacijų forumas

Komisija užtikrina subalansuotą valstybių narių ir kitų suinteresuotųjų šalių atstovų dalyvavimą sprendžiant klausimus, susijusius su šio reglamento įgyvendinimu. Jie susitinka konsultacijų forume. To konsultacijų forumo darbo tvarkos taisyklės nustato Komisija.

16 straipsnis

Ataskaitos ir peržiūra

1. Išskyrus atvejus, kai pagal Nagojos protokolo 29 straipsnį nustatomas kitoks ataskaitų teikimo laikotarpis, valstybės narės pateikia Komisijai šio reglamento taikymo ataskaitą ne vėliau kaip 2017 m. birželio 11 d., o vėliau – kas penkerius metus.
2. Ne vėliau kaip praėjus vieneriems metams po ataskaitų pateikimo termino, nurodyto 1 dalyje, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo ataskaitą, įskaitant pirmą šio reglamento veiksmingumo įvertinimą.
3. Kas dešimt metų po pirmosios savo ataskaitos pateikimo Komisija, remdamasi reglamento taikymo ataskaitomis ir patirtimi, peržiūri šio reglamento veikimą ir veiksmingumą siekiant Nagojos protokolo tikslų. Atlikdama peržiūrą Komisija visų pirma apsparsto administracines pasekmes viešojo sektoriaus mokslinių tyrimų įstaigoms, labai mažoms, mažosioms bei vidutinėms įmonėms ir konkreitiems sektoriams. Ji taip pat apsparsto poreikį peržiūrėti šio reglamento nuostatų įgyvendinimą atsižvelgiant į pokyčius kitose susijusiose tarptautinėse organizacijose.
4. Komisija pateikia Konvencijos Šalių konferencijai, kuri yra Nagojos protokolo šalių susitikimas, ataskaitą apie tai, kokių priemonių ėmėsi Sąjunga, kad būtų įgyvendintos atitikties Nagojos protokolui priemonės.

17 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. Kuo greičiau po to, kai deponuojamas Sąjungos prisijungimo prie Nagojos protokolo dokumentas, Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia pranešimą, kuriame nurodoma Nagojos protokolo įsigaliojimo Sąjungoje data. Šis reglamentas taikomas nuo tos datos.
3. Šio reglamento 4, 7 ir 9 straipsniai taikomi praėjus vieniems metams po Nagojos protokolo įsigaliojimo Sąjungoje.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d..

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 512/2014**2014 m. balandžio 16 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 912/2010, kuriuo įsteigiama Europos GNSS agentūra**

EUROPOS PARLAMENTAS IR TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 172 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1285/2013 ⁽³⁾ 14 straipsnio nuostatomis siejant su Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 912/2010 ⁽⁴⁾ 2 straipsnio nuostatomis, Europos GNSS agentūra (toliau – Agentūra) turi užtikrinti Europos palydovinės navigacijos sistemų (toliau – sistemos) saugumo akreditavimą ir tuo tikslu inicijuoti bei stebėti saugumo procedūrų įgyvendinimą ir saugumo audito vykdymą;
- (2) sistemos yra apibrėžtos Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 2 straipsnyje. Tai sudėtingos sistemos ir jas kuriant ir eksploatuojant dalyvauja daug suinteresuotųjų subjektų, atliekančių skirtingas funkcijas. Šiame kontekste itin svarbu, kad visi suinteresuotieji subjektai, dalyvaujantys įgyvendinant Galileo ir EGNOS programas (toliau – programos), ES įslaptintą informaciją tvarkytų ir saugotų laikydami pagrindinių principų ir būtiniausių standartų, išdėstytų Komisijos ir Tarybos saugumo taisyklėse, susijusiose su ES įslaptintos informacijos apsauga, ir kad Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 17 straipsnis, kuriuo užtikrinamas lygiavertis ES įslaptintos informacijos apsaugos lygis, atitinkamai atvejais būtų taikomas visiems suinteresuotiesiems subjektams, dalyvaujantiems įgyvendinant programas;
- (3) suinteresuotieji subjektai, kurie dalyvauja saugumo akreditavimo procese ir kuriems tas procesas daro poveikį, yra valstybės narės, Komisija, atitinkamos Sąjungos agentūros ir Europos kosmoso agentūra (EKA), ir atitinkamuose Tarybos bendruosiuose veiksmuose 2004/552/BUSP ⁽⁵⁾ dalyvaujantys subjektai;
- (4) atsižvelgiant į tai, kad sistemos yra specifinio pobūdžio ir sudėtingos, kad jas įgyvendinat dalyvauja įvairūs subjektai, bei į potencialių naudotojų įvairovę, saugumo akreditavimą turėtų palengvinti tinkamas konsultavimasis su visais atitinkamais subjektais, pavyzdžiui, valstybių narių nacionalinės valdžios institucijomis bei trečiosiomis šalimis, eksploatuojančiomis prie sistemos, sukurtos pagal Galileo programą paslaugoms valstybinėms institucijoms (PVI) teikti, prijungtus tinklus, kitomis atitinkamomis valstybių narių valdžios institucijomis, EKA arba, jeigu tai numatoma tarptautiniame susitarime, trečiosiomis šalimis, kuriose yra sistemų antžeminės stotys;
- (5) kad būtų galima tinkamai vykdyti su saugumo akreditavimu susijusias užduotis, itin svarbu, kad Komisija teiktų visą šioms užduotims vykdyti būtiną informaciją. Taip pat svarbu, kad saugumo akreditavimo veikla būtų derinama su įstaigų, atsakingų už programų valdymą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1285/2013, ir kitų subjektų, atsakingų už saugumo nuostatų įgyvendinimą, veikla;

⁽¹⁾ OL C 198, 2013 7 10, p. 67.

⁽²⁾ 2014 m. kovo 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1285/2013 dėl Europos palydovinės navigacijos sistemų įdiegimo ir eksploatavimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 876/2002 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 683/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 1).

⁽⁴⁾ 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 912/2010, kuriuo įsteigiama Europos GNSS agentūra, panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1321/2004 dėl Europos palydovinės radijo navigacijos programų valdymo struktūrų sukūrimo ir iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 683/2008 (OL L 276, 2010 10 20, p. 11).

⁽⁵⁾ 2004 m. liepos 12 d. Tarybos Bendrieji veiksmai 2004/552/BUSP dėl Europos palydovinės radijo navigacinės sistemos, turinčios įtakos Europos Sąjungos saugumui, veikimo aspektų (OL L 246, 2004 7 20, p. 30).

- (6) rizikos vertinimas ir taikytinas valdymo požiūris turėtų būti grindžiamas geriausia praktika. Tai turėtų apimti saugumo priemonių taikymą laikantis nuodugnios apsaugos koncepcijos. Jame turėtų būti atsižvelgiama į rizikos scenarijaus išsipildymo ar nerimą keliančio įvykio atsitikimo tikimybę. Be to, požiūris turėtų būti proporcingas, tinkamas ir ekonomiškai efektyvus, atsižvelgiant į rizikos švelninimo priemonių įgyvendinimo išlaidas, palyginti su gaunama nauda saugumui. Nuodugnios apsaugos tikslas – didinti sistemų saugumą įgyvendinant technines ir netechnines saugumo priemones, kurios grupuojamos į kelis apsaugos lygius;
- (7) vystymas, įskaitant atitinkamą susijusią mokslinių tyrimų veiklą, atliekamą jo tikslais, taip pat PVI imtuvų bei PVI saugumo modulių gamyba yra ypatingai slapta veikla. Todėl labai svarbu nustatyti procedūras, pagal kurias PVI imtuvų ir PVI saugumo modulių gamintojams būtų suteikiami leidimai;
- (8) be to, atsižvelgiant į potencialų didelį tinklų ir įrangos, prijungtos prie sistemos, sukurtos pagal Galileo programą, visų pirma skirtos PVI teikti, skaičių, saugumo akreditavimo strategijoje turėtų būti nustatyti tų tinklų ir įrangos saugumo akreditavimo principai, kad būtų užtikrintas vienodas šios akreditavimo užduoties atlikimas, bet nesikėsinant į valstybių narių nacionalinių subjektų, kompetentingų saugumo klausimų srityje, kompetenciją. Tų principų taikymas sudarytų nuoseklus rizikos valdymo galimybę ir sumažintų poreikį suintensyvinti visus poveikio švelninimo veiksmus sistemos lygiu, o tai turėtų neigiamo poveikio išlaidoms, tvarkaraščiui, veiksmingumui ir paslaugų teikimui;
- (9) produktus ir priemones, kuriais apsaugoma nuo elektromagnetinio spinduliavimo (t. y. nuo elektroninio pasiklausymo), taip pat kriptografijos produktus, naudojamus sistemų saugumui užtikrinti, turėtų vertinti ir tvirtinti valstybės, kurioje yra įsisteigusi tokius produktus gaminanti įmonė, nacionaliniai subjektai, atsakingi už saugumo klausimus. Kalbant apie kriptografijos produktus, tas vertinimas ir tvirtinimas turėtų apimti ir principus, numatytus Tarybos sprendimo 2013/488/ES ⁽¹⁾ IV priedo 26–30 punktuose. Už sistemų saugumo akreditavimą atsakinga valdžios institucija tų patvirtintų produktų ir priemonių pasirinkimą turėtų tvirtinti atsižvelgdama į bendrus sistemų saugumo reikalavimus;
- (10) Reglamente (ES) Nr. 912/2010, ir ypač jo III skyriuje, aiškiai išdėstyta, kokiomis sąlygomis Agentūra atlieka su sistemų saugumo akreditavimu susijusias užduotis. Visų pirma jose nustatyta, kad iš esmės saugumo akreditavimo sprendimai turi būti priimami nepriklausomai nuo Komisijos ir įstaigų, atsakingų už programų įgyvendinimą, ir kad sistemų saugumo akreditavimo institucija Agentūroje turėtų būti savarankiškas nepriklausomai sprendimus priimančias organas;
- (11) taikant šį principą, Reglamentu (ES) Nr. 912/2010 įsteigiama Europos GNSS sistemų saugumo akreditavimo valdyba (toliau – Saugumo akreditavimo valdyba), kuri, kaip ir administracinė valdyba bei vykdomasis direktorius, yra vienas iš trijų Agentūros organų. Saugumo akreditavimo valdyba vykdo Agentūrai patikėtas saugumo akreditavimo užduotis ir Agentūros vardu turi teisę priimti sprendimus dėl saugumo akreditavimo. Jis turėtų nustatyti savo darbo tvarkos taisykles ir paskirti savo pirmininką;
- (12) atsižvelgiant į tai, kad Komisija pagal Reglamentą (ES) Nr. 1285/2013 turi užtikrinti programų saugumą, įskaitant sistemų ir jų eksploatavimo saugumą, Saugumo akreditavimo valdybos veikla turėtų apsiriboti tik sistemų saugumo akreditavimu ir nedaryti poveikio Komisijos užduotims bei pareigoms. Tai visų pirma turėtų būti taikoma Reglamente (ES) Nr. 1285/2013 13 straipsnyje ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 1104/2011/ES ⁽²⁾ 8 straipsnyje numatytoms Komisijos užduotims ir pareigoms, įskaitant su saugumu susijusių dokumentų priėmimą priimant deleguotąjį aktą, įgyvendinimo aktą ar kitokia forma, kaip numatyta tuose straipsniuose. Nedarant poveikio toms Komisijos užduotims ir pareigoms, Saugumo akreditavimo valdybai, atsižvelgiant į ypač dideles jos ekspertų žinias, vis dėlto turėtų būti suteikta teisė savo kompetencijos klausimais teikti konsultacijas Komisijai dėl tuose straipsniuose nurodytų aktų tekstų projektų rengimo;

⁽¹⁾ 2013 m. rugsėjo 23 d. Tarybos sprendimas 2013/488/ES dėl ES įslaptintos informacijos apsaugai užtikrinti skirtų saugumo taisyklių (OL L 274, 2013 10 15, p. 1).

⁽²⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1104/2011/ES dėl Galileo programos pagrindu sukurtos pasaulinės navigacijos palydovų sistemos paslaugos valstybinėms institucijoms prieigos tvarkos (OL L 287, 2011 11 4, p. 1).

- (13) taip pat turėtų būti užtikrinta, kad su saugumo akreditavimu susijusi veikla būtų vykdoma nedarant poveikio valstybių narių nacionalinei kompetencijai ir prerogatyvoms saugumo akreditavimo srityje;
- (14) saugumo kontekste vartojamos sąvokos „auditas“ ir „bandymai“ gali apimti saugumo vertinimus, patikrinimus, peržiūras, auditą ir bandymus;
- (15) kad Saugumo akreditavimo valdyba galėtų veiksmingai ir efektyviai vykdyti savo veiklą, jai turėtų būti leista įsteigti atitinkamas jai pavaldžias įstaigas, kurios veiktų pagal jos nurodymus. Visų pirma ji turėtų įsteigti grupę, padėsiančią jai rengti sprendimus;
- (16) turėtų būti sudaryta Saugumo akreditavimo valdybos prižiūrima valstybių narių ekspertų grupė, pavedant jai vykdyti Kriptografijos platinimo institucijos (KPI) užduotis, susijusias su ES kriptografinės medžiagos valdymu. Ta grupė turėtų būti įsteigta laikinai, siekiant užtikrinti ryšių saugumo priemonių valdymo tęstinumą programos Galileo dislokavimo etapo metu. Vėliau turėtų būti pritaikytas ilgalaikis sprendimas tokioms veiklos užduotims vykdyti, kai pagal Galileo programą sukurta sistema bus visiškai funkcionali;
- (17) Reglamente (ES) Nr. 1285/2013 nustatytas viešojo programų valdymo modelis 2014–2020 m. laikotarpiu. Juo bendra atsakomybė už programas pavedama Komisijai. Be to, juo Agentūrai pavedama naujų užduočių ir numatoma, kad Agentūra gali atlikti svarbų vaidmenį eksploatuojant sistemas ir užtikrinant kuo didesnę jų socialinę ir ekonominę naudą;
- (18) atsižvelgiant į šias naujas aplinkybes, būtina užtikrinti, kad Saugumo akreditavimo valdyba jai patikėtą užduotį galėtų atlikti visiškai nepriklausomai, visų pirma nepriklausomai nuo kitų organų ir kitos Agentūros veiklos, ir kad būtų išvengta interesų konfliktų. Todėl svarbu dar geriau atskirti Agentūroje su saugumu susijusią akreditavimo veiklą nuo kitos jos veiklos, tokios kaip Galileo saugumo stebėsenos centro valdymas, pagalba parduodant sistemas ir visos kitos užduotys, kurias Komisija gali patikėti Agentūrai jai suteikdama įgaliojimus, o ypač nuo su sistemų eksploatavimu susijusios veiklos. Tuo tikslu Saugumo akreditavimo valdyba ir jos vadovaujamas Agentūros personalas turėtų vykdyti savo pareigas taip, kad būtų užtikrintas jų savarankiškumas ir nepriklausomumas kitos Agentūros veiklos atžvilgiu. Įvairių Agentūros veiklos sričių struktūra turėtų būti konkrečiai ir veiksmingai atskirta ne vėliau kaip 2014 m. sausio 1 d. Agentūros vidaus taisyklėmis dėl personalo taip pat turėtų būti užtikrintas personalo, vykdančio saugumo akreditavimo veiklą savarankiškumas ir nepriklausomumas personalo, vykdančio kitą Agentūros veiklą, atžvilgiu;
- (19) taigi Reglamentas (ES) Nr. 912/2010 turėtų būti iš dalies pakeistas, siekiant padidinti Saugumo akreditavimo valdybos ir jos pirmininko savarankiškumą ir įgaliojimus bei tą savarankiškumą ir įgaliojimus iš esmės plačiau suderinti su atitinkamai administracinės valdybos ir Agentūros vykdomojo direktoriaus savarankiškumu ir įgaliojimais, būtinai numatant įvairiems Agentūros organams pareigą bendradarbiauti;
- (20) skiriant šių valdybų narius ir renkant jų pirmininkus ir pirmininko pavaduotojus atitinkamai atvejais svarbu užtikrinti atstovavimo abiem lytims pusiausvyrą. Be to, turėtų būti atsižvelgta į atitinkamus vadovavimo, administravimo ir biudžeto valdymo gebėjimus;
- (21) reikėtų, kad ne administracinė valdyba, o Saugumo akreditavimo valdyba rengtų ir tvirtintų tą Agentūros darbo programų dalį, kurioje būtų aprašoma su sistemų saugumo akreditavimu susijusi operacinė veikla, ir tą metinės ataskaitos dalį, kuri būtų skirta su sistemų saugumo akreditavimu susijusiai Agentūros veiklai ir perspektyvoms. Ji jas iš anksto turėtų perduoti administracinei valdybai, kad ši spėtų jas įtraukti į Agentūros darbo programą ir metinę ataskaitą. Ji taip pat turėtų naudotis įgaliojimais taikyti drausmines priemones savo pirmininkui;

- (22) saugumo akreditavimo veiklos srityje būtų tinkama Saugumo akreditavimo valdybos pirmininkui patikėti funkcijas, panašias į vykdomojo direktoriaus funkcijas kitose Agentūros veiklos srityse. Taigi, be jau Reglamente (ES) Nr. 912/2010 numatytos atstovavimo Agentūrai funkcijos Saugumo akreditavimo valdybos pirmininkas turėtų valdyti saugumo akreditavimo veiklą vadovaujant Saugumo akreditavimo valdybai ir užtikrinti su akreditavimu susijusios Agentūros darbo programos dalies įgyvendinimą. Be to, Europos Parlamento ar Tarybos prašymu Saugumo akreditavimo valdybos pirmininkas taip pat turėtų pateikti Saugumo akreditavimo valdybos pareigų vykdymo ataskaitą ir padaryti pareiškimą juose;
- (23) turėtų būti numatytos atitinkamos procedūros siekiant užtikrinti, kad nebūtų daromas poveikis saugumo akreditavimo procesui ir jis galėtų būti vykdomas be pertrūkių tuo atveju, jei administracinė valdyba nepatvirtintų Agentūros darbo programų;
- (24) atsižvelgiant į tam tikrų trečiųjų šalių dalyvavimą Europos GNSS programose ir galimą tarptautinių organizacijų dalyvavimą šiose programose, įskaitant saugumo srities klausimų srityje, reikėtų aiškiai nustatyti, kad tarptautinių organizacijų ir trečiųjų šalių, visų pirma Šveicarijos, su kuria turėtų būti sudarytas bendradarbiavimo susitarimas⁽¹⁾, atstovai išimties tvarka ir laikantis tam tikrų sąlygų gali dalyvauti Saugumo akreditavimo valdybos veikloje. Tos sąlygos turėtų būti nustatytos tarptautiniame susitarime, kuris turi būti sudaromas su Sąjunga pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 218 straipsnį, atsižvelgiant į saugumo klausimus ir ypač į ES įslaptintos informacijos apsaugą. Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Norvegijos Karalystės bendradarbiavimo palydovinės navigacijos srityje susitarime⁽²⁾ ir EEE susitarimo 31 ir 37 protokoluose jau numatyti Norvegijos dalyvavimo principai. Su Saugumo akreditavimo valdyba, atsižvelgiant į ypač didelę jos ekspertų kompetenciją, galėtų būti įmanoma konsultuotis jos kompetencijai priklausančiais klausimais prieš pradėdant derybas arba vedant derybas dėl tokių tarptautinių susitarimų;
- (25) Reglamentas (ES) Nr. 912/2010 turėtų būti suderintas su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendrame požiūryje dėl decentralizuotų agentūrų, šių trijų institucijų priimtame atitinkamai 2012 m. liepos 5 d., birželio 26 d. ir birželio 12 d., išdėstytais principais, visų pirma susijusiais su administracinės valdybos sprendimų priėmimo taisyklėmis, administracinės valdybos ir Saugumo akreditavimo valdybos narių bei jų pirmininkų kadencijos trukme, privaloma daugiametė darbo programa, administracinės valdybos įgaliojimais personalo vadybos srityje, to reglamento vertinimu ir peržiūra, interesų konflikto vengimu bei valdymu ir neįslaptintos informacijos tvarkymu. Daugiametės darbo programos priėmimo procesas turėtų būti vykdomas visapusiškai laikantis lojalaus bendradarbiavimo principų ir atsižvelgiant į laiko suvaržymus, susijusius su ta darbo programa;
- (26) kalbant apie interesų konfliktų prevenciją ir valdymą, labai svarbu, kad Agentūra įgytų ir išlaikytų nešališkumo, sąžiningumo ir aukštų profesinių standartų reputaciją. Niekada neturėtų būti pagrįstų priežasčių įtarti, kad priimant sprendimus galėjo būti daroma įtaka dėl interesų, prieštaraujančių Agentūros, kaip visai Sąjungai tarnaujančios institucijos, vaidmeniui arba dėl Agentūros personalo nario, komandiriuoto nacionalinio eksperto ar stebėtojų, arba administracinės valdybos ar Saugumo akreditavimo valdybos nario privačių interesų ar ryšių, kurie yra arba galėtų būti nesuderinami su tinkamu atitinkamo asmens tarnybinių pareigų atlikimu. Todėl administracinė valdyba ir Saugumo akreditavimo valdyba turėtų priimti išsamias taisykles dėl interesų konfliktų, kurios būtų taikomos visai Agentūrai. Tose taisyklėse turėtų būti atsižvelgta į Audito Rūmų rekomendacijas, pateiktas 2012 m. Specialiojoje ataskaitoje Nr. 15, kuri buvo parengta Europos Parlamento prašymu, ir į būtinybę išvengti administracinės valdybos ir Saugumo akreditavimo valdybos narių interesų konfliktų;
- (27) siekiant užtikrinti skaidrią Agentūros veiklą, turėtų būti paskelbtos jos darbo tvarkos taisyklės. Vis dėlto, išimties tvarka turėtų būti apsaugoti tam tikri visuomenės ir asmeniniai interesai. Tam, kad būtų užtikrintas sklandus programų veikimas, daugiametės bei metinės darbo programos ir metinė ataskaita turėtų būti kuo išsamesnės. Todėl jose galėtų būti medžiagos, kuri yra neskelbtina saugumo sumetimais ar dėl sutartinių santykių. Tad būtų tinkama skelbti tik tų dokumentų santraukas. Nepaisant to, skaidrumo labai tos santraukos turėtų būti kuo išsamesnės;

⁽¹⁾ OL L 15, 2014 1 20, p. 1.

⁽²⁾ OL L 283, 2010 10 29, p. 12.

- (28) taip pat reikėtų akcentuoti, kad Agentūros darbo programos turėtų būti nustatomos remiantis veiklos valdymo procesu, įskaitant veiklos rodiklius, kad būtų veiksmingai ir efektyviai įvertinami pasiekti rezultatai;
- (29) Agentūros darbo programos turėtų apimti ir išteklių programavimą, įskaitant kiekvienai veiklai skirtus žmogiškuosius ir finansinius išteklius ir atsižvelgiant į tai, kad su naujais Agentūros personalo poreikiais susijusios išlaidos turėtų būti iš dalies padengtos atitinkamai sumažinus etatų skaičių to paties laikotarpio, kuris yra 2014–2020 m., Komisijos etatų plane;
- (30) nedarant poveikio politiniam sprendimui dėl Sąjungos agentūrų būstinių, pageidautinam geografiniam pasiskirstymui ir valstybių narių nustatytiems tikslams dėl naujų agentūrų būstinių, kurie yra išdėstyti valstybių narių atstovų, 2003 m. gruodžio 13 d. posėdžiavusių Briuselyje valstybių ar Vyriausybių vadovų lygiu, išvadose ir kurie dar kartą buvo priminti 2008 m. birželio mėn. Europos Vadovų Tarybos išvadose, priimant sprendimą dėl Agentūros skyrių vietos parinkimo turėtų būti atsižvelgta į objektyvius kriterijus. Tie kriterijai apima patalpų pasiekiamumą, tai, ar esama tinkamos švietimo infrastruktūros personalo narių ir komandiruočių nacionalinių ekspertų vaikams, darbo rinkos, socialinės apsaugos sistemos ir sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumą personalo narių ir komandiruočių nacionalinių ekspertų šeimoms, taip pat į įgyvendinimo ir veiklos išlaidas;
- (31) priimančiosios valstybės konkrečiais susitarimais turėtų sudaryti sąlygas, būtinas tam, kad Agentūra sklandžiai veiktų, t. y. užtikrinti tinkamas švietimo ir transporto galimybes;
- (32) Sprendimu 2010/803/ES ⁽¹⁾ valstybių narių Vyriausybių atstovai nusprendė, kad Agentūros būstinė bus Prahoje. Čekijos ir Agentūros susitarimas dėl priėmimo buvo sudarytas 2011 m. gruodžio 16 d., o įsigaliojo 2012 m. rugpjūčio 9 d. Laikoma, kad susitarimas dėl priėmimo ir kiti konkretūs susitarimai atitinka Reglamente (ES) Nr. 912/2010 nustatytus reikalavimus;
- (33) Sąjungos finansiniai interesai turi būti apsaugoti proporcingomis priemonėmis per visą išlaidų ciklą, visų pirma užtikrinant pažeidimų prevenciją, nustatymą ir tyrimą, prarastų, nepagrįstai išmokėtų ar netinkamai panaudotų lėšų susigrąžinimą ir, prireikus, sankcijų taikymą;
- (34) kadangi Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 8 straipsnyje numatyta galimybė valstybėms narėms skirti papildomų lėšų, siekiant finansuoti tam tikrus programos elementus, Agentūrai turėtų būti leista kartu su valstybėmis narėmis skirti sutartis, kai paaiškėja, kad tai būtina jos užduotims vykdyti;
- (35) Agentūra turėtų taikyti Komisijoje galiojančias ES įslaptintos informacijos saugumo taisykles. Ji taip pat galėtų nustatyti neišlaptintos, bet neskelbtinos informacijos tvarkymo taisykles. tos taisyklės turėtų būti taikomos tik Agentūros atliekamam tokios informacijos tvarkymui. Neišlaptinta, bet neskelbtina informacija yra informacija arba medžiaga, kurios apsaugą Agentūra turėtų užtikrinti dėl Sutartyse nustatytų teisinių pareigų ir (arba) dėl jos neskelbtinumo. Ji apima, bet tuo neapsiriboja, informaciją arba medžiagą, kuriai taikoma pareiga saugoti tarnybinę paslaptį, kaip nurodyta SESV 339 straipsnyje, informaciją, susijusią su klausimais, nurodytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 ⁽²⁾ 4 straipsnyje, arba informaciją, patenkančią į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ⁽³⁾ taikymo sritį;
- (36) todėl Reglamentas (ES) Nr. 912/2010 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

⁽¹⁾ 2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimas 2010/803/ES, priimtas bendru valstybių narių Vyriausybių atstovų susitarimu, kuriuo nustatoma Europos GNSS agentūros būstinės vieta (OL L 342, 2010 12 28, p. 15).

⁽²⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43).

⁽³⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 912/2010 iš dalies keičiamas taip:

1) 2–8 straipsniai pakeičiami taip:

„2 straipsnis

Užduotys

Agentūros užduotys nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1285/2013 (*) 14 straipsnyje.

3 straipsnis

Organai

1. Agentūros valdymo organai yra:

a) administracinė valdyba;

b) vykdomasis direktorius;

c) Europos GNSS sistemų saugumo akreditavimo valdyba (toliau – Saugumo akreditavimo valdyba).

2. Agentūros organai savo užduotis vykdo, kaip apibrėžta atitinkamai 6, 8 ir 11 straipsniuose.

3. Administracinė valdyba bei vykdomasis direktorius, Saugumo akreditavimo valdyba bei jos pirmininkas bendradarbiauja, siekdami užtikrinti, kad Agentūra veiktų ir jos organų veiksmai būtų koordinuojami laikantis Agentūros vidaus taisyklėmis, tokiomis kaip administracinės valdybos darbo tvarkos taisyklės, Saugumo akreditavimo valdybos darbo tvarkos taisyklės, Agentūrai taikomos finansinės taisyklės, Pareigūnų tarnybos nuostatų taikymo taisyklės ir galimybės susipažinti su dokumentais taisyklės, nustatytų procedūrų.

4 straipsnis

Teisinis statusas, skyriai

1. Agentūra yra Sąjungos įstaiga. Ji turi juridinio asmens statusą.

2. Kiekvienoje valstybėje narėje Agentūra naudojasi plačiausiu teišnumu, suteikiamu juridiniams asmenims pagal teisę. Ji gali visų pirma įsigyti kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą bei juo disponuoti ir būti šalimi teismo procese.

3. Agentūra gali nuspręsti įsteigti skyrius valstybėse narėse, šioms sutikus, arba pagal 23 straipsnį Agentūros darbe dalyvaujančiose trečioiose šalyse.

4. Tų skyrių įsteigimo vieta parenkama remiantis objektyviais kriterijais, nustatytais tam, kad būtų užtikrintas sklandus Agentūros veikimas.

Nuostatos, susijusios su Agentūros įsteigimu ir veikimu priimančioiose valstybėse narėse bei priimančioiose trečioiose šalyse, taip pat su pastarųjų šalių suteiktais privalumais vykdomajam direktoriui, administracinės valdybos ir Saugumo akreditavimo valdybos nariams bei Agentūros personalui ir jų šeimų nariams, yra nustatomos konkrečiais susitarimais, kuriuos Agentūra sudaro su šiomis valstybėmis narėmis ir šalimis. Šiuos konkrečius susitarimus tvirtina administracinė valdyba.

5. Priimančioji valstybė ir priimančiosios trečiosios šalys, laikydamosi 4 dalyje nurodytų konkrečių susitarimų, sudaro sklandžiam Agentūros veikimui būtinas sąlygas.

6. Atsižvelgiant į 11a straipsnio 1 dalies f punktą, Agentūrai atstovauja jos vykdomasis direktorius.

5 straipsnis

Administracinė valdyba

1. Administracinė valdyba steigama 6 straipsnyje išvardytoms užduotims vykdyti.

2. Administracinę valdybą sudaro:

- a) vienas kiekvienos valstybės narės paskirtas atstovas;
- b) keturi Komisijos paskirti atstovai;
- c) vienas balsavimo teisės neturintis Europos Parlamento paskirtas atstovas.

Administracinės valdybos ir Saugumo akreditavimo valdybos nariai skiriami atsižvelgiant į jų atitinkamą patirtį ir kompetenciją.

Administracinės valdybos narių kadencijos trukmė – ketveri metai, ji gali būti pratęsta vieną kartą. Europos Parlamentas, Komisija ir valstybės narės siekia apriboti savo atstovų kaitą administracinėje valdyboje.

Europos GNSS sistemų saugumo akreditavimo valdybos pirmininkas arba pirmininko pavaduotojas, Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai atstovas ir Europos kosmoso agentūros (toliau – EKA) atstovas kviečiami dalyvauti administracinės valdybos posėdžiuose stebėtojų teisėmis, laikantis administracinės valdybos darbo tvarkos taisyklėse nustatytų sąlygų.

3. Prireikus, trečiųjų šalių ar tarptautinių organizacijų atstovų dalyvavimo tvarka ir jo sąlygos nustatomos 23 straipsnio 1 dalyje nurodytuose susitarimuose ir turi atitikti administracinės valdybos darbo tvarkos taisykles.

4. Administracinė valdyba iš savo narių išsirenka pirmininką ir pirmininko pavaduotoją. Kai pirmininkas negali eiti savo pareigų, jį automatiškai pakeičia pirmininko pavaduotojas. Pirmininko ir pirmininko pavaduotojo kadencijos trukmė – dveji metai, kuri gali būti pratęsta vieną kartą, ir ji pasibaigia tas asmuo nustoja būti administracinės valdybos nariu.

Administracinė valdyba turi teisę atleisti iš pareigų pirmininką, pirmininko pavaduotoją ar juos abu.

5. Administracinės valdybos posėdžius sušaukia jos pirmininkas.

Vykdomasis direktorius paprastai dalyvauja posėdžiuose, išskyrus atvejus, kai pirmininkas nusprendžia kitaip.

Administracinė valdyba eilinius posėdžius rengia du kartus per metus. Be to, valdyba rengia posėdžius jos pirmininko iniciatyva arba ne mažiau kaip trečdaliu jos narių prašymu.

Administracinė valdyba gali pakviesti stebėtojo teisėmis dalyvauti posėdžiuose bet kurį asmenį, kurio nuomonė gali būti svarbi. Vadovaujantis darbo tvarkos taisyklių nuostatomis, administracinės valdybos nariams gali padėti patarėjai arba ekspertai.

Sekretoriato paslaugas administracinei valdybai teikia Agentūra.

6. Administracinė valdyba sprendimus priima absoliučia balsu turinčių narių balsų dauguma, jeigu šiame reglamente nenustatyta kitaip.

Administracinės valdybos pirmininkas ir pirmininko pavaduotojas renkamas ir atleidžiamas, kaip nurodyta 4 dalyje, taip pat biudžetas bei darbo programos tvirtinamos dviejų trečdalių visų balsu turinčių narių balsų dauguma.

7. Visi valstybių narių ir Komisijos atstovai turi po vieną balsą. Vykdomasis direktorius nebalsuoja. Sprendimai pagal 6 straipsnio 2 dalies a ir b punktus ir 6 straipsnio 5 dalį, išskyrus dėl III skyriuje nurodytų klausimų, nepriimami, jei Komisijos atstovai nebalsuoja teigiamai.

Administracinės valdybos darbo tvarkos taisyklėse nustatoma išsamesnė balsavimo tvarka, visų pirma sąlygos, kuriomis vienas narys atstovauja kitam nariui.

6 straipsnis

Administracinės valdybos užduotys

1. Administracinė valdyba užtikrina, kad Agentūra jai pavestą darbą vykdytų laikydamasi šiame reglamente nustatytų sąlygų, ir tuo tikslu priima reikalingus sprendimus, nepažeisdama Saugumo akreditavimo valdybai priskirtos kompetencijos vykdyti III skyriuje nurodytą veiklą.

2. Administracinė valdyba taip pat:

- a) ne vėliau kaip Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 312 straipsnyje numatytos daugiametės finansinės programos pirmųjų metų birželio 30 d. priima viso daugiametės finansinės programos laikotarpio Agentūros darbo programą, į ją be pakeitimų įtraukusi dalį, parengtą Saugumo akreditavimo valdybos laikantis 11 straipsnio 4 dalies a punkto, ir gavusi Komisijos nuomonę. Dėl šios daugiametės darbo programos konsultuojamasi su Europos Parlamentu, su sąlyga, kad šios konsultacijos tikslas – pasikeisti nuomonėmis, o rezultatas Agentūrai nėra privalomas;
- b) ne vėliau kaip kiekvienų metų lapkričio 15 d. priima kitų metų Agentūros darbo programą, į ją be pakeitimų įtraukusi dalį, parengtą Saugumo akreditavimo valdybos laikantis 11 straipsnio 4 dalies b punkto, ir gavusi Komisijos nuomonę;
- c) atlieka su biudžetu susijusias pareigas, nustatytas 13 straipsnio 5, 6, 10 ir 11 dalyse ir 14 straipsnio 5 dalyje;
- d) užtikrina Galileo saugumo stebėsenos centro veikimą, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 14 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje;
- e) patvirtina Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 (**) įgyvendinimo tvarką pagal šio reglamento 21 straipsnį;
- f) tvirtina 23 straipsnio 2 dalyje nurodytas nuostatas, pasikonsultavusi su Saugumo akreditavimo valdyba dėl tų nuostatų punktų, susijusių su saugumo akreditavimu;
- g) tvirtina technines procedūras, reikalingas jos užduotims atlikti;
- h) priima metinę ataskaitą apie Agentūros veiklą bei perspektyvas, be pakeitimų įtraukusi dalį, parengtą Saugumo akreditavimo valdybos laikantis 11 straipsnio 4 dalies c punkto, ir ne vėliau kaip liepos 1 d. pateikia ją Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir Audito Rūmams;
- i) užtikrina tinkamą su 26 straipsnyje nurodyto vertinimo ir audito, taip pat Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų bei visų vidaus ar išorės audito ataskaitų išvadomis ir rekomendacijomis susijusią tolesnę veiklą ir biudžeto valdymo institucijai perduoda visą svarbią informaciją apie vertinimo procedūrų rezultatus;
- j) konsultuoja vykdomąjį direktorių dėl Komisijos ir Agentūros susitarimų, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 14 straipsnio 2 dalyje, prieš juos pasirašant;
- k) tvirtina remiantis vykdomojo direktoriaus siūlymu Agentūros ir EKA tarpusavio darbo tvarką, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 14 straipsnio 4 dalyje;
- l) tvirtina remiantis vykdomojo direktoriaus pasiūlymu kovos su sukčiavimu strategiją;

m) tvirtina prireikus bei remiantis vykdomojo direktoriaus pasiūlymais Agentūros organizacinę struktūrą;

n) priima ir paskelbia savo darbo tvarkos taisykles.

3. Agentūros personalo srityje administracinė valdyba naudojami Paskyrimų tarnybos ir turinčios teisę sudaryti darbo sutartis institucijos įgaliojimais, jai suteiktais atitinkamai Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatais (***) (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) ir Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygomis (toliau – Paskyrimų tarnybos įgaliojimai).

Laikydamosi Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnyje nurodytos tvarkos administracinė valdyba priima Pareigūnų tarnybos nuostatų 2 straipsnio 1 dalimi ir Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 6 straipsniu pagrįstą sprendimą, kuriuo vykdomajam direktoriui suteikiami atitinkami Paskyrimų tarnybos įgaliojimai ir apibrėžiamos sąlygos, kuriomis tas įgaliojimų suteikimas gali būti sustabdytas. Vykdomasis direktorius teikia ataskaitas administracinei valdybai apie tų suteiktų įgaliojimų vykdymą. Vykdomajam direktoriui leidžiama tuos įgaliojimus perskirti.

Taikydama šios dalies antrą pastraipą, kai to reikia dėl išimtinių aplinkybių, administracinė valdyba gali priimti sprendimą laikinai sustabdyti Paskyrimų tarnybos įgaliojimų suteikimą vykdomajam direktoriui ir pastarojo įvykdytą įgaliojimų perskyrimą, kad jais naudotųsi pati arba suteiktų juos vienam iš savo narių arba personalo narių, išskyrus vykdomąjį direktorių.

Tačiau, nukrypstant nuo antros pastraipos, administracinė valdyba pirmoje pastraipoje nurodytus įgaliojimus turi suteikti Saugumo akreditavimo valdybos pirmininkui, kai jie naudojami įdarbinant, vertinant ir perkvalifikuojant III skyriuje nurodytą veiklą vykdančią personalą bei prireikus tokiam personalui taikant drausmines priemones.

Administracinė valdyba priima Pareigūnų tarnybos nuostatų ir Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų įgyvendinimo priemones pagal minėtų nuostatų 110 straipsnyje nurodytą procedūrą. Įdarbinant, vertinant ir perkvalifikuojant III skyriuje nurodytą veiklą vykdančią personalą bei jam taikant drausmines priemones, administracinė valdyba visų pirma konsultuojasi su Saugumo akreditavimo valdyba ir tinkamai atsižvelgia į jos pastabas.

Be to, ji priima sprendimą, kuriame nustatomos nacionalinių ekspertų komandiravimo į Agentūrą taisyklės. Prieš priimdama tą sprendimą, administracinė valdyba pasikonsultuoja su Saugumo akreditavimo valdyba dėl nacionalinių ekspertų, dalyvaujančių III skyriuje nurodytoje saugumo akreditavimo veikloje, komandiravimo ir tinkamai atsižvelgia į jos pastabas.

4. Administracinė valdyba skiria vykdomąjį direktorių ir gali pratęsti jo kadencijos trukmę arba ją nutraukti pagal 15b straipsnio 3 ir 4 dalis.

5. Vykdomajam direktoriui administracinė valdyba taiko drausmines priemones, atsižvelgiant į jo darbo rezultatus, visų pirma saugumo klausimais, kurie patenka į Agentūros kompetencijos sritį, išskyrus pagal III skyrių vykdytos veiklos atveju.

7 straipsnis

Vykdomasis direktorius

Agentūrai vadovauja jos vykdomasis direktorius, kuris savo pareigas vykdo prižiūrint administracinei valdybai ir nepažeisdamas laikantis 11 ir 11a straipsnių atitinkamai Saugumo akreditavimo valdybai ir Saugumo akreditavimo valdybos pirmininkui suteiktų įgaliojimų.

Nedarant poveikio Komisijos ir administracinės valdybos įgaliojimams, vykdomasis direktorius savo pareigas atlieka nepriklausomai ir nesiekia gauti ir nesilaiko jokios Vyriausybės ar kitos įstaigos nurodymų.

8 straipsnis

Vykdomojo direktoriaus užduotys

Vykdomasis direktorius atlieka toliau nurodytas užduotis:

- a) yra atsakingas už atstovavimą Agentūrai, išskyrus dėl veiksmų ir sprendimų, priimtų pagal II ir III skyrius; ir pasirašo įgaliojimo susitarimus, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 14 straipsnio 2 dalyje laikantis šio reglamento 6 straipsnio 2 dalies j punkto;
- b) rengia Agentūros ir EKA darbo tvarką, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 14 straipsnio 4 dalyje, teikia juos administracinei valdybai pagal šio reglamento 6 straipsnio 2 dalies k punktą ir juos pasirašo gavęs administracinės valdybos pritarimą;
- c) rengia administracinės valdybos darbą ir dalyvauja administracinės valdybos veikloje be teisės balsuoti pagal 5 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą;
- d) įgyvendina administracinės valdybos sprendimus;
- e) rengia Agentūros daugiametes ir metines darbo programas ir jas pateikia administracinei valdybai patvirtinti, išskyrus dalis, parengtas ir priimtas Saugumo akreditavimo valdybos pagal 11 straipsnio 4 dalies a ir b punktus;
- f) įgyvendina daugiametes ir metines darbo programas, išskyrus dalis, kurias įgyvendina Saugumo akreditavimo valdybos pirmininkas pagal 11a straipsnio 1 dalies b punktą;
- g) kiekvienam administracinės valdybos posėdžiui parengia metinės darbo programos – ir, prireikus, daugiametės darbo programos – įgyvendinimo pažangos ataskaitą, į kurią be pakeitimų įtraukia Saugumo akreditavimo valdybos pirmininko parengtą dalį, pagal 11a straipsnio 1 dalies d punktą;
- h) rengia metinę ataskaitą apie Agentūros veiklą bei perspektyvas, išskyrus Saugumo akreditavimo valdybos pagal 11 straipsnio 4 dalies c punktą parengtą ir patvirtintą dalį dėl III skyriuje nurodytos veiklos, ir ją teikia tvirtinti administracinei valdybai;
- i) imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant vidaus administracinių nurodymų priėmimą ir pranešimų skelbimą, Agentūros veikimui pagal šio reglamento nuostatas užtikrinti;
- j) sudaro Agentūros pajamų ir išlaidų sąmatos projektą pagal 13 straipsnį ir vykdo biudžetą pagal 14 straipsnį;
- k) užtikrina, kad Agentūra, atsakinga už Galileo saugos priežiūros centro eksploatavimą, galėtų vykdyti nurodymus, numatytus Tarybos bendruosiuose veiksniuose 2004/552/BUSP (****) ir atlikti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 1104/2011/ES 6 straipsnyje nurodytas funkcijas (*****);
- l) užtikrina, kad Agentūros valdymo organai, nurodyti šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje, keistųsi atitinkama informacija, visų pirma susijusia su saugumo klausimais;

- m) praneša Komisijai Agentūros nuomonę dėl techninių ir veiklos specifikacijų, reikalingų, kad būtų įgyvendinti Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 12 straipsnio 3 dalies d punkte nurodyti sistemos pokyčiai, be kita ko, siekiant apibrėžti pripažinimo ir peržiūros procedūras, ir dėl mokslinių tyrimų, kuriais remiami tie pokyčiai;
- n) aktyviai bendradarbiaudamas su Saugumo akreditavimo valdybos pirmininku parengia Agentūros organizacinę struktūrą klausimams, susijusiems su šio reglamento III skyriuje nurodyta saugumo akreditavimo veikla, ir teikia ją tvirtinti administracinei valdybai;
- o) Agentūros personalo srityje naudojasi 6 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytais įgaliojimais, tiek kiek tie įgaliojimai jam suteikti laikantis jos antros pastraipos;
- p) administracinei valdybai patvirtinus, priima reikalingas priemones, siekiant valstybėse narėse ir trečiojoje šalyse įsteigti skyrius pagal 4 straipsnio 3 dalį;
- q) užtikrina, kad Saugumo akreditavimo valdybai, 11 straipsnio 11 dalyje nurodytiems organams ir Saugumo akreditavimo valdybos pirmininkui būtų teikiamos sekretoriato paslaugos ir visi jų tinkamam veikimui reikalingi išteklių;
- r) rengia veiksmų planą, kuriuo užtikrinama su 26 straipsnyje nurodytų vertinimų ir auditų išvadomis ir rekomendacijomis susijusi tolesnė veikla, išskyrus veiksmų plano skyrių, susijusį su III skyriuje nurodyta veikla, ir kas pusmetį teikia Komisijai pažangos ataskaitą, į ją be pakeitimų įtraukdamas Saugumo akreditavimo valdybos parengtą dalį, kuri taip pat teikiama administracinei valdybai informaciniais tikslais;
- s) imasi šių Sąjungos finansinių interesų apsaugos priemonių:
 - i) imasi kovos su sukčiavimu, korupcija ir kitokia neteisėta veikla prevencinių priemonių, taip pat taiko veiksmingas kontrolės priemones;
 - ii) nustačius pažeidimus, atgauna nepagrįstai sumokėtas sumas ir prireikus taiko veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas administracines ir finansines sankcijas;
- t) parengia Agentūros kovos su sukčiavimu strategiją, kuri yra proporcinga sukčiavimo keliamai rizikai, atsižvelgiant į įgyvendintinių priemonių sąnaudų ir naudos analizę, ir kuria atsižvelgiama į OLAF tyrimų išvadas ir rekomendacijas, bei teikia ją tvirtinti administracinei valdybai.

(*) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1285/2013 dėl Europos palydovinės navigacijos sistemų įdiegimo ir eksploatavimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 876/2002 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 683/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 1).

(**) 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43).

(***) Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai ir Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygos, išdėstyti Tarybos reglamente (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68 (OL L 56, 1968 3 4, p. 1).

(****) 2004 m. liepos 12 d. Tarybos bendrieji veiksmai 2004/552/BUSP dėl Europos palydovinės radijo navigacinės sistemos, turinčios įtakos Europos Sąjungos saugumui, veikimo aspektų (OL L 246, 2004 7 20, p. 30).

(*****) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1104/2011/ES dėl Galileo programos pagrindu sukurtos pasaulinės navigacijos palydovų sistemos paslaugos valstybinėms institucijoms prieigos tvarkos (OL L 287, 2011 11 4, p. 1).“;

2) įterpiamas šis straipsnis:

„8a straipsnis

Darbo programos ir metinė ataskaita

1. 6 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytoje Agentūros daugiametėje darbo programoje nustatomi veiksmai, kurie Agentūros bus vykdomi per Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 312 straipsnyje nurodytos daugiametės finansinės programos laikotarpį, įskaitant su tarptautiniais ryšiais susijusius veiksmus ir jos atsakomybei tenkančią komunikaciją. Šioje programoje nustatomas bendras strateginis programavimas, įskaitant tikslus, etapus, numatomus rezultatus ir veiklos rodiklius, ir išteklių programavimas, įskaitant kiekvienai veiklos sričiai skiriamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius. Joje atsižvelgiama į šio reglamento 26 straipsnyje nurodytų vertinimų ir auditų rezultatus. Informaciniais tikslais į daugiametę darbo programą taip pat įtraukiamas Komisijos Agentūrai pavestų užduočių aprašymas, įskaitant Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 14 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas programos valdymo užduotis.

2. Šio reglamento 6 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyta metinė darbo programa grindžiama daugiamete darbo programa. Joje išdėstyti veiksmai, kurie Agentūros bus vykdomi per ateinančius metus, įskaitant su tarptautiniais ryšiais susijusius veiksmus ir jos atsakomybei tenkančią komunikaciją. Daugiametė darbo programa apima išsamius tikslus ir numatomus rezultatus, įskaitant veiklos rodiklius. Joje aiškiai nurodoma, kurios užduotys buvo įtrauktos, pakeistos ar panaikintos lyginant su ankstesniais finansiniais metais, taip pat veiklos rodiklių ir jų tikslinių verčių pokyčiai. Programoje taip pat nurodomi kiekvienai veiklos sričiai skiriami žmogiškieji ir finansiniai ištekliai. Joje informavimo tikslais nurodomos Komisijos Agentūrai pavestos užduotys įgaliojimo susitarimo pagrindu pagal Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 14 straipsnio 2 dalį.

3. Administracinei valdybai patvirtinus, vykdomasis direktorius perduoda daugiametę bei metinę darbo programas Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms ir paskelbia jų santrauką.

4. Šio reglamento 8 straipsnio h punkte nurodytoje metinėje ataskaitoje pateikiama informacija apie:

- a) daugiamečių ir metinių darbo programų įgyvendinimą, įskaitant veiklos rodiklius;
- b) biudžeto įgyvendinimą ir etatų planą;
- c) Agentūros valdymą ir vidaus kontrolės sistemas ir pažangą įgyvendinant projektų valdymo sistemas ir metodus, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 11 straipsnio e punkte;
- d) priemones Agentūros aplinkosauginiam veiksmingumui gerinti;
- e) vidaus ir išorės audito išvadas ir tolesnius veiksmus, susijusius su audito rekomendacijomis ir su biudžeto vykdymo patvirtinimo rekomendacija;
- f) vykdomojo direktoriaus patikinimo pareiškimą.

Metinės ataskaitos santrauka skelbiama viešai.“;

3) 9 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Laikantis Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 16 straipsnio, kai sistemų eksploatavimas gali daryti poveikį Sąjungos ar valstybių narių saugumui, taikomos Bendruosiuose veiksmuose 2004/552/BUSP nustatytos procedūros.“;

4) 10 ir 11 straipsniai pakeičiami taip:

„10 straipsnis

Bendrieji principai

Šiame skyriuje nurodyta Europos GNSS sistemų saugumo akreditavimo veikla vykdoma laikantis šių principų:

- a) saugumo akreditavimo veikla vykdoma ir sprendimai priimami prisiimant bendrą atsakomybę už Sąjungos ir valstybių narių saugumą;
- b) dedamos pastangos, kad sprendimai būtų priimami bendru sutarimu;
- c) saugumo akreditavimo veikla vykdoma pasitelkiant rizikos vertinimą ir valdymo metodą, atsižvelgiant į riziką Europos GNSS sistemų saugumui ir poveikį su rizikos švelninimo priemonėmis susijusioms sąnaudoms ar tvarkaraščiui, laikantis tikslo nesumažinti bendro sistemų saugumo lygio;
- d) saugumo akreditavimo sprendimus rengia ir priima specialistai, turintys reikiamą kvalifikaciją sudėtingų sistemų akreditavimo srityje ir atitinkamo lygio asmens patikimumo pažymėjimą, bei kurie dirba objektyviai;
- e) dedamos pastangos pasikonsultuoti su visomis saugumo klausimais suinteresuotomis atitinkamomis šalimis;

- f) saugumo akreditavimo veiklą vykdo visi atitinkami suinteresuotieji subjektai, laikydamiesi saugumo akreditavimo strategijos, nedarant poveikio Reglamente (ES) Nr. 1285/2013 apibrėžtomis Europos Komisijos funkcijoms;
- g) saugumo akreditavimo sprendimai, laikantis atitinkamoje saugumo akreditavimo strategijoje nustatyto proceso, grindžiami vietos saugumo akreditavimo sprendimais, kuriuos priima valstybių narių atitinkamos nacionalinės saugumo akreditavimo valdžios įstaigos;
- h) nuolatiniu, skaidriu ir visiškai aiškiu stebėsenos procesu užtikrinama, kad būtų žinoma apie riziką Europos GNSS sistemų saugumui, kad būtų apibrėžtos saugumo priemonės sumažinti tokią riziką iki priimtino lygio atsižvelgiant į Sąjungos ir jos valstybių narių saugumo poreikius ir siekiant sklandaus programų veikimo, ir kad tos priemonės būtų taikomos laikantis išsamios apsaugos koncepcijos. Turi būti periodiškai atliekamas tokių priemonių efektyvumo vertinimas. Su saugumo rizikos įvertinimu ir valdymu susijusį procesą kaip kartotinį procesą kartu vykdo programų suinteresuotieji subjektai;
- i) saugumo akreditavimo sprendimai priimami visiškai nepriklausomai, t. y. nei nuo Komisijos ir kitų už programų įgyvendinimą bei paslaugų teikimą atsakingų subjektų, nei nuo vykdomojo direktoriaus ir Agentūros administracinės valdybos;
- j) saugumo akreditavimo veikla vykdoma tinkamai atsižvelgiant į atitinkamą Komisijos ir valdžios institucijų, atsakingų už saugumo reikalavimų įgyvendinimą, veiksmų tarpusavio koordinavimo poreikį;
- k) ES įslaptintą informaciją tvarko ir saugo visi suinteresuotieji subjektai, dalyvaujantys įgyvendinant Galileo ir EGNOS programas, laikydamiesi pagrindinių principų ir būtiniausių standartų, nustatytų Tarybos ir Komisijos atitinkamose saugumo taisyklėse, susijusiose su ES įslaptintos informacijos apsauga.

11 straipsnis

Saugumo akreditavimo valdyba

1. Europos GNSS sistemų saugumo akreditavimo valdyba (toliau – Saugumo akreditavimo valdyba) yra įsteigiama šiame straipsnyje nurodytoms užduotims vykdyti.

2. Saugumo akreditavimo valdyba savo veiksmus vykdo nedarydama poveikio Reglamentu (ES) Nr. 1285/2013 Komisijai patikėtai atsakomybei, ypač dėl klausimų, susijusių su saugumu, ir nepažeisdama valstybių narių kompetencijos saugumo akreditavimo srityje.

3. Saugumo akreditavimo valdyba kaip saugumo akreditavimo valdžios institucija Europos GNSS sistemų saugumo akreditavimo atžvilgiu yra atsakinga už:

- a) saugumo akreditavimo strategijos nustatymą ir patvirtinimą, toje strategijoje išdėstant:
 - i) veiksmų, būtinų Europos GNSS sistemoms akredituoti ir akreditacijai išlaikyti, mastą ir jų sujungimo su kitomis sistemomis potencialą;
 - ii) saugumo akreditavimo procesą, taikomą Europos GNSS sistemoms, ir išsamumo lygį, atitinkantį būtiną užtikrinimo lygį, bei aiškiai nuroydama patvirtinimo sąlygas; tas procesas vykdomas laikantis atitinkamų reikalavimų, pirmiausia nurodytų Reglamente (ES) Nr. 1285/2013 13 straipsnyje;
 - iii) su akreditavimo procesu susijusių atitinkamų suinteresuotųjų subjektų funkcijas;
 - iv) programų etapus atitinkantį akreditavimo tvarkaraštį, visų pirma susijusį su infrastruktūros išdėstymu, paslaugų teikimu ir vystymu;
 - v) tinklams, prijungtiems prie sistemų, ir su pagal Galileo programą įsteigtomis sistemomis sujungtai PVI įrangai taikomus saugumo akreditavimo, kuri turi vykdyti valstybių narių nacionaliniai subjektai, kompetentingi saugumo klausimų srityje, principus;

- b) saugumo akreditavimo sprendimų, pirmiausia dėl palydovų paleidimo, patvirtinimo, dėl leidimo naudoti įvairių konfigūracijų sistemas įvairioms paslaugoms, įskaitant signalo kosmose ir žemesnio lygio paslaugas, ir leidimo naudoti antžemines stotis, priėmimą. Dėl tinklų ir prie pagal Galileo programą įsteigtos sistemos prijungtos PVI įrangos Saugumo akreditavimo valdyba gali priimti tik sprendimus dėl leidimų subjektams kurti ir gaminti PVI imtuvus ar PVI saugumo modulius, atsižvelgdama į nacionalinių subjektų, kompetentingų saugumo klausimų srityje, konsultacijas ir bendrą riziką saugumui;
- c) visų su saugumo akreditavimu susijusių dokumentų nagrinėjimą ir patvirtinimą, išskyrus patvirtinimą tų dokumentų, kuriuos Komisija turi priimti pagal Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 13 straipsnį ir Sprendimo Nr. 1104/2011/ES 8 straipsnį;
- d) savo kompetencijos srityje konsultacijų Komisijai teikimą jai rengiant teisės aktų, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 13 straipsnyje, Sprendimo Nr. 1104/2011/ES 8 straipsnyje, tekstų projektus, įskaitant dėl saugios eksploatacijos taisyklių (SecOPs) nustatymo, ir pranešimo su galutine išvadų pozicija teikimą;
- e) saugumo rizikos vertinimo, parengto pagal priežiūros procesą, nurodytą 10 straipsnio h punkte, nagrinėjimą ir tvirtinimą, atsižvelgiant į atitiktą dokumentams, nurodytiems šios dalies c punkte, ir dokumentams, parengtiems pagal Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 13 straipsnį ir Sprendimo Nr. 1104/2011/ES 8 straipsnį; bendradarbiavimą su Komisija siekiant nustatyti rizikos mažinimo priemones;
- f) patikrinimą, kaip įgyvendinamos su Europos GNSS sistemų saugumo akreditavimu susijusios saugumo priemonės, vykdydama saugumo įvertinimus, patikrinimus ar peržiūras arba juos finansuodama pagal šio reglamento 12 straipsnio b punktą;
- g) patvirtintų produktų ir priemonių, kuriais apsaugoma nuo elektroninio pasiklausymo (TEMPEST), taip pat patvirtintų kriptografijos produktų, naudojamų Europos GNSS sistemų saugumui užtikrinti, tvirtinimą;
- h) Europos GNSS sistemų ir kitų sistemų sujungimo patvirtinimą arba prireikus dalyvavimą bendrai patvirtinant kartu su atitinkamu subjektu, kompetentingu saugumo srityje;
- i) tarimąsi su atitinkama valstybe nare dėl prieigos kontrolės šablono, kaip nurodyta 12 straipsnio c punkte;
- j) Komisijos informavimą apie rizikos įvertinimą remiantis šio straipsnio 11 dalyje nurodytomis rizikos ataskaitomis ir konsultacijų Komisijai dėl su likutine rizika susijusių tvarkymo galimybių konkretaus saugumo akreditavimo sprendimo atveju teikimą;
- k) palaikant glaudžius ryšius su Komisija, talkinimą Tarybai įgyvendinti Bendruosius veiksmus 2004/552/BUSP, jeigu Taryba konkrečiai to paprašo;
- l) konsultacijų, būtinų vykdyti savo užduotis.

4. Saugumo akreditavimo valdyba taip pat:

- a) rengia ir tvirtina tą 8a straipsnio 1 dalyje nurodytos daugiametės darbo programos dalį, susijusią su pagal šį skyrių vykdoma operacine veikla ir su tos veiklos įgyvendinimui reikalingais finansiniais ir žmogiškaisiais ištekliais, ir ją laiku perduoda administracinei valdybai, kad ši spėtų ją įtraukti į daugiametę darbo programą;
- b) rengia ir tvirtina tą 8a straipsnio 2 dalyje nurodytos metinės darbo programos dalį, susijusią su pagal šį skyrių vykdoma operacine veikla ir su tos veiklos įgyvendinimui reikalingais finansiniais ir žmogiškaisiais ištekliais, ir ją laiku perduoda administracinei valdybai, kad ši spėtų ją įtraukti į metinę darbo programą;

c) rengia ir tvirtina tą 6 straipsnio 2 dalies h punkte nurodytos metinės ataskaitos dalį, susijusią su pagal šį skyrių vykdoma Agentūros veikla ir perspektyvomis ir su tos veiklos ir perspektyvų įgyvendinimui reikalingais finansiniais ir žmogiškaisiais ištekliais, ir ją laiku perduoda administracinei valdybai, kad ši spėtų ją įtraukti į ataskaitą;

d) priima ir paskelbia savo darbo tvarkos taisykles.

5. Komisija nuolat informuoja Saugumo akreditavimo valdybą apie numatomų Saugumo akreditavimo valdybos sprendimų poveikį tinkamam programų vykdymui ir su likutine rizika susijusių tvarkymo planų įgyvendinimą. Saugumo akreditavimo valdyba atsižvelgia į visas šias Komisijos pateiktas nuomones.

6. Saugumo akreditavimo valdybos sprendimai adresuojami Komisijai.

7. Saugumo akreditavimo valdybą sudaro po vieną kiekvienos valstybės narės atstovą, vienas Komisijos atstovas ir vienas vyriausiojo įgalotinio atstovas. Valstybės narės, Komisija ir vyriausiasis įgalotinis stengiasi apriboti savo atitinkamų atstovų kaitą saugumo akreditavimo valdyboje. Saugumo akreditavimo valdybos narių kadencijos trukmė – ketveri metai, ji gali būti pratęsiama. EKA atstovas kviečiamas dalyvauti saugumo akreditavimo valdybos posėdžiuose stebėtojo teisėmis. Išimties tvarka trečiųjų šalių ar tarptautinių organizacijų atstovai taip pat gali būti pakviesti stebėtojų teisėmis dalyvauti šiuose posėdžiuose dėl tiesiogiai su tomis trečiosiomis šalimis ar tarptautinėmis organizacijomis susijusių klausimų. Toks trečiųjų šalių ar tarptautinių organizacijų atstovų dalyvavimas ir šio dalyvavimo sąlygos nustatomos 23 straipsnio 1 dalyje nurodytuose susitarimuose ir turi atitikti Saugumo akreditavimo valdybos darbo tvarkos taisykles.

8. Saugumo akreditavimo valdyba iš savo narių išsirenka pirmininką ir pirmininko pavaduotoją dviejų trečdalių visų balso teisę turinčių narių balsų dauguma. Kai pirmininkas negali eiti savo pareigų, jį automatiškai pakeičia pirmininko pavaduotojas.

Saugumo akreditavimo valdyba turi teisę atleisti iš pareigų pirmininką, pirmininko pavaduotoją ar juos abu. Sprendimą šiuo klausimu ji priima dviejų trečdalių narių balsų dauguma.

Saugumo akreditavimo valdybos pirmininko ir pirmininko pavaduotojo kadencijos trukmė – dveji metai, ji gali būti pratęsta vieną kartą. Bet kurio iš asmenų kadencija pasibaigia jam nustojus būti saugumo akreditavimo valdybos nariu.

9. Saugumo akreditavimo valdyba turi galimybę naudotis visais žmogiškaisiais ir materialiniais ištekliais, reikalingais tinkamam administracinės paramos funkcijų vykdymui, ir kurie sudarytų jai sąlygas kartu su 11 dalyje nurodytais organais nepriklausomai atlikti savo užduotis, visų pirma tvarkyti bylas, pradėti įgyvendinti saugumo procedūras ir stebėti jų įgyvendinimą bei vykdyti sistemų saugumo auditą, rengti sprendimus ir organizuoti posėdžius. Taip pat ji gali susipažinti su visa jos užduočių vykdymui naudinga informacija, kurią turi Agentūra, nedarant poveikio 10 straipsnio i punkte nurodytiems savarankiškumo ir nepriklausomumo principams.

10. Saugumo akreditavimo valdyba ir jos prižiūrimas Agentūros personalas savo veiklą vykdo tokiu būdu, kad užtikrintų savarankiškumą ir nepriklausomumą nuo kitos Agentūros veiklos, visų pirma su sistemų eksploatavimu susijusios operacinės veiklos, pagal programos tikslus. To siekiant Agentūroje nustatomas veiksmingas organizacinis personalo, vykdančio veiklą, kuriai taikomas šis skyrius, ir kito Agentūros personalo, organizacinis padalijimas. Saugumo akreditavimo valdyba nedelsiant informuoja vykdomąjį direktorių, administracinę valdybą ir Komisiją apie aplinkybes, dėl kurių galėtų būti varžomas savarankiškumas ir nepriklausomumas. Jeigu Agentūroje problema neišsprendžiama, Komisija išnagrinėja padėtį konsultuodamasi su atitinkamomis šalimis. Remdamasi to nagrinėjimo rezultatais Komisija imasi atitinkamų problemos sprendimo priemonių, kurias Agentūra turi įgyvendinti, ir apie tai praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

11. Saugumo akreditavimo valdyba įsteigia jai pavaldžius specialius organus konkreitiems klausimams spręsti, kurie vykdo jos nurodymus. Visų pirma, užtikrinant būtiną veiklos tęstinumą, steigiama specialistų grupė, kuri atlieka saugumo analizės apžvalgas ir tyrimus, kad parengtų atitinkamas rizikos ataskaitas, padedančias valdybai rengti sprendimus. Saugumo akreditavimo valdyba gali sudaryti ir panaikinti ekspertų grupes, skirtas prisidėti prie specialistų grupės darbo.

12. Nedarant poveikio valstybių narių kompetencijai ir Agentūros užduočiai, nurodytai Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 14 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje, Galileo programos įdiegimo etape bus sudaryta Saugumo akreditavimo valdybos prižiūrima valstybių narių ekspertų grupė, pavedant jai vykdyti Kriptografijos platinimo institucijos (KPI) užduotis, susijusias su ES kriptografinės medžiagos valdymu, visų pirma siekiant:

- i) valdyti skrydžių kodus ir kitus kodus, būtinus sistemos, nustatytos pagal Galileo programą, veikimui;
- ii) vykdyti patikrą, ar yra nustatytos PVI šifravimo raktų apskaitos, saugaus tvarkymo, saugojimo ir paskirstymo procedūros, ir kaip jų laikomasi.

13. Jei, laikantis šio reglamento 10 straipsnyje nurodytų bendrųjų principų, negalima pasiekti bendro susitarimo, Saugumo akreditavimo valdyba priima sprendimus balsų dauguma, kaip numatyta Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnyje ir nedarant poveikio šio reglamento 9 straipsniui. Komisijos atstovas ir vyriausiojo įgaliotinio atstovas nebalsuoja. Saugumo akreditavimo valdybos pirmininkas Saugumo akreditavimo valdybos vardu pasirašo Saugumo akreditavimo valdybos priimtus sprendimus.

14. Komisija nepagrįstai nedelsdama informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie priimtų saugumo akreditavimo sprendimų poveikį sklandžiam programų vykdymui. Jei Komisija mano, kad Saugumo akreditavimo valdybos priimtas sprendimas gali turėti didelę įtaką tinkamam programų įgyvendinimui, pavyzdžiui išlaidų, tvarkaraščio ar veiksmingumo atžvilgiu, ji nedelsdama apie tai informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą.

15. Atsižvelgdama į Europos Parlamento ir Tarybos nuomonę, kuri turėtų būti pareikšta per vieną mėnesį, Komisija gali patvirtinti tinkamas priemones laikydamasi Reglamento (ES) Nr. 1285/2013.

16. Administracinė valdyba nuolat informuojama apie Saugumo akreditavimo valdybos darbų eigą.

17. Rengiant Saugumo akreditavimo valdybos darbotvarkę atsižvelgiama į Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 27 straipsnyje nurodytą daugiametę darbo programą.“;

5) įterpiamas šis straipsnis:

„11a straipsnis

Saugumo akreditavimo valdybos pirmininko užduotys

1. Saugumo akreditavimo valdybos pirmininkas atlieka toliau nurodytas užduotis:

- a) valdo saugumo akreditavimo veiklą prižiūrint Saugumo akreditavimo valdybai;
- b) įgyvendina Agentūros daugiametę ir metinių darbo programų dalies, nurodytos šiame skyriuje, įgyvendinimą, prižiūrint Saugumo akreditavimo valdybai;
- c) bendradarbiauja su vykdomuoju direktoriumi, kad padėtų jam parengti etatų plano projektą, nurodytą 13 straipsnio 3 dalyje, ir Agentūros organizacinę struktūrą;

- d) parengia 8 straipsnio g punkte nurodytą pažangos ataskaitos dalį dėl šiame skyriuje nurodytos operacinės veiklos ir iš anksto pateikia ją Saugumo akreditavimo valdybai ir vykdomajam direktoriui, kad minėtą dalį būtų galima įtraukti į pažangos ataskaitą;
- e) parengia atitinkamai 8 straipsnio h ir r punktuose nurodytos metinės ataskaitos ir veiksmų plano dalį dėl šiame skyriuje nurodytos operacinės veiklos, ir laiku pateikia jas vykdomajam direktoriui;
- f) atstovauja Agentūrai dėl su šiuo skyriumi susijusios veiklos ir sprendimų klausimų;
- g) šiame skyriuje nurodytą veiklą vykdančio Agentūros personalo atžvilgiu naudojami 6 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytais įgaliojimais, kurie jam suteikti laikantis 6 straipsnio 3 dalies ketvirtos pastraipos.

2. Dėl šiame skyriuje nurodytos veiklos Europos Parlamentas ir Taryba gali iškviesti į šias institucijas Saugumo akreditavimo valdybos pirmininką pasikeisti nuomonėmis apie Agentūros darbą ir perspektyvas, taip pat apie daugiamečią ir metinę darbo programą.“;

- 6) 12 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:

„b) leidžia Saugumo akreditavimo valdybos paskirtiems tinkamai įgaliotiems asmenims, suderinus su nacionaliniais subjektais, kompetentingais saugumo klausimų srityje toje valstybėje narėje, ir jiems prižiūrint, susipažinti su bet kokia informacija ir pateikti į visas jų jurisdikcijai pagal nacionalinius įstatymus bei kitus teisės aktus priklausančias teritorijas ir (arba) vietas, susijusias su saugumo sistemomis, nediskriminuodamos dėl valstybių narių piliečių pilietybės, įskaitant saugumo audito bei bandymų tikslais, dėl kurių yra priimtas Saugumo akreditavimo valdybos sprendimas, ir 10 straipsnio h punkte nurodyto rizikos valdymo proceso tikslais. Šis auditas ir bandymai vykdomi laikantis šių principų:

- i) pabrėžiama saugumo ir veiksmingo rizikos valdymo tikrinamuose subjektuose svarba;
- ii) turi būti rekomenduojamos atsakomosios priemonės išlaptintos informacijos konfidencialumo praradimo, jos vientisumo ar prieinamumo netekimo konkrečiam poveikiui sušvelninti.“;

- 7) 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Vykdomasis direktorius, glaudžiai bendradarbiaudamas su Saugumo akreditavimo valdybos pirmininku dėl III skyriuje nurodytos veiklos, parengia Agentūros išlaidų ir pajamų sąmatos projektą kitiems finansiniams metams aiškiai atskirdamas sąmatos projekto dalis, susijusias su saugumo akreditavimo veikla ir kita Agentūros veikla. Saugumo akreditavimo valdybos pirmininkas gali parengti pranešimą dėl to projekto, o vykdomasis direktorius pateikia sąmatos projektą bei pranešimą administracinei valdybai ir Saugumo akreditavimo valdybai kartu su etatų plano projektu.“;

- b) 5 ir 6 dalys pakeičiamos taip:

„5. Kiekvienais metais administracinė valdyba, remdamasi pajamų ir išlaidų sąmatos projektu ir glaudžiai konsultuodamasis su Saugumo akreditavimo valdyba dėl III skyriuje nurodytos veiklos, parengia kitų finansinių metų Agentūros pajamų ir išlaidų sąmatą.“;

6. Ne vėliau kaip kovo 31 d. administracinė valdyba perduoda Komisijai ir trečiosioms šalims ar tarptautinėms organizacijoms, su kuriomis Sąjunga yra sudariusi susitarimus pagal 23 straipsnio 1 dalį sąmatą, į kurią įeina etatų plano projektas kartu su laikina metine darbo programa.“;

- 8) 14 straipsnio 10 dalis pakeičiama taip:

„10. Europos Parlamentas, remdamasis Tarybos kvalifikuota balsų dauguma priimta rekomendacija, iki N + 2 metų balandžio 30 d. patvirtina, kad vykdomasis direktorius įvykdė n metų biudžetą, išskyrus biudžeto vykdymo dalį, kuri yra atitinkamais atvejais Agentūrai patikėta užduotis pagal Reglamento (ES) Nr. 1285/2013 14 straipsnio 2 dalį ir kuriai taikoma procedūra, numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 164 ir 165 straipsniuose (*).

(*) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).“;

- 9) įterpiamas šis skyrius:

„IVa SKYRIUS

ŽMOGIŠKIEJI IŠTEKLIAI

15a straipsnis

Darbuotojai

1. Agentūros įdarbintam personalui taikomi Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai, Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygos ir Sąjungos institucijų bendrai priimtoms taisyklės dėl tų tarnybos nuostatų bei įdarbinimo sąlygų taikymo.

2. Agentūros personalą sudaro Agentūros įdarbinti jos uždaviniams vykdyti reikalingi tarnautojai. Jie turi turėti asmens patikimumo pažymėjimą, atitinkantį informacijos, su kuria jie dirba, slaptumo lygį.

3. Agentūros vidaus taisyklėmis, tiksliau administracinės valdybos darbo tvarkos taisyklėmis, Saugumo akreditavimo valdybos darbo tvarkos taisyklėmis, Agentūrai taikomomis finansinėmis taisyklėmis, Pareigūnų tarnybos nuostatų taikymo taisyklėmis ir galimybės susipažinti su dokumentais taisyklėmis, užtikrinamas saugumo akreditavimo veiklą vykdančio personalo savarankiškumas ir nepriklausomumas nuo kitą Agentūros veiklą vykdančio personalo, kaip nurodyta 10 straipsnio i punkte.

15b straipsnis

Vykdomojo direktoriaus paskyrimas ir kadencija

1. Vykdomasis direktorius įdarbinamas kaip Agentūros laikinasis darbuotojas, laikantis Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio a punkto.

2. Vykdomąjį direktorių administracinė valdyba skiria iš Komisijos pasiūlyto kandidatų sąrašo, sudaryto *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba kituose leidiniuose paskelbus kvietimą teikti paraiškas ir įvykus atviram ir skaidriam konkursui, atsižvelgdama į jo nuopelnus ir dokumentais patvirtintus administracinius bei vadovavimo gebėjimus, taip pat į jo kompetenciją ar darbo patirtį atitinkamose srityse.

Administracinės valdybos pasirinktas kandidatas gali būti kuo greičiau kviečiamas perskaityti pranešimą Europos Parlamente ir atsakyti į Parlamento narių klausimus.

Sudarant sutartį su vykdomuoju direktoriumi, Agentūrai atstovauja administracinės valdybos pirmininkas.

Administracinė valdyba priima sprendimą dėl vykdomojo direktoriaus paskyrimo dviejų trečdalių savo narių balsų dauguma.

3. Vykdomojo direktoriaus kadencijos trukmė yra penkeri metai. Baigiantis jo kadencijai, Komisija įvertina vykdomojo direktoriaus veiklos rezultatus, atsižvelgiant į būsimas Agentūros užduotis bei iššūkius.

Remdamasi Komisijos pasiūlymu, pateiktu atsižvelgiant į pirmoje pastraipoje nurodytą vertinimą, administracinė valdyba vykdomojo direktoriaus kadenciją gali pratęsti vieną kartą ne ilgesniam kaip ketverių metų laikotarpiui.

Sprendimas dėl vykdomojo direktoriaus kadencijos pratęsimo priimamas dviejų trečdalių jos narių balsų dauguma.

Vykdomasis direktorius, kurio kadencija buvo pratęsta, negali po to dalyvauti atrankos, skirtos tam pačiam postui, procedūroje.

Administracinė valdyba informuoja Europos Parlamentą apie ketinimą pratęsti vykdomojo direktoriaus kadenciją. Prieš pratęsiant vykdomojo direktoriaus kadenciją, jis gali būti pakviestas perskaityti pareiškimą atitinkamuose Europos Parlamento komitetuose ir atsakyti į Parlamento narių klausimus.

4. Administracinė valdyba gali atleisti vykdomąjį direktorių remdamasi Komisijos pasiūlymu arba trečdaliu savo narių pasiūlymu, priimdama sprendimą dviejų trečdalių savo narių balsų dauguma.

5. Europos Parlamentas ir Taryba gali iškviesti į šias institucijas vykdomąjį direktorių pasikeisti nuomonėmis apie Agentūros darbą ir perspektyvas, taip pat apie daugiametę ir metinę darbo programą. Pasikeičiant tomis nuomonėmis nesvarstomi su saugumo akreditavimo veikla susiję klausimai, nurodyti III skyriuje.

15c straipsnis

Komandiruoti nacionaliniai ekspertai

Agentūra taip pat gali pasitelkti nacionalinius ekspertus. Šie ekspertai turi turėti asmens patikimumo pažymėjimą, atitinkantį informacijos, su kuria jie dirba, slaptumo lygį. Šiems darbuotojams netaikomi Pareigūnų tarnybos nuostatai ir Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygos.“;

10) 16 ir 17 straipsniai pakeičiami taip:

„16 straipsnis

Sukčiavimo prevencija

1. Siekiant kovoti su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla be apribojimų Agentūrai taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 (*). Tuo tikslu Agentūra prisijungia prie 1999 m. gegužės 25 d. Tarpinstitucinio susitarimo tarp Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Bendrijų Komisijos dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) (**) atliekamų vidaus tyrimų ir, naudodama to susitarimo priede pateiktą sprendimo pavyzdį, nustato atitinkamas nuostatas, taikomas Agentūros personalui ir deleguotiems nacionaliniams ekspertams.

2. Audito Rūmai turi įgaliojimą kontroliuoti Agentūros finansavimo gavėjus, taip pat rangovus ir subrangovus, kuriems Agentūra skyrė Sąjungos lėšų, pagal pateiktus dokumentus arba atliekant patikrinimus vietoje.

3. OLAF gali atlikti tyrimus dėl finansuojamų subsidijų arba Agentūros paskirtų sutarčių, įskaitant patikrinimus ir inspektavimus vietoje, pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 (***) nuostatas, siekiant kovoti su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla.

4. Nedarant poveikio šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalims, Agentūros ir trečiųjų šalių ar tarptautinių organizacijų sudarytuose bendradarbiavimo susitarimuose, taip pat Agentūros ir trečiųjų šalių sudarytose sutartyse bei susitarimuose dėl dotacijos ir visuose Agentūros priimtuose finansavimo sprendimuose aiškiai nurodoma, kad Audito Rūmai ir OLAF gali atlikti patikrinimus ir tyrimus pagal atitinkamas jų kompetencijas.

17 straipsnis

Privilegijos ir imunitetai

Agentūrai ir jos personalui, kaip nurodyta 15a straipsnyje, taikomas prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtas Protokolas Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų.

(*) 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

(**) OL L 136, 1999 5 31, p. 15.

(***) 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).“;

11) 18 straipsnis išbraukiamas.

12) 22 ir 23 straipsniai pakeičiami taip:

„22 straipsnis

Saugumo taisyklės, susijusios su įslaptintos informacijos ar neskelbtinos informacijos apsauga

1. Agentūra taiko Komisijos saugumo taisykles dėl ES įslaptintos informacijos apsaugos.
2. Agentūra savo vidaus taisyklėse gali nustatyti neįslaptintos, bet neskelbtinos informacijos tvarkymo nuostatas, *inter alia*, tai apima nuostatas dėl keitimosi tokia informacija, jos tvarkymo ir saugojimo.

22a straipsnis

Interesų konfliktas

1. Administracinės valdybos ir Saugumo akreditavimo valdybos nariai, vykdomasis direktorius, ir komandiruoti nacionaliniai ekspertai ir stebėtojai pateikia išpareigojimų deklaraciją ir bet kokių tiesioginių ar netiesioginių interesų, kurie galėtų būti laikomi pažeidžiančiais jų nepriklausomumą, buvimo ar nebuvimo deklaraciją. Tos deklaracijos yra tikslios ir išsamios. Jos parengiamos raštu pradedant tarnybą ir atnaujinamos kasmet. Prireikus jos atnaujinamos, visų pirma jeigu įvyksta svarbių atitinkamų asmenų asmeninių aplinkybių pokyčių.

2. Prieš posėdį, kuriame jie dalyvaus, administracinės valdybos ir Saugumo akreditavimo valdybos nariai, vykdomasis direktorius, taip pat komandiruoti nacionaliniai ekspertai, stebėtojai ir išorės ekspertai, dalyvaujantys *ad hoc* darbo grupėse, pateikia tikslią ir išsamią bet kokių interesų, kurie galėtų būti laikomi pažeidžiančiais jų nepriklausomumą sprendžiant darbotvarkės klausimus, buvimo ar nebuvimo deklaraciją, ir susilaiko nuo dalyvavimo aptariant tokius punktus ir dėl jų balsuojant.

3. Administracinė valdyba ir Saugumo akreditavimo valdyba savo darbo tvarkos taisyklėse nustato praktines nuostatas, susijusias su taisykle dėl 1 ir 2 dalyse nurodyto interesų deklaravimo ir su interesų konflikto prevencija ir valdymu.

23 straipsnis

Trečiųjų šalių ir tarptautinių organizacijų dalyvavimas

1. Agentūros veikloje gali dalyvauti trečiosios šalys ir tarptautinės organizacijos. Tokio dalyvavimo tvarka ir sąlygos nustatomos Europos Sąjungos ir tos trečiosios šalies ar tarptautinės organizacijos susitarime, laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnyje nustatytos tvarkos.

2. Remiantis tokių susitarimų atitinkamomis nuostatomis, parengiama konkreti tvarka, pagal kurią šalių ar tarptautinių organizacijų dalyvavimo Agentūros darbe tvarka, įskaitant tvarką, susijusią su jų dalyvavimu Agentūros iniciatyvose, finansinėse išmokose ir personalu.

23a straipsnis

Su valstybėmis narėmis bendrai vykdomi viešieji pirkimai

Kad atliktų savo užduotis, Agentūra turi teisę su valstybėmis narėmis bendrai skirti sutartis, laikantis Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012. (*)

(*) 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (OL L 362, 2012 12 31, p. 1).“;

13) 26 straipsnis pakeičiamas taip:

„26 straipsnis

Persvarstymas, vertinimas ir auditas

1. Ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d., o vėliau – kas penkerius metus Komisija vertina Agentūrą, visų pirma apimančių jos veiklos poveikį, veiksmingumą, tinkamą veikimą, darbo metodus, poreikius ir jai skirtų išteklių panaudojimą. Atliekant vertinimą nagrinėjama ir galimybė pakeisti Agentūros užduočių apimtį ar pobūdį, ir tokio pakeitimo finansinis poveikis. Vertinant nagrinėjama, kaip Agentūra taiko savo politiką dėl interesų konfliktų, taip pat atsižvelgiama į aplinkybes, dėl kurių galėjo būti suvaržytas Saugumo akreditavimo valdybos nepriklausomumas ir savarankiškumas.

2. Komisija pateikia ataskaitą dėl vertinimo ir jo išvadų Europos Parlamentui, Tarybai, Agentūros administracinei valdybai ir Saugumo akreditavimo valdybai. Vertinimo rezultatai skelbiami viešai.

3. Kas antrame vertinime, atsižvelgiant į Agentūros tikslus ir užduotis, nagrinėjamas jos balansas. Jeigu Komisija mano, kad atsižvelgiant į Agentūrai iškeltus tikslus ir užduotis, Agentūros egzistavimas nebeįteisinamas, prireikus ji gali pasiūlyti šį reglamentą panaikinti.

4. Agentūros darbo rezultatų išorės auditas gali būti vykdomas administracinės valdybos arba Komisijos prašymu.“

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir yra tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimtas Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 513/2014**2014 m. balandžio 16 d.****kuriuo kaip Vidaus saugumo fondo dalis nustatoma policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonė ir panaikinamas Tarybos sprendimas 2007/125/TVR**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 1 dalį, 84 straipsnį ir 87 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Sąjunga turėtų siekti tikslo užtikrinti aukštą saugumo lygį laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 67 straipsnio 3 dalį, be kita ko, imdamasi nusikalstamumo prevencijos ir kovos su juo priemonių, taip pat valstybių narių teisėsaugos institucijų ir kitų nacionalinių valdžios institucijų veiklos koordinavimo ir bendradarbiavimo tarpusavyje, taip pat su Europolu ar kitomis atitinkamomis Sąjungos įstaigomis ir su atitinkamomis trečiosiomis šalimis bei tarptautinėmis organizacijomis priemonių;
- (2) tam, kad šis tikslas būtų pasiektas, reikėtų imtis sustiprintų veiksmų Sąjungos lygmeniu, kad žmonės ir prekės būtų apsaugoti nuo vis labiau tarpvalstybinio pobūdžio grėsmių ir kad būtų remiama valstybių narių kompetentingų institucijų vykdoma veikla. Dėl, be kita ko, terorizmo, organizuoto nusikalstamumo, keliaujančių nusikalstamų grupuočių nusikalstamumo, prekybos narkotikais, korupcijos, elektroninių nusikaltimų, prekybos žmonėmis ir neteisėtos prekybos ginklais toliau kyla Sąjungos vidaus saugumo problemų;
- (3) 2010 m. vasario mėn. Tarybos priimta Europos Sąjungos vidaus saugumo strategija (toliau – Vidaus saugumo strategija) – tai bendra darbotvarkė siekiant spręsti šias bendras saugumo problemas. 2010 m. lapkričio 22 d. Komisijos paskelbtame komunikate „ES vidaus saugumo strategijos įgyvendinimas. Penki žingsniai kuriant saugesnę Europą“ pagal strategijos principus ir gaires numatyti konkretūs veiksmai ir nustatyti penki strateginiai tikslai: išardyti tarptautinius nusikaltėlių tinklus, užkirsti kelią terorizmui ir išspręsti radikalizmo skatinimo ir verbavimo problemą, padidinti piliečių ir įmonių saugumą elektroninėje erdvėje, stiprinti saugumą sienų valdymo priemonėmis ir didinti Europos gebėjimą įveikti krizes ir nelaimės;
- (4) pagrindiniai principai, kuriais reikėtų vadovautis įgyvendinant vidaus saugumo strategiją, – valstybių narių tarpusavio solidarumas, aiškus užduočių pasidalijimas, pagarba pagrindinėms teisėms bei laisvėms ir teisei valstybei, didelis dėmesys pasaulinei perspektyvai ir ryšiai su išorės saugumu ir būtinam suderinamumui su išorės saugumu;
- (5) norėdama paskatinti vidaus saugumo strategijos įgyvendinimą ir užtikrinti, kad ji iš tiesų būtų taikoma, Sąjunga turėtų suteikti valstybėms narėms tinkamą finansinę paramą įsteigdama ir valdydama Vidaus saugumo fondą (toliau – fondas);

⁽¹⁾ OL C 299, 2012 10 4, p. 108.

⁽²⁾ OL C 277, 2012 9 13, p. 23.

⁽³⁾ 2014 m. kovo 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.

- (6) kad būtų pasiekti šiame reglamente nustatyti bendrieji ir konkretūs tikslai, fondas turėtų atitikti didesnio lankstumo ir supaprastinimo poreikį, tačiau sykiu turėtų būti laikomasi nuspėjamumo reikalavimų ir užtikrinamas teisingas ir skaidrus išteklių paskirstymas;
- (7) pagrindiniai fondo naudojimo principai – priemonių veiksmingumas ir lėšų naudojimo kokybė. Be to, fondas turėtų būti naudojamas kuo veiksmingiau ir patogiau naudotojams;
- (8) kai Sąjungos politikos priemonėms taikomas griežtas taupymas, siekiant išspręsti ekonomines problemas reikia imtis atnaujintų lankstų ir novatoriškų organizacinių priemonių, geriau naudotis esamomis struktūromis ir koordinuoti Sąjungos institucijų, agentūrų ir nacionalinių valdžios institucijų veiklą tarpusavyje ir su trečiosiomis šalimis;
- (9) Reikia kuo labiau padidinti Sąjungos finansavimo poveikį telkiant, kaupiant ir pritraukiant viešojo ir privačiojo sektorių finansinius išteklius;
- (10) 2010 m. lapkričio 8–9 d. Tarybos nustatyto ES politikos ciklo tikslas – nuosekliai ir metodiškai kovoti su svarbiausiomis sunkaus ir organizuoto nusikalstamumo grėsmėmis Sąjungai, užtikrinant kuo geresnį atitinkamų tarnybų bendradarbiavimą. Siekiant remti veiksmingą šio daugiamečio ciklo įgyvendinimą ir užtikrinti, kad veikla ir projektai būtų atlikti laiku ir veiksmingai, pagal priemonę, nustatytą šiuo reglamentu (toliau – priemonė) teikiant finansavimą reikėtų naudoti visus galimus įgyvendinimo metodus, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾, įskaitant tam tikrais atvejais netiesioginį valdymą;
- (11) dėl SESV V antraštinės dalies teisinių ypatumų neįmanoma įsteigti fondo kaip vienos finansinės priemonės. Todėl fondą reikėtų steigti kaip išsamią Sąjungos finansinės paramos vidaus saugumo srityje sistemą, apimančią priemonę ir išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemonę, nustatytą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 515/2014 ⁽²⁾. Tą išsamią sistemą reikėtų papildyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 514/2014 ⁽³⁾;
- (12) su tarpvalstybiniais nusikaltimais, pvz., prekyba žmonėmis ir nusikalstamų organizacijų naudojimusi neteisėta imigracija, gali būti veiksmingai kovojama policijos bendradarbiavimo priemonėmis;
- (13) bendri šiam reglamentui ir Reglamentui (ES) Nr. 515/2014 skirti ištekliai kartu sudaro viso fondo naudojimo laikotarpio finansinį paketą, kuris yra svarbiausia orientacinė suma Europos Parlamentui ir Tarybai metinės biudžeto procedūros metu, kaip nustatyta 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽⁴⁾ 17 punkte;
- (14) 2013 m. spalio 23 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl organizuoto nusikalstamumo, korupcijos ir pinigų plovimo pripažįstama, kad kova su organizuotu nusikalstamumu yra Europos masto problema, ir valstybės narės raginamos glaudžiau bendradarbiauti teisėsaugos srityje, kadangi būtina veiksmingai kovoti su organizuotu nusikalstamumu, norint apsaugoti teisėtą ekonomiką nuo tipiškos nusikalstamos veiklos, pvz., nusikalstamu būdu įgytų pajamų plovimo;

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 515/2014, kuriuo kaip Vidaus saugumo fondo dalis nustatoma išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemonė ir panaikinamas Sprendimas Nr. 574/2007/EB (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 143).

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 514/2014, kuriuo nustatomos Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo bendrosios nuostatos ir policijos bendradarbiavimo, kovos su nusikalstamumu ir jo prevencijos, taip pat krizių valdymo finansinės paramos priemonės bendrosios nuostatos (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 112).

⁽⁴⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

- (15) pagal išsamią fondo sistemą, pagal priemonę teikiama finansinė parama turėtų būti remiamas policijos bendradarbiavimas, keitimasis informacija ir galimybės ją gauti, nusikalstamumo prevencija ir kova su tarpvalstybiniais, sunkiu ir organizuotu nusikalstamumu, įskaitant terorizmą, korupciją, prekybą narkotikais, prekybą žmonėmis ir neteisėtą prekybą ginklais, naudojimąsi neteisėta imigracija, seksualinį vaikų išnaudojimą, smurto prieš vaikus vaizdų ir vaikų pornografijos platinimą, elektroninius nusikaltimus, nusikalstamu būdu įgytų pinigų plovimą, asmenų ir ypatingos svarbos infrastruktūros apsauga nuo incidentų, susijusių su saugumu, veiksmingas su saugumu susijusios rizikos ir krizių valdymas, atsižvelgiant į bendrą Sąjungos politiką (strategijas, politikos ciklus, programas ir veiksmų planus), teisės aktus ir praktinį bendradarbiavimą;
- (16) finansinė parama šiose srityse visų pirma turėtų būti teikiama veiksams, kuriais skatinamos bendros tarpvalstybinės operacijos, galimybės gauti informaciją ir keitimasis ja, keitimasis geriausia patirtimi, palengvinta ir saugi komunikacija bei koordinacija, darbuotojų mokymas ir mainai, analitinė, stebėjimo ir vertinimo veikla, išsamus grėsmės ir rizikos vertinimas pagal SESV nustatytą kompetenciją, informuotumo didinimo veikla, naujų technologijų bandymas ir tvirtinimas, teismo medicinos tyrimai, sąveikios techninės įrangos įsigijimas ir valstybių narių ir atitinkamų Sąjungos įstaigų, įskaitant Europolą, bendradarbiavimas. Finansinė parama šiose srityse turėtų būti teikiama tik veiksams, atitinkantiems Sąjungos lygmeniu nustatytus prioritetus ir iniciatyvas, ypač tiems veiksams, kuriems pritarė Europos Parlamentas ir Taryba;
- (17) remiantis išsamia Sąjungos kovos su narkotikais strategija, kurioje pasisakoma už subalansuotą metodą, pagrįstą vienu metu vykdomu pasiūlos ir paklausos mažinimu, pagal šią priemonę finansinė parama turėtų būti teikiama visiems veiksams, kuriais siekiama užkirsti kelią prekybai narkotikais ir su ja kovoti (pasiūlos mažinimas), visų pirma remiant priemones, kuriomis siekiama kovoti su neteisėtų narkotikų produkcija, gamyba, išgavimu, pardavimu, vežimu, importu ir eksportu, įskaitant jų turėjimą ir įsigijimą, turint tikslą dalyvauti prekybos narkotikais veikloje;
- (18) trečiojoje šalyse vykdomas ir su jomis susijusias priemones pagal priemonę reikėtų patvirtinti jas derinant su kitais veiksmais, kurių imamasi už Sąjungos ribų pagal geografines ir temines Sąjungos išorės paramos priemones. Visų pirma, vykdam tokius veiksmus, reikėtų siekti visiško suderinamumo su Sąjungos išorės veiksmais ir užsienio politikos, susijusios su tam tikra šalimi ar regionu, principais ir bendraisiais tikslais, demokratiniais principais ir vertybėmis, pagrindinėmis laisvėmis ir teisėmis, teisinės valstybės principu ir trečiųjų šalių suverenitetu. Priemonėmis neturėtų būti siekiama remti tiesiogiai vystymąsi skatinančius veiksmus ir atitinkamais atvejais jos turėtų papildyti pagal išorės pagalbos priemones teikiamą finansinę paramą. Taip pat reikėtų siekti suderinamumo su Sąjungos humanitarine politika, ypač kai imamasi priemonių ekstremaliosios situacijos atveju;
- (19) priemonę reikėtų įgyvendinti visapusiškai atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintas teises ir principus ir laikantis Sąjungos tarptautinių įsipareigojimų;
- (20) pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 3 straipsnį taikant priemonę turėtų būti remiama veikla, kuria užtikrinama vaikų apsauga nuo smurto, prievartos, išnaudojimo ir nesirūpinimo jais. Pagal priemonę taip pat reikėtų remti vaikų liudytojų ir nukentėjusių vaikų, ypač nelydimų vaikų arba vaikų, kuriems turėtų būti paskirta globa, apsaugos priemones ir pagalbą jiems;
- (21) priemonė turėtų papildyti ir sustiprinti Europolo ir kitų atitinkamų Sąjungos įstaigų ir valstybių narių bendradarbiavimo plėtojimo veiklą, siekiant įgyvendinti priemonės tikslus policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo srityse. Be kita ko, tai reiškia, kad, rengdamos savo nacionalines programas, valstybės narės turėtų atsižvelgti į informacijos duomenų bazę, analitines priemones ir Europolo parengtas veiklos ir technines gaires, ypač į Europolo informacinę sistemą (EIS), Europolo saugaus keitimosi informacija tinklo programą (SIENA) ir ES sunkaus ir organizuoto nusikalstamumo grėsmių įvertinimą (SOCTA);
- (22) siekiant užtikrinti vienodą fondo naudojimą, priemonei skirtas Sąjungos biudžetas turėtų būti įgyvendinamas tiesioginio ir netiesioginio valdymo būdu, kai įgyvendinami veiksmai, kurie itin svarbūs Sąjungai (Sąjungos veiksmai), teikiama pagalba ekstremaliosios situacijos atveju ir techninė pagalba, taip pat pasidalijamojo valdymo būdu, kai įgyvendinamos nacionalinės programos ir veiksmai, kuriuos įgyvendinant reikia administracinio lankstumo;

- (23) kai ištekliai naudojami taikant pasidalijamąjį valdymą, būtina užtikrinti, kad valstybių narių nacionalinės programos derėtų su Sąjungos prioritetais ir tikslais;
- (24) ištekliai, paskirti valstybėms narėms naudoti pagal jų nacionalines programas, turėtų būti nustatyti šiame reglamente ir skirstomi vadovaujantis aiškiais, objektyviais ir pamatuojamais kriterijais. Tie kriterijai turėtų būti susiję su valstybių narių saugotinomis viešosiomis gėrybėmis ir jų finansiniais pajėgumais užtikrinti aukšto lygio vidaus saugumą, pvz., jų gyventojų skaičiumi, teritorijos dydžiu ir bendruoju vidaus produktu. Be to, kadangi 2013 m. SOCTA nurodo, kad jūrų ir oro uostai ypatingai svarbūs kaip įvežimo vietos, kurias nusikalstamos organizacijos naudoja prekybai žmonėmis ir neteisėtomis prekėmis, skirstant turimus išteklius valstybių narių veiksmams turėtų būti atsižvelgiama į konkrečias silpnąsias vietas, susijusias su nusikaltėlių maršrutais, einančiais per šiuos išorės sienų kirtimo punktus, naudojant kriterijus, susijusius su keleivių ir krovinių, aptarnaujamų ir tvarkomų tarptautiniuose oro ir jūrų uostuose, skaičiumi ir sroviumi;
- (25) siekiant didinti valstybių narių tarpusavio solidarumą ir gerinti atsakomybę už bendrą Sąjungos politiką, strategijas ir programas pasidalijimą, reikėtų jas skatinti dalį pagal nacionalines programas gautų išteklių naudoti šio reglamento I priede nustatytiems Sąjungos strateginiams prioritetams įgyvendinti. Projektams, kuriais įgyvendinami tie prioritetai, pagal Reglamentą (ES) Nr. 514/2014 Sąjungos įnašas padengiant jų bendras tinkamas finansuoti išlaidas turėtų būti padidintas iki 90 %;
- (26) Sąjungai liekančių išteklių riba turėtų būti tokia, kad papildytų valstybėms narėms nacionalinėms programoms įgyvendinti skirtus išteklius. Tai užtikrins, kad Sąjunga konkrečiais biudžetiniais metais galėtų remti Sąjungai itin svarbius veiksmus, kaip antai naujų technologijų bandymą ir tvirtinimą, tarpvalstybinius projektus, tinklų plėtojimą ir dalijimąsi geriausia patirtimi, atitinkamos Sąjungos teisės įgyvendinimo stebėjimą ir Sąjungos politiką bei veiksmus, susijusius su trečiosiomis šalimis, ir veiksmus tose šalyse. Remiami veiksmai turėtų atitikti atitinkamose Sąjungos strategijose, programose, veiksmų planuose ir rizikos bei grėsmės vertinimuose nustatytus prioritetus;
- (27) tam, kad prisidėtų siekiant bendrojo priemonės tikslo, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad į jų nacionalines programas būtų įtraukti veiksmai, kuriuos vykdant būtų siekiama visų konkrečių priemonės tikslų, ir kad ištekliai tikslams pasiekti būtų paskirstyti proporcingai atsižvelgiant į problemas ir poreikius ir taip užtikrinama galimybė juos pasiekti. Jei nacionalinėje programoje nenumatyta, kaip siekti vieno iš konkrečių tikslų, arba jei skiriama mažiau lėšų nei šiame reglamente nustatyta minimali procentinė norma, atitinkama valstybė narė programoje turėtų pateikti paaiškinimą;
- (28) siekiant stiprinti Sąjungos pajėgumą nedelsiant reaguoti į incidentus, susijusius su saugumu, ar Sąjungai kylančias naujas grėsmes, reikėtų sudaryti sąlygas teikti pagalbą ekstremaliosios situacijos atveju pagal Reglamente (ES) Nr. 514/2014 nustatytą sistemą;
- (29) daugiausia lėšų iš Sąjungos biudžeto reikėtų skirti veiklai tais atvejais, kai Sąjungos masto intervencija turi didesnę pridėtinę vertę už vieno valstybių narių veiksmus. Sąjunga užima geresnę nei valstybės narės poziciją, kai reikia reaguoti į tarpvalstybinę padėtį ir sukurti bendro požiūrio platformą, todėl pagal šį reglamentą teikiama finansinė parama visų pirma turėtų būti padedama stiprinti nacionalinius ir Sąjungos pajėgumus, taip pat gerinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir koordinavimą, tinklų plėtojimą, tarpusavio pasitikėjimą ir keitimąsi informacija bei keitimąsi geriausia patirtimi;
- (30) siekiant papildyti ar iš dalies pakeisti šio reglamento nuostatas dėl Sąjungos strateginių prioritetų nustatymo, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, iš dalies pakeičiančius šiame reglamente išvardytus Sąjungos strateginius prioritetus, juos papildančius arba panaikinančius. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (31) šio reglamento taikymo klausimais, įskaitant deleguotųjų aktų rengimą, Komisija turėtų konsultuotis su visų valstybių narių ekspertais;
- (32) Komisija turėtų stebėti, kaip įgyvendinama priemonė, remdamasi atitinkamomis Reglamento (ES) Nr. 514/2014 nuostatomis ir pasinaudodama pagrindiniais rezultatų ir poveikio vertinimo rodikliais. Rodikliai, įskaitant atitinkamas bazines vertes, turėtų būti minimalus pagrindas vertinant, koku mastu pasiekti priemonės tikslai;
- (33) norint vertinti fondo pasiekimus, turėtų būti nustatyti su kiekvienu priemonės konkrečiu tikslu susiję bendri rodikliai. Dėl to, kad konkrečių tikslų įgyvendinimas vertinamas pagal bendrus rodiklius, su tais rodikliais susijusių veiksmų įgyvendinimas netampa privalomas;
- (34) laikantis šiame reglamente nustatytų pereinamojo laikotarpio nuostatų Tarybos sprendimas 2007/125/TVR ⁽¹⁾ turėtų būti panaikintas;
- (35) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. stiprinti teisėsaugos institucijų veiklos koordinavimą ir bendradarbiavimą, užtikrinti nusikalstamumo prevenciją ir kovą su juo, apsaugoti žmones ir ypatingos svarbos infrastruktūrą nuo su saugumu susijusių incidentų ir didinti valstybių narių bei Sąjungos pajėgumus veiksmingai valdyti su saugumu susijusią riziką ir krizes, valstybės narės negali deramai pasiekti, o tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (36) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (37) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsnio taikymui, Airija pranešė norinti dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;
- (38) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsnio taikymui, Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (39) tikslinga šio reglamento taikymo trukmę suderinti su Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013 ⁽²⁾ taikymo trukme. Todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.,

⁽¹⁾ 2007 m. vasario 12 d. Tarybos sprendimas 2007/125/TVR, 2007–2013 m. laikotarpiui įkuriantis specialiąją programą „Nusikalstamumo prevencija ir kova su nusikalstamumu“ kaip Saugumo ir laisvių apsaugos bendrosios programos dalį (OL L 58, 2007 2 24, p. 7).

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (OL L 347, 2013 12 20, p. 884).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

I straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu kaip Vidaus saugumo fondo (toliau – fondas) dalis nustatoma policijos bendradarbiavimo, nusikaltamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonė (toliau – priemonė).

Kartu su Reglamentu (ES) Nr. 515/2014, šiuo reglamentu laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. įsteigiamas fondas.

2. Šiuo reglamentu nustatoma:

a) finansinės paramos, kuri bus teikiama pagal priemonę, tikslai, tinkami finansuoti veiksmai ir strateginiai prioritetai;

b) bendroji tinkamų finansuoti veiksmų įgyvendinimo sistema;

c) pagal priemonę nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. skiriami išteklių ir jų paskirstymas.

3. Šiuo reglamentu numatoma taikyti Reglamente (ES) Nr. 514/2014 nustatytas taisykles.

4. Priemonė netaikoma klausimams, kuriuos apima Teisingumo programa, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1382/2013⁽¹⁾. Tačiau priemonė gali apimti veiksmus, kuriais siekiama skatinti teisminių ir teisės saugos institucijų bendradarbiavimą.

5. Siekiama sąveikos, suderinamumo ir papildomumo su kitomis atitinkamomis Sąjungos finansinėmis priemonėmis, kaip antai Sąjungos civilinės saugos mechanizmu, nustatytu Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1313/2013/ES⁽²⁾, programa „Horizontas 2020“, sukurta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1291/2013⁽³⁾, trečiajame daugiamete Sąjungos veiksmų sveikatos srityje programa, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 282/2014⁽⁴⁾, Europos Sąjungos Solidarumo fondu ir išorės pagalbos priemonėmis, t. y. Pasirengimo narystei pagalbos priemone (PNPP II), nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 231/2014⁽⁵⁾, Europos kaimynystės priemone, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 232/2014⁽⁶⁾, vystomojo

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1382/2013, kuriuo nustatoma Teisingumo programa 2014–2020 m. laikotarpiu (OL L 354, 2013 12 28, p. 73).

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1313/2013/ES dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo (OL L 347, 2013 12 20, p. 924).

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1291/2013, kuriuo sukuriamas bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.) ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1982/2006/EB (OL L 347, 2013 12 20, p. 104).

⁽⁴⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 282/2014, kuriuo nustatoma trečioji daugiametė Sąjungos veiksmų sveikatos srityje programa (2014–2020 m.) ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1350/2007/EB (OL L 86, 2014 3 21, p. 1).

⁽⁵⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 231/2014, kuriuo nustatoma Pasirengimo narystei pagalbos priemonė (PNPP II) (OL L 77, 2014 3 15, p. 11).

⁽⁶⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė (OL L 77, 2014 3 15, p. 27).

bendradarbiavimo finansavimo priemone, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 233/2014 ⁽¹⁾, bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemone, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 234/2014 ⁽²⁾, Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemone, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 235/2014 ⁽³⁾ ir priemone, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 230/2014 ⁽⁴⁾. Pagal šį reglamentą finansuojamiems veiksams neteikiama finansinė parama pagal kitas Sąjungos finansines priemones, kai siekiama to paties tikslo.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamos šios terminų apibrėžtys:

- a) policijos bendradarbiavimas – tam tikros priemonės ir tam tikrų rūšių bendradarbiavimas, kuriuose dalyvauja visos valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, kaip nurodyta SESV 87 straipsnyje;
- b) keitimasis informacija ir galimybės ją gauti – teisėsaugos institucijoms svarbios su nusikalstamos veikos, visų pirma tarpvalstybinių, sunkių ir organizuotų nusikaltimų, prevencija, nustatymu, tyrimu ir baudžiamuoju persekiojimu susijusios informacijos saugus rinkimas, kaupimas, apdorojimas, analizavimas ir keitimasis ja, kaip nurodyta SESV 87 straipsnyje;
- c) nusikalstamumo prevencija – visos priemonės, kuriomis siekiama mažinti arba padėti mažinti nusikalstamumą ir piliečių nesaugumo jausmą, kaip nurodyta Tarybos sprendimo 2009/902/TVR ⁽⁵⁾ 2 straipsnio 2 dalyje;
- d) organizuotas nusikalstamumas – baustina veika, susijusi su dalyvavimu nusikalstamos organizacijos veikloje, kaip apibrėžta Tarybos pamatiniame sprendime 2008/841/TVR ⁽⁶⁾;
- e) terorizmas – bet kokia tyčinė veika ir nusikaltimai, kaip Tarybos pamatiniame sprendime 2002/475/TVR ⁽⁷⁾;
- f) rizikos ir krizių valdymas – bet kokia priemonė, susijusi su terorizmo, organizuoto nusikalstamumo ir kitos su saugumu susijusios rizikos vertinimu, prevencija, parengtimi ir padarinių valdymu;
- g) prevencija ir parengtis – bet kokia priemonė, kuria siekiama užtikrinti su galimais teroro aktais arba kitais su saugumu susijusiais incidentais susijusios rizikos prevenciją ir (arba) tą riziką sumažinti;
- h) padarinių valdymas – veiksmingas veiksmų, kurių imamasi nacionaliniu ir (arba) Sąjungos lygmeniu siekiant reaguoti į teroro akto ar kito su saugumu susijusio incidento padarinius ir sumažinti jų poveikį, koordinavimas;
- i) ypatingos svarbos infrastruktūra – turtas, tinklas, sistema ar jų dalis, kurie yra ypač svarbūs esminėms visuomenės funkcijoms, žmonių sveikatai, saugai, saugumui, ekonominei ir socialinei gerovei palaikyti; jų veikimo sutrikdymas, pažeidimas ar jų sunaikinimas turėtų didelį poveikį valstybei narei arba Sąjungai, nes tos funkcijos nebūtų palaikomos;

⁽¹⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė 2014–2020 m. laikotarpiui (OL L 77, 2014 3 15, p. 44).

⁽²⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 234/2014, kuriuo nustatoma bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonė (OL L 77, 2014 3 15, p. 77).

⁽³⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 235/2014, kuriuo nustatoma demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė (OL L 77, 2014 3 15, p. 85).

⁽⁴⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 230/2014, kuriuo nustatoma priemonė, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos (OL L 77, 2014 3 15, p. 1).

⁽⁵⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimas 2009/902/TVR, įkuriantis Europos nusikalstamumo prevencijos tinklą (EUCPN) ir panaikinantį Sprendimą 2001/427/TVR (OL L 321, 2009 12 8, p. 44).

⁽⁶⁾ 2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu (OL L 300, 2008 11 11, p. 42).

⁽⁷⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu (OL L 164, 2002 6 22, p. 3).

- j) ekstremalioji situacija – bet koks su saugumu susijęs incidentas arba naujai kylanti grėsmė, kuri turi arba gali turėti didelės neigiamos įtakos žmonių saugumui vienoje arba keliuose valstybėse narėse.

3 straipsnis

Tikslai

1. Bendrasis priemonės tikslas – padėti užtikrinti aukštą saugumo lygį Sąjungoje.
2. Įgyvendinant 1 dalyje nurodytą bendrąjį tikslą ir atsižvelgiant į atitinkamose Sąjungos strategijose, politikos cikluose, programose, grėsmės ir rizikos vertinimuose nustatytus prioritetus, priemonė padeda siekti šių konkrečių tikslų:
 - a) užtikrinti nusikalstamumo prevenciją, kovoti su tarpvalstybiniu, sunkiu ir organizuotu nusikalstamumu, įskaitant terorizmą, ir stiprinti valstybių narių teisėsaugos institucijų ir kitų nacionalinių valdžios institucijų veiklos koordinavimą ir bendradarbiavimą tarpusavyje, taip pat su Europolu ar kitomis atitinkamomis Sąjungos įstaigomis ir su atitinkamomis trečiosiomis šalimis bei tarptautinėmis organizacijomis;
 - b) stiprinti valstybių narių ir Sąjungos pajėgumą veiksmingai valdyti saugumui kylančią riziką ir krizes, pasirengti teroro aktams bei kitiems su saugumu susijusiems incidentams ir nuo jų apsaugoti žmones bei ypatingos svarbos infrastruktūrą.

Konkrečių priemonės tikslų įgyvendinimas vertinamas remiantis Reglamento Nr. 514/2014 55 straipsnio 2 dalimi ir naudojant šio reglamento II priede nustatytus bendrus rodiklius ir į nacionalines programas įtrauktus konkrečius programų rodiklius.

3. Kad 1 ir 2 dalyse nurodyti tikslai būtų įgyvendinti, priemonė padeda siekti tokių veiklos tikslų:
 - a) skatinti ir plėtoti priemones, kuriomis stiprinami valstybių narių pajėgumai užtikrinti nusikalstamumo prevenciją ir kovoti su tarpvalstybiniu, sunkiu ir organizuotu nusikalstamumu, įskaitant terorizmą, visų pirma užtikrinant viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę, keitimąsi informacija ir geriausią patirtimi, galimybę gauti duomenis, sąveikias technologijas, palyginamą statistiką, taikomąją kriminologiją, viešąją komunikaciją ir informuotumo didinimą;
 - b) skatinti ir plėtoti valstybių narių teisėsaugos institucijų, kitų nacionalinių institucijų, Europolo ir kitų atitinkamų Sąjungos įstaigų administracinę ir operatyvinę koordinavimą, bendradarbiavimą, tarpusavio supratimą ir keitimąsi informacija – prireikus ir su trečiosiomis šalimis bei tarptautinėmis organizacijomis;
 - c) skatinti ir plėtoti mokymo programas, įskaitant techninės ir profesinės kompetencijos gerinimo ir žinių apie išpareigojimus laikytis žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių teikimo programas, kuriomis įgyvendinama Europos mokymo politika, be kita ko, vykdant specialias Sąjungos teisėsaugos srities mainų programas, kad būtų puoselėjama tikra Europos teisminė ir teisėsaugos kultūra;
 - d) skatinti ir plėtoti nusikaltimų liudytojų ir aukų, įskaitant nukentėjusius nuo terorizmo, ankstyvo nustatymo, apsaugos ir paramos jiems priemones, garantijas, mechanizmus ir geriausią patirtį, ypač vaikų liudytojų ir nukentėjusių vaikų, visų pirma nelydimų vaikų arba vaikų, kuriems turėtų būti paskirta globa, apsaugos priemonės ir pagalbą jiems;
 - e) įgyvendinti valstybių narių administracinių ir operatyvinių pajėgumų apsaugoti ypatingos svarbos infrastruktūrą visuose ekonomikos sektoriuose stiprinimo priemones, be kita ko, remiantis viešojo ir privačiojo sektorių partneryste, gerinant koordinavimą bei bendradarbiavimą, dalijantis praktine ir kita patirtimi ir ją skleidžiant Sąjungoje, taip pat su atitinkamomis trečiosiomis šalimis;
 - f) užtikrinti saugius konkrečių sektorių išankstinio perspėjimo ir bendradarbiavimo ištikus krizei subjektų ryšius ir veiksmingą koordinavimą Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis, įskaitant situacijų centrus, kad būtų galima sparčiau rengti išsamias ir tikslias krizės atvejų apžvalgas, koordinuoti reagavimo priemones ir dalytis vieša, ribotos prieigos ir slapta informacija;

g) įgyvendinti priemones, kuriomis būtų stiprinami valstybių narių administraciniai ir operatyviniai pajėgumai rengti išsamius grėsmės ir rizikos vertinimus, pagrįstus įrodymais ir atitinkančius Sąjungos lygmeniu nustatytus prioritetus ir iniciatyvas, ypač tuos, kuriems pritarė Europos Parlamentas ir Taryba, kad Sąjunga galėtų išplėtoti integruotą požiūrį, grindžiamą bendru supratimu krizės atvejais, ir gerinti valstybių narių bei šalių partnerių tarpusavio supratimą, kai jos naudoja įvairias grėsmės lygių apibrėžtis.

4. Priemonė taip pat padeda valstybių narių ir Komisijos iniciatyva finansuoti techninę pagalbą.

5. Pagal priemonę finansuojami veiksmai įgyvendinami visapusiškai paisant pagrindinių teisių ir gerbiant žmogaus orumą. Visų pirma, veiksmai atitinka Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos nuostatas, Sąjungos duomenų apsaugos teisę ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją (EŽTK).

Visų pirma, jei įmanoma, valstybės narės, įgyvendindamos veiksmus, ypač didelį dėmesį skiria pažeidžiamų asmenų, ypač vaikų ir nelydimų nepilnamečių, apsaugai ir jiems teikiamai pagalbai.

4 straipsnis

Pagal nacionalines programas vykdomi tinkami finansuoti veiksmai

1. Įgyvendinant šio reglamento 3 straipsnyje nurodytus tikslus ir atsižvelgiant į patvirtintas politinio dialogo išvadas, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje, taip pat laikantis šio reglamento 7 straipsnyje nurodytos nacionalinės programos tikslų, priemone remiami valstybėse narėse vykdomi veiksmai, visų pirma tie, kurie nurodyti šiame sąraše:

a) veiksmai, kuriais gerinamas policijos bendradarbiavimas ir teisėsaugos institucijų veiklos koordinavimas, įskaitant bendradarbiavimą su atitinkamomis Sąjungos įstaigoms, ypač su Europolu ir Eurojustu, ir jų tarpusavio bendradarbiavimą ir veiklos koordinavimą, bendros tyrimų grupės ir bet kokios kitos formos bendros tarpvalstybinės operacijos, galimybė gauti informaciją ir keitimasis ja, taip pat sąveikios technologijos;

b) projektai, kuriais skatinamas tinklų plėtojimas, viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės, tarpusavio pasitikėjimas, supratimas, mokymas, praktinės ir kitokios, taip pat geriausios patirties nustatymas, dalijimasis ja ir jos sklaida, dalijimasis informacija, dalijimasis bendra informacija apie padėtį ir prognozavimas, nenumatytų atvejų planavimas ir sąveikumas;

c) analitinė, stebėjimo ir vertinimo veikla, įskaitant tyrimus ir grėsmės, rizikos ir poveikio vertinimą, pagrįstą įrodymais ir atitinkantį Sąjungos lygmeniu nustatytus prioritetus ir iniciatyvas, ypač tuos, kuriems pritarė Europos Parlamentas ir Taryba;

d) informuotumo didinimo, sklaidos ir komunikacijos veikla;

e) Sąjungos IT sistemų ir nacionalinių IT sistemų, padedančių siekti šio reglamento tikslų, įsigijimas, priežiūra ir (arba) IT sistemų ir techninės įrangos, saugios įrangos, infrastruktūros, susijusių pastatų ir sistemų, visų pirma informacinių ir ryšių technologijų (IRT) sistemų ir jų dalių, be kita ko, skirtų Europos bendradarbiavimui kibernetinio saugumo ir elektroninių nusikaltimų srityje, visų pirma bendradarbiavimui su Europos kovos su elektroniniu nusikalstamumu centru, tolesnis tobulinimas, įskaitant sistemų suderinamumo bandymus;

f) atitinkamų institucijų darbuotojų ir ekspertų mainai, mokymas ir rengimas, įskaitant kalbų mokymą ir bendras pratybas arba programas;

g) naujų metodų ar technologijų diegimo, perdavimo, bandymo ir tvirtinimo priemonės, įskaitant bandomuosius projektus ir tolesnes su Sąjungos finansuojamais saugumo mokslinių tyrimų projektais susijusias priemones.

2. Siekiant 3 straipsnyje nurodytų tikslų, šia priemone taip pat gali būti remiami tokie su trečiosiomis šalimis susiję ir jose vykdomi veiksmai:

- a) veiksmai, kuriais gerinamas policijos bendradarbiavimas ir teisėsaugos institucijų veiklos koordinavimas, įskaitant bendras tyrimų grupes ir bet kokios kitos formos bendras tarpvalstybines operacijas, galimybė gauti informaciją ir keitimasis ja, taip pat sąveikios technologijos;
- b) tinklų plėtojimas, tarpusavio pasitikėjimas, supratimas, mokymas, praktinės ir kitokios, taip pat geriausios patirties nustatymas, keitimasis ja ir jos sklaida, dalijimasis informacija, dalijimasis bendra informacija apie padėtį ir prognozavimas, nenumatytų atvejų planavimas ir sąveikumas;
- c) atitinkamų institucijų darbuotojų ir ekspertų mainai, mokymas ir rengimas;

Komisija ir valstybės narės kartu su Europos išorės veiksnių tarnyba užtikrina trečiojoje šalyse vykdomų ir su šiomis šalimis susijusių veiksnių koordinavimą, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 3 straipsnio 5 dalyje.

II SKYRIUS

FINANSINĖ IR ĮGYVENDINIMO SISTEMA

5 straipsnis

Bendri ištekliai ir įgyvendinimas

1. Priemonei įgyvendinti skiriama 1 004 mln. EUR bendrų išteklių dabartinėmis kainomis.
2. Metinius asignavimus Europos Parlamentas ir Taryba tvirtina neviršydami daugiametės finansinės programos ribų.
3. Bendri ištekliai naudojami vykdant šias priemones:
 - a) nacionalines programas pagal 7 straipsnį;
 - b) Sąjungos veiksmus pagal 8 straipsnį;
 - c) techninę pagalbą pagal 9 straipsnį;
 - d) pagalbą ekstremaliosios situacijos atveju pagal 10 straipsnį.
4. Pagal priemonę šio reglamento 8 straipsnyje nurodytiems Sąjungos veiksams, šio reglamento 9 straipsnyje nurodytai techninei pagalbai ir šio reglamento 10 straipsnyje nurodytai pagalbai ekstremaliosios situacijos atveju skirtas biudžetas vykdomas tiesioginio ir netiesioginio valdymo būdu pagal atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ 58 straipsnio 1 dalies a ir c punktus.

Šio reglamento 7 straipsnyje nurodytoms nacionalinėms programoms skirtas biudžetas vykdomas pasidalijamojo valdymo būdu pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies b punktą.

5. Nepažeidžiant Europos Parlamento ir Tarybos prerogatyvų, bendrų išteklių naudojimas yra toks:
 - a) 662 mln. EUR – valstybių narių nacionalinėms programoms vykdyti;
 - b) 342 mln. EUR – Sąjungos veiksams, pagalbai ekstremaliosios situacijos atveju ir techninei pagalbai Komisijos iniciatyva teikti.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

6. Kiekviena valstybė narė III priede nurodytas nacionalinėms programoms skiriamas sumas paskirsto taip:
- mažiausiai 20 % – veiksmams, susijusiems su 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytu konkrečiu tikslu, ir
 - mažiausiai 10 % – veiksmams, susijusiems su 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytu konkrečiu tikslu.

Valstybės narės gali nukrypti nuo tos minimalios procentinės normos, jei į nacionalines programas įtraukia paaiškinimą, kodėl skiriant mažiau, nei numatyta, lėšų netrukdoma pasiekti atitinkamą tikslą. Tą paaiškinimą vertins Komisija, tvirtindama nacionalines programas, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalyje.

7. Kartu su bendrais ištekliais, nustatytais Reglamentu (ES) Nr. 515/2014, priemonei skirti bendri ištekliai, kaip nustatyta šio straipsnio 1 dalyje, sudaro fondo finansinį paketą ir, kaip nustatyta Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo 17 punkte, yra svarbiausia orientacinė suma Europos Parlamentui ir Tarybai metinės biudžeto procedūros metu.

6 straipsnis

Ištekliai tinkamiems finansuoti veiksmams valstybėse narėse

- 662 mln. EUR suma valstybėms narėms paskirstoma taip:
 - 30 % proporcingai jų bendram gyventojų skaičiui;
 - 10 % proporcingai jų teritorijos dydžiui;
 - 15 % proporcingai jų tarptautiniuose oro ir jūrų uostuose aptarnaujamų keleivių ir 10 % krovinių tonų skaičiui;
 - 35 % atvirkščiai proporcingai jų bendrajam vidaus produktui (perkamosios galios standartas vienam gyventojui).
- 1 dalyje nurodytiems duomenims gauti imami naujausi Komisijos (Eurostato) pateikti statistiniai duomenys, grindžiami duomenimis, kuriuos pagal Sąjungos teisę pateikė valstybės narės. Atskaitos data – 2013 m. birželio 30 d. Nacionalinėms programoms skiriami asignavimai, apskaičiuoti remiantis 1 dalyje minimais kriterijais, išdėstyti III priede.

7 straipsnis

Nacionalinės programos

- Nacionalinė programa, kurią reikia parengti pagal šią priemonę, ir nacionalinė programa, kurią reikia parengti pagal Reglamentą (ES) Nr. 515/2014, pateikiamos Komisijai kaip viena bendra nacionalinė fondo programa pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 14 straipsnį.
- Pagal nacionalines programas, kurias, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 14 straipsnyje, Komisija turi išnagrinėti ir patvirtinti, valstybės narės, įgyvendindamos šio reglamento 3 straipsnyje nurodytus tikslus, visų pirma siekia šio reglamento I priede išvardytų Sąjungos strateginių prioritetų, atsižvelgdamos į Reglamento (ES) Nr. 514/2014. 13 straipsnyje nurodyto politinio dialogo rezultatus. Valstybės narės ne daugiau kaip 8 % visų jų nacionalinėms programoms skirtų lėšų naudoja Sąjungos IT sistemų ir nacionalinių IT sistemų, padedančių siekti šio reglamento tikslų, priežiūrai ir ne daugiau kaip 8 % – su trečiosiomis šalimis susijusiems arba jose vykdomiems veiksmams, kuriais įgyvendinami strateginiai Sąjungos prioritetai, išvardyti šio reglamento I priede.

3. Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 11 straipsnį, kad iš dalies pakeistų šio reglamento I priede išvardytus strateginius Sąjungos prioritetus, juos papildytų arba panaikintų.

8 straipsnis

Sąjungos veiksmai

1. Komisijos iniciatyva priemonė gali būti naudojama tarpvalstybiniais veiksmais ir Sąjungai ypatingai svarbiems veiksmais (toliau – Sąjungos veiksmai), susijusiems su 3 straipsnyje nurodytų bendrųjų, konkrečių ir veiklos tikslų įgyvendinimu, finansuoti.

2. Tam, kad Sąjungos veiksmai būtų tinkami finansuoti, jie turi derėti su atitinkamose Sąjungos strategijose, politikos cikluose, programose, grėsmės ir rizikos vertinimuose nustatytais Sąjungos lygmens prioritetus ir iniciatyvas, ypač tuos, kuriems pritarė Europos Parlamentas ir Taryba, ir visų pirma padėti:

- a) vykdyti parengiamąją, stebėjimo, administracinę ir techninę veiklą, taip pat kurti vertinimo mechanizmą, reikalingą norint įgyvendinti policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo politiką;
- b) vykdyti tarpvalstybinius projektus, kuriuos įgyvendina dvi arba daugiau valstybių narių arba bent viena valstybė narė ir viena trečioji šalis;
- c) vykdyti analitinę, stebėjimo ir vertinimo veiklą, įskaitant grėsmės, rizikos ir poveikio vertinimus, pagrįstus įrodymais ir atitinkančius Sąjungos lygmeniu nustatytais prioritetus ir iniciatyvas, ypač tuos, kuriems pritarė Europos Parlamentas ir Taryba, taip pat projektus, kuriais stebimas Sąjungos teisės ir Sąjungos politikos tikslų įgyvendinimas valstybėse narėse;
- d) įgyvendinti projektus, kuriais skatinamas tinklų plėtojimas, viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės, tarpusavio pasitikėjimas, supratimas ir mokymas, geriausios patirties ir naujoviškų metodų nustatymas ir sklaida Sąjungos lygmeniu, mokymo ir mainų programos;
- e) vykdyti projektus, kuriais remiamas metodinių, visų pirma statistikos, priemonių, metodų ir bendrų rodiklių plėtojimas;
- f) įsigyti techninę įrangą, kompetenciją, saugią įrangą, infrastruktūrą, susijusius pastatus ir sistemas, visų pirma IRT sistemas ir jų dalis, be kita ko, skirtus Europos bendradarbiavimui kibernetinio saugumo ir elektroninių nusikaltimų srityje, visų pirma bendradarbiavimui su Europos kovos su elektroniniu nusikalstamumu centru, juos prižiūrėti ir (arba) toliau tobulinti Sąjungos lygmeniu;
- g) vykdyti projektus, kuriais didinamas suinteresuotųjų subjektų ir plačiosios visuomenės informuotumas apie Sąjungos politiką ir tikslus, įskaitant institucinį informavimą apie Sąjungos politinius prioritetus;
- h) vykdyti itin naujoviškus projektus, kuriais plėtojami nauji metodai ir (arba) diegiamos naujos technologijos, kurias būtų galima perkelti į kitas valstybes nares, visų pirma projektus, kuriais siekiama išbandyti ir patvirtinti Sąjungos finansuojamų saugumo mokslinių tyrimų projektų rezultatus;
- i) vykdyti tyrimus ir bandomuosius projektus.

3. Siekiant 3 straipsnyje nurodytų tikslų, priemone taip pat remiami su trečiosiomis šalimis susiję ir jose vykdomi veiksmai, visų pirma:

- a) veiksmai, kuriais gerinamas policijos bendradarbiavimas ir teisėsaugos institucijų, taip pat, kai taikytina, tarptautinių organizacijų, veiklos koordinavimas, įskaitant bendras tyrimų grupes ir bet kokios kitos formos bendras tarpvalstybines operacijas, galimybė gauti informaciją ir keitimąsi ja, taip pat sąveikios technologijos;

- b) tinklų plėtojimas, tarpusavio pasitikėjimas, supratimas, mokymas, praktinės ir kitokios, taip pat geriausios patirties nustatymas, keitimasis ja ir jos sklaida, dalijimasis informacija, dalijimasis bendra informacija apie padėtį ir prognozavimas, nenumatytų atvejų planavimas ir sąveikumas;
 - c) techninės įrangos, įskaitant IRT sistemas ir jų dalis, įsigijimas, priežiūra ir (arba) tolesnis tobulinimas;
 - d) atitinkamų institucijų darbuotojų ir ekspertų mainai, mokymas ir rengimas, įskaitant kalbų mokymą;
 - e) informuotumo didinimo, sklaidos ir komunikacijos veikla;
 - f) grėsmės, rizikos ir poveikio vertinimai;
 - g) tyrimai ir bandomieji projektai.
4. Sąjungos veiksmai vykdomi pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 6 straipsnį.

9 straipsnis

Techninė pagalba

1. Komisijos iniciatyva ir (arba) jos vardu priemonės įnašas į fondą gali siekti 800 000 EUR techninės pagalbos per metus, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 9 straipsnyje.
2. Valstybės narės iniciatyva priemonės lėšomis gali būti finansuojama techninės pagalbos veikla, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 514/2014 20 straipsniu. Techninei pagalbai skirta suma 2014–2020 m. laikotarpiu negali viršyti 5 % visos valstybei narei skirtos sumos ir 200 000 EUR.

10 straipsnis

Parama ekstremaliosios situacijos atveju

1. Pagal priemonę teikiama finansinė parama 2 straipsnio j punkte apibrėžtos ekstremaliosios situacijos atveju, kai reikia tenkinti skubius ir specialius poreikius.
2. Pagalba ekstremaliosios situacijos atveju teikiama pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 6 ir 7 straipsnius.

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

11 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. Įgaliojimai priimti 7 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. gegužės 21 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami trejų metų laikotarpiui, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 7 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 7 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

12 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 514/2014 taikumas

Šiai priemonei taikomos Reglamento (ES) Nr. 514/2014 nuostatos.

13 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas 2007/125/TVR panaikinamas nuo 2014 m. sausio 1 d.

14 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas neturi poveikio projektų tęsimui ar keitimui, įskaitant visišką ar dalinį panaikinimą, iki jų pabaigos arba Komisijos, remiantis Sprendimu 2007/125/TVR ar bet kuriuo kitu teisės aktu, taikomu šiai paramai 2013 m. gruodžio 31 d., patvirtintos finansinės paramos tęsimui ar keitimui.

2. Priimdama sprendimus dėl bendro finansavimo pagal priemonę, Komisija atsižvelgia į remiantis Sprendimu 2007/125/TVR prieš 2014 m. gegužės 20 d. patvirtintas priemones, kurios daro finansinį poveikį to bendro finansavimo laikotarpiu.

3. Nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. Komisijos patvirtintas bendram finansavimui skirtas sumas, su kuriomis susiję dokumentai, reikalingi veiksams užbaigti, Komisijai nebuvo išsiųsti iki galutinės ataskaitos pateikimo termino, Komisija ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. automatiškai panaikina, o neteisėtai išmokėtas sumas išieško.

Apskaičiuojant automatiškai panaikinamą sumą, į sumas, susijusias su veikla, laikinai sustabdyta dėl sustabdomųjų poveikį turinčio teismo proceso ar skundo nagrinėjimo administracine tvarka, neatsižvelgiama.

4. Komisija ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai Sprendimą 2007/125/TVR *ex post* vertinimą dėl 2007–2013 m. laikotarpio.

15 straipsnis

Peržiūra

Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos pasiūlymu, ne vėliau kaip 2020 m. birželio 30 d. peržiūri šį reglamentą.

16 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas pagal Sutartį privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d..

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

7 straipsnio 2 dalyje nurodytų Sąjungos strateginių prioritetų sąrašas

- Visų rūšių nusikalstamumo prevencijos ir kovos su tarpvalstybiniu, sunkiu ir organizuotu nusikalstamumu priemonės (ypač atitinkamų politikos ciklų įgyvendinimo projektai), kovos su prekyba narkotikais, prekyba žmonėmis, seksualiniu vaikų išnaudojimu priemonės, taip pat projektai, kuriais nustatomi ir išardomi nusikaltėlių tinklai, didinami kovos su korupcija pajėgumai, ekonomika saugoma nuo nusikaltėlių išsiskverbimo ir mažinamos finansinės paskatos, areštuojant, išaldant ir konfiskuojant nusikalstamu būdu įgytą turtą.
- Elektroninių nusikaltimų prevencijos ir kovos su jais priemonės, kuriomis didinamas piliečių ir įmonių saugumo lygis elektroninėje erdvėje, visų pirma projektai, kuriais stiprinami teisėsaugos institucijų ir teismų pajėgumai, projektai, kuriais užtikrinamas bendradarbiavimas su sektoriumi, siekiant, kad piliečiai įgytų galių, ir siekiant juos apsaugoti, taip pat projektai, kuriais didinami pajėgumai kovoti su kibernetiniais išpuoliais.
- Terorizmo prevencijos ir kovos su juo priemonės, kuriomis sprendžiamos radikalėjimo ir verbavimo problemos, visų pirma projektai, kuriais bendruomenėms suteikiamos galimybės plėtoti vietos lygmens požiūrį ir prevencijos politiką, projektai, kuriais kompetentingoms institucijoms suteikiamos galimybės neleisti teroristams gauti lėšų ir medžiagų ir sekti jų operacijas, projektai, kuriais apsaugomas keleivių ir krovinių transportas, taip pat projektai, kuriais didinamas sprogmenų ir cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių medžiagų saugumas.
- Priemonės, kuriomis siekiama stiprinti valstybių narių administracinius ir operatyvinius pajėgumus apsaugoti ypatingos svarbos infrastruktūrą visuose ekonomikos sektoriuose, įskaitant tuos, kuriuos apima Tarybos direktyva 2008/114/EB⁽¹⁾, visų pirma projektai, kuriais skatinama viešojo ir privačiojo sektorių partnerystė, siekiant kurti pasitikėjimą ir palengvinti bendradarbiavimą, koordinavimą, nenumatytų atvejų planavimą ir viešųjų bei privačiųjų subjektų keitimąsi informacija bei keitimąsi geriausia patirtimi ir jų sklaidą.
- Priemonės, kuriomis stiprinamas Sąjungos gebėjimas įveikti krizes ir nelaimės, visų pirma projektai, kuriais skatinamas Sąjungos darnios rizikos valdymo politikos kūrimas, grėsmės ir rizikos vertinimus susiejant su sprendimų priėmimu, taip pat projektai, kuriais remiamas veiksmingas ir suderintas reagavimas į krizę, susiejant esamus su konkrečiais sektoriais susijusius pajėgumus, kompetencijos centrus ir dalijimosi informacija apie padėtį centrus, įskaitant sveikatos, civilinės saugos ir terorizmo informacijos centrus.
- Priemonės, kuriomis siekiama glaudesnės Sąjungos ir trečiųjų šalių, ypač šalių, esančių prie jos išorinių sienų, partnerystės, ir minėtų strateginių Sąjungos prioritetų įgyvendinimo veiksmų programų parengimas ir įgyvendinimas.

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva 2008/114/EB dėl Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų nustatymo ir priskyrimo jiems bei būtinybės gerinti jų apsaugą vertinimo (OL L 345, 2008 12 23, p. 75).

II PRIEDAS

Konkrečių tikslų įgyvendinimui vertinti skirtų bendrų rodiklių sąrašas

a) Užtikrinti tarpvalstybinio, sunkaus ir organizuoto nusikalstamumo, įskaitant terorizmą, prevenciją ir kovą su juo, taip pat stiprinti valstybių narių teisėsaugos institucijų veiklos koordinavimą ir bendradarbiavimą tarpusavyje ir su atitinkamomis trečiosiomis šalimis.

i) panaudojant priemonę organizuotų bendrų tyrimų grupių (JIT) ir vykdytų Europos daugiadalykės kovos su nusikalstamumo grėsmėmis platformos (EMPACT) operatyvinių projektų skaičius, taip pat dalyvaujančios valstybės narės ir valdžios institucijos.

Rengiant metines įgyvendinimo ataskaitas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje, šis rodiklis suskirstomas į pakategores, pvz.:

- vadovas (valstybė narė),
- partneriai (valstybės narės),
- dalyvaujančios valdžios institucijos,
- jei taikoma, dalyvaujanti ES agentūra (Eurojustas, Europolas);

ii) teisėsaugos pareigūnų, kurie panaudojant priemonę dalyvavo mokymuose tarpvalstybiniais klausimais, skaičius ir jų mokymų trukmė (dienos asmeniui).

Rengiant metines įgyvendinimo ataskaitas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje, šis rodiklis suskirstomas į pakategores, pvz.:

- pagal nusikaltimo sritį (nurodyta SESV 83 straipsnyje): terorizmas, prekyba žmonėmis bei seksualinis moterų ir vaikų išnaudojimas, neteisėta prekyba narkotikais, neteisėta prekyba ginklais, pinigų plovimas, korupcija, mokėjimo priemonių klastojimas, kompiuteriniai nusikaltimai ir organizuotas nusikalstamumas arba
- pagal horizontaliuosius teisėsaugos aspektus: keitimasis informacija, operatyvinis bendradarbiavimas;

iii) nusikalstamumo prevencijos srities projektų skaičius ir finansinė vertė.

Rengiant metines įgyvendinimo ataskaitas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje, šis rodiklis suskirstomas pagal nusikaltimų sritis (nurodyta SESV 83 straipsnyje): terorizmas, prekyba žmonėmis bei seksualinis moterų ir vaikų išnaudojimas, neteisėta prekyba narkotikais, neteisėta prekyba ginklais, pinigų plovimas, korupcija, mokėjimo priemonių klastojimas, kompiuteriniai nusikaltimai ir organizuotas nusikalstamumas;

iv) panaudojant priemonę vykdytų projektų, kuriais siekiama gerinti keitimąsi teisėsaugos srities informacija, susijusį su Europolo duomenų sistemomis, saugyklomis arba komunikacijos priemonėmis, skaičius.

Rengiant metines įgyvendinimo ataskaitas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje, šis rodiklis suskirstomas pagal nusikaltimų sritis (nurodyta SESV 83 straipsnyje): duomenų įkėlimo programos, galimybių naudotis Saugaus keitimosi informacija tinklo programa (angl. SIENA) išplėtimas, projektai, kuriais siekiama gerinti duomenų teikimą analizei skirtoms darbo byloms ir t. t.

b) Stiprinti valstybių narių ir Sąjungos gebėjimą veiksmingai valdyti saugumui kylančią riziką ir krizes, rengtis teroristiniams išpuoliams bei kitiems su saugumu susijusiems incidentams ir nuo jų apsaugoti žmones bei ypatingos svarbos infrastruktūros objektus.

i) panaudojant priemonę sukurtų ir (arba) patobulintų priemonių skaičius siekiant sudaryti geresnes sąlygas valstybėms narėms apsaugoti ypatingos svarbos infrastruktūros objektus visuose ekonomikos sektoriuose;

ii) panaudojant priemonę vykdytų projektų, susijusių su rizikos vertinimu ir valdymu vidaus saugumo srityje, skaičius;

iii) panaudojant priemonę surengtų ekspertų susitikimų, praktinių mokymų, seminarų, konferencijų, išleistų leidinių, sukurtų interneto svetainių ir vykdytų konsultacijų (internetu) skaičius.

Rengiant metines įgyvendinimo ataskaitas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje, šis rodiklis suskirstomas į pakategores, pavyzdžiui:

- susijusias su ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsauga arba
- susijusias su rizikos ir krizių valdymu.

III PRIEDAS

Nacionalinių programų duomenys

Vidaus saugumo fondas policijos bendradarbiavimui. Nacionalinių programų sumos

VN	Gyventojai (asmenys)		Teritorija (km ²)		Keleiviai			Krovinių tonos				BVP vienam gyventojui (EUR)			Asignavimai	
	(2013)		(2012)		oru (2012)	jūra (2011)	Iš viso	oru (2012)	jūra (2011)	Iš viso		(2012)				
	30 %		10 %		15 %			10 %				35 %			2014–2020	
	Skaičius	Asignavimai	Skaičius	Asignavimai	Skaičiai		Asignavimai	Skaičiai		Asignavimai	Skaičius	CLEF	Asignavimai			
AT	8 488 511	3 845 782	83 879	1 321 372	8 196 234	0	8 196 234	3 169 093	219 775	0	219 775	4 651	36 400	16,66	3 822 008	12 162 906
BE	11 183 350	5 066 698	30 528	480 917	8 573 821	0	8 573 821	3 315 088	1 068 434	232 789 000	233 857 434	4 948 770	34 000	17,84	4 091 797	17 903 270
BG	7 282 041	3 299 182	110 900	1 747 038	1 705 825	0	1 705 825	659 561	18 536	25 185 000	25 203 536	533 344	5 400	112,33	25 763 168	32 002 293
CH																
CY	862 011	390 540	9 251	145 734	1 587 211	107 000	1 694 211	655 071	28 934	6 564 000	6 592 934	139 516	20 500	29,59	6 786 396	8 117 257
CZ	10 516 125	4 764 407	78 866	1 242 401	3 689 113	0	3 689 113	1 426 404	58 642	0	58 642	1 241	14 500	41,83	9 594 559	17 029 012
DE	82 020 688	37 160 068	357 137	5 626 095	66 232 970	1 146 000	67 378 970	26 052 237	4 448 191	296 037 000	300 485 191	6 358 712	32 299	18,78	4 307 288	79 504 401
DK																
EE	1 286 479	582 849	45 227	712 475	466 960	61 000	527 960	204 137	23 760	48 479 000	48 502 760	1 026 390	12 700	47,76	10 954 418	13 480 269
ES	46 006 414	20 843 540	505 991	7 971 031	24 450 017	3 591 000	28 041 017	10 842 125	592 192	398 332 000	398 924 192	8 441 827	22 700	26,72	6 128 683	54 227 207
FI	5 426 674	2 458 594	338 432	5 331 428	3 725 547	250 000	3 975 547	1 537 155	195 622	115 452 000	115 647 622	2 447 275	35 600	17,04	3 907 896	15 682 348
FR	65 633 194	29 735 595	632 834	9 969 228	48 440 037	906 000	49 346 037	19 079 761	1 767 360	322 251 000	324 018 360	6 856 709	31 100	19,50	4 473 348	70 114 640
GR	11 290 067	5 115 047	131 957	2 078 760	5 992 242	66 000	6 058 242	2 342 434	72 187	135 314 000	135 386 187	2 864 972	17 200	35,27	8 088 437	20 489 650
HR	4 398 150	1 992 614	87 661	1 380 951	4 526 664	5 000	4 531 664	1 752 179	6 915	21 862 000	21 868 915	462 779	10 300	58,89	13 506 904	19 095 426
HU	9 906 000	4 487 985	93 024	1 465 432	1 327 200	0	1 327 200	513 165	61 855	0	61 855	1 309	9 800	61,90	14 196 032	20 663 922
IE	4 582 769	2 076 257	69 797	1 099 534	3 139 829	0	3 139 829	1 214 022	113 409	45 078 000	45 191 409	956 317	35 700	16,99	3 896 950	9 243 080
IS																
IT	59 394 207	26 908 977	301 336	4 747 041	21 435 519	1 754 000	23 189 519	8 966 282	844 974	499 885 000	500 729 974	10 596 188	25 700	23,60	5 413 273	56 631 761
LI																
LT	2 971 905	1 346 443	65 300	1 028 692	504 461	0	504 461	195 051	15 425	42 661 000	42 676 425	903 096	11 000	55,15	12 647 374	16 120 656

VN	Gyventojai (asmensys)		Teritorija (km ²)		Keleiviai				Krovinių tonos				BVP vienam gyventojui (EUR)			Asignavimai
	(2013)		(2012)		oru (2012)	jūra (2011)	Iš viso		oru (2012)	jūra (2011)	Iš viso		(2012)			
	30 %		10 %		15 %				10 %				35 %			2014–2020
	Skaičius	Asignavimai	Skaičius	Asignavimai	Skaičiai			Asignavimai	Skaičiai			Asignavimai	Skaičius	CLEF	Asignavimai	
LU	537 039	243 309	2 586	40 738	365 944	0	365 944	141 493	615 287	0	615 287	13 020	83 600	7,26	1 664 128	2 102 689
LV	2 017 526	914 055	64 562	1 017 066	1 465 671	676 000	2 141 671	828 082	31 460	67 016 000	67 047 460	1 418 824	10 900	55,65	12 763 405	16 941 431
MT	421 230	190 841	316	4 978	335 863	0	335 863	129 862	16 513	5 578 000	5 594 513	118 388	16 300	37,21	8 535 037	8 979 107
NL	16 779 575	7 602 108	41 540	654 399	23 172 904	0	23 172 904	8 959 858	1 563 499	491 695 000	493 258 499	10 438 081	35 800	16,94	3 886 065	31 540 510
NO																
PL	38 533 299	17 457 791	312 679	4 925 731	4 219 070	9 000	4 228 070	1 634 793	68 306	57 738 000	57 806 306	1 223 267	9 900	61,27	14 052 637	39 294 220
PT	10 487 289	4 751 342	92 212	1 452 643	5 534 972	0	5 534 972	2 140 110	116 259	67 507 000	67 623 259	1 431 008	15 600	38,88	8 918 020	18 693 124
RO	21 305 097	9 652 429	238 391	3 755 444	1 239 298	0	1 239 298	479 177	28 523	38 918 000	38 946 523	824 166	6 200	97,84	22 438 889	37 150 105
SE	9 555 893	4 329 367	438 576	6 909 023	5 757 921	1 320 000	7 077 921	2 736 695	144 369	181 636 000	181 780 369	3 846 742	43 000	14,11	3 235 375	21 057 201
SI	2 058 821	932 764	20 273	319 367	513 394	0	513 394	198 505	9 015	16 198 000	16 207 015	342 964	17 200	35,27	8 088 437	9 882 037
SK	5 410 836	2 451 419	49 036	772 480	330 166	0	330 166	127 659	20 894	0	20 894	442	13 200	45,95	10 539 478	13 891 478
UK																
Iš viso	438 355 190	198 600 000	4 202 290	66 200 000	246 928 853	9 891 000	256 819 853	99 300 000	12 150 336	3 116 175 000	3 128 325 336	66 200 000	606 599	1 010	231 700 000	662 000 000
Biudžeto asignavimų dalis	198 600 000		66 200 000					99 300 000				66 200 000	231 700 000			662 000 000

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 514/2014**2014 m. balandžio 16 d.****kuriuo nustatomos Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo ir policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonės bendrosios nuostatos**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 2 dalį, 79 straipsnio 2 dalį, 79 straipsnio 4 dalį, 82 straipsnio 1 dalį, 84 straipsnį ir 87 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Sąjungos vidaus reikalų politika siekiama sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę – vidaus sienų neturinčią erdvę, į kurią žmonės gali nevaržomai patekti, kurioje gali nevaržomai judėti, gyventi ir dirbti, būdami tikri dėl savo teisių ir saugumo užtikrinimo, atsižvelgiant į bendrus uždavinius, kaip antai, formuoti Sąjungos visapusišką imigracijos politiką, siekiant didinti Sąjungos konkurencingumą ir socialinę sanglaudą, sukurti bendrą Europos prieglobsčio sistemą, užkirsti kelią sunkiam ir organizuotam nusikalstamumui ir kovoti su nelegalia imigracija, prekyba žmonėmis, elektroniniais nusikaltimais bei terorizmu;
- (2) reikia laikytis integruoto požiūrio sprendžiant problemas, atsirandančias dėl migracijos masto ir prieglobsčio prašymų skaičiaus, ir sprendžiant su Sąjungos išorės sienų valdymu susijusius klausimus, užtikrinant visapusišką pagarbą tarptautinės ir žmogaus teisių teisės normoms, įskaitant trečiosiose šalyse vykdomų veiksmų atveju, parodant visų valstybių narių solidarumą ir suvokiant būtinybę vykdyti nacionalines pareigas kartu užtikrinant aiškų užduočių nustatymą;
- (3) Sąjungos teikiamas finansavimas laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės plėtojimui remti turėtų suteikti pridėtinės vertės Sąjungai ir būti akivaizdus solidarumo ir atsakomybės pasidalijimo, kurie būtini siekiant spręsti bendrus iššūkius, ženklas;
- (4) bendra sistema turėtų būti užtikrintas reikalingas darnumas, supaprastinimas ir vienodas šio finansavimo įgyvendinimas atitinkamose politikos srityse;
- (5) lėšų panaudojimas toje srityje turėtų būti koordinuojamas siekiant užtikrinti papildomumą, veiksmingumą ir matomumą, taip pat biudžetinę sąveiką;

⁽¹⁾ OL C 299, 2012 10 4, p. 108.

⁽²⁾ OL C 277, 2012 9 13, p. 23.

⁽³⁾ 2014 m. kovo 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.

- (6) bendroje sistemoje turėtų būti nustatyti paramos principai ir nurodyta valstybių narių bei Komisijos atsakomybė užtikrinant tų principų taikymą, įskaitant pažeidimų bei sukčiavimo prevenciją ir nustatymą;
- (7) toks Sąjungos finansavimas būtų veiksmingesnis ir kryptingesnis, jeigu tinkamų finansuoti veiksnių bendras finansavimas būtų pagrįstas strateginiu daugiamečiu programavimu, kurį kiekviena valstybė narė parengtų palaikydama dialogą su Komisija;
- (8) specialiųjų reglamentų, kaip apibrėžta šiame reglamente (toliau – specialieji reglamentai), lėšomis remiamų priemonių trečiojoje šalyje ir su trečiojoje šalyje susijusių priemonių reikėtų imtis užtikrinant sąveiką ir suderinamumą su kitais už Sąjungos ribų vykdomais veiksmais, kurie remiami pagal Sąjungos išorės pagalbos tiek geografines, tiek temines priemones. Įgyvendinant tokius veiksmus visų pirma turėtų būti siekiama visapusiško suderinamumo su Sąjungos išorės veiksnių ir užsienio politikos, susijusios su konkrečia šalimi ar regionu, principais ir bendraisiais tikslais. Tomis priemonėmis neturėtų būti siekiama remti veiksmus, kurie tiesiogiai orientuoti į vystymąsi, ir jie atitinkamais atvejais turėtų papildyti pagal išorės pagalbos priemones teikiamą finansinę paramą. Turėtų būti laikomasi politikos suderinamumo vystymosi labui principo, kaip išdėstyta Europos konsensuso dėl vystymosi 35 punkte. Taip pat svarbu užtikrinti, kad pagalba ekstremaliosios situacijos atveju būtų suderinta su Sąjungos humanitarine politika ir prireikus ją papildytų ir kad teikiant tokią pagalbą būtų laikomasi Europos konsensuse dėl humanitarinės pagalbos įtvirtintų humanitarinių principų;
- (9) išorės veiksmai turėtų būti nuoseklūs ir suderinti, kaip nustatyta Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 18 straipsnio 4 dalyje;
- (10) prieš rengdamos daugiametes programas tokio Sąjungos finansavimo tikslams pasiekti, valstybės narės ir Komisija turėtų palaikyti politinį dialogą, per kurį turėtų būti parengta nuosekli kiekvienos valstybės narės strategija. Užbaigus politinį dialogą, kiekviena valstybė narė turėtų Komisijai pateikti nacionalinę programą, kurioje būtų aprašyta, kaip ji siekia atitinkamo specialiojo reglamento tikslų 2014–2020 m. laikotarpiu. Komisija turėtų išnagrinėti, ar ši nacionalinė programa atitinka tuos tikslus ir politinio dialogo rezultatus. Be to, Komisija turėtų išnagrinėti, ar paskirstant Sąjungos finansavimą įvairiems tikslams yra laikomasi minimalios procentinės normos, nustatytos kiekvienam tikslui atitinkamame specialiajame reglamente. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nukrypti nuo šios minimalios procentinės normos – tokiu atveju jos savo nacionalinėje programoje turėtų nurodyti tokios neatitikties priežastis. Jei tokių atitinkamos valstybės narės nurodytų priežasčių nebūtų galima laikyti tinkamomis, Komisija galėtų nacionalinės programos nepatvirtinti. Komisija turėtų reguliariai informuoti Europos Parlamentą apie politinių dialogų rezultatus, visą programavimo procesą, įskaitant nacionalinių programų, apimančių minimalios procentinės normos, nustatytos kiekvienam tikslui atitinkamuose specialiuosiuose reglamentuose, kaip apibrėžta šiame reglamente, laikymąsi, rengimą ir apie tai, kaip nacionalinės programos įgyvendinamos;
- (11) turėtų būti atliekama strategijos laikotarpio vidurio peržiūra, kad būtų užtikrintas tinkamas finansavimas 2018–2020 m. laikotarpiu;
- (12) valstybės narės turėtų, laikydamosi proporcingumo principo ir atsižvelgdamos į poreikį mažinti administracinę naštą, užmegzti partnerystės ryšius su atitinkamomis valdžios institucijomis ir įstaigomis, siekiant parengti ir įgyvendinti savo nacionalines programas visu daugiamečiu laikotarpiu. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad įvairiais programavimo ciklo etapais nebūtų partnerių interesų konfliktų. Kiekviena valstybė narė turėtų sudaryti komitetą, kuris stebėtų nacionalinę programą ir padėtų valstybei narai peržiūrėti įgyvendinimą ir pažangą, padarytą siekiant programos tikslų. Kiekviena valstybė narė turėtų būti atsakinga už tai, kad būtų parengta praktinė stebėsenos komiteto sudarymo tvarka;
- (13) išlaidų tinkamumas finansuoti pagal nacionalines programas turėtų būti nustatomas pagal nacionalinės teisės aktus, laikantis šiame reglamente išdėstytų bendrųjų principų. Siekiant numatyti vienodas ir teisingas taisykles, taikomas nacionalinėms programoms, turėtų būti nustatytos išlaidų tinkamumo finansuoti pradžios ir pabaigos datos;
- (14) techninė pagalba valstybėms narėms turėtų būti sudarytos sąlygos remti savo nacionalinių programų įgyvendinimą ir padėti paramos gavėjams vykdyti savo įsipareigojimus ir laikytis Sąjungos teisės. Prireikus techninė pagalba galėtų apimti išlaidas, kurias kompetentingos valdžios institucijos patyrė trečiojoje šalyje;

- (15) siekiant užtikrinti tinkamą sistemą, kuria remiantis būtų galima skubiai suteikti pagalbą ekstremaliosios situacijos atveju, šiuo reglamentu turėtų būti leidžiama remti veiksmus, kurių išlaidos buvo patirtos iki pateikiant prašymą suteikti tokią pagalbą, bet ne anksčiau kaip 2014 m. sausio 1 d., laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ nuostatos, pagal kurią toks lankstumas galimas tinkamai pagrįstais išimtiniais atvejais. Parama tinkamai pagrįstais atvejais gali sudaryti 100 % tinkamų finansuoti išlaidų, jei ji būtina tam veiksmui įvykdyti, ypač tais atvejais, kai paramos gavėjas yra tarptautinė ar nevyriausybinė organizacija. Veiksmams, remiamais pagalbą ekstremaliosios situacijos atveju lėšomis, turėtų būti tiesiogiai reaguojama į susiklosčiusią ekstremaliąją situaciją ir jie neturėtų pakeisti ilgalaikių valstybių narių investicijų;
- (16) sprendimai, priimami dėl įnašo iš Sąjungos biudžeto, turėtų būti tinkamai pagrįsti dokumentais siekiant išlaikyti tinkamą audito seką;
- (17) Sąjungos finansiniai interesai visą išlaidų ciklą turėtų būti apsaugoti proporcingomis priemonėmis, įskaitant pažeidimų prevenciją, nustatymą ir tyrimą, prarastų, neteisingai išmokėtų ar netinkamai panaudotų lėšų susigrąžinimą ir atitinkamais atvejais administracines bei finansines sankcijas pagal Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012;
- (18) siekiant užtikrinti Sąjungos finansinių interesų apsaugą, valstybės narės, Komisija, Audito Rūmai ir Europos kovos su sukčiavimu tarnyba, įsteigta Komisijos sprendimu 1999/352/EB, EAPB, Euratomas ⁽²⁾ (OLAF), patikras vietoje ir auditus gali atlikti prieš tai apie juos pranešę arba nepranešę, remdamiesi galiojančia teise;
- (19) nauja finansavimo struktūra vidaus reikalų srityje siekiama supaprastinti taikomas taisykles ir sumažinti paramos gavėjams tenkančią administracinę našą. Vis dėlto kontrolės mechanizmas turėtų likti veiksmingas, todėl svarbu priminti taikytinas Sąjungos finansinių interesų apsaugos taisykles, pagal kurias numatytos patikros vietoje ir auditai, apie kuriuos gali būti iš anksto pranešta arba nepranešta;
- (20) valstybės narės turėtų patvirtinti tinkamas priemones, kuriomis užtikrinamas tinkamas valdymo ir kontrolės sistemos veikimas ir kokybiškas jų nacionalinių programų įgyvendinimas. Todėl būtina nustatyti bendrojo principus, kuriuos šios sistemos turėtų atitikti, ir būtinas funkcijas, kurias jos turėtų atlikti;
- (21) kad būtų užtikrintas veiksmingas ir tinkamas valstybių narių nacionalinių programų įgyvendinimas, reikėtų tiksliai nustatyti valstybių narių pareigas, susijusias su valdymo ir kontrolės sistemomis bei Sąjungos teisės ir kitų pažeidimų prevencija, nustatymu ir ištaisymu;
- (22) pagal subsidiarumo ir proporcingumo principus už nacionalinių programų įgyvendinimą ir kontrolę, naudodamosi savo valdymo ir kontrolės sistemomis, pirmiausia turėtų būti atsakingos valstybės narės. Parama pagal specialiuosius reglamentus turėtų būti teikiama Komisijai ir valstybėms narėms glaudžiai bendradarbiaujant, laikantis subsidiarumo principo;
- (23) valstybės narės turėtų visapusiškai išnaudoti žinias, kompetenciją ir patirtį, kurias įgijo viešosios ir (arba) privačiosios įstaigos anksčiau vykdydamos fondų veiklą vidaus reikalų srityje;
- (24) tik valstybių narių paskirtos atsakingos institucijos gali pagrįstai užtikrinti, kad prieš paramos gavėjams suteikiant paramą iš Sąjungos biudžeto būtų atlikti būtini patikrinimai. Todėl reikėtų aiškiai nustatyti, kad iš Sąjungos biudžeto gali būti kompensuojamos tik paskirtųjų atsakingų institucijų išlaidos;
- (25) reikėtų nustatyti Komisijos įgaliojimus ir pareigas tikrinti veiksmingą valdymo ir kontrolės sistemų veikimą bei reikalauti, kad valstybės narės imtųsi veiksmų;

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

⁽²⁾ 1999 m. balandžio 28 d. Komisijos sprendimas 1999/352/EB, EAPB, Euratomas dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) įsteigimo (OL L 136, 1999 5 31, p. 20).

- (26) Sąjungos biudžetiniai įsipareigojimai turėtų būti vykdomi kiekvienais metais. Siekiant užtikrinti veiksmingą programų valdymą, būtina nustatyti bendras metinio likučio ir galutinio likučio mokėjimo taisykles;
- (27) programų pradžioje išankstinio finansavimo mokėjimu užtikrinama, kad valstybės narės nuo pat programos patvirtinimo turėtų išteklių teikti paramą paramos gavėjams programai įgyvendinti. Todėl reikėtų numatyti pradinio išankstinio finansavimo sumas. Pradinis išankstinis finansavimas turėtų būti visiškai patvirtinamas sąskaitose užbaigiant programą. Atsakingos institucijos turėtų užtikrinti, kad paramos gavėjai kuo greičiau gautų visą jiems priklausančią sumą;
- (28) be to, turėtų būti numatytas metinis išankstinis finansavimas, siekiant užtikrinti, kad valstybės narės turėtų pakankamai lėšų savo nacionalinėms programoms įgyvendinti. Metinis išankstinis finansavimas turėtų būti kasmet patvirtinamas sąskaitose išmokant metinį likutį;
- (29) kas trejus metus vykdomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 peržiūros metu padaroma pasidalijamojo valdymo būdo pakeitimų, į kuriuos reikia atsižvelgti;
- (30) siekiant didinti atskaitomybę už bendrai iš Sąjungos biudžeto atitinkamais metais finansuojamas išlaidas, turėtų būti nustatyta tinkama metinio sąskaitų patvirtinimo sistema. Pagal tokią sistemą atsakinga institucija turėtų Komisijai pateikti su nacionaline programa susijusius dokumentus, nurodytus Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 nuostatose dėl pasidalijamojo valdymo su valstybėmis narėmis;
- (31) siekiant sustiprinti patikinimą, kuriuo visoje Sąjungoje grindžiamas metinis sąskaitų patvirtinimas, reikėtų nustatyti valstybių narių vykdomų patikrinimų pobūdžio ir lygio bendras nuostatas;
- (32) siekiant užtikrinti Sąjungos išteklių patikimą finansinį valdymą, Komisijai gali reikėti atlikti finansines pataisas. Siekiant valstybėms narėms užtikrinti teisinį tikrumą, svarbu apibrėžti aplinkybes, kuriomis, pažeidus taikomą Sąjungos arba nacionalinę teisę, Komisija gali taikyti finansines pataisas. Siekiant užtikrinti, kad finansinės pataisos, kurias Komisija gali taikyti valstybėms narėms, būtų susijusios su Sąjungos finansinių interesų apsauga, jos turėtų būti atliekamos tik tais atvejais, kai Sąjungos arba nacionalinės teisės pažeidimas yra tiesiogiai arba netiesiogiai susijęs su veiksnių ir atitinkamų išlaidų tinkamumu finansuoti, tvarkingumu, valdymu arba kontrole. Proporcinei užtikrinti svarbu, kad Komisija, priimdama sprendimą dėl finansinės pataisos sumos, atsižvelgtų į pažeidimo pobūdį ir sunkumą. Todėl derėtų nustatyti Komisijos finansinių pataisų taikymo kriterijus ir procedūrą, pagal kurią galima priimti sprendimą dėl finansinės pataisos;
- (33) siekdama nustatyti finansinį atsakingų institucijų ir Sąjungos biudžeto santykį, Komisija turėtų kasmet tvirtinti tų institucijų sąskaitas. Į sprendimą dėl sąskaitų patvirtinimo turėtų būti įtrauktos nuostatos dėl sąskaitų išsamumo, tikslumo ir teisingumo, bet ne dėl išlaidų atitikties Sąjungos teisei;
- (34) Komisija, kuri pagal ES sutarties 17 straipsnį yra atsakinga už tinkamą Sąjungos teisės aktų taikymą, turėtų spręsti, ar valstybių narių patirtos išlaidos atitinka Sąjungos teisę. Valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė pagrįsti savo sprendimus dėl mokėjimų atlikimo. Siekiant valstybėms narėms suteikti teisinį ir finansinį patikinimą dėl praeityje padarytų išlaidų, turėtų būti nustatytas ilgiausias laikotarpis, per kurį Komisija nusprendžia, kokie turėtų būti Sąjungos teisės aktų nesilaikymo finansiniai padariniai;
- (35) svarbu užtikrinti patikimą finansų valdymą ir veiksmingą įgyvendinimą, tuo pačiu užtikrinant skaidrumą, teisinį tikrumą, galimybes pasinaudoti finansavimu ir vienodų sąlygų taikymą paramos gavėjams;
- (36) siekiant supaprastinti finansavimo lėšų naudojimą ir sumažinti klaidų riziką, tuo pačiu numatant diferencijavimo galimybes, kai to reikia atsižvelgti į politikos ypatumus, tikslinga apibrėžti paramos formas ir suderintas išlaidų tinkamumo finansuoti sąlygas, įskaitant supaprastintus išlaidų apmokėjimo būdus. Vadovaujantis subsidiarumo principu, valstybės narės turėtų nustatyti nacionalines išlaidų tinkamumo finansuoti taisykles;

- (37) siekiant stiprinti finansinę drausmę, tikslinga nustatyti tvarką, kaip panaikinti bet kurią biudžetinio įsipareigojimo pagal nacionalinę programą dalį, visų pirma jei konkretus įsipareigojimas dėl sumos gali būti nepanaikintas, ypač kai įgyvendinimas vėluoja dėl teismo proceso ar administracinio skundo, turinčio stabdomąjį poveikį, arba dėl *force majeure* priežasčių;
- (38) kad būtų užtikrintas tinkamas įsipareigojimų panaikinimo bendrųjų taisyklių taikymas, nustatytoje taisyklėse turėtų būti išsamiai apibūdinta įsipareigojimų panaikinimo terminų ir atitinkamų sumų apskaičiavimo tvarka;
- (39) svarbu, kad visuomenė būtų informuojama apie rezultatus, pasiektus naudojant Sąjungos teikiamą finansavimą. Piliečiai turi teisę žinoti, kaip leidžiami Sąjungos finansiniai ištekliai. Atsakomybė už tai, kad atitinkama informacija būtų teikiama visuomenei, turėtų tekti Komisijai, atsakingoms institucijoms ir paramos gavėjams. Siekiant užtikrinti veiksmingesnę komunikaciją su plačiąja visuomene ir didesnę Komisijos iniciatyva vykdomos komunikacijos veiklos sąveiką, komunikacijos veiksams skirtos tokio Sąjungos finansavimo lėšos taip pat turėtų būti naudojamos instituciniam informavimui apie Sąjungos politikos prioritetus, jeigu jie susiję su Sąjungos finansavimo vidaus reikalų srityje bendraisiais tikslais, finansuoti;
- (40) siekiant užtikrinti plačią informacijos apie Sąjungos finansavimą vidaus reikalų srityje sklaidą ir galimiems paramos gavėjams suteikti informacijos apie finansavimo galimybes, šio reglamento pagrindu turėtų būti nustatytos išsamios taisyklės, susijusios su informacinėmis ir ryšių priemonėmis, taip pat tam tikros techninės tokių priemonių savybės, o kiekviena valstybė narė turėtų bent sukurti interneto svetainę ar portalą, kuriuose būtų pateikta reikalinga informacija. Valstybės narės, siekdamos tinkamai informuoti galimus paramos gavėjus, turėtų vykdyti labiau tiesioginio pobūdžio informavimo kampanijas, be kita ko, nuolat organizuoti viešus renginius, vadinamuosius informavimo dienas ir mokymo kursus;
- (41) remiamų veiksmų veiksmingumas taip pat priklauso nuo jų vertinimo ir jų rezultatų sklaidos. Reikėtų reglamentuoti valstybių narių ir Komisijos atsakomybę šioje srityje ir vertinimo patikimumo bei susijusios informacijos kokybės užtikrinimo tvarką;
- (42) siekiant iš dalies pakeisti šio reglamento nuostatas dėl išlaidų tinkamumo finansuoti bendrų principų, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų laiku ir tuo pačiu metu tinkamai persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (43) taikydama šį reglamentą, įskaitant deleguotųjų aktų rengimą, Komisija turėtų konsultuotis su visų valstybių narių ekspertais;
- (44) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾;
- (45) nagrinėjimo procedūra turėtų būti taikoma įgyvendinimo aktams, kuriais nustatomos bendros valstybių narių pareigos, visų pirma teikti informaciją Komisijai, o patariamoji procedūra turėtų būti taikoma priimant įgyvendinimo aktus, susijusius su informacijos teikimo Komisijai pavyzdinėmis formomis, atsižvelgiant į visiškai techninį jų pobūdį;
- (46) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nustatyti bendrąsias specialiųjų reglamentų įgyvendinimo nuostatas, valstybės narės negali deramai pasiekti, o to tikslo dėl veiksmo masto ir poveikio būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(¹) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (47) šis reglamentas turėtų būti taikomas kartu su specialiaisiais reglamentais tiek, kiek šiame reglamente nustatomos bendrosios taisyklės, būtinos, kad būtų galima įgyvendinti šiuos specialiuosius reglamentus, kuriuose numatomas jo taikymas šiems specialiesiems reglamentams ir kurie yra aktai, grindžiami Šengeno *acquis*, susiję su šalimis, kurioms šie specialieji reglamentai taikomi remiantis atitinkamais protokolais, pridėtais prie ES sutarties ir SESV, arba remiantis atitinkamais susitarimais. Todėl tai reiškia, kad šis reglamentas gali būti siejamas su specialiuųjų reglamentų, kuriais plėtojamas Šengeno *acquis*, nuostatomis ir gali joms daryti tiesioginį poveikį, todėl tai gali turėti įtakos Šengeno *acquis* teisinei sistemai;
- (48) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį tos valstybės narės pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimančią ir taikant šį reglamentą;
- (49) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimančią šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (50) tikslinga šio reglamento taikymo trukmę suderinti su Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013 ⁽¹⁾ taikymo trukme. Todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

Šiame reglamente nustatomos bendrosios specialiuųjų reglamentų įgyvendinimo taisyklės, susijusios su:

- a) išlaidų finansavimu;
- b) partnerystė, programavimu, ataskaitų teikimu, stebėseną ir vertinimu;
- c) valdymo ir kontrolės sistemomis, kurias turi įdiegti valstybės narės; ir
- d) sąskaitų tvirtinimu.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) specialieji reglamentai –
 - Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 516/2014 ⁽²⁾,
 - Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 513/2014 ⁽³⁾ ir
 - visi kiti reglamentai, kuriuose numatomas šio reglamento taikymas;
- b) programavimas – kelių etapų veiklos organizavimo, sprendimų priėmimo ir finansavimo procesas, kuriuo siekiama, kad Sąjunga ir valstybės narės vykdytų bendrus daugiamečius veiksmus siekdamas specialiuųjų reglamentų tikslų;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (OL L 347, 2013 12 20, p. 884).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas ir iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2008/381/EB ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos sprendimai Nr. 573/2007/EB ir Nr. 575/2007/EB bei Tarybos sprendimas 2007/435/EB (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 168).

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 513/2014, kuriuo kaip Vidaus saugumo fondo dalis nustatoma policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonė ir panaikinamas Tarybos sprendimas 2007/125/TVR (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 93).

- c) veiksmas – už atitinkamą nacionalinę programą atsakingos institucijos ar jos atsakomybe atrinktas projektas ar projektų grupė, kuriais prisidedama prie bendrųjų ir konkrečių specialiaisiais reglamentais nustatytų tikslų;
- d) Sąjungos veiksmas – tarpvalstybinis veiksmas arba Sąjungai ypač svarbus veiksmas, kaip apibrėžta specialiuosiuose reglamentuose;
- e) projektas – konkrečios praktinės priemonės, taikomos įgyvendinant visus Sąjungos skiriamos paramos gavėjo veiksmus arba jų dalį;
- f) pagalba ekstremaliosios situacijos atveju – projektas arba projektų grupė, kurių paskirtis – spręsti su ekstremaliąja situacija susijusias problemas, kaip apibrėžta specialiuosiuose reglamentuose;
- g) paramos gavėjas – pagal projektą Sąjungos skiriamos paramos gavėjas: viešoji ar privačioji įstaiga, tarptautinės organizacijos arba Tarptautinis raudonojo kryžiaus komitetas (TRKK), Tarptautinė nacionalinių Raudonojo Kryžiaus ar Raudonojo Pasmėnulių draugijų federacija.

II SKYRIUS

PARAMOS TEIKIMO PRINCIPAI

3 straipsnis

Bendrieji principai

1. Specialiuosiuose reglamentuose numatyta parama teikiama pasitelkiant nacionalines programas, Sąjungos veiksmus ir pagalbą ekstremaliosios situacijos atveju, kuria prisidedama prie nacionalinio, regiono ir vietos lygmens veiksmų siekiant Sąjungos tikslų ir suteikiant pridėtinės vertės Sąjungai.
2. Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad pagal specialiuosius reglamentus ir valstybių narių teikiama parama derėtų su atitinkamais Sąjungos veiksmis, politika ir prioritetais ir papildytų kitas Sąjungos priemones atsizvelgiant į konkrečią kiekvienos valstybės narės padėtį.
3. Parama pagal specialiuosius reglamentus teikiama Komisijai ir valstybėms narėms glaudžiai bendradarbiaujant.
4. Pagal atitinkamas savo atsakomybės sritis Komisija ir valstybės narės kartu su Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT), kai tai susiję su trečiosiose šalyse vykdomais arba su jomis susijusiais veiksmais, užtikrina, kad šis reglamentas ir specialieji reglamentai būtų suderinti tarpusavyje ir su kitomis atitinkamomis Sąjungos politikos sritimis, strategijomis bei priemonėmis, be kita ko, su įgyvendinamomis Sąjungos išorės veiksmų srityje.
5. Komisija ir valstybės narės kartu su EIVT prireikus užtikrina, kad trečiosiose šalyse vykdomų arba su jomis susijusių veiksmų būtų imamasi užtikrinant sąveiką ir suderinamumą su kitais už Sąjungos ribų vykdomais veiksmais, kurie remiami pagal Sąjungos priemones. Jos visų pirma užtikrina, kad tie veiksmai:
 - a) būtų suderinami su Sąjungos išorės politika, jais būtų laikomasi politikos suderinamumo vystymosi labui principo ir jie būtų suderinami su konkrečiam regionui ar šaliai taikomais strateginiais programavimo dokumentais;
 - b) būtų sutelkti į priemones, kurios nėra orientuotos į vystymąsi;
 - c) jais būtų paisoma Sąjungos vidaus politikos sričių interesų ir jie derėtų su veikla, vykdoma Sąjungos teritorijoje.
6. Komisija ir valstybės narės pagal Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 taiko patikimo finansų valdymo principą, visų pirma laikosi ekonomiškumo, veiksmingumo ir efektyvumo principų, kaip numatyta to reglamento 30 straipsnyje.
7. Komisija ir valstybės narės užtikrina pagal specialiuosius reglamentus teikiamos paramos veiksmingumą, be kita ko, vykdydamos stebėseną, reikalaujamos teikti ataskaitas ir atlikdamos vertinimą.

8. Vykdydamos atitinkamas su šiuo reglamentu ir specialiaisiais reglamentais susijusias funkcijas, Komisija ir valstybės narės, atsižvelgdamos į proporcingumo principą, siekia mažinti paramos gavėjams, valstybėms narėms ir Komisijai tenkančią administracinę našą.

4 straipsnis

Sąjungos ir nacionalinės teisės laikymasis

Pagal specialiuosius reglamentus finansuojami veiksmai vykdomi laikantis taikomos Sąjungos ir nacionalinės teisės.

5 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija atitinkamomis priemonėmis užtikrina, kad, įgyvendinant pagal šį reglamentą ir specialiuosius reglamentus finansuojamus veiksmus, būtų apsaugoti Sąjungos finansiniai interesai, taikant sukčiavimo, korupcijos ir kitos neteisėtos veiklos prevencijos priemones, atliekant veiksmingas patikras, susigrąžinant neteisingai išmokėtas sumas nustatčius pažeidimą ir prireikus taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas administracines bei finansines sankcijas.

2. Valstybės narės užkerta kelią pažeidimams, juos nustato ir pašalina bei susigrąžina netinkamai išmokėtas sumas bei visus delspinigius. Apie šiuos pažeidimus jos praneša Komisijai ir nuolat ją informuoja tais atvejais, kai įgyvendinant susijusias administracines ir teisine procedūras padaroma reikšminga pažanga.

3. Kai paramos gavėjui dėl valstybės narės kaltės arba aplaidumo netinkamai išmokėtų sumų susigrąžinti neįmanoma, ta valstybė narė yra atsakinga už atitinkamų sumų grąžinimą į Sąjungos biudžetą.

4. Valstybės narės užtikrina veiksmingą sukčiavimo prevenciją, ypač didesnės rizikos srityse. Tokia prevencija veikia atgrasančiai, atsižvelgiant į priemonių naudą ir proporcingumą.

5. Komisijai suteikiami įgaliojimai laikantis 58 straipsnio priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų valstybių pareigų.

6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas ataskaitų apie pažeidimus teikimo periodiškumas ir naudotina ataskaitų teikimo forma. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros.

7. Komisijai arba jos atstovams ir Audito Rūmams suteikiami įgaliojimai atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų pagal šį reglamentą ir specialiuosius reglamentus, dokumentų auditą ir auditą vietoje.

8. OLAF gali atlikti tyrimus, įskaitant vietoje atliekamas patikras ir inspektavimą, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽²⁾ nuostatas ir juose nustatytas procedūras, siekdama nustatyti, ar vykdant dotacijos susitarimą, dotacijos sprendimą ar sutartį, finansuojamą pagal šį reglamentą ir specialiuosius reglamentus, nebūta Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių sukčiavimo, korupcijos ar kitos neteisėtos veiklos atvejų.

9. Nedarant poveikio 1, 7 ir 8 dalims, bendradarbiavimo susitarimuose su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis, sutartyse, dotacijų susitarimuose ir dotacijų sprendimuose, sudaromuose įgyvendinant šį reglamentą ir specialiuosius reglamentus, pateikiamos nuostatos, pagal kurias Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti tokį auditą ir tyrimus atitinkamose jų kompetencijos srityse.

⁽¹⁾ 2013 m. rugsejo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽²⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

III SKYRIUS

SAJUNGOS VEIKSMŲ, PAGALBOS EKSTREMALIOSIOS SITUACIJOS ATVEJU IR TECHINĖS PAGALBOS FINANSAVIMO SISTEMA

6 straipsnis

Igyvendinimo sistema

1. Komisija pagal metinius Sąjungos biudžeto asignavimus nustato bendrą sumą Sąjungos veiksams, pagalbai ekstremaliosios situacijos atveju ir Komisijos iniciatyva teikiamai techninei pagalbai.
2. Priimdama įgyvendinimo aktus Komisija patvirtina Sąjungos veiksmų ir pagalbos ekstremaliosios situacijos atveju darbo programą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
3. Siekdamą užtikrinti, kad išteklių būtų skirti laiku, Komisija gali atskirai priimti pagalbos ekstremaliosios situacijos atveju darbo programą.
4. Sąjungos veiksmus gali įgyvendinti, pagalbą ekstremaliosios situacijos atveju ir Komisijos iniciatyva teikiamą techninę pagalbą gali teikti tiesiogiai Komisija, arba ji gali būti teikiama per vykdomąsias agentūras; arba netiesiogiai – kiti nei valstybės narės subjektai ir asmenys pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 60 straipsnį.

7 straipsnis

Pagalba ekstremaliosios situacijos atveju

1. Reaguodama į susiklosčiusią ekstremaliąją situaciją, kaip nustatyta specialiuosiuose reglamentuose, Komisija gali priimti sprendimą teikti pagalbą ekstremaliosios situacijos atveju. Tokiais atvejais ji apie tai laiku informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą.
2. Neviršijant turimų išteklių, pagalba ekstremaliosios situacijos atveju gali siekti 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.
3. Pagalbą ekstremaliosios situacijos atveju gali sudaryti pagalba valstybėse narėse ir trečiojoje šalyse, teikiama atsižvelgiant į specialiuosiuose reglamentuose apibrėžtus tikslus ir veiksmus.
4. Iš pagalbos ekstremaliosios situacijos atveju lėšų gali būti padengiamos išlaidos, patirtos prieš pateikiant paraišką skirti dotaciją arba prašymą suteikti pagalbą, bet ne anksčiau kaip 2014 m. sausio 1 d., jeigu būtina veiksmui įvykdyti.
5. Pagalba ekstremaliosios situacijos atveju gali būti teikiama kaip tiesiogiai Sąjungos agentūroms skiriamos dotacijos.

8 straipsnis

Trečiojoje šalyse vykdomi arba su jomis susiję Sąjungos veiksmai ir pagalba ekstremaliosios situacijos atveju

1. Komisija gali priimti sprendimą finansuoti trečiojoje šalyse vykdomus arba su jomis susijusius Sąjungos veiksmus ir pagalbą ekstremaliosios situacijos atveju, atsižvelgdama į specialiuosiuose reglamentuose nustatytus tikslus ir veiksmus.
2. Kai šie veiksmai įgyvendinami tiesiogiai, teikti paraiškas skirti dotacijas gali šie subjektai:
 - a) valstybės narės;
 - b) trečiojo šalys deramai pagrįstais atvejais, kai dotacijos reikia siekiant šio reglamento ir specialiųjų reglamentų tikslų;
 - c) trečiųjų šalių ir Sąjungos arba valstybių narių įsteigtos jungtinės įstaigos;
 - d) tarptautinės organizacijos, įskaitant regionines organizacijas, JT įstaigas, tarnybas ir atstovybes, tarptautines finansų įstaigas ir vystymosi bankus, tarptautinei jurisdikcijai priklausančias institucijas, jeigu jos prisideda siekiant atitinkamo (-ų) specialiojo (-ųjų) reglamento (-ų) tikslų;
 - e) TRKK ir Tarptautinė nacionalinių Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pasmėnulio draugijų federacija;
 - f) nevyriausybinės organizacijos, įsisteigusios ir registruotos Sąjungoje ir šalyse, susijusiose su Šengeno *acquis* įgyvendinimu, taikymu ir plėtojimu;

g) už pagalbos ekstremaliosios situacijos atveju teikimą atsakingos Sąjungos agentūros.

9 straipsnis

Komisijos iniciatyva teikiama techninė pagalba

1. Komisijos iniciatyva arba jos vardu pagal specialiuosius reglamentus galima remti parengiamąją, stebėsenos, administracinę ir techninę pagalbą, taip pat vertinimo, audito ir kontrolės priemones ir veiklą, reikalingas šiam reglamentui ir specialiesiems reglamentams įgyvendinti.
2. 1 dalyje nurodytos priemonės ir veikla gali apimti:
 - a) paramą projektams rengti ir vertinti;
 - b) paramą institucijoms ir administraciniams gebėjimams stiprinti siekiant veiksmingai vykdyti šį reglamentą ir specialiuosius reglamentus;
 - c) priemones, susijusias su šio reglamento ir specialiųjų reglamentų analize, vykdymu, stebėseną, keitimusi informacija bei įgyvendinimu, ir priemones, susijusias su kontrolės sistemų ir techninės bei administracinės pagalbos įgyvendinimu;
 - d) vertinimus, ekspertų ataskaitas, statistinius duomenis ir tyrimus, įskaitant bendrojo pobūdžio, susijusius su specialiųjų reglamentų veikimu;
 - e) veiksmus, skirtus informacijai skleisti, tinklų kūrimui remti, komunikacijos veiklai vykdyti, informuotumui didinti, bendradarbiavimui bei keitimuisi patirtimi, taip pat su trečiosiomis šalimis, skatinti. Siekiant veiksmingiau bendrauti su plačiąja visuomene ir stiprinti komunikacijos veiksmų, kurių imamasi Komisijos iniciatyva, sąveiką, pagal šį reglamentą komunikacijos veiksmams skiriamos lėšos taip pat naudojamos instituciniam informavimui apie Sąjungos politikos prioritetus, jeigu jie susiję su šio reglamento ir specialiųjų reglamentų bendraisiais tikslais, finansuoti;
 - f) kompiuterizuotų valdymo, stebėsenos, audito, kontrolės ir vertinimo sistemų įrengimą, atnaujinimą, eksploatavimą ir sujungimą;
 - g) bendros vertinimo ir stebėsenos sistemos bei rodiklių sistemos, prireikus atsižvelgiant į nacionalinius rodiklius, sukūrimą;
 - h) veiksmus, skirtus vertinimo metodams ir keitimuisi informacija apie vertinimo praktiką gerinti;
 - i) kompetentingoms valdžios institucijoms ir paramos gavėjams skirtas konferencijas, seminarus, pratybas ir kitas įprastas informavimo bei mokymo priemones, susijusias su šio reglamento ir specialiųjų reglamentų įgyvendinimu;
 - j) veiksmus, susijusius su sukčiavimo nustatymu ir jo prevencija;
 - k) su auditu susijusius veiksmus.
3. 1 dalyje nurodytos priemonės ir veikla gali būti susijusios ir su ankstesnėmis ir vėlesnėmis finansavimo sistemomis.

IV SKYRIUS

NACIONALINĖS PROGRAMOS

1 SKIRSNIS

Programavimas ir įgyvendinimo sistema

10 straipsnis

Programavimas

Specialiųjų reglamentų tikslai įgyvendinami daugiamečio programavimo 2014–2020 m. laikotarpiu, pagal 15 straipsnį atliekant laikotarpio vidurio peržiūrą.

*11 straipsnis***Papildoma ir proporcinga intervencija**

1. Valstybės narės ir jų kompetentingos valdžios institucijos, kaip numatyta 25 straipsnyje, atsako už programų įgyvendinimą ir atitinkamu lygmeniu vykdo savo užduotis pagal šį reglamentą ir specialiuosius reglamentus, nepažeisdamos institucinės, teisinės ir finansinės atitinkamos valstybės narės sistemos ir laikydamosi šio reglamento ir specialiųjų reglamentų.
2. Pagal specialiuosius reglamentus teikiamos paramos, ypač finansinių ir administracinių išteklių, reikalingų ataskaitų teikimui, vertinimui, valdymui ir kontrolei, teikimo ir naudojimo tvarkai, atsižvelgiant į skiriamos paramos dydį, taikomas proporcingumo principas, tokiu būdu mažinant administracinę naštą ir sudarant palankesnes sąlygas veiksmingam įgyvendinimui.

*12 straipsnis***Partnerystė**

1. Laikydamosi savo nacionalinių taisyklių ir praktikos bei visų taikytinų saugumo reikalavimų, kiekviena valstybė narė užmezga partnerystę su atitinkamomis valdžios institucijomis ir įstaigomis, kad įvykdytų 3 dalyje nustatytą vaidmenį. Į partnerystę prireikus įtraukiamos atitinkamos nacionalinės, regioninės ir vietos valdžios institucijos. Be to, tais atvejais, kai tai laikoma tikslinga, partnerystės veikloje dalyvauja ir atitinkamos tarptautinės organizacijos, nevyriausybinės organizacijos ir socialiniai partneriai.
2. Partnerystė įgyvendinama visapusiškai laikantis atitinkamos kiekvienos kategorijos partnerių institucinės, teisinės ir finansinės kompetencijos.
3. Valstybė narė partnerystės dalyvius įtraukia į nacionalinių programų rengimą, įgyvendinimą, stebėseną ir vertinimą. Partnerystės sudėtis skirtingais programos etapais gali būti skirtinga.
4. Kiekviena valstybė narė įsteigia stebėsenos komitetą, siekdama remti nacionalinių programų įgyvendinimą.
5. Komisija gali konsultuoti dėl nacionalinių programų stebėsenos ir, prireikus bei susitarus su atitinkama valstybe nare, gali patariamąja galia dalyvauti stebėsenos komiteto veikloje.

*13 straipsnis***Politinis dialogas**

1. Siekiant palengvinti nacionalinių programų rengimą, kiekviena valstybė narė ir Komisija aukštesniųjų pareigūnų lygiu veda dialogą, atsižvelgdamos į 14 straipsnyje nustatytus atitinkamus orientacinius terminus. Dialogo metu daugiausia dėmesio skiriama bendriesiems rezultatams, kurių norima pasiekti vykdant nacionalines programas, siekiant atsižvelgti į valstybių narių poreikius ir prioritetus intervencijos srityse, kurios priklauso specialiųjų reglamentų taikymo sričiai, atsižvelgiant į pradinę padėtį atitinkamoje valstybėje narėje ir į specialiųjų reglamentų tikslus. Be to, dialogas suteikia galimybę pasikeisti nuomonėmis dėl Sąjungos veiksmų. Dialogo rezultatais remiamasi rengiant ir tvirtinant nacionalines programas, juose nurodoma data, kada valstybė narė turėtų Komisijai pateikti nacionalinę programą, kad būtų galima laiku ją priimti. Tie rezultatai įrašomi į suderintą protokolą.
2. Jeigu veiksmai turi būti vykdomi trečiojoje šalyje arba yra su jomis susiję, jie neturi būti orientuoti tiesiogiai į vystymąsi, o vykdant politinį dialogą siekiama visapusiškos atitikties Sąjungos išorės veiksmų bei užsienio politikos, susijusios su konkrečia šalimi ar regionu, principams ir bendriesiems tikslams.
3. Užbaigus politinius dialogus, Komisija informuoja Europos Parlamentą apie bendrus jų rezultatus.
4. Jei valstybė narė ir Komisija nusprendžia, kad tai tikslinga, politinį dialogą galima pakartoti atlikus 15 straipsnyje nurodytą laikotarpio vidurio peržiūrą siekiant iš naujo įvertinti tos valstybės narės poreikius ir Sąjungos prioritetus.

14 straipsnis

Nacionalinių programų rengimas ir tvirtinimas

1. Kiekviena valstybė narė, remdamasi 13 straipsnio 1 dalyje minėto politinio dialogo rezultatais, siūlo daugiametę nacionalinę programą pagal specialiuosius reglamentus.
2. Kiekviena siūloma nacionalinė programa apima 2014 m. sausio 1 d.–2020 m. gruodžio 31 d. laikotarpio finansinius metus ir ją sudaro šie elementai:
 - a) pradinės padėties valstybėje narėje aprašymas kartu su būtinais faktiniais duomenimis, reikalingais norint teisingai įvertinti poreikius;
 - b) valstybėje narėje taikomų reikalavimų ir nacionalinių tikslų, nustatytų tiems reikalavimams įvykdyti per programos galiojimo laikotarpį, analizė;
 - c) tinkama strategija, kurioje nustatyti tikslai, siektini naudojant iš Sąjungos biudžeto gaunamą paramą, taip pat tų tikslų įgyvendinimo užduotys, orientacinis tvarkaraštis ir pateikti veiksmai, kuriais numatoma siekti tų tikslų, pavyzdžiai;
 - d) aprašymas, koku būdu yra atsižvelgta į specialiųjų reglamentų tikslus;
 - e) mechanizmai, kuriais užtikrinamas pagal specialiuosius reglamentus nustatytų priemonių ir kitų Sąjungos bei nacionalinių priemonių koordinavimas;
 - f) informacija apie stebėsenos ir vertinimo sistemą, kuri turi būti įdiegta, ir rodiklius, kuriais remiantis įvertinama pažanga įgyvendinant tikslus, atsižvelgiant į pradinę padėtį valstybėje narėje;
 - g) nacionalinės programos įgyvendinimo nuostatos, kuriose nurodytos kompetentingos valdžios institucijos, ir numatomos valdymo bei kontrolės sistemos glaustas aprašymas;
 - h) metodo, pasirinkto 12 straipsnyje nustatytam partnerystės principui įgyvendinti, glaustas aprašymas;
 - i) finansavimo plano, preliminarai suskirstyto pagal kiekvienus laikotarpio finansinius metus, projektas, įskaitant nurodytas techninės pagalbos išlaidas;
 - j) nacionalinės programos viešinimo priemonės ir metodai.
3. Valstybės narės siūlomas nacionalines programas Komisijai pateikia ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo 13 straipsnyje nurodyto politinio dialogo užbaigimo.
4. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina pavyzdį, pagal kurį rengiamos nacionalinės programos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
5. Prieš patvirtindama siūlomą nacionalinę programą, Komisija išnagrinėja:
 - a) ar ji atitinka specialiųjų reglamentų tikslus ir 13 straipsnio 1 dalyje nurodyto politinio dialogo rezultatus;
 - b) Sąjungos finansavimo paskirstymą atskiriems tikslams, atsižvelgiant į specialiųjų reglamentų reikalavimus, ir atitinkamai atvejais nukrypimo nuo specialiajame reglamente nustatytų mažiausių dalių pagrindimą;
 - c) siūlomoje nacionalinėje programoje nurodytų tikslų, uždavinių, rodiklių, tvarkaraščio ir numatomų veiksmų pavyzdžių tinkamumą, atsižvelgiant į valstybių narių pasiūlytą strategiją;
 - d) 2 dalies g punkte nurodytų įgyvendinimo nuostatų tinkamumą, atsižvelgiant į numatomus veiksmus;
 - e) siūlomos programos atitikimą Sąjungos teisei;

- f) ar ji papildo iš kitų Sąjungos fondų, įskaitant Europos socialinį fondą, teikiamą paramą;
- g) jei taikytina pagal specialųjį reglamentą, tikslų ir trečiojoje šalyse vykdomų ar su jomis susijusių veiksmų pavyzdžių suderinamumą su bendrais Sąjungos išorės veiksmais ir užsienio politikos, susijusios su atitinkama šalimi ar regionu, principais ir tikslais.
6. Komisija per tris mėnesius nuo siūlomos nacionalinės programos pateikimo dienos pateikia pastabas. Jeigu, Komisijos nuomone, siūloma nacionalinė programa neatitinka specialiojo reglamento tikslų, atsižvelgiant į nacionalinę strategiją, arba Sąjungos finansavimas, kurį numatoma skirti tiems tikslams, yra nepakankamas arba programa neatitinka Sąjungos teisės, Komisija paragina atitinkamą valstybę narę pateikti visą reikiamą papildomą informaciją ir prireikus iš dalies pakeisti siūlomą nacionalinę programą.
7. Komisija kiekvieną nacionalinę programą patvirtina ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai valstybė narė ją oficialiai pateikė, jeigu buvo tinkamai atsižvelgta į Komisijos pateiktas pastabas.
8. Nedarant poveikio 7 daliai, Komisija informuoja Europos Parlamentą apie bendrą 5 ir 6 dalių taikymo rezultatą, įskaitant informaciją apie tai, ar laikomasi minimalios procentinės normos, nustatytos kiekvienam tikslui atitinkamame specialiajame reglamente, arba nuo jos nukrypstama.
9. Susidarius naujoms ar nenumatytoms aplinkybėms, Komisijos arba atitinkamos valstybės narės iniciatyva patvirtinta nacionalinė programa gali būti išnagrinėta iš naujo ir prireikus patikslinta likusiai programavimo laikotarpio daliai.

15 straipsnis

Laikotarpio vidurio peržiūra

1. 2018 m. Komisija ir kiekviena valstybė narė iš peržiūri padėti, atsižvelgdamos į valstybių narių pagal 57 straipsnio 1 dalies a punktą pateiktas tarpinio vertinimo ataskaitas ir Sąjungos politikos pokyčius ir pokyčius atitinkamoje valstybėje narėje.
2. Po 1 dalyje nurodytos peržiūros, atsižvelgiant į jos rezultatus, nacionalinės programos gali būti patikslintos.
3. Rengiant ir tvirtinant patikslintas nacionalines programas *mutatis mutandis* taikomos 14 straipsnyje išdėstytos nacionalinių programų rengimo ir tvirtinimo taisyklės.
4. Užbaigus laikotarpio vidurio peržiūrą Komisija, vykdydama 57 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą tarpinį vertinimą, pateikia laikotarpio vidurio peržiūros ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui.

16 straipsnis

Finansavimo struktūra

1. Finansinė parama pagal nacionalines programas teikiama dotacijų forma.
2. Veiksmai, remiami pagal nacionalines programas, bendrai finansuojami iš viešųjų arba privačiųjų šaltinių, jais nesiekama pelno ir jie neturi būti finansuojami iš kitų Sąjungos biudžete nurodytų šaltinių.
3. Iš Sąjungos biudžeto skiriama paramos dalis neviršija 75 % visų tinkamų finansuoti projekto išlaidų.
4. Vykdam specialiuosius veiksmus arba įgyvendinant strateginius prioritetus, apibrėžtus specialiuosiuose reglamentuose, iš Sąjungos biudžeto skiriamos paramos dalis gali būti padidinta iki 90 %.
5. Iš Sąjungos biudžeto skiriamos paramos dalis gali būti padidinta iki 90 % esant išimtinėms tinkamai pagrįstoms aplinkybėms, pavyzdžiui, kai dėl nacionalinio biudžeto patiriamo ekonominio spaudimo, jos nepadidinus, nebūtų įmanoma įgyvendinti projektų ir įvykdyti nacionalinės programos tikslų.
6. Iš Sąjungos biudžeto skiriamu įnašu techninei pagalbai valstybių narių iniciatyva gali būti padengta 100 % visų tinkamų finansuoti išlaidų.

17 straipsnis

Bendrieji išlaidų tinkamumo finansuoti principai

1. Išlaidų tinkamumas finansuoti nustatomas pagal nacionalines taisykles, išskyrus atvejus, kai šiame reglamente arba specialiuosiuose reglamentuose nustatytos konkrečios taisyklės.
2. Pagal specialiuosius reglamentus tam, kad būtų tinkamos finansuoti, išlaidos turi:
 - a) patekti į specialiųjų reglamentų ir jų tikslų taikymo sritį;
 - b) būti reikalingos su atitinkamu projektu susijusiai veiklai vykdyti;
 - c) būti pagrįstos ir atitikti patikimo finansų valdymo principus, visų pirma ekonominio naudingumo ir sąnaudų veiksmingumo principus.
3. Išlaidos yra tinkamos finansuoti teikiant paramą pagal specialiuosius reglamentus, jeigu:
 - a) paramos gavėjas jas patyrė 2014 m. sausio 1 d.–2022 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu ir
 - b) paskirtoji atsakinga institucija jas apmokėjo 2014 m. sausio 1 d.–2023 m. birželio 30 d. laikotarpiu.
4. Nukrypstant nuo 3 dalies, išlaidos, kurias atsakinga institucija apmokėjo 2014 m. iki ją oficialiai paskiriant pagal 26 straipsnį, taip pat yra tinkamos finansuoti su sąlyga, kad iki oficialaus paskyrimo taikytos valdymo ir kontrolės sistemos iš esmės yra tokios pačios, kaip ir sistema, galiojanti po oficialaus atsakingos institucijos paskyrimo.
5. Paramos gavėjo atsakingai institucijai pateiktuose mokėjimo prašymuose nurodytos išlaidos patvirtinamos sąskaitomis faktūromis arba lygiavertę įrodomąją galią turinčiais apskaitos dokumentais, išskyrus 18 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytų paramos formų atvejus. Tokių paramos formų atveju, nukrypstant nuo šio straipsnio 3 dalies, mokėjimo prašymuose nurodytos sumos yra atsakingos institucijos atlygintos paramos gavėjo sąnaudos.
6. Iš tinkamų finansuoti projekto išlaidų ne vėliau kaip paramos gavėjui pateikiant galutinį mokėjimo prašymą išskaitomos grynosios tiesiogiai iš projekto per jo įgyvendinimo laikotarpį gautos pajamos, į kurias projekto patvirtinimo metu nebuvo atsižvelgta.

18 straipsnis

Tinkamos finansuoti išlaidos

1. Tinkamos finansuoti išlaidos gali būti kompensuojamos tokiais būdais:
 - a) kompensuojant tinkamas finansuoti faktiškai patirtas ir sumokėtas išlaidas ir prireikus nusidėvėjimo išlaidas;
 - b) taikant fiksuotuosius projekto išlaidų vieneto įkainius;
 - c) fiksuotomis projekto išlaidų sumomis;
 - d) taikant finansavimą vienodo dydžio normomis, apskaičiuotomis kaip procentinė vienos ar kelių nustatytų išlaidų kategorijų dalis.
2. 1 dalyje nurodyti būdai gali būti derinami, kai kiekvienas būdas taikomas skirtingoms išlaidų kategorijoms arba kai jie taikomi skirtingiems veiksmo dalį sudarantiems projektams ar vienas po kito einantiems veiksmo etapams.
3. Jeigu projektas įgyvendinamas tik vykdant viešuosius darbus, prekių arba paslaugų pirkimus, taikomas tik 1 dalies a punktas. Jeigu įgyvendinant tam tikrą projektą viešuosiuose pirkimuose apsiribojama tam tikromis išlaidų kategorijomis, gali būti taikomi visi 1 dalyje nurodyti būdai.
4. 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytos sumos nustatomos vienu iš šių būdų:
 - a) sąžiningu, teisingu ir patikrinamu skaičiavimo metodu, pagrįstu:
 - i) statistiniais duomenimis arba kita objektyvia informacija;

- ii) patikrintais ankstesniais atskirų paramos gavėjų duomenimis arba
 - iii) taikant įprastą atskirų paramos gavėjų išlaidų apskaitos praktiką;
- b) atsižvelgiant į atitinkamų panašaus pobūdžio pagal Sąjungos politikos sritis įgyvendinamų projektų ir panašių paramos gavėjų fiksuotųjų projekto išlaidų vieneto įkainių, fiksuotų projekto išlaidų sumų ir vienodo dydžio normų taikymo taisykles;
- c) atsižvelgiant į atitinkamų panašaus pobūdžio pagal valstybių narių visiškai finansuojamas dotacijų programas įgyvendinamų projektų ir panašių paramos gavėjų fiksuotųjų projekto išlaidų vieneto įkainių, fiksuotų projekto išlaidų sumų ir vienodo dydžio normų taikymo taisykles.
5. Dokumente, kuriame nustatomos kiekvieno projekto rėmimo sąlygos, taip pat nurodomas metodas, taikytinas nustatant projekto išlaidas, ir dotacijos mokėjimo sąlygos.
6. Jeigu įgyvendinant projektą patiriamos netiesioginės išlaidos, jos gali būti apskaičiuotos kaip vienodo dydžio norma vienu iš šių būdų:
- a) vienodo dydžio norma, kurią sudaro iki 25 % tinkamų finansuoti tiesioginių išlaidų, jeigu norma apskaičiuojama taikant sąžiningą, teisingą ir patikrinamą skaičiavimo metodą arba metodą, taikomą įgyvendinant atitinkamos valstybės narės pilnai finansuojamas dotacijų programas, skirtas panašaus pobūdžio projektams ir panašioms paramos gavėjams;
 - b) vienodo dydžio norma, kurią sudaro iki 15 % tinkamų finansuoti tiesioginio personalo išlaidų, nereikalaujant, kad atitinkama valstybė narė atliktų skaičiavimą taikytinai normai apskaičiuoti;
 - c) vienodo dydžio norma, taikoma tinkamoms finansuoti tiesioginėms išlaidoms, remiantis esamais metodais ir atitinkamomis normomis, kurios pagal Sąjungos politikos sritis taikomos panašaus pobūdžio projektams ir panašioms paramos gavėjams.
7. Nustatant su projekto įgyvendinimu susijusias išlaidas personalui, taikytiną valandos įkainį galima apskaičiuoti vėliausiai apskaitytas metines bendrąsias darbo išlaidas padalijus iš 1 720 valandų.
8. Be 4 dalyje nustatytų metodų, tais atvejais, kai iš Sąjungos biudžeto skiriamas įnašas neviršija 100 000 EUR, 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytos sumos gali būti nustatomos kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į biudžeto, kuriam *ex ante* yra pritarusi atsakinga institucija, projektą.
9. Nusidėvėjimo išlaidos gali būti laikomos tinkamomis finansuoti, jei įvykdomos šios sąlygos:
- a) tai leidžiama pagal nacionalinės programos tinkamumo finansuoti taisykles;
 - b) išlaidų suma yra tinkamai pagrįsta patvirtinamaisiais dokumentais, kurių įrodomoji galia prilygsta tinkamų finansuotų išlaidų sąskaitų faktūrų įrodomajai galiai, jei išlaidos kompensuojamos 1 dalies a punkte nustatyta forma;
 - c) išlaidos yra susijusios tik su paramos projektui laikotarpiu;
 - d) nusidėvėjusiam turtui įsigyti nebuvo panaudota iš Sąjungos biudžeto skiriama parama.
10. Nedarant poveikio 43 straipsniui, taikant šio straipsnio 8 dalį valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, gali taikyti euro perskaičiavimo kursą, nustatytą projekto patvirtinimo arba projekto sutarties pasirašymo dieną, kuris grindžiamas Komisijos elektronine forma paskelbtu mėnesiniu apskaitiniu valiutos kursu. Vykdam projektą euro perskaičiavimo kursas nebus keičiamas.

19 straipsnis

Netinkamos finansuoti išlaidos

Pagal specialiuosius reglamentus iš Sąjungos biudžeto netinkamos finansuoti šios išlaidos:

- a) skolos palūkanos;
- b) neužstatytos žemės pirkimas;

- c) užstatytos žemės pirkimas, kai žemė reikalinga projektui įgyvendinti, jeigu mokama suma viršija 10 % visų atitinkamo projekto tinkamų finansuoti išlaidų;
- d) pridėtinės vertės mokestis (PVM), išskyrus atvejus, kai jis pagal nacionalinę PVM srities teisę yra nesušgrąžinamas.

20 straipsnis

Valstybių narių iniciatyva teikiama techninė pagalba

1. Valstybės narės iniciatyva kiekvienos nacionalinės programos atveju pagal specialiuosius reglamentus gali būti remiami parengiamieji, valdymo, stebėsenos, vertinimo, informavimo ir komunikacijos, tinklų kūrimo, kontrolės ir audito veiksmai, taip pat šiam reglamentui ir specialiesiems reglamentams įgyvendinti reikalingų administracinių gebėjimų stiprinimo priemonės.
2. 1 dalyje nurodytos priemonės gali būti:
 - a) išlaidos, susijusios su programos, veiksmų arba projektų rengimu, atranka, vertinimu, valdymu ir stebėseną;
 - b) išlaidos, susijusios su veiksmų arba projektų auditu ir patikrinimais vietoje;
 - c) išlaidos, susijusios su programos, veiksmų arba projektų vertinimais;
 - d) išlaidos, susijusios su informacija apie programą, veiksmus arba projektus, tokios informacijos sklaida ir skaidrumu, įskaitant išlaidas, patiriamas taikant 53 straipsnį, ir išlaidas kampanijoms, skirtoms informuoti apie programos tikslą ir geriau su ja supažindinti, rengiamoms, *inter alia*, vietos lygiu;
 - e) išlaidos, skirtos šio reglamento ir specialiųjų reglamentų vykdymui, stebėsenai ir vertinimui reikalingoms kompiuterizuotoms sistemoms įsigyti, įdiegti ir prižiūrėti;
 - f) išlaidos stebėsenos komitetų ir pakomitečių posėdžiams, susijusiems su veiksmų įgyvendinimu; įskaitant išlaidas ekspertams ir kitiems tų komitetų dalyviams ir įskaitant trečiųjų šalių dalyvius, kai jų dalyvavimas būtinas siekiant veiksmingai įgyvendinti programas, veiksmus arba projektus;
 - g) išlaidos šiam reglamentui ir specialiesiems reglamentams įgyvendinti reikalingiems administraciniams gebėjimams stiprinti.
3. Asignavimus valstybės narės gali naudoti veiksams, kuriais mažinama paramos gavėjams ir 25 straipsnyje nurodytoms kompetentingoms valdžios institucijoms tenkanti administracinė našta, įskaitant elektroninio keitimosi duomenimis sistemas, ir veiksams, kuriais stiprinami valstybių narių institucijų ir paramos gavėjų gebėjimai administruoti ir naudoti pagal specialiuosius reglamentus suteiktą paramą, remti.
4. Veiksmai taip pat gali būti susiję su ankstesnėmis ir vėlesnėmis finansavimo sistemomis.
5. Kai viena ar kelios kompetentingos valdžios institucijos yra bendros daugiau nei vienai nacionalinei programai, kiekvienai atitinkamai programai skirti asignavimai techninės pagalbos išlaidoms gali būti iš dalies arba visiškai sujungiami.

2 SKIRSNIS

Valdymas ir kontrolė

21 straipsnis

Bendrieji valdymo ir kontrolės sistemų principai

Savo nacionalinei programai įgyvendinti kiekviena valstybė narė sukuria valdymo ir kontrolės sistemas, kuriose:

- a) apibūdinamos kiekvienos valdymo ir kontrolės procese dalyvaujančios institucijos funkcijos bei funkcijų pasiskirstymas kiekvienoje institucijoje;
- b) nurodoma, kad turi būti laikomasi funkcijų atskyrimo tarp šių institucijų ir šių institucijų viduje principo;

- c) nustatomos procedūros, kuriomis užtikrinamas deklaruojamų išlaidų teisingumas ir tinkamumas;
- d) nustatomos kompiuterizuotos sistemos, skirtos apskaitai, finansiniams duomenims ir duomenims apie rodiklius saugoti ir perduoti, taip pat stebėsenai ir ataskaitų teikimui;
- e) nustatomos ataskaitų teikimo ir stebėsenos sistemos, kai atsakinga institucija paveda vykdyti užduotis kitai įstaigai;
- f) nustatoma valdymo ir kontrolės sistemų veikimo auditavimo tvarka;
- g) nustatomos sistemos ir procedūros, reikalingos tinkamai audito sekai užtikrinti;
- h) numatoma pažeidimų, įskaitant sukčiavimą, prevencija, nustatymas ir ištaisymas bei netinkamai išmokėtų lėšų kartu su visais priskaičiuotais delspinigiais susigrąžinimas.

22 straipsnis

Atsakomybė taikant pasidalijamojo valdymo principą

Pagal pasidalijamojo valdymo principą valstybės narės ir Komisija atsako už nacionalinių programų valdymą ir kontrolę pagal atitinkamas šiame reglamente ir specialiuosiuose reglamentuose nustatytas atsakomybės sritis.

23 straipsnis

Paramos gavėjų pareigos

Paramos gavėjai visapusiškai bendradarbiauja su Komisija ir kompetentingomis valdžios institucijomis joms vykdant savo funkcijas ir užduotis pagal šį reglamentą ir specialiuosius reglamentus.

24 straipsnis

Valstybių narių pareigos

1. Valstybės narės vykdo valdymo, kontrolės ir audito įsipareigojimus ir prisiima atitinkamą atsakomybę, kuri nustatyta Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ir šiame reglamente išdėstytoje pasidalijamojo valdymo taisyklėse.
2. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinių programų valdymo ir kontrolės sistemos būtų nustatytos laikantis šio reglamento ir kad tos sistemos veiksmingai veiktų.
3. Valstybės narės kiekvienai kompetentingai valdžios institucijai skiria pakankamai išteklių, kad ji savo funkcijas galėtų vykdyti per visą programavimo laikotarpį.
4. Valstybės narės, remdamosi šiuo reglamentu ir specialiaisiais reglamentais, nustato skaidrias projektų atrankos ir įgyvendinimo taisykles ir procedūras.
5. Visa oficialia informacija valstybės narės ir Komisija keičiasi naudodamosi elektroninio keitimosi duomenimis sistema. Komisija įgyvendinimo aktais nustato reikalavimus ir sąlygas, kuriuos ta elektroninio keitimosi duomenimis sistema turi atitikti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

25 straipsnis

Kompetentingos valdžios institucijos

1. Šiame reglamente ir specialiuosiuose reglamentuose kompetentingos valdžios institucijos yra:
 - a) atsakinga institucija – atitinkamos valstybės narės viešojo sektoriaus įstaiga, kuri yra paskirtoji įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 straipsnio 3 dalyje, ir kuri vienintelė atsakinga už tinkamą nacionalinės programos valdymą ir kontrolę bei palaiko visus ryšius su Komisija;

- b) audito institucija – nacionalinė valdžios institucija arba įstaiga, kuri funkciškai nepriklausoma nuo atsakingos institucijos ir kuriai tenka atsakomybė kasmet paskelbti Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje nurodytą nuomonę;
- c) atitinkamais atvejais viena ar daugiau įgaliotųjų institucijų – viešoji arba privačioji įstaiga, kuri atlieka tam tikras atsakingos institucijos funkcijas atsakingos institucijos atsakomybe.
2. Kiekviena valstybė narė nustato taisykles, kuriomis reglamentuojami 1 dalyje nurodytų institucijų santykiai ir jų santykiai su Komisija.

26 straipsnis

Atsakingų institucijų paskyrimas

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie oficialų valstybių narių atsakingų institucijų, atsakingų už išlaidų valdymą ir kontrolę pagal šį reglamentą, paskyrimą ministerijų lygiu pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 straipsnio 3 dalį iš karto po to, kai patvirtinama nacionalinė programa.
2. Institucija paskiriama, kaip nurodyta 1 dalyje, jeigu ji atitinka šiame reglamente arba juo remiantis nustatytus paskyrimo kriterijus, susijusius su vidaus aplinka, kontrole, informavimu bei komunikacija ir stebėseną.
3. Atsakingos institucijos paskyrimas grindžiamas audito įstaigos, kuri gali būti audito institucija ir kuri įvertina, ar atsakinga institucija atitinka paskyrimo kriterijus, nuomone. Ta įstaiga gali būti savarankiška valstybės institucija, atsakinga už administravimo stebėseną, vertinimą ir auditą. Audito įstaiga veikia nepriklausomai nuo atsakingos institucijos ir vykdo savo darbą pagal tarptautiniu mastu pripažintus audito standartus. Pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 straipsnio 3 dalį valstybės narės savo sprendimą dėl paskyrimo gali pagrįsti tuo, kad valdymo ir kontrolės sistemos yra iš esmės tos pačios, kurios egzistavo ankstesniu laikotarpiu, ir ar funkcionavo veiksmingai. Jei esami audito ir kontrolės rezultatai rodo, kad paskirtosios įstaigos nebeatitinka paskyrimo kriterijų, valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamas užtikrinti, kad tų įstaigų užduočių vykdymo trūkumai būtų pašalinti, įskaitant paskyrimo panaikinimą.
4. Siekiant užtikrinti patikimą sistemos veikimą, Komisijai suteikiami įgaliojimai laikantis 58 straipsnio priimti deleguotuosius aktus, susijusius su:
- a) atsakingų institucijų paskyrimo būtiniausiomis sąlygomis, susijusiomis su vidaus aplinka, kontrole, informavimu bei komunikacija ir stebėseną, taip pat taisyklėmis dėl paskyrimo ir paskyrimo panaikinimo tvarkos;
- b) taisyklėmis, susijusiomis su priežiūra ir atsakingų institucijų paskyrimo peržiūros tvarka;
- c) atsakingų institucijų pareigomis, susijusiomis su viešąja intervencija, taip pat jų valdymo ir kontrolės pareigų turiniu.

27 straipsnis

Bendrieji atsakingų institucijų vykdomų patikrinimų principai

1. Kad užtikrintų tinkamą patikimumo lygį, atsakingos institucijos vykdo sistemingą administracinę kontrolę ir tokią kontrolę papildo patikrinimais vietoje, atitinkamais atvejais įskaitant išlaidų, susijusių su metinėse sąskaitose nurodytais paramos gavėjų pateiktais galutiniais mokėjimo prašymais, patikrinimus vietoje, apie kuriuos iš anksto nepranešama.
2. Atlikdama patikrinimus vietoje, atsakinga institucija tikrinamus paramos gavėjus atrenka iš paramos gavėjų visumos, prireikus sudarydama atsitiktinai atrinktų paramos gavėjų grupę ir rizikos laipsniu grindžiamą paramos gavėjų grupę, kad nustatytų tipinį klaidų lygį ir būtiniausią patikimumo lygį, tuo pačiu savo dėmesį sutelkdama ir į didžiausias klaidas.
3. Po kiekvieno patikrinimo vietoje atsakinga institucija parengia patikrinimo ataskaitą.

4. Jeigu nustatytos problemos yra sisteminio pobūdžio ir todėl dėl jų gali kilti pavojus kitiems projektams, atsakinga institucija užtikrina, kad būtų atliktas išsamesnis nagrinėjimas, be kita ko, prireikus, atlikti papildomi patikrinimai, siekiant nustatyti tokių problemų mastą ir tai, ar klaidų lygis viršija priimtina lygį. Atsakinga institucija imasi būtinų prevencinių ir taisomųjų priemonių ir praneša apie jas Komisijai Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 straipsnio 5 dalies b punkto pirmoje pastraipoje nurodytoje santraukoje.

5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina būtinas taisykles, kuriomis siekiama, kad šis straipsnis būtų taikomas vienodai. Tos taisyklės visų pirma gali būti susijusios su:

- a) taisyklėmis, taikomomis atsakingos institucijos atliekamiems administraciniais patikrinimams ir patikrinimams vietoje (įskaitant patikrinimus vietoje, apie kuriuos iš anksto nepranešama), kaip vykdomos pareigos ir kaip laikomasi įsipareigojimų bei tinkamumo finansuoti taisyklių, susijusių su šio reglamento ir specialiųjų reglamentų taikymu, įskaitant su patvirtinamųjų dokumentų saugojimo terminais susijusias taisykles;
- b) taisyklėmis dėl būtiniausio patikrinimų vietoje lygio, būtino veiksmingam rizikos valdymui užtikrinti, taip pat sąlygomis, kuriomis valstybės narės turi padidinti tokių patikrinimų skaičių arba gali jį sumažinti, jeigu valdymo ir kontrolės sistemos veikia tinkamai ir klaidų lygiai yra priimtini;
- c) ataskaitų dėl atliktų patikrinimų ir jų rezultatų teikimo taisyklėmis ir metodais.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

28 straipsnis

Mokėjimas paramos gavėjams

Atsakingos institucijos užtikrina, kad paramos gavėjai visą viešosios paramos sumą gautų kuo greičiau ir visa apimtimi. Neatimamos ir neišskaičiuojamos jokios sumos ir neimamas joks specialus mokestis ar kitas lygiavertį poveikį turintis mokestis, kuris sumažintų tas paramos gavėjams skirtas sumas.

29 straipsnis

Audito institucijos funkcijos

1. Siekdama pagrįsti pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 straipsnį pateiktą nuomonę, audito institucija užtikrina, kad būtų atliekamas valdymo ir kontrolės sistemų ir tinkamos išlaidų, nurodytų metinėse sąskaitose, imties auditas. Komisijai suteikiami įgaliojimai laikantis šio reglamento 58 straipsnio priimti deleguotuosius aktus dėl audito institucijų statuso ir sąlygų, kurias turi atitikti jų atliekamas auditas.

2. Jeigu auditą atlieka ne audito institucija, o kita įstaiga, audito institucija užtikrina, kad ta įstaiga turėtų pakankamų specializuotų ekspertinių žinių ir būtų pakankamai funkciškai nepriklausoma.

3. Audito institucija užtikrina, kad auditas atitinka tarptautiniu mastu pripažintus audito standartus.

30 straipsnis

Bendradarbiavimas su audito institucijomis

1. Komisija bendradarbiauja su audito institucijomis siekdama koordinuoti atitinkamus audito planus ir metodus ir kuo greičiau keičiasi atlikto valdymo ir kontrolės sistemų audito rezultatais, kad kontrolės išteklių būtų kuo geriau ir proporcingiau panaudoti bei būtų išvengta nepagrįsto darbo dubliavimosi.

2. Komisija ir audito institucijos reguliariai rengia posėdžius, kad pasikeistų nuomonėmis su valdymo ir kontrolės sistemų gerinimu susijusiais klausimais.

31 straipsnis

Komisijos atliekami patikrinimai ir auditas

1. Komisija remiasi turima informacija, įskaitant paskyrimo procedūrą, 44 straipsnyje nurodytą metinio likučio mokėjimo prašymą, metines įgyvendinimo ataskaitas ir nacionalinių bei Sąjungos įstaigų atliktą auditą, kad įvertintų, ar valstybės narės yra nustatiusios šį reglamentą atitinkančias valdymo ir kontrolės sistemas ir ar įgyvendinant nacionalines programas šios sistemos veikia veiksmingai.

2. Nedarant poveikio valstybių narių atliekamam auditui, Komisijos pareigūnai arba įgaliotieji Komisijos atstovai gali atlikti auditą arba patikrinimus vietoje, su sąlyga, kad kompetentingai nacionalinei institucijai apie tai pranešama bent prieš 12 darbo dienų, išskyrus skubius atvejus. Komisija laikosi proporcingumo principo atsižvelgdama į poreikį išvengti valstybių narių atliekamo audito ir patikrinimų nepagrįsto dubliavimosi, pavojaus Sąjungos biudžetui lygį ir poreikį kuo labiau sumažinti paramos gavėjams tenkančią administracinę naštą. Valstybės narės pareigūnai arba įgaliotieji atstovai gali dalyvauti tokiaame audite arba patikrinimuose.
3. Atliekant auditą ar patikrinimus visų pirma gali būti:
- tikrinama, ar nacionalinės programos ar jos dalies valdymo ir kontrolės sistemos veikia veiksmingai;
 - tikrinama, ar administracinė praktika atitinka Sąjungos taisykles;
 - tikrinama, ar yra reikiami patvirtinamieji dokumentai ir kokia jų sąsaja su veiksmais, remiamais pagal nacionalines programas;
 - tikrinamos sąlygos, kuriomis buvo vykdomi ir kontroliuojami veiksmai;
 - vertinamas veiksmų ir (arba) nacionalinės programos patikimas finansų valdymas.
4. Komisijos pareigūnai ar įgaliotieji Komisijos atstovai, tinkamai įgalioti atlikti auditą ar patikrinimus vietoje, gali susipažinti su visais reikiamais įrašais, dokumentais ir metaduomenimis, susijusiais su projektais ir technine pagalba arba valdymo ir kontrolės sistemomis, nepaisant to, kokioje laikmenoje jie saugomi. Komisijos prašymu valstybės narės pateikia Komisijai tokių įrašų, dokumentų ir metaduomenų kopijas. Šioje dalyje nurodyti įgaliojimai neturi poveikio nacionalinės teisės nuostatų, pagal kurias tam tikrus veiksmus atlieka tik specialiai pagal nacionalinės teisės aktus paskirti pareigūnai, taikymui. Komisijos pareigūnai ir įgaliotieji atstovai nedalyvauja, *inter alia*, gyvenamojoje vietoje atliekamuose apsilankymuose ar oficialiose asmenų apklausose pagal nacionalinės teisės aktus. Vis dėlto jie gali naudotis tokiu būdu gauta informacija, nedarant poveikio nacionalinių teismų kompetencijai ir visapusiškai gerbiant atitinkamų teisės subjektų pagrindines teises.
5. Komisijos prašymu ir atitinkamai valstybei narei sutikus papildomus veiksmų, kuriems taikomas šis reglamentas, patikrinimus arba tyrimus atlieka tos valstybės narės kompetentingos įstaigos. Tokiuose patikrinimuose gali dalyvauti Komisijos atstovai arba Komisijos įgalioti asmenys. Kad patikrinimai būtų atliekami geriau, atitinkamoms valstybėms narėms sutikus, tam tikriems patikrinimams ar tyrimams atlikti Komisija gali prašyti tų valstybių narių institucijų pagalbos.
6. Komisija gali reikalauti, kad valstybė narė imtųsi būtinų veiksmų, kad užtikrintų veiksmingą savo valdymo ir kontrolės sistemų veikimą arba išlaidų atitikimą taikomoms taisyklėms.

3 SKIRSNIS

Finansų valdymas

32 straipsnis

Biudžetiniai įsipareigojimai

- Sąjungos biudžetiniai įsipareigojimai dėl kiekvienos nacionalinės programos 2014 m. sausio 1 d.–2020 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu vykdomi metinėmis išmokomis.
- Komisijos sprendimas, kuriuo patvirtinama nacionalinė programa, yra finansavimo sprendimas, kaip apibrėžta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 84 straipsnyje, ir pranešus apie jį atitinkamai valstybei narei jis tampa teisiniu įsipareigojimu, kaip apibrėžta tame reglamente.
- Komisijai patvirtinus nacionalinę programą, nustatomas pirmosios išmokos biudžetinis įsipareigojimas dėl nacionalinės programos.
- Komisija vykdo biudžetinius įsipareigojimus dėl paskesnių išmokų iki kiekvienų metų gegužės 1 d., remdamasi šio straipsnio 2 dalyje nurodytu sprendimu, išskyrus tuos atvejus, kai taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 16 straipsnis.

33 straipsnis

Bendros mokėjimų taisyklės

1. Iš Sąjungos biudžeto nacionalinei programai skirtą įnašą Komisija moka pagal biudžeto asignavimus ir atsižvelgdama į turimą finansavimą. Kiekvienas mokėjimas priskiriamas atitinkamam seniausiam neįvykdytam biudžetiniam įsipareigojimui.
2. Mokėjimai vykdomi kaip pradinis išankstinis finansavimas, metinis išankstinis finansavimas, metinio likučio mokėjimai ir galutinio likučio mokėjimai.
3. Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 90 straipsnis.

34 straipsnis

Pradinio išankstinio finansavimo ir metinio likučio sumavimas

1. Bendra pradinio išankstinio finansavimo mokėjimo ir metinio likučio mokėjimų suma neviršija 95 % atitinkamai nacionalinei programai iš Sąjungos biudžeto skirto įnašo.
2. Kai pasiekama 95 % riba, valstybės narės gali toliau teikti mokėjimo prašymus Komisijai.

35 straipsnis

Išankstinio finansavimo susitarimai

1. Komisijai priėmus sprendimą, kuriuo patvirtinama nacionalinė programa, Komisija per keturis mėnesius paskirtajai atsakingai institucijai sumoka pradinę išankstinio finansavimo sumą už visą programavimo laikotarpį. Ta išankstinio finansavimo suma sudaro 4 % viso atitinkamai nacionalinei programai iš Sąjungos biudžeto skirto įnašo. Ji gali būti padalinta į dvi išmokas atsižvelgiant į turimą biudžetą.
2. Metinė išankstinio finansavimo suma, sudaranti 3 % viso atitinkamai nacionalinei programai iš Sąjungos biudžeto skirto įnašo, išmokama prieš 2015 m. vasario 1 d. 2016–2022 m. periodo metais ta suma sudaro 5 % viso atitinkamai nacionalinei programai iš Sąjungos biudžeto skirto įnašo.
3. Jei nacionalinė programa patvirtinama 2015 m. arba vėliau, pradinio išankstinio finansavimo ir metinio išankstinio finansavimo sumos išmokamos ne vėliau, kaip per 60 dienų po nacionalinės programos patvirtinimo, atsižvelgiant į turimą biudžetą.
4. Jeigu keičiamas nacionalinei programai skirtas visas įnašas iš Sąjungos biudžeto, pradinė ir metinio išankstinio finansavimo sumos atitinkamai patikslinamos ir nurodomos finansavimo sprendime.
5. Išankstinis finansavimas naudojamas mokėjimams nacionalinę programą įgyvendinantiems paramos gavėjams, taip pat kompetentingoms valdžios institucijoms su technine pagalba susijusioms išlaidoms padengti. Tais tikslais jis nedelsiant suteikiamas atsakingai institucijai.

36 straipsnis

Išankstinio finansavimo patvirtinimas sąskaitose

1. Sumokėta pradinio išankstinio finansavimo suma Komisijos sąskaitose visiškai patvirtinama pagal 40 straipsnį ne vėliau kaip užbaigus nacionalinę programą.
2. Sumokėta metinio išankstinio finansavimo suma Komisijos sąskaitose patvirtinama pagal 39 straipsnį.
3. Jeigu per 36 mėnesius nuo dienos, kurią Komisija išmoka pirmąją pradinio išankstinio finansavimo išmoką, neatsiunčiamas mokėjimo prašymas pagal 44 straipsnį, visa išmokėta išankstinio finansavimo suma grąžinama Komisijai.
4. Pradinio išankstinio finansavimo sumos palūkanos priskiriamos atitinkamai nacionalinei programai ir išskaičiuojamos iš galutinio mokėjimo prašyme nurodytos viešųjų išlaidų sumos.

*37 straipsnis***Pajamų vidaus asignavimas**

1. Šios pajamos laikomos vidaus asignuotosiomis pajamomis, kaip apibrėžta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 21 straipsnyje:

- i) sumos, kurios pagal šio reglamento 45 ir 47 straipsnius mokamos į Sąjungos biudžetą, įskaitant palūkanas;
- ii) sumos, kurios, užbaigus programas pagal pirmesnę daugiametę finansinę programą, mokamos į Sąjungos biudžetą, įskaitant palūkanas.

2. 1 dalyje nurodytos sumos mokamos į Sąjungos biudžetą ir pakartotinio panaudojimo atveju naudojamos visų pirma išlaidoms pagal specialiuosius reglamentus finansuoti.

*38 straipsnis***Finansinių metų apibrėžtis**

Šio reglamento tikslais finansiniai metai, kaip nurodyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 straipsnyje, apima apmokėtas išlaidas ir gautas pajamas, įrašytas į atsakingos institucijos sąskaitas laikotarpiu, kuris prasideda N-1 metų spalio 16 d. ir baigiasi N metų spalio 15 d.

*39 straipsnis***Metinio likučio mokėjimas**

1. Komisija išmoka metinį likutį remdamasi galiojančiu finansiniu planu, nacionalinės programos atitinkamų finansinių metų metinėmis sąskaitomis ir atitinkamu sprendimu dėl sąskaitų patvirtinimo.
2. Metinėse sąskaitose nurodomi atsakingos institucijos finansiniais metais atlikti mokėjimai (įskaitant su technine pagalba susijusius mokėjimus), kurių atžvilgiu įvykdyti 27 straipsnyje nurodyti kontrolės reikalavimai.
3. Atsižvelgiant į turimą biudžetą metinis likutis išmokamas ne vėliau kaip per šešis mėnesius po to, kai Komisija 44 straipsnio 1 dalyje ir 54 straipsnyje nurodytą informaciją ir dokumentus pripažįsta priimtinais ir kai patvirtinama paskutinė metinė sąskaita.

*40 straipsnis***Programos užbaigimas**

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d. pateikia šiuos dokumentus:
 - a) informaciją, reikalingą paskutinei metinei sąskaitai, pagal 44 straipsnio 1 dalį;
 - b) galutinio likučio mokėjimo prašymą ir
 - c) galutinę nacionalinės programos įgyvendinimo atskaitą, kaip nurodyta 54 straipsnio 1 dalyje.
2. Į paskutinę metinę sąskaitą įtraukiami laikotarpiu nuo 2022 m. spalio 16 d. iki 2023 m. birželio 30 d. atsakingos institucijos atlikti mokėjimai.
3. Gavusi 1 dalyje išvardytus dokumentus, Komisija išmoka galutinį likutį, remdamasi galiojančiu finansiniu planu, paskutine metine sąskaita ir atitinkamu sprendimu dėl sąskaitų patvirtinimo.
4. Atsižvelgiant į turimą biudžetą galutinis likutis išmokamas ne vėliau kaip iki vėlesniojo iš šių terminų: per tris mėnesius nuo galutinių finansinių metų sąskaitų patvirtinimo dienos arba per vieną mėnesį nuo galutinės įgyvendinimo atskaitos patvirtinimo dienos. Nedarant poveikio 52 straipsniui, per šešis mėnesius Komisija panaikina įsipareigojimus, susijusius su po likučio išmokėjimo likusiomis įsipareigotomis sumomis.

41 straipsnis

Mokėjimo termino pertraukimas

1. Mokėjimo terminą, pradedamą skaičiuoti po mokėjimo prašymo pateikimo, ne ilgiau kaip šešioms mėnesiams gali pertraukti įgaliotasis leidimus suteikiantis pareigūnas, kaip apibrėžta Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, jeigu įvykdoma bent viena iš šių sąlygų:

- a) dėl nacionalinės arba Sąjungos audito įstaigos pateiktos informacijos aiškiai matyti, kad esama svarbių valdymo ir kontrolės sistemos veikimo trūkumų;
- b) įgaliotasis leidimus suteikiantis pareigūnas turi atlikti papildomus patikrinimus, gavęs informacijos apie tai, kad mokėjimo prašyme nurodytos išlaidos susijusios su pažeidimu, turinčiu rimtų finansinių pasekmių;
- c) nepateiktas vienas ar daugiau dokumentų, reikalaujamų pagal 44 straipsnio 1 dalį.

Valstybė narė gali sutikti pertraukimo laikotarpį pratęsti papildomais trimis mėnesiais.

2. Įgaliotasis leidimus suteikiantis pareigūnas pertraukimą taiko tik tai mokėjimo prašyme nurodytų išlaidų daliai, kuriai turėjo poveikio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyti veiksniai, išskyrus atvejus, kai tokios išlaidų dalies nustatyti neįmanoma. Įgaliotasis leidimus suteikiantis pareigūnas nedelsdamas raštu informuoja valstybę narę ir atsakingą instituciją apie pertraukimo priežastį ir prašo ištaisyti padėtį. Įgaliotasis leidimus suteikiantis pareigūnas pertraukimą atšaukia iš karto, kai įvykdomos reikiamos priemonės.

42 straipsnis

Mokėjimų sustabdymas

1. Komisija gali sustabdyti viso metinio likučio ar jo dalies mokėjimą, jeigu:

- a) esama didelių nacionalinės programos valdymo ir kontrolės sistemos veiksmingo veikimo trūkumų, kurie kelia pavojų nacionalinei programai skirtam Sąjungos įnašui ir dėl kurių nebuvo imtasi taisomųjų priemonių;
- b) metinėse sąskaitose nurodytos išlaidos yra susijusios su pažeidimu, kuris turi rimtų finansinių pasekmių ir nebuvo pašalintas, arba
- c) valstybė narė nesiėmė reikiamų veiksmų padėčiai, dėl kurios taikomas pertraukimas pagal 41 straipsnį, ištaisyti.

2. Komisija gali nuspręsti sustabdyti viso arba dalies metinio likučio mokėjimą po to, kai suteikia atitinkamai valstybei narei galimybę pateikti savo pastabas.

3. Komisija nutraukia viso metinio likučio arba jo dalies mokėjimo sustabdymą, jeigu atitinkama valstybė narė ėmėsi būtinų priemonių, kad sustabdymas būtų nutrauktas.

43 straipsnis

euro naudojimas

1. Valstybių narių pateiktose nacionalinėse programose, išlaidų sąmatose, išlaidų suvestinėse, mokėjimo prašymuose, metinėse sąskaitose pateiktos sumos ir metinėse bei galutinėje įgyvendinimo ataskaitose pateiktos išlaidos nurodomos eurai.

2. Valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, nacionaline valiuta patirtas išlaidų sumas perskaičiuoja eurai. Tos sumos perskaičiuojamos eurai taikant Komisijos mėnesinį valiutos kursą, galiojantį tą mėnesį, kurį išlaidos buvo įtrauktos į atitinkamos nacionalinės programos atsakingos institucijos sąskaitas. Keitimo kursą Komisija kiekvieną mėnesį skelbia elektroniniu būdu.

3. Kai euro tampa valstybės narės valiuta, 2 dalyje nustatyta perskaičiavimo tvarka toliau taikoma visoms išlaidoms, į atsakingos institucijos sąskaitas įrašytoms iki fiksuoto nacionalinės valiutos ir euro perskaičiavimo kurso įsigaliojimo datos.

4 SKIRSNIS

Sąskaitų patvirtinimas ir finansinės pataisos

44 straipsnis

Metinio likučio mokėjimo prašymas

1. Kiekviena valstybė narė iki kitų metų, einančių po finansinių metų, vasario 15 d. pateikia Komisijai dokumentus ir informaciją, kurių reikalaujama pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 straipsnio 5 dalį. Pateikti dokumentai laikomi pateiktu metinio likučio mokėjimo prašymu. Atitinkamai valstybei narei pateikus pranešimą, vasario 15 d. terminą Komisija išimties tvarka gali pratęsti vėliausiai iki kovo 1 d. Valstybės narės gali atitinkamu lygiu skelbti tą informaciją.

2. Komisija gali paprašyti valstybės narės metinio sąskaitų patvirtinimo tikslais pateikti papildomos informacijos. Jeigu valstybė narė nepateikia prašomos informacijos iki Komisijos nustatyto jos pateikimo termino, Komisija gali priimti sprendimą dėl sąskaitų patvirtinimo remdamasi turima informacija.

3. Komisija įgyvendinimo aktais nustato pavyzdžius, pagal kuriuos rengiami 1 dalyje nurodyti dokumentai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

45 straipsnis

Metinis sąskaitų patvirtinimas

1. Iki kitų metų, einančių po finansinių metų, gegužės 31 d. Komisija priima sprendimą dėl kiekvienos nacionalinės programos metinių sąskaitų patvirtinimo. Sprendime dėl patvirtinimo atsižvelgiama į pateiktų metinių sąskaitų išsamumą, tikslumą ir teisingumą; šis sprendimas neturi poveikio vėlesnėms finansinėms pataisoms.

2. Komisija įgyvendinimo aktais nustato metinio sąskaitų patvirtinimo procedūros įgyvendinimo tvarką, susijusią su priemonėmis, kurių reikia imtis sprendimui priimti ir jam įgyvendinti, įskaitant susijusią su Komisijos ir valstybių narių keitimusi informacija ir terminais, kurių reikia laikytis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

46 straipsnis

Valstybių narių atliekamos finansinės pataisos

Valstybės narės atlieka finansines pataisas, kurių reikia atsižvelgiant į vykdančias nacionalines programas nustatytus pavienius ar sisteminius pažeidimus. Finansinėmis pataisomis atšaukiamas visas iš atitinkamo Sąjungos biudžeto skiriamas įnašas arba jo dalis. Valstybės narės atsižvelgia į pažeidimų pobūdį ir sunkumą, Sąjungos biudžeto finansinius nuostolius ir taiko proporcingą pataisą. Atšauktos ir susigrąžintos sumos bei jų palūkanos perskirstomos atitinkamai nacionalinei programai, išskyrus su Audito Rūmų ir Komisijos tarnybų, įskaitant OLAF, nustatytais pažeidimais susijusias sumas. Užbaigusi nacionalinę programą, atitinkama valstybė narė susigrąžintas sumas grąžina į Sąjungos biudžetą.

47 straipsnis

Komisijos atliekamas atitikties patvirtinimas ir finansinės pataisos

1. Komisija atlieka finansines pataisas, atšaukdama nacionalinei programai skirtą visą Sąjungos įnašą arba jo dalį ir susigrąžindama lėšas iš atitinkamos valstybės narės, kad iš Sąjungos lėšų nebūtų finansuojamos išlaidos, kuriomis pažeidžiama taikoma teisė, įskaitant atvejus, kai pažeidimai susiję su Komisijos arba Audito Rūmų nustatytais valstybių narių valdymo ir kontrolės sistemų trūkumais.

2. Pažeidus taikomą teisę finansinės pataisos atliekamos tik Komisijai deklaruotų išlaidų atžvilgiu ir tik tuo atveju, jeigu įvykdoma viena iš šių sąlygų:

- a) pažeidimas turėjo įtakos projekto pagal nacionalinę programą atrankai arba tais atvejais, kai dėl pažeidimo pobūdžio to poveikio neįmanoma nustatyti, yra didelė rizika, kad pažeidimas tokį poveikį turėjo;
- b) pažeidimas turėjo įtakos išlaidų sumai, pateiktai atlyginti iš Sąjungos biudžeto, arba tais atvejais, kai dėl pažeidimo pobūdžio neįmanoma nustatyti jo finansinio poveikio, tačiau yra didelė rizika, kad pažeidimas tokį poveikį turėjo.

3. Priimdama sprendimą dėl finansinės pataisos pagal 1 dalį Komisija laikosi proporcingumo principo atsižvelgdama į taikomos teisės pažeidimo pobūdį bei sunkumą ir jo finansines pasekmes Sąjungos biudžetui.

4. Prieš priimant sprendimą dėl atsisakymo finansuoti Komisijos išvados ir valstybės narės paaiškinimai teikiami raštu; po to abi šalys stengiasi susitarti dėl veiksmų, kurių reikia imtis.

5. Negalima atsisakyti finansuoti:

- a) išlaidų, kurias atsakinga institucija patyrė daugiau kaip prieš 36 mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo valstybei narei apie išvadas;
- b) daugiamečių veiksmų, vykdomų pagal nacionalines programas, išlaidų, jeigu galutinė paramos gavėjo pareiga įvykdyta daugiau kaip prieš 36 mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo valstybei narei apie išvadas;
- c) b punkte nepaminėtų pagal nacionalines programas vykdomų veiksmų išlaidų, kurioms padengti atsakinga institucija mokėjimą arba, atitinkamu atveju, galutinį mokėjimą atliko daugiau kaip prieš 36 mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo valstybei narei apie išvadas.

6. Komisija įgyvendinimo aktais nustato atitikties patvirtinimo procedūros tvarką, susijusią su priemonėmis, kurių reikia imtis sprendimui priimti ir jam įgyvendinti, įskaitant susijusią su Komisijos ir valstybių narių keitimusi informacija ir terminais, kurių privaloma laikytis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

48 straipsnis

Valstybių narių pareigos

Komisija finansines pataisas atlieka nepažeisdama valstybės narės pareigos siekti susigrąžinti sumas pagal šio reglamento 21 straipsnio h punktą ir susigrąžinti valstybės pagalbą, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, ir pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 14 straipsnį.

49 straipsnis

Gražinimas

1. Visos Sąjungos biudžetui gražintinos sumos gražinamos iki pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 80 straipsnį parengtame vykdomajame rašte sumoms išieškoti nurodyto termino. Tas mokėjimo terminas yra paskutinė antro mėnesio po vykdomojo rašto išdavimo diena.

2. Uždelsus gražinti sumą nustatomi delspinigiai, kurie skaičiuojami nuo mokėjimo termino iki faktinio mokėjimo dienos. Tokių delspinigių dydis apskaičiuojamas prie Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms to mėnesio, kurį sueina mokėjimo terminas, pirmą darbo dieną taikomos normos pridėjus 1,5 procentinio punkto.

⁽¹⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

5 SKIRSNIS

Įsipareigojimų panaikinimas

50 straipsnis

Principai

1. Nacionalinėms programoms taikoma įsipareigojimų panaikinimo procedūra, grindžiama principu, kad iki antrų metų, einančių po biudžetinio įsipareigojimo nustatymo, gruodžio 31 d. su įsipareigojimu susijusių sumų nepadengus 35 straipsnyje nurodyto pradinio ir metinio išankstinio finansavimo lėšomis ir jų nenurodžius pagal 44 straipsnį nustatytame mokėjimo prašyme, tos sumos yra panaikinamos. Įsipareigojimų panaikinimo tikslu Komisija sumą apskaičiuoja prie kiekvieno 2015–2020 m. biudžetinio įsipareigojimo pridėdama po vieną šeštąjį metinio biudžetinio įsipareigojimo, susijusio su 2014 m. visu metiniu įnašu.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, įsipareigojimo panaikinimo terminai netaikomi metiniam biudžetiniam įsipareigojimui, susijusiam su 2014 m. visu metiniu įnašu.
3. Nukrypstant nuo 1 dalies, jeigu pirmasis metinis biudžetinis įsipareigojimas yra susijęs su 2015 m. visu metiniu įnašu, įsipareigojimo panaikinimo terminai netaikomi metiniam biudžetiniam įsipareigojimui, susijusiam su 2015 m. visu metiniu įnašu. Tokiais atvejais Komisija sumą pagal 1 dalį apskaičiuoja prie kiekvieno 2016–2020 m. biudžetinio įsipareigojimo pridėdama po vieną penktąjį metinio biudžetinio įsipareigojimo, susijusio su 2015 m. visu metiniu įnašu.
4. Su paskutiniais laikotarpio metais susijęs įsipareigojimas panaikinamas laikantis programų užbaigimo taisyklių.
5. Visi įsipareigojimai, neįvykdyti paskutinę dieną, kurią išlaidos dar laikomos tinkamomis finansuoti, kaip nurodyta 17 straipsnio 3 dalyje, ir dėl kurių per šešis mėnesius nuo tos dienos atsakinga institucija nepateikė mokėjimo prašymo, automatiškai panaikinami.

51 straipsnis

Įsipareigojimų panaikinimo išimtys

1. Iš panaikinamų įsipareigojimų sumos atimamos sumos, kurių atsakinga institucija negalėjo deklaruoti Komisijai dėl šių priežasčių:
 - a) veiksmai sustabdyti dėl teismo proceso arba sustabdomąjį poveikį turinčio administracinio skundo, arba
 - b) dėl *force majeure* aplinkybių, kurios turi didelį poveikį visos nacionalinės programos ar jos dalies įgyvendinimui. *Force majeure* aplinkybės nurodančios atsakingos institucijos turi įrodyti tiesioginį *force majeure* aplinkybių poveikį visos nacionalinės programos arba jos dalies įgyvendinimui.

Atimti šias sumas galima prašyti vieną kartą, jei sustabdymas arba *force majeure* aplinkybės truko iki vienerių metų. Jei sustabdymas arba *force majeure* aplinkybės truko daugiau kaip vienerius metus atimti sumas galima prašyti kelis kartus pagal tai, kiek truko *force majeure* aplinkybės, arba pagal tai, kiek metų praėjo nuo teismo ar administracinio sprendimo sustabdyti veiksmo įgyvendinimą datos iki galutinio teismo ar administracinio sprendimo datos.

2. Valstybė narė ne vėliau kaip sausio 31 d. pateikia Komisijai 1 dalyje nurodytą informaciją apie išimtis dėl sumų, kurias reikėjo deklaruoti iki praėjusių metų pabaigos.
3. Apskaičiuojant automatiškai panaikinamų įsipareigojimų sumą neatsižvelgiama į biudžeto įsipareigojimų dalį, dėl kurios buvo pateiktas mokėjimo prašymas, bet Komisija su ja susijusį mokėjimą sumažino arba sustabdė N + 2 metų gruodžio 31 d.

52 straipsnis

Procedūra

1. Jei esama pavojaus, kad įsipareigojimai bus panaikinti pagal 50 straipsnį, Komisija kuo greičiau apie tai informuoja valstybes nares.

2. Komisija, remdamasi sausio 31 d. turima informacija, informuoja atsakingą instituciją apie tai, kokia išpareigojimų suma bus panaikinta pagal turimą informaciją.
3. Atitinkama valstybė narė per du mėnesius pritaria panaikintų išpareigojimų sumai arba pateikia savo pastabas.
4. Komisija ne vėliau kaip per devynis mėnesius po paskutinio termino, kuris nustatomas taikant 1–3 dalis, automatiškai panaikina išpareigojimus.
5. Automatiško išpareigojimų panaikinimo atveju atitinkamai nacionalinei programai skirtas tų metų įnašas iš Sąjungos biudžeto sumažinamas automatiškai panaikintų išpareigojimų suma. Jeigu valstybė narė nepateikia patikslinto finansinio plano, finansavimo plane numatytas Sąjungos įnašas sumažinamas *pro rata*.

V SKYRIUS

INFORMAVIMAS, KOMUNIKACIJA, STEBĖSENA, VERTINIMAS IR ATASKAITŲ TEIKIMAS

53 straipsnis

Informavimas ir viešumas

1. Valstybės narės ir atsakingos institucijos atsako už:
 - a) interneto svetainę arba portalą, kur pateikiama informacija apie tos valstybės narės nacionalines programas ir prieigą prie jų;
 - b) potencialių paramos gavėjų informavimą apie finansavimo galimybes pagal nacionalinę programą;
 - c) Sąjungos piliečių informavimą apie specialiųjų reglamentų vaidmenį ir juos įgyvendinant pasiektus rezultatus vykdant informavimo ir komunikacijos apie nacionalinių programų rezultatus bei poveikį veiksmus.
2. Valstybės narės užtikrina skaidrų nacionalinių programų įgyvendinimą ir sudaro bei pildo pagal kiekvieną nacionalinę programą remiamų veiksmų sąrašą, kuris pateikiamas interneto svetainėje arba portale. Veiksmų sąrašė pateikiama atnaujinta informacija apie galutinius paramos gavėjus, projektų pavadinimus ir jiems skirtas Sąjungos finansavimo sumas.
3. Informacija paprastai skelbiama viešai, išskyrus atvejus, kai prieiga prie jos ribojama dėl konfidencialaus jos pobūdžio, visų pirma kai ji susijusi su saugumu, viešąja tvarka, nusikalstamų veikų tyrimu ir asmens duomenų apsauga.
4. Komisijai suteikiami įgaliojimai laikantis 58 straipsnio priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos taisyklės, susijusios su visuomenei skirtomis informavimo bei viešinimo priemonėmis ir paramos gavėjams skirtomis informavimo priemonėmis.
5. Komisija priima įgyvendinimo aktais apibrėžia informavimo ir viešinimo priemonių technines charakteristikas. Tuos įgyvendinimo aktus Komisija priima laikydamasi 59 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

54 straipsnis

Įgyvendinimo ataskaitos

1. Ne vėliau kaip 2016 m. kovo 31 d. ir ne vėliau kaip kiekvienų paskesnių metų (įskaitant 2022 m.) kovo 31 d. atsakinga institucija pateikia Komisijai kiekvienos nacionalinės programos įgyvendinimo ankstesniais finansiniais metais metinę ataskaitą ir gali tą informaciją tinkamu lygmeniu paskelbti. 2016 m. teikiama ataskaita apima 2014 ir 2015 finansinius metus. Valstybė narė galutinę nacionalinių programų įgyvendinimo ataskaitą pateikia iki 2023 m. gruodžio 31 d.
2. Metinėse įgyvendinimo ataskaitose pateikiama informacija apie:
 - a) nacionalinės programos įgyvendinimą nurodant finansinius duomenis ir rodiklius;
 - b) visus reikšmingus klausimus, kurie turi poveikį nacionalinės programos įgyvendinimo rezultatams.

3. Atsižvelgiant į laikotarpio vidurio peržiūrą, kaip nurodyta 15 straipsnyje, 2017 m. teikiamoje metinėje įgyvendinimo ataskaitoje pateikiama ir įvertinama:

- a) 2 dalyje nurodyta informacija;
- b) pažanga siekiant nacionalinėse programose nustatytų tikslų, prie kurių prisidedama įnašu iš Sąjungos biudžeto;
- c) atitinkamų partnerių dalyvavimas, kaip nurodyta 12 straipsnyje.

4. 2020 m. teikiamoje metinėje įgyvendinimo ataskaitoje ir galutinėje įgyvendinimo ataskaitoje be 2 dalyje nurodytos informacijos ir vertinimo pateikiama informacija apie pažangą siekiant nacionalinės programos tikslų ir pažangos vertinimas, atsižvelgiant į 13 straipsnio 1 dalyje nurodyto politinio dialogo rezultatus.

5. 1–4 dalyse nurodytos metinės įgyvendinimo ataskaitos laikomos priimtiniomis, jeigu jose pateikiama visa tose dalyse nurodyta informacija. Komisija per 15 darbo dienų nuo metinės įgyvendinimo ataskaitos gavimo atitinkamai valstybei narei praneša, jei ataskaita nepriimtina, o jei to nepadaro, ataskaita laikoma priimtina.

6. Komisija savo pastabas dėl metinės įgyvendinimo ataskaitos atitinkamai valstybei narei pateikia per du mėnesius nuo metinės įgyvendinimo ataskaitos gavimo dienos. Jei Komisija per šį terminą pastabų nepateikia, ataskaitos laikomos priimtiniomis.

7. Komisija gali pateikti pastabas dėl atsakingos institucijos metinėje įgyvendinimo ataskaitoje nurodytų klausimų, turinčių poveikį nacionalinės programos įgyvendinimui. Jei tokios pastabos pateikiamos, atsakinga institucija pateikia visą su tomis pastabomis susijusią informaciją ir atitinkamais atvejais informuoja Komisiją apie tai, kokių priemonių imtasi. Komisija informuojama ne vėliau kaip per tris mėnesius po tokių pastabų pateikimo.

8. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina pavyzdžius, pagal kuriuos rengiamos metinės ir galutinės įgyvendinimo ataskaitos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros.

55 straipsnis

Bendra stebėsenos ir vertinimo sistema

1. Komisija, prireikus bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, nuolatos stebi, kaip įgyvendinamas šis reglamentas ir specialieji reglamentai.

2. Komisija partnerystės su valstybėmis narėmis pagrindu pagal 57 straipsnį vertina, kaip įgyvendinami specialieji reglamentai.

3. Nustatoma bendra stebėsenos ir vertinimo sistema, siekiant įvertinti veiksmų reikalingumą, veiksmingumą, efektyvumą, pridėtinę vertę ir tvarumą, supaprastinti administracines procedūras ir sumažinti administracinę naštą, atsižvelgiant į šio reglamento ir specialiųjų reglamentų tikslus, ir nustatyti šio reglamento bei specialiųjų reglamentų, kuriais prisidedama prie laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės kūrimo, taikymo rezultatus.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai laikantis 58 straipsnio priimti deleguotuosius aktus, kuriais toliau plėtojama bendra stebėsenos ir vertinimo sistema.

5. Valstybės narės pateikia Komisijai informaciją, būtiną šio reglamento ir specialiųjų reglamentų įgyvendinimui stebėti ir vertinti.

6. Komisija taip pat nagrinėja, kaip pagal specialiuosius reglamentus vykdomi veiksmai papildo kitų atitinkamų Sąjungos politikos sričių, priemonių ir iniciatyvų veiksmus.

7. Komisija ypatingą dėmesį skiria su trečiosiomis šalimis susijusių veiksmų ir programų, vykdomų pagal 8 straipsnį, stebėsenai ir vertinimui.

56 straipsnis

Valstybių narių atliekamas nacionalinių programų vertinimas

1. Valstybės narės atlieka 57 straipsnio 1 dalyje nurodytus vertinimus. Vertinimu, kuris turi būti atliekamas 2017 m., prisidedama gerinant nacionalinių programų rengimo kokybę ir įgyvendinimą remiantis bendra stebėsenos ir vertinimo sistema.

2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikoma 1 dalyje nurodytiems vertinimams reikalingų duomenų, įskaitant duomenis, susijusius su bendros stebėsenos ir vertinimo sistemos rodikliais, rengimo ir rinkimo tvarka.

3. 57 straipsnio 1 dalyje nurodytus vertinimus atlieka nuo atsakingų institucijų, audito institucijų ir įgaliotųjų institucijų funkcinio požiūriu nepriklausomi ekspertai. Tie ekspertai gali būti susiję su savarankiška valstybės institucija, atsakinga už administravimo stebėseną, vertinimą ir auditą. Komisija pateikia gaires, kaip atlikti vertinimus.

4. 57 straipsnio 1 dalyje nurodyti vertinimai visa apimtimi skelbiami viešai, išskyrus atvejus, kai prieiga prie informacijos ribojama dėl konfidencialaus jos pobūdžio, visų pirma kai ji susijusi su saugumu, viešąja tvarka, nusikalstamų veikų tyrimu ir asmens duomenų apsauga.

57 straipsnis

Valstybių narių ir Komisijos teikiamos vertinimo ataskaitos

1. Pagal bendrą stebėsenos ir vertinimo sistemą valstybės narės Komisijai pateikia:

a) iki 2017 m. gruodžio 31 d. – tarpinio vertinimo ataskaitą dėl veiksmų pagal nacionalines programas įgyvendinimo ir pažangos siekiant nacionalinių programų tikslų;

b) iki 2023 m. gruodžio 31 d. – *ex post* vertinimo ataskaitą dėl veiksmų pagal nacionalines programas poveikio.

2. Remdamasi 1 dalyje nurodytomis ataskaitomis, Komisija Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui pateikia:

a) iki 2018 m. birželio 30 d. – tarpinę vertinimo ataskaitą dėl šio reglamento ir specialiųjų reglamentų įgyvendinimo Sąjungos lygiu. Į tą tarpinę vertinimo ataskaitą taip pat įtraukiamas laikotarpio vidurio peržiūros, atliktos pagal šį reglamentą ir specialiuosius reglamentus, įvertinimas;

b) iki 2024 m. birželio 30 d., užbaigus nacionalines programas – *ex post* vertinimo ataskaitą dėl šio reglamento ir specialiųjų reglamentų poveikio.

3. Komisijos *ex post* vertinime taip pat nagrinėjamas specialiųjų reglamentų poveikis laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės plėtojimui, atsižvelgiant į tai, kaip specialiaisiais reglamentais prisidedama siekiant šių tikslų:

a) plėtoti bendrą sienų apsaugos kultūrą, teisėsaugos bendradarbiavimą ir krizių valdymą;

b) veiksmingai valdyti migracijos į Sąjungą srautus;

c) tobulinti bendrą Europos prieglobsčio sistemą;

- d) užtikrinti teisingas ir vienodas sąlygas trečiųjų šalių piliečiams;
- e) užtikrinti valstybių narių solidarumą ir bendradarbiavimą sprendžiant migracijos ir vidaus saugumo klausimus;
- f) nustatyti bendrą Sąjungos požiūrį į migraciją ir saugumą, susijusį su trečiosiomis šalimis.

4. Visos vertinimo ataskaitos pagal šį straipsnį skelbiamos visa apimtimi, išskyrus atvejus, kai prieiga prie informacijos ribojama dėl konfidencialaus jos pobūdžio, visų pirma kai ji susijusi su saugumu, viešąja tvarka, nusikalstamų veikų tyrimu ir asmens duomenų apsauga.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

58 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 5 straipsnio 5 dalyje, 26 straipsnio 4 dalyje, 29 straipsnio 1 dalyje, 53 straipsnio 4 dalyje ir 55 straipsnio 4 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. gegužės 21 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Igaliojimai savaimė pratęsimi trejų metų laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 5 dalyje, 26 straipsnio 4 dalyje, 29 straipsnio 1 dalyje, 53 straipsnio 4 dalyje ir 55 straipsnio 4 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 5 straipsnio 5 dalį, 26 straipsnio 4 dalį, 29 straipsnio 1 dalį, 53 straipsnio 4 dalį ir 55 straipsnio 4 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsimas dviem mėnesiais.

59 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo ir Vidaus saugumo fondo komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei Komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima, išskyrus šio reglamento 14 straipsnio 4 dalį, 24 straipsnio 5 dalį, 45 straipsnio 2 dalį, 47 straipsnio 6 dalį ir 53 straipsnio 5 dalį.

60 straipsnis

Peržiūra

Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos pasiūlymu, nė vėliau kaip 2020 m. birželio 30 d. peržiūri šį reglamentą.

61 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 515/2014

2014 m. balandžio 16 d.

kuriuo kaip Vidaus saugumo fondo dalis nustatoma išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemonė ir panaikinamas Sprendimas Nr. 574/2007/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 77 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastą teisėkūros procedūrą ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Sąjunga turėtų siekti tikslo užtikrinti aukštą saugumo lygį laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 67 straipsnio 3 dalį, *inter alia*, imdamasi asmenų vykdomo vidaus sienų kirtimo ir išorės sienų patikrinimų bendrų priemonių ir vykdydama bendrą vizų politiką, kuri sudaro vienodos linkmės daugiasluoksnią sistemą, pagal kurią sukuriama sąlyga keistis duomenimis ir užtikrinamas visapusiškas informuotumas apie padėtį ir kuri yra skirta teisėtam keliavimui palengvinti ir neteisėtos imigracijos klausimui spręsti;
- (2) Sąjunga turi laikytis nuoseklesnio požiūrio į vidaus ir išorės aspektus, susijusius su migracijos valdymu ir vidaus saugumu, ir turėtų susieti kovą su neteisėta imigracija ir Sąjungos išorės sienų saugumo gerinimą, taip pat geriau bendradarbiauti ir palaikyti dialogą su trečiosiomis šalimis siekiant spręsti neteisėtos imigracijos klausimą ir skatinti teisėtą migraciją;
- (3) būtina plėtoti integruotą požiūrį į problemas, kylančias dėl didelio migracijos ir prieglobsčio prašymų skaičiaus, ir į Sąjungos išorės sienų valdymą ir numatyti biudžetą ir tinkamus išteklius, kad būtų galima reaguoti ekstremaliųjų situacijų atvejais gerbiant žmogaus teises ir laikantis visų valstybių narių solidarumo principo, kartu atsižvelgiant į nacionalinius įsipareigojimus ir užtikrinant aiškų užduočių pasidalijimą;
- (4) 2010 m. vasario mėn. Tarybos priimta Europos Sąjungos vidaus saugumo strategija (toliau – Vidaus saugumo strategija) – tai bendra darbotvarkė siekiant spręsti šias bendras saugumo problemas. 2010 m. lapkričio mėn. Komisijos paskelbtame komunikate „ES vidaus saugumo strategijos įgyvendinimas“ pagal strategijos principus ir gaires numatyti konkretūs veiksmai ir nustatyti penki strateginiai tikslai: išardyti tarptautinius nusikaltėlių tinklus, užkirsti kelią terorizmui ir išspręsti radikalizmo skatinimo ir verbavimo problemą, padidinti piliečių ir įmonių saugumą elektroninėje erdvėje, stiprinti saugumą sienų valdymo priemonėmis ir didinti Europos gebėjimą įveikti krizes ir nelaimes;
- (5) pagal Vidaus saugumo strategiją laisvė, saugumas ir teisingumas yra tikslai, kurių turėtų būti siekiama vienu metu ir, norint užtikrinti laisvę ir teisingumą, saugumo visada reikėtų siekti remiantis Sutartyse numatytais principais, teisinės valstybės principu ir Sąjungos įsipareigojimais, susijusiais su pagrindinėmis teisėmis;
- (6) pagrindiniai principai, kuriais reikėtų vadovautis įgyvendinant Vidaus saugumo strategiją, – tai valstybių narių tarpusavio solidarumas, aiškus užduočių pasidalijimas, pagarba pagrindinėms laisvėms bei žmogaus teisėms ir teisei valstybei, didelis dėmesys pasaulinei perspektyvai ir ryšys su išorės saugumu, nuoseklumas ir suderinamumas su Sąjungos užsienio politikos tikslais, nustatytais Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 21 straipsnyje;
- (7) norėdama paskatinti Vidaus saugumo strategijos įgyvendinimą ir užtikrinti, kad ji iš tiesų būtų taikoma, Sąjunga turėtų suteikti valstybėms narėms tinkamą finansinę paramą įsteigdama Vidaus saugumo fondą (toliau – fondas);

⁽¹⁾ OL C 299, 2012 10 4, p. 108.⁽²⁾ OL C 277, 2012 9 13, p. 23.⁽³⁾ 2014 m. kovo 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.

- (8) dėl SESV V antraštinės dalies teisinių ypatumų teisiškai neįmanoma fondo įsteigti kaip vienos finansinės priemonės. Todėl fondą reikėtų steigti kaip išsamią Sąjungos finansinės paramos srityje sistemą, apimančią išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemonę (toliau – priemonė), nustatomą šiuo reglamentu, ir policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonę, nustatomą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu Nr. 513/2014 ⁽¹⁾. Šią išsamią sistemą reikėtų papildyti remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu Nr. 514/2014 ⁽²⁾, kuriuo šiame reglamente reikėtų remtis kalbant apie programavimo, finansų valdymo, valdymo ir kontrolės, sąskaitų patvirtinimo, programų baigimo, atskaitomybės ir vertinimo nuostatas;
- (9) nauja finansavimo vidaus reikalų srityje dviejų ramsčių struktūra turėtų padėti supaprastinti, racionalizuoti ir konsoliduoti tos srities finansavimą ir padidinti jo skaidrumą. Turėtų būti siekiama sąveikos, suderinamumo ir papildomumo su kitais fondais ir programomis, taip pat atvejais, kai skiriamas finansavimas bendriems tikslams. Visgi reikėtų vengti skirtingų finansavimo priemonių dubliavimosi;
- (10) kad būtų pasiekti šiame reglamente nustatyti bendrieji ir konkretūs tikslai, fondas turėtų atitikti didesnio lankstumo ir supaprastinimo poreikį, tačiau sykiu turėtų būti laikomasi nuspėjamumo reikalavimų ir užtikrinamas teisingas ir skaidrus išteklių paskirstymas;
- (11) pagrindiniai fondo naudojimo principai – priemonių veiksmingumas ir lėšų naudojimo kokybė. Be to, fondas turėtų būti naudojamas kuo veiksmingiau ir patogiausiomis sąlygomis;
- (12) panaudojant fondą ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas valstybėms narėms, kurios dėl savo geografinės padėties susiduria su neproporcingai didele migracijos srautų keliama našta;
- (13) pagrindinis bendros išorės sienų valdymo politikos komponentas yra valstybių narių ir Sąjungos tarpusavio solidarumas ir atsakomybės pasidalijimas;
- (14) fondu reikėtų išreikšti solidarumą teikiant finansinę paramą valstybėms narėms, taikančioms visas Šengeno išorės sienų nuostatas, ir valstybėms narėms, kurios rengiasi visateisiškai dalyvauti Šengeno sistemoje, ir juo valstybės narės turėtų naudotis siekdamos Sąjungos bendros išorės sienų valdymo politikos interesų;
- (15) valstybės narės tam, kad prisidėtų siekiant bendrojo fondo tikslo, turėtų užtikrinti, kad jų nacionalinėse programose būtų atsižvelgiama į konkrečius priemonės tikslus ir kad išteklių tikslams pasiekti būtų paskirstyti proporcingai atsižvelgiant į problemas ir poreikius ir taip užtikrinama galimybė juos pasiekti. Jei nacionalinėje programoje nenumatyta, kaip siekti vieno iš konkrečių tikslų, arba jei skiriama mažiau lėšų nei šiame reglamente nustatyti mažiausi procentiniai jų dydžiai, atitinkama valstybė narė programoje turėtų pateikti pagrindimą;
- (16) norint įvertinti fondo pasiekimus, turėtų būti nustatyti su kiekvienu priemonės konkrečiu tikslu susiję bendri rodikliai. Dėl to, kad konkrečių tikslų įgyvendinimas vertinamas naudojant bendrus rodiklius, su tais rodikliais susijusių veiksmų įgyvendinimas netampa privalomas;
- (17) valstybės narės dalyvavimas neturėtų sutapti su jos dalyvavimu taikant laikiną finansinę Sąjungos priemonę, kuria valstybėms narėms padedama finansuoti, *inter alia*, veiksmus, vykdomus prie naujų Sąjungos išorės sienų, skirtus Šengeno sienų, vizų ir išorės sienų kontrolės *acquis* įgyvendinti;
- (18) priemonę reikėtų grįsti pajėgumų stiprinimu padedant Išorės sienų fondui 2007–2013 m. laikotarpiui, įsteigiamam Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 574/2007/EB ⁽³⁾, ir ją reikėtų plėsti atsižvelgiant į įvykių raidą;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 513/2014, kuriuo kaip Vidaus saugumo fondo dalis nustatoma policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonė ir panaikinamas Tarybos sprendimas 2007/125/TVR (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 93).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 514/2014, kuriuo nustatomos Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo bendrosios nuostatos ir policijos bendradarbiavimo, kovos su nusikalstamumu ir jo prevencijos, taip pat krizių valdymo finansinės paramos priemonės bendrosios nuostatos (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 112).

⁽³⁾ 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 574/2007/EB dėl Išorės sienų fondo 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo (OL L 144, 2007 6 6, p. 22).

- (19) pagal Šengeno sienų ir vizų *acquis* atlikdamos užduotis prie išorės sienų ir konsultuose, valstybės narės vykdo veiklą Šengeno erdvėje visų kitų valstybių narių labui ir jų vardu, taigi Sąjungai teikia viešąją paslaugą. Priemonė turėtų padėti remti veiklos išlaidas, susijusias su sienų kontrole ir vizų politika, ir suteikti valstybėms narėms galimybę išlaikyti pajėgumus, kurie yra itin svarbūs teikiant šią paslaugą visų labui. Tokia paramą sudaro visų konkrečių išlaidų, susijusių su tikslų pagal priemonę įgyvendinimu, padengimas, ir ji turėtų būti sudėtinė nacionalinių programų dalis;
- (20) priemonė turėtų papildyti ir sustiprinti operatyvinio bendradarbiavimo plėtojimo veiklą, vykdomą prižiūrint Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrai, įsteigta Reglamentu (EB) Nr. 2007/2004 ⁽¹⁾ (toliau – agentūra FRONTEX), įskaitant naują veiklą, vykdomą atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1168/2011 ⁽²⁾ atliktus pakeitimus, ir taip dar labiau padidinti valstybių narių, kontroliuojančių išorės sienas visos Šengeno erdvės labui ir jos vardu, tarpusavio solidarumą. Tai, be kita ko, reiškia, kad valstybės narės, rengdamos savo nacionalines programas, turėtų atsižvelgti į analitines priemones ir veiklos ir technines gaires, kurias parengė agentūra FRONTEX, taip pat į parengtą mokymo programą, t. y. bendrąją pagrindinę sienos apsaugos pareigūnų mokymo pagrindinių teisių ir galimybių gauti tarptautinę apsaugą srityje programą ir jos elementus. Komisija konsultuojasi su agentūra FRONTEX valstybių narių pateiktų nacionalinių programų projektų klausimais ir visų pirma veiklos, finansuojamos teikiant veiklos paramą, klausimais tam, kad būtų užtikrintas agentūros FRONTEX užduoties ir valstybių narių pareigos vykdyti išorės sienų kontrolę ir stebėjimą papildomumas ir nuoseklumas ir būtų išvengta neefektyvaus lėšų panaudojimo;
- (21) priemonę reikėtų įgyvendinti visapusiškai atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintas teises ir principus, laikantis Sąjungos tarptautinių įsipareigojimų ir nedarant poveikio konkrečių nuostatų dėl teisės į prieglobstį ir tarptautinę apsaugą taikymui;
- (22) siekiant stiprinti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę būtina vienoda ir aukštos kokybės išorės sienų kontrolė. Vadovaujantis Sąjungos bendraisiais standartais, priemonė turėtų paremti su išorės sienų valdymu susijusias priemones, įgyvendinamas pagal keturių ramsčių prieigos kontrolės modelį, kuris apima trečiojoje šalyje taikomas priemones, bendradarbiavimą su kaimyninėmis šalimis, sienų kontrolės priemones ir kontrolės priemones, taikomas laisvo judėjimo erdvėje, kad būtų galima užkirsti kelią neteisėtai imigracijai ir tarpvalstybiniam nusikaltamumui Šengeno erdvėje;
- (23) pagal ES sutarties 3 straipsnį taikant priemonę turėtų būti remiama veikla, kuria užtikrinama vaikų, kuriems kyla pavojus prie išorės sienų, apsauga. Visų pirma, jei įmanoma, valstybės narės, vykdydamos veiksmus, ypač didelį dėmesį turėtų skirti pažeidžiamų asmenų, ypač vaikų ir nelydimų nepilnamečių, tapatybės nustatymui, skubiai jiems teikiamai pagalbai ir nukreipimui į apsaugos tarnybas;
- (24) siekiant pagal Vidaus saugumo strategiją užtikrinti vienodą, kokybišką išorės sienų kontrolę ir palengvinti teisėtą keliavimą per išorės sienas, priemonė turėtų padėti plėtoti Europos bendrą integruotą sienų valdymo sistemą. Ta sistema apima visas priemones, susijusias su politika, teise, nuolatiniu bendradarbiavimu, naštos pasidalijimu, padėties ir besikeičiančių aplinkybių, susijusių su nelegalių migrantų sienų kirtimo punktais, vertinimu, personalu, įranga ir technologija, kurių bendradarbiaudamos su agentūra FRONTEX, trečiojoje šalyje ir prireikus kitais dalyviais, visų pirma EUROPOLU ir Europos didelės apimties IT sistemų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje operacijų valdymo agentūra, valstybių narių kompetentingos institucijos įvairiais lygmenimis imasi naudodamos, *inter alia*, keturių ramsčių sienų apsaugos modelį ir Sąjungos integruotą rizikos analizę;

⁽¹⁾ 2004 m. spalio 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2007/2004, įsteigiantis Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrą (OL L 349, 2004 11 25, p. 1).

⁽²⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1168/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2007/2004, įsteigiantis Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrą (OL L 304, 2011 11 22, p. 1).

- (25) remiantis 2003 m. Stojimo akto protokolu Nr. 5 dėl asmenų sausumos tranzito tarp Kaliningrado srities ir kitų Rusijos Federacijos dalių, pagal priemonę reikėtų padengti visas papildomas išlaidas, patiriamas įgyvendinant konkrečias Sąjungos *acquis* nuostatas, kuriomis reglamentuojamas toks tranzitas, t. y. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 693/2003 ⁽¹⁾ ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 694/2003 ⁽²⁾. Tačiau spręsti, ar toliau finansuoti negautus mokesčius, reikėtų atsižvelgiant į galiojantį Sąjungos vizų režimą, taikomą Rusijos Federacijai;
- (26) pagal priemonę taip pat reikėtų remti nacionalines priemones ir valstybių narių bendradarbiavimą vizų politikos srityje bei kitą veiklą, vykdomą iki išorės sienų patikrinimų etapo, ir reikėtų visapusiškai pasinaudoti Vizų informacine sistema (VIS). Veiksmingas valstybių narių tarnybų trečiosiose šalyse vykdomos veiklos valdymas yra naudingas bendrajai vizų politikai, priklausančiai daugiasluoksnei sistemai, kurios tikslas – palengvinti teisėtą keliavimą ir spręsti neteisėtą imigracijos į Sąjungą klausimą, ir yra sudėtinė bendros integruotos sienų valdymo sistemos dalis;
- (27) pagal priemonę taip pat reikėtų remti priemones, kurių imamasi bendros integruotos sienų kontrolės sistemai plėtoti Šengeno šalių teritorijoje ir kuriomis gerinamas bendras Šengeno erdvės veikimas;
- (28) pagal priemonę reikėtų remti ir Sąjungos kuriamas IT sistemas, kurios būtų grindžiamos esamomis ir (arba) naujomis sistemomis ir kuriomis aprūpintos valstybės narės galėtų veiksmingiau valdyti trečiųjų šalių piliečių judėjimą per sienas, geriau nustatyti bei tikrinti keliautojus ir taip palengvinti keliavimą ir sustiprinti sienų saugumą. Tuo tikslu, atsižvelgiant į ES vidaus saugumo srities informacijos valdymo strategiją, reikėtų parengti programą, kurios tikslas – padengti centrinių ir nacionalinių tokių sistemų komponentų kūrimo išlaidas, užtikrinant techninę atitiktį, sąveikumą su kitomis Sąjungos IT sistemomis, lėšų taupymą ir sklandų įgyvendinimą valstybėse narėse. Taikant tas IT sistemas turėtų būti gerbiamos pagrindinės teisės ir užtikrinama asmens duomenų apsauga;
- (29) valstybės narės turėtų skirti reikalingą finansavimą Europos sienų stebėjimo sistemai (EUROSUR), sukurtai Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1052/2013 ⁽³⁾, kad būtų užtikrintas tinkamas šios sistemos veikimas;
- (30) kad būtų galima nedelsiant imtis veiksmų susidarius netikėtam migracijos spaudimui ir kai kyla rizika sienų apsaugai, reikėtų sudaryti sąlygas teikti pagalbai ekstremaliosios situacijos atveju pagal Reglamentą (ES) Nr. 514/2014;
- (31) be to, siekiant didesnio solidarumo visoje Šengeno erdvėje, nustačius trūkumus ar galimą riziką, visų pirma po Šengeno vertinimo, atitinkamos valstybės narės turėtų imtis reikiamų veiksmų, naudodamosi nacionalinės programos ištekliais pagal prioritetą ir prireikus imdamosi papildomų paramos ekstremaliosios situacijos atveju priemonių;
- (32) siekiant didinti valstybių narių tarpusavio solidarumą ir gerinti atsakomybės pasidalijimą, reikėtų jas skatinti dalį pagal jų nacionalines programas gautų išteklių naudoti Sąjungos nustatytiems konkrečioms prioritetams įgyvendinti, kaip antai pirkti agentūrai FRONTEX reikalingą techninę įrangą ir plėtoti Sąjungai naudingą konsulatų bendradarbiavimą. Reikia kuo labiau padidinti Sąjungos finansavimo poveikį telkiant, kaupiant ir pritraukiant viešojo ir privačiojo sektorių finansinius išteklius. Turėtų būti užtikrintas kuo didesnis Sąjungos biudžeto lėšomis finansuojamų novatoriškų finansinių priemonių ir mechanizmų skaidrumas, su jais susijusi atskaitomybė ir jų demokratinė priežiūra;
- (33) siekiant užtikrinti Šengeno *acquis* taikymą visoje Šengeno erdvėje, pagal priemonę taip pat reikėtų remti Tarybos reglamento (ES) Nr. 1053/2013 ⁽⁴⁾ įgyvendinimą, nes tai esminė priemonė, padedanti vykdyti su laisvės, teisingumo ir saugumo erdve susijusią Sąjungos politiką užtikrinant aukšto lygio išorės sienų apsaugą ir netaikant sienų patikrinimų Šengeno erdvėje;
- (34) atsižvelgiant į išorės sienų fondo naudojimo patirtį, taip pat SIS II ir VIS plėtotę, laikoma tikslinga sudaryti sąlygas tam tikru mastu lanksčiai atlikti galimą išteklių perkėlimą iš vienos priemonės nustatytų tikslų įgyvendinimo

⁽¹⁾ 2003 m. balandžio 14 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 693/2003, nustatantis specialų supaprastinto tranzito dokumentą (STD), supaprastinto tranzito geležinkeliu dokumentą (STGD) ir iš dalies pakeičiantis Bendrąją konsulinę instrukciją ir Bendrąjį vadovą (OL L 99, 2003 4 17, p. 8).

⁽²⁾ 2003 m. balandžio 14 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 694/2003 dėl supaprastinto tranzito dokumentų (STD) ir supaprastinto tranzito geležinkeliu dokumentų (STGD), numatytų Reglamente (EB) Nr. 693/2003, vienodos formos (OL L 99, 2003 4 17, p. 15).

⁽³⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1052/2013, kuriuo sukuriamas Europos sienų stebėjimo sistema (Eurosir) (OL L 295, 2013 11 6, p. 11).

⁽⁴⁾ 2013 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1053/2013, kuriuo sukuriamas tikrinimo, kaip taikoma Šengeno *acquis*, vertinimo ir stebėsenos mechanizmas, ir panaikinamas 1998 m. rugsėjo 16 d. Vykdomojo komiteto sprendimas, įsteigiantis Šengeno įvertinimo ir įgyvendinimo nuolatinį komitetą (OL L 295, 2013 11 6, p. 27).

priemonės į kitą, nepažeidžiant principo, pagal kurią iš pat pradžių reikia užtikrinti valstybėms narėms skirtų programų ir veiklos paramos kritinę masę ir finansinį stabilumą, ir nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos vykdomai kontrolei;

- (35) taip pat reikėtų didinti Sąjungos veiksmų mastą ir jai liekančių išteklių ribą (toliau – Sąjungos veiksmai), kad prireikus konkrečiais biudžetiniais metais Sąjunga geriau pajėgtų vykdyti įvairią su išorės sienų valdymu susijusią veiklą ir visai Sąjungai naudingą bendrą vizų politiką. Tokie Sąjungos veiksmai apima tyrimus ir bandomuosius projektus, kuriais remiama išorės sienų valdymas ir bendra vizų politika ir jų vykdymas, sienos apsaugos pareigūnų mokymus žmogaus teisių apsaugos srityje, taip pat trečiosioms šalims taikomas priemonės ar taisyklės, kurių tikslas – mažinti migracijos iš šių šalių spaudimą siekiant optimalaus migracijos į Sąjungą srautų valdymo ir veiksmingo susijusių užduočių, vykdomų prie išorės sienų ir konsultuose, organizavimo;
- (36) trečiojoje šalyse vykdomų ir su jomis susijusių priemonių pagal priemonę reikėtų imtis jas derinant su kitais veiksmais, kurių imamasi už Sąjungos ribų pagal geografines ir temines Sąjungos išorės paramos priemones. Visų pirma, vykdam tokius veiksmus, reikėtų siekti visiško suderinamumo su Sąjungos išorės veiksmų ir užsienio politikos, susijusios su tam tikra šalimi ar regionu, principais ir bendraisiais tikslais. Tokie veiksmai neturėtų būti skirti tiesiogiai vystymąsi skatinantiems veiksams remti ir atitinkamais atvejais turėtų papildyti pagal išorės pagalbos priemones teikiamą finansinę paramą. Taip pat reikėtų siekti suderinamumo su Sąjungos humanitarine politika, ypač kai imamasi priemonių ekstremaliosios situacijos atveju;
- (37) daugiausia lėšų iš Sąjungos biudžeto reikėtų skirti veiklai tais atvejais, kai Sąjungos masto intervencija naudingesnė už vienu valstybių narių veiksmus. Sąjunga užima geresnę nei valstybės narės poziciją Sąjungos solidarumo sienų kontrolės, vizų politikos ir migracijos srautų valdymo srityje pagrindui sudaryti ir bendrų IT sistemų, kuriomis grindžiama ta politika, kūrimo platformai sukurti, todėl pagal šį reglamentą teikiama finansinė parama padės visų pirma stiprinti nacionalinius ir Sąjungos pajėgumus tose srityse;
- (38) šiuo reglamentu turėtų būti nustatyta bazinių sumų skyrimo tvarka valstybėms narėms. Kiekvienos valstybės bazinė suma turėtų būti apskaičiuojama remiantis kiekvienai valstybei narei iš Išorės sienų fondo 2010–2012 m. skirtomis sumomis ir gautas skaičius turėtų būti padalintas iš bendros asignavimų, turimų pasidalijamojo valdymo tikslais per tuos trejus metus, sumos. Skaičiavimai buvo atlikti remiantis Sprendime Nr. 574/2007/EB nurodytais paskirstymo kriterijais;
- (39) Komisija turėtų stebėti, kaip įgyvendinama priemonė, remdamasi atitinkamomis Reglamento (ES) Nr. 514/2014 nuostatomis ir pasinaudodama pagrindiniais rezultatais ir poveikio vertinimo rodikliais. Rodikliai, įskaitant atitinkamas bazines vertes, turėtų būti minimalus pagrindas vertinti, koku mastu pasiekti priemonės tikslai;
- (40) siekiant papildyti ar iš dalies pakeisti šio reglamento nuostatas dėl konkrečių veiksmų nustatymo pagal nacionalines programas, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (41) šio reglamento taikymo srityje, įskaitant deleguotųjų aktų rengimą, Komisija turėtų konsultuotis su visų valstybių narių ekspertais;
- (42) kad šio reglamento nuostatos dėl veiklos paramos būtų taikomos vienodai, veiksmingai bei laiku, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (43) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. užtikrinti valstybių narių ir Sąjungos tarpusavio solidarumą ir atsakomybės pasidalijimą valdant išorės sienas ir vykdam vizų politiką, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (44) atsižvelgiant į šiame reglamente nustatytas pereinamojo laikotarpio nuostatas, Sprendimas Nr. 574/2007/EB turėtų būti panaikintas;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (45) Islandijos ir Norvegijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos pagal Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės susitarimo dėl pastarųjų asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽¹⁾, patenkančios į Tarybos sprendimo 1999/437/EB ⁽²⁾ 1 straipsnio A ir B punktuose nurodytą sritį;
- (46) Šveicarijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽³⁾, patenkančios į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio A ir B punktuose nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2008/146/EB ⁽⁴⁾ 3 straipsniu;
- (47) Lichtenšteino atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės pasirašytame protokole dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽⁵⁾, patenkančios į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio A ir B punktuose nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2011/350/ES ⁽⁶⁾ 3 straipsniu;
- (48) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas. Kadangi šis reglamentas grindžiamas Šengeno *acquis*, pagal to Protokolo 4 straipsnį Danija per šešis mėnesius nuo šio reglamento patvirtinimo Taryboje nusprendžia, ar ji įgyvendins šį reglamentą savo nacionalinėje teisėje;
- (49) šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal Tarybos sprendimą 2000/365/EB ⁽⁷⁾. Todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (50) šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal Tarybos sprendimą 2002/192/EB ⁽⁸⁾. Todėl Airija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (51) tikslinga šio reglamento taikymo trukmę suderinti su Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013 ⁽⁹⁾ taikymo trukme. Todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu kaip Vidaus saugumo fondo (toliau – fondas) dalis nustatoma išorės sienų valdymo ir bendros vizų politikos finansinės paramos priemonė (toliau – priemonė).

Kartu su Reglamentu (ES) 513/2014 šiuo reglamentu laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. įsteigiamas fondas.

⁽¹⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽²⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimas 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytą susitarimą dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* (OL L 176, 1999 7 10, p. 31).

⁽³⁾ OL L 53, 2008 2 27, p. 52.

⁽⁴⁾ 2008 m. sausio 28 d. Tarybos sprendimas 2008/146/EB dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* sudarymo Europos bendrijos vardu (OL L 53, 2008 2 27, p. 1).

⁽⁵⁾ OL L 160, 2011 6 18, p. 21.

⁽⁶⁾ 2011 m. kovo 7 d. Tarybos sprendimas 2011/350/ES dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės protokolo dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinimą, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su patikrinimų prie vidaus sienų panaikinimu ir asmenų judėjimu (OL L 160, 2011 6 18, p. 19).

⁽⁷⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimas 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 131, 2000 6 1, p. 43).

⁽⁸⁾ 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 64, 2002 3 7, p. 20).

⁽⁹⁾ 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (OL L 347, 2013 12 20, p. 884).

2. Šiuo reglamentu nustatoma:
 - a) finansinės paramos tikslai ir tinkami finansuoti veiksmai;
 - b) bendroji tinkamų finansuoti veiksmyų įgyvendinimo sistema;
 - c) pagal priemonę nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. skiriami ištekliai ir jų paskirstymas;
 - d) įvairių konkrečių priemonių, pagal kurias finansuojamos išorės sienų valdymo ir bendros vizų politikos vykdymo išlaidos, taikymo sritis ir tikslas.
3. Šiuo reglamentu numatoma taikyti Reglamente (ES) Nr. 514/2014 nustatytas taisykles.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamos šios terminų apibrėžtys:

- a) išorės sienos – tai laikinos arba nuolatinės valstybių narių sausumos sienos, įskaitant upių, ežerų ir jūrų sienas, taip pat oro, upių, jūrų ir ežerų uostus, kuriems taikomos Sąjungos išorės sienų kirtimo teisės nuostatos;
- b) bendrieji Sąjungos standartai – tai bendras ir nuoseklus veiklos priemonių taikymas siekiant užtikrinti aukšto lygio ir vienodą saugumą sienų kontrolės ir vizų srityje laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006 ⁽¹⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 810/2009 ⁽²⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 767/2008 ⁽³⁾, Reglamento (EB) Nr. 2007/2004, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1931/2006 ⁽⁴⁾, Šengeno išorės sienų kontrolės katalogo, Praktinio sienos apsaugos pareigūnų vadovo, Vizų vadovo, EUROSUR vadovo ir visų kitų Sąjungos lygmeniu priimamų reglamentų ir gairių sienų kontrolės ir vizų klausimais;
- c) laikinos išorės sienos –
 - i) tai bendra valstybės narės, taikančios visą Šengeno *acquis*, ir valstybės narės, kuri privalo taikyti visą Šengeno *acquis* pagal savo stojimo aktą, bet kuriai dar neišgaliojo Tarybos sprendimas, kuriuo jai leidžiama taikyti visą *acquis*, siena;
 - ii) tai bendra dviejų valstybių narių, kurios privalo taikyti visą Šengeno *acquis* pagal savo stojimo aktą, bet kurioms dar neišgaliojo Tarybos sprendimas, kuriuo joms leidžiama taikyti visą *acquis*, siena;
- d) sienos kirtimo punktas – tai kompetentingų institucijų nustatyta išorės sienų perėjimo vieta, kaip pranešta pagal Reglamento (EB) Nr. 562/2006 34 straipsnio 2 dalį;
- e) Šengeno vertinimo ir stebėjimo mechanizmas – tai tikrinimas, ar tinkamai taikomas Šengeno *acquis*, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 1053/2013;
- f) ekstremalioji situacija – dėl netikėto ir ypač didelio spaudimo susiklosčiusi situacija, kai daug arba pernelyg daug trečiųjų šalių piliečių kerta arba gali kirsti vienos arba daugiau valstybių narių išorės sieną, arba bet kokia kita tinkamu pagrindu nustatyta ekstremalioji situacija, kai reikia skubiai imtis veiksmyų prie išorės sienų;

⁽¹⁾ 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 562/2006, nustatantis taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 105, 2006 4 13, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 810/2009, nustatantis Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas) (OL L 243, 2009 9 15, p. 1).

⁽³⁾ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2008 dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) ir apsikeitimo duomenimis apie trumpalaikes vizas tarp valstybių narių (VIS reglamentas) (OL L 218, 2008 8 13, p. 60).

⁽⁴⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1931/2006, nustatantis vietinio eismo per valstybių narių išorines sausumos sienas taisykles ir iš dalies keičiantis Šengeno konvencijos nuostatas (OL L 405, 2006 12 30, p. 1).

- g) išorės sienos ruožas – visa valstybės narės išorės sausumos arba jūrų siena arba jos dalis, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje arba kaip nustatyta nacionalinio koordinavimo centro arba bet kurios kitos atsakingos nacionalinės valdžios institucijos Reglamento (ES) Nr. 1052/2013 įgyvendinimo tikslu.

3 straipsnis

Tikslai

1. Bendrasis priemonės tikslas – padėti užtikrinti aukštą saugumo lygį Sąjungoje ir kartu palengvinti teisėtą keliavimą vykdant vienodo ir aukšto lygio išorės sienų kontrolę ir veiksmingą Šengeno vizų tvarkymą ir laikantis Sąjungos su pagrindinėmis laisvėmis ir žmogaus teisėmis susijusių įsipareigojimų.

2. Įgyvendinant 1 dalyje nurodytą bendrąjį tikslą ir atsižvelgiant į atitinkamose Sąjungos strategijose, programose, grėsmės vertinimuose ir rizikos vertinimuose nustatytus prioritetus, priemonė padeda siekti tokių konkrečių tikslų:

- a) remti bendrą vizų politiką siekiant palengvinti teisėtą keliavimą, užtikrinti aukštos kokybės paslaugas prašymą išduoti vizą pateikiantiems asmenims, laikytis vienodo požiūrio į trečiųjų šalių piliečius ir spręsti neteisėtos imigracijos klausimą;
- b) remti integruotą sienų valdymą ir skatinti tolesnį su sienų valdymu susijusių priemonių derinimą vadovaujantis bendraisiais Sąjungos standartais ir valstybėms narėms ir agentūrai FRONTEX dalijantis informacija, siekiant užtikrinti vienodą ir aukštą kontrolės ir apsaugos prie išorės sienų lygį, be kita ko, kovojant su neteisėta imigracija, ir sklandų išorės sienų kirtimą pagal Šengeno *acquis*, taip pat garantuoti galimybę gauti tarptautinę apsaugą asmenims, kuriems jos reikia, atsižvelgiant į valstybių narių prisiimtus įsipareigojimus dėl žmogaus teisių ir negrąžinimo principo taikymo.

Konkrečių priemonės tikslų pasiekimas vertinamas remiantis Reglamento (ES) Nr. 514/2014 55 straipsnio 2 dalimi ir naudojant šio reglamento IV priede nustatytus bendrus rodiklius ir į nacionalines programas įtrauktus konkrečius programų rodiklius.

3. Kad 1 ir 2 dalyse nurodyti tikslai būtų įgyvendinti, priemonė padeda siekti tokių veiklos tikslų:

- a) skatinti formuoti ir įgyvendinti politiką, kuria užtikrinama, kad vidaus sienas kertantys asmenys nebūtų kontroliuojami, kad ir kokia būtų jų pilietybė, o išorės sienas kertantys asmenys būtų kontroliuojami ir būtų veiksmingai stebima, kaip kertamos išorės sienos, taip pat užtikrinti tokios politikos vykdymą;
- b) palaipsniui įdiegti integruotą išorės sienų valdymo sistemą, pagrįstą solidarumu ir atsakomybe, visų pirma tokiomis priemonėmis:
- i) gerinant pasienio kontrolės ir stebėjimo sistemas, užtikrinant glaudesnę tarpžinybinę valstybių narių sienos apsaugos pareigūnų, muitinių, migracijos, prieglobsčio ir teisėsaugos institucijų bendradarbiavimą prie išorės sienų, įskaitant jūrų sienas;
 - ii) imantis su išorės sienų valdymu susijusių priemonių teritorijoje, taip pat reikiamų pagalbinių priemonių, susijusių su dokumentų saugumu, tapatybės duomenų valdymu ir įgytos techninės įrangos sąveikumo užtikrinimu;
 - iii) imantis priemonių, kurios taip pat padeda užkirsti kelią su asmenų judėjimu susijusiam tarpvalstybiniam nusikaltamumui, įskaitant prekybą žmonėmis ir neteisėtą asmenų įgabenimą, prie išorės sienų ir kovoti su juo;
- c) skatinti plėtoti ir įgyvendinti bendrą vizų ir kitų leidimų trumpam apsigyventi šalyje politiką ir įvairių formų konsulatų bendradarbiavimą siekiant užtikrinti didesnę konsulinių paslaugų teikimo mastą ir labiau suvienodinti vizų išdavimo praktiką;
- d) kurti ir naudoti IT sistemas, jų ryšių infrastruktūrą bei įrangą, kuriomis remiami bendra vizų politika, pasienio kontrolė ir sienų stebėjimas prie išorės sienų ir kurias taikant visapusiškai laikomasi asmens duomenų apsaugos teisės akto;
- e) didinti informuotumą apie padėtį prie išorės sienų ir stiprinti valstybių narių pajėgumą reaguoti;

- f) užtikrinti veiksmingą ir vienodą Sąjungos sienų ir vizų *acquis*, įskaitant veiksmingą Šengeno vertinimo ir stebėjimo mechanizmą, taikymą;
- g) aktyvinti valstybių narių veiksmus, kuriais stiprinamas trečiojoje šalyse veikiančių valstybių narių bendradarbiavimas, susijęs su trečiųjų šalių piliečių judėjimu į valstybių narių teritoriją ir su neteisėtos imigracijos prevencija bei kova su ja, taip pat bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis minėtoje srityje, visapusiškai atsižvelgiant į Sąjungos išorės veiksmų ir humanitarinės politikos tikslus ir principus.

4. Pagal priemonę finansuojami veiksmai vykdomi visapusiškai gerbiant pagrindines teises ir žmogaus orumą. Visų pirma imantis veiksmų turi būti laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos nuostatų, Sąjungos duomenų apsaugos teisės aktų, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK, teisingo elgesio su trečiųjų šalių piliečiais principo, teisės į prieglobstį ir į tarptautinę apsaugą nuostatų, negrąžinimo principo ir Sąjungos bei valstybių narių tarptautinių įsipareigojimų, susijusių su jų pasirašytais tarptautiniais dokumentais, pvz., 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvencija dėl pabėgėlių statuso, papildyta 1967 m. sausio 31 d. Niujorko protokolu.

Visų pirma, jei įmanoma, valstybės narės, vykdydamos veiksmus, ypač didelį dėmesį turi skirti pažeidžiamų asmenų, ypač vaikų ir nelydimų nepilnamečių, tapatybės nustatymui, skubiai jiems teikiamai pagalbai ir nukreipimui į apsaugos tarnybas.

5. Valstybės narės, vykdydamos pagal priemonę finansuojamus veiksmus, susijusius su jūrų sienų stebėjimu, ypatingą dėmesį turi skirti savo įsipareigojimams pagal tarptautinę jūrų teisę padėti nelaimės ištiktiems žmonėms. Todėl pagal priemonę remiama įranga ir sistemos gali būti naudojamos paieškos ir gelbėjimo operacijoms, kurių gali prireikti, vykdant jūrų sienų stebėjimą, taigi tokiu būdu būtų padedama apsaugoti ir išgelbėti migrantų gyvybes.

6. Priemonė taip pat padeda valstybių narių ir Komisijos iniciatyva finansuoti techninę pagalbą.

4 straipsnis

Tinkami finansuoti veiksmai

1. Įgyvendinant šio reglamento 3 straipsnyje nurodytus tikslus ir atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje nustatyto politinio dialogo rezultatus, taip pat laikantis šio reglamento 9 straipsnyje nurodytų nacionalinės programos tikslų, priemone remiami valstybėse narėse arba valstybių narių vykdomi veiksmai ir visų pirma:

- a) infrastruktūra, pastatai ir sistemos, reikalingi sienos kirtimo punktuose ir sienoms nuo vieno sienos kirtimo punkto iki kito stebėti, kad būtų galima užkirsti kelią neteisėtam sienos kirtimui, neteisėtai imigracijai ir tarpvalstybiniam nusikaltamumui ir kovoti su tuo, taip pat užtikrinti sklandų keliautojų srautų judėjimą;
- b) operatyvinė įranga, transporto priemonės ir ryšių sistemos, reikalingos veiksmingai ir saugiai sienų kontrolei vykdyti ir asmenims nustatyti;
- c) sienas kertančių migrantų srautų veiksmingo valdymo IT ir ryšių sistemos, įskaitant investicijas į esamas ir būsimas sistemas;
- d) infrastruktūra, pastatai, ryšių ir IT sistemos, operatyvinė įranga, reikalinga prašymams išduoti vizą nagrinėti ir konsulatams bendradarbiauti, taip pat kiti veiksmai, kuriais siekiama gerinti prašymą išduoti vizą pateikiantiems asmenims teikiamų paslaugų kokybę;
- e) mokymai, susiję su b, c ir d punktuose nurodytos įrangos ir sistemų naudojimu, kokybės valdymo standartų diegimas ir sienos apsaugos pareigūnų mokymai (prireikus ir trečiojoje šalyse vykdomi mokymai), susiję su jų vykdomomis stebėjimo, konsultavimo ir kontrolės užduotimis, laikantis tarptautinės žmogaus teisių teisės, įskaitant prekybos žmonėmis ir neteisėto asmenų gabenimo aukų identifikavimą;
- f) imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų ir konsultantų dokumentų klausimais trečiojoje šalyse delegavimas, keitimasis sienos apsaugos pareigūnais tarp valstybių narių arba tarp valstybės narės ir trečiosios šalies ir jų delegavimas;

g) tyrimai, mokymai, bandomieji projektai ir kiti veiksmai, kuriais palaipsniui nustatoma integruota išorės sienų valdymo sistema, kaip nurodyta 3 straipsnio 3 dalyje, įskaitant veiksmus, kuriais siekiama skatinti tarpžinybinį bendradarbiavimą valstybėse narėse arba tarp jų, ir veiksmus, susijusius su sienų valdymo sistemų sąveikumo užtikrinimu ir suderinimu;

h) tyrimai, bandomieji projektai ir veiksmai, kuriais siekiama taikyti valstybėms narėms ir Sąjungos agentūroms vykdamas operatyvinę bendradarbiavimą parengtas rekomendacijas, veiklos standartus ir sukaupą geriausiąją patirtį.

2. Siekiant šio reglamento 3 straipsnyje nurodytų tikslų ir atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje numatyto politinio dialogo rezultatus ir šio reglamento 9 straipsnyje nurodytus nacionalinės programos tikslus, priemonė remiami veiksmai, susiję su trečiosiomis šalimis ir jose vykdomi, ypač:

a) informacinės sistemos, priemonės arba įranga, reikalinga valstybėms narėms ir trečiosioms šalims keistis informacija;

b) veiksmai, susiję su valstybių narių ir trečiųjų šalių operatyviu bendradarbiavimu, įskaitant bendras operacijas;

c) projektai trečiosiose šalyse, kuriais siekiama gerinti stebėjimo sistemas siekiant užtikrinti bendradarbiavimą su EURO-SUR;

d) tyrimai, seminarai, praktiniai seminarai, konferencijos, mokymai, įranga ir bandomieji projektai, kuriais siekiama trečiosioms šalims perteikti *ad hoc* techninę ir operatyvinę patirtį;

e) tyrimai, seminarai, praktiniai seminarai, konferencijos, mokymai, įranga ir bandomieji projektai, kuriais siekiama taikyti valstybėms narėms ir Sąjungos agentūroms trečiosiose šalyse vykdamas operatyvinę bendradarbiavimą parengtas konkrečias rekomendacijas, veiklos standartus ir sukaupą geriausiąją patirtį.

Komisija ir valstybės narės kartu su Europos išorės veiksnių tarnyba užtikrina trečiosiose šalyse vykdomų ir su šiomis šalimis susijusių veiksnių koordinavimą, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 3 straipsnio 5 dalyje.

3. 1 dalies a punkte nurodyti veiksmai, vykdomi prie laikinų išorės sienų, nėra tinkami finansuoti.

4. Šengeno sienų kodekse nurodyti veiksmai, susiję su laikinų sienų kontrolės atnaujinimu išimties tvarka, nėra tinkami finansuoti.

5. Veiksmai, kurių vienintelis tikslas ar rezultatas yra prekių kontrolė, nėra tinkami finansuoti.

II SKYRIUS

FINANSAVIMO IR ĮGYVENDINIMO SISTEMA

5 straipsnis

Bendri ištekliai ir įgyvendinimas

1. Priemonei įgyvendinti skiriama 2 760 mln. EUR bendrų išteklių dabartinėmis kainomis.

2. Metinius asignavimus Europos Parlamentas ir Taryba tvirtina neviršydamas daugiametės finansinės programos ribų.

3. Bendri ištekliai naudojami taikant šias priemones:

a) nacionalines programas pagal 9 ir 12 straipsnius;

b) veiklos paramą pagal nacionalines programas ir 10 straipsnyje nustatytais sąlygomis;

c) specialią tranzito programą pagal 11 straipsnį;

d) Sąjungos veiksmus pagal 13 straipsnį;

e) paramą ekstremaliosios situacijos atveju pagal 14 straipsnį;

- f) IT sistemų kūrimo programą, pagal kurią 15 straipsnyje nustatytais sąlygomis remiamas išorės sienas kertančių migrantų srautų valdymas;
- g) techninę pagalbą pagal 16 straipsnį.

4. Pagal priemonę paskirtas biudžetas šio reglamento 13 straipsnyje nurodytiems Sąjungos veiksams vykdyti, šio reglamento 14 straipsnyje nurodytai paramai ekstremaliosios situacijos atveju ir šio reglamento 16 straipsnio 1 dalyje nurodytai techninei pagalbai teikti vykdomas tiesioginio valdymo būdu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012⁽¹⁾ 58 straipsnio 1 dalies a punktą ir, kai tinkama, netiesioginio valdymo būdu pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies c punktą.

Biudžetas, paskirtas 9 straipsnyje nurodytoms nacionalinėms programoms, 10 straipsnyje nurodytai veiklos paramai ir 11 straipsnyje nurodytai specialiai tranzito programai įgyvendinti, vykdomas pasidalijamojo valdymo būdu pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies b punktą.

Biudžetas, paskirtas šio straipsnio 7 dalyje nurodytoms šalims, sudariusioms asociacijos susitarimus dėl Šengeno *acquis* įgyvendinimo, taikymo ir plėtojimo, vykdomas netiesioginio valdymo būdu pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies c punkto i papunktį.

Metodas (-ai), taikomas (-i) vykdant IT sistemų, pagrįstų esamomis ir (arba) naujomis IT sistemomis, kūrimo programos biudžetą, nustatomas (-i) atitinkamuose Sąjungos teisėkūros procedūra priimamuose aktuose, kai jie priimami.

5. Bendrų išteklių naudojimas yra toks:

- a) 1 551 mln. EUR – valstybių narių nacionalinėms programoms vykdyti;
- b) 791 mln. EUR – IT sistemoms, kurios grindžiamos esamomis ir (arba) naujomis IT sistemomis ir pagal kurias remiamas išorės sienas kertančių migrantų srautų valdymas, kurti, jei priimami atitinkami Sąjungos teisėkūros procedūra priimami aktai.

Jei ta suma nepaskiriama arba neišleidžiama, Komisija deleguotuoju aktu, kaip numatyta 17 straipsnyje, iš perskiria šią sumą vienos ar kelių rūšių veiksams, nurodytiems 6 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose ir šios dalies d punkte, vykdyti. Tame deleguotajame akte turi būti pateiktas atitinkamų IT sistemų raidos vertinimas, įskaitant biudžeto įgyvendinimą ir sumas, kurios, kaip numatoma, nebus panaudotos. Tos sumos gali būti perskirtos priėmus atitinkamus teisėkūros procedūra priimamus aktus arba atlikus 8 straipsnyje nurodytą laikotarpio vidurio peržiūrą.

- c) 154 mln. EUR – specialiai tranzito programai vykdyti;
- d) 264 mln. EUR – Sąjungos veiksams, paramai ekstremaliosios situacijos atveju ir techninei pagalbai Komisijos iniciatyva finansuoti ir mažiausiai 30 % šios sumos naudojama Sąjungos veiksams finansuoti.

6. Kartu su bendrais ištekliais, nustatytais Reglamentu (ES) Nr. 513/2014, priemonei skirti bendri ištekliai, kaip nustatyta 1 dalyje, sudaro fondo finansinį paketą ir, kaip nustatyta 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo⁽²⁾ 17 punkte, yra svarbiausia orientacinė suma Europos Parlamentui ir Tarybai kasmetinės biudžeto procedūros metu.

7. Pagal šį reglamentą taikant priemonę dalyvauja šalys, susijusios su Šengeno *acquis* įgyvendinimu, taikymu ir plėtojimu.

Sudaromi tų šalių finansinių įnašų į priemonę susitarimai ir nustatomos tokiam dalyvavimui būtinos papildomos taisyklės, įskaitant nuostatas, kuriomis užtikrinama Sąjungos finansinių interesų apsauga ir Audito Rūmų audito įgaliojimų vykdymas.

Tų šalių finansiniais įnašais papildomi iš Sąjungos biudžeto skiriami bendri ištekliai, nurodyti 1 dalyje.

6 straipsnis

Ištekliai tinkamiems finansuoti veiksams valstybėse narėse

1. 1 551 mln. EUR sumos orientacinis paskirstymas valstybėms narėms:
- a) 1 276 mln. EUR – kaip nurodyta I priede;
- b) 147 mln. EUR – remiantis 7 straipsnyje nurodyto mechanizmo taikymo rezultatais;

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

⁽²⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

c) atlikus 8 straipsnyje nurodytą laikotarpio vidurio peržiūrą, pagal šį straipsnį liekanti 128 mln. EUR asignavimų suma laikotarpiui nuo 2018 biudžetinių metų arba kita pagal 4 dalį nustatyta suma – remiantis rizikos analizės ir laikotarpio vidurio peržiūros rezultatais.

2. Kiekviena valstybė narė I priede nurodytas bazines sumas nacionalinėms programoms skiria taip:

a) mažiausiai 10 % skiriama veiksams, susijusiems su 9 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytais tikslais;

b) mažiausiai 25 % skiriama veiksams, susijusiems su 9 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytais tikslais;

c) mažiausiai 5 % skiriama veiksams, susijusiems su 9 straipsnio 2 dalies c, d, e ir f punktuose nurodytais tikslais.

Valstybės narės gali nukrypti nuo tos minimalios procentinės normos, jei į nacionalines programas įtraukia paaiškinimą, kodėl skiriant mažiau, nei ta minimali procentinė norma, lėšų netrukdoma pasiekti atitinkamą tikslą. Komisija įvertins paaiškinimą tvirtindama nacionalines programas, kaip nurodyta 9 straipsnio 2 dalyje.

3. Valstybės narės skiria būtiną finansavimą EUROSUR, siekdamos užtikrinti tinkamą jos veikimą.

4. Kad priemonėje nustatyti tikslai būtų tinkamai pasiekti nenumatytais arba naujomis aplinkybėmis ir (arba) kad pagal priemonę skirtos lėšos būtų naudojamos veiksmingai, Komisijai pagal 17 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalies c punkte nustatytos orientacinės sumos tikslinimo.

5. Valstybės narės, įstojančios į Sąjungą 2012–2020 m., negauna pagal priemonę asignavimų nacionalinėms programoms tol, kol gauna lėšų pagal laikinąją Sąjungos priemonę, kuria valstybėms narėms padedama finansuoti veiksmus, vykdomus prie naujų išorės sienų, skirtus Šengeno sienų, vizų ir išorės sienų kontrolės *acquis* įgyvendinti.

7 straipsnis

Ištekliai konkreitiems veiksams

1. Be asignavimų, apskaičiuotų pagal 6 straipsnio 1 dalies a punktą, valstybės narės gali gauti papildomą sumą, jei ji numatyta nacionalinėje programoje ir bus naudojama II priede išvardytiems konkreitiems veiksams vykdyti.

2. Komisijai prireikus ir, be kita ko, atliekant laikotarpio vidurio peržiūrą, pagal 17 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl II priede išvardytų konkrečių veiksmų peržiūros. Jei pakanka išteklių, naujiems konkreitiems veiksams vykdyti valstybės narės gali gauti papildomą sumą, kaip nustatyta šio straipsnio 1 dalyje.

3. Papildomos sumos pagal šį straipsnį atitinkamoms valstybėms narėms skiriamos atskiru finansavimo sprendimu, kuriuo pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 14 straipsnyje nustatytą procedūrą patvirtinama arba taisoma jų nacionalinė programa.

8 straipsnis

Ištekliai atsižvelgiant į laikotarpio vidurio peržiūrą

1. Kad būtų paskirta 6 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta suma, iki 2017 m. birželio 1 d. Komisija atsižvelgia į valstybėms narėms tenkančią sienų valdymo našta, įskaitant paieškos ir gelbėjimo veiklą, kurią gali prireikti vykdyti atliekant jūrų sienų stebėjimo operacijas, įvertinimo ataskaitas, parengtas taikant Šengeno vertinimo ir stebėjimo mechanizmą, ir į grėsmės prie išorės sienų 2017–2020 m. lygius, taip pat į veiksnius, dariusius poveikį saugumui prie išorės sienų 2014–2016 m. Ta suma valstybėms narėms paskirstoma pagal sienų kategorijų svarbą, atsižvelgiant į šio straipsnio 6 dalį:

a) 45 % skiriama išorės jūrų sienoms;

b) 38 % skiriama išorės sausumos sienoms;

c) 17 % skiriama oro uostams.

2. Išorės jūrų ir sausumos sienoms skirta suma kiekvienam sienos ruožui apskaičiuojama išorės sienos ruožo ilgi padauginus iš grėsmės lygio (minimalus, normalus, vidutinis, didelis):

- a) minimali grėsmė – koeficientas 0,5;
- b) normali grėsmė – koeficientas 1;
- c) vidutinė grėsmė – koeficientas 3;
- d) didelė grėsmė – koeficientas 5.

3. Kiekvienai valstybei narei oro uostams numatyti asignavimai apskaičiuojami taip:

- a) 50 % remiantis išorės sienas kertančių asmenų skaičiumi;
- b) 50 % remiantis trečiųjų šalių piliečių, kuriems prie išorės sienų buvo neleista atvykti, skaičiumi.

4. Atsižvelgdama į agentūros FRONTEX rizikos analizės ataskaitą ir konsultuodamasi su agentūra FRONTEX, o prirėkus ir su kitomis Sąjungos agentūromis, Komisija nustato grėsmės prie valstybių narių kiekvieno išorės sienos ruožo lygius 2017–2020 m. Grėsmės lygiai grindžiami šiais veiksniais:

- a) sienų valdymo prie išorės sienų našta;
- b) veiksniais, kurie 2014–2016 m. laikotarpiu darė poveikį saugumui prie valstybių narių išorės sienų;
- c) Sąjungos politikos, pvz., vizų politikos, pokyčiais;
- d) būsima galima migracijų srautų tendencija ir rizika, kad gali būti vykdoma neteisėta veikla, susijusi su neteisėtu asmenų išorės sienos kirtimu, ir
- e) tikėtinais politiniais, ekonominiais ir socialiniais pokyčiais trečiojoje šalyse, visų pirma kaimyninėse šalyse.

Prieš paskelbdama savo ataskaitą, kurioje bus nustatyti grėsmės lygiai, Komisija pasikeičia nuomonėmis su valstybėmis narėmis.

5. Pagal 1 dalį paskirstant išteklius:

- a) atsižvelgiama į Tarybos reglamento (EB) Nr. 866/2004 ⁽¹⁾ 1 straipsnyje nurodytą teritorijas skiriančią liniją, nors tai ir nėra išorės sausumos siena, jei taikomos 2003 m. Stojimo akto protokolo Nr. 10 dėl Kipro 1 straipsnis, tačiau neatsižvelgiama į jūrų sienos ilgį į šiaurę nuo tos linijos;
- b) sąvoka „išorės jūrų sienos“ reiškia valstybių narių teritorinės jūros išorinė ribą, kaip apibrėžta pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 4–16 straipsnius. Tačiau tais atvejais, kai siekiant užkirsti kelią neteisėtam sienos kirtimui reikia reguliariai vykdyti plataus masto operacijas, ta sąvoka reiškia didelės grėsmės teritorijos išorinę ribą. Tos išorinės ribos nustatomos atsižvelgiant į atitinkamų valstybių narių pateiktus 2014–2016 m. duomenis apie šias operacijas.

6. Be to, Komisijos paragintos ne vėliau kaip 2017 m. birželio 1 d., valstybės narės gali gauti papildomą sumą, jei ji numatyta nacionalinėje programoje ir bus naudojama konkrečioms veiksmams, nustatytiems atsižvelgiant į tuomečius Sąjungos prioritetus, vykdyti.

7. Papildomos sumos pagal šį straipsnį atitinkamoms valstybėms narėms skiriamos atskiru finansavimo sprendimu, kuriuo pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 14 straipsnyje nustatytą procedūrą patvirtinama arba taisoma jų nacionalinė programa.

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 866/2004 dėl režimo pagal Stojimo akto 10 protokolo 2 straipsnį (OL L 161, 2004 4 30, p. 128).

9 straipsnis

Nacionalinės programos

1. Nacionalinė programa, kurią reikia parengti, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje nurodyto politinio dialogo rezultatus, pagal priemonę, ir nacionalinė programa, kurią reikia parengti pagal Reglamentą (ES) Nr. 513/2014, pateikiamos Komisijai kaip viena bendra nacionalinė fondo programa, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 14 straipsnyje.

2. Pagal nacionalines programas, kurias, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 14 straipsnyje, Komisija turi išnagrinėti ir patvirtinti, valstybės narės, įgyvendindamos šio reglamento 3 straipsnyje nurodytus tikslus ir atsižvelgdamos į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje nurodyto politinio dialogo rezultatus, visų pirma siekia šių tikslų:

- a) plėtoti EUROSUR pagal Sąjungos teisę ir gaires;
- b) remti ir didinti dabartinius valstybių narių pajėgumus įgyvendinti vizų politiką, valdyti išorės sienas, taip pat remti ir didinti laisvo judėjimo erdvės priemones, susijusias su išorės sienų valdymu, turint omenyje visų pirma naujas technologijas, technologinę plėtrą ir (arba) standartus, susijusius su migracijos srautų valdymu;
- c) remti tolesnį valstybių narių konsulatų ir kitų tarnybų trečiojoje šalyje vykdomo migracijos srautų valdymo plėtojimą, be kita ko, kuriant konsulatų bendradarbiavimo mechanizmus, kad būtų galima palengvinti teisėtą keliavimą laikantis Sąjungos teisės ar atitinkamos valstybės narės teisės ir užkirsti kelią neteisėtai imigracijai į Sąjungą;
- d) sustiprinti integruotą sienų valdymą išbandant ir diegiant naujas priemones, sąveikiąsias sistemas ir darbo metodus, kurių tikslas – aktyvesnis valstybių narių keitimasis informacija ir glaudesnis tarpžinybinis bendradarbiavimas;
- e) plėtoti projektus, kuriais siekiama užtikrinti vienodą ir aukštą kontrolės prie išorės sienų lygį vadovaujantis bendrais Sąjungos standartais ir padidinti valstybių narių sienų valdymo sistemų sąveikumą;
- f) remti veiksmus, pasikonsultavus su agentūra FRONTEX, kuriais siekiama skatinti tolesnį sienų valdymo ir visų pirma technologinių pajėgumų derinimą vadovaujantis bendraisiais Sąjungos standartais;
- g) užtikrinti tinkamą ir vienodą Sąjungos sienų kontrolės bei vizų *acquis* taikymą, siekiant ištaisyti nustatytus trūkumus Sąjungos lygmeniu, kuriuos rodo Šengeno vertinimo ir stebėjimo mechanizmo taikymo rezultatai;
- h) stiprinti pajėgumą įveikti būsimumus sunkumus, įskaitant dabartinę ir būsimą grėsmę ir spaudimą prie išorės sienų, atsižvelgiant visų pirma į atitinkamų Sąjungos agentūrų atliktą analizę.

3. Siekdamos 2 dalyje nurodytų tikslų, valstybės narės pagal savo nacionalines programas gali remti veiksmus trečiojoje šalyje ir su jomis susijusius veiksmus, bet kita ko, dalydamosi informacija ir vykdydamos operatyvinį bendradarbiavimą.

4. Komisija konsultuojasi su agentūra FRONTEX valstybių narių pateiktų nacionalinių programų projektų klausimais ir visų pirma veiklos, finansuojamos teikiant veiklos paramą, klausimais tam, kad būtų galima užtikrinti agentūros FRONTEX užduočių ir valstybių narių pareigos vykdyti išorės sienų kontrolę ir stebėjimą papildomumą ir nuoseklumą ir būtų išvengta neefektyvaus lėšų panaudojimo.

10 straipsnis

Pagal valstybių narių nacionalines programas vykdomos veiklos parama

1. Valstybė narė gali iki 40 % sumos, pagal priemonę skirtos nacionalinei programai, naudoti veiklos paramai valdžios institucijoms, atsakingoms už užduotis ir paslaugas, kurios yra Sąjungai naudinga viešoji paslauga, finansuoti.
2. Veiklos parama teikiama tuomet, jei atitinkama valstybė narė vykdo tokias sąlygas:

- a) laikosi Sąjungos sienų ir vizų *acquis* nuostatų;
 - b) siekia nacionalinės programos tikslų;
 - c) laikosi bendrųjų Sąjungos standartų, kad būtų galima pagerinti valstybių narių veiklos koordinavimą ir išvengti dubliavimosi, susiskaldymo ir neveiksmingo lėšų panaudojimo sienų kontrolės srityje.
3. Šiuo tikslu, prieš patvirtindama nacionalinę programą, Komisija vertina pradinę padėtį valstybėse narėse, kurios nurodė ketinančios prašyti veiklos paramos, ir atitinkamais atvejais atsižvelgia į Šengeno vertinimo ataskaitas.

Dėl Komisijos išvadų keičiamasi nuomonėmis su atitinkama valstybe nare.

Po apsikeitimo nuomonėmis Komisija gali kelti sąlygą, kad parama valstybės narės nacionalinės programos biudžetui bus patvirtinta, jei valstybė narė suplanuos ir įvykdys veiksmus, kuriais siekiama, kad iki paramos biudžetui suteikimo būtų įvykdytos visos 2 dalyje nustatytos sąlygos.

4. Veiklos parama daugiausia skiriama konkrečioms užduotims vykdyti ir (arba) paslaugoms teikti, ja iš esmės siekiama III priede nustatytų tikslų. Padengiamos visos išlaidos, patirtos vykdant nacionalinėje programoje nustatytas užduotis ir (arba) teikiant paslaugas, neviršijant programoje nurodytų finansinių ribų ir 1 dalyje nustatytos ribos.
5. Komisija su atitinkama valstybe nare stebi, kaip naudojama veiklos parama, ir keičiasi informacija apie pradinę padėtį toje valstybėje narėje, įgyvendintinus uždavinius bei tikslus ir pažangos vertinimo rodiklius.
6. Komisija įgyvendinimo aktais nustato atskaitomybės dėl šios nuostatos ir kitų praktinių taisyklių, dėl kurių siekiamos laikytis šio straipsnio valstybės narės turi susitarti su Komisija, taikymo procedūras. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 18 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

11 straipsnis

Veiklos parama specialiai tranzito programai vykdyti

1. Pagal priemonę teikiama parama negautiems išduotų tranzito vizų mokesčiams ir papildomoms išlaidoms, patirtoms įgyvendinant supaprastinto tranzito dokumento (STD) ir supaprastinto tranzito geležinkeliu dokumento (STGD) sistemą pagal Reglamentą (EB) Nr. 693/2003 ir Reglamentą (EB) Nr. 694/2003, kompensuoti.
2. Pagal 1 dalį Lietuvai skiriami išteklių neturi viršyti 154 mln. EUR 2014–2020 m. laikotarpiu ir skiriami kaip papildoma speciali veiklos parama Lietuvai.
3. 1 dalyje papildomos išlaidos – tai išlaidos, kurios tiesiogiai atsiranda dėl konkrečių specialios tranzito programos vykdymo reikalavimų ir kurios nėra patiriamos dėl tranzito ar kitų vizų išdavimo.

Tinkamos finansuoti tokios papildomos išlaidos:

- a) investicijos į infrastruktūrą;
 - b) specialią tranzito programą vykdančio personalo mokymo išlaidos;
 - c) papildomos veiklos išlaidos, įskaitant specialią tranzito programą konkrečiai vykdančio personalo atlyginimus.
4. Šio straipsnio 1 dalyje minėti negauti mokesčiai apskaičiuojami atsižvelgiant į Europos bendrijos ir Rusijos Federacijos susitarime dėl vizų Europos Sąjungos ir Rusijos Federacijos piliečiams išdavimo tvarkos supaprastinimo⁽¹⁾ nustatytą vizų mokesčių dydį ir vizų mokesčių panaikinimą, neviršijant šio straipsnio 2 dalyje nurodytos ribos finansinės programos laikotarpiu.

⁽¹⁾ OL L 129, 2007 5 17, p. 27.

5. Komisija ir Lietuva peržiūri šio straipsnio taikymą, jei įvyksta pokyčių, darančių poveikį specialios tranzito programos egzistavimui ir (arba) veikimui.
6. Komisija įgyvendinimo aktais nustato atskaitomybės dėl šios nuostatos ir finansinių bei kitų praktinių taisyklių, dėl kurių siekama laikytis šio straipsnio Lietuva turi susitarti su Komisija, taikymo procedūras. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 18 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
7. Kad speciali tranzito programa būtų vykdoma sklandžiai, Komisija gali priimti tam tikras laikinąsias mokėjimo taisykles, nukrypstančias nuo Reglamento (ES) Nr. 514/2014 nuostatų.

12 straipsnis

Programavimas atsižvelgiant į Šengeno vertinimo ir stebėjimo mechanizmo taikymo rezultatus

Paskelbus Šengeno vertinimo ataskaitą, teikiamą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1053/2013, atitinkama valstybė narė kartu su Komisija ir agentūra FRONTEX svarsto, kaip atsižvelgti iš išvadas ir į bet kokius trūkumus ir laikosi rekomendacijų vykdant nacionalinę programą.

Prireikus valstybė narė pagal Reglamento (EB) Nr. 514/2014 14 straipsnio 9 dalį taiso nacionalinę programą, siekdamą atsižvelgti į tas išvadas ir rekomendacijas.

Prioritetas skiriamas taisomųjų veiksmų finansavimui. Palaikydama dialogą su Komisija ir agentūra FRONTEX, atitinkama valstybė narė perskirsto programos išteklius, įskaitant veiklos paramai numatytus išteklius, ir (arba) imasi veiksmų arba keičia veiksmus, siekdamą ištaisyti trūkumus atsižvelgiant į Šengeno vertinimo ataskaitoje pateiktas išvadas ir rekomendacijas.

13 straipsnis

Sąjungos veiksmai

1. Komisijos iniciatyva priemonė gali būti naudojama tarpvalstybiniais veiksmais arba Sąjungai ypatingai svarbiems veiksmais (toliau – Sąjungos veiksmai), susijusiems su 3 straipsnyje nurodytų bendrųjų, konkrečių ir veiklos tikslų įgyvendinimu, finansuoti.
2. Kad Sąjungos veiksmai būtų tinkami finansuoti, jais visų pirma siekiama tokių tikslų:
 - a) remti parengiamąją, stebėjimo, administracinę ir techninę veiklą, reikalingą siekiant vykdyti išorės sienų ir vizų politiką, taip pat stiprinti Šengeno erdvės valdymą plėtojant ir diegiant vertinimo mechanizmą, nustatytą Reglamentu (ES) Nr. 1053/2013 siekiant patikrinti, kaip taikomas Šengeno *acquis*, Šengeno sienų kodeksas ir visų pirma naudojamos Komisijos ir valstybių narių ekspertų, dalyvaujančių organizuojant apsilankymus vietoje, komandiruotėms skirtos lėšos.
 - b) gerinti padėties valstybėse narėse ir trečiojoje šalyse pažinimą ir suvokimą analizuojant, vertinant ir atidžiai stebint, kaip vykdoma politika;
 - c) remti statistikos priemonių, įskaitant bendrąsias statistikos priemones, metodų ir bendrų rodiklių rengimą;
 - d) remti ir stebėti, kaip Sąjungos teisė ir Sąjungos politikos tikslai įgyvendinami valstybėse narėse ir vertinti jų veiksmingumą ir poveikį, įskaitant pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms požiūriu, jei tai susiję su priemonės taikymo sritimi;
 - e) Europos mastu skatinti plėtoti tinklus, mokyti vieniems iš kitų, nustatyti ir tarp įvairių suinteresuotųjų subjektų platinti geriausios praktikos pavyzdžius bei naujoviškus metodus;
 - f) skatinti projektus, kurių tikslas – suderinti su sienų valdymu susijusias priemones ir užtikrinti jų sąveikumą vadovaujantis bendraisiais Sąjungos standartais, siekiant sukurti integruotą Europos sienų valdymo sistemą;
 - g) didinti suinteresuotųjų subjektų ir plačiosios visuomenės informuotumą apie Sąjungos politiką ir tikslus, įskaitant institucinę informavimą apie Sąjungos politinius prioritetus;
 - h) gerinti Europos tinklų pajėgumą vertinti, skatinti, remti ir toliau plėtoti Sąjungos politiką ir tikslus;

- i) remti itin naujoviškus projektus, kuriais plėtojami nauji metodai ir (arba) technologijos, kurias būtų galima perkelti į kitas valstybes nares, visų pirma projektus, kuriais siekiama išbandyti ir patvirtinti mokslinių tyrimų projektus;
 - j) remti veiksmus, susijusius su trečiosiomis šalimis ir vykdomus trečiojoje šalyje, kaip nurodyta 4 straipsnio 2 dalyje.
3. Sąjungos veiksmai vykdomi pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 6 straipsnį.

14 straipsnis

Parama ekstremaliosios situacijos atveju

1. Pagal priemonę finansinė parama teikiama 2 straipsnio f punkte apibrėžtos ekstremaliosios situacijos atveju, kai reikia tenkinti skubius ir specialius poreikius.
2. Parama ekstremaliosios situacijos atveju teikiama pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 6 ir 7 straipsnius.

15 straipsnis

IT sistemų kūrimo programos parengimas

IT sistemų, grindžiamų esamomis ir (arba) naujomis IT sistemomis, kūrimo programa vykdoma priėmus teisėkūros procedūra priimamus Sąjungos aktus, kuriais apibrėžiamos tų IT sistemų ir jų ryšių infrastruktūra, visų pirma siekiant pagerinti išorės sienas kertančių asmenų srautų valdymą ir kontrolę, sugriežtinant patikras ir paspartinant teisėtų keliautojų sienų kirtimą. Kai įmanoma, turi būti siekiama sąveikos su esamomis IT sistemomis, kad būtų išvengta dvigubų išlaidų.

5 straipsnio 5 dalies b punkte nurodyta suma paskirstoma atitinkamuose Sąjungos teisėkūros procedūra priimamuose aktuose arba, priėmus tuos teisėkūros procedūra priimamus aktus deleguotuoju aktu, kaip numatyta 17 straipsnyje.

Komisija bent kartą per metus ir prireikus informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie pažangą kuriant minėtas IT sistemas.

16 straipsnis

Techninė pagalba

1. Komisijos iniciatyva ir (arba) jos vardu priemonės įnašas į fondą gali siekti 1,7 mln. EUR techninei pagalbai per metus, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 513/2014 9 straipsnyje.
2. Valstybės narės iniciatyva priemonės lėšomis gali būti finansuojama techninės pagalbos veikla, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 514/2014 20 straipsniu. Techninei pagalbai skirta suma 2014–2020 m. laikotarpiu negali viršyti 5 % visos valstybei narei skirtos sumos ir 500 000 EUR.

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 5 straipsnio 5 dalies b punkte, 6 straipsnio 4 dalyje, 7 straipsnio 2 dalyje ir 15 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. gegužės 21 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaimė pratęsimi trejų metų laikotarpiui, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 5 dalies b punkte, 6 straipsnio 4 dalyje, 7 straipsnio 2 dalyje ir 15 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 5 straipsnio 5 dalies b punktą, 6 straipsnio 4 dalį, 7 straipsnio 2 dalį ir 15 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

18 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda bendras Prieglobsčio, migracijos ir integracijos bei Vidaus saugumo fondo komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 59 straipsnio 1 dalį.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

19 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 514/2014 taikomumas

Priemonei taikomos Reglamento (ES) Nr. 514/2014 nuostatos.

20 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas Nr. 574/2007/EB panaikinamas nuo 2014 m. sausio 1 d.

21 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas neturi poveikio projektų ir metinių programų tęsimui ar keitimui, įskaitant visišką ar dalinį panaikinimą, iki jų baigimo arba finansinės paramos, kurią Komisija patvirtino remdamasi Sprendimu Nr. 574/2007/EB ar bet kuriuo kitu teisės aktu, taikomu šiai paramai 2013 m. gruodžio 31 d., tęsimui ar keitimui.

2. Priimdama sprendimus dėl bendro finansavimo pagal priemonę, Komisija atsižvelgia į remiantis Sprendimu Nr. 574/2007/EB prieš 2014 m. gegužės 20 d. priimtas priemones, kurios daro finansinį poveikį bendro finansavimo laikotarpiui.

3. Nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. Komisijos patvirtintas bendram finansavimui skirtas sumas, su kuriomis susiję dokumentai, reikalingi veiksams užbaigti, Komisijai nebuvo išsiųsti iki galutinės ataskaitos pateikimo termino, Komisija iki 2017 m. gruodžio 31 d. automatiškai panaikina, o neteisėtai išmokėtas sumas išieško.

4. Apskaičiuojant automatiškai panaikinamą sumą, į sumas, susijusias su veikla, laikinai sustabdyta dėl sustabdomąjį poveikį turinčio teismo proceso ar skundo nagrinėjimo administracine tvarka, neatsižvelgiama.

5. Nė vėliau kaip 2015 m. birželio 30 d. valstybės narės pateikia Komisijai 2011–2013 m. laikotarpiu, remiantis Sprendimu Nr. 574/2007/EB, bendrai finansuotų veiksmų rezultatų ir poveikio įvertinimo ataskaitą.

6. Ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui 2011–2013 m. laikotarpio *ex post* vertinimo ataskaitą pagal Sprendimą Nr. 574/2007/EB.

22 straipsnis

Peržiūra

Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos pasiūlymu, nė vėliau kaip 2020 m. birželio 30 d. peržiūri šį reglamentą.

23 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas pagal Sutartį privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimtas Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

Sumos, sudarančios valstybių narių nacionalinių programų pagrindą (EUR)

Valstybė narė/ asocijuotoji šalis	Mažiausia suma	Fiksuota dalis, paskirstyta remiantis 2010–2012 m. vidurkiu	Procentinė dalis 2010–2012 m., įskaitant Kroatiją	IŠ VISO
AT	5 000 000	9 162 727	0,828 %	14 162 727
BE	5 000 000	12 519 321	1,131 %	17 519 321
BG	5 000 000	35 366 130	3,196 %	40 366 130
CH	5 000 000	13 920 284	1,258 %	18 920 284
CY	15 000 000	19 507 030	1,763 %	34 507 030
CZ	5 000 000	9 381 484	0,848 %	14 381 484
DE	5 000 000	46 753 437	4,225 %	51 753 437
DK	5 000 000	5 322 133	0,481 %	10 322 133
EE	5 000 000	16 781 752	1,516 %	21 781 752
ES	5 000 000	190 366 875	17,201 %	195 366 875
FI	5 000 000	31 934 528	2,886 %	36 934 528
FR	5 000 000	79 999 342	7,229 %	84 999 342
GR	5 000 000	161 814 388	14,621 %	166 814 388
HR	4 285 714	31 324 057	2,830 %	35 609 771
HU	5 000 000	35 829 197	3,237 %	40 829 197
IE				
IS	5 000 000	326 980	0,030 %	5 326 980
IT	5 000 000	151 306 897	13,672 %	156 306 897
LI	5 000 000	0	0,000 %	5 000 000
LT	5 000 000	19 704 873	1,780 %	24 704 873
LU	5 000 000	400 129	0,036 %	5 400 129
LV	5 000 000	10 521 704	0,951 %	15 521 704
MT	15 000 000	38 098 597	3,442 %	53 098 597
NL	5 000 000	25 609 543	2,314 %	30 609 543
NO	5 000 000	9 317 819	0,842 %	14 317 819
PL	5 000 000	44 113 133	3,986 %	49 113 133
PT	5 000 000	13 900 023	1,256 %	18 900 023
RO	5 000 000	56 151 568	5,074 %	61 151 568

Valstybė narė/ asocijuotoji šalis	Mažiausia suma	Fiksuota dalis, paskirstyta remiantis 2010–2012 m. vidurkiu	Procentinė dalis 2010–2012 m., įskaitant Kroatiją	IŠ VISO
SE	5 000 000	6 518 706	0,589 %	11 518 706
SI	5 000 000	25 669 103	2,319 %	30 669 103
SK	5 000 000	5 092 525	0,460 %	10 092 525
UK				
IŠ VISO	169 285 714	1 106 714 286	100,00 %	1 276 000 000

*II PRIEDAS***Konkrečių veiksmų sąrašas**

1. Bent dviejų valstybių narių konsulatų bendradarbiavimo mechanizmų sukūrimas vadovaujantis Vizų kodekse nustatytais bendradarbiavimo principais, lemiantis masto ekonomiją nagrinėjant prašymus ir išduodant visas, įskaitant bendrus prašymų išduoti vizą centrus.
 2. Transporto priemonių ir operatyvinės įrangos, kurias, kaip manoma, reikalinga panaudoti agentūrai FRONTEX bendroms operacijoms vykdyti ir kurios turi būti perduotos agentūrai FRONTEX laikantis Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 7 straipsnio 5 dalies antros ir trečios pastraipų, pirkimas.
-

ANNEX III

Objectives for operating support within the national programmes

Objective 1: promoting the development and implementation of policies ensuring the absence of any controls on persons, whatever their nationality, when crossing the internal borders, carrying out checks on persons and monitoring efficiently the crossing of external borders

- operations
- staff costs, including for training
- service costs, such as maintenance and repair
- upgrading/replacement of equipment
- real estate (depreciation, refurbishment)

Objective 2: promoting the development and implementation of the common policy on visas and other short-stay residence permits, including consular cooperation

- operations staff costs, including for training
- service costs, maintenance and repair
- upgrading/replacement of equipment
- real estate (depreciation, refurbishment)

Objective 3: setting up and running secure IT systems, their communication infrastructure and equipment supporting the management of migration flows, including surveillance, across the external borders of the Union

- operational management of SIS, VIS and new systems to be set up
 - staff costs, including for training
 - service costs, such as maintenance and repair
 - communication infrastructure and security as well as data protection related matters
 - upgrading/replacement of equipment
 - rental of secure premises and/or refurbishment
-

IV PRIEDAS

Konkrečių tikslų įgyvendinimui vertinti skirtų bendrų rodiklių sąrašas

a) Bendros vizų politikos rėmimas siekiant palengvinti teisėtą keliavimą, laikytis vienodo požiūrio į trečiųjų šalių piliečius ir spręsti neteisėtos imigracijos problemas:

i) naudojantis priemonės parama vykdyto konsulatų bendradarbiavimo atvejų skaičius.

Rengiant metines įgyvendinimo ataskaitas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje, šis rodiklis suskirstomas į pakategores, pvz.:

— paslaugų teikimas bendroje vietoje,

— bendri prašymų išduoti vizą centrai,

— atstovybės

— kita.

ii) naudojantis priemonės parama surengtuose su bendra vizų politika susijusiuose mokymuose dalyvavusio personalo narių skaičius ir šių mokymų kursų skaičius;

iii) naudojantis priemonės parama įsteigtų specializuotų pareigybių trečiojoje šalyje skaičius.

Rengiant metines įgyvendinimo ataskaitas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje, šis rodiklis suskirstomas į pakategores, pvz.:

— imigracijos ryšių palaikymo pareigūnai,

— kita.

iv) naudojantis priemonės parama sukurtų arba modernizuotų konsulatų procentinė dalis ir skaičius atsižvelgiant į bendrą konsulatų skaičių.

b) Sienų valdymo rėmimas, be kita ko, valstybėms narėms tarpusavyje, taip pat valstybėms narėms ir agentūrai FRONTEX dalijantis informacija, siekiant užtikrinti aukštą apsaugos prie išorės sienų lygį, be kita ko, kovojant su neteisėta imigracija, ir sklandų išorės sienų kirtimą pagal Šengeno *acquis*:

i) naudojantis priemonės parama surengtuose su sienų valdymu susijusiuose mokymuose dalyvavusio personalo narių skaičius ir šių mokymų kursų skaičius.;

ii) naudojantis priemonės parama sukurtų ar modernizuotų sienų kontrolės (patikros ir stebėjimas) infrastruktūros objektų ir priemonių skaičius.

Rengiant metines įgyvendinimo ataskaitas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje, šis rodiklis suskirstomas į pakategores, pvz.:

— infrastruktūra,

— transporto priemonės (oro, sausumos, jūrų sienos),

— įranga,

— kita.

- iii) išorės sienas per automatizuotus sienos kontrolės vartus, remiamus naudojantis priemone, kirtusių asmenų skaičius atsižvelgiant į bendrą išorės sienas kirtusių asmenų skaičių;
- iv) nacionalinių sienų stebėjimo infrastruktūros objektų, įsteigtų ir (arba) toliau plėtojamų taikant EUROSUR, skaičius.

Rengiant Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje nurodytas metines įgyvendinimo ataskaitas, šis rodiklis suskirstomas į pakategores, pvz.:

- nacionaliniai koordinavimo centrai,
- regioniniai koordinavimo centrai,
- vietiniai koordinavimo centrai,
- kito tipo koordinavimo centrai.

- v) incidentų, apie kuriuos valstybės narės pateikė pranešimą Europos padėties vaizdo sistemai, skaičius.

Rengiant metines įgyvendinimo ataskaitas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje, šis rodiklis suskirstomas į pakategores, pvz.:

- neteisėta imigracija, įskaitant incidentus, kai kilo pavojus migrantų gyvybei,
 - tarpvalstybinis nusikalstamumas,
 - krizinės situacijos.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 516/2014

2014 m. balandžio 16 d.

kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas ir iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2008/381/EB ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos sprendimai Nr. 573/2007/EB ir Nr. 575/2007/EB bei Tarybos sprendimas 2007/435/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 2 dalį ir 79 straipsnio 2 bei 4 dalis,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Sąjunga turėtų siekti tikslo sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, *inter alia*, imdamasi bendrų priemonių, formuojančių prieglobsčio ir migracijos politiką, grindžiamą valstybių narių solidarumu, kuria būtų užtikrintos vienodos galimybės trečiosioms šalims ir jų piliečiams. 2009 m. gruodžio 2 d. susitikime Europos Vadovų Taryba pripažino, kad Sąjungos finansinius išteklius reikėtų vis lanksčiau ir nuosekliau naudoti tiek apimties, tiek pritaikomumo požiūriu siekiant remti prieglobsčio ir migracijos srityje plėtojamą politiką;
- (2) siekiant prisidėti prie Sąjungos bendros prieglobsčio ir migracijos politikos plėtojimo ir laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės stiprinimo atsižvelgiant į valstybių narių solidarumo ir atsakomybės pasidalijimo principų taikymą ir bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis, šiuo reglamentu turėtų būti įsteigtas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas (toliau – fondas);
- (3) kad būtų pasiekti šiame reglamente nustatyti bendrieji ir konkretūs tikslai, fondas turėtų atitikti didesnio lankstumo ir supaprastinimo poreikį, kartu turėtų būti laikomasi nuspėjamumo reikalavimų ir užtikrinamas teisingas ir skaidrus išteklių paskirstymas;
- (4) priemonių efektyvumas ir išlaidų kokybė yra pagrindiniai fondo įgyvendinimo principai. Be to, fondas taip pat turėtų būti įgyvendinamas kuo veiksmingiau ir naudotojams kuo patogiau;
- (5) nauja dviejų ramsčių finansavimo vidaus reikalų srityje struktūra turėtų padėti supaprastinti, racionalizuoti ir konsoliduoti finansavimą toje srityje ir padidinti tokio finansavimo skaidrumą. Turėtų būti siekiama užtikrinti sąveikumą, suderinamumą ir papildomumą su kitais fondais ir programomis, įskaitant atvejus, kai finansavimo skiriamas bendriems tikslams. Vis dėlto reikėtų vengti skirtingų finansavimo instrumentų dubliavimosi;
- (6) fondu turėtų būti sukurta lanksti sistema, kuria valstybėms narėms būtų sudarytos sąlygos gauti finansinius išteklius pagal jų nacionalines programas, kad būtų remiama atitinkamų sričių politika pagal šį fondą atsižvelgiant į jų konkrečią situaciją bei poreikius ir atsižvelgiant į bendruosius bei konkrečius fondo tikslus, kurių atveju finansinė parama būtų veiksmingiausia ir tikslingiausia;
- (7) fondu turėtų būti įgyvendinamas solidarumas teikiant finansinę paramą valstybėms narėms. Juo turėtų būti gerinamas veiksmingas migracijos į Sąjungą srautų valdymas tose srityse, kuriose Sąjungos dalyvavimas teikia didžiausią naudą, visų pirma valstybėms narėms dalijantis atsakomybe tarpusavyje ir dalijantis atsakomybe bei stiprinant bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis;

⁽¹⁾ OL C 299, 2012 10 4, p. 108.

⁽²⁾ OL C 277, 2012 9 13, p. 23.

⁽³⁾ 2014 m. kovo 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.

- (8) tam, kad prisidėtų siekiant bendrojo fondo tikslo, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų nacionalinėse programose būtų numatyti veiksmai, kuriais būtų siekiama konkrečių šio reglamento tikslų, ir kad ištekliai tikslams būtų paskirstyti taip, kad tikslus būtų galima pasiekti. Retais atvejais kai valstybė narė norėtų nesilaikyti šiame reglamente nustatyto mažiausio procentinio dydžio, ta valstybė narė savo nacionalinėje programoje turėtų išsamiai tai pagrįsti;
- (9) siekiant užtikrinti vienodą aukštos kokybės prieglobsčio politiką ir taikyti aukštesnius tarptautinės apsaugos standartus, fondo lėšomis turėtų būti prisidedama prie veiksmingo bendros Europos prieglobsčio sistemos veikimo, kuris apima priemones, susijusias su politika, teisės aktais ir gebėjimų stiprinimu, veiklą bendradarbiaujant su kitomis valstybėmis narėmis, Sąjungos agentūromis ir trečiosiomis šalimis;
- (10) tikslinga remti ir gerinti valstybių narių pastangas visiškai ir tinkamai įgyvendinti Sąjungos prieglobsčio srities *acquis*, visų pirma siekiant perkeltiesiems asmenims ir asmenims, kurie prašo suteikti tarptautinę apsaugą, bei asmenims, kuriems ta apsauga suteikta, sudaryti tinkamas priėmimo sąlygas, užtikrinti, kad būtų tinkamai nustatomas statusas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/95/ES ⁽¹⁾, taikyti teisingas bei veiksmingas prieglobsčio procedūras ir propaguoti gerą praktiką prieglobsčio srityje, kad būtų apsaugotos asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, teisės, o valstybių narių prieglobsčio sistemos galėtų veiksmingai veikti;
- (11) fondo lėšomis turėtų būti teikiama tinkama parama bendriems valstybių narių veiksams nustatant ir propaguojant geriausios praktikos pavyzdžius bei jais keičiantis, taip pat kuriant veiksmingas bendradarbiavimo struktūras, siekiant pagerinti bendros Europos prieglobsčio sistemos srityje priimamų sprendimų kokybę;
- (12) fondas turėtų papildyti ir sustiprinti Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO), įsteigto Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 439/2010 ⁽²⁾, veiklą siekiant koordinuoti valstybių narių tarpusavio praktinį bendradarbiavimą prieglobsčio srityje, remti valstybes nares, kurių prieglobsčio sistemoms tenka ypatingas krūvis, ir prisidėti prie bendros Europos prieglobsčio sistemos įgyvendinimo. Komisija gali pasinaudoti Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽³⁾ numatyta galimybe EASO patikėti įgyvendinti konkrečias, *ad hoc* užduotis, pavyzdžiui, valstybių narių vykdomo perkėlimo pagal Reglamentą (ES) Nr. 439/2010 koordinavimą;
- (13) fondo lėšomis turėtų būti remiami Sąjungos ir valstybių narių veiksmai, susiję su valstybių narių gebėjimų plėtoti, stebėti ir vertinti savo prieglobsčio politiką stiprinimu atsižvelgiant į jų įsipareigojimus pagal esamą Sąjungos teisę;
- (14) fondo lėšomis turėtų būti remiamos valstybių narių pastangos savo teritorijose teikti tarptautinę apsaugą ir rasti ilgalaikius sprendimus pabėgėliams ir perkeltiesiems asmenims, kuriuos, Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro nuomone, galima perkelti į Europos Sąjungą, pavyzdžiui, perkėlimo į Europos Sąjungą poreikių įvertinimas ir atitinkamų asmenų perkėlimas į jų teritoriją, siekiant suteikti jiems saugų teisinį statusą ir skatinti jų veiksmingą integraciją;
- (15) fondo lėšomis turėtų būti remiami nauji požiūriai, susiję su galimybe saugiau naudotis prieglobsčio procedūromis, visų pirma daugiausia dėmesio sutelkiant į pagrindines tranzito šalis, pavyzdžiui, tam tikroms grupėms skirtos apsaugos programos arba tam tikros prašymų suteikti prieglobstį nagrinėjimo procedūros;
- (16) atsižvelgiant į fondo pobūdį, jo lėšomis turėtų būti teikiama parama savanoriškoms ir valstybių narių bendrai sutartoms naštos pasidalijimo operacijoms, kurių metu iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę perkeliama asmenys, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, ir tarptautinės apsaugos prašytojai;
- (17) esminė Sąjungos prieglobsčio politikos sudedamoji dalis – partnerystė ir bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis siekiant užtikrinti tinkamą asmenų, kurie pateikia prašymą dėl prieglobsčio arba kitų formų tarptautinės apsaugos, srautų valdymą. Siekiant suteikti galimybę gauti tarptautinę apsaugą ir naudotis ilgalaikiais sprendimais kuo anksčiau etape, be kita ko, pagal regionines apsaugos programas, fondas turėtų turėti tvirtą asmenų perkėlimo į Europos Sąjungą komponentą;

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, 2011 12 20, p. 9).

⁽²⁾ 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 439/2010 dėl Europos prieglobsčio paramos biuro įsteigimo (OL L 132, 2010 5 29, p. 11).

⁽³⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

- (18) siekiant tobulinti ir stiprinti integracijos procesą Europos visuomenėje, fondas turėtų palengvinti teisėtą migraciją į Sąjungą atsižvelgiant į valstybių narių ekonominius ir socialinius poreikius, o integracijos procesui būtų ruošiamasi jau į Sąjungą atvykstančių trečiųjų šalių piliečių kilmės šalyse;
- (19) tam, kad fondas būtų veiksmingas ir suteiktų kuo didesnę pridėtinę vertę, jis turėtų būti naudojamas laikantis tikslingesnio požiūrio remiant nuoseklias strategijas, specialiai sukurtas trečiųjų šalių piliečių integracijai nacionaliniu, vietos ir (arba) regioniniu lygmeniu, kai taikoma, skatinti. Šias strategijas turėtų įgyvendinti daugiausia vietos arba regioninės valdžios institucijos ir nevalstybiniai subjektai, taip pat nacionalinės valdžios institucijos, visų pirma jeigu to reikia dėl valstybės narės specifinės administracinės struktūros arba kai valstybėje narėje integracijos veiksmai priklauso pasidalijamajai valstybės ir decentralizuoto lygio administracijos kompetencijai. Strategijas įgyvendinančios organizacijos turėtų iš įvairių turimų priemonių pasirinkti jų konkrečiai situacijai tinkamiausias priemones;
- (20) fondas turėtų būti įgyvendinamas laikantis Sąjungos bendrų pagrindinių integracijos principų, kaip nurodyta Bendroje integracijos darbotvarkėje;
- (21) integracijos priemonių taikymo sritis turėtų taip pat apimti asmenis, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, kad būtų užtikrintas visapusiškas požiūris į integraciją, atsižvelgiant į tų tikslinių grupių ypatumus. Kai integracijos priemonės taikomos kartu su priėmimo priemonėmis, atitinkamais atvejais veiksmais taip pat turėtų būti sudarytos sąlygos įtraukti tarptautinės apsaugos prašytojus;
- (22) norint užtikrinti, kad Sąjungos veiksmai, susiję su trečiųjų šalių piliečių integracija, būtų nuoseklūs, fondo lėšomis finansuojami veiksmai turėtų būti konkretūs ir papildyti Europos socialinio fondo lėšomis finansuojamus veiksmus. Atsižvelgiant į tai, turėtų būti reikalaujama, kad už fondo įgyvendinimą atsakingos valstybių narių valdžios institucijos sukurtų bendradarbiavimo ir veiklos koordinavimo su valdžios institucijomis, valstybių narių paskirtomis valdyti Europos socialinio fondo intervencijas, mechanizmus;
- (23) dėl praktinių priežasčių kai kurie veiksmai gali būti siejami su asmenų grupe; grupei, kaip visumai, veiksmai gali būti efektyviau taikomi, neišskiriant jos narių. Todėl būtų tikslinga toms valstybėms narėms, kurios to nori, suteikti galimybę savo nacionalinėse programose numatyti, kad integracijos veiksmai gali būti taikomi trečiųjų šalių piliečių tiesioginiams artimiesiems tiek, kiek tai būtina, kad tokie veiksmai būtų veiksmingai įgyvendinti. Tiesioginiai artimieji reikštų trečiosios šalies piliečio, kuriam taikomi integracijos veiksmai, sutuoktinį / partnerį ir bet kurį asmenį, su juo turintį tiesiosios aukšutinės arba tiesiosios žemutinės linijos tiesioginių giminystės ryšių, ir kuris kitu atveju nepatektų į fondo taikymo sritį;
- (24) fondo lėšomis turėtų būti remiamas valstybių narių vykdomas strategijų dėl teisėtos migracijos organizavimo, kuriomis būtų stiprinami jų gebėjimai plėtoti, įgyvendinti, stebėti ir apskritai vertinti visas trečiųjų šalių piliečiams skirtas imigracijos ir integracijos strategijas, politiką ir priemones, įskaitant Sąjungos teises priemones, rengimas. Fondo lėšomis taip pat turėtų būti remiamas keitimasis informacija, geriausios praktikos pavyzdžiais ir įvairių administracinių įstaigų bendradarbiavimas, be kita ko, ir su kitomis valstybėmis narėmis;
- (25) Sąjunga turėtų toliau ir plačiau naudoti partnerystes judumo srityje kaip pagrindinę strateginę, visapusišką ir ilgalaikę bendradarbiavimo sistemą migracijai valdyti kartu su trečiosiomis šalimis. Fondo lėšomis turėtų būti remiama partnerystės judumo srityje veikla, vykdoma Sąjungoje arba trečiosiose šalyse, kurios tikslas yra tenkinti Sąjungos poreikius ir siekti jos prioritetų, visų pirma veiksmai, kuriais užtikrinamas finansavimo tęstinumas, apimant tiek Sąjungą, tiek trečiąsias šalis;
- (26) tikslinga toliau remti ir skatinti valstybių narių pastangas gerinti grąžinimo valdymą visais jo aspektais, siekiant nuolat, teisingai ir veiksmingai įgyvendinti bendrus trečiųjų valstybių piliečių grąžinimo standartus, visų pirma nustatytus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/115/EB⁽¹⁾. Fondas turėtų skatinti grąžinimo strategijų plėtojimą nacionaliniu lygmeniu įgyvendinant integruoto grąžinimo valdymo koncepciją, taip pat priemones, kuriomis remiamas jų veiksmingas įgyvendinimas trečiosiose šalyse;
- (27) kalbant apie savanorišką asmenų, įskaitant tuos, kurie norėtų būti grąžinti, nors jiems netaikoma prievolė išvykti iš teritorijos, grįžimą, turėtų būti numatytos jiems taikytinos paskatos, pavyzdžiui, lengvatinės sąlygos teikiant didesnę su grįžimu susijusią paramą. Dėl jo išlaidų efektyvumo tokio pobūdžio savanoriškas grįžimas yra naudingas tiek grįžtantiems asmenims, tiek valdžios institucijoms. Valstybės narės turėtų būti raginamos teikti pirmenybę savanoriškam grįžimui;

(¹) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, 2008 12 24, p. 98).

- (28) tačiau politikos požiūriu savanoriškas grįžimas ir priverstinis grąžinimas yra tarpusavyje susiję ir vienas kitą papildo, ir dėl šios priežasties valstybės narės turėtų būti skatinamos stiprinti šių abiejų formų papildomumą, vykdant grąžinimo valdymą. Išsiuntimą vykdyti reikia, kad būtų užtikrintas Sąjungos imigracijos bei prieglobsčio politikos ir valstybių narių imigracijos bei prieglobsčio sistemų vientisumas. Todėl išsiuntimo galimybė yra būtina sąlyga siekiant užtikrinti, kad nebūtų pakenkta šiai politikai, ir siekiant užtikrinti teisinės valstybės principo, kuris pats yra labai svarbus laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės kūrimo procesui, įgyvendinimą. Todėl fondo lėšomis turėtų būti remiami valstybių narių veiksmai siekiant palengvinti išsiuntimą laikantis Sąjungos teisėje nustatytų standartų, kai taikoma, ir visapusiškai gerbiant grąžinamų asmenų pagrindines teises ir orumą;
- (29) itin svarbu fondo lėšomis remti konkrečias priemones, taikomas grįžusiems asmenims grąžinimo šalyje, kad būtų užtikrintas veiksmingas jų grįžimas geromis sąlygomis į jų kilmės miestą arba regioną ir kad būtų sustiprinta jų ilgalaikė reintegracija į jų bendruomenę;
- (30) Sąjungos readmisijos susitarimai yra neatsiejamas Sąjungos grąžinimo politikos komponentas ir viena iš pagrindinių veiksmingo migrantų srautų valdymo priemonių, nes jie palengvina greitą nelegalių migrantų grąžinimą. Tie susitarimai yra svarbus dialogo ir bendradarbiavimo su nelegalių migrantų kilmės ir tranzito trečiosiomis šalimis elementas, ir turėtų būti remiamas jų įgyvendinimas trečiosiose šalyse, kad nacionaliniu ir Sąjungos lygmeniu grąžinimo strategijos būtų veiksmingos;
- (31) fondas turėtų papildyti ir sustiprinti Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros, įsteigtos Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2007/2004 ⁽¹⁾, veiklą; dalis agentūros užduočių yra teikti reikiamą paramą valstybėms narėms organizuojant bendras grąžinimo operacijas ir nustatyti geriausią praktiką, susijusią su kelionės dokumentų įgijimu ir nelegaliai valstybių narių teritorijose esančių trečiųjų šalių piliečių išsiuntimu, taip pat padėti valstybėms narėms tais atvejais, kai prie išorės sienų reikia didesnės techninės pagalbos ir pagalbos veiklai atsižvelgiant į tai, kad kai kuriose situacijose gali susidaryti ekstremalioji humanitarinė padėtis ir gali reikėti atlikti gelbėjimo darbus jūroje;
- (32) be paramos grąžinant asmenis, kaip numatyta šiame reglamente, fondo lėšomis taip pat turėtų būti remiamos kitos kovos su nelegalia imigracija ar esamų teisėtai migracijos taisyklių nesilaikymo priemonės tokiu būdu užtikrinant valstybių narių imigracijos sistemų vientisumą;
- (33) fondo veikla turėtų būti įgyvendinama visapusiškai laikantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje nustatytų teisių bei principų ir atitinkamuose tarptautiniuose dokumentuose nustatytų pagrindinių teisių, įskaitant atitinkamą Europos žmogaus teisių teismo praktiką. Tinkamais finansuoti veiksmais turėtų būti laikomasi žmogaus teisėmis grindžiamo požiūrio į migrantų, pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų apsaugą, ir visų pirma jais turėtų būti užtikrinta, kad specifinei pažeidžiamų asmenų, visų pirma moterų, nelydimų nepilnamečių ir kitų nepilnamečių, kuriems kyla rizika, padėčiai būtų skiriamas ypatingas dėmesys ir numatyti konkrečiai jų padėčiai spręsti skirti veiksmai;
- (34) terminai „pažeidžiami asmenys“ ir „šeimos nariai“ skirtinguose aktuose, susijusiuose su šiuo reglamentu, yra apibrėžti skirtingai. Todėl jie turėtų būti suprantami taip, kaip apibrėžta atitinkamame akte, atsižvelgiant į kontekstą, kuriame jie yra vartojami. Kalbant apie perkėlimą, perkėlimą vykdančios valstybės narės turėtų glaudžiai konsultuotis su Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuru dėl sąvokos „šeimos nariai“ taikymo savo perkėlimo praktikoje ir vykdant faktinį perkėlimo procesą;
- (35) fondo lėšomis remiamos priemonės, taikomos trečiosioms šalims, ir su jomis susijusios priemonės turėtų būti patvirtintos užtikrinant sąveiką ir suderinamumą su kitais už Sąjungos ribų vykdomais veiksmais, kurie remiami pagal Sąjungos išorės pagalbos tiek geografines, tiek temines priemones. Įgyvendinant tokius veiksmus visų pirma turėtų būti siekiama visapusiško suderinamumo su Sąjungos išorės veiksmų ir užsienio politikos, susijusios su tam tikra šalimi ar regionu, principais ir bendraisiais tikslais. Priemonėmis neturėtų būti siekiama remti veiksmus, kurie yra tiesiogiai orientuoti į vystymąsi, ir jie, kai tinkama, turėtų papildyti pagal išorės pagalbos priemones teikiamą finansinę paramą. Turėtų būti laikomasi politikos suderinamumo vystymosi labui principo, kaip nustatyta Europos konsensuso dėl vystymosi 35 punkte. Taip pat svarbu užtikrinti, kad pagalba ekstremaliosios situacijos atveju būtų suderinama su Sąjungos humanitarine politika ir, kai tinka, ją papildytų ir kad teikiant tokią pagalbą būtų laikomasi Europos konsensuse dėl humanitarinės pagalbos įtvirtintų humanitarinių principų;
- (36) didelė dalis fondo išteklių turėtų būti skiriama remiantis objektyviais kriterijais proporcingai kiekvienos valstybės narės atsakomybei, jai tenkančiai valdant migracijos srautus. Tuo tikslu turėtų būti naudojami turimi naujausi

⁽¹⁾ 2004 m. spalio 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2007/2004, įsteigiantis Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrą (OL L 349, 2004 11 25, p. 1).

statistiniai duomenys, renkami Eurostato pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 862/2007 ⁽¹⁾, susiję su migrančių srautais, pavyzdžiui, pirmą kartą pateiktų prašymų suteikti prieglobstį skaičius, teigiamų sprendimų, kuriais suteikiamas pabėgėlio statusas arba papildoma apsauga, skaičius, į Europos Sąjungą perkeltų pabėgėlių skaičius, teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių skaičius, trečiųjų šalių piliečių, gavusių valstybių narių išduotą leidimą gyventi, skaičius, nacionalinių valdžios institucijų priimtų sprendimų grąžinti skaičius ir faktiškai įvykdytų grąžinimų skaičius;

- (37) šiame reglamente yra nustatyta bazinių sumų skyrimo tvarka valstybėms narėms. Bazinę sumą sudaro minimali suma ir suma, apskaičiuota remiantis 2011 m., 2012 m. ir 2013 m. asignavimų kiekvienai valstybei narei iš Europos pabėgėlių fondo, įsteigto Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 573/2007/EB ⁽²⁾, Europos fondo trečiųjų šalių piliečių integracijai, įsteigto Tarybos sprendimu 2007/435/EB ⁽³⁾, ir Europos grąžinimo fondo, įsteigto Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 575/2007/EB ⁽⁴⁾, vidurkiu. Asignavimai apskaičiuoti laikantis paskirstymo kriterijų, nustatytų Sprendime Nr. 573/2007/EB, Sprendime 2007/435/EB ir Sprendime Nr. 575/2007/EB. Atsižvelgiant į 2013 m. vasario 7–8 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, kuriose buvo pabrėžta, kad ypač daug dėmesio bus skiriama salose gyvenančioms bendruomenėms, kurios susiduria su neproporcingomis migracijos problemomis, yra tikslinga padidinti Kiprui ir Maltai skirtas minimalias sumas;
- (38) nors kiekvienai valstybei narei suma turėtų būti skiriama remiantis naujausiais turimais statistiniais duomenimis, dalis turimų fondo išteklių taip pat turėtų būti skiriama konkreitiems veiksams, kuriems reikia bendrų valstybių narių pastangų ir kurie duoda Sąjungai didelę papildomą naudą, vykdyti, taip pat Sąjungos programai dėl perkėlimo į Europos Sąjungą vykdyti ir asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimui iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę;
- (39) todėl šiuo reglamentu turėtų būti nustatytas konkrečių veiksų, tinkamų finansuoti fondo lėšomis, sąrašas. Papildomos sumos turėtų būti skiriamos toms valstybėms narėms, kurios įsipareigoja vykdyti tokius veiksmus;
- (40) atsižvelgiant į laipsnišką Sąjungos programos dėl perkėlimo į Europos Sąjungą rengimą, iš fondo lėšų turėtų būti teikiama tikslinė parama finansinių paskatų (vienkartinių išmokų) už kiekvieną perkeltą asmenį forma. Komisija, bendradarbiaudama su Europos prieglobsčio paramos biuru ir pagal savo atitinkamą kompetenciją turėtų stebėti, kad fondo remiami perkėlimo veiksmai būtų įgyvendinami veiksmingai;
- (41) siekiant padidinti Sąjungos veiksų perkėlimo į Europos Sąjungą srityje, kuriais teikiama apsauga asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, poveikį, taip pat siekiant kuo labiau padidinti strateginį perkėlimo poveikį tikslingiau perkelti asmenis, kuriems to labiausiai reikia, Sąjungos lygiu turėtų būti nustatomi bendri perkėlimo srities prioritetai. Tie bendri prioritetai turėtų būti iš dalies keičiami tik tada, kai yra akivaizdžiai priežasčių tą daryti, arba atsižvelgus į Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro rekomendacijas, remiantis šiame reglamente nustatytais bendromis kategorijomis;
- (42) atsižvelgiant į kai kurių kategorijų asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, ypatingą pažeidžiamumą, jie visuomet turėtų būti įtraukiami į bendrus Sąjungos prioritetus perkėlimo į Europos Sąjungą srityje;

⁽¹⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 862/2007 dėl Bendrijos migracijos statistikos ir tarptautinės apsaugos statistikos ir panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 311/76 dėl statistinių duomenų rinkimo apie darbuotojus užsieniečius (OL L 199, 2007 7 31, p. 23).

⁽²⁾ 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 573/2007/EB dėl Europos pabėgėlių fondo 2008–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo ir panaikinant Tarybos sprendimą 2004/904/EB (OL L 144, 2007 6 6, p. 1).

⁽³⁾ 2007/435/EB: 2007 m. birželio 25 d. Tarybos sprendimas dėl Europos fondo trečiųjų šalių piliečių integracijai 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo (OL L 168, 2007 6 28, p. 18).

⁽⁴⁾ 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 575/2007/EB dėl Europos grąžinimo fondo 2008–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo (OL L 144, 2007 6 6, p. 45).

- (43) atsižvelgiant į perkėlimo į Europos Sąjungą poreikius, nustatytus bendruose Sąjungos prioritetuose perkėlimo į Europos Sąjungą srityje, taip pat būtina suteikti papildomas finansines paskatas tokiam asmenų perkėlimui, atsižvelgiant į konkrečius geografinius regionus, tautybes ir konkrečias perkeltinų asmenų kategorijas, jeigu nustatoma, kad toks perkėlimas yra tinkamiausias šių asmenų ypatingų poreikių sprendimas;
- (44) siekiant stiprinti valstybių narių solidarumą ir geresnį dalijimąsi atsakomybe, visų pirma kiek tai susiję su valstybėmis narėmis, kurioms prieglobsčio prašytojų srautai daro didžiausią poveikį, taip pat turėtų būti sukurtas panašus finansinėms paskatomis pagrįstas mechanizmas, skirtas perkelti asmenis, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę. Tokiu mechanizmu turėtų būti absoliučiai arba proporcingai sumažintas spaudimas valstybėms narėms, priimančioms daugiau prieglobsčio prašytojų ir asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga;
- (45) fondo lėšomis teikiama parama bus veiksmingesnė ir teks daugiau pridėtinės vertės, jeigu šiame reglamente bus nustatytas ribotas skaičius privalomų tikslų, kurių turi būti siekiama programomis, kurias parengs kiekviena valstybė narė ir atsižvelgiant į jos konkrečią padėtį ir poreikius;
- (46) siekiant didesnio solidarumo svarbu tai, kad iš fondo būtų teikiama, kai tinka koordinuojant ir derinant su humanitarine pagalba, už kurią atsakinga Komisija, papildoma parama, kad būtų priimami sprendimai ekstremaliosios situacijos atvejais, kai valstybėse narėse arba trečiosiose šalyse smarkiai padidėja migracijos spaudimas arba esant masiniam perkeltųjų asmenų srautui pagal Tarybos direktyvą 2001/55/EB⁽¹⁾. Pagalba ekstremaliosios situacijos atveju taip pat turėtų apimti paramą *ad hoc* priėmimo dėl humanitarinių priežasčių programoms, kurių tikslas – humanitarinės krizės trečiosiose šalyse, į kurią būtina skubiai reaguoti, atveju leisti laikinai apsigyventi valstybės narės teritorijoje. Tačiau tokios kito pobūdžio priėmimo dėl humanitarinių priežasčių programos nedaro poveikio ir neturėtų trukdyti perkėlimo į Sąjungą programai, kurios aiškus tikslas – į Sąjungą iš trečiųjų šalių perkeltiems asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, nuo pat pradžių suteikti ilgalaikį sprendimą. Tuo tikslu valstybės narės neturi turėti teisės gauti papildomas vienkartinės išmokas asmenų, kuriems leidžiama laikinai apsigyventi valstybės narės teritorijoje pagal kitas priėmimo dėl humanitarinių priežasčių programas, atžvilgiu;
- (47) pagal šį reglamentą turėtų būti teikiama finansinė parama Tarybos sprendimu 2008/381/EB⁽²⁾ sukurto Europos migracijos tinklo veiklai, atsižvelgiant į jo tikslus ir uždavinius;
- (48) todėl Sprendimas 2008/381/EB turėtų būti iš dalies pakeistas, kad būtų suderintos procedūros ir sudarytos palankesnės sąlygos tinkamai ir laiku teikti finansinę paramą nacionaliniams informacijos centrams, kurie yra nurodyti tame sprendime;
- (49) atsižvelgiant į valstybėms narėms skirtų finansinių paskatų asmenų perkėlimui į Europos Sąjungą ir (arba) asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimui iš vienos valstybės narės į kitą vienkartinį išmokų forma paskirtį ir į tai, kad jos sudaro nedidelę dalį tikrųjų sąnaudų, šiuo reglamentu turėtų būti numatytos tam tikros nukrypti nuo finansuoti tinkamų išlaidų taisyklių leidžiančios nuostatos;
- (50) siekiant papildyti arba iš dalies keisti šio reglamento nuostatas dėl perkėlimo į Europos Sąjungą ir (arba) asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimui iš vienos valstybės narės į kitą skirtų vienkartinį išmokų ir dėl konkrečių veiksmų ir bendrų Sąjungos prioritetų perkėlimo į Europos Sąjungą srityje apibrėžties, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (51) šio reglamento taikymo srityje, įskaitant deleguotųjų aktų rengimą, Komisija turėtų konsultuotis su visų valstybių narių ekspertais;
- (52) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽³⁾;

(1) 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimančius tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą (OL L 212, 2001 8 7, p. 12).

(2) 2008 m. gegužės 14 d. Tarybos sprendimas 2008/381/EB dėl Europos migracijos tinklo sukūrimo (OL L 131, 2008 5 21, p. 7).

(3) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (53) daugiausia lėšų iš Sąjungos biudžeto reikėtų skirti veiklai, kurios srityje Sąjungos masto intervenciniai veiksmai gali duoti papildomos naudos, palyginti su pavieniui veikiančių valstybių narių veiksmams. Kadangi Sąjunga turi geresnes galimybes nei valstybės narės sudaryti sąlygas Sąjungos solidarumui valdant migrantų srautus parodyti, pagal šį reglamentą teikiama finansinė parama turėtų visų pirma padėti stiprinti šios srities nacionalinio ir Sąjungos lygmenų gebėjimus;
- (54) būtina maksimaliai padidinti Sąjungos finansavimo poveikį mobilizuojant, bendrai sutelkiant ir panaudojant viešojo ir privataus sektorių finansinius išteklius;
- (55) Komisija turėtų stebėti fondo įgyvendinimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 514/2014 ⁽¹⁾, rezultatų ir poveikio vertinimui pasitelkdama bendrus rodiklius. Tie rodikliai, įskaitant atitinkamas bazines vertes, turėtų būti minimalus fondo tikslų įgyvendinimo masto vertinimo pagrindas;
- (56) tam, kad būtų įvertinti fondo pasiekimai, turėtų būti nustatyti su kiekvienu jo konkrečiu tikslu susiję bendri rodikliai. Bendri rodikliai neturėtų turėti poveikio susijusių veiksmų vykdymo privalomam arba neprivalomam pobūdžiui, kaip nustatyta šiame reglamente;
- (57) kad būtų galima valdyti fondą ir jį įgyvendinti, jis turėtų būti dalis nuoseklios sistemos, kurią sudaro šis reglamentas ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 513/2014 ⁽²⁾. Įgyvendinant fondo tikslus, Reglamente (ES) Nr. 514/2014 nurodyta partnerystė turėtų apimti atitinkamas tarptautines organizacijas, nevyriausybinės organizacijas ir socialinius partnerius. Kiekviena valstybė narė turėtų būti atsakinga už partnerystės sudėties ir jos įgyvendinimo praktinės tvarkos nustatymą;
- (58) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. prisidėti prie veiksmingo migrantų srautų valdymo ir bendros prieglobsčio, papildomos apsaugos, laikinos apsaugos politikos ir bendros imigracijos politikos įgyvendinimo, stiprinimo ir plėtojimo valstybės narės negali deramai pasiekti, o to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (59) pagal SESV 8 ir 10 straipsnius fondas turėtų atsižvelgti į moterų ir vyrų lygybės aspekto integravimą ir kovos su diskriminacija principus;
- (60) laikantis šiame reglamente nustatytų pereinamojo laikotarpio nuostatų, sprendimai Nr. 573/2007/EB, Nr. 575/2007/EB ir 2007/435/EB turėtų būti panaikinti;
- (61) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, tos valstybės narės pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;
- (62) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,
- (63) tikslinga suderinti šio reglamento taikymo trukmę su Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013 ⁽³⁾ taikymo trukme. Todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.,

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 514/2014, kuriuo nustatomos Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo ir policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonės bendrosios nuostatos (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 112).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 513/2014, kuriuo kaip Vidaus saugumo fondo dalis nustatoma policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonė ir panaikinamas Tarybos sprendimas 2007/125/TVR (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 93).

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (OL L 347, 2013 12 20, p. 884).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas (toliau – fondas) 2014 m. sausio 1 d.–2020 m. gruodžio 31 d. laikotarpiui.
2. Šiuo reglamentu nustatoma:
 - a) finansinės paramos tikslai ir tinkami finansuoti veiksmai;
 - b) bendroji tinkamų finansuoti veikslių įgyvendinimo sistema;
 - c) turimi finansiniai ištekliai ir jų paskirstymas;
 - d) bendrų Sąjungos prioritetų perkėlimo į Europos Sąjungą srityje nustatymo principai ir mechanizmas ir
 - e) finansinė parama, numatyta Europos migracijos tinklo veiklai.
3. Šiame reglamente numatoma, kad taikomos Reglamente (ES) Nr. 514/2014 išdėstytos taisyklės, nedarant poveikio šio reglamento 4 straipsniui.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) perkėlimas į Europos Sąjungą – procesas, kai Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro prašymu, pagrįstu būtinybe suteikti asmeniui tarptautinę apsaugą, trečiųjų šalių piliečiai perkeliama iš trečiosios šalies ir įkurdinami valstybėje narėje, kurioje jiems leidžiama gyventi turint vieną iš toliau nurodytų statusų:
 - i) pabėgėlio statusą, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/95/ES 2 straipsnio e punkte;
 - ii) papildomos apsaugos statusą, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/95/ES 2 straipsnio g punkte, arba
 - iii) bet kokią kitą statusą, kuriuo pagal nacionalinę ir Sąjungos teisę suteikiamos teisės ir privilegijos, panašios į suteiktąsias i ir ii papunkčiuose nurodytais statusais;
- b) kitos priėmimo dėl humanitarinių priežasčių programos – *ad hoc* procesas, kuriuo valstybė narė priima tam tikrą skaičių trečiosios šalies piliečių laikinai apsigyventi savo teritorijoje siekiant juos apsaugoti nuo humanitarinės krizės, į kurią reikia skubiai reaguoti, susidariusios dėl tokių įvykių kaip politiniai pokyčiai ar konfliktai;
- c) tarptautinė apsauga – pabėgėlio statusas ir papildomos apsaugos statusas, kaip apibrėžta Direktyvoje 2011/95/ES;
- d) grąžinimas – trečiosios šalies piliečio grąžimo į savo šalį procesas – savanoriškai vykdant prievolę grįžti arba priverstinai – kaip apibrėžta Direktyvos 2008/115/EB 3 straipsnyje;
- e) trečiosios šalies pilietis – bet kuris asmuo, kuris nėra Sąjungos pilietis, kaip apibrėžta SESV 20 straipsnio 1 dalyje. Nuoroda į trečiosios šalies piliečius apima asmenis be pilietybės ir nenustatytos pilietybės asmenis;
- f) išsiuntimas – priverstinis prievolės grįžti įvykdymas, tai yra fizinis išvežimas iš valstybės narės, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/115/EB 3 straipsnyje;
- g) savanoriškas išvykimas – prievolės grįžti įvykdymas per sprendime grąžinti tam tikslui nustatytą laikotarpį, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/115/EB 3 straipsnyje;

- h) nelydimas nepilnametis – jaunesnis nei 18 metų amžiaus trečiosios šalies pilietis, kuris į valstybių narių teritoriją atvyksta ar atvyko nelydimas pagal atitinkamos valstybės narės teisę ar nacionalinę praktiką už jį atsakingo suaugusio asmens, ir tol, kol toks asmuo faktiškai ima jį prižiūrėti; priskiriami ir nepilnamečiai, atvykę į valstybės narės teritoriją ir joje palikti be priežiūros;
- i) pažeidžiamas asmuo – trečiosios šalies pilietis, kuris atitinka apibrėžtį pagal Sąjungos teisę, susijusią su politikos sritimi, kurioje vykdomi fondo lėšomis remiami veiksmai;
- j) šeimos narys – trečiosios šalies pilietis, kuris atitinka apibrėžtį pagal Sąjungos teisę, susijusią su fondo lėšomis remiamų veiksmų politikos sritimi;
- k) ekstremalioji situacija – situacija, kylanti dėl:
 - i) didelio migracijos spaudimo vienoje arba keliose valstybėse narėse, kai dėl didelio ir neproporcingo trečiųjų šalių piliečių antplūdžio atsiranda didelių ir skubių poreikių, susijusių priėmimo ir sulaikymo infrastruktūra, prieglobsčio sistemomis ir procedūromis,
 - ii) laikinos apsaugos mechanizmų įgyvendinimo, kaip apibrėžta Direktyvoje 2001/55/EB, arba
 - iii) didelio migracijos spaudimo trečiojoje šalyse, iš kurių pabėgėliai negali išvykti dėl, pavyzdžiui, politinių įvykių arba konfliktų.

3 straipsnis

Tikslai

1. Bendrasis fondo tikslas – prisidėti prie veiksmingo migracijos srautų valdymo ir bendros politikos prieglobsčio, papildomos apsaugos bei laikinos apsaugos klausimais ir bendros imigracijos politikos įgyvendinimo, stiprinimo ir plėtojimo visapusiškai laikantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintų teisių ir principų.
2. Įgyvendinant bendrąjį tikslą fondas padeda siekti šių bendrų konkrečių tikslų:
 - a) stiprinti ir plėtoti visus bendros Europos prieglobsčio sistemos aspektus, įskaitant jos išorės dimensiją;
 - b) remti į valstybes nares nukreiptą teisėtą migraciją, atitinkančią jų ekonominius ir socialinius poreikius, pavyzdžiui, darbo rinkos poreikius, kartu užtikrinant valstybių narių imigracijos sistemų vientisumą, ir skatinti veiksmingą trečiųjų šalių piliečių integraciją;
 - c) stiprinti teisingas ir veiksmingas valstybių narių grąžinimo strategijas, kuriomis būtų padedama kovoti su neteisėta imigracija ir kuriose būtų akcentuojamas grąžinimo tvarumas ir veiksminga readmisija kilmės ir tranzito šalyse;
 - d) stiprinti valstybių narių solidarumą ir dalijimąsi atsakomybe, visų pirma kiek tai susiję su valstybėmis narėmis, kurioms migrantų ir prieglobsčio prašytojų srautai daro didžiausią poveikį, įskaitant praktinį bendradarbiavimą.

Fondo konkrečių tikslų pasiekimas vertinamas pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 55 straipsnio 2 dalį taikant šio reglamento IV priede išdėstytus bendrus rodiklius ir į nacionalines programas įtrauktus su konkrečiomis programomis susietus rodiklius.

3. Priemonės, kurių imamasi siekiant įgyvendinti 1 ir 2 dalyse nurodytus tikslus, turi būti visiškai suderinamos su priemonėmis, remiamomis pagal Sąjungos išorės finansavimo priemones, ir su bendrais Sąjungos išorės veiksmų tikslais ir principais.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti tikslai įgyvendinami laikantis Sąjungos humanitarinės politikos tikslų bei principų. Suderinamumas su priemonėmis, kurios finansuojamos Sąjungos išorės finansavimo priemonių lėšomis, užtikrinamas pagal 24 straipsnį.

4 straipsnis

Partnerystė

Igyvendinant fondo tikslus, Reglamento (ES) Nr. 514/2014 12 straipsnyje nurodyta partnerystė apima atitinkamas tarptautines organizacijas, nevyriausybinės organizacijas ir socialinius partnerius.

II SKYRIUS

BENDRA EUROPOS PRIEGLOBSČIO SISTEMA

5 straipsnis

Priėmimo ir prieglobsčio sistemos

1. Igyvendinant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkte nustatytą konkretų tikslą, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje numatyto politinio dialogo rezultatą ir laikantis šio reglamento 19 straipsnyje nustatytų nacionalinių programų tikslų, fondo lėšomis remiami veiksmai, kuriais daugiausia dėmesio skiriama vienos ar kelių toliau nurodytų kategorijų trečiųjų šalių piliečiams:

- a) kurie turi pabėgėlio statusą arba papildomos apsaugos statusą, kaip apibrėžta Direktyvoje 2011/95/ES;
- b) kurie pateikė prašymą dėl vienos iš a punkte nurodytų tarptautinės apsaugos formų, ir kurių atžvilgiu dar nėra priimtas galutinis sprendimas;
- c) kuriems suteikta laikina apsauga, kaip apibrėžta Direktyvoje 2001/55/EB;
- d) kurie perkeliami arba perkelti iš valstybės narės.

Kiek tai susiję su priėmimo sąlygomis ir prieglobsčio procedūromis, fondo lėšomis remiami visų pirma šie veiksmai, kuriais daugiausia dėmesio skiriama šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytų kategorijų asmenims:

- a) materialinės pagalbos, įskaitant pagalbą pasienyje, švietimo, mokymo, paramos paslaugų, sveikatos priežiūros ir psichologinės pagalbos teikimas;
- b) tokių paramos paslaugų kaip vertimas raštu ir žodžiu, švietimas, mokymas, įskaitant kalbų mokymą, teikimas ir kitos atitinkamo asmens statusą atitinkančios iniciatyvos;
- c) administracinių struktūrų, sistemų kūrimas ir tobulinimas bei susijusių institucijų personalo mokymo organizavimas ir tobulinimas siekiant užtikrinti, kad prieglobsčio prašytojai lengvai ir veiksmingai galėtų naudotis veiksmingomis ir kokybiškomis prieglobsčio procedūromis, visų pirma siekiant, kai būtina, remti Sąjungos *acquis* raidą;
- d) socialinės pagalbos, informacijos arba pagalbos administraciniais ir (arba) teisiniams formalumams atlikti teikimas, informavimas apie galimą prieglobsčio procedūros baigtį ar konsultavimas šiuo klausimu, įskaitant tokius aspektus kaip grąžinimo procedūros;
- e) teisinės pagalbos teikimas ir teisinis atstovavimas;
- f) pažeidžiamų grupių nustatymas ir specifinė pagalba pažeidžiamiems asmenims, visų pirma laikantis a–e punktų;
- g) sulaikymą pakeičiančių priemonių rengimas, plėtojimas ir tobulinimas.

Kai tai laikoma tikslinga ir kai tai numatyta valstybės narės nacionalinėje programoje, fondo lėšomis taip pat gali būti remiamos su integracija susijusios priemonės, pavyzdžiui, nurodytosios 9 straipsnio 1 dalyje, kiek tai susiję su šios dalies pirmoje pastraipoje nuoditytų asmenų priėmimu.

2. Įgyvendinant 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkte apibrėžtą konkretų tikslą ir laikantis 19 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių programų tikslų, kiek tai susiję su apgyvendinimo infrastruktūra ir priėmimo sistemomis, fondo lėšomis remiami visų pirma šie veiksmai:

- a) esamos apgyvendinimo infrastruktūros ir paslaugų tobulinimas ir išlaikymas;
- b) administracinių struktūrų ir sistemų stiprinimas ir tobulinimas;
- c) vietos bendruomenių informavimas;
- d) valdžios institucijų, įskaitant vietos valdžios institucijas, kurios bendraus su 1 dalyje nurodytais asmenimis jų priėmimo klausimais, personalo mokymas;
- e) naujos apgyvendinimo infrastruktūros ir paslaugų, taip pat administracinių struktūrų ir sistemų kūrimas, veikimo užtikrinimas ir plėtojimas, visų pirma siekiant, kai būtina, patenkinti valstybių narių struktūrinius poreikius.

3. Įgyvendinant 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a ir d punktuose apibrėžtus konkrečius tikslus ir laikantis 19 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių programų tikslų, fondo lėšomis taip pat remiami veiksmai, panašūs į šio straipsnio 1 dalyje išvardytus veiksmus, jei tokie veiksmai yra susiję su asmenimis, kurie yra laikinai apsistoję:

- pabėgėlių tranzito ir įforminimo centruose, visų pirma remiant perkėlimo į Europos Sąjungą operacijas bendradarbiaujant su Jungtinių Tautų vyriausioju pabėgėlių reikalų komisaru arba
- valstybės narės teritorijoje įgyvendinant kitas priėmimo dėl humanitarinių priežasčių programas.

6 straipsnis

Valstybių narių gebėjimai plėtoti, stebėti ir vertinti savo prieglobsčio politiką ir procedūras

Įgyvendinant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkte nustatytą konkretų tikslą, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje numatyto politinio dialogo rezultatą ir laikantis šio reglamento 19 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių programų tikslų, kiek tai susiję su veiksmais, susijusiais su valstybių narių gebėjimų plėtoti, stebėti ir vertinti savo prieglobsčio politiką ir procedūras stiprinimu, fondo lėšomis remiami visų pirma šie veiksmai:

- a) veiksmai, kuriais stiprinami valstybių narių gebėjimai – įskaitant susiję su Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 604/2013 ⁽¹⁾ nustatyto ankstyvojo perspėjimo, pasirengimo ir krizių valdymo mechanizmu – rinkti, analizuoti ir skleisti kokybinius ir kiekybinius duomenis bei statistinę informaciją apie prieglobsčio procedūras, priėmimo pajėgumus, perkėlimo į Europos Sąjungą ir tarptautinės apsaugos prašytojų ir (arba) asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimo iš vienos valstybės narės į kitą veiksmus;
- b) veiksmai, kuriais stiprinami valstybių narių gebėjimai rinkti, analizuoti ir skleisti informaciją apie kilmės šalį;
- c) veiksmai, kuriais tiesiogiai prisidedama prie prieglobsčio politikos vertinimo, pavyzdžiui, nacionaliniai poveikio vertinimai, tikslinių grupių ir kitų atitinkamų suinteresuotųjų subjektų apklausos bei rodiklių ir lyginamoji analizė.

7 straipsnis

Perkėlimas į Europos Sąjungą, tarptautinės apsaugos prašytojų ir asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimas ir kitoks ad hoc priėmimas dėl humanitarinių priežasčių

1. Įgyvendinant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a ir d punktuose nustatytą konkretų tikslą, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje numatyto politinio dialogo rezultatą ir laikantis šio reglamento 19 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių programų tikslų, fondo lėšomis remiami visų pirma šie veiksmai, susiję su bet kurio trečiosios šalies piliečio, kuris yra perkeliamas arba buvo perkeltas į valstybę narę, perkėlimu į Europos Sąjungą ir su kitomis priėmimo dėl humanitarinių priežasčių programomis:

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013 6 29, p. 31).

- a) nacionalinių perkėlimo į Europos Sąjungą programų ir strategijų bei kitų priėmimo dėl humanitarinių prižasčių programų rengimas ir plėtojimas, įskaitant poreikių analizę, rodiklių tobulinimą ir vertinimą;
- b) tinkamos infrastruktūros ir paslaugų sukūrimas, kad perkėlimo į Europos Sąjungą veiksmai ir veiksmai, susiję su kitomis perkėlimo dėl humanitarinių prižasčių programomis, įskaitant kalbinę pagalbą, būtų vykdomi sklandžiai ir efektyviai;
- c) struktūrų, sistemų kūrimas ir personalo mokymas siekiant rengti vizitus į trečiąsias šalis ir (arba) kitas valstybes nares, kad būtų rengiami pokalbiai, medicininės apžiūros ir patikimumo patikrinimai;
- d) valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų atliekamas galimų perkėlimo į Europos Sąjungą atvejų ir (arba) kitokio priėmimo dėl humanitarinių prižasčių atvejų įvertinimas, pavyzdžiui, vizitai į trečiąją šalį, pokalbiai, medicininės apžiūros ir patikimumo patikrinimai;
- e) sveikatos būklės įvertinimas ir medicininis gydymas iki išvykimo, materialinis aprūpinimas iki išvykimo, informavimo ir integracijos priemonės iki išvykimo ir kelionės organizavimas, įskaitant lydinčių medikų paslaugų teikimą;
- f) informavimas ir pagalba atvykus arba netrukus po atvykimo, be kita ko, vertimo žodžiu paslaugos;
- g) veiksmai, kuriais siekiama sujungti į Europos Sąjungos valstybę narę perkeliamų asmenų šeimas;
- h) su migracija ir prieglobsčiu susijusios infrastruktūros ir paslaugų teikimo šalyse, kuriose numatoma vykdyti regionines apsaugos programas, stiprinimas;
- i) perkeltų pabėgėlių integracijai, autonomijai ir savarankiškumui palankių ilgalaikių sąlygų sukūrimas.

2. Įgyvendinant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos d punkte nustatytą konkretų tikslą, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje numatyto politinio dialogo rezultatus bei laikantis šio reglamento 19 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių programų tikslų, fondo lėšomis taip pat remiami su tarptautinės pagalbos prašytojų ir (arba) asmenų, kuriems suteikta tarptautinė pagalba, perkėlimu susiję veiksmai, panašūs į išvardytuosius šio straipsnio 1 dalyje, kai tai laikoma tikslinga atsižvelgiant į politikos pokyčius fondo įgyvendinimo laikotarpiu arba kai tai numatyta valstybės narės nacionalinėje programoje. Tokios operacijos vykdomos, jiems davus sutikimą, perkelti iš valstybės narės, kuri suteikė jiems tarptautinę apsaugą arba yra atsakinga už jų prašymų nagrinėjimą į kitą suinteresuotą valstybę narę, kurioje jiems bus suteikta lygiavertė apsauga arba kurioje bus nagrinėjami jų prašymai dėl tarptautinės apsaugos.

III SKYRIUS

TREČIŲJŲ ŠALIŲ PILIEČIŲ INTEGRACIJA IR TEISĖTA MIGRACIJA

8 straipsnis

Imigracija ir iki išvykimo taikomos priemonės

Įgyvendinant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkte nustatytą konkretų tikslą, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje numatyto politinio dialogo rezultatus ir laikantis šio reglamento 19 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių programų tikslų, fondo lėšomis remiami veiksmai, kurie vykdomi trečiojoje šalyje ir kuriais daugiausia dėmesio skiriama trečiųjų šalių piliečiams, kurie laikosi konkrečių iki išvykimo taikomų priemonių ir (arba) sąlygų, nustatytų nacionalinės teisės aktuose ir atitinkamais atvejais pagal Sąjungos teisę, be kita ko, susijusių su gebėjimu integruotis valstybės narės visuomenėje. Atsižvelgiant į tai, fondo lėšomis remiami visų pirma šie veiksmai:

- a) informacinių paketų rengimas ir kampanijos, skirtos informuotumui didinti ir kultūrų dialogui skatinti, be kita ko, naudojant naudotojams patogias ryšių ir informacines technologijas ir interneto svetaines;
- b) gebėjimų bei kvalifikacijos vertinimas ir trečiojoje šalyje įgytų gebėjimų bei kvalifikacijos skaidrumo ir atitikties valstybės narės pripažįstamiems gebėjimams ir kvalifikacijai didinimas;
- c) mokymas, kuriuo didinamos įsidarbinimo valstybėje narėje galimybės;

- d) išsamūs kursai apie piliečių teises bei pareigas ir kalbų mokymas;
- e) parama, susijusi su prašymais dėl šeimos susijungimo, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 2003/86/EB ⁽¹⁾.

9 straipsnis

Integracijos priemonės

1. Įgyvendinant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkte nustatytą konkretų tikslą, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje numatyto politinio dialogo rezultatus ir laikantis šio reglamento 19 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių programų tikslų, fondo lėšomis remiami veiksmai, kurie vykdomi laikantis nuoseklių strategijų, atsižvelgiant į trečiųjų šalių piliečių integracijos poreikius vietos ir (arba) regiono lygiu. Atsižvelgiant į tai, fondo lėšomis remiami visų pirma šie veiksmai, kuriais daugiausia dėmesio skiriama trečiųjų šalių piliečiams, kurie teisėtai gyvena valstybėje narėje arba atitinkamais atvejais yra pradėję teisėto apsigyvenimo valstybėje narėje procesą:

- a) tokių integracijos strategijų, įskaitant poreikių analizę, rengimas ir plėtojimas, kai tinka, dalyvaujant vietos arba regionų subjektams, integracijos rodiklių gerinimas ir vertinimas, įskaitant dalyvaujamuosius vertinimus siekiant įvardyti geriausią praktiką;
- b) patarimų ir pagalbos teikimas tokiose srityse kaip būstas, pragyvenimo lėšos, administraciniai ir teisiniai patarimai, sveikata, psichologinė pagalba ir socialinė rūpyba, vaikų priežiūra ir šeimos susijungimas;
- c) veiksmai, kuriais trečiųjų šalių piliečiai supažindinami su priimančiąja visuomene, ir veiksmai, kuriais jiems padedama adaptuotis joje, gauti informacijos apie jų teises ir pareigas, dalyvauti pilietiniame bei kultūriniame gyvenime ir puoselėti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje nustatytas vertybes;
- d) į švietimą ir mokymą orientuotos priemonės, įskaitant kalbų mokymą ir pasirengimo veiksmus, kuriais palengvinamos galimybės įsidarbinti;
- e) veiksmai, kuriais siekiama skatinti įgalinimą ir sudaryti trečiųjų šalių piliečiams galimybes save išlaikyti;
- f) veiksmai, kuriais skatinami trečiųjų šalių piliečių ir priimančiosios visuomenės prasmingi ryšiai ir konstruktyvus dialogas, ir veiksmai, kuriais skatinamas jų pripažinimas priimančiojoje visuomenėje, be kita ko, šiam tikslui pasitelkiant žiniasklaidą;
- g) veiksmai, kuriais skatinamos vienodos trečiųjų šalių piliečių galimybės kreiptis ir gauti vienodus rezultatus tvarkant reikalus viešosiose tarnybose ir privačiose įmonėse, įskaitant šių tarnybų pritaikymą darbui su trečiųjų šalių piliečiais;
- h) paramos gavėjų gebėjimų stiprinimas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 2 straipsnio g punkte, be kita ko, keičiantis patirtimi bei geriausia praktika ir kuriant tinklus.

2. Vykdam 1 dalyje nurodytus veiksmus, kai tai būtina, atsižvelgiama į įvairių kategorijų trečiųjų šalių piliečių, įskaitant asmenis, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, ir Europos Sąjungą perkeltus asmenis ir visų pirma pažeidžiamus asmenis, specifinius poreikius.

3. Nacionalinėse programose gali būti numatyta į 1 dalyje nurodytų veiksmų taikymo sritį įtraukti toje dalyje nurodytai tikslinei grupei priklausančių asmenų tiesioginius artimuosius tiek, kiek tai būtina siekiant veiksmingai įgyvendinti tuos veiksmus.

4. Siekiant programuoti ir įgyvendinti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus veiksmus, Reglamento (ES) Nr. 514/2014 12 straipsnyje nurodyta partnerystė apima valdžios institucijas, valstybių narių paskirtas Europos socialinio fondo intervencijų valdymo tikslu.

10 straipsnis

Praktinis bendradarbiavimas ir gebėjimų stiprinimo priemonės

Įgyvendinant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkte nustatytą konkretų tikslą, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje numatyto politinio dialogo rezultatus ir laikantis šio reglamento 19 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių programų tikslų, fondo lėšomis remiami veiksmai, kuriais daugiausia dėmesio skiriama vienai ar kelioms toliau nurodytoms kategorijoms:

⁽¹⁾ 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003 10 3, p. 12).

- a) strategijų, kuriomis būtų skatinama teisėta migracija, kūrimas siekiant palengvinti lanksčių priėmimo procedūrų plėtojimą ir įgyvendinimą;
- b) trečiųjų šalių įdarbinimo agentūrų ir valstybių narių užimtumo tarnybų bei imigracijos tarnybų bendradarbiavimo rėmimas, taip pat parama valstybėms narėms joms įgyvendinant Sąjungos migracijos teisę, vykdamas konsultacijų procesus su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais ir gaunant ekspertų patarimus arba keičiantis informacija apie metodus, taikomus konkrečių pilietybių arba kategorijų trečiųjų šalių piliečių atžvilgiu atsižvelgiant į darbo rinkų poreikius;
- c) valstybių narių gebėjimų rengti, įgyvendinti, stebėti ir vertinti savo imigracijos strategijas, politiką bei priemones įvairiais institucijų lygmenimis ir įvairiuose jų padaliniuose stiprinimas, visų pirma jų gebėjimų rinkti, analizuoti ir skleisti išsamius ir sistemingus duomenis bei statistinę informaciją apie migracijos procedūras, srautus ir leidimus gyventi stiprinimas, ir stebėjimo priemonių, vertinimo schemų, rodiklių bei standartų, naudojamų šių strategijų rezultatams vertinti, plėtojimas;
- d) paramos gavėjų, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 514/2014 2 straipsnio g punkte, ir personalo, teikiančių viešąsias ir privačias paslaugas, įskaitant švietimo įstaigas, mokymas, keitimosi patirtimi ir geriausia praktika, bendradarbiavimo ir tinklų kūrimo bei tarpkultūrinių gebėjimų skatinimas, taip pat teikiamų paslaugų kokybės gerinimas;
- e) tvarių integracijos ir įvairovės valdymo organizacinių struktūrų kūrimas, visų pirma bendradarbiaujant įvairiems suinteresuotiesiems subjektams, kad įvairių nacionalinių administracijų lygmenų pareigūnai galėtų greitai gauti informacijos apie kitų šalių patirtį bei geriausią praktiką, ir, jei įmanoma, kad atitinkamos valdžios institucijos ir Vyriausybės bei nevyriausybines organizacijos drauge telktų išteklius siekiant efektyviau teikti paslaugas trečiųjų šalių piliečiams, *inter alia*, pasitelkiant vieno langelio principu veikiančius centrus (t. y. koordinuotos paramos integracijai centrus);
- f) bendradarbiavimas įgyvendinant dinamišką abipusės sąveikos procesą, kuriuo grindžiamos vietos ir regioninio lygio integracijos strategijos, plėtojant trečiųjų šalių piliečių konsultavimo platformas, suinteresuotųjų subjektų keitimąsi informacija, taip pat trečiųjų šalių piliečių bendruomenių, tų bendruomenių ir priimančiosios visuomenės ir (arba) šių bendruomenių ir politiką formuojančių ir sprendimus priimančių valdžios institucijų dialogą tarpkultūriniais bei religiniais klausimais;
- g) valstybių narių atitinkamų valdžios institucijų praktinio bendradarbiavimo skatinimo ir stiprinimo veiksmai, kuriais daugiausia dėmesio būtų skiriama, *inter alia*, keitimuisi informacija, geriausios praktikos pavyzdžiais bei informacija apie strategijas ir bendrų veiksmų rengimui bei vykdymui, be kita ko, siekiant užtikrinti valstybių narių imigracijos sistemų vientisumą.

IV SKYRIUS

GRAŽINIMAS

11 straipsnis

Priemonės, kuriomis papildomos grąžinimo procedūros

Įgyvendinant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punkte nustatytą konkretų tikslą, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje numatyto politinio dialogo rezultatus ir laikantis šio reglamento 19 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių programų tikslų, kiek tai susiję su priemonėmis, kuriomis papildomos grąžinimo procedūros, fondo lėšomis remiami veiksmai, kuriais daugiausia dėmesio skiriama vienos ar kelių toliau nurodytų kategorijų trečiųjų šalių piliečiams:

- a) trečiųjų šalių piliečiams, kurie dar nėra gavę galutinio neigiamo sprendimo dėl jų prašymo būti, teisėtai gyventi ir (arba) gauti tarptautinę apsaugą valstybėje narėje ir kurie gali nuspręsti pasinaudoti savanoriško grąžinimo galimybe;
- b) trečiųjų šalių piliečiams, kurie naudojami teise būti, teisėtai gyventi ir (arba) teise į tarptautinę apsaugą, kaip apibrėžta Direktyvoje 2011/95/ES, arba laikiną apsaugą, kaip apibrėžta Direktyvoje 2001/55/EB, valstybėje narėje, ir kurie nusprendė pasinaudoti savanoriško grąžinimo galimybe;
- c) trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra valstybėje narėje ir neatitinka arba nebeatitinka atvykimo ir (arba) buvimo valstybėje narėje sąlygų, įskaitant tuos trečiųjų šalių piliečius, kurių išsiuntimas atidėtas pagal Direktyvos 2008/115/EB 9 straipsnį ir 14 straipsnio 1 dalį.

Atsižvelgiant į tai, fondo lėšomis remiami visų pirma šie veiksmai, kuriais daugiausia dėmesio skiriama pirmoje pastraipoje nurodytų kategorijų asmenims:

- a) sulaikymą pakeičiančių priemonių rengimas, plėtojimas ir tobulinimas;
- b) socialinės paramos, informacijos arba pagalbos, susijusios su administraciniais ir (arba) teisiniais formalumais, teikimas ir informavimas arba konsultacijų teikimas;
- c) teisinės ir kalbinės pagalbos teikimas;
- d) specifinė pagalba pažeidžiamiems asmenims;
- e) nepriklausomų ir veiksmingų priverstinio grąžinimo stebėsenos sistemų, nurodytų Direktyvos 2008/115/EB 8 straipsnio 6 dalyje, kūrimas ir tobulinimas;
- f) apgyvendinimo, priėmimo arba sulaikymo infrastruktūros, paslaugų ir sąlygų kūrimas, priežiūra ir gerinimas;
- g) administracinių struktūrų ir sistemų, įskaitant IT priemones, sukūrimas;
- h) personalo mokymas siekiant užtikrinti sklandžias ir veiksmingas grąžinimo procedūras, įskaitant jų valdymą ir vykdymą.

12 straipsnis

Gražinimo priemonės

Įgyvendinant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punkte nustatytą konkretų tikslą, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje numatyto politinio dialogo rezultatus ir laikantis šio reglamento 19 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių programų tikslų, kiek tai susiję su grąžinimo priemonėmis, fondo lėšomis remiami veiksmai, kuriais daugiausia dėmesio skiriama šio reglamento 11 straipsnyje nurodytiems asmenims. Atsižvelgiant į tai, fondo lėšomis remiami visų pirma šie veiksmai:

- a) priemonės, reikalingos norint pasirengti grąžinimo operacijoms, pavyzdžiui, priemonės, kuriomis užtikrinamas trečiųjų šalių piliečių tapatybės nustatymas, kelionės dokumentų išdavimas ir šeimos narių paieška;
- b) bendradarbiavimas su trečiųjų šalių konsulinėmis įstaigomis ir imigracijos tarnybomis siekiant gauti kelionės dokumentus, palengvinti repatriaciją ir užtikrinti readmisiją;
- c) remiamo savanoriško grįžimo priemonės, įskaitant sveikatos patikrinimus ir medicinos pagalbą, kelionės organizavimą, finansines išmokas ir konsultavimą bei pagalbą prieš grįžimą ir po jo;
- d) išsiuntimo operacijos, įskaitant susijusias priemones, laikantis Sąjungos teisės aktuose nustatytų standartų, išskyrus priverstiniais veiksmais naudojamą įrangą;
- e) priemonėmis, skirtomis pradėti grįžusio asmens reintegracijos procesą jo asmeninio vystymosi labui, pvz., piniginėmis paskatomis, mokymu, įsidarbinimo pagalba ir pradine parama ekonominei veiklai;
- f) infrastruktūra ir paslaugos trečiojoje šalyje, kuriomis būtų užtikrinamas tinkamas laikinas apgyvendinimas ir priėmimas atvykus;
- g) specifinė pagalba pažeidžiamiems asmenims.

13 straipsnis

Praktinis bendradarbiavimas ir gebėjimų stiprinimo priemonės

Įgyvendinant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punkte nustatytą konkretų tikslą, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje numatyto politinio dialogo rezultatus, ir laikantis šio reglamento 19 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių programų tikslų, kiek tai susiję su praktiniu bendradarbiavimu ir gebėjimų stiprinimo priemonėmis, fondo lėšomis remiami visų pirma šie veiksmai:

- a) veiksmai, kuriais skatinamas, plėtojamas ir stiprinamas valstybių narių grąžinimo tarnybų ir kitų valdžios institucijų, dalyvaujančių su grąžinimu susijusioje veikloje, veiklos bendradarbiavimas ir keitimasis informacija, įskaitant bendradarbiavimą su trečiųjų šalių konsulinėmis įstaigomis bei imigracijos tarnybomis ir bendras grąžinimo operacijas;

- b) veiksmai, kuriais remiamas trečiųjų šalių ir valstybių narių grąžinimo tarnybų bendradarbiavimas, įskaitant priemones, kuriomis siekiama stiprinti trečiųjų šalių gebėjimus vykdyti veiklą readmisijos ir reintegracijos srityje, visų pirma readmisijos susitarimų srityje;
- c) veiksmai, kuriais stiprinami gebėjimai plėtoti efektyvią ir tvarią grąžinimo politiką, visų pirma valstybėms narėms keičiantis informacija apie padėtį grąžinimo šalyse, geriausios praktikos pavyzdžiais, dalijantis patirtimi ir telkiant išteklius;
- d) veiksmai, kuriais stiprinami gebėjimai rinkti, analizuoti ir skleisti išsamius ir sistemingus duomenis bei statistinę informaciją apie grąžinimo procedūras ir priemones, priėmimo ir sulaikymo gebėjimus, priverstinį grąžinimą ir savanorišką grįžimą, stebėjimą ir reintegraciją;
- e) veiksmai, kuriais tiesiogiai prisidedama prie grąžinimo politikos vertinimo, pavyzdžiui, nacionaliniai poveikio vertinimai, tikslinių grupių apklausos, rodiklių plėtojimas ir lyginamoji analizė;
- f) informavimo priemonės ir kampanijos trečiojoje šalyje, kuriomis siekiama didinti informuotumą apie atitinkamus teisėtus imigracijos kanalus ir neteisėtus imigracijos pavojus.

V SKYRIUS

FINANSINĖ IR ĮGYVENDINIMO SISTEMA

14 straipsnis

Bendri ištekliai ir įgyvendinimas

1. Šiam reglamentui įgyvendinti skiriama 3 137 mln. EUR bendrų išteklių dabartinėmis kainomis.
2. Fondui skirtus metinius asignavimus tvirtina Europos Parlamento ir Taryba, neviršydami daugiamečių finansinės programos ribų.
3. Bendri ištekliai naudojami pasitelkiant tokias priemones:
 - a) nacionalines programas, vadovaujantis 19 straipsniu;
 - b) Sąjungos veiksmus, vadovaujantis 20 straipsniu;
 - c) pagalbą ekstremaliosios situacijos atveju, vadovaujantis 21 straipsniu;
 - d) Europos migracijos tinklą, vadovaujantis 22 straipsniu;
 - e) techninę pagalbą, vadovaujantis 23 straipsniu.
4. Pagal šį reglamentą jo 20 straipsnyje nurodytiems Sąjungos veiksams, šio reglamento 21 straipsnyje nurodytai pagalbai ekstremaliosios situacijos atveju, šio reglamento 22 straipsnyje nurodytam Europos migracijos tinklui ir šio reglamento 23 straipsnyje nurodytai techninei pagalbai skirtas biudžetas vykdomas tiesioginio valdymo būdu, kaip numatyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies a punkte ir, kai tinkama, netiesioginio valdymo būdu, kaip numatyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies c punkte. Šio reglamento 19 straipsnyje nurodytoms nacionalinėms programoms skirtas biudžetas vykdomas pasidalijamojo valdymo būdu, kaip numatyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies b punkte.
5. Komisija lieka atsakinga už Sąjungos biudžeto vykdymą, remiantis SESV 317 straipsniu, ir informuoja Europos Parlamentą bei Tarybą apie kitų subjektų nei valstybės narės vykdytas operacijas.
6. Nepažeidžiant Europos Parlamento ir Tarybos prerogatyvų, pirminis orientacinis finansinis paketas preliminariai naudojamas taip:
 - a) 2 752 mln. EUR – valstybių narių nacionalinėms programoms;
 - b) 385 mln. EUR – Sąjungos veiksams, pagalbai ekstremaliosios situacijos atveju, Europos migracijos tinklui ir Komisijos teikiamai techninei pagalbai, iš kurių bent 30 % turi būti panaudota sąjungos veiksams ir Europos migracijos tinklui.

15 straipsnis

Ištekliai tinkamiems finansuoti veiksams valstybėse narėse

1. 2 752 mln. EUR sumos orientacinis paskirstymas valstybėms narėms:
 - a) skiriama 2 392 mln. EUR, kaip nurodyta I priede. Valstybės narės bent 20 % šių išteklių skiria 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytam konkrečiam tikslui ir bent 20 % – 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytam konkrečiam tikslui. Valstybės narės šių minimalių procentinių dydžių gali nesilaikyti tik tais atvejais, kai nacionalinėje programoje pateikiamas išsamus paaiškinimas, kodėl skiriant mažiau lėšų nekyla grėsmė, kad tikslas nebus pasiektas. Kalbant apie 3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytą konkretų tikslą, valstybės narės, kurios susiduria su struktūriniu apgyvendinimo, infrastruktūros ir paslaugų trūkumu, išteklių neturi skirti mažiau nei šiame reglamente nustatytas minimalus procentinis dydis;
 - b) skiriama 360 mln. EUR, remiantis paskirstymo mechanizmu, skirtu konkrečioms valstybėms, kaip nurodyta 16 straipsnyje – Sąjungos programai dėl perkėlimo į Europos Sąjungą, kaip nurodyta 17 straipsnyje, ir asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimui iš vienos valstybės narės į kitą, kaip nurodyta 18 straipsnyje.
2. 1 dalies b punkte nurodyta suma naudojama remiant:
 - a) II priede išvardytus konkrečius veiksmus;
 - b) Sąjungos programą dėl perkėlimo į Europos Sąjungą, kaip numatyta 17 straipsnyje, ir (arba) asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimą iš vienos valstybės narės į kitą, kaip numatyta 18 straipsnyje.
3. Tuo atveju, jei pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą liktų nepanaudota tam tikra suma arba jei liktų nepanaudota kita suma, ta suma bus paskirta vykdant laikotarpio vidurio peržiūrą, numatytą Reglamento (ES) Nr. 514/2014 15 straipsnyje, proporcingai pagal šio reglamento I priede nurodytas bazines sumas nacionalinėms programoms.

16 straipsnis

Konkrečioms valstybėms skirti ištekliai

1. 15 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta papildoma suma gali būti skirta valstybėms narėms su sąlyga, kad ji pagal programą numatyta šiam tikslui, ir naudojama konkrečioms valstybėms, išvardytiems II priede, vykdyti.
2. Siekiant atsižvelgti į naujus politikos pokyčius, Komisijai pagal šio reglamento 26 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl II priedo tikslinimo vykdant laikotarpio vidurio peržiūrą, numatytą Reglamento (ES) Nr. 514/2014 15 straipsnyje. Patikslinto konkrečių veiksmų sąrašo pagrindu valstybės narės gali gauti papildomą sumą, kaip nustatyta šio straipsnio 1 dalyje, atsižvelgiant į turimus išteklius.
3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos papildomos sumos skiriamos valstybėms narėms atskirais finansavimo sprendimais, kuriais Reglamento (ES) Nr. 514/2014 14 ir 15 straipsniuose nustatyta tvarka vykdant laikotarpio vidurio peržiūrą patvirtinama arba peržiūrimos jų nacionalinės programos. Tos sumos naudojamos tik konkrečioms valstybėms, išvardytiems šio reglamento II priede, vykdyti.

17 straipsnis

Sąjungos programai dėl perkėlimo į Europos Sąjungą skirti ištekliai

1. Be asignavimų, apskaičiuotų pagal 15 straipsnio 1 dalies a punktą, valstybės narės kas dvejus metus gauna papildomą sumą, kaip nustatyta 15 straipsnio 2 dalies b punkte, pagrįstą vienkartinę 6 000 EUR išmoka už kiekvieną į Europos Sąjungą perkeltą asmenį.
2. 1 dalyje nurodyta vienkartinė išmoka padidinama iki 10 000 EUR už kiekvieną asmenį, perkeltą į Europos Sąjungą pagal bendrus Sąjungos prioritetus perkėlimo į Europos Sąjungą srityje, nustatytus pagal 3 dalį ir išvardytus III priede, ir už kiekvieną pažeidžiamą asmenį, kaip nustatyta 5 dalyje.
3. Bendri perkėlimo į Europos Sąjungą prioritetai grindžiami šiomis bendrosiomis asmenų kategorijomis:
 - a) asmenys iš šalies ar regiono, kuriame numatyta įgyvendinti regioninę apsaugos programą;

- b) asmenys iš šalies ar regiono, kuris Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro įtrauktas į asmenų perkėlimo prognozes ir kuriame Sąjungos bendri veiksmai padarytų didelį poveikį tenkinant apsaugos poreikius;
- c) asmenys, priklausantys konkrečiai kategorijai, atitinkančiai Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro perkėlimo kriterijus.
4. Komisijai pagal 26 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų iš dalies keičiamas, remiantis šio straipsnio 3 dalyje išdėstytomis bendrosiomis kategorijomis, III priedas, tais atvejais, kai yra akivaizdžių priežasčių tai daryti, arba atsižvelgiant į Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro rekomendacijas.
5. Toliau išvardytos pažeidžiamos asmenų grupės taip pat atitinka 2 dalyje numatytos vienkartinės išmokos skyrimo kriterijus:
- a) moterys ir vaikai, kuriems kyla rizika;
- b) nelydimi nepilnamečiai;
- c) asmenys, turintys medicininių poreikių, kurie gali būti patenkinti tik juos perkėlus;
- d) asmenys, kuriuos reikia neatidėliotinai arba skubos tvarka perkelti į Europos Sąjungą dėl teisinių arba fizinės apsaugos priežasčių, įskaitant smurto arba kankinimo aukas.
6. Jeigu valstybė narė į Europos Sąjungą perkelia asmenį, kuris priklauso daugiau nei vienai iš 1 ir 2 dalyse nurodytų kategorijų, ji gauna vienkartinę išmoką už tą asmenį tik vieną kartą.
7. Atitinkamais atvejais valstybės narės taip pat gali būti laikomos atitinkančiomis vienkartinės išmokos skyrimo kriterijus už 1, 3 ir 5 dalyse nurodytų asmenų šeimos narius, su sąlyga, kad tie šeimos nariai perkelti į Europos Sąjungą pagal šį reglamentą.
8. Komisija įgyvendinimo aktais nustato tvarkaraštį ir kitas įgyvendinimo sąlygas, susijusias su išteklių skyrimo Sąjungos programai dėl perkėlimo į Europos Sąjungą mechanizmu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.
9. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos papildomos sumos pirmą kartą skiriamos valstybėms narėms kas dvejus metus atskirais finansavimo sprendimais, kuriais Reglamento (ES) Nr. 514/2014 14 straipsnyje nustatyta tvarka patvirtinamos jų nacionalinės programos, o vėliau finansavimo sprendimu, kuris turi būti pridėtas prie sprendimų, kuriais patvirtinamos jų nacionalinės programos. Šios sumos neperkeliamos kitiems veiksams pagal nacionalinę programą.
10. Siekiant veiksmingai įgyvendinti Sąjungos programos dėl perkėlimo į Europos Sąjungą tikslus, neviršijant turimų išteklių, Komisijai pagal 26 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad prirėkus būtų patikslintos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos vienkartinės išmokų sumos, visų pirma atsižvelgiant į esamus infliacijos lygius, atitinkamus pokyčius perkėlimo į Europos Sąjungą srityje ir veiksnius, kuriais gali būti optimizuotas finansinės paskatos, kurią suteikia vienkartinės išmokos, naudojimas.

18 straipsnis

Ištekliai asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimui į Europos Sąjungą

1. Siekiant įgyvendinti solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo principą ir atsižvelgiant į Sąjungos politikos pokyčius fondo įgyvendinimo laikotarpiu, be asignavimų, apskaičiuotų pagal 15 straipsnio 1 dalies a punktą, valstybės narės gauna papildomą sumą, kaip nustatyta 15 straipsnio 2 dalies b punkte, pagrįstą vienkartinę 6 000 EUR išmoką už kiekvieną asmenį, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, perkeltą į Europos Sąjungą iš kitos valstybės narės.
2. Atitinkamais atvejais valstybės narės taip pat gali būti laikomos atitinkančiomis vienkartinės išmokos skyrimo kriterijus už 1 dalyje nurodytų asmenų šeimos narius, su sąlyga, kad tie šeimos nariai perkelti į Europos Sąjungą pagal šį reglamentą.
3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos papildomos sumos pirmą kartą skiriamos valstybėms narėms atskirais finansavimo sprendimais, kuriais Reglamento (ES) Nr. 514/2014 14 straipsnyje nustatyta tvarka patvirtinamos jų nacionalinės programos, o vėliau finansavimo sprendimu, kuris turi būti pridėtas prie sprendimų, kuriais patvirtinamos jų nacionalinės programos. Šios sumos neperkeliamos kitiems veiksams pagal nacionalinę programą.

4. Siekiant veiksmingai įgyvendinti solidarumo ir atsakomybės pasidalijimo tarp valstybių narių tikslus, nurodytus SESV 80 straipsnyje, neviršijant turimų išteklių, Komisijai pagal šio reglamento 26 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų tikslinama šio straipsnio 1 dalyje nurodyta vienkartinės išmokos suma, visų pirma atsižvelgiant į esamus infliacijos lygius, atitinkamus pokyčius asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimo iš vienos valstybės narės į kitą srityje ir veiksmus, kuriais gali būti optimizuotas finansinės paskatos, kurią suteikia vienkartinė išmoka, naudojimas.

19 straipsnis

Nacionalinės programos

1. Pagal nacionalines programas, kurios turi būti išnagrinėtos ir patvirtintos vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 514/2014 14 straipsniu, valstybės narės, įgyvendindamos šio reglamento 3 straipsnyje nustatytus tikslus ir atsižvelgdamos į Reglamento (ES) Nr. 514/2014 13 straipsnyje nurodyto politinio dialogo rezultatus, visų pirma siekia šių tikslų:

- a) stiprinti bendros Europos prieglobsčio sistemos kūrimą užtikrinant veiksmingą ir vienodą Sąjungos *acquis* prieglobsčio srityje taikymą ir tinkamą Reglamento (ES) Nr. 604/2013 veikimą. Tokie veiksmai taip pat gali apimti Sąjungos programos dėl perkėlimo į Europos Sąjungą nustatymą ir plėtojimą;
- b) nustatyti ir plėtoti įvairius dinamiško abipusės sąveikos proceso aspektus apimančias integracijos strategijas, įgyvendintinas atitinkamai nacionaliniu / vietos / regiono lygiais atsižvelgiant į trečiųjų šalių piliečių integracijos poreikius vietos / regiono lygiu, kuriomis būtų tenkinami įvairių kategorijų migrantų konkretūs poreikiai ir plėtojamos veiksmingos atitinkamų suinteresuotųjų subjektų partnerystės;
- c) plėtoti grąžinimo programą, kuri apimtų remiamo savanoriško grįžimo komponentą ir atitinkamais atvejais reintegracijos komponentą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visi šio fondo lėšomis remiami veiksmai būtų vykdomi visapusiškai gerbiant pagrindines teises ir žmogaus orumą. Visų pirma, vykdam tokius veiksmus turi būti visapusiškai gerbiama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintos teisės ir principai.

3. Su sąlyga, kad laikomasi reikalavimo siekti pirmiau nurodytų tikslų, taip pat atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes jose, valstybės narės siekia išteklius 3 straipsnio 2 dalyje išdėstytiems konkrečioms tikslams paskirstyti teisingai ir skaidriai.

20 straipsnis

Sąjungos veiksmai

1. Komisijos iniciatyva fondo lėšos gali būti naudojamos tarptautiniams veiksams arba Sąjungai ypač svarbiems veiksams (toliau – Sąjungos veiksmai), susijusiems su 3 straipsnyje nurodytais bendraisiais ir konkrečiais tikslais, finansuoti.

2. Sąjungos veiksmai laikomi tinkamai finansuoti, kai jais visų pirma remiama:

- a) Sąjungos bendradarbiavimo, vykdomo įgyvendinant Sąjungos teisę ir keičiantis geriausia praktika prieglobsčio srityje, visų pirma perkėlimo į Europos Sąjungą ir tarptautinės apsaugos prašytojų ir (arba) asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimo iš vienos valstybės narės į kitą klausimais, be kita ko, pasitelkiant bendradarbiavimą tinkluose ir keitimąsi informacija, taip pat teisėtos migracijos, trečiųjų šalių piliečių integracijos, įskaitant paramos atvykus ir koordinavimo veiklą, kuria siekiama informuoti bendruomenes, kuriose norima apgyvendinti į Europos Sąjungą perkeltus pabėgėlius, ir grąžinimo srityse, plėtojimas;
- b) tarptautinių bendradarbiavimo tinklų ir bandomųjų projektų, įskaitant novatoriškus projektus, grindžiamų įstaigų, esančių dviejose ar daugiau valstybių narių, tarptautinėmis partnerystėmis, kuriomis siekiama skatinti inovacijas ir sudaryti geresnes sąlygas keitimuisi patirtimi ir geriausia praktika, kūrimas;
- c) tyrimai ir moksliniai tyrimai, susiję su galimomis naujomis Sąjungos bendradarbiavimo prieglobsčio, imigracijos, integracijos, grąžinimo ir atitinkamos Sąjungos teisės srityse formomis, informacijos apie geriausią praktiką ir visus kitus prieglobsčio, imigracijos, integracijos ir grąžinimo politikos aspektus platinimas ir keitimasis ja, įskaitant institucinių informavimą apie Sąjungos politikos prioritetus;

- d) valstybių narių vykdomas bendrų statistinių priemonių, metodų ir rodiklių, skirtų politikos pokyčiams prieglobsčio, teisėtos migracijos, integracijos ir grąžinimo srityje vertinti, plėtojimas ir taikymas;
 - e) parengiamoji, stebėsenos, administracinė ir techninė parama ir vertinimo mechanizmo, reikalingo prieglobsčio ir imigracijos politikai įgyvendinti, plėtojimas;
 - f) bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis, grindžiamas Sąjungoje priimtu visuotiniu požiūriu į migraciją ir judumą, visų pirma įgyvendinant readmisijos susitarimus, partnerystės judumo srityje ir regionines apsaugos programas;
 - g) informavimo priemonės ir kampanijos trečiosiose šalyse, kuriomis siekiama didinti informuotumą apie atitinkamus teisėtus imigracijos kanalus ir neteisėtus imigracijos pavojus.
3. Sąjungos veiksmai vykdomi pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 6 straipsnį.
 4. Komisija užtikrina, kad išteklių 3 straipsnio 2 dalyje išdėstytiems konkrečioms tikslams būtų paskirstyti teisingai ir skaidriai.

21 straipsnis

Pagalba ekstremaliosios situacijos atveju

1. Fondo lėšomis finansinė parama teikiama susiklosčius 2 straipsnio k punkte apibrėžtai ekstremaliajai situacijai, kai reikia tenkinti skubius ir konkrečius poreikius. Pagal šį straipsnį trečiosiose šalyse įgyvendinamos priemonės turi derėti su Sąjungos humanitarine politika ir, kai tinka, ją papildyti, ir jas įgyvendinant turi būti laikomasi Konsensuse dėl humanitarinės pagalbos įtvirtintų humanitarinių principų.
2. Pagalba ekstremaliosios situacijos atveju teikiama pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 6 ir 7 straipsnius.

22 straipsnis

Europos migracijos tinklas

1. Fondo lėšomis remiamas Europos migracijos tinklas ir teikiama jo veiklai bei būsimam jo plėtojimui būtina finansinė parama.
2. Sumą, skiriamą Europos migracijos tinklui pagal metinius fondo asignavimus ir darbo programą, kurioje nustatomi tinklo veiklos prioritetai, patvirtina Komisija, Sprendimo 2008/381/EB 4 straipsnio 5 dalies a punkte numatyta tvarka pritarus valdybai. Komisijos sprendimas yra finansavimo sprendimas, kaip numatyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 84 straipsnyje.
3. Finansinė parama Europos migracijos tinklo veiklai teikiama kaip dotacijos, skirtos nacionaliniams informacijos centrams, nurodytiems Sprendimo 2008/381/EB 3 straipsnyje ir sudarant viešųjų pirkimų sutartis, kaip nustatyta Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012. Teikiant paramą užtikrinama, kad tiems nacionaliniams informacijos centrams skirta finansinė parama būtų tinkama ir teikiama laiku. Tų nacionalinių informacijos centrų veiksmų, remiamų 2014 m. skirtomis dotacijomis, įgyvendinimo išlaidos finansavimo reikalavimus atitinka nuo 2014 m. sausio 1 d.
4. Sprendimas 2008/381/EB iš dalies keičiamas taip:
 - a) 4 straipsnio 5 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) remdamasi pirmininko pateiktu projektu, rengia ir tvirtina veiklos programos projektą, kuriame visų pirma nurodomi tikslai, teminiai prioritetai ir nustatomos preliminarios kiekvienam nacionaliniam informacijos centrui skirtos biudžeto sumos, kad būtų užtikrintas tinkamas EMT veikimas.“;
 - b) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
 - i) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisija stebi, kaip vykdoma veiklos programa, ir teikia reguliarias jos vykdymo ir EMT plėtojimo ataskaitas valdybai.“;
 - ii) 5–8 dalys išbraukiamos;

- c) 11 straipsnis išbraukiamas;
- d) 12 straipsnis išbraukiamas.

23 straipsnis

Techninė pagalba

1. Komisijos iniciatyva ir (arba) jos vardu iki 2,5 mln. EUR fondo lėšų kasmet naudojama techninei pagalbai, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 514/2014 9 straipsniu.
2. Valstybės narės iniciatyva fondo lėšomis gali būti finansuojama techninės pagalbos veikla, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 514/2014 20 straipsniu. Techninei pagalbai skirta suma 2014–2020 m. laikotarpiu negali viršyti 5,5 % visos valstybės narės skirtos sumos, pridėjus 1 000 000 EUR.

24 straipsnis

Koordinavimas

Komisija ir valstybės narės kartu su Europos išorės veiksmų tarnyba prirėikus užtikrina, kad trečiojoje šalyse vykdomų arba su jomis susijusių veiksmų būtų imamasi užtikrinant sąveiką ir suderinamumą su kitais už Sąjungos ribų vykdomais veiksmais, kurie remiami pagal Sąjungos priemones. Jos visų pirma užtikrina, kad tie veiksmai:

- a) būtų suderinami su Sąjungos išorės politika, jais būtų laikomasi politikos suderinamumo vystymosi labui principo ir jie būtų suderinami su konkrečiam regionui ar šaliai taikomais strateginiais programavimo dokumentais;
- b) būtų sutelkti į priemones, kurios nėra orientuotos į vystymąsi;
- c) jais būtų paisoma Sąjungos vidaus politikos sričių interesų ir jie derėtų su veikla, vykdoma Sąjungos teritorijoje.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

25 straipsnis

Specialios nuostatos dėl vienkartinė išmokų už perkėlimą į Europos Sąjungą ir asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimą iš vienos valstybės narės į kitą

Nukrypstant nuo išlaidų tinkamumo finansuoti taisyklių, nustatytų Reglamento (ES) Nr. 514/2014 18 straipsnyje, visų pirma kiek tai susiję su vienkartinėmis išmokomis ir fiksuoto dydžio sumomis, vienkartinėms išmokoms, skiriamoms valstybės narėms perkėlimui į Europos Sąjungą ir (arba) asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimui iš vienos valstybės narės į kitą vadovaujantis šiuo reglamentu, taikomos šios sąlygos:

- a) joms netaikomas įpareigojimas, kad jos turi būti grindžiamos statistiniais arba ankstesnio laikotarpio duomenimis, ir
- b) jos teikiamos su sąlyga, kad asmuo, už kurį skiriama vienkartinė išmoka, buvo perkeltas į Europos Sąjungą ir (arba) perkeltas Europos Sąjungoje vadovaujantis šiuo reglamentu.

26 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 16 straipsnio 2 dalyje, 17 straipsnio 4 ir 10 dalyse ir 18 straipsnio 4 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. gegužės 21 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Igaliojimai savaime pratęsimi trejų metų laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 16 straipsnio 2 dalyje, 17 straipsnio 4 ir 10 dalyse ir 18 straipsnio 4 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 16 straipsnio 2 dalį, 17 straipsnio 4 ir 10 dalis ir 18 straipsnio 4 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

27 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo ir Vidaus saugumo fondo komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (ES) Nr. 514/2014 59 straipsnio 1 dalį.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

28 straipsnis

Peržiūra

Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos pasiūlymu, ne vėliau kaip 2020 m. birželio 30 d. peržiūri šį reglamentą.

29 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 514/2014 taikomumas

Fondui taikomos Reglamento (ES) Nr. 514/2014 nuostatos, nedarant poveikio šio reglamento 4 straipsniui.

30 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimai Nr. 573/2007/EB, Nr. 575/2007/EB ir 2007/435/EB panaikinami nuo 2014 m. sausio 1 d.

31 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas nedaro poveikio atitinkamų projektų ir metinių programų tęsimui arba keitimui, įskaitant visišką ar dalinį panaikinimą, iki jų užbaigimo, arba finansinės paramos, kurią Komisija patvirtina remdamasi sprendimais Nr. 573/2007/EB, Nr. 575/2007/EB ir 2007/435/EB arba bet kuriuo kitu tai paramai 2013 m. gruodžio 31 d. taikomu teisės aktu, tęsimui arba keitimui, įskaitant visišką ar dalinį panaikinimą. Šis reglamentas nedaro poveikio finansinės paramos, kurią Komisija patvirtino remdamasi Sprendimu 2008/381/EB arba bet kuriuo kitu tai paramai 2013 m. gruodžio 31 d. taikomu teisės aktu, tęsimui arba keitimui, įskaitant visišką ar dalinį panaikinimą.

2. Priimdama sprendimus dėl bendro finansavimo pagal šį reglamentą Komisija atsižvelgia į priemones, patvirtintas remiantis sprendimais Nr. 573/2007/EB, Nr. 575/2007/EB, 2007/435/EB ir 2008/381/EB prieš 2014 m. gegužės 20 d., kurios turi finansinių pasekmių tokio bendro finansavimo laikotarpiu.

3. Bendram finansavimui skirtas sumas, kurias Komisija patvirtina nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. ir kurių atveju veiksams užbaigti reikalingi dokumentai nebuvo išsiųsti Komisijai iki galutinės ataskaitos pateikimo termino, Komisija automatiškai panaikina ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d., o neteisėtai išmokėtos sumos turi būti grąžinamos.

4. Apskaičiuojant automatiškai panaikintą sumą neatsižvelgiama į sumas, susijusias su veiksmais, kurie buvo sustabdyti dėl teismo proceso arba administracinio skundo, turinčio sustabdomąjį poveikį.

5. Ne vėliau kaip 2015 m. birželio 30 d. valstybės narės pateikia Komisijai veiksmų, bendrai finansuotų pagal sprendimus Nr. 573/2007/EB, Nr. 575/2007/EB ir 2007/435/EB, 2011–2013 m. laikotarpio rezultatų ir poveikio vertinimo ataskaitas.

6. Ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui 2011–2013 m. laikotarpio *ex post* vertinimo ataskaitas pagal sprendimus Nr. 573/2007/EB, Nr. 575/2007/EB ir 2007/435/EB.

32 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

2014–2020 m. laikotarpio daugiamečių lėšų paskirstymas valstybėms narėms (EUR)

Valstybė narė	Mažiausia suma	Vidutiniai asignavimai 2011–2013 m. (Europos pabėgėlių fondas + Europos fondas trečiųjų šalių piliečių integracijai + Europos grąžinimo fondas), %	Vidutinė suma 2011–2013 m. laikotarpiu	Iš viso
AT	5 000 000	2,65 %	59 533 977	64 533 977
BE	5 000 000	3,75 %	84 250 977	89 250 977
BG	5 000 000	0,22 %	5 006 777	10 006 777
CY	10 000 000	0,99 %	22 308 677	32 308 677
CZ	5 000 000	0,94 %	21 185 177	26 185 177
DE	5 000 000	9,05 %	203 416 877	208 416 877
EE	5 000 000	0,23 %	5 156 577	10 156 577
ES	5 000 000	11,22 %	252 101 877	257 101 877
FI	5 000 000	0,82 %	18 488 777	23 488 777
FR	5 000 000	11,60 %	260 565 577	265 565 577
GR	5 000 000	11,32 %	254 348 877	259 348 877
HR	5 000 000	0,54 %	12 133 800	17 133 800
HU	5 000 000	0,83 %	18 713 477	23 713 477
IE	5 000 000	0,65 %	14 519 077	19 519 077
IT	5 000 000	13,59 %	305 355 777	310 355 777
LT	5 000 000	0,21 %	4 632 277	9 632 277
LU	5 000 000	0,10 %	2 160 577	7 160 577
LV	5 000 000	0,39 %	8 751 777	13 751 777
MT	10 000 000	0,32 %	7 178 877	17 178 877
NL	5 000 000	3,98 %	89 419 077	94 419 077
PL	5 000 000	2,60 %	58 410 477	63 410 477
PT	5 000 000	1,24 %	27 776 377	32 776 377
RO	5 000 000	0,75 %	16 915 877	21 915 877
SE	5 000 000	5,05 %	113 536 877	118 536 877
SI	5 000 000	0,43 %	9 725 477	14 725 477
SK	5 000 000	0,27 %	5 980 477	10 980 477
UK	5 000 000	16,26 %	365 425 577	370 425 577
Iš viso valstybėms narėms	145 000 000	100,00 %	2 247 000 000	2 392 000 000

II PRIEDAS

16 straipsnyje nurodytų konkrečių veiksmų sąrašas

1. Pabėgėlių tranzito ir įforminimo centrų steigimas ir plėtojimas Sąjungoje, visų pirma remiant perkėlimo į Europos Sąjungą operacijas bendradarbiaujant su Jungtinių Tautų vyriausioju pabėgėlių reikalų komisaru.
2. Naujų metodų, susijusių su galimybėmis naudotis prieglobsčio procedūromis, kūrimas bendradarbiaujant su Jungtinių Tautų vyriausioju pabėgėlių reikalų komisaru, daugiausia dėmesio sutelkiant į pagrindines tranzito šalis, pavyzdžiui, konkrečioms grupėms skirtos apsaugos programos arba tam tikros prašymų suteikti prieglobstį nagrinėjimo procedūros.
3. Bendros valstybių narių iniciatyvos integracijos srityje, pavyzdžiui, lyginamoji analizė, tarpusavio vertinimai arba Europos modulių bandymai, pavyzdžiui, susiję su kalbinių įgūdžių įgijimu arba įvadinių programų parengimu, kuriomis siekiama gerinti politikos tarpusavio koordinavimą valstybių narių, regionų ir vietos valdžios institucijų lygiu.
4. Bendros iniciatyvos, kurių tikslas – nustatyti ir įgyvendinti naujus metodus, susijusius su pirmo susitikimo procedūromis ir nelydimų nepilnamečių apsaugos bei pagalbos jiems standartais.
5. Bendros grąžinimo operacijos, įskaitant bendrus Sąjungos readmisijos susitarimų įgyvendinimo veiksmus.
6. Bendri reintegracijos projektai kilmės šalyse, siekiant grąžinimo tvarumo, ir bendri veiksmai, kuriais stiprinami trečiųjų šalių gebėjimai įgyvendinti Sąjungos readmisijos susitarimus.
7. Bendros iniciatyvos, kurių tikslas – šeimos vientisumo atkūrimas ir nelydimų nepilnamečių reintegracija jų kilmės šalyse.
8. Bendros valstybių narių iniciatyvos teisėtos migracijos srityje, įskaitant bendrą migracijos centrų steigimą trečiojoje šalyse, ir bendri projektai, kuriais skatinamas valstybių narių bendradarbiavimas siekiant propaguoti išimtinai tik teisėtą migracijos kanalų naudojimą bei informuoti apie neteisėtą imigracijos pavojus.

III PRIEDAS

Bendrų Sąjungos prioritetų perkėlimo į Europos Sąjungą srityje sąrašas

1. Regioninė apsaugos programa Rytų Europoje (Baltarusija, Moldova, Ukraina).
2. Regioninė apsaugos programa Somalio pusiasalyje (Džibutis, Kenija, Jemenas).
3. Regioninė apsaugos programa Šiaurės Afrikoje (Egiptas, Libija, Tunisas).
4. Rytų Afrikos ir Didžiųjų ežerų regiono pabėgėliai.
5. Irako pabėgėliai Sirijoje, Libane ir Jordanijoje.
6. Irako pabėgėliai Turkijoje.
7. Sirijos pabėgėliai regione.

IV PRIEDAS

Konkrečių tikslų įgyvendinimui vertinti skirtų bendrų rodiklių sąrašas

- a) stiprinti ir plėtoti visus bendros Europos prieglobsčio sistemos aspektus, įskaitant jos išorės dimensiją;
- i) tikslinei grupei priklausančių asmenų, kuriems teikiama parama vykdant fondo lėšomis remiamus projektus priėmimo ir prieglobsčio sistemų srityje, skaičius.
- Rengiant Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje nurodytas metines įgyvendinimo ataskaitas, šis rodiklis suskirstomas į šias pakategores:
- tikslinei grupei priklausančių asmenų, kuriems, vykdant prieglobsčio procedūras, teikiama informacija ir parama, skaičius,
 - tikslinei grupei priklausančių asmenų, kuriems teikiama teisinė pagalba ir teisinio atstovavimo paslaugos, skaičius,
 - pažeidžiamų asmenų ir nelydimų nepilnamečių, kuriems teikiama specifinė pagalba, skaičius;
- ii) naujos priėmimo ir apgyvendinimo infrastruktūros, sukurtos laikantis Sąjungos *acquis* nustatytų bendrų reikalavimų, taikomų priėmimo sąlygoms, ir esamos priėmimo ir apgyvendinimo infrastruktūros, patobulintos vykdant fondo lėšomis remiamus projektus, laikantis tų pačių reikalavimų, pajėgumai (t. y. vietų skaičius) ir procentinė dalis, palyginti su bendrais priėmimo ir apgyvendinimo pajėgumais;
- iii) asmenų, fondo lėšomis išklausių mokymus prieglobsčio srities temomis, skaičius ir tas skaičius, išreikštas bendro mokymus šiomis temomis išklausių asmenų skaičiaus procentine dalimi;
- iv) kilmės valstybės informacijos produktų ir faktų nustatymo misijų, surengtų fondo lėšomis, skaičius;
- v) fondo lėšomis remiamų projektų, skirtų valstybių narių prieglobsčio politikai plėtoti, stebėti ir vertinti, skaičius;
- vi) asmenų, perkeltų į Europos Sąjungą gaunant paramą fondo lėšomis, skaičius;
- b) remti į valstybes nares nukreiptą teisėtą migraciją siekiant patenkinti jų ekonominius ir socialinius poreikius, pavyzdžiui, darbo rinkos poreikius, kartu mažinant piktnaudžiavimo teisėta migracija atvejus, ir skatinti veiksmingą trečiųjų šalių piliečių integraciją;
- i) tikslinei grupei priklausančių asmenų, dalyvavusių fondo lėšomis remiamose iki išvykimo taikomose priemonėse, skaičius;
- ii) tikslinei grupei priklausančių asmenų, kuriems fondo lėšomis buvo suteikta parama taikant integracijos priemones, vykdomas įgyvendinant nacionalines, vietos ir regionines strategijas.
- Rengiant Reglamento (ES) Nr. 514/2014 54 straipsnyje nurodytas metines įgyvendinimo ataskaitas, šis rodiklis suskirstomas į šias pakategores:
- tikslinei grupei priklausančių asmenų, paremtų pasitelkiant į švietimą ir mokymą orientuotas priemones, įskaitant kalbų mokymą ir pasirengimo veiksmus, kuriais palengvinamos galimybės įsidarbinti, skaičius,
 - tikslinei grupei priklausančių asmenų, paremtų teikiant patarimus ir pagalbą būsto srityje, skaičius,
 - tikslinei grupei priklausančių asmenų, paremtų suteikus sveikatos priežiūros ir psichologinės pagalbos paslaugas, skaičius,
 - tikslinei grupei priklausančių asmenų, paremtų pasitelkus priemones, susijusias su demokratiniu dalyvavimu, skaičius;
- iii) įgyvendinus fondo lėšomis remiamas priemones parengtų vietos, regioninių ir nacionalinių politikos programų / priemonių, skirtų trečiųjų šalių piliečių integracijai ir apimančių pilietinę visuomenę ir migrantų bendruomenes bei visus kitus suinteresuotuosius subjektus, skaičius;

- iv) fondo lėšomis remiamų bendradarbiavimo su kitomis valstybėmis narėmis projektų, skirtų trečiųjų šalių piliečių integracijai, skaičius;
 - v) fondo lėšomis remiamų projektų, skirtų valstybių narių integravimo srities politikai plėtoti, stebėti ir vertinti, skaičius;
- c) stiprinti valstybių narių teisingas ir veiksmingas grąžinimo strategijas, kuriomis būtų remiama kova su neteisėta imigracija ir kuriose būtų akcentuojamas grąžinimo tvarumas ir veiksminga readmisija kilmės ir tranzito šalyse;
- i) asmenų, gaunant paramą iš fondo apmokytų su grąžinimu susijusiais klausimais, skaičius;
 - ii) grįžusių asmenų, gavusių fondo lėšomis bendrai finansuotą reintegracijos pagalbą prieš grįžimą arba po jo, skaičius;
 - iii) grįžusių asmenų, kurių grąžinimas buvo bendrai finansuotas fondo lėšomis, savanoriškai grįžusių asmenų ir išsiųstų asmenų skaičius;
 - iv) stebimų išsiuntimo operacijų, bendrai finansuojamų fondo lėšomis, skaičius;
 - v) fondo lėšomis remiamų projektų, skirtų valstybių narių grąžinimo srities politikai plėtoti, stebėti ir vertinti, skaičius;
- d) stiprinti valstybių narių solidarumą ir dalijimąsi atsakomybe, visų pirma kiek tai susiję su valstybėmis narėmis, kurioms migrantų ir prieglobsčio prašytojų srautai daro didžiausią poveikį;
- i) tarptautinės apsaugos prašytojų ir asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, teikiant paramą fondo lėšomis perkeltų iš vienos valstybės narės į kitą, skaičius;
 - ii) fondo lėšomis remiamų bendradarbiavimo su kitomis valstybėmis narėmis projektų, skirtų skatinti solidarumą ir atsakomybės pasidalijimą tarp valstybių narių, skaičius.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 517/2014**2014 m. balandžio 16 d.****dėl fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 842/2006****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami si įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBBKK), kurios Šalis yra ir Sąjunga ⁽³⁾, Tarpvyriausybinės klimato kaitos komisijos (TKKK) Ketvirtojoje įvertinimo ataskaitoje nustatyta, kad remiantis turimais moksliniais duomenimis, norint klimato kaitą apriboti tiek, kad pasaulio temperatūra pakiltų ne daugiau kaip 2 °C ir taip būtų išvengta nepageidaujamo klimato kaitos padarinių, išsivysčiusios šalys turėtų iki 2050 m. išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį sumažinti 80–95 %, palyginti su 1990 m. išmestu kiekiu;
- (2) kad pasiektų šį tikslą, Komisija patvirtino Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planą, kurį Taryba paminėjo savo 2011 m. gegužės 17 d. išvadose ir kurį Europos Parlamentas patvirtino 2012 m. kovo 15 d. rezoliucijoje. Tame plane Komisija nustatė ekonomiškai efektyvų būdą, kaip iki 2050 m. iki reikiamo lygio sumažinti bendrą Sąjungoje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Tame plane nustatyta, kas turi būti padaryta šešiuose sektoriuose. Ne CO₂ teršalų, įskaitant fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas, tačiau neįskaitant žemės ūkio sektoriaus ne CO₂ teršalų, išmetimą iki 2030 m. reikėtų sumažinti 72–73 %, o iki 2050 m. – 70–78 %, palyginti su 1990 m. išmestu kiekiu. Jei atskaitos metais laikomi 2005 m., išmetamų ne CO₂ teršalų, išskyrus žemės ūkio sektoriaus teršalus, kiekį iki 2030 m. reikia sumažinti 60–61 %. Apytiksliais vertinimais, 2005 m. išmestų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis sudarė 90 milijonų tonų (Mt) CO₂ ekvivalento. Sumažinimas 60 % reiškia, kad išmetamų teršalų kiekį iki 2030 m. reikia sumažinti iki apytikriai 35 mt CO₂ ekvivalento. Atsižvelgiant į apytikslį vertinimą, kad visiškai įgyvendinus dabartinius Sąjungos teisės aktus išmetamų teršalų kiekis iki 2030 m. sudarys 104 Mt CO₂ ekvivalento, išmetamą kiekį reikia sumažinti dar apytikriai 70 mt CO₂ ekvivalento;
- (3) 2011 m. rugsėjo 26 d. Komisijos ataskaitoje dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 842/2006 ⁽⁴⁾ taikymo, poveikio ir tinkamumo padaryta išvada, kad visapusiškai taikant dabartines ribojimo priemones galima sumažinti išmetamų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Taigi minėtos priemonės reikėtų toliau taikyti ir paašškinti, remiantis jas įgyvendinant įgyta patirtimi. Be to, reikėtų išplėsti tam tikrų priemonių taikymo sritį, kad jos apimtų kitus prietaisus, kuriuose naudojami dideli fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiai, pavyzdžiui, izoterminius sunkvežimius ir priekabas. Pareiža sukurti ir tvarkyti įrašus apie įrangą, kurioje yra tokių dujų, turėtų būti taikoma ir aukštos įtampos skirstomiesiems įrenginiams. Kadangi ribojimo priemonės svarbu taikyti baigiantis fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų turinčių gaminių ir įrangos eksploatavimo trukmei, valstybės narės turėtų atsižvelgti į gamintojų atsakomybės sistemų naudą ir skatinti nustatyti tokias sistemas, remiantis esama geriausia praktika;
- (4) toje ataskaitoje taip pat padaryta išvada, kad galima padaryti daugiau, kad būtų sumažintas Sąjungoje išmetamų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, visų pirma vengiant naudoti tokias dujas, kai yra saugių ir energijos vartojimo požiūriu efektyvių alternatyvių technologijų, kurios neturi poveikio klimatui arba kurių poveikis klimatui yra mažesnis. 2010 m. išmestų teršalų kiekio sumažinimas iki dviejų trečdalių iki 2030 m. yra ekonomiškai efektyvus, nes daugelyje sektorių yra įrodytų ir išbandytų alternatyvų;

⁽¹⁾ OL C 271, 2013 9 19, p. 138.⁽²⁾ 2014 m. kovo 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ 1993 m. gruodžio 15 d. Tarybos sprendimas 94/69/EB dėl Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos sudarymo (OL L 33, 1994 2 7, p. 11).⁽⁴⁾ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 842/2006 dėl tam tikrų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų (OL L 161, 2006 6 14, p. 1).

- (5) 2011 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl visapusiško požiūrio į įtakos klimatui turinčius antropogeninius (ne CO₂) teršalus palankiai įvertintas Sąjungos įsipareigojimas remti su hidrofluorangliavandeniliais susijusius veiksmus pagal Monrealio protokolą dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų (toliau – Monrealio protokolas), kaip geriausią ne rinka grindžiamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo mažinimo metodo pavyzdį. Toje rezoliucijoje taip pat paraginta iširti galimybes tarptautiniu lygmeniu skatinti nedelsiant pradėti laipsniškai mažinti hidrofluorangliavandenilių kiekį pagal Monrealio protokolą;
- (6) siekiant skatinti naudoti technologijas, kurios neturi poveikio klimatui arba turi mažesnę poveikį jam, fizinių asmenų, kurie vykdo su fluorintomis šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis susijusią veiklą, mokymo programos turėtų apimti informaciją apie technologijas, kurios naudojamos fluorintoms šiltnamio efektą sukeliančioms dujoms pakeisti ir jų naudojimui sumažinti. Kadangi kai kurios alternatyvios fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, naudojamos produktuose ir įrangoje siekiant pakeisti fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas ir sumažinti jų naudojimą, gali būti toksiškos, degios arba labai suspaustos, Komisija turėtų išnagrinėti galiojančius Sąjungos teisės aktus, taikomus fizinių asmenų mokymui saugaus alternatyvių aušalų tvarkymo klausimais, ir prirėkus turėtų Europos Parlamentui ir Tarybai pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų iš dalies keičiami atitinkami Sąjungos teisės aktai;
- (7) sertifikavimo ir mokymo programos turėtų būti nustatomos arba pritaikomos atsižvelgiant į pagal Reglamentą (EB) Nr. 842/2006 nustatytas programas ir gali būti integruojamos į profesinio mokymo sistemas;
- (8) siekiant užtikrinti stebėsenos ir ataskaitų teikimo reikalavimų pagal JTBBKKK suderinamumą su JTBBKKK Šalių septintojoje konferencijoje, kuri yra ir JTBBKKK Kioto protokolo Šalių susitikimas, 2011 m. gruodžio 11 d. Durbane priimtu Sprendimu 4/CMP.7, visuotinio atšilimo potencialus reikėtų apskaičiuoti kaip vieno kilogramo dujų 100 metų visuotinio atšilimo potencialą, palyginti su vienu kilogramu CO₂. Kai įmanoma, atliekant apskaičiavimus reikėtų remtis TBBKK priimta Ketvirtąja įvertinimo ataskaita;
- (9) siekiant sekti pažangą, daromą siekiant išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo tikslų, ir įvertinti šio reglamento poveikį, itin svarbu vykdyti veiksmingą išmestų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio stebėseną. Kad būtų užtikrinta dujų išmetimo ataskaitų kokybė, teikiant fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo ataskaitas, labai svarbu naudoti nuoseklius, kokybiškus duomenis. Jei valstybės narės nustatytų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo ataskaitų teikimo sistemas, būtų užtikrintas suderinamumas su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 525/2013⁽¹⁾. Tas dujų išmetimo ataskaitų sistemas galėtų labai pagerinti duomenys apie fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų nuotėkį iš įrangos, kuriuos įmonės surenka pagal šį reglamentą. Tokiu būdu turėtų būti numatyta galimybė patikrinti duomenų, naudojamų išmetamųjų dujų kiekiui apskaičiuoti, nuoseklumą ir pagerinti apytikslių skaičiavimų rezultatai, taigi išmetami fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiai būtų geriau įvertinami nacionaliniuose šiltnamio efektą sukeliančių dujų inventoriuose;
- (10) atsižvelgiant į tai, kad esama tinkamų alternatyvų, dabartinį draudimą naudoti sieros heksafluoridą magnio liejimo slegiant technologijoje ir perdirbant lydinius, pagamintus naudojant tokią technologiją, reikėtų pradėti taikyti ir įrenginiams, kuriuose jo sunaudojama mažiau nei 850 kg sieros heksafluorido per metus. Panašiai, taikant tinkamą pereinamąjį laikotarpį, reikėtų uždrausti naudoti aušalus, kurių visuotinio atšilimo potencialas yra itin didelis – 2 500 ar didesnis, šaldymo įrangos, kurioje naudojamas aušalo kiekis atitinka 40 tonų CO₂ ekvivalento ar didesnis, aptarnavimui ar techninei priežiūrai;
- (11) kai yra konkrečių fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų naudojimo tinkamų alternatyvų, reikėtų įvesti naujos šaldymo, oro kondicionavimo ir gaisro gesinimo įrangos, kurioje yra tokių dujų arba kuri veikia naudodama tokias dujas, pateikimo rinkai draudimus. Kai alternatyvų nėra arba jos negali būti naudojamos dėl techninių ar saugos priežasčių, arba jeigu naudojant tokias alternatyvas būtų patiriama neproporcingų išlaidų, Komisija turėtų turėti galimybę leisti taikyti išimtį, kad būtų leidžiama tokius produktus ir įrangą ribotą laikotarpį pateikti rinkai. Atsižvelgdama į būsimą technikos raidą, Komisija turėtų toliau vertinti draudimus pateikti rinkai naują įrangą, skirtą vidutinės įtampos antriniais skirstomiesiems įrenginiams ir naujoms nedidelėms atskirų blokų oro kondicionavimo sistemoms;

⁽¹⁾ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 525/2013 dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo stebėsenos bei ataskaitų ir kitos su klimato kaita susijusios nacionalinio bei Sąjungos lygmens informacijos teikimo mechanizmo ir kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 280/2004/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 13).

- (12) reikėtų leisti įrangą, kurioje yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, pateikti rinkai, jei bendras tokios įrangos išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, atsižvelgiant į realistišką nuotėkio ir surinkimo mastą, yra mažesnis už tą, kuris per visą jos gyvavimo ciklą būtų išmetamas iš lygiavertės įrangos, kurioje fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų nėra ir kurios energijos suvartojimas, leidžiamas pagal atitinkamas įgyvendinimo priemonės, priimtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/125/EB⁽¹⁾, yra didžiausias. Reguliari ir laiku atliekama tų įgyvendinimo priemonių peržiūra pagal tą direktyvą padėtų užtikrinti, kad šios įgyvendinimo priemonės ir toliau būtų veiksmingos ir tinkamos;
- (13) nustatyta, kad laipsniškas hidrofluorangliavandenilių kiekio, kuris gali būti pateikiamas rinkai, mažinimas yra veiksmingiausias ir ekonomiškai efektyviausias ilgalaikio išmetamo tų cheminių medžiagų kiekio mažinimo būdas;
- (14) kad būtų įgyvendintas laipsniškas hidrofluorangliavandenilių kiekio, kuris gali būti pateikiamas Sąjungos rinkai, mažinimas, Komisija turėtų atskiriems gamintojams ir importuotojams skirti hidrofluorangliavandenilių pateikimo rinkai kvotas, kad nebūtų viršyta bendra kiekybinė hidrofluorangliavandenilių pateikimo rinkai riba. Siekiant apsaugoti laipsniško hidrofluorangliavandenilių kiekio, pateikiamo rinkai, mažinimo vientisumą, hidrofluorangliavandenilius, kurių yra įrangoje, reikėtų įskaičiuoti į Sąjungos kvotų sistemą. Jeigu įrangoje esantys hidrofluorangliavandeniliai nebuvo pateikti rinkai prieš jais užpildant įrangą, turėtų būti reikalaujama pateikti atitikties deklaraciją, kuria įrodoma, kad tie hidrofluorangliavandeniliai yra įskaičiuoti į Sąjungos kvotų sistemą;
- (15) iš pradžių, apskaičiuojant pamatines vertes ir skirstant kvotas atskiriems gamintojams bei importuotojams, reikėtų remtis per ataskaitinį 2009–2012 m. laikotarpį rinkai pateiktais hidrofluorangliavandenilių kiekiais, apie kuriuos jie pranešė. Tačiau tam, kad būtų įtrauktos mažos įmonės, 11 % bendros kiekybinės ribos reikėtų skirti importuotojams ir gamintojams, kurie per ataskaitinį laikotarpį pateikė rinkai mažiau kaip vieną toną fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų;
- (16) reguliariai perskaičiuodama pamatines vertes ir kvotas Komisija turėtų užtikrinti, kad įmonėms būtų leidžiama tęsti savo veiklą vidutinio kiekio, kurį jos pastaraisiais metais pateikė rinkai, pagrindu;
- (17) dėl kai kurių fluorintų dujų gamybos proceso gali būti išmetamas didelis kitų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kaip šalutinio produkto kiekis. Tokie išmetami šalutiniai produktai turėtų būti suardyti arba surinkti tolesniam naudojimui – tokia turėtų būti fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų pateikimo rinkai sąlyga;
- (18) Komisija turėtų užtikrinti, kad būtų sukurtas centrinis elektroninis registras kvotoms valdyti, pateikti hidrofluorangliavandenilius į rinką ir teikti ataskaitas, įskaitant ataskaitas apie rinkai pateiktą įrangą, visų pirma kai įranga jau yra iš anksto pripildyta hidrofluorangliavandenilių, kurie nebuvo pateikti rinkai prieš pripildymą, – taigi turėjo būti patikrinti, – pateikta atitikties deklaracija, o trečioji šalis vėliau atliko patikrinimą, ar hidrofluorangliavandenilių kiekiai įskaičiuoti į Sąjungos kvotų sistemą;
- (19) siekiant išlaikyti pilstomų hidrofluorangliavandenilių rinkos lankstumą, turėtų būti leista perleisti kvotas, paskirs-tytas remiantis pamatinėmis vertėmis, kitam Sąjungos gamintojui arba importuotojui arba kitam gamintojui ar importuotojui, kuriam Sąjungoje atstovauja vienintelis atstovas;
- (20) kad būtų galima stebėti šio reglamento efektyvumą, reikėtų išplėsti dabartinių ataskaitų teikimo pareigų taikymo sritį, kad ji apimtų ir kitas fluorintas chemines medžiagas, kurių visuotinio atšilimo potencialas yra didelis arba kuriomis turėtų būti pakeistos I priede išvardytos fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos. Dėl tos pačios priežasties reikėtų pranešti apie fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų suardymą ir tokių dujų, esančių produktuose ir įrangoje, importą į Sąjungą. Kad būtų išvengta neproporcingos administracinės naštos, reikėtų nustatyti *de minimis* ribas, visų pirma taikomas mažosioms bei vidutinėms įmonėms ir labai mažoms įmonėms;
- (21) Komisija turėtų nuolat stebėti rinkai pateikiamo hidrofluorangliavandenilių kiekio mažinimo poveikį, įskaitant jo poveikį įrangai, kurioje naudojant hidrofluorangliavandenilius išmetamų teršalų kiekis per įrangos gyvavimo ciklą būtų mažesnis nei tuo atveju, jei būtų naudojama alternatyvi technologija, skirtam tiekimui. Komisija iki 2020 m. pabaigos turėtų parengti ataskaitą dėl hidrofluorangliavandenilių prieinamumo Sąjungos rinkoje. Komisija iki

⁽¹⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą (OL L 285, 2009 10 31, p. 10).

2022 m. pabaigos turėtų tinkamu laiku atlikti išsamią peržiūrą, kad šio reglamento nuostatas būtų galima pritaikyti atsižvelgiant į jo įgyvendinimą ir naujus pokyčius bei tarptautinius išipareigojimus, taip pat prireikus pasiūlyti imtis papildomų mažinimo priemonių;

- (22) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾;
- (23) siekiant iš dalies pakeisti tam tikras neesmines šio reglamento nuostatas, Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Komisija, atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (24) šis reglamentas priimamas pagal SESV 192 straipsnio 1 dalį, todėl jis nekliaud valstybėms narėms toliau taikyti arba priimti griežtesnes apsaugos priemones, kurios yra suderinamos su SESV. Pagal SESV 193 straipsnį valstybės narės turi pranešti Komisijai apie visas tokias priemones;
- (25) šiuo reglamentu iš dalies keičiamas ir papildomas Reglamento (EB) Nr. 842/2006 reguliavimo dalykas ir dėl to tą reglamentą reikėtų panaikinti. Tačiau siekiant užtikrinti kuo sklandesnę perėjimą nuo senosios tvarkos prie naujosios tvarkos, tikslinga nustatyti, kad Komisijos reglamentai (EB) Nr. 1493/2007⁽²⁾, (EB) Nr. 1494/2007⁽³⁾, (EB) Nr. 1497/2007⁽⁴⁾, (EB) Nr. 1516/2007⁽⁵⁾, (EB) Nr. 303/2008⁽⁶⁾, (EB) Nr. 304/2008⁽⁷⁾, (EB) Nr. 305/2008⁽⁸⁾, (EB) Nr. 306/2008⁽⁹⁾, (EB) Nr. (EB) Nr. 307/2008⁽¹⁰⁾ ir (EB) Nr. 308/2008⁽¹¹⁾ liktų galioti ir būtų toliau taikomi, nebent ir kol jie bus panaikinti pagal šį reglamentą priimtais Komisijos deleguotaisiais arba įgyvendinimo aktais;
- (26) kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl sprendžiamos aplinkosaugos problemos tarpvalstybinio pobūdžio bei šio reglamento poveikio Sąjungos vidaus ir išorės prekybai tų tikslų būtų geriau siekti

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ 2007 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1493/2007, nustatantis pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 tam tikrų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų gamintojų, importuotojų ir eksportuotojų teikiamų ataskaitų formą (OL L 332, 2007 12 18, p. 7).

⁽³⁾ 2007 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1494/2007, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 nustatantis etikečių formą ir papildomus ženklavimo reikalavimus, taikomus produktams ir įrangai, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų (OL L 332, 2007 12 18, p. 25).

⁽⁴⁾ 2007 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1497/2007, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 nustatantis standartinius nuotėkio patikrinimo reikalavimus stacionarioms priešgaisrinėms sistemoms, kuriose yra tam tikrų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų (OL L 333, 2007 12 19, p. 4).

⁽⁵⁾ 2007 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1516/2007, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 nustatantis standartinius nuotėkio patikrinimo reikalavimus stacionariai šaldymo, oro kondicionavimo ir šilumos siurbimo įrangai, kurioje yra tam tikrų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų (OL L 335, 2007 12 20, p. 10).

⁽⁶⁾ 2008 m. balandžio 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 303/2008, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 nustatomi būtiniausi įmonių sertifikavimo ir darbuotojų atestavimo, susijusio su stacionaria šaldymo, oro kondicionavimo įranga ir šilumos siurbliais, kuriuose yra tam tikrų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, reikalavimai ir pažymėjimų abipusio pripažinimo sąlygos (OL L 92, 2008 4 3, p. 3).

⁽⁷⁾ 2008 m. balandžio 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 304/2008, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 nustatomi būtiniausi įmonių sertifikavimo ir darbuotojų atestavimo, susijusio su stacionariomis priešgaisrinėmis sistemomis ir gesintuvais, kuriuose yra tam tikrų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, reikalavimai ir pažymėjimų abipusio pripažinimo sąlygos (OL L 92, 2008 4 3, p. 12).

⁽⁸⁾ 2008 m. balandžio 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 305/2008, nustatantis darbuotojų, surenkančių tam tikras fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas iš aukštos įtampos skirstomųjų įrenginių, sertifikavimo būtiniausias reikalavimus ir gautų pažymėjimų abipusio pripažinimo sąlygas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 (OL L 92, 2008 4 3, p. 17).

⁽⁹⁾ 2008 m. balandžio 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 306/2008, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 nustatomi darbuotojų, surenkančių iš įrangos tirpiklius, kurių pagrindas yra tam tikros fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, atestavimo būtiniausi reikalavimai ir pažymėjimų abipusio pripažinimo sąlygos (OL L 92, 2008 4 3, p. 21).

⁽¹⁰⁾ 2008 m. balandžio 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 307/2008, nustatantis darbuotojų mokymo programų, susijusių su tam tikrų motorinių transporto priemonių oro kondicionavimo sistemomis, kuriose yra tam tikrų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, būtiniausias reikalavimus ir gautų pažymėjimų abipusio pripažinimo sąlygas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 (OL L 92, 2008 4 3, p. 25).

⁽¹¹⁾ 2008 m. balandžio 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 308/2008, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 842/2006 nustatoma pranešimo apie valstybių narių mokymo ir sertifikavimo programas forma (OL L 92, 2008 4 3, p. 28).

Sąjungos lygmeniu, pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šio reglamento tikslas yra apsaugoti aplinką mažinant išmetamų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Todėl šiuo reglamentu:

- a) nustatomos taisyklės dėl fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų ribojimo, naudojimo, surinkimo ir suardymo, taip pat dėl susijusių papildomų priemonių;
- b) nustatomos konkrečių produktų ir įrangos, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų arba kurių veikimas priklauso nuo šių dujų, pateikimo rinkai sąlygos;
- c) nustatomos fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų naudojimo konkrečiais tikslais sąlygos ir
- d) nustatomi hidrofluorangliavandenilių pateikimo rinkai kiekybiniai apribojimai.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos – I priede išvardyti hidrofluorangliavandeniliai, perfluorangliavandeniliai, sieros heksafluoridas ir kitos fluoro turinčios šiltnamio efektą sukeliančios dujos arba mišiniai, kuriuose yra bet kurios iš tų cheminių medžiagų;
- 2) hidrofluorangliavandeniliai arba HFC – I priedo 1 skirsnyje išvardytos cheminės medžiagos arba mišiniai, kuriuose yra bet kurios iš tų cheminių medžiagų;
- 3) perfluorangliavandeniliai arba PFC – I priedo 2 skirsnyje išvardytos cheminės medžiagos arba mišiniai, kuriuose yra bet kurios iš tų cheminių medžiagų;
- 4) sieros heksafluoridas arba SF₆ – I priedo 3 skirsnyje nurodyta cheminė medžiaga arba mišiniai, kuriuose yra tos cheminės medžiagos;
- 5) mišinys – fluidas, susidedantis iš dviejų arba daugiau cheminių medžiagų, iš kurių bent viena I arba II prieduose nurodyta cheminė medžiaga;
- 6) visuotinio atšilimo potencialas arba VAP – šiltnamio efektą sukeliančių dujų klimato atšilimo potencialas, palyginti su anglies dioksido (CO₂) potencialu, apskaičiuojamas kaip vieno kilogramo šiltnamio efektą sukeliančių dujų 100 metų atšilimo potencialas, palyginti su vienu CO₂ kilogramu, kaip nustatyta I, II ir IV prieduose, o mišinių atveju – apskaičiuojamas pagal IV priedą;
- 7) CO₂ ekvivalento tona (-os) – šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, išreikštas tų šiltnamio efektą sukeliančių dujų masės metrinėmis tonomis ir jų visuotinio atšilimo potencialo sandauga;
- 8) operatorius – fizinis arba juridinis asmuo, vykdomas produktų ir įrangos, kuriems taikomas šis reglamentas, techninio veikimo užtikrinimo faktinius įgaliojimus; apibrėžtais konkrečiais atvejais valstybė narė gali nustatyti, kad už operatoriaus įsipareigojimų vykdymą būtų atsakingas savininkas;
- 9) naudojimas – fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų naudojimas gaminant produktus ir įrangą, vykdamas jų techninę priežiūrą ar aptarnavimą, įskaitant pakartotinį užpildymą, arba kituose šiame reglamente nurodytuose procesuose;
- 10) pateikimas rinkai – tiekimas arba galimybės gauti sudarymas kitam subjektui Sąjungoje pirmą kartą, už užmokesť arba nemokamai, arba, gamintojo atveju, naudojimas savo reikmėms, įskaitant muitinį išleidimą į laisvą apyvartą Sąjungoje;
- 11) hermetiška įranga – įranga, kurioje visos dalys, kuriose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, yra užsandarintos suvirinant, sulituojuant kietuoju lydmetaliu arba sujungiant panašia pastovia jungtimi, kurioje gali būti uždengtų vožtuvų arba uždengtų priežiūros angų, kad būtų galima atlikti tinkamą remontą ar šalinimą, kurių patikrintas nutekėjimo procentas yra mažesnis nei trys gramai per metus esant slėgiui, lygiam bent ketvirtadaliui didžiausio leidžiamo slėgio;

- 12) talpykla – gaminys, kuris pirmiausia skirtas fluorintoms šiltnamio efektą sukeliančioms dujoms transportuoti ar laikyti;
- 13) pakartotinai neužpildoma talpykla – talpykla, kuri, prieš tai jos atitinkamai nepritaikius, negali būti pakartotinai užpildoma arba kuri pateikiama rinkai nenumačius galimybės grąžinti ją pakartotinai užpildyti;
- 14) surinkimas – fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų surinkimas iš produktų, įskaitant talpyklas, ir įrangos atliekant techninę priežiūrą ar aptarnavimą arba prieš produktus ar įrangą pašalinant kaip atliekas, ir tų surinktų dujų laikymas;
- 15) pakartotinis panaudojimas – surinktų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų pakartotinis naudojimas po elementaraus valymo proceso;
- 16) regeneravimas – surinktų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų perdirbimas siekiant atkurti grynajai cheminei medžiagai lygiavertes veikimo charakteristikas, atsižvelgiant į numatomą jų naudojimą;
- 17) suardymas – procesas, kai visos arba didžioji dalis fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų yra visam laikui transformuojamos arba išskaidomos į vieną ar daugiau stabilių cheminių medžiagų, kurios nėra fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos;
- 18) eksploatacijos nutraukimas – produkto arba įrangos, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, galutinis sustabdymas ir pašalinimas iš eksploatacijos ar naudojimo;
- 19) remontas – produktų ar įrangos, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų arba kurių veikimas priklauso nuo tokių dujų, ir kurie yra pažeisti arba kuriuose esama nuotėkio, taisymas;
- 20) montavimas – dviejų arba daugiau įrangos vienetų arba cirkuliavimo sistemų, kuriuose yra arba kurie yra pritaikyti tam, kad juose būtų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, sujungimas, siekiant sumontuoti sistemą eksploataavimo vietoje, kuris apima sistemos dujų laidininkų sujungimą, kad būtų užbaigta cirkuliavimo sistema, neatsižvelgiant į tai, ar sistemą sumontavus ją reikia pripildyti;
- 21) techninė priežiūra arba aptarnavimas – visa veikla, išskyrus surinkimą pagal 8 straipsnį ir patikrinimus dėl nuotėkio pagal 4 straipsnį ir 10 straipsnio 1 dalies b punktą, apimanti cirkuliavimo sistemų, kuriuose yra arba kurios yra pritaikytos tam, kad jose būtų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, tvarkymą, visų pirma sistemos pripildymą fluorintomis šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis, vieno arba daugiau cirkuliavimo sistemos dalių arba įrangos vienetų nuėmimą, dviejų arba daugiau cirkuliavimo sistemos dalių arba įrangos vienetų pakartotinį sumontavimą, taip pat nuotėkio vietų remontavimą;
- 22) grynoji cheminė medžiaga – medžiaga, kuri anksčiau nebuvo naudota;
- 23) stacionarus – eksploatuojant paprastai nejudantis; apima kilnojamąsias patalpų oro kondicionavimo sistemas;
- 24) mobilus – eksploatuojant paprastai judantis;
- 25) vienkomentės putos – putų junginys, esantis viename aerolio balionėlyje nesureagavusio arba iš dalies sureagavusio skysčio pavidalu, kuris išleidus iš balionėlio plečiasi ir kietėja;
- 26) izoterminis sunkvežimis – pirmiausia kroviniams vežti suprojektuota ir sukonstruota variklinė transporto priemonė su šaldymo įrenginiu, kurios masė yra didesnė kaip 3,5 tonos;
- 27) izoterminė priekaba – pirmiausia kroviniams vežti skirta transporto priemonė su šaldymo įrenginiu, suprojektuota ir sukonstruota taip, kad būtų velkama sunkvežimio arba vilkiko;
- 28) techninis aerolis – aerolių balionėlis, naudojamas gaminių ir įrangos techninei priežiūrai atlikti, jiems taisyti, valyti, tikrinti, kenksmingiems vabzdžiams juose naikinti, taip pat gaminiams ir įrangai gaminti, montuoti ir kitais tikslais;
- 29) nuotėkių aptikimo sistema – tai kalibruotas mechaninis, elektrinis arba elektroninis prietaisas, skirtas fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų nuotėkiams aptikti, kuris, aptikus nuotėkį, įspėja operatorių;
- 30) įmonė – fizinis arba juridinis asmuo, kuris:
 - a) gamina, naudoja, surenka, kaupia, pakartotinai panaudoja, regeneruoja arba suardo fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas;
 - b) importuoja arba eksportuoja fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas arba produktus ir įrangą, kuriuose yra tokių dujų;
 - c) pateikia rinkai fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas arba produktus ir įrangą, kuriuose yra tokių dujų ar kurių veikimas priklauso nuo tokių dujų;
 - d) montuoja, aptarnauja, prižiūri, remontuoja įrangą, kurioje yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų arba kurios veikimas priklauso nuo tokių dujų, tikrina, ar joje nėra nuotėkių, arba nutraukia jos eksploataciją;

- e) yra įrangos, kurioje yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų arba kurios veikimas priklauso nuo tokių dujų, operatorius;
 - f) gamina, importuoja, eksportuoja, pateikia rinkai arba suardo II priede išvardytas dujas;
 - g) pateikia rinkai produktus arba įrangą, kuriuose yra II priede išvardytų dujų;
- 31) žaliava – bet kurios fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos ar II priede išvardytos cheminės medžiagos, kurios proceso metu chemiškai transformuojamos, visiškai pakeičiant jų pradinę sudėtį, ir kurių išmetamas kiekis yra nedidelis;
 - 32) komercinis naudojimas – naudojimas produktų saugojimui, pateikimui ar išdavimui, pardavimui galutiniams naudotojams, mažmeninėje prekyboje ir teikiant maitinimo paslaugas;
 - 33) gaisro gesinimo įranga – įranga ir sistemos, naudojamos gaisrų prevencijos ir slopinimo priemonėse, įskaitant gesintuvus;
 - 34) organinis Rankino ciklas – ciklas, kuriame naudojamos kondensuojamos fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, šilumos šaltinio šilumą paverčiant galia elektros ar mechaninei energijai gaminti;
 - 35) karinė įranga – ginklai, šaudmenys ir karinės priemonės, skirti konkrečiai kariniams tikslams, kurie yra būtini valstybių narių esminių saugumo interesų apsaugai;
 - 36) aukštos įtampos skirstomieji įrenginiai – skirstymo įrenginiai ir jų bei susijusios valdymo, matavimo, apsaugos ir reguliavimo įrangos deriniai, tokių įrenginių ir įrangos agregatai su susijusiomis jungtimis, priedais, gaubtais ir atraminėmis konstrukcijomis, skirti elektros energijai gaminti, perduoti, paskirstyti ir konvertuoti;
 - 37) sudėtinės centralizuotos šaldymo sistemos – sistemos, turinčios du ar daugiau vienu metu veikiančius kompresorius, kurie yra sujungti su vienu ar keliais bendrais kondensatoriais ir su keliais aušinimo įtaisais, pavyzdžiui, vitrinomis, spintelėmis, šaldikliais arba šaldomais sandėliais;
 - 38) pakopinių sistemų pirminė aušalo cirkuliacijos sistema – netiesioginių vidutinės temperatūros sistemų pirminė sistema, kurioje dvi ar daugiau atskirų šaldymo grandinių yra sujungtos iš eilės taip, kad pirminė sistema absorbuoja antrinės sistemos kondensatoriaus vidutinės temperatūros šilumą;
 - 39) atskirų blokų oro kondicionavimo sistemos – patalpų oro kondicionavimo sistemos, kurios susideda iš vieno patalpos išorėje esančio bloko ir vieno patalpos viduje esančio bloko, sujungtų aušalo cirkuliacijos sistema, kurią reikia sumontuoti naudojimo vietoje.

II SKYRIUS

RIBOJIMAS

3 straipsnis

Fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų teršalų išmetimo prevencija

1. Draudžiama į atmosferą sąmoningai išleisti fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas, jei išleidimas nėra techniškai būtinas jas naudojant pagal paskirtį.
2. Įrangos, kurioje yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, operatoriai imasi atsargumo priemonių, kad išvengtų netyčinio tokių dujų išleidimo (toliau – nuotėkis). Jie imasi visų techniškai ir ekonomiškai įgyvendinamų priemonių, kad kuo labiau sumažintų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų nuotėkį.
3. Jei aptinkamas fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų nuotėkis, operatoriai užtikrina, kad įranga būtų suremontuota be nederamo delsimo.

Jei įrangą pagal 4 straipsnio 1 dalį privaloma tikrinti dėl galimų nuotėkių, po įrangos nuotėkio vietos remonto operatoriai užtikrina, kad per vieną mėnesį nuo suremontavimo sertifikuotas fizinis asmuo patikrintų, ar įranga suremontuota tinkamai.

4. 10 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nurodytas užduotis atliekantys fiziniai asmenys sertifikuojami pagal 10 straipsnio 4 ir 7 dalis ir imasi atsargumo priemonių fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų nuotėkiams išvengti.

Įmonės, kurios montuoja 4 straipsnio 2 dalies a–d punktuose išvardytą įrangą, atlieka jos aptarnavimą, techninę priežiūrą, remontą arba nutraukia jos eksploataciją, sertifikuojamos pagal 10 straipsnio 6 ir 7 dalis ir imasi atsargumo priemonių fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų nuotėkiams išvengti.

4 straipsnis

Tikrinimas dėl nuotėkių

1. Įrangos, kurioje fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis sudaro 5 tonų CO₂ ekvivalentą arba yra didesnis ir kurios yra ne putose, operatoriai užtikrina, kad įranga būtų tikrinama dėl nuotėkių.

Hermetiška įranga, kurioje fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis yra mažesnis nei 10 tonų CO₂ ekvivalento, nėra tikrinama dėl nuotėkio pagal šį straipsnį, jeigu įranga yra paženklinta kaip hermetiška.

Aukštos įtampos skirstomieji įrenginiai nėra tikrinami dėl nuotėkio pagal šį straipsnį, jei atitinka vieną iš šių sąlygų:

- a) jų patikrintas nutekėjimo procentas yra mažesnis nei 0,1 % per metus, kaip nurodyta gamintojo techninėje specifikacijoje, ir kurie yra atitinkamai paženklinti;
- b) juose yra sumontuotas slėgio ar tankio stebėjimo įtaisas arba
- c) juose yra mažiau nei 6 kg fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų.

2. 1 dalis taikoma toliau išvardytos įrangos, kurioje yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, operatoriams:

- a) stacionarios šaldymo įrangos;
- b) stacionarios oro kondicionavimo įrangos;
- c) stacionarių šilumos siurblių;
- d) stacionarios gaisro gesinimo įrangos;
- e) izoterminių sunkvežimių ir priekabų šaldymo įrenginių;
- f) aukštos įtampos skirstomųjų įrenginių;
- g) organinių Rankino ciklų.

Pirmos pastraipos a–e punktuose nurodytos įrangos patikrinimus atlieka fiziniai asmenys, sertifikuoti laikantis 10 straipsnyje numatytų taisyklių.

Nukrypstant nuo 1 dalies pirmos pastraipos, iki 2016 m. gruodžio 31 d. įrangai, kurioje yra mažiau nei 3 kg fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, arba atitinkamai paženklintai hermetiškai įrangai, kurioje yra mažiau nei 6 kg fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, netaikomas nuotėkių tikrinimų reikalavimas.

3. 1 dalyje numatyti patikrinimai dėl nuotėkio atliekami tokiu dažnumu:

- a) įranga, kurioje fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis atitinka 5 tonų CO₂ ekvivalentą arba yra didesnis, bet mažesnis už 50 tonų CO₂ ekvivalentą, tikrinama bent kas 12 mėnesių arba, jei joje yra įdiegta nuotėkio aptikimo sistema, bent kas 24 mėnesius;
- b) įranga, kurioje fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis atitinka 50 tonų CO₂ ekvivalentą arba yra didesnis, bet mažesnis už 500 tonų CO₂ ekvivalentą, tikrinama bent kas šešis mėnesius arba, jei joje yra įdiegta nuotėkio aptikimo sistema, bent kas 12 mėnesių;
- c) įranga, kurioje fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis atitinka 500 tonų CO₂ ekvivalentą arba yra didesnis, tikrinama bent kas tris mėnesius arba, jei joje yra įdiegta nuotėkio aptikimo sistema, bent kas šešis mėnesius.

4. 1 dalyje nustatytos pareigos dėl gaisro gesinimo įrangos tikrinimo tvarkos, kaip nurodyta 2 dalies d punkte, laikomos įvykdytomis, jei tenkinamos šios dvi sąlygos:

- a) esama tikrinimo tvarka atitinka ISO 14520 arba EN 15004 standartus ir
- b) gaisro gesinimo įranga tikrinama taip dažnai, kaip reikalaujama pagal 3 dalį.

5. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi kiekvienos rūšies įrangos, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, tikrinimo dėl nuotėkio, kuri reikia atlikti pagal tą dalį, reikalavimai, nustatytos tos įrangos dalys, iš kurių nuotėkio tikimybė yra didžiausia, ir panaikinti aktai, priimti pagal Reglamento (EB) Nr. 842/2006 3 straipsnio 7 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 24 straipsnyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

5 straipsnis

Nuotėkio aptikimo sistemos

1. 4 straipsnio 2 dalies a–d punktuose išvardytos įrangos, kurioje esantis fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis atitinka 500 tonų CO₂ ekvivalentą arba yra didesnis, operatoriai užtikrina, kad įranga būtų aprūpinta nuotėkio aptikimo sistema, kuri perspėja operatorių ar aptarnaujančią bendrovę apie bet kokį nuotėkį.
2. 4 straipsnio 2 dalies f ir g punktuose išvardytos įrangos, kurioje esantis fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis atitinka 500 tonų CO₂ ekvivalentą arba yra didesnis ir kuri buvo sumontuota po 2017 m. sausio 1 d., operatoriai užtikrina, kad ta įranga būtų aprūpinta nuotėkio aptikimo sistema, kuri perspėja operatorių ar aptarnaujančią bendrovę apie bet kokį nuotėkį.
3. Siekiant užtikrinti tinkamą nuotėkio aptikimo sistemų veikimą, 4 straipsnio 2 dalies a–d ir g punktuose išvardytos įrangos, kuriai taikomos šio straipsnio 1 arba 2 dalys, operatoriai užtikrina, kad tos sistemos būtų tikrinamos bent kartą per 12 mėnesių.
4. Siekiant užtikrinti tinkamą nuotėkio aptikimo sistemų veikimą, 4 straipsnio 2 dalies f punkte išvardytos įrangos, kuriai taikoma šio straipsnio 2 dalis, operatoriai užtikrina, kad tos sistemos būtų tikrinamos bent kartą per šešerius metus.

6 straipsnis

Įrašų saugojimas

1. Įrangos, kurią reikalaujama tikrinti dėl nuotėkio pagal 4 straipsnio 1 dalį, operatoriai kiekvienam tokios įrangos vienetui sukuria ir tvarko įrašus, kuriuose nurodoma ši informacija:
 - a) įrangoje esančių fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis ir rūšis;
 - b) fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, kuriuo įranga papildyta ją sumontuojant, atliekant techninę priežiūrą ar aptarnavimą arba dėl nuotėkio;
 - c) tai, ar joje esantys šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiai buvo pakartotinai panaudoti arba regeneruoti, įskaitant pakartotinio panaudojimo ar regeneravimo įrenginio pavadinimą bei adresą ir, atitinkamais atvejais, sertifikato numerį;
 - d) surinktų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis;
 - e) įmonės, kuri sumontavo, aptarnavo įrangą, atliko jos techninę priežiūrą ir atitinkamais atvejais ją remontavo ar nutraukė jos eksploataciją, identifikuojamoji informacija, įskaitant, jei taikytina, jos sertifikate nurodytą numerį;
 - f) pagal 4 straipsnio 1–3 dalis atliktų patikrinimų datos ir rezultatai;
 - g) jei įrangos eksploatacija buvo nutraukta, kokių priemonių imtasi fluorintoms šiltnamio efektą sukeliančioms dujoms surinkti ir pašalinti.
2. Jei 1 dalyje nurodyti įrašai nėra saugomi valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų sukurtoje duomenų bazėje, taikomos šios taisyklės:

- a) 1 dalyje nurodyti operatoriai toje dalyje nurodytus įrašus saugo bent penkerius metus;
- b) operatorių pavedimu 1 dalies e punkte nurodytą veiklą vykdančios įmonės įrašų kopijas saugo bent penkerius metus.

1 dalyje nurodyti įrašai kompetentingai atitinkamos valstybės narės valdžios institucijai arba Komisijai pateikiami jų prašymu. Jei tokiuose įrašuose yra informacijos apie aplinką, atitinkamai taikoma Europos Parlamento ir tarybos direktyva 2003/4/EB ⁽¹⁾ arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 ⁽²⁾.

3. Taikant 11 straipsnio 4 dalį, įmonės, tiekiančios fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas, sukuria atitinkamos informacijos apie fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų įsigyjančius asmenis įrašus, įskaitant šiuos duomenis:

- a) pirkėjų sertifikatų numerius ir
- b) įsigytus fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekius.

Fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas tiekiančios įmonės tuos įrašus tvarko bent penkerius metus.

Fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas tiekiančios įmonės tokius įrašus pateikia atitinkamos valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai arba Komisijai jų prašymu. Jei tuose įrašuose esama informacijos apie aplinką, atitinkamai taikoma Direktyva 2003/4/EB arba Reglamentas (EB) Nr. 1367/2006.

4. Komisija įgyvendinimo aktu gali nustatyti šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytų įrašų formą ir konkrečiai nustatyti, kaip jie turėtų būti sukuriami ir tvarkomi. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 24 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7 straipsnis

Fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų gamybiniai išmetamieji teršalai

1. Fluorintų junginių gamintojai imasi visų būtinų atsargumo priemonių, kad kuo labiau apribotų išmetamą fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį šiais etapais:

- a) gamybos;
- b) transportavimo ir
- c) saugojimo.

Šis straipsnis taip pat taikomas tais atvejais, kai fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos pagaminamos kaip šalutinis produktas.

2. Nedarant poveikio 11 straipsnio 1 daliai, draudžiama pateikti rinkai fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas ir II priede išvardytas dujas, nebent, atitinkamais atvejais, gamintojai ar importuotojai tokio pateikimo rinkai metu pateikia įrodymų, kad trifluormetanas, susidaręs kaip šalutinis produktas gamybos proceso metu, be kita ko, jiems gaminti skirtų žaliavų gamybos metu, yra suardytas ar regeneruotas vėlesniam naudojimui, laikantis geriausių prieinamų gamybos būdų.

Šis reikalavimas pradamas taikyti nuo 2015 m. birželio 11 d.

8 straipsnis

Surinkimas

1. Stacionarios įrangos arba izotermiiniuose sunkvežimiuose bei priekabose esančių šaldymo skyrių, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir tos dujos yra ne putose, operatoriai užtikrina, kad tų dujų surinkimą atliktų fiziniai asmenys, turintys atitinkamus 10 straipsnyje numatytus sertifikatus, kad tos dujos būtų pakartotinai panaudotos, regeneruotos ar suardytos.

Ši pareiga taikoma bet kurios iš šių rūšių įrangos operatoriams:

- a) stacionarios šaldymo, oro kondicionavimo ir šilumos siurblių įrangos aušinimo grandynų;
- b) izotermiiniuose sunkvežimiuose ir priekabose esančių šaldymo skyrių aušinimo grandynų;

⁽¹⁾ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

⁽²⁾ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančias sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006 9 25, p. 13).

- c) stacionarios įrangos, kurioje yra tirpiklių, kurių pagrindas yra fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos;
- d) stacionarios gaisro gesinimo įrangos;
- e) stacionarių aukštos įtampos skirstomųjų įrenginių.

2. Įmonė, kuri fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų talpyklą naudoja prieš pat jos pašalinimą, pasirūpina visų dujų likučių surinkimu, kad užtikrintų, kad jie būtų pakartotinai panaudoti, regeneruoti ar suardyti.

3. Produktų ir įrangos, kurie nėra išvardyti 1 dalyje, įskaitant kilnojamąją įrangą, kurioje yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, operatoriai pasirūpina, kad tas dujas surinktų tinkamos kvalifikacijos fiziniai asmenys tokiu mastu, kokiu tai techniškai įmanoma ir dėl kurio neatsiranda neproporcingų išlaidų, kad dujos būtų pakartotinai panaudotos, regeneruotos ar suardytos, arba pasirūpina, kad jos būtų suardytos prieš tai nesurinkus.

Fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų surinkimą iš motorinių transporto priemonių oro kondicionavimo sistemų, kurioms netaikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/40/EB ⁽¹⁾, atlieka tinkamos kvalifikacijos fiziniai asmenys.

Fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų surinkimo iš motorinių transporto priemonių oro kondicionavimo įrangos, kuriai taikoma Direktyva 2006/40/EB, atveju laikoma, kad tik tie fiziniai asmenys, kurie turi bent mokymo pažymėjimą pagal 10 straipsnio 2 dalį, yra tinkamos kvalifikacijos.

9 straipsnis

Gamintojų atsakomybės sistemos

Nedarant poveikio galiojantiems Sąjungos teisės aktams, valstybės narės skatina kurti fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų surinkimui ir jų pakartotiniam panaudojimui, regeneravimui ar suardymui skirtas gamintojų atsakomybės sistemas.

Valstybės narės teikia Komisijai informaciją apie veiksmus, kurių imtasi pagal pirmą dalį.

10 straipsnis

Mokymas ir sertifikavimas

1. Valstybės narės, remdamosi pagal 5 dalį nustatytais būtiniaisiais reikalavimais, parengia ir patikslina sertifikavimo programas, įskaitant vertinimo procesus. Valstybės narės užtikrina, kad mokymas būtų prieinamas fiziniams asmenims, kurie vykdo šias užduotis:

- a) sumontuoja 4 straipsnio 2 dalies a–f punktuose išvardytą įrangą, ją aptarnauja, atlieka jos techninę priežiūrą, ją remontuoja arba nutraukia jos eksploataciją;
- b) atlieka patikrinimus dėl įrangos nuotėkio, kaip nurodyta 4 straipsnio 2 dalies a–e punktuose, kaip numatyta 4 straipsnio 1 dalyje;
- c) surenka fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas, kaip numatyta 8 straipsnio 1 dalyje.

2. Valstybės narės, remdamosi 5 dalyje nurodytais būtiniaisiais reikalavimais, užtikrina, kad būtų prieinamos mokymo programos, skirtos fiziniams asmenims, kurie surenka fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas iš motorinių transporto priemonių oro kondicionavimo įrangos, kuriai taikoma Direktyva 2006/40/EB.

3. 1 ir 2 dalyse numatytos sertifikavimo programos ir mokymas apima šiuos dalykus:

- a) taikomas taisykles ir techninius standartus;
- b) teršalų išmetimo prevenciją;
- c) fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų surinkimą;
- d) saugų darbą su sertifikate nurodytos rūšies ir dydžio įranga;

⁽¹⁾ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/40/EB dėl dujų, išmetamų iš motorinių transporto priemonių oro kondicionavimo sistemų, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 70/156/EEB (OL L 161, 2006 6 14, p. 12).

e) informaciją apie atitinkamas technologijas, kuriomis pakeičiamos fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos arba sumažinamas jų naudojimas, ir saugų darbą su tomis technologijomis.

4. Sertifikatai pagal 1 dalyje numatytas sertifikavimo programas išduodami su sąlyga, kad pareiškėjas būtų sėkmingai užbaigęs pagal 1, 3 ir 5 dalis parengtą vertinimo procesą.

5. Sertifikavimo programoms taikomi būtinausi reikalavimai yra reglamentuose (EB) Nr. 303/2008–(EB) Nr. 306/2008 ir pagal 12 dalį nustatyti reikalavimai. Mokymo pažymėjimams taikomi būtinausi reikalavimai yra Reglamente (EB) Nr. 307/2008 ir pagal 12 dalį nustatyti reikalavimai. Tuose būtinausiuose reikalavimuose kiekvienos rūšies 1 ir 2 dalyse nurodytos įrangos atveju nurodomi privalomi praktiniai įgūdžiai ir teorinės žinios, atitinkamais atvejais diferencijuojant pagal skirtingą veiklą, kuri turi būti vykdoma, taip pat sertifikatų ir mokymo pažymėjimų tarpusavio pripažinimo sąlygos.

6. Valstybės narės parengia arba remdamosi 5 dalyje nurodytais būtinausiais reikalavimais patikslina sertifikavimo programas, skirtas įmonėms, kurios kitiems subjektams sumontuoja 4 straipsnio 2 dalies a–d punktuose nurodytą įrangą, ją aptarnauja, atlieka jos techninę priežiūrą, ją remontuoja arba nutraukia jos eksploataciją.

7. Galiojantys sertifikatai ir mokymo pažymėjimai, išduoti pagal Reglamentą (EB) Nr. 842/2006, lieka galioti vadovaujantis jų pirminio išdavimo sąlygomis.

8. Valstybės narės užtikrina, kad visi pagal 1 ir 7 dalyse numatytas sertifikavimo programas gautus sertifikatus turintys fiziniai asmenys turėtų galimybę susipažinti su:

a) 3 dalies e punkte nurodyta informacija apie technologijas ir

b) galiojančiais reguliavimo reikalavimais darbui su įranga, kurioje yra fluorintoms šiltnamio efektą sukeliančioms dujoms alternatyvių aušalų.

9. Valstybės narės užtikrina, kad fiziniams asmenims, norintiems atnaujinti žinias 3 dalyje nurodytais klausimais, būtų prieinamas toks mokymas.

10. Valstybės narės iki 2017 m. sausio 1 d. praneša Komisijai apie sertifikavimo ir mokymo programas.

Valstybės narės pripažįsta kitose valstybėse narėse pagal šį straipsnį išduotus sertifikatus ir mokymo pažymėjimus. Jos neriboja laisvės teikti paslaugas arba įsisteigimo laisvės dėl to, kad sertifikatas išduotas kitoje valstybėje narėje.

11. Įmonė, pavedanti vieną iš pagal 1 dalį reikalaujamų užduočių kitai įmonei, imasi pagrįstų priemonių, kad įsitikintų, jog ta kita įmonė turi būtinius sertifikatus pagal šį straipsnį reikalaujamos užduotims atlikti.

12. Jei taikant šį straipsnį paaiškėja, kad būtina numatyti labiau suderintą požiūrį į mokymą ir sertifikavimą, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais pritaiko ir atnaujina būtinausius reikalavimus, susijusius su įgūdžiais ir žiniomis, kurie turi būti įtraukti, patikslina sertifikavimo ar pažymėjimų išdavimo tvarką ir tarpusavio pripažinimo sąlygas, taip pat panaikina pagal Reglamento (EB) Nr. 842/2006 5 straipsnio 1 dalį priimtus aktus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Naudodamasi jai pagal šią dalį suteiktais įgaliojimais, Komisija atsižvelgia į atitinkamas esamas kvalifikacijos arba sertifikavimo sistemas.

13. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma šio straipsnio 10 dalyje nurodyto pranešimo forma, ir gali panaikinti aktus, priimtus pagal Reglamento (EB) Nr. 842/2006 5 straipsnio 5 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14. Jeigu pagal šį straipsnį nustatytomis pareigomis, susijusiomis su sertifikavimo ir mokymo užtikrinimu, tam tikrai valstybei narei dėl mažo jos gyventojų skaičiaus ir dėl atitinkamai nepakankamos tokio mokymo ir sertifikavimo paklausos būtų nustatyta neproporcinga našta, jų laikymąsi galima užtikrinti, jeigu bus pripažįstami kitose valstybėse narėse išduoti sertifikatai.

Šią dalį taikančios valstybės narės informuoja Komisiją, o Komisija informuoja kitas valstybes nares.

15. Jokia šio straipsnio nuostata nekliudo valstybėms narėms sukurti papildomų sertifikavimo ir mokymo programų, susijusių su 1 dalyje nurodyta įranga.

III SKYRIUS

PATEIKIMAS RINKAI IR NAUDOJIMO KONTROLĖ

11 straipsnis

Pateikimo rinkai apribojimai

1. III priede išvardytus produktus ir įrangą, išskyrus karinę įrangą, draudžiama pateikti rinkai nuo tame priede nurodytų datų; jos atitinkamais atvejais diferencijuojamos atsižvelgiant į šiuose produktuose ir įrangoje esančių fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų rūšį arba visuotinio atšilimo potencialą.

2. 1 dalyje nustatytas draudimas netaikomas įrangai, kurios ekologinio projektavimo reikalavimuose, priimtuose pagal Direktyvą 2009/125/EB, nustatyta, kad dėl didesnio energijos vartojimo efektyvumo eksploatuojant tą įrangą, per visą jos gyvavimo ciklą išmetamas CO₂ ekvivalento kiekis būtų mažesnis negu lygiavertės atitinkamus ekologinio projektavimo reikalavimus atitinkančios įrangos, kurioje nėra hidrofluorangliavandenilių, išmetamas CO₂ kiekis.

3. Išimtiniais atvejais Komisija, gavusi valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos pagrįstą prašymą ir atsižvelgdama į šio reglamento tikslus, gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais leidžia ne ilgiau kaip ketverius metus taikyti laikiną išimtį, pagal kurią būtų leidžiama pateikti rinkai III priede išvardytus produktus ir įrangą, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų arba kurių veikimas priklauso nuo šių dujų, jeigu įrodoma, kad:

a) konkrečiam produktui ar įrangai arba konkrečios kategorijos produktams ar įrangai alternatyvų nėra arba jos negali būti naudojamos dėl techninių ar saugos priežasčių, arba

b) dėl techniškai įgyvendinamų ir saugių alternatyvų naudojimo būtų patiriamos neproporcingos išlaidos.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Įrangos, kurioje yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų arba kuri veikia naudodama tokias dujas, montavimo, aptarnavimo, priežiūros ar remonto tikslais, kai tokiai veiklai reikalingas sertifikatas ar pažymėjimas pagal 10 straipsnį, fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos gali būti parduodamos tik įmonėms, kurios turi atitinkamus sertifikatus ar pažymėjimus pagal 10 straipsnį, arba įmonėms, kuriose dirba sertifikata ar mokymo pažymėjimą pagal 10 straipsnio 2 ir 5 dalis turintys asmenys, ir jas gali pirkti tik tokios įmonės. Ši dalis nekliudo nesertifikuotoms įmonėms, kurios nevykdo šios dalies pirmame sakinyje nurodytos veiklos, rinkti, transportuoti ar pristatyti fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas.

5. Nehermetiška įranga, kuri yra pripildyta fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, parduodama galutiniam naudoju tik tuo atveju, jeigu pateikiama įrodymų, kad ją sumontuos pagal 10 straipsnį sertifikuota įmonė.

6. Komisija, remdamasi turimais duomenimis iš valstybių narių, renka informaciją apie valstybių narių nacionalinius kodeksus, standartus ar teisės aktus, susijusius su pakeičiančiomis technologijomis, kai šaldymo, oro kondicionavimo įrangoje, šilumos siurbliuose ir putose naudojami fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų pakaitalai.

Komisija iki 2017 m. sausio 1 d. paskelbia apibendrinamąją ataskaitą apie informaciją, surinktą pagal pirmą pastraipą.

12 straipsnis

Ženklimas ir informacija apie produktus bei įrangą

1. Produktai ir įranga, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų arba kurie veikia naudodami tokias dujas, pateikiami rinkai tik tuo atveju, jeigu jie yra paženklinėti etikete. Tai taikoma tik šiems produktams ir įrangai:

a) šaldymo įrangai;

b) oro kondicionavimo įrangai;

- c) šilumos siurbliams;
- d) gaisro gesinimo įrangai;
- e) aukštos įtampos skirstomiesiems įrenginiams;
- f) aerozolių balionėliams, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, išskyrus fiksuotų dozių inhaliatorius, skirtus vaistų sudedamosioms dalims įvesti;
- g) visoms fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų talpykloms;
- h) tirpikliams, kurių pagrindas yra fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos;
- i) organiniams Rankino ciklams.

2. Produktai ar įranga, kuriems taikoma išimtis pagal 11 straipsnio 3 dalį, atitinkamai paženklunami ir nurodoma, kad tie produktai ar įranga gali būti naudojami tik tuo tikslu, kuriuo pagal šį straipsnį buvo suteikta išimtis.

3. Etiketėje, kurios reikalaujama pagal 1 dalį, nurodoma:

- a) nuoroda, kad produkte arba įrangoje yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų arba kad jų veikimas priklauso nuo šių dujų;
- b) pramonėje įprastai naudojamas atitinkamų fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų žymuo arba, jei tokio žymens nėra, cheminis pavadinimas;
- c) nuo 2017 m. sausio 1 d. – masės vienetais bei CO₂ ekvivalentu išreikštas produkte arba įrangoje esančių fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis arba fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, kuriam įranga yra skirta, ir tų dujų visuotinio atšilimo potencialas.

Pagal 1 dalį reikalaujamoje etiketėje, kai taikytina, nurodoma ši informacija:

- a) nuoroda, kad fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų yra hermetiškoje įrangoje;
- b) nuoroda, kad aukštos įtampos skirstomųjų įrenginių patikrintas nutekėjimo procentas yra mažesnis nei 0,1 % per metus, kaip nurodyta gamintojo pateiktoje techninėje specifikacijoje.

4. Etiketė turi būti aiškiai įskaitoma ir nenutrinama, ir ji tvirtinama:

- a) šalia priežiūros angų, per kurias pildomos arba surenkamos fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, arba
- b) ant tos produkto ar įrangos dalies, kurioje yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų.

Etiketė pateikiama valstybės narės, kurioje ja paženklinti produktai ar įranga turi būti pateikti rinkai, valstybinėmis kalbomis.

5. Putos ir iš anksto sumaišyti polioliai, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, pateikiami rinkai tik tuo atveju, jeigu etiketėje yra nurodytas fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų pavadinimas: įprastai pramonėje naudojamas žymuo arba, jei tokio žymens nėra, cheminis pavadinimas. Etiketėje aiškiai nurodoma, kad putose arba iš anksto sumaišytuose polioliuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų. Putplasčio plokščių atveju tokia informacija aiškiai ir nenutrinamai nurodoma ant plokščių.

6. Regeneruotos arba pakartotinai naudojamos fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos ženklinamos nurodant, kad cheminė medžiaga buvo regeneruota ar pakartotinai naudojama, ir pateikiant informaciją apie partijos numerį ir regeneravimo ar pakartotinio naudojimo įrenginio pavadinimą ir adresą.

7. Fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, kurios yra pateikiamos rinkai siekiant jas suardyti, ženklinamos nurodant, kad talpyklos turinį galima tik suardyti.

8. Fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, kurios yra pateikiamos rinkai siekiant jas tiesiogiai eksportuoti, ženklinamos nurodant, kad talpyklos turinį galima tik tiesiogiai eksportuoti.

9. Fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, kurios yra pateikiamos rinkai siekiant jas naudoti karinėje įrangoje, ženklamos nurodant, kad talpyklos turinį galima naudoti tik tuo tikslu.
10. Fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, kurios yra pateikiamos rinkai naudoti esdinant puslaidininkinę medžiagą ar valant cheminio nusodinimo iš garų fazės kameras puslaidininkių gamybos sektoriuje, ženklamos nurodant, kad talpyklos turinį galima naudoti tik tuo tikslu.
11. Fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, kurios yra pateikiamos rinkai siekiant jas naudoti kaip žaliavas, ženklamos nurodant, kad talpyklos turinį galima naudoti tik kaip žaliavas.
12. Fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, kurios pateikiamos rinkai siekiant gaminti fiksuotų dozių inhaliatorius, skirtus vaistų sudedamosioms dalims įvesti, ženklamos nurodant, kad talpyklos turinį galima naudoti tik tuo tikslu.
13. 3 ir 5 dalyse nurodyta informacija nurodoma atitinkamų produktų ir įrangos naudotojo vadovuose.
Produktų ir įrangos, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių visuotinio atšilimo potencialas yra 150 arba didesnis, atveju minėta informacija taip pat nurodoma reklaminiuose aprašymuose.
14. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma 1 ir 4–12 dalyse nurodytų etikečių forma, ir gali panaikinti aktus, priimtus pagal Reglamento (EB) Nr. 842/2006 7 straipsnio 3 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
15. Komisijai pagal 22 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų iš dalies keičiami 4–12 dalyse nustatyti ženklavimo reikalavimai, jeigu tai yra tinkama atsižvelgiant į komercinę ar technologinę plėtrą.

13 straipsnis

Naudojimo kontrolė

1. Sieros heksafluoridą draudžiama naudoti magnio liejimo slegiant technologijoje ir pakartotinai naudojant šia technologija išlietus magnio lydinius.
Įrenginiams, kuriuose per metus sunaudojama mažiau kaip 850 kg sieros heksafluorido, kiek tai susiję su magnio liejimo slegiant technologija ir pakartotinai naudojant šia technologija išlietus magnio lydinius, tas draudimas taikomas tik nuo 2018 m. sausio 1 d.
2. Sieros heksafluoridą draudžiama naudoti transporto priemonių padangoms užpildyti.
3. Nuo 2020 m. sausio 1 d. draudžiama naudoti fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas, kurių visuotinio atšilimo potencialas yra 2 500 arba didesnis, šaldymo įrangos, kurioje naudojamas užpildo kiekis atitinka 40 tonų CO₂ ekvivalentą arba yra didesnis, aptarnavimui arba techninei priežiūrai.

Ši dalis netaikoma karinei įrangai arba įrangai, skirtai prietaisams, kurių paskirtis – šaldyti produktus iki žemesnės nei – 50 °C temperatūros.

Iki 2030 m. sausio 1 d. pirmoje pastraipoje nurodytas draudimas netaikomas šioms šiltnamio efektą sukeliančių dujų kategorijoms:

- a) regeneruotoms fluorintoms šiltnamio efektą sukeliančioms dujoms, kurių visuotinio atšilimo potencialas yra 2 500 arba didesnis, naudojamoms esamos šaldymo įrangos techninei priežiūrai arba aptarnavimui, jeigu jos yra paženklintos pagal 12 straipsnio 6 dalį;
- b) pakartotinai naudojamoms fluorintoms šiltnamio efektą sukeliančioms dujoms, kurių visuotinio atšilimo potencialas yra 2 500 arba didesnis, naudojamoms esamos šaldymo įrangos techninei priežiūrai arba aptarnavimui, jeigu tos dujos surinktos iš tokios įrangos. Tokias pakartotinai naudojamas dujas gali naudoti tik ta įmonė, kuri jas surinko vykdydama techninę priežiūrą arba aptarnavimą, arba įmonė, kurios užsakymu jos buvo surinktos vykdydama techninę priežiūrą arba aptarnavimą.

Pirmoje pastraipoje nurodytas draudimas netaikomas šaldymo įrangai, kuriai pagal 11 straipsnio 3 dalį buvo leista taikyti išimtį.

14 straipsnis

Išankstinis įrangos, pripildytos hidrofluorangliavandenilių, užpildymas

1. Nuo 2017 m. sausio 1 d. šaldymo, oro kondicionavimo ir šilumos siurblių įranga, kuri yra pripildyta hidrofluorangliavandenilių, nėra pateikiama rinkai, nebent hidrofluorangliavandeniliai, kurių yra pripildyta įranga, yra įskačiuoti pagal IV skyriuje nurodytą kvotų sistemą.

2. Įrangos gamintojai ir importuotojai, pateikdami rinkai 1 dalyje nurodytą iš anksto užpildytą įrangą, užtikrina, kad dokumentuose būtų visapusiškai užfiksuota, kaip laikomasi 1 dalies, ir parengia atitinkamą atitikties deklaraciją.

Jeigu įrangoje esantys hidrofluorangliavandeniliai nebuvo pateikti Sąjungos rinkai prieš užpildant įrangą, tos įrangos importuotojai nuo 2018 m. sausio 1 d. užtikrina, kad nepriklausomas auditorius kiekvienais metais iki kovo 31 d. patikrintų praėjusių kalendorinių metų dokumentų ir atitikties deklaracijos tikslumą. Auditorius turi būti:

a) akredituotas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB ⁽¹⁾ arba

b) akredituotas tikrinti finansines ataskaitas pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus.

1 dalyje nurodytos įrangos gamintojai ir importuotojai dokumentus ir atitikties deklaraciją saugo ne trumpiau kaip penkerius metus po to, kai ta įranga buvo pateikta rinkai. Įrangos importuotojai, pateikiantys rinkai iš anksto užpildytą įrangą, jeigu toje įrangoje esantys hidrofluorangliavandeniliai nebuvo pateikti rinkai prieš užpildant įrangą, užtikrina, kad jie būtų užregistruoti pagal 17 straipsnio 1 dalies e punktą.

3. Parengdami atitikties deklaraciją, 1 dalyje nurodytos įrangos gamintojai ir importuotojai prisiima atsakomybę už tai, kad būtų laikomasi 1 ir 2 dalių.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato sąlygas, susijusias su šio straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodyta atitikties deklaracija ir nepriklausomo auditoriaus atliekamu patikrinimu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

IV SKYRIUS

RINKAI PATEIKIAMŲ HIDROFLUORANGLIAVANDENILIŲ KIEKIO MAŽINIMAS

15 straipsnis

Rinkai pateikiamų hidrofluorangliavandenilių kiekio mažinimas

1. Komisija užtikrina, kad hidrofluorangliavandenilių kiekis, kurį gamintojai ir importuotojai turi teisę pateikti Sąjungos rinkai kiekvienais metais, neviršytų pagal V priedą apskaičiuoto tų metų didžiausio leidžiamo kiekio.

Gamintojai ir importuotojai užtikrina, kad pagal V priedą apskaičiuotas hidrofluorangliavandenilių kiekis, kurį kiekvienas iš jų pateikia rinkai, neviršytų atitinkamos jiems pagal 16 straipsnio 5 dalį skirtos arba pagal 18 straipsnį perduotos kvotos.

2. Šis straipsnis netaikomas gamintojams arba importuotojams, kurie per metus pagamina arba importuoja mažesnę kaip 100 tonų CO₂ ekvivalento hidrofluorangliavandenilių kiekį.

Šis straipsnis taip pat netaikomas šioms hidrofluorangliavandenilių kategorijoms:

a) hidrofluorangliavandeniliams, kurie importuojami į Sąjungą, kad būtų suardyti;

b) hidrofluorangliavandeniliams, kuriuos gamintojas naudoja kaip žaliavos arba kuriuos gamintojas arba importuotojas tiesiogiai tiekia įmonėms, kad jie būtų naudojami kaip žaliavos;

c) hidrofluorangliavandeniliams, kuriuos gamintojas arba importuotojas tiesiogiai tiekia įmonėms, kad jie būtų eksportuoti iš Sąjungos, jeigu tie hidrofluorangliavandeniliai nėra po to pateikiami kitai šaliai Sąjungoje, prieš juos eksportuojant;

⁽¹⁾ 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32).

- d) hidrofluorangliavandeniliams, kuriuos gamintojas arba importuotojas tiesiogiai tiekia, kad jie būtų naudojami karinėje įrangoje;
- e) hidrofluorangliavandeniliams, kuriuos gamintojas arba importuotojas tiesiogiai tiekia įmonei, naudojančiai juos puslaidininkinei medžiagai išdinti ar cheminio nusodinimo iš garų fazės kameroms valyti puslaidininkių gamybos sektoriuje;
- f) nuo 2018 m. sausio 1 d. hidrofluorangliavandeniliams, kuriuos gamintojas arba importuotojas tiesiogiai tiekia įmonei, gaminančiai fiksuotų dozių inhaliatorius, skirtus vaistų sudedamosioms dalims įvesti.

3. Šis straipsnis ir 16, 18, 19 bei 25 straipsniai taip pat taikomi hidrofluorangliavandeniliams, esantiems iš anksto sumaišytuose polioliuose.

4. Komisija, gavusi valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos pagrįstą prašymą ir atsižvelgdama į šio reglamento tikslus, išimtiniais atvejais gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais leistų ne ilgiau kaip ketverius metus taikyti išimtį, pagal kurią 1 dalyje nustatytas kvotos reikalavimas būtų netaikomas hidrofluorangliavandeniliams, skirtiems konkrečioms naudojimo būdams arba skirtiems naudoti konkrečių kategorijų produktuose ar įrangoje, jeigu įrodoma, kad:

- a) tiems konkrečioms naudojimo būdams, produktams ar įrangai alternatyvų nėra arba jos negali būti naudojamos dėl techninių ar saugos priežasčių ir
- b) neįmanoma užtikrinti pakankamo hidrofluorangliavandenilių kiekio tiekimo nepatiriant neproporcingų išlaidų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

16 straipsnis

Hidrofluorangliavandenilių teikimo rinkai kvotų paskirstymas

1. Komisija iki 2014 m. spalio 31 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais kiekvienam gamintojui ar importuotojui, pateikusiam duomenų ataskaitą pagal Reglamento (EB) Nr. 842/2006 6 straipsnį, nustato pamatinę vertę, grindžiamą gamintojo ar importuotojo ataskaitoje nurodytų 2009–2012 m. rinkai pateiktų hidrofluorangliavandenilių kiekių metiniu vidurkiu. Pamatinės vertės apskaičiuojamos pagal šio reglamento V priedą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Gamintojai ir importuotojai, pagal Reglamento (EB) Nr. 842/2006 6 straipsnį nepateikę ataskaitų dėl hidrofluorangliavandenilių pateikimo rinkai 1 dalyje nurodytu ataskaitiniu laikotarpiu, gali pareikšti ketinantys pateikti rinkai hidrofluorangliavandenilių kitais metais.

Deklaracija, kurioje nurodomos hidrofluorangliavandenilių, kuriuos numatoma pateikti rinkai, rūšys ir kiekiai, pateikiama Komisijai.

Komisija paskelbia pranešimą, kuriame nurodo tų deklaracijų pateikimo terminą. Prieš pateikdamos deklaraciją pagal šio straipsnio 2 ir 4 dalis, įmonės užsiregistruoja 17 straipsnyje numatyta registre.

3. Komisija iki 2017 m. spalio 31 d. ir po to kas trejus metus perskaičiuoja šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems gamintojams ir importuotojams taikomas pamatines vertes pagal hidrofluorangliavandenilių kiekių, kurie teisėtai pateikti rinkai po 2015 m. sausio 1 d. ir apie kuriuos pranešta pagal 19 straipsnį, metinį vidurkį (tų metų, apie kuriuos turimi duomenys). Tas pamatines vertes Komisija nustato įgyvendinimo aktais.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Gamintojai ir importuotojai, kuriems nustatytos pamatinės vertės, 2 dalyje nustatyta tvarka gali pateikti deklaraciją apie papildomus planuojamus kiekius.

5. Komisija, taikydamą VI priede nustatytą paskirstymo mechanizmą, kiekvienam gamintojui ir importuotojui kiekvieniems metams nuo 2015 m. paskirsto hidrofluorangliavandenilių pateikimo rinkai kvotas.

Kvotos paskirstomos tik tiems gamintojams arba importuotojams, kurie yra įsisteigę Sąjungoje arba šio reglamento reikalavimų laikymosi tikslais yra įgalioję vienintelį Sąjungoje įsisteigusį atstovą. Vienintelis atstovas gali būti tas pats, kaip ir įgaliotasis pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ 8 straipsnį.

Vienintelis atstovas vykdo visas gamintojams ir importuotojams pagal šį reglamentą tenkančias pareigas.

17 straipsnis

Registras

1. Komisija iki 2015 m. sausio 1 d. sukuria elektroninį hidrofluorangliavandenilių pateikimo rinkai kvotų registrą (toliau – registras) ir užtikrina jo veikimą.

Užsiregistruoti registre privalo:

- a) gamintojai ir importuotojai, kuriems pagal 16 straipsnio 5 dalį paskirta hidrofluorangliavandenilių pateikimo rinkai kvota;
- b) įmonės, kurioms pagal 18 straipsnį perduota kvota;
- c) gamintojai ir importuotojai, kurie pareiškia ketinantys pateikti deklaraciją pagal 16 straipsnio 2 dalį;
- d) 15 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a–f punktų tikslais hidrofluorangliavandenilius tiekiantys gamintojai ir importuotojai arba juos gaunančios įmonės;
- e) įrangos importuotojai, teikiantys rinkai iš anksto užpildytą įrangą, jeigu įrangoje esantys hidrofluorangliavandeniliai nebuvo pateikti rinkai prieš užpildant tą įrangą pagal 14 straipsnį.

Registracija atliekama pateikiant paraišką Komisijai laikantis procedūrų, kurias turi nustatyti Komisija.

2. Komisija gali, kiek tai būtina, įgyvendinimo aktais užtikrinti sklandų registro veikimą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Komisija užtikrina, kad įregistruoti gamintojai ir importuotojai per registrą būtų informuojami apie paskirtą kvotą ir apie visus jos pakeitimus paskirstymo laikotarpiu.

4. Valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, įskaitant muitines, informacijos tikslais turi turėti prieigą prie registro.

18 straipsnis

Kvotų perdavimas ir leidimas naudoti kvotas pateikiant rinkai importuotoje įrangoje esančius hidrofluorangliavandenilius

1. Bet kuris gamintojas ar importuotojas, kuriam pagal 16 straipsnio 1 arba 3 dalį nustatyta pamatinė vertė ir pagal 16 straipsnio 5 dalį paskirta kvota, gali visą tos kvotos kiekį ar bet kokią jo dalį 17 straipsnio 1 dalyje nurodytame registre perduoti kitam Sąjungoje įsisteigusiam gamintojui ar importuotojui arba kitam gamintojui ar importuotojui, kuriam Sąjungoje atstovauja 16 straipsnio 5 dalies antroje ir trečioje pastraipose nurodytas vienintelis atstovas.

2. Bet kuris gamintojas ar importuotojas, kuris gavo savo kvotą pagal 16 straipsnio 1 ir 3 dalis arba kuriam kvota perduota pagal šio straipsnio 1 dalį, gali įgalioti kitą įmonę naudoti jo kvotą 14 straipsnio tikslu.

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

Bet kuris gamintojas ar importuotojas, gavęs savo kvotą remiantis vien tik deklaracija pagal 16 straipsnio 2 dalį, gali įgalioti kitą įmonę naudoti jo kvotą 14 straipsnio tikslu tik tuo atveju, jei įgaliojimą suteikiantis gamintojas ar importuotojas fiziškai tiekia atitinkamus hidrofluorangliavandenilių kiekius.

15, 16 straipsnių ir 19 straipsnio 1 ir 6 dalių tikslais laikoma, kad įgaliojimą suteikiantis gamintojas ar importuotojas pateikia rinkai atitinkamus hidrofluorangliavandenilių kiekius įgaliojimo suteikimo metu. Komisija gali reikalauti, kad įgaliojimą suteikiantis gamintojas ar importuotojas pateiktų įrodymų, jog jis vykdo hidrofluorangliavandenilių tiekimo veiklą.

V SKYRIUS

ATASKAITŲ TEIKIMAS

19 straipsnis

I ir II prieduose išvardytų cheminių medžiagų ataskaitos dėl gamybos, importo, eksporto, naudojimo kaip žaliavos ir suardymo

1. Ne vėliau kaip 2015 m. kovo 31 d. ir po to kasmet kiekvienas gamintojas, importuotojas ir eksportuotojas, ankstesniais kalendoriniais metais pagaminęs, importavęs ar eksportavęs daugiau kaip vieną metrinę toną arba 100 tonų CO₂ ekvivalento ar daugiau fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir II priede išvardytų dujų, Komisijai praneša VII priede nurodytus tų kalendorinių metų duomenis apie kiekvieną iš tų cheminių medžiagų. Ši dalis taikoma ir įmonėms, kurios gauna kvotą pagal 18 straipsnio 1 dalį.

2. Ne vėliau kaip 2015 m. kovo 31 d. ir po to kasmet kiekviena įmonė, ankstesniais kalendoriniais metais suardžiusi daugiau kaip vieną metrinę toną arba 1 000 tonų CO₂ ekvivalento ar daugiau fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir II priede išvardytų dujų, Komisijai praneša VII priede nurodytus tų kalendorinių metų duomenis apie kiekvieną iš tų cheminių medžiagų.

3. Ne vėliau kaip 2015 m. kovo 31 d. ir po to kasmet kiekviena įmonė, ankstesniais kalendoriniais metais kaip žaliavą panaudojusi 1 000 tonų CO₂ ekvivalento ar daugiau fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, Komisijai praneša VII priede nurodytus tų kalendorinių metų duomenis apie kiekvieną iš tų cheminių medžiagų.

4. Ne vėliau kaip 2015 m. kovo 31 d. ir po to kasmet kiekviena įmonė, ankstesniais kalendoriniais metais pateikusi rinkai 500 tonų CO₂ ekvivalento ar daugiau gaminiuose ar įrangoje esančių fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir II priede išvardytų dujų, Komisijai praneša VII priede nurodytus tų kalendorinių metų duomenis apie kiekvieną iš tų cheminių medžiagų.

5. Kiekvienas įrangos importuotojas, pateikiantis rinkai iš anksto užpildytą įrangą, jeigu šioje įrangoje esantys hidrofluorangliavandeniliai nebuvo pateikti Sąjungos rinkai prieš užpildant įrangą, Komisijai pateikia pagal 14 straipsnio 2 dalį išduotą patikros dokumentą.

6. Ne vėliau kaip 2015 m. birželio 30 d. ir po to kasmet kiekviena įmonė, kuri pagal 1 dalį teikia ataskaitą dėl ankstesniais kalendoriniais metais rinkai pateiktų 10 000 tonų CO₂ ekvivalento ar daugiau hidrofluorangliavandenilių, papildomai užtikrina, kad duomenų tikslumą patikrintų nepriklausomas auditorius. Auditorius turi būti:

a) akredituotas pagal Direktyvą 2003/87/EB arba

b) akredituotas tikrinti finansines ataskaitas pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus.

Patikros ataskaitą įmonė saugo bent penkerius metus. Ta patikros ataskaita pateikiama atitinkamos valstybės narės kompetentingai institucijai ir Komisijai jų prašymu.

7. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi šiame straipsnyje nurodytų ataskaitų teikimo forma ir būdai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8. Komisija imasi tinkamų priemonių pagal šį straipsnį jai pateiktos informacijos konfidencialumui išsaugoti.

20 straipsnis

Duomenų apie išmetamą teršalų kiekį rinkimas

Valstybės narės nustato atitinkamiems šiame reglamente nurodytiems sektoriams taikomas ataskaitų teikimo sistemas, siekdamas gauti kuo daugiau duomenų apie išmetamą teršalų kiekį.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

21 straipsnis

Peržiūra

1. Komisijai pagal 22 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais atnaujinami I, II ir IV priedai, remiantis Tarpyvyriausybės klimato kaitos komisijos priimtomis naujomis įvertinimo ataskaitomis arba Monrealio protokolo mokslinio vertinimo grupės (SAP) naujomis ataskaitomis dėl į sąrašą įtrauktų cheminių medžiagų visuotinio atšilimo potencialo.

2. Remdamasi pagal 19 straipsnį pateikta informacija apie I ir II prieduose išvardytų dujų pateikimą rinkai, pagal 20 straipsnį pateikta informacija apie išmetamą fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir iš valstybių narių gauta atitinkama informacija, Komisija stebi šio reglamento taikymą ir poveikį.

Komisija ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. paskelbia ataskaitą dėl hidrofluorangliavandenilių prieinamumo Sąjungos rinkoje.

Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d. ji paskelbia išsamią šio reglamento poveikio ataskaitą, kurioje visų pirma pateikia:

- a) tolesnio hidrofluorangliavandenilių poreikio iki 2030 m. ir vėliau prognozę;
- b) poreikio Sąjungai ir jos valstybėms narėms imtis tolesnių veiksmų, atsižvelgiant į esamus ir naujus tarptautinius įsipareigojimus dėl išmetamo fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo, įvertinimą;
- c) Europos ir tarptautinių standartų, nacionalinių saugos teisės aktų ir statybos kodeksų valstybėse narėse, susijusių su perėjimu prie alternatyvių aušalų, apžvalgą;
- d) galimybių produktų bei įrangos, neišvardytų III priede, atveju naudoti techniškai įgyvendinamas ir ekonomiškai efektyvias produktų bei įrangos, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, alternatyvas, atsižvelgiant į energijos vartojimo efektyvumą, apžvalgą.

3. Komisija ne vėliau kaip 2017 m. liepos 1 d. paskelbia ataskaitą, kurioje įvertinamas draudimas pagal III priedo 13 punktą, visų pirma atsižvelgiant į galimybes naudoti ekonomiškai efektyvias, techniškai įgyvendinamas ir energijos vartojimo požiūriu efektyvias bei patikimas alternatyvas tame punkte nurodytoms sudėtinėms centralizuotoms šaldymo sistemoms. Atsižvelgdama į tą ataskaitą Komisija prireikus Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų iš dalies pakeista pagal III priedo 13 punktą priimta nuostata.

4. Komisija ne vėliau kaip 2020 m. liepos 1 d. paskelbia ataskaitą, kurioje įvertinama, ar turima ekonomiškai efektyvių, techniškai įgyvendinamų ir energijos vartojimo požiūriu efektyvių bei patikimų alternatyvų, kad būtų sudarytos sąlygos naujuose vidutinės įtampos antriniuose skirstomuosiuose įrenginiuose ir naujose nedidelėse atskirų blokų oro kondicionavimo sistemose pakeisti fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas, ir prireikus Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų iš dalies pakeistas III priede pateiktas sąrašas.

5. Komisija ne vėliau kaip 2017 m. liepos 1 d. paskelbia ataskaitą, kurioje įvertinamas kvotų paskirstymo metodas, įskaitant nemokamo kvotų paskirstymo poveikį ir reglamento įgyvendinimo sąnaudas valstybėse narėse bei, jei taikoma, galimo tarptautinio susitarimo dėl hidrofluorangliavandenilių poveikį. Atsižvelgdama į tą ataskaitą Komisija prireikus Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų:

- a) iš dalies pakeistas kvotų paskirstymo metodas;
- b) nustatytas tinkamas galimų pajamų paskirstymo metodas.

6. Komisija ne vėliau kaip 2017 m. sausio 1 d. paskelbia ataskaitą, kurioje išnagrinėjamos Sąjungos teisės aktų nuostatos, susijusios su fizinių asmenų mokymu saugaus alternatyvių aušalų tvarkymo srityje siekiant pakeisti fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas arba sumažinti jų naudojimą, ir prireikus pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų iš dalies pakeisti atitinkami Sąjungos teisės aktai.

22 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 12 straipsnio 15 dalyje ir 21 straipsnio 1 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. birželio 10 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Igaliojimai savaime pratęsimi penkerių metų trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 12 straipsnio 15 dalyje ir 21 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnėje jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 12 straipsnio 15 dalį ir 21 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

23 straipsnis

Konsultacijų forumas

Igyvendindama šį reglamentą Komisija užtikrina subalansuotą valstybių narių atstovų ir pilietinės visuomenės, įskaitant aplinkosaugos organizacijas, atstovų, gamintojų, veiklos vykdytojų ir sertifikuotų asmenų atstovų dalyvavimą. Tuo tikslu toms šalims ji sukuria konsultacijų forumą, kuriame jos galėtų susitikti ir Komisijai teikti konsultacijas ir ekspertines žinias, susijusias su šio reglamento įgyvendinimu, visų pirma su galimybėmis naudoti alternatyvas fluorintoms šiltnamio efektą sukeliančioms dujoms, įskaitant aplinkosauginius, techninius, ekonominius ir su sauga susijusius jų naudojimo aspektus. Komisija nustato ir paskelbia šio konsultacijų forumo darbo tvarkos taisykles.

24 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis. Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

25 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už šio reglamento pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų jų įgyvendinimą. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

Valstybės narės ne vėliau kaip 2017 m. sausio 1 d. praneša Komisijai apie tas nuostatas ir nedelsdamos informuoja apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

2. Be 1 dalyje nurodytų sankcijų, įmonėms, viršijusioms savo hidrofluorangliavandenilių pateikimo rinkai kvotą, joms paskirtą pagal 16 straipsnio 5 dalį arba perduotą pagal 18 straipsnį, kvotų paskirstymo laikotarpiui po perviršio nustatymo gali būti skirta tik sumažinta kvota.

Kvota sumažinama 200 % kiekio, kuriuo viršyta kvota, atitinkančiu kiekiu. Jei kiekis, kuriuo turi būti sumažinama kvota, yra didesnis negu kvotos, skirtos pagal 16 straipsnio 5 dalį kvotų paskirstymo laikotarpiui po perviršio nustatymo, kiekis, tam kvotų paskirstymo laikotarpiui jokia kvota nebeskirama, o kitų kvotų paskirstymo laikotarpių kvotos atitinkamai sumažinamos tol, kol bus išskaičiuotas visas reikiamas kiekis.

26 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 842/2006 panaikinamas nuo 2015 m. sausio 1 d., nedarant poveikio to reglamento reikalavimų laikymuisi pagal jame pateiktą tvarkaraštį.

Vis dėlto reglamentai (EB) Nr. 1493/2007, (EB) Nr. 1494/2007, (EB) Nr. 1497/2007, (EB) Nr. 1516/2007, (EB) Nr. 303/2008, (EB) Nr. 304/2008, (EB) Nr. 305/2008, (EB) Nr. 306/2008, (EB) Nr. 307/2008 bei (EB) Nr. 308/2008 galioja toliau ir yra toliau taikomi, nebent ir kol jie bus panaikinti pagal šį reglamentą priimtu Komisijos deleguotuoju arba įgyvendinimo aktu.

Nuorodos į Reglamentą (EB) Nr. 842/2006 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir aiškinamos pagal VIII priede pateiktą atitikties lentelę.

27 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo data

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

FLUORINTOS ŠILTNAMIO EFEKTĄ SUKELIANČIOS DUJOS, NURODYTOS 2 STRAIPSNIO 1 PUNKTE

Cheminė medžiaga			VAP (1)
Pramonėje naudojamas žymuo	Cheminis pavadinimas (bendrasis pavadinimas)	Cheminė formulė	
1 skirsnis. Hidrofluorangliavandeniliai (HFC)			
HFC-23	trifluormetanas (fluoroformas)	CHF ₃	14 800
HFC-32	difluormetanas	CH ₂ F ₂	675
HFC-41	Fluormetanas (metilfluoridas)	CH ₃ F	92
HFC-125	pentafluoretanas	CHF ₂ CF ₃	3 500
HFC-134	1,1,2,2-tetrafluoretanas	CHF ₂ CHF ₂	1 100
HFC-134a	1,1,1,2-tetrafluoretanas	CH ₂ FCF ₃	1 430
HFC-143	1,1,2-trifluoretanas	CH ₂ FCHF ₂	353
HFC-143a	1,1,1-trifluoretanas	CH ₃ CF ₃	4 470
HFC-152	1,2-difluoretanas	CH ₂ FCH ₂ F	53
HFC-152a	1,1-difluoretanas	CH ₃ CHF ₂	124
HFC-161	Fluoretanas (etilfluoridas)	CH ₃ CH ₂ F	12
HFC-227ea	1,1,1,2,3,3,3-heptafluorpropanas	CF ₃ CHFCF ₃	3 220
HFC-236cb	1,1,1,2,2,3-heksafluorpropanas	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	1 340
HFC-236ea	1,1,1,2,3,3-heksafluorpropanas	CHF ₂ CHFCF ₃	1 370
HFC-236fa	1,1,1,3,3,3-heksafluorpropanas	CF ₃ CH ₂ CF ₃	9 810
HFC-245ca	1,1,2,2,3-pentafluorpropanas	CH ₂ FCF ₂ CHF ₂	693
HFC-245fa	1,1,1,3,3-pentafluorpropanas	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	1 030

Cheminė medžiaga			VAP (1)
Pramonėje naudojamas žymuo	Cheminis pavadinimas (bendrinis pavadinimas)	Cheminė formulė	
HFC-365 mfc	1,1,1,3,3-pentafluorbutanas	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	794
HFC-43-10 mee	1,1,1,2,2,3,4,5,5,5-dekafluoropentanas	CF ₃ CHFCHF ₂ CF ₃	1 640

2 skirsnis. Perfluorangliavandeniliai (PFC)

PFC-14	tetrafluormetanas (perfluormetanas, anglies tetrafluoridas)	CF ₄	7 390
PFC-116	heksafluoretanas (perfluoretanas)	C ₂ F ₆	12 200
PFC-218	oktafluorpropanas (perfluorpropanas)	C ₃ F ₈	8 830
PFC-3-1-10 (R-31-10)	dekafluorbutanas (perfluorbutanas)	C ₄ F ₁₀	8 860
PFC-4-1-12 (R-41-12)	dodekafluorpentanas (perfluorpentanas)	C ₅ F ₁₂	9 160
PFC-5-1-14 (R-51-14)	tetradekafluorheksanas (perfluorheksanas)	C ₆ F ₁₄	9 300
PFC-c-318	oktafluorciclobutanas (perfluorciclobutanas)	c-C ₄ F ₈	10 300

3 skirsnis. Kiti perfluorjunginiai

	sieros heksafluoridas	SF ₆	22 800
--	-----------------------	-----------------	--------

(1) Remiantis Tarpyvyriausybės klimato kaitos komisijos Ketvirtąją vertinimo ataskaita, jei nenurodyta kitaip.

II PRIEDAS

KITOS FLUORINTOS ŠILTAMIO EFEKTĄ SUKELIANČIOS DUJOS, APIE KURIAS REIKIA TEIKTI ATASKAITAS PAGAL 19 STRAIPSNĮ

Cheminė medžiaga		VAP (1)
Bendrinis pavadinimas / pramonėje naudojamas žymuo	Cheminė formulė	
1 skirsnis. Nesotieji hidro(chlor)fluorangliavandeniliai		
HFC-1234yf	$\text{CF}_3\text{CF} = \text{CH}_2$	4 ^{Fn} (2)
HFC-1234ze	trans — $\text{CHF} = \text{CHCF}_3$	7 ^{Fn2}
HFC-1336mzz	$\text{CF}_3\text{CH} = \text{CHCF}_3$	9
HCFC-1233zd	$\text{C}_3\text{H}_2\text{C}_1\text{F}_3$	4,5
HCFC-1233xf	$\text{C}_3\text{H}_2\text{C}_1\text{F}_3$	1 ^{Fn} (3)
2 skirsnis. Fluorinti eteriai ir alkoholiai		
HFE-125	CHF_2OCF_3	14 900
HFE-134 (HG-00)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2$	6 320
HFE-143a	CH_3OCF_3	756
HCFE-235da2 (izofluoranas)	$\text{CHF}_2\text{OCHC}_1\text{CF}_3$	350
HFE-245cb2	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_3$	708
HFE-245fa2	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	659
HFE-254cb2	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	359
HFE-347 mcc3 (HFE-7000)	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CF}_3$	575
HFE-347pcf2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	580
HFE-356pcc3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	110
HFE-449sl (HFE-7100)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OCH}_3$	297
HFE-569sf2 (HFE-7200)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OC}_2\text{H}_5$	59

Cheminė medžiaga		VAP (!)
Bendrinis pavadinimas / pramonėje naudojamas žymuo	Cheminė formulė	
HFE-43-10pccc124 (H-Galden 1040x) HG-11	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OC}_2\text{F}_4\text{OCHF}_2$	1 870
HFE-236ca12 (HG-10)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OCHF}_2$	2 800
HFE-338pcc13 (HG-01)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{OCHF}_2$	1 500
HFE-347mmy1	$(\text{CF}_3)_2\text{CFOCH}_3$	343
2,2,3,3,3-pentafluoropropanol	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OH}$	42
bis(trifluoromethyl)-methanol	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOH}$	195
HFE-227ea	$\text{CF}_3\text{CHFOCF}_3$	1 540
HFE-236ea2 (desfluoranas)	$\text{CHF}_2\text{OCHFCF}_3$	989
HFE-236fa	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_3$	487
HFE-245fa1	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_3$	286
HFE 263fb2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11
HFE-329 mcc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	919
HFE-338 mcf2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	552
HFE-338mmz1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCHF}_2$	380
HFE-347 mcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	374
HFE-356 mec3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHFCF}_3$	101
HFE-356mm1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCH}_3$	27
HFE-356pcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	265
HFE-356pcf3	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	502
HFE 365 mcf3	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11

Cheminė medžiaga		VAP (1)
Bendrinis pavadinimas / pramonėje naudojamas žymuo	Cheminė formulė	
HFE-374pc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CH}_3$	557
	- $(\text{CF}_2)_4\text{CH}(\text{OH})$ -	73

3 skirsnis. Kiti perfluorjunginiai

perfluorpolimetilizopropileteris(PFPMIE)	$\text{CF}_3\text{OCF}(\text{CF}_3)\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{OCF}_3$	10 300
azoto trifluoridas	NF_3	17 200
trifluormetilo sieros pentafluoridas	SF_5CF_3	17 700
perfluorciklopropanas	c- C_3F_6	17 340 ^{Fn} (4)

(1) Remiantis Tarpyvyriausybės klimato kaitos komisijos Ketvirtąją vertinimo ataskaitą, jei nenurodyta kitaip.

(2) VAP pagal Monrealio protokolo mokslinio vertinimo grupės (SAP) 2010 m. įvertinimo ataskaitą (1–11 lentelės, kuriose pateikiamos dvi mokslininkų įvertintos nuorodos). http://ozone.unep.org/Assessment_Panels/SAP/Scientific_Assessment_2010/index.shtml

(3) Orientacinė vertė; visuotinio atšilimo potencialas dar nenustatytas.

(4) Minimali vertė pagal Tarpyvyriausybės klimato kaitos komisijos Ketvirtąją vertinimo ataskaitą.

III PRIEDAS

DRAUDIMAI PATEIKTI RINKAI, NURODYTI 11 STRAIPSNIO 1 DALYJE

Produktai ir įranga Jei taikoma, mišinių, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, VAP apskaičiuojamas pagal IV priedą, kaip numatyta 2 straipsnio 6 punkte	Draudimo data	
1. Pakartotinai neužpildomos fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų talpyklos, naudojamoms šaldymo, oro kondicionavimo arba šilumos siurblių įrangai, gaisro gesinimo įrangai arba skirstomiejiems įrenginiams aptarnauti, techniškai prižiūrėti ar užpildyti arba skirtos naudoti kaip tirpikliai	2007 m. liepos 4 d.	
2. Neizoliuotos tiesioginio išgarinimo sistemos, kuriose kaip aušalai naudojami HFC arba PFC	2007 m. liepos 4 d.	
3. Gaisro gesinimo įranga,	kurioje yra PFC	2007 m. liepos 4 d.
	kurioje yra HFC-23	2016 m. sausio 1 d.
4. Buitinio naudojimo langai, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų	2007 m. liepos 4 d.	
5. Kiti langai, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų	2008 m. liepos 4 d.	
6. Avalynė, kurioje yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų	2006 m. liepos 4 d.	
7. Padangos, kuriose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų	2007 m. liepos 4 d.	
8. Vienkomponentės putos, kuriose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių VAP yra 150 arba didesnis, išskyrus tuos atvejus, kai jos reikalingos siekiant atitikti nacionalinius saugos standartus	2008 m. liepos 4 d.	
9. Aerozolių generatoriai, kuriais prekiaujama ir kurie yra skirti parduoti plačiajai visuomenei pramogoms ir dekoratyviniams tikslams, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priedo 40 punkte, ir garsinio signalizavimo įtaisai, kuriuose yra HFC, kurių VAP yra 150 arba didesnis	2009 m. liepos 4 d.	
10. Buitiniai šaldytuvai ir šaldikliai, kuriuose yra HFC, kurių VAP yra 150 arba didesnis	2015 m. sausio 1 d.	
11. Komerinės paskirties šaldytuvai ir šaldikliai (hermetiška įranga)	kuriuose yra HFC, kurių VAP yra 2 500 arba didesnis	2020 m. sausio 1 d.
	kuriuose yra HFC, kurių VAP yra 150 arba didesnis	2022 m. sausio 1 d.
12. Stacionari šaldymo įranga, kurioje yra HFC, kurių VAP yra 2 500 arba didesnis, arba kurios veikimas priklauso nuo tokių HFC, išskyrus įrangą, skirtą prietaisams, kurių paskirtis – šaldyti produktus iki žemesnės nei – 50 °C temperatūros	2020 m. sausio 1 d.	
13. 40 kW ar didesnės galios komercinės paskirties sudėtinės centralizuotos šaldymo sistemos, kuriose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių VAP yra 150 arba didesnis, išskyrus pakopinių sistemų pirmines aušalo cirkuliavimo sistemas, kuriose gali būti naudojamos fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, kurių VAP yra mažesnis nei 1 500, arba kurių veikimas priklauso nuo šių dujų	2022 m. sausio 1 d.	

Produktai ir įranga Jei taikoma, mišinių, kuriuose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, VAP apskaičiuojamas pagal IV priedą, kaip numatyta 2 straipsnio 6 punkte	Draudimo data	
14. Kilnojamoji patalpų oro kondicionavimo įranga (hermetiška įranga, kurią galutinis naudotojas gali perkelti iš vienos patalpos į kitą), kuriose yra HFC, kurių VAP yra 150 arba didesnis	2020 m. sausio 1 d.	
15. Atskirų blokų oro kondicionavimo sistemos, kuriose yra mažiau nei 3 kg fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kuriose yra fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių VAP yra 750 arba didesnis, arba kurių veikimas priklauso nuo tokių dujų	2025 m. sausio 1 d.	
16. Putos, kuriose yra HFC, kurių VAP yra 150 arba didesnis, išskyrus tuos atvejus, kai jie reikalingi siekiant atitikti nacionalinius saugos standartus	Ekstruzinis polistirenas (XPS)	2020 m. sausio 1 d.
	Kitos putos	2023 m. sausio 1 d.
17. Techniniai aerozoliai, kuriose yra HFC, kurių VAP yra 150 arba didesnis, išskyrus tuos atvejus, kai jie reikalingi siekiant atitikti nacionalinius saugos standartus arba kai jie naudojami medicinos reikmėms	2018 m. sausio 1 d.	

IV PRIEDAS

MIŠINIO BENDRO VAP APSKAIČIAVIMO METODAS

Jei nenurodyta kitaip, mišinio VAP apskaičiuojamas kaip svertinis vidurkis, kuris gaunamas sudėjus atskirų cheminių medžiagų dalių pagal svorį ir jų VAP sandaugas (įskaitant chemines medžiagas, kurios nėra fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos).

$$\Sigma (\text{Chemine medžiaga X \%} \times \text{VAP}) + (\text{Chemine medžiaga Y \%} \times \text{VAP}) + \dots (\text{Chemine medžiaga N \%} \times \text{VAP}),$$

čia % yra svertinė dalis, kurios leistinas nuokrypis yra +/- 1 %.

Pavyzdžiui, formulė pritaikoma dujų mišiniui, kurį sudaro 60 % dimetileterio, 10 % HFC-152a ir 30 % izobutano:

$$\Sigma (60 \% \times 1) + (10 \% \times 124) + (30 \% \times 3)$$

$$\rightarrow \text{Bendras VAP} = 13,9$$

Apskaičiuojant mišinių VAP naudojamos toliau nurodytų nefluorintų cheminių medžiagų VAP vertės. Kitų šiame priede nenurodytų cheminių medžiagų atveju taikoma VAP vertė, lygi 0.

Chemine medžiaga			VAP ⁽¹⁾
Bendrasis pavadinimas	Pramonėje naudojamas žymuo	Chemine formulė	
metanas		CH ₄	25
diazoto oksidas		N ₂ O	298
dimetileteris		CH ₃ OCH ₃	1
metileno chloridas		CH ₂ Cl ₂	9
metilchloridas		CH ₃ Cl	13
chloroformas		CHCl ₃	31
etanas	R-170	CH ₃ CH ₃	6
propanas	R-290	CH ₃ CH ₂ CH ₃	3
butanas	R-600	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₃	4
izobutanas	R-600a	CH(CH ₃) ₂ CH ₃	3
pentanas	R-601	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
izopentanas	R-601a	(CH ₃) ₂ CHCH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
etoksietanas (dietileris)	R-610	CH ₃ CH ₂ OCH ₂ CH ₃	4
metilformiatas	R-611	HCOOCH ₃	25
vandenilis	R-702	H ₂	6
amoniakas	R-717	NH ₃	0
etilenas	R-1150	C ₂ H ₄	4
propilenas	R-1270	C ₃ H ₆	2
ciklopentanas		C ₅ H ₁₀	5 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Remiantis Tarpyvyriausybės klimato kaitos komisijos Ketvirtąją vertinimo ataskaita, jei nenurodyta kitaip.

⁽²⁾ Chemine medžiaga, nenurodyta Tarpyvyriausybės klimato kaitos komisijos Ketvirtąjoje vertinimo ataskaitoje; orientacinė vertė remiantis kitų angliavandenilių VAP.

V PRIEDAS

SU HIDROFLUORANGLIAVANDENILIŲ PATEIKIMU RINKAI SUSIJUSIŲ DIDŽIAUSIŲ LEIDŽIAMŲ KIEKIŲ, PAMATINIŲ VERČIŲ IR KVOTŲ APSKAIČIAVIMAS

15 straipsnio 1 dalyje nurodytas didžiausias leidžiamas kiekis apskaičiuojamas, viso 2009–2012 m. laikotarpiu Sąjungos rinkai pateikto kiekio metiniam vidurkiui pritaikant toliau nurodytus procentinius dydžius. Nuo 2018 m. 15 straipsnio 1 dalyje nurodytas didžiausias leidžiamas kiekis apskaičiuojamas viso 2009–2012 m. laikotarpiu Sąjungos rinkai pateikto kiekio metiniam vidurkiui pritaikant toliau nurodytus procentinius dydžius ir po to atimant kiekius, kurių naudojimui pagal 15 straipsnio 2 dalį taikoma išimtis, remiantis turimais duomenimis.

Metai	Procentinis dydis, skirtas apskaičiuoti hidrofluorangliavandenilių, kurie bus pateikti rinkai, didžiausią kiekį ir atitinkamas kvotas
2015 m.	100 %
2016–2017 m.	93 %
2018–2020 m.	63 %
2021–2023 m.	45 %
2024–2026 m.	31 %
2027–2029 m.	24 %
2030 m.	21 %

Su hidrofluorangliavandenilių pateikimu rinkai susiję didžiausi leidžiami kiekiai, pamatinės vertės ir kvotos, nurodyti 15 ir 16 straipsniuose, apskaičiuojami kaip suminiai visų rūšių hidrofluorangliavandenilių kiekiai, išreikšti CO₂ ekvivalento tonomis.

Su hidrofluorangliavandenilių pateikimu rinkai susijusios pamatinės vertės ir kvotos, nurodytos 15 ir 16 straipsniuose, apskaičiuojamos pagal hidrofluorangliavandenilių kiekius, kuriuos gamintojai ir importuotojai pateikė Sąjungos rinkai per ataskaitinį ar paskirstymo laikotarpį, tačiau neįtraukiant hidrofluorangliavandenilių kiekių, kurie, remiantis turimais duomenimis, per tą patį laikotarpį buvo skirti 15 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais.

15 straipsnio 2 dalies c punkte nurodyti sandoriai tikrinami pagal 19 straipsnio 6 dalį, neatsižvelgiant į susijusius kiekius.

VI PRIEDAS

16 STRAIPSNYJE NURODYTAS PASKIRSTYMO MECHANIZMAS

1. Kiekio, skirtino įmonėms, kurioms nustatyta pamatinė vertė pagal 16 straipsnio 1 ir 3 dalis, nustatymas

Kiekviena įmonė, kuriai nustatyta pamatinė vertė, gauna kvotą, atitinkančią 89 % pamatinės vertės, padaugintos iš V priede atitinkamiems metams nustatyto procentinio dydžio.

2. Kiekio, skirtino įmonėms, kurios pateikė deklaraciją pagal 16 straipsnio 2 dalį, nustatymas

Pagal 1 punktą paskirstytų kvotų suma atimama iš atitinkamų metų didžiausio leidžiamo kiekio, nustatyto V priede, siekiant nustatyti kiekį, skirtiną įmonėms, kurioms pamatinė vertė nenustatyta ir kurios pateikė deklaraciją pagal 16 straipsnio 2 dalį (1-ame skaičiavimo etape skirtinas kiekis).

- 2.1. 1-as skaičiavimo etapas

Kiekviena įmonė gauna kvotą, atitinkančią kiekį, kurio prašė savo deklaracijoje, tačiau jis negali būti didesnis nei 1-ame skaičiavimo etape skirtino kiekio proporcinė dalis.

Proporcinė dalis apskaičiuojama 100 padalijus iš deklaracijas pateikusių įmonių skaičiaus. 1-ame etape paskirstytų kvotų suma atimama iš viso 1-ame etape skirtino kiekio, siekiant nustatyti 2-ame etape skirtiną kiekį.

- 2.2. 2-as skaičiavimo etapas

Kiekviena įmonė, kuri 1-ame etape negavo kvotos visam (100 %) deklaracijoje prašomam kiekiui, gauna papildomą kvotą, atitinkančią skirtumą tarp prašyto ir 1-ame etape gauto kiekio. Tačiau ši kvota neturi būti didesnė už 2-ame etape skirtino kiekio proporcinę dalį.

Proporcinė dalis apskaičiuojama 100 padalijus iš įmonių, kurioms gali būti skirstomos kvotos 2-ame etape, skaičiaus. 2-ame etape paskirstytų kvotų suma atimama iš viso 2-ame etape skirtino kiekio, siekiant nustatyti 3-ame etape skirtiną kiekį.

- 2.3. 3-as skaičiavimo etapas

2-as etapas kartojamas tol, kol patenkinami visi prašymai arba kol kitame etape paskirstyti lieka mažiau kaip 500 tonų CO₂ ekvivalento.

3. Kiekio, skirtino įmonėms, kurios pateikė deklaraciją pagal 16 straipsnio 4 dalį, nustatymas.

Skirstant kvotas 2015–2017 m., pagal 1 ir 2 punktus paskirstytų kvotų suma atimama iš atitinkamų metų didžiausio leidžiamo kiekio, nustatyto V priede, ir taip nustatomas kiekis, skirtinas įmonėms, kurioms nustatyta pamatinė vertė ir kurios pateikė deklaraciją pagal 16 straipsnio 4 dalį.

Taikomas 2.1 ir 2.2 punktuose nustatytas kvotų skirstymo mechanizmas.

Skirstant kvotas 2018 m. ir kiekvienais vėlesniais metais, įmonėms, pateikusioms deklaraciją pagal 16 straipsnio 4 dalį, taikomos tos pačios sąlygos, kaip ir įmonėms, pateikusioms deklaraciją pagal 16 straipsnio 2 dalį.

VII PRIEDAS

DUOMENYS, KURIE TURI BŪTI PATEIKTI ATASKAITOSE PAGAL 19 STRAIPSNĮ

1. Kiekvienas 19 straipsnio 1 dalyje nurodytas gamintojas praneša apie:
 - a) bendrą kiekvienos I ir II prieduose išvardytos cheminės medžiagos, kurią jis pagamino Sąjungoje, kiekį, nuroydamas pagrindines cheminės medžiagos naudojimo kategorijas;
 - b) kiekvienos I priede ir, kai taikoma, II priede išvardytos cheminės medžiagos, kurią jis pateikė Sąjungos rinkai, kiekį, atskirai nuroydamas rinkai pateiktų cheminių medžiagų, kurios bus naudojamos kaip žaliavos, tiesioginiam eksportui, fiksuotų dozių inhaliatorių (skirtų vaistų sudedamosioms dalims įvesti) gamybai, bus naudojamos karinėje įrangoje ir puslaidininkinės medžiagos ėsdinimui arba cheminio nusodinimo iš garų fazės kamerų puslaidininkinių gamybos sektoriuje valymui, kiekius;
 - c) kiekvienos I ir II prieduose išvardytos pakartotinai panaudotos, regeneruotos ar suardytos medžiagos kiekį;
 - d) visas turimas atsargas ataskaitinio laikotarpio pradžioje ir pabaigoje;
 - e) leidimą naudoti kvotą 14 straipsnio tikslu, nuroydamas atitinkamus kiekius.
2. Kiekvienas 19 straipsnio 1 dalyje nurodytas importuotojas praneša apie:
 - a) kiekvienos I priede ir, kai taikoma, II priede išvardytos cheminės medžiagos, kurią jis importavo į Sąjungą, kiekį, nuroydamas pagrindines cheminės medžiagos naudojimo kategorijas, atskirai nuroydamas rinkai pateiktų cheminių medžiagų, kurios bus suardytos, bus naudojamos kaip žaliavos, tiesioginiam eksportui, fiksuotų dozių inhaliatorių (skirtų vaistų sudedamosioms dalims įvesti) gamybai, bus naudojamos karinėje įrangoje ir puslaidininkinės medžiagos ėsdinimui ar cheminio nusodinimo iš garų fazės kamerų puslaidininkinių gamybos sektoriuje valymui, kiekius;
 - b) atitinkamai kiekvienos I ir II prieduose išvardytos pakartotinai panaudotos, regeneruotos ir suardytos cheminės medžiagos kiekį;
 - c) leidimą naudoti kvotą 14 straipsnio tikslu, nuroydamas atitinkamus kiekius;
 - d) ataskaitinio laikotarpio pradžioje ir pabaigoje turimas atsargas.
3. Kiekvienas 19 straipsnio 1 dalyje nurodytas eksportuotojas praneša apie:
 - a) kiekvienos I ir II prieduose išvardytos cheminės medžiagos, kurią jis eksportavo iš Sąjungos ir kuri nėra skirta pakartotinai naudoti, regeneruoti ar suardyti, kiekį;
 - b) kiekvienos I ir II prieduose išvardytos cheminės medžiagos, kurią jis eksportavo iš Sąjungos atitinkamai pakartotinai naudoti, regeneruoti ar suardyti, kiekį.
4. Kiekviena 19 straipsnio 2 dalyje nurodyta įmonė praneša apie:
 - a) kiekvienos I ir II prieduose išvardytos suardytos cheminės medžiagos kiekį, įskaitant produktuose arba įrangoje buvusius tų cheminių medžiagų kiekius;
 - b) kiekvienos I ir II prieduose išvardytos cheminės medžiagos, kuri dar bus suardyta, atsargas, įskaitant produktuose arba įrangoje esančius tų cheminių medžiagų kiekius;
 - c) taikomą I ir II prieduose išvardytų cheminių medžiagų suardymo technologiją.
5. Kiekviena 19 straipsnio 3 dalyje nurodyta įmonė praneša apie kiekvienos I priede išvardytos cheminės medžiagos, kuri naudojama kaip žaliava, kiekį.

6. Kiekviena 19 straipsnio 4 dalyje nurodyta įmonė praneša apie:

- a) produktų ar įrangos kategorijas, kurių sudėtyje yra I ir II prieduose išvardytų cheminių medžiagų;
 - b) vienetų skaičių;
 - c) kiekvienos I ir II prieduose išvardytos cheminės medžiagos, esančios produktuose ar įrangoje, kiekį.
-

VIII PRIEDAS

ATTIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 842/2006	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 2 ir 3 dalys
3 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	4 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
3 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	3 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
3 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	—
3 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 4 dalis	4 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 5 dalis	4 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 6 dalis	6 straipsnio 1 ir 2 dalys
3 straipsnio 7 dalis	4 straipsnio 5 dalis
4 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 4 dalis	—
5 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 5 ir 12 dalys
5 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	10 straipsnio 1, 2 ir 6 dalys
5 straipsnio 2 dalies antras sakiny	10 straipsnio 10 dalies pirma pastraipa
5 straipsnio 2 dalies trečias sakiny	10 straipsnio 10 dalies antra pastraipa
5 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa ir 10 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 4 dalis	11 straipsnio 4 dalis
5 straipsnio 5 dalis	10 straipsnio 13 dalis
6 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1 dalis ir VII priedas
6 straipsnio 2 dalis	19 straipsnio 7 dalis
6 straipsnio 3 dalis	19 straipsnio 8 dalis
6 straipsnio 4 dalis	20 straipsnis ir 6 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	12 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny
7 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras ir trečias sakiniai	12 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys

Reglamentas (EB) Nr. 842/2006	Šis reglamentas
7 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	12 straipsnio 13 dalis
7 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 1 dalies antras sakiny
7 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	12 straipsnio 14 dalis
7 straipsnio 3 dalies antras sakiny	12 straipsnio 15 dalis
8 straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 1 dalis
8 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 1 dalis	11 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 2 dalis	—
9 straipsnio 3 dalis	—
10 straipsnis	21 straipsnio 2 dalis
11 straipsnis	—
12 straipsnis	24 straipsnis
13 straipsnio 1 dalis	25 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 2 dalis	25 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
14 straipsnis	—
15 straipsnis	27 straipsnis
I priedo 1 dalis	I priedas
I priedo 2 dalis	IV priedas
II priedas	III priedas

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS

2014 m. balandžio 14 d.

dėl Biologinės įvairovės konvencijos Nagojos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais išteklių ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo sudarymo Europos Sąjungos vardu

(Tekstas svarbus EEE)

(2014/283/ES)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punkto v papunkčiu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) 2010 m. spalio 29 d. Sąjunga ir jos valstybės narės buvo viena iš 193 Biologinės įvairovės konvencijos ⁽²⁾ šalių, kurios bendru sutarimu priėmė Biologinės įvairovės konvencijos Nagojos protokolą dėl galimybės naudotis genetiniais išteklių ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo (toliau – Nagojos protokolas);
- (2) vadovaudamasi 2011 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimu ⁽³⁾ Sąjunga pasirašė Nagojos protokolą su sąlyga, kad jis bus sudarytas vėliau. Dauguma valstybių narių pasirašė Nagojos protokolą;
- (3) Sąjunga yra pasiryžusi greitai įgyvendinti ir ratifikuoti Nagojos protokolą;
- (4) remiantis Biologinės įvairovės konvencijos 34 straipsniu, bet kuris iš Biologinės įvairovės konvencijos protokolų valstybių ir ekonominės integracijos regioninių organizacijų turi būti ratifikuotas, priimtas arba jam pritarta;
- (5) Sąjunga ir jos valstybės narės turėtų siekti, kiek tai įmanoma, savo Nagojos protokolo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus deponuoti tuo pačiu metu;
- (6) todėl Nagojos protokolas turėtų būti patvirtintas Sąjungos vardu,

⁽¹⁾ Dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje.

⁽²⁾ OL L 309, 1993 12 13, p. 3.

⁽³⁾ Dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu patvirtinamas Biologinės įvairovės konvencijos Nagojos protokolas dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo.

Nagojos protokolo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu, kiek tai susiję su Sąjungos kompetencijai priklausančiais klausimais, deponuoti Nagojos protokolo 33 straipsnyje numatytą patvirtinimo dokumentą ⁽¹⁾. Tuo pačiu metu toks (-ie) asmuo (-enys) pagal Biologinės įvairovės konvencijos 34 straipsnio 3 dalį deponuoja šio sprendimo priede pateiktą deklaraciją.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Liuksemburge 2014 m. balandžio 14 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. TSAFTARIS

⁽¹⁾ Tarybos Generalinis sekretoriatas paskelbs Nagojos protokolo įsigaliojimo datą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

PRIEDAS

Europos sąjungos deklaracija pagal biologinės įvairovės konvencijos 34 straipsnio 3 dalį

„Europos Sąjunga pareiškia, kad pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač pagal jos 191 straipsnį, ji yra kompetentinga sudaryti tarptautinius susitarimus ir įgyvendinti dėl jų atsirandančius įsipareigojimus, kuriais padedama siekti šių tikslų:

- išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę,
- saugoti žmonių sveikatą,
- apdairiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius,
- remti tarptautinio lygio priemones, skirtas regioninėms ar pasaulinėms aplinkos problemoms spręsti, visų pirma kovoti su klimato kaita.

Be to, Europos Sąjunga patvirtina Sąjungos lygio priemones, kuriomis kuriama Europos mokslinių tyrimų erdvė ir užtikrinamas tinkamas bendrosios rinkos veikimas.

Sąjungos naudojimasis savo kompetencija iš esmės nuolat kinta. Siekdama laikytis savo įsipareigojimų pagal Biologinės įvairovės konvencijos Nagajos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo 14 straipsnio 2 dalies a punktą, Sąjunga nuolat atnaujins teisinių priemonių sąrašą, kuris turi būti perduotas galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo tarpininkavimo centrui.

Europos Sąjunga atsako už tų dėl šio Protokolo atsirandančių įsipareigojimų, kuriems taikoma galiojanti Sąjungos teisė, vykdymą.“

VERTIMAS

Biologinės įvairovės konvencijos**NAGOJOS PROTOKOLAS****dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo**

ŠIO PROTOKOLO ŠALYS,

BŪDAMOS Biologinės įvairovės konvencijos (toliau – Konvencija) šalys,

PRISIMINDAMOS, kad sąžiningas ir teisingas naudos, gaunamos naudojant genetinius išteklius, pasidalijimas yra vienas iš trijų pagrindinių Konvencijos tikslų ir pripažindamos, kad šiuo Protokolu siekiama įgyvendinti šį Konvencijoje nustatytą tikslą,

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS, kad valstybės turi suverenias teises į savo gamtos išteklius – tai nustatyta ir Konvencijos nuostatose,

VĖL PRISIMINDAMOS Konvencijos 15 straipsnį,

PRIPAŽINDAMOS, kad technologijų perdavimas ir bendradarbiavimas, kuriais padidinami besivystančių šalių gebėjimai atlikti mokslinius tyrimus ir diegti naujoves, taip siekiant padidinti genetinių išteklių vertę šiose šalyse, remiantis Konvencijos 16 ir 19 straipsniais, labai prisideda prie darnaus vystymosi,

PRIPAŽINDAMOS, jog tai, kad visuomenė informuojama apie ekonominę ekosistemų ir biologinės įvairovės vertę ir apie sąžiningą bei teisingą šios ekonominės vertės pasidalijimą su biologinės įvairovės saugotojais, yra didžiausia paskata išsaugoti biologinę įvairovę ir užtikrinti tvarų jos komponentų naudojimą,

PRIPAŽINDAMOS, kad galimybė naudotis ir dalytis nauda gali padėti išsaugoti ir tvariai naudoti biologinę įvairovę, naikinti skurdą ir didinti aplinkos tvarumą, taip padedant siekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų;

PRIPAŽINDAMOS ryšį tarp galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos naudojant tokius išteklius, pasidalijimo,

PRIPAŽINDAMOS teisinio tikrumo, susijusio su galimybe naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos naudojant tokius išteklius, pasidalijimo, užtikrinimo svarbą,

TAIP PAT PRIPAŽINDAMOS, kad svarbu skatinti teisingumą ir sąžiningumą genetinių išteklių tiekėjų ir naudotojų derybose dėl abipusiai sutartų sąlygų,

TAIP PAT PRIPAŽINDAMOS gyvybiškai svarbų moterų vaidmenį suteikiant galimybę naudotis genetiniais ištekliais ir pasidalijant nauda ir

PATVIRTINDAMOS poreikį, kad moterys turi dalyvauti visuose su biologinės įvairovės išsaugojimu susijusios politikos formavimo ir įgyvendinimo lygmenyse,

PASIRYŽUSIOS toliau remti veiksmingą Konvencijos nuostatų dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo įgyvendinimą,

PRIPAŽINDAMOS, kad reikia naujoviško sprendimo, kaip sąžiningai ir teisingai pasidalyti naudą, gaunamą naudojant genetinius išteklius ir tradicines žinias, susijusias su genetiniais ištekliais, priklausančiais kelioms valstybėms, arba kurių atžvilgiu nėra galimybės suteikti ar gauti sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją,

PRIPAŽINDAMOS genetinių išteklių svarbą aprūpinimui maistu, visuomenės sveikatai, biologinės įvairovės išsaugojimui ir klimato kaitos švelninimui bei prisitaikymui prie jos,

PRIPAŽINDAMOS savitą žemės ūkio biologinę įvairovę, jos ypatumus ir problemas, kurioms reikia savitų sprendimų,

PRIPAŽINDAMOS tai, kad visos šalys tarpusavyje yra priklausomos genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui atžvilgiu, taip pat pripažindamos genetinių išteklių ypatingą pobūdį ir svarbą, siekiant aprūpinimo maistu saugumo visame pasaulyje ir tvaraus žemės ūkio vystymosi, kartu mažinant skurdą ir kovojant su klimato kaita, ir patvirtindamos Tarptautinės sutarties dėl maisto ir žemės ūkio paskirties augalų genetinių išteklių ir Jungtinių Tautų maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) maisto ir žemės ūkio paskirties genetinių išteklių komisijos pagrindinį su tuo susijusį vaidmenį,

ATMENANČIOS Pasaulio sveikatos organizacijos Tarptautinės sveikatos priežiūros taisyklės (2005 m.) ir tai, kad svarbu užtikrinti galimybę naudotis žmogaus patogenais pasirengimo grėsmei visuomenės sveikatai ir reagavimo tikslais,

PRIPAŽINDAMOS darbą, atliekamą kituose tarptautiniuose forumuose, susijusiuose su galimybe naudotis genetiniais ištekliais ir naudoti pasidalijimu;

PRISIMINDAMOS Daugiašalę galimybės naudoti genetiniais ištekliais ir naudoti pasidalijimo sistemą, sukurtą pagal Tarptautinę sutartį dėl maisto ir žemės ūkio paskirties augalų genetinių išteklių ir derinant su Konvencija,

PRIPAŽINDAMOS, kad tarptautiniai dokumentai, susiję su galimybe naudoti genetiniais ištekliais ir naudoti pasidalijimu, turėtų vieni kitus papildyti siekiant Konvencijos tikslų,

PRISIMINDAMOS Konvencijos 8 straipsnio j dalies, susijusios su tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais, ir sąžiningą bei teisingą naudoti, gaunamos naudojantis tokiomis žiniomis, pasidalijimą, aktualumą,

ATKREIPDAMOS dėmesį į genetinių išteklių ir tradicinių žinių tarpusavio ryšį, jų neatskiriamumą nuo čiabuvių ir vietos bendruomenių, tradicinių žinių svarbą biologinės įvairovės išsaugojimui ir tvariam jos sudedamųjų dalių naudojimui, taip pat tų bendruomenių tvariams pragyvenimo šaltiniams,

PRIPAŽINDAMOS aplinkybių, kuriomis tradicinės žinios, susijusios su genetiniais ištekliais, saugomos čiabuvių ir vietos bendruomenėse ar priklauso toms bendruomenėms, įvairumą,

ATMINDAMOS, kad būtent čiabuvių ir vietos bendruomenės turi teisę nustatyti teisėtus jų tradicinių žinių, susijusių su genetiniais ištekliais, saugotojus savo bendruomenėse,

BE TO, PRIPAŽINDAMOS unikalias aplinkybes, kuriomis tokios žodinės, dokumentuotos ar kita forma pateikiamos tradicinės žinios, susijusios su genetiniais ištekliais, saugomos šalyse, ir tai atspindi turtingą kultūros paveldą, svarbų biologinės įvairovės išsaugojimui ir tvariam naudojimui,

ATKREIPDAMOS DĖMESĮ į Jungtinių Tautų Deklaraciją dėl čiabuvių tautų teisių ir

PATVIRTINDAMOS, kad nė viena šio Protokolo nuostata neturi būti suprantama kaip menkinanti ar panaikinanti čiabuvių ir vietos bendruomenių turimas teises,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Tikslas

Šio Protokolo tikslas – sąžiningas ir teisingas dalijimasis nauda, gaunama naudojant genetinius išteklius, įskaitant tinkamas galimybes naudoti genetiniais ištekliais ir tinkamą svarbių technologijų perdavimą, taip pat atsižvelgiant į visas teises į tuos išteklius ir technologijas ir tinkamą finansavimą, taip padedant išsaugoti biologinę įvairovę ir tvarų jos sudedamųjų dalių naudojimą.

2 straipsnis

Vartojamos sąvokos

Šiame Protokole vartojamos Konvencijos 2 straipsnyje apibrėžtos sąvokos. Be to, šiame Protokole vartojamos šios sąvokos:

- a) Šalių konferencija – Konvencijos Šalių konferencija;
- b) Konvencija – Biologinės įvairovės konvencija;
- c) genetinių išteklių naudojimas – genetinės ir (arba) biocheminės genetinių išteklių sudėties moksliniai tyrimai ir technologinė plėtra, įskaitant biotechnologijų, apibrėžtų Konvencijos 2 straipsnyje, taikymą;
- d) biotechnologija – kaip apibrėžta Konvencijos 2 straipsnyje, reiškia bet kurią technologiją, susijusią su biologinėmis sistemomis, gyvais organizmais arba jų dariniais, produktams ar procesams pagaminti arba pakeisti konkrečiam jų naudojimui;
- e) darinys – natūraliai esantis biocheminis junginys, atsirandantis iš biologinių ar genetinių išteklių genetinės ekspresijos ar metabolizmo, net jei jame nėra funkcinių paveldimumo vienetų.

3 straipsnis

Taikymo sritis

Šis Protokolas taikomas genetiniams ištekliams, kiek tai nustatyta Konvencijos 15 straipsnyje, ir naudai, gaunamai naudojant tokius išteklius. Šis Protokolas taip pat taikomas tradicinėms žinioms, susijusioms su genetiniais ištekliais, tiek, kiek tai nustatyta Konvencijoje, ir naudai, gaunamai naudojantis tokiomis žiniomis.

4 straipsnis

Ryšys su tarptautiniais susitarimais ir dokumentais

1. Šio Protokolo nuostatos neturi poveikio nė vienos Šalies teisėms ir įsipareigojimams, kylantiems iš bet kurio galiojančio tarptautinio susitarimo, išskyrus tuos atvejus, kai dėl tokių teisių ir įsipareigojimų įgyvendinimo biologinei įvairovei būtų daroma didelė žala ar kiltų grėsmė. Šia straipsnio dalimi nesiekama nustatyti šio Protokolo ir kitų tarptautinių dokumentų hierarchijos.
2. Nė viena šio Protokolo nuostata netrukdo Šalims rengti ir įgyvendinti kitus aktualius tarptautinius susitarimus, įskaitant kitus konkrečius susitarimus dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo, jei tik jais padedama siekti Konvencijos ir šio Protokolo tikslų ir jiems neprieštarujama.
3. Šis Protokolas įgyvendinamas taip, kad padėtų įgyvendinti kitas tarptautines su šiuo Protokolu susijusias priemones. Deramas dėmesys turi būti kreipiamas į tokius tarptautinius dokumentus ir į svarbių tarptautinių organizacijų atliekamą naudingą ir aktualų darbą ar taikomą praktiką, jei tik taip palaikomi Konvencijos ir šio Protokolo tikslai ir jiems neprieštarujama.
4. Šis Protokolas – Konvencijos nuostatų dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo įgyvendinimo priemonė. Kai taikomas konkretus tarptautinis dokumentas dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo, atitinkantis Konvencijos ir šio Protokolo tikslus ir jiems neprieštaraujantis, šis Protokolas netaikomas konkrečiam dokumentui šaliai ar šalims konkrečių genetinių išteklių, kuriems taikomas tas konkretus dokumentas ir, kurie nustatyti tame konkrečiame dokumente, atžvilgiu.

5 straipsnis

Sąžiningas ir teisingas naudos pasidalijimas

1. Pagal Konvencijos 15 straipsnio 3 ir 7 dalis, nauda, gaunama naudojant genetinius išteklius, taip pat vėliau taikant ir komercializuojant rezultatus, sąžiningai ir teisingai pasidalijama su Šalimi, teikiančia tokius išteklius, tai yra su tokių išteklių kilmės šalimi arba Šalimi, įsigijusia genetinius išteklius pagal Konvenciją. Toks pasidalijimas turi būti vykdomas abipusiai sutartomis sąlygomis.
2. Kiekviena Šalis prirėikus imasi teisinių, administracinių ar politinių priemonių, siekdama užtikrinti, kad nauda, gaunama naudojant genetinius išteklius, kuriuos saugo čiabuvių ir vietos bendruomenės, pagal vidaus teisės aktus dėl tų čiabuvių ir vietos bendruomenių įtvirtintų teisių į tuos genetinius išteklius, būtų pasidalijama sąžiningai ir teisingai su susijusiomis bendruomenėmis abipusiai sutartomis sąlygomis.
3. 1 daliai įgyvendinti kiekviena Šalis prirėikus imasi teisinių, administracinių ar politinių priemonių.
4. Nauda gali būti piniginė ir nepiniginė, įskaitant tai, kas išvardyta priede, tačiau tuo neapsiribojant.
5. Prirėikus kiekviena Šalis imasi teisinių, administracinių ar politinių priemonių, siekdama, kad nauda, gaunama naudojantis tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais, būtų sąžiningai ir teisingai pasidalijama su čiabuvių ir vietos bendruomenėmis, saugančiomis tas žinias. Toks pasidalijimas turi būti vykdomas abipusiai sutartomis sąlygomis.

6 straipsnis

Galimybė naudotis genetiniais ištekliais

1. Įgyvendinant suverenias teises į gamtinius išteklius ir laikantis vidaus teisės aktų ar norminių reikalavimų dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo, galimybė naudotis genetiniais ištekliais, siekiant juos panaudoti, suteikiama tik prieš tai gavus tokius išteklius teikiančios Šalies, kuri yra tokių išteklių kilmės šalis arba Šalis, įgijusi genetinius išteklius pagal Konvencijos nuostatas, sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, jei tik ta Šalis nenustato kitaip.

2. Pagal vidaus įstatymus kiekviena Šalis prireikus imasi priemonių siekdama užtikrinti, kad norint gauti galimybę naudotis genetiniais ištekliais būtų gautas čiabuvių ir vietos bendruomenių sutikimas, duodamas iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ar pritarimas ir tokių bendruomenių dalyvavimo užtikrinimas, jei tik jos turi įtvirtintą teisę leisti naudotis tokiais ištekliais.

3. Pagal šio straipsnio pirmąją dalį, kiekviena Šalis, reikalaujanti sutikimo, duodamo iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, prireikus imasi būtinų teisinių, administracinių ar politinių priemonių, kad būtų:

- a) užtikrintas jų vidaus teisės aktų ar norminių reikalavimų dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo teisinis tikrumas, aiškumas ir skaidrumas;
- b) užtikrintos sąžiningos ir nesavavališkos taisyklės ir procedūros, susijusios su galimybe naudotis genetiniais ištekliais;
- c) teikiama informacija, kaip kreiptis dėl sutikimo, duodamo iš anksto gavus visą reikiamą informaciją;
- d) ekonomiškai efektyviu būdu ir per pagrįstą laikotarpį pateiktas kompetentingos nacionalinės institucijos aiškus ir skaidrus rašytinis sprendimas;
- e) suteikiant galimybę naudoti išduodamas leidimas ar lygiavertis dokumentas, kaip įrodymas, kad priimtas sprendimas suteikti sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ir kad nustatytos abipusiai sutartos sąlygos, taip pat kad atitinkamai būtų pranešta Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centrui;
- f) tam tikrais atvejais ir laikantis vidaus teisės aktų, nustatyti kriterijus ir (arba) procesus, taikomus gaunant čiabuvių ir vietos bendruomenių sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ar pritarimą ir tokių bendruomenių dalyvavimo patvirtinimą; ir
- g) nustatytos aiškios taisyklės ir sąlygos, kuriomis reglamentuojama, kaip turi būti reikalaujama nustatyti abipusiai sutartas sąlygas ir kaip jos turi būti nustatomos. Tokios sąlygos turi būti išdėstytos raštu ir, be kita ko, gali apimti:
 - i) ginčų sprendimo išlygą;
 - ii) naudos pasidalijimo sąlygas, įskaitant ir nuostatas dėl intelektinės nuosavybės teisių;
 - iii) vėlesnio trečiųjų šalių naudojimosi, jei toks būtų, sąlygas; ir
 - iv) ketinimų pakeitimo sąlygas, jei taikytina.

7 straipsnis

Galimybė naudotis tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais

Vadovaudamasi vidaus įstatymais, kiekviena Šalis prireikus imasi priemonių, siekdama užtikrinti, kad norint gauti galimybę naudotis čiabuvių ir vietos bendruomenių saugomomis tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais, būtų gautas čiabuvių ir vietos bendruomenių sutikimas, duodamas iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ar pritarimas ir užtikrintas tokių bendruomenių dalyvavimas, ir kad būtų nustatytos abipusiai sutartos sąlygos.

8 straipsnis

Specialios nuostatos

Rengdama ir įgyvendindama savo teisės aktus ar norminius reikalavimus dėl galimybės naudoti genetinius išteklius ir naudos pasidalijimo kiekviena Šalis:

- a) sudaro sąlygas moksliniams tyrimams, kuriais prisidedama prie biologinės įvairovės išsaugojimo ir tvaraus naudojimo, visų pirma besivystančiose šalyse, skatinti ir remti, įskaitant ir supaprastintas priemones, leidžiančias naudoti genetinius išteklius nekomercinių mokslinių tyrimų tikslais, atsižvelgiant į tai, kad reikia nustatyti sąlygas dėl tokių mokslinių tyrimų paskirties keitimo;
- b) deramai atsižvelgia į kilusias ar grėšiančias ekstremaliąsias situacijas, keliančias pavojų ar darančias žalą žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatai, kaip nustatyta nacionaliniu ar tarptautiniu lygmeniu. Šalys gali atsižvelgti į tai, kad reikia skubiai pasinaudoti genetiniais ištekliais ir skubiai sąžiningai bei teisingai pasidalyti nauda, gaunama naudojant tokius genetinius išteklius, įskaitant galimybę teikti prieinamą gydymą tiems, kam jo reikia, ypač besivystančiose šalyse;
- c) atsižvelgia į genetinių išteklių svarbą maistui ir žemės ūkiui ir jų ypatingą vaidmenį užtikrinant aprūpinimą maistu.

9 straipsnis

Prisidėjimas prie išsaugojimo ir tvaraus naudojimo

Šalys skatina naudotojus ir tiekėjus skirti naudą, gaunamą naudojant genetinius išteklius, biologinės įvairovės išsaugojimui ir tvariam jos sudedamųjų dalių naudojimui.

10 straipsnis

Pasaulinis daugiašalis naudos pasidalijimo mechanizmas

Šalys apsvarsto poreikį sukurti pasaulinį daugiašalį naudos pasidalijimo mechanizmą ir tokio mechanizmo veikimo būdus, kad būtų galima sąžiningai ir teisingai dalytis nauda, gaunama naudojant genetinius išteklius ir naudojantis tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais, priklausančiais kelioms valstybėms, arba kurių atžvilgiu nėra galimybės suteikti ar gauti sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją. Nauda, kurią genetinių išteklių ir tradicinių žinių, susijusių su genetiniais ištekliais, naudotojai dalijasi per tokį mechanizmą, skiriama biologinės įvairovės išsaugojimui ir tvariam jos sudedamųjų dalių naudojimui remti visame pasaulyje.

11 straipsnis

Kaimyninių valstybių bendradarbiavimas

1. Tais atvejais, kai tie patys genetiniai ištekliai randami *in situ* daugiau negu vienos Šalies teritorijoje, tos Šalys, siekdamos įgyvendinti šį Protokolą, stengiasi bendradarbiauti, įtraukdamos, jei taikytina, susijusias čiabuvių ir vietos bendruomenes.
2. Kai tas pačias tradicines žinias, susijusias su genetiniais ištekliais, dalijasi viena ar kelios čiabuvių ir vietos bendruomenės keliose šalyse, tos Šalys, siekdamos įgyvendinti šio Protokolo tikslus, stengiasi tinkamai bendradarbiauti, įtraukdamos susijusias čiabuvių ir vietos bendruomenes.

12 straipsnis

Tradicinės su genetiniais ištekliais susijusios žinios

1. Įgyvendindamos savo įsipareigojimus pagal šį Protokolą, Šalys pagal savo vidaus teisę atsižvelgia į taikytiną čiabuvių ir vietos bendruomenių paprotinę teisę, bendruomenių elgesio taisykles ir procedūras, susijusias su tradicinėmis žiniomis apie genetinius išteklius.
2. Šalys, veiksmingai dalyvaujant susijusioms čiabuvių ir vietos bendruomenėms, sukuria mechanizmus, kuriais informuoja potencialius tradicinių žinių, susijusių su genetiniais ištekliais, naudotojus apie jų įsipareigojimus, įskaitant priemones, susijusias su galimybe naudotis tokiomis žiniomis ir sąžiningu bei teisingu naudos, gaunamos naudojantis tokiomis žiniomis, pasidalijimu, pateikiamas per Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centrus.

3. Šalys prireikus stengiasi padėti čiabuvių ir vietos bendruomenėms, įskaitant tokių bendruomenių moteris, rengti:
 - a) bendruomenės elgesio taisykles, susijusias su galimybe naudotis tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais, ir sąžiningu bei teisingu naudosis, gaunamos naudojantis tokiomis žiniomis, pasidalijimu;
 - b) būtinausius reikalavimus, taikomus nustatant abipusiai sutartas sąlygas, siekiant užtikrinti sąžiningą ir teisingą naudosis, gaunamos naudojantis tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais, pasidalijimą; ir
 - c) tipines sutarties sąlygas, susijusias su naudosis, gaunamos naudojantis tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais, pasidalijimu.
4. Šalys, įgyvendindamos šį Protokolą, kiek galima neriboja įprastinio genetinių išteklių bei susijusių tradicinių žinių naudojimo ir jų mainų čiabuvių ir vietos bendruomenėse ir tarp tokių bendruomenių, vadovaujantis Konvencijos tikslais.

13 straipsnis

Pagrindiniai nacionaliniai centrai ir nacionalinės kompetentingos institucijos

1. Kiekviena Šalis skiria pagrindinį nacionalinį centrą galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudosis pasidalijimo klausimais. Pagrindinis nacionalinis centras teikia:
 - a) paraiškų teikėjams, siekiantiems gauti galimybę naudotis genetiniais ištekliais, informaciją apie procedūras, taikomas norint gauti sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ir nustatyti abipusiai sutartas sąlygas, įskaitant ir naudosis pasidalijimą;
 - b) paraiškų teikėjams, siekiantiems gauti galimybę naudotis tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais, kai įmanoma, informaciją apie procedūras, taikomas siekiant gauti čiabuvių ir vietos bendruomenių sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ar pritarimą ir užtikrinti tokių bendruomenių dalyvavimą, ir nustatyti abipusiai sutartas sąlygas, įskaitant ir naudosis pasidalijimą; ir
 - c) informaciją apie nacionalines kompetentingas institucijas, susijusias čiabuvių ir vietos bendruomenes, taip pat suinteresuotuosius subjektus.

Pagrindinis nacionalinis centras yra atsakingas už ryšius su Sekretoriatu.

2. Kiekviena Šalis paskiria vieną ar kelias nacionalines kompetentingas institucijas, klausimams, susijusiems su galimybe naudotis genetiniais ištekliais ir su naudosis pasidalijimu, spręsti. Pagal galiojančius nacionalinės teisės aktus, administracines ar politines priemones nacionalinės kompetentingos institucijos yra atsakingos už galimybės naudotis genetiniais ištekliais suteikimą arba, tam tikrais atvejais, rašytinių įrodymų, kad įvykdyti reikalavimai, leidžiantys suteikti galimybę naudotis genetiniais ištekliais, pateikimą, jos taip pat atsakingos už konsultavimą apie galiojančias procedūras ir reikalavimus, taikomus siekiant gauti sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ir nustatyti abipusiai sutartas sąlygas.
3. Šalis gali paskirti vieną subjektą ir pagrindinio centro, ir nacionalinės kompetentingos institucijos funkcijoms atlikti.
4. Kiekviena Šalis, ne vėliau negu šio Protokolo įsigaliojimo dieną, praneša Sekretoriatui savo pagrindinio nacionalinio centro ir nacionalinės kompetentingos institucijos ar nacionalinių kompetentingų institucijų kontaktinę informaciją. Kai Šalis paskiria daugiau negu vieną nacionalinę kompetentingą instituciją, ji praneša Sekretoriatui, informuodama apie tai, aktualią informaciją apie atitinkamas tų institucijų pareigas. Tam tikrais atvejais tokioje informacijoje turi būti bent jau nurodoma, kuri kompetentinga institucija yra atsakinga už genetinius išteklius, dėl kurių kreipiamasi. Kiekviena šalis tuoj pat praneša Sekretoriatui apie bet kokius pasikeitimus skiriant pagrindinį nacionalinį centrą ar apie nacionalinės kompetentingos institucijos arba nacionalinių kompetentingų institucijų kontaktinės informacijos ar pareigų pasikeitimą.
5. Sekretoriatas pagal šio straipsnio 4 dalį gautą informaciją išplatina per Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudosis pasidalijimo informacijos centrą.

*14 straipsnis***Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centras ir informacijos mainai**

1. Šiuo Protokolu įsteigiamas Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centras, kaip informacijos mechanizmo pagal Konvencijos 18 straipsnio 3 dalį. Centro paskirtis yra dalijimasis informacija, susijusia su galimybe naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimu. Visų pirma, ji suteikia galimybę gauti kiekvienos šalies pateikiamą informaciją, aktualią įgyvendinant šį Protokolą.

2. Nepažeidžiant konfidencialios informacijos apsaugos nuostatų, kiekviena Šalis pateikia Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centrui visą informaciją, reikalaujamą pagal šį Protokolą, taip pat informaciją, kurios reikalaujama Šalių konferencijos, prilygstančios šio Protokolo Šalių susitikimui, priimtais sprendimais. Tokia informacija apima:

- a) teises, administracines ir politines priemones dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo;
 - b) informaciją apie pagrindinį nacionalinį centrą ir nacionalinę kompetentingą instituciją arba nacionalines kompetentingas institucijas; ir
 - c) leidimus ar lygiaverčius dokumentus, išduodamus galimybės naudotis suteikimo metu, kaip įrodymą, kad priimtas sprendimas suteikti sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ir kad abipusiai sutarta dėl sąlygų.
3. Tam tikrais atvejais ir jei turima, gali būti pateikiama papildoma informacija, apimanti:
- a) atitinkamas čiabuvių ir vietos bendruomenių kompetentingas institucijas ir informaciją, kurią pateikti nusprendžiama;
 - b) tipines sutarties nuostatas;
 - c) genetinių išteklių stebėsenos metodus ir priemones; ir
 - d) elgesio kodeksus ir gerąją patirtį.
4. Dėl Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centro veikimo būdų, įskaitant jo veiklos ataskaitas, svarsto ir sprendimus priima Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, savo pirmame posėdyje ir vėliau tuos sprendimus nuolat peržiūri.

*15 straipsnis***Vidaus teisės aktų ar norminių reikalavimų dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo laikymasis**

1. Kiekviena Šalis imasi tinkamų, veiksmingų ir proporcingų teisinių, administracinių ar politinių priemonių, kad užtikrintų, jog jos jurisdikcijoje naudojami genetiniai ištekliai būtų gauti turint sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ir kad būtų nustatytos abipusiai sutartos sąlygos, kaip reikalaujama pagal kitos Šalies vidaus teisės aktus ar norminius reikalavimus dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo.
2. Šalys imasi tinkamų, veiksmingų ir proporcingų priemonių tais atvejais, kai nevykdomos pagal 1 dalį priimtos priemonės.
3. Tam tikrais atvejais ir tiek, kiek įmanoma, Šalys bendradarbiauja, kai įtariama, kad pažeisti 1 dalyje minimi vidaus teisės aktai ar norminiai reikalavimai dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo.

*16 straipsnis***Vidaus teisės aktų ar norminių reikalavimų dėl galimybės naudotis su genetiniais ištekliais susijusiomis tradicinėmis žiniomis ir naudos pasidalijimo laikymasis**

1. Kiekviena Šalis imasi tinkamų, veiksmingų ir proporcingų teisinių, administracinių ar politinių priemonių, kad užtikrintų, jog jos jurisdikcijoje naudojamos su genetiniais ištekliais susijusios tradicinės žinios būtų gautos turint čiabuvių ir vietos bendruomenių sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ar pritarimą ir užtikrinus tokių bendruomenių dalyvavimą, ir kad būtų nustatytos abipusiai sutartos sąlygos, kaip reikalaujama pagal kitos Šalies vidaus teisės aktus ar norminius reikalavimus dėl galimybės naudotis su genetiniais ištekliais susijusiomis tradicinėmis žiniomis ir naudos pasidalijimo.

2. Šalys imasi tinkamų, veiksmingų ir proporcingų priemonių tais atvejais, kai nesilaikoma pagal 1 dalį patvirtintų priemonių.
3. Tam tikrais atvejais ir tiek, kiek įmanoma, Šalys bendradarbiauja, kai įtariama, kad pažeisti 1 dalyje minimi vidaus teisės aktai ar norminiai reikalavimai dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo.

17 straipsnis

Genetinių išteklių naudojimo stebėseną

1. Siekdama užtikrinti teisės aktų ir norminių reikalavimų laikymąsi, kiekviena Šalis prirėikus imasi priemonių genetinių išteklių naudojimui stebėti ir su naudojimu susijusiam skaidrumui didinti. Šios priemonės – tai:

- a) vieno ar kelių kontrolės punktų skyrimas, atliekamas taip:
 - i) paskirti kontrolės punktai pagal aplinkybes renka arba gauna svarbią informaciją, susijusią su sutikimu, duodamu iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, genetinių išteklių šaltiniu, abipusiai sutartų sąlygų nustatymu ir (arba) genetinių išteklių panaudojimu, atsižvelgiant į aplinkybes;
 - ii) kiekviena Šalis, tam tikrais atvejais ir atsižvelgdama į paskirto kontrolės punkto ypatumus, reikalauja, kad genetinių išteklių naudotojai paskirtam kontrolės punktui pateiktų ankstesniame punkte nurodytą informaciją. Tais atvejais, kai nesilaikoma reikalavimų, kiekviena Šalis imasi tinkamų, veiksmingų ir proporcingų priemonių;
 - iii) tokia informacija, įskaitant ir tarptautiniu mastu pripažįstamų atitikties sertifikatų informaciją, kai jie pateikiami, nepažeidžiant konfidencialios informacijos apsaugos nuostatų, bus atitinkamai pateikiama atitinkamoms nacionalinėms institucijoms, Šaliai, teikiančiai sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ir Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centrui;
 - iv) kontrolės punktai turi būti veiksmingi ir atlikti funkcijas, susijusias su šio a punkto įgyvendinimu. Jie turi būti susiję su naudojimosi genetiniais ištekliais arba su susijusios informacijos rinkimu, be kita ko, bet kuriame mokslinių tyrimų, technologinės plėtros, inovacijų, iki komercializacijos ar komercializacijos etape;
- b) genetinių išteklių naudotojų ir tiekėjų skatinimas į abipusiai sutartas sąlygas įtraukti dalijimosi informacija nuostatas dėl tokių sąlygų įgyvendinimo, įskaitant ir reikalavimus teikti ataskaitas; ir
- c) skatinimas naudoti didelių išlaidų nereikalaujančias ryšių priemones ir sistemas.

2. Pagal 6 straipsnio 3 dalies e punktą išduotas ir Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centrui pateiktas leidimas ar lygiavertis dokumentas yra tarptautiniu mastu pripažįstamas atitikties sertifikatas.

3. Tarptautiniu mastu pripažįstamas atitikties sertifikatas naudojamas kaip įrodymas, kad genetiniai ištekliai, dėl kurių jis išduotas, yra gauti turint sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, ir tai, kad nustatytos abipusiai sutartos sąlygos, kaip reikalaujama pagal Šalies, suteikiančios sutikimą, duodamą iš anksto gavus visą reikiamą informaciją, vidaus teisės aktus ar norminius reikalavimus dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos dalijimosi.

4. Tarptautiniu mastu pripažįstamame atitikties sertifikate turi būti pateikiama bent tokia informacija (jei ji ne konfidenciali):

- a) išdavusi institucija;
- b) išdavimo data;
- c) tiekėjas;
- d) unikalus sertifikato identifikavimo numeris;
- e) asmuo ar subjektas, kuriam suteiktas sutikimas, duodamas iš anksto gavus visą reikiamą informaciją;

- f) sertifikato dalykas arba genetiniai ištekliai, dėl kurių jis išduotas;
- g) patvirtinimas, kad nustatytos abipusiai sutartos sąlygos;
- h) patvirtinimas, kad gautas sutikimas, duodamas iš anksto gavus visą reikiamą informaciją; ir
- i) komercinė ir (arba) nekomercinė naudojimo paskirtis.

18 straipsnis

Abipusiai sutartų sąlygų laikymasis

1. Įgyvendindama 6 straipsnio 3 dalies g punkto i papunktį ir 7 straipsnį kiekviena Šalis skatina genetinių išteklių tiekėjus ir (arba) su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių teikėjus ir naudotojus prireikus į abipusiai sutartas sąlygas įtraukti su ginčų sprendimu susijusias nuostatas, kurios apima:

- a) jurisdikciją, kurioje vyktų visi ginčų sprendimo procesai;
- b) galiojančią teisę; ir (arba)
- c) alternatyvaus ginčų sprendimo galimybes, pvz., tarpininkavimą arba arbitražą.

2. Kiekviena Šalis užtikrina, kad galimybė taikyti atgręžtinį reikalavimą būtų galima jų teisinėje sistemoje, laikantis galiojančių jurisdikcijos reikalavimų, tais atvejais, kai ginčai kyla dėl abipusiai sutartų sąlygų.

3. Kiekviena Šalis imasi atitinkamų veiksmingų priemonių, susijusių su:

- a) teise kreiptis į teismą; ir
- b) mechanizmų, susijusių su užsienio šalyse priimtų teismo sprendimų ir arbitražo sprendimų abipusiu pripažinimu ir vykdymo užtikrinimu.

4. Šio straipsnio veiksmingumą peržiūri Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, pagal šio Protokolo 31 straipsnį.

19 straipsnis

Tipinės sutarties nuostatos

1. Kiekviena Šalis prireikus remia vienam ar keliems sektoriams būdingas tipines sutarties nuostatas, įtraukiamas nustatant abipusiai sutartas sąlygas.

2. Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, periodiškai tikrina, kaip taikomi vienam ar keliems sektoriams būdingi pavyzdiniai sutarties straipsniai.

20 straipsnis

Elgesio kodeksai, gairės, geroji patirtis ir (arba) standartai

1. Kiekviena Šalis prireikus skatina rengti, atnaujinti ir naudoti savanoriškus elgesio kodeksus, gaires, gerąją patirtį ir (arba) standartus, susijusius su galimybe naudotis genetiniais ištekliais ir naudos dalijimusi.

2. Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, periodiškai tikrina, kaip taikomi savanoriški elgesio kodeksai, gairės, geroji patirtis ir (arba) standartai, ir svarsto konkrečių elgesio kodeksų, gairių, gerosios patirties ir (arba) standartų priėmimą.

21 straipsnis

Visuomenės informavimas

Kiekviena Šalis imasi priemonių, kuriomis siekiama visuomenę informuoti apie genetinių išteklių ir su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių svarbą, taip pat apie galimybę jais naudotis ir apie su naudos pasidalijimu susijusius dalykus. Tokios priemonės gali apimti, be kita ko:

- a) šio Protokolo ir jo tikslų skatinimą;
- b) čiabuvių ir vietos bendruomenių susitikimų su suinteresuotaisiais subjektais organizavimą;

- c) pagalbos čiabuvių ir vietos bendruomenėms ir suinteresuotiesiems subjektams tarnybų sukūrimą ir jų veikimo palai-
kymą;
- d) informacijos sklaidą per nacionalinį informacijos centrą;
- e) savanoriškų elgesio kodeksų, gairių, gerosios patirties ir (arba) standartų, parengtų konsultuojantis su čiabuvių ir vietos
bendruomenėmis bei suinteresuotaisiais subjektais, skatinimą;
- f) prireikus, vietos, regioninių ir tarptautinių patirties mainų skatinimą;
- g) genetinių išteklių ir su genetiniais ištekliais susijusių tradicinių žinių naudotojų ir tiekėjų švietimą ir mokymą jų
prievolių, susijusių su galimybe naudotis genetiniais ištekliais ir naudos dalijimusi, klausimais;
- h) čiabuvių ir vietos bendruomenių bei suinteresuotųjų asmenų įtraukimą įgyvendinant šį Protokolą; ir
- i) visuomenės informavimą apie čiabuvių ir vietos bendruomenių elgesio taisykles ir procedūras.

22 straipsnis

Gebėjimai

1. Šalys bendradarbiauja didindamos, plėtodamos ir stiprindamos žmogiškuosius išteklius ir institucijų gebėjimus, leidžiančius veiksmingai įgyvendinti šį Protokolą besivystančiose valstybėse, kurios yra šio Protokolo Šalys, visų pirma mažiausiai išsivysčiusiose ir mažose besivystančiose salų valstybėse bei pereinamojo laikotarpio ekonomikos Šalyse, taip pat ir per pasaulio, regionines, subregionines ir nacionalines institucijas ir organizacijas. Šiomis aplinkybėmis Šalys palengvina čiabuvių ir vietos bendruomenių bei suinteresuotųjų subjektų, įskaitant nevyriausybinės organizacijas ir privatų sektorių, dalyvavimą.
2. Didinant ir plėtojant gebėjimus, padedančius įgyvendinti šį Protokolą, visapusiškai atsižvelgiama į besivystančių valstybių, kurios yra šio Protokolo Šalys, visų pirma į mažiausiai išsivysčiusių ir mažų besivystančių salų valstybių ir pereinamojo laikotarpio ekonomikos Šalių, finansinių išteklių poreikius pagal atitinkamas Konvencijos nuostatas.
3. Besivystančios valstybės, šio Protokolo Šalys, visų pirma mažiausiai išsivysčiusios valstybės ir mažos besivystančios salų valstybės, taip pat pereinamojo laikotarpio ekonomikos Šalys atlikdamos savo pačių gebėjimų vertinimą turėtų nustatyti, kokių gebėjimų jų šaliai reikia ir kokie galėtų būti prioritetai, kad tuo būtų galima naudotis kaip pagrindu rengiant su šio Protokolo įgyvendinimu susijusias priemones. Tai darydamos tokios Šalys turėtų remti čiabuvių ir vietos bendruomenių ir suinteresuotųjų subjektų reikiamus gebėjimus ir prioritetus, kuriuos tos bendruomenės ir suinteresuotieji subjektai nustato, pabrėždamos moterų gebėjimų poreikius ir prioritetus.
4. Palaikant šio Protokolo įgyvendinimą gebėjimų didinimas ir plėtojimas gali, be kita ko, apimti šias pagrindines sritis:
 - a) gebėjimų įgyvendinti šį Protokolą ir laikytis jame nustatytų prievolių;
 - b) gebėjimų vesti derybas dėl abipusiai sutartų sąlygų;
 - c) gebėjimų rengti, įgyvendinti vidaus teisės aktus, administracines ar politines priemones, susijusias su galimybe naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimu, ir užtikrinti jų vykdymą; ir
 - d) valstybių gebėjimų plėtoti savo vidinius mokslinių tyrimų pajėgumus, kad padidintų savo nuosavų genetinių išteklių vertę.
5. Priemonės pagal pirmesnes 1–4 dalis gali apimti, be kita ko:
 - a) teisinį ir institucinį plėtojimą;
 - b) sąžiningumo ir teisingumo derybose skatinimą, pvz., mokymą vesti derybas dėl abipusiai susitartų sąlygų;

- c) atitikties stebėseną ir užtikrinimą;
- d) geriausių esamų ryšių priemonių ir internetinių sistemų panaudojimą sudarant galimybę naudotis genetiniais ištekliais ir vykdant naudos dalijimosi veiklą;
- e) vertinimo metodų kūrimą ir taikymą;
- f) biopaiską (angl. *bioprospecting*), su tuo susijusius mokslinius tyrimus ir taksonomijos tyrimus;
- g) technologijų perdavimą, infrastruktūrą ir techninius gebėjimus, leidžiančius užtikrinti tokio technologijų perdavimo tvarumą;
- h) galimybės naudotis genetiniais ištekliais sudarymo ir naudos pasidalijimo veiklos aktyvesnę prisidėjimą prie biologinės įvairovės išsaugojimo ir tvaraus jos sudedamųjų dalių naudojimo;
- i) specialias priemones, skirtas susijusių suinteresuotųjų subjektų gebėjimams, susijusiems su galimybe naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimu, didinti; ir
- j) specialias priemones, skirtas čiabuvių ir vietos bendruomenių gebėjimams didinti, daugiausia dėmesio skiriant tų bendruomenių moterų gebėjimų, susijusių su galimybe naudotis genetiniais ištekliais ir (arba) su genetiniais ištekliais susijusiomis tradicinėmis žiniomis, didinimą.

6. Siekiant skatinti sinergiją ir bendradarbiavimą didinant ir plėtojant gebėjimus, susijusius su galimybe naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimu, Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centrui pranešama informacija apie nacionaliniu, regioniniu ir tarptautiniu lygmeniu įgyvendinamas gebėjimų didinimo ir plėtros iniciatyvas, kaip nustatyta pirmiau išdėstytose 1–5 dalyse.

23 straipsnis

Technologijų perdavimas ir bendradarbiavimas

Pagal Konvencijos 15, 16, 18 ir 19 straipsnius Šalys bendradarbiauja įgyvendindamos technines ir mokslinių tyrimų bei technologijų plėtros programas, įskaitant biotechnologinių mokslinių tyrimų veiklą, vykdomą siekiant šio Protokolo tikslų. Šalys įsipareigoja remti ir skatinti galimybes naudotis technologijomis ir jų perdavimą Šalims, kurios yra besivystančios valstybės, visų pirma mažiausiai išsivysčiusioms valstybėms ir mažoms besivystančioms salų valstybėms, taip pat pereinamojo laikotarpio ekonomikos Šalims, kad būtų galimas patikimų ir gyvybingų technologijų ir mokslinės bazės, padedančios siekti Konvencijos ir šio Protokolo tikslų, kūrimas ir stiprinimas. Kai įmanoma ir tinkama, tokia bendradarbiavimo veikla vykdoma Šalyje (-se) ir su Šalimi(s), tiekiančia (-iomis) genetinius išteklius ir kuri (-ios) yra tokių išteklių kilmės šalis, arba Šalis ar Šalys, kuri (-ios) įsigijo genetinius išteklius pagal Konvenciją.

24 straipsnis

Valstybės, kurios nėra šio protokolo šalys

Šalys skatina valstybes, kurios nėra šio Protokolo Šalys, prisijungti prie šio Protokolo ir pateikti atitinkamą informaciją Galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir naudos pasidalijimo informacijos centrui.

25 straipsnis

Finansinis mechanizmas ir finansiniai ištekliai

1. Svarstydamos finansinius išteklius šiam Protokolui įgyvendinti, Šalys atsižvelgia į Konvencijos 20 straipsnio nuostatas.
2. Finansinis mechanizmas, sukurtas pagal Konvenciją, yra šio Protokolo finansinis mechanizmas.
3. Didinant ir plėtojant gebėjimus, minimus šio Protokolo 22 straipsnyje. Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, teikdama Šalių konferencijai svarstyti rekomendacijas dėl šio straipsnio 2 dalyje minimo finansinio mechanizmo, atsižvelgia visų pirma į besivystančių valstybių, kurios yra Protokolo Šalys, finansinių išteklių poreikį, įskaitant mažiausiai išsivysčiusias ir mažas besivystančias salų valstybes, ir į pereinamojo laikotarpio ekonomikos Šalių, taip pat į čiabuvių ir vietos bendruomenių, įskaitant tų bendruomenių moteris, gebėjimų poreikius ir prioritetus.

4. Šio straipsnio 1 dalies kontekste Šalys taip pat atsižvelgia ir į besivystančių valstybių, kurios yra Protokolo Šalys, visų pirma į mažiausiai išsivysčiusių valstybių ir mažų besivystančių salų valstybių, bei į pereinamojo laikotarpio ekonomikos Šalių poreikius nustatyti ir įgyvendinti jų gebėjimų didinimo ir plėtojimo poreikius šiam Protokolui įgyvendinti.

5. Rekomendacija dėl Konvencijos finansinio mechanizmo atitinkamuose Šalių konferencijos sprendimuose, įskaitant tuos, kurie buvo priimti prieš priimant šį Protokolą, taikoma *mutatis mutandis* šio straipsnio nuostatomis.

6. Per dvišalius, regioninius ir daugiašalius kanalus išsivysčiusios valstybės, kurios yra šio Protokolo Šalys, irgi gali skirti, o besivystančios valstybės, kurios yra šio Protokolo Šalys, ir pereinamojo laikotarpio ekonomikos Šalys gali gauti finansinių ir kitų išteklių šio Protokolo nuostatomis įgyvendinti.

26 straipsnis

Šalių konferencija, prilygstanti šio protokolo šalių susitikimui

1. Šalių konferencija prilygsta šio Protokolo Šalių susitikimui.

2. Konvencijos Šalys, kurios nėra šio Protokolo Šalys, gali dalyvauti Šalių konferencijos, prilygstančios šio Protokolo Šalių susitikimui, bet kurio posėdžio darbe stebėtojų teisėmis. Jeigu Šalių konferencija prilygsta šio Protokolo Šalių susitikimui, sprendimus pagal šį Protokolą priima tik šio Protokolo Šalys.

3. Kai Šalių konferencija prilygsta šio Protokolo Šalių susitikimui, Šalių konferencijos biuro narys, kuris atstovauja Konvencijos Šaliai, kuri tuo metu nėra šio Protokolo Šalis, pakeičiamas nariu, kurį išrenka Protokolo Šalys iš savo tarpo.

4. Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, nuolat peržiūri, kaip įgyvendinamas šis Protokolas, ir, remdamasi savo mandatu, priima sprendimus, reikalingus jo veiksmingam įgyvendinimui skatinti. Ji taip pat atlieka šiuo Protokolu jau pavestas funkcijas ir:

a) teikia rekomendacijas visais šio Protokolo įgyvendinimo klausimais;

b) steigia pagalbines institucijas, reikalingas šiam Protokolui įgyvendinti;

c) prašo ir prireikus naudojasi paslaugomis, pagalba bei informacija, kurią teikia kompetentingos tarptautinės organizacijos, vyriausybinės ir nevyriausybinės institucijos;

d) nustato būdą, kuriuo bus perduodama informacija, kurią reikia pateikti šio Protokolo 29 straipsnyje nustatyta tvarka, ir jos pateikimo reguliarumą bei nagrinėja šią informaciją ir atskaitas, pateiktas bet kurios pagalbinės institucijos;

e) nagrinėja ir prireikus priima šio Protokolo ir jo priedo pataisas bei visus šio Protokolo papildomus priedus, reikalingus šiam Protokolui įgyvendinti; ir

f) atlieka visas kitas funkcijas, kurių gali prireikti šiam Protokolui įgyvendinti.

5. Šalių konferencijos darbo tvarka ir Konvencijos finansinės taisyklės taikomos *mutatis mutandis* pagal šį Protokolą, išskyrus tuos atvejus, kai Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, priima kitą sprendimą bendru sutarimu.

6. Šalių konferencijos, prilygstančios šio Protokolo Šalių susitikimui, pirmąjį posėdį Sekretoriatas sušaukia kartu su Šalių konferencijos pirmuoju posėdžiu, kuris numatytas tuomet, kai įsigalios šis Protokolas. Vėlesni eiliniai Šalių konferencijos, prilygstančios šio Protokolo Šalių susitikimui, posėdžiai rengiami kartu su Šalių konferencijos eilinais posėdžiais, jeigu Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, nepriima kitokio sprendimo.

7. Šalių konferencijos, prilygstančios šio Protokolo Šalių susitikimui, neeiliniai posėdžiai šaukiami bet kuriuo kitu metu, jeigu Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, pripažįsta, kad jis reikalingas, arba gavus bet kurios Šalies raštišką prašymą, jeigu per šešis mėnesius nuo tos dienos, kurią Sekretoriatas nusiųtė Šalims prašymą, jam pritarė ne mažiau kaip trečdalis Šalių.

8. Jungtinės Tautos, jos specializuotos agentūros, Tarptautinės atominės energetikos agentūra ir bet kuri jų valstybė narė arba jų stebėtojai, kurie nėra Konvencijos Šalys, gali dalyvauti Šalių konferencijos, prilygstančios šio Protokolo Šalių susitikimui, posėdžiuose stebėtojų teisėmis. Bet kuriai nacionalinei ar tarptautinei, vyriausybinei ar nevyriausybinei įstaigai ar agentūrai, turinčiai kompetenciją šiame Protokole numatytais klausimais ir pranešusiai Sekretoriatui savo pageidavimą dalyvauti Šalių konferencijos, prilygstančios šio Protokolo Šalių susitikimui, posėdyje stebėtojo teisėmis, gali būti leista dalyvauti, jeigu ne mažiau kaip trečdalis dalyvaujančių Šalių tam neprieštarauja. Jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip, leidimas stebėtojams dalyvauti ir jų dalyvavimas reguliuojamas šio straipsnio 5 dalyje minima darbo tvarka.

27 straipsnis

Pagalbinės institucijos

1. Bet kuri pagalbinė institucija, įsteigta Konvencija arba pagal ją, gali Šalių konferencijos, prilygstančios šio Protokolo Šalių susitikimui, sprendimu teikti paslaugas, reikalingas šiam Protokolui įgyvendinti. Visuose tokiuose sprendimuose nurodoma, kokios užduotys bus vykdomos.

2. Konvencijos Šalys, kurios nėra šio Protokolo Šalys, gali dalyvauti stebėtojo teisėmis bet kurios tokios pagalbinės institucijos posėdžio darbe. Jeigu Konvencijos pagalbinė institucija prilygsta šio Protokolo pagalbinei institucijai, sprendimus pagal šį Protokolą priima tik šio Protokolo Šalys.

3. Jeigu Konvencijos pagalbinė institucija atlieka savo funkcijas, susijusias su šio Protokolo klausimais, tos pagalbinės institucijos biuro narys, atstovaudamas Konvencijos Šaliai, kuri tuo metu nėra šio Protokolo Šalis, pakeičiamas nariu, kurį išrenka Protokolo Šalys iš savo tarpo.

28 straipsnis

Sekretoriatas

1. Sekretoriatas, įsteigtas Konvencijos 24 straipsnyje nustatyta tvarka, prilygsta šio Protokolo sekretoriatui.

2. Konvencijos 24 straipsnio 1 dalies nuostatos, kuriomis nustatomos sekretoriato funkcijos, taikomos *mutatis mutandis* šiam Protokolui.

3. Tiek, kiek išlaidas, susijusias su sekretoriato paslaugomis šiam Protokolui, galima atskirti nuo kitų išlaidų, jas padengia šio Protokolo Šalys. Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, savo pirmajame posėdyje priima sprendimą dėl šiam tikslui reikalingų biudžetinių priemonių.

29 straipsnis

Stebėseną ir ataskaitas

Kiekviena Šalis stebi, kaip įgyvendinami šiame Protokole numatyti jos įsipareigojimai, ir Šalių konferencijos, prilygstančios šio Protokolo Šalių susitikimui, nustatytais terminais ir forma teikia Šalių konferencijai, prilygstančiai šio Protokolo Šalių susitikimui, ataskaitas dėl priemonių, kurių buvo imtasi šiam Protokolui įgyvendinti.

30 straipsnis

Procedūros ir mechanizmai, kuriais skatinama laikytis šio protokolo nuostatų

Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, savo pirmajame posėdyje svarsto ir tvirtina bendradarbiavimo procedūras ir organizacinius mechanizmus, kad būtų skatinama laikytis šio Protokolo nuostatų ir nagrinėjami atvejai, kai jų nesilaikoma. Šios procedūros ir mechanizmai prirėkus apima konsultacijų ar pagalbos teikimo nuostatas. Jos taikomos nepriklausomai ir nepažeidžiant ginčų sprendimo tvarkos ir mechanizmų, nustatytų Konvencijos 27 straipsnyje.

*31 straipsnis***Vertinimas ir peržiūra**

Šalių konferencija, prilygstanti šio Protokolo Šalių susitikimui, įsipareigoja po 4 metų nuo tada, kai įsigalios šis Protokolas, ir vėliau Šalių konferencijos, prilygstančios šio Protokolo Šalių susitikimui, nustatytais terminais vertinti šio Protokolo veiksmingumą.

*32 straipsnis***Pasirašymas**

Šis Protokolas pateikiamas pasirašyti Konvencijos Šalims nuo 2011 m. vasario 2 d. iki 2012 m. vasario 1 d. Jungtinių Tautų būstinėje Niujorke.

*33 straipsnis***Įsigaliojimas**

1. Šis Protokolas įsigalioja devyniasdešimtą dieną nuo tos dienos, kurią valstybės ar regioninės ekonominės integracijos organizacijos, kurios yra Konvencijos Šalys, deponuoja penkiasdešimtąjį ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentą.
2. Šis Protokolas valstybei ar regioninei ekonominei integracijos organizacijai, kuri ratifikavo, priėmė ar patvirtino šį Protokolą arba prisijungė prie jo po to, kai buvo deponuotas penkiasdešimtas dokumentas, kaip nustatyta šio straipsnio 1 dalyje, įsigalioja devyniasdešimtą dieną nuo tos dienos, kurią valstybė ar regioninė ekonominės integracijos organizacija deponavo savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentą, arba tą dieną, kurią Konvencija įsigalioja tai valstybei ar regioninei ekonominei integracijos organizacijai, atsižvelgiant į tai, kuri data vėlesnė.
3. Įgyvendinant šio straipsnio 1 ir 2 dalis nė vienas regioninės ekonominės integracijos organizacijos deponuotas dokumentas nėra pripažįstamas papildančiu tuos dokumentus, kuriuos deponavo tos organizacijos valstybės narės.

*34 straipsnis***Išlygos**

Negali būti daroma jokių šio Protokolo taikymo išlygų.

*35 straipsnis***Pasitraukimas**

1. Šalis, praėjus dvejiems metams nuo dienos, kurią šis Protokolas įsigaliojo jos atžvilgiu, bet kuriuo metu gali pasitraukti iš Protokolo nusiųsdama depozitarui raštišką pranešimą.
2. Pasitraukimas iš Protokolo įsigalioja praėjus vieniems metams nuo tos dienos, kurią depozitaras gavo pranešimą, arba vėliau, tą dieną, kuri gali būti nurodyta pranešime apie pasitraukimą.

*36 straipsnis***Autentiški tekstai**

Šio Protokolo originalas, kurio tekstai anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis yra autentiški, deponuojamas Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

TAI PATVIRTINDAMI toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys nurodytą dieną pasirašė šį Protokolą.

PRIIMTA du tūkstančiai dešimtų metų spalio dvidešimt devintą dieną Nagojoje.

PRIEDAS

PINIGINĖ IR NEPINIGINĖ NAUDA

1. Piniginė nauda gali apimti tai, kas toliau išvardyta, bet tuo neapsiribojama:
 - a) naudojimosi mokesčiai (mokestis) už kiekvieną paimtą ar kitaip įgytą mėginį;
 - b) išankstinės išmokos;
 - c) tam tikrais etapais mokamos išmokos;
 - d) procentinės išmokos už naudojamąsi nuosavybę;
 - e) licencijų mokesčiai komercializacijos atveju;
 - f) specialūs mokesčiai, mokėtini patikos fondams, remiantiems biologinės įvairovės išsaugojimą ir tvarų naudojimą;
 - g) atlyginimai ir lengvatinės sąlygos, kai abipusiai susitariama;
 - h) mokslinių tyrimų finansavimas;
 - i) bendros įmonės;
 - j) bendra susijusių intelektualinės nuosavybės teisių nuosavybė.
2. Nepiniginė nauda gali apimti tai, kas toliau išvardyta, bet tuo neapsiribojama:
 - a) dalijimasis mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros rezultatais;
 - b) bendradarbiavimas įgyvendinant mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programas ir prisidėjimas prie jų įgyvendinimo, visų pirma tai gali būti biotechnologinių mokslinių tyrimų veikla, kai įmanoma – genetinius išteklius teikiančioje šalyje;
 - c) dalyvavimas kuriant produktus;
 - d) bendradarbiavimas ir prisidėjimas švietimo ir mokymo srityje;
 - e) leidimas naudotis genetinių išteklių *ex situ* infrastruktūra ir duomenų bazėmis;
 - f) žinių ir technologijų perdavimas genetinių išteklių tiekėjui sąžiningomis ir palankiausiomis sąlygomis, įskaitant koncesijas ir lengvatinės sąlygas, kai dėl to susitariama, visų pirma tai gali būti žinios ir technologijos, susijusios su genetinių išteklių naudojimu, įskaitant biotechnologijas, ar kurios svarbios biologinės įvairovės išsaugojimui ir tvariam naudojimui;
 - g) gebėjimų perduoti technologijas didinimas;
 - h) institucinių gebėjimų didinimas;
 - i) žmogiškieji ir materialūs ištekliai, kuriais siekiama stiprinti naudojimuisi nustatytų taisyklių administravimą ir vykdymo užtikrinimą;
 - j) mokymas, susijęs su genetiniais ištekliais, visapusiškai dalyvaujant šalims, tiekiančioms genetinius išteklius, ir, jei įmanoma, tokiose šalyse;

- k) galimybė naudotis moksline informacija, susijusia su biologinės įvairovės išsaugojimu ir tvariu naudojimu, įskaitant biologinę inventORIZaciją ir taksonominius tyrimus;
 - l) vietos ekonomikos skatinimas;
 - m) moksliniai tyrimai, atitinkantys prioritetinius poreikius, pavyzdžiui, susijusius su sveikata ir aprūpinimo maistu saugumu, atsižvelgiant į genetinių išteklių vietinį naudojimą genetinius išteklius tiekiančioje šalyje;
 - n) instituciniai ir profesiniai ryšiai, galintys atsirasti iš naudojimosi ir naudos dalijimosi susitarimo ir vėlesnės bendradarbiavimo veiklos;
 - o) nauda, susijusi su aprūpinimo maistu saugumu ir pragyvenimo užtikrinimu;
 - p) socialinis pripažinimas;
 - q) bendra susijusių intelektualinės nuosavybės teisių nuosavybė.
-

TARYBOS SPRENDIMAS**2014 m. balandžio 14 d.****dėl Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos savanoriškos partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojamais medienos produktais sudarymo**

(2014/284/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą ir 4 dalies pirmą pastraipą kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punkto v papunkčiu ir 7 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) 2003 m. gegužės mėn. Komisija priėmė komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Miškų teisės aktų vykdymas, miškų valdymas ir prekyba mediena (FLEGT). Europos Sąjungos veiksmų plano pasiūlymas“, kuriame ragino imtis priemonių kovoti su neteisėtu miškų kirtimu sudarant savanoriškos partnerystės susitarimus su medieną gaminančiomis šalimis (toliau – ES veiksmų planas). Tarybos išvados dėl veiksmų plano priimtos 2003 m. spalio mėn. ⁽¹⁾, o Europos Parlamentas rezoliuciją dėl plano priėmė 2005 m. liepos 11 d. ⁽²⁾;
- (2) remiantis Tarybos sprendimu 2013/486/ES ⁽³⁾, Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos savanoriškos partnerystės susitarimas dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (toliau – Susitarimas) pasirašytas 2013 m. rugsėjo 30 d. su sąlyga, kad jis bus sudarytas;
- (3) Susitarimas turėtų būti patvirtintas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu patvirtinamas Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos savanoriškos partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojamais medienos produktais.

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas paskiria asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu pateikti Susitarimo 23 straipsnyje numatytą pranešimą, kuriuo išreiškiamas Sąjungos sutikimas laikytis Susitarimo.

3 straipsnis

Jungtiniame įgyvendinimo komitete, įsteigtame pagal Susitarimo 14 straipsnį, Sąjungai atstovauja Komisija.

Valstybės narės Jungtinio įgyvendinimo komiteto posėdžiuose gali dalyvauti kaip Sąjungos delegacijos narės.

⁽¹⁾ OL C 268, 2003 11 7, p. 1.

⁽²⁾ OL C 157 E, 2006 7 6, p. 482.

⁽³⁾ 2013 m. rugsėjo 23 d. Tarybos sprendimas 2013/486/ES dėl Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos savanoriškos partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais pasirašymo Europos Sąjungos vardu (OL L 265, 2013 10 8, p. 1).

4 straipsnis

Siekiant iš dalies pakeisti Susitarimo priedus remiantis jo 22 straipsniu, Komisija įgaliojama Reglamento (EB) Nr. 2173/2005 ⁽¹⁾ 11 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka Sąjungos vardu patvirtinti tuos pakeitimus.

5 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Liuksemburge 2014 m. balandžio 14 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. TSAFTARIS

⁽¹⁾ 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2173/2005 dėl FLEGT licencijavimo schemos medienos importui į Europos bendriją sukūrimo (OL L 347, 2005 12 30, p. 1).

Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos**SAVANORIŠKOS PARTNERYSTĖS SUSITARIMAS****dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojamais medienos produktais**

EUROPOS SAJUNGA,

toliau – Sąjunga,

ir

INDONEZIJOS RESPUBLIKA,

toliau – Indonezija,

toliau kartu – Šalys,

PRISIMINDAMOS Indonezijos Respublikos ir Europos bendrijos 2009 m. lapkričio 9 d. Džakartoje pasirašytą pagrindų susitarimą dėl visapusiškos partnerystės ir bendradarbiavimo;

ATSIŽVELGDAMOS į glaudų Sąjungos ir Indonezijos bendradarbiavimą, visų pirma pagal 1980 m. Europos ekonominės bendrijos ir Indonezijos, Malaizijos, Filipinų, Singapūro bei Tailando (Pietryčių Azijos valstybių asociacijos (ASEAN) šalių narių) bendradarbiavimo susitarimą;

PRISIMINDAMOS Rytų Azijos ir kitų regionų šalių išpareigojimą, priimtą 2001 m. rugsėjo 13 d. Balio deklaracija dėl miškų teisės aktų vykdymo ir miškų valdymo (FLEG), nedelsiant imtis veiksmų siekiant stiprinti nacionalines pastangas ir dvišalį, regioninį ir daugiašalį bendradarbiavimą sprendžiant miškų teisės aktų pažeidimų klausimą ir kovojant su miškininkystės srities nusikalstamumu, ypač neteisėtu medienos kirtimu, su tuo susijusia neteisėta prekyba ir korupcija ir jų neigiamu poveikiu teisei valstybei;

ATKREIPDAMOS dėmesį į Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui dėl Europos Sąjungos miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos mediena (FLEGT) veiksmų plano, kuriuo pirmiausia sprendžiama neatidėliotina neteisėto miškų kirtimo ir su juo susijusios prekybos problema;

REMDAMOSI Indonezijos Respublikos Miškininkystės ministro ir už plėtrą bei aplinkos apsaugą atsakingų Europos Komisijos narių bendru pareiškimu, pasirašytu 2007 m. sausio 8 d. Briuselyje;

ATSIŽVELGDAMOS į 1992 m. Teisiškai neįpareigojantį autoritetinę pareiškimą dėl pasaulinio konsensuso principų, susijusių su visų rūšių miškų valdymu, apsauga ir tvariu vystymusi, ir į Jungtinių Tautų Generalinės asamblėjos priimtą teisiškai neįpareigojančią priemonę, susijusią su visų rūšių miškais;

SUVOKDAMOS 1992 m. Rio de Žaneiro aplinkos ir vystymosi deklaracijos principų reikšmingumą siekiant užtikrinti tvarų miškų valdymą, ypač 10 principo dėl visuomenės informuotumo ir dalyvavimo sprendžiant aplinkosaugos problemas ir 22 principo dėl esminio senųjų vietos gyventojų ir kitų vietos bendruomenių vaidmens valdant ir kuriant aplinką, svarbą;

PRIPAŽINDAMOS Indonezijos Respublikos Vyriausybės pastangas skatinti gerą miškų valdymą, mištų teisės aktų vykdymą ir prekybą teisėta mediena, naudojantis ir Indonezijos medienos teisėtumo užtikrinimo sistema (MTUS) (*Sistem Verifikasi Legalitas Kayu (SVLK)*), parengta vykstant procesui, kuriame dalyvauja daug suinteresuotųjų šalių, ir laikantis gero valdymo, patikimumo ir reprezentatyvumo principų;

PRIPAŽINDAMOS, kad Indonezijos MTUS siekiama užtikrinti visų medienos produktų teisinę atitiktį;

PRIPAŽINDAMOS, kad FLEGT savanoriškos partnerystės susitarimo įgyvendinimu bus pagerintas tvarus miškų valdymas ir bus padedama kovoti su klimato kaita mažinant dėl miškų naikinimo ir nykimo susidarančių išmetamųjų teršalų kiekį ir skatinant gamtos išsaugojimą, tvarią miškotvarką ir anglies dioksido sancaupų miškuose didinimą (pagal REDD + procesą);

ATSIŽVELGDAMOS į Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvenciją (CITES), ypač reikalavimą, kad leidimus eksportuoti I, II ar III prieduose išvardytų rūšių egzempliorius CITES konvencijos šalys išduotų tik tam tikromis sąlygomis, be kita ko į tai, kad šie egzemplioriai nebūtų įsigyti pažeidžiant tos šalies faunos ir floros apsaugos teisės aktų;

PASIRYŽUSIOS, kad Šalys siektų kuo labiau sumažinti neigiamą poveikį vietos bendruomenėms ir skurstantiems gyventojams, kuris gali būti tiesiogiai susijęs su šio Susitarimo įgyvendinimu;

ATSIŽVELGDAMOS į svarbą, kurią Šalys teikia tarptautiniu mastu sutartiems vystymosi tikslams ir Jungtinių Tautų Tūkstantmečio vystymosi tikslams;

ATSIŽVELGDAMOS į svarbą, kurią Šalys teikia daugiašalių prekybos sistemų reglamentavimo principams ir taisyklėms, ypač 1994 m. Bendrajame susitarime dėl muitų tarifų ir prekybos bei kituose daugiašaliuose susitarimuose, kuriais įsteigiama Pasaulio prekybos organizacija (PPO), nustatytoms teisėms ir pareigoms, ir būtinybei juos taikyti skaidriai ir nediskriminuojant;

ATSIŽVELGDAMOS į 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2173/2005 dėl FLEGT licencijavimo schemos medienos importui į Europos bendriją sukūrimo ir 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 995/2010, kuriuo nustatomos veiklos vykdytojų, pateikiančių rinkai medieną ir medienos produktus, pareigos;

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS abipusės pagarbos, suverenumo, lygybės ir nediskriminavimo principus ir pripažindamos naudą, kurią šalys gauna pagal šį Susitarimą;

REMDAMOSI atitinkamai Šalių įstatymais ir kitais teisės aktais;

SUSITARIA:

1 straipsnis

Tikslas

1. Šio Susitarimo tikslas, atitinkantis Šalių bendrą įsipareigojimą tvariai valdyti visų rūšių miškus – sukurti teisinį pagrindą, kuriuo būtų užtikrinta, kad visi iš Indonezijos į Sąjungą importuojami medienos produktai, kuriems taikomas šis Susitarimas, būtų teisėtai pagaminti, ir taip skatinti prekybą medienos produktais.

2. Šis Susitarimas taip pat yra Šalių dialogo ir bendradarbiavimo pagrindas, kuris padės ir paskatins visiškai įgyvendinti šį Susitarimą, pagerins miškų teisės aktų vykdymą ir miškų valdymą.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame Susitarime vartojamų terminų apibrėžtys:

a) importas į Sąjungą – medienos produktų išleidimas į laisvą apyvartą Sąjungoje, kaip apibrėžta 1992 m. spalio 12 d. Reglamento (EEB) Nr. 2913/1992, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 79 straipsnyje; šie produktai negali būti laikomi „nekomercinio pobūdžio prekėmis“, kaip apibrėžta 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/1992, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, 1 straipsnio 6 dalyje;

- b) eksportas – medienos produktų fizinis išvežimas arba paėmimas iš bet kurios Indonezijos geografinės teritorijos dalies;
- c) medienos produktai – IA ir IB prieduose išvardyti produktai;
- d) SS kodas – keturių arba šešių skaitmenų prekės kodas, pateiktas Suderintoje prekių aprašymo ir kodavimo sistemoje, nustatytoje Pasaulio muitinių organizacijos tarptautinėje Suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos konvencijoje;
- e) FLEGT licencija – Indonezijos patikrintas teisinis dokumentas („V-legal“), kuriuo patvirtinama, kad į Sąjungą eksportuojamą siuntą sudarantys medienos produktai pagaminti teisėtai. FLEGT licencija yra rašytinė arba elektroninė;
- f) licencijas išduodanti institucija – įstaiga, kurią Indonezija įgaliojo išduoti ir tvirtinti FLEGT licencijas;
- g) kompetentingos institucijos – institucijos, kurias Sąjungos valstybės narės paskyrė priimti, pripažinti ir tikrinti FLEGT licencijas;
- h) siunta – medienos produktų, kuriems išduota FLEGT licencija, kiekis, siunčiamas Indonezijos siuntėjo ir Sąjungos muitinės įstaigoje pateikiamas išleisti į laisvą apyvartą;
- i) teisėtai pagaminta mediena – iš nukirstos arba importuotos medienos laikantis II priede nurodytų teisės aktų nuostatų pagaminti medienos produktai.

3 straipsnis

FLEGT licencijavimo schema

1. Šio Susitarimo Šalys taiko viena kitai miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos licencijavimo schemą (toliau – FLEGT licencijavimo schema). Joje nustatomos procedūros ir reikalavimai, kuriais siekiama patikrinti ir patvirtinti, išduodant FLEGT licencijas, kad į Sąjungą siunčiami medienos produktai pagaminti teisėtai. Laikydamosi 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2173/2005 Sąjunga priima tik tas iš Indonezijos į Sąjungą importuojamas siuntas, kurių FLEGT licencijos išduotos.
2. FLEGT licencijavimo schema taikoma į IA priede išvardytiems medienos produktams.
3. IB priede išvardyti medienos produktai negali būti eksportuojami iš Indonezijos ir negali būti išduotos tų produktų FLEGT licencijos.
4. Šalys susitaria imtis visų būtinų priemonių FLEGT licencijavimo schemai įgyvendinti pagal šio Susitarimo nuostatas.

4 straipsnis

Licencijas išduodančios institucijos

1. Licencijas išduodanti institucija tikrina, ar medienos produktai pagaminti teisėtai pagal II priede nurodytus teisės aktus. Licencijas išduodanti institucija išduoda teisėtai pagamintų medienos produktų eksporto į Sąjungą siuntų FLEGT licencijas.
2. Licenciją išduodanti institucija neišduoda FLEGT licencijų, jei medienos produktus, kuriuos sudaro arba juose yra medienos produktų, iš trečiosios šalies į Indoneziją importuotų tokiu pavidalu, kuriuo draudžiama eksportuoti tos trečiosios šalies įstatymais, arba jei yra įrodymų, kad tie medienos produktai buvo pagaminti pažeidžiant šalies, kurioje medžiai buvo nukirsti, įstatymus.

3. Licencijas išduodanti institucija laikosi FLEGT licencijų išdavimo procedūrų ir skelbia jas viešai. Be to, licencijas išduodanti institucija saugos įrašus apie visas siuntas, kurių FLEGT licencijos išduotos, ir, laikydamosi su duomenų apsauga susijusių nacionalinių teisės aktų, pateiks šiuos įrašus nepriklausomiems stebėtojams, kartu neatskleisdama konfidencialios eksportuotojų informacijos, susijusios su nuosavybe.

4. Indonezija sukuria Licencijų informacijos skyrių, kuris bus kompetentingų institucijų ir licencijas išduodančių institucijų, kaip nustatyta III ir V prieduose, ryšių palaikymo punktas.

5. Indonezija Europos Komisijai perduoda licencijas išduodančios institucijos ir Licencijų informacijos skyriaus kontaktinius duomenis. Šią informaciją Šalys skelbia viešai.

5 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Prieš išleisdamos siuntas į laisvą apyvartą Sąjungoje, kompetentingos institucijos patikrina, ar išduotos visų siuntų galiojančios FLEGT licencijos. Jei dėl FLEGT licencijos galiojimo kyla abejonių, siuntos išleidimas į laisvą apyvartą gali būti sustabdytas, o siunta sulaikyta.

2. Kompetentingos institucijos registruoja ir kasmet viešai skelbia informaciją apie gautas FLEGT licencijas.

3. Kompetentingos institucijos suteikia asmenims arba organizacijoms, paskirtiems nepriklausomais rinkos stebėtojais, galimybę susipažinti su atitinkamais dokumentais ir duomenimis, laikydamosi nacionalinių duomenų apsaugos teisės aktų.

4. Kompetentingos institucijos nevykdo 5 straipsnio 1 dalyje aprašytų veiksmų medienos produktų, pagamintų iš CITES prieduose išvardytų rūšių medžių, siuntų atveju, nes jiems taikomos nuostatos dėl tikrinimo, nustatytos 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą.

5. Europos Komisija praneša Indonezijai kompetentingų institucijų kontaktinius duomenis. Šią informaciją Šalys skelbia viešai.

6 straipsnis

FLEGT licencijos

1. Licencijas išduodanti institucija FLEGT licencijas išduoda siekdama patvirtinti, kad medienos produktai pagaminti teisėtai.

2. FLEGT licencija rengiama ir pildoma anglų kalba.

3. Bendru susitarimu Šalys gali sukurti elektronines FLEGT licencijų išdavimo, perdavimo ir priėmimo sistemas.

4. Licencijos techninės specifikacijos nustatytos IV priede. FLEGT licencijų išdavimo procedūra nustatyta V priede.

7 straipsnis

Teisėtai pagamintos medienos tikrinimas

1. Indonezija įgyvendina MTUS, skirtą patikrinti, ar siuntai skirti medienos produktai pagaminti teisėtai ir užtikrinti, kad į Sąjungą būtų eksportuojamos tik taip patikrintos siuntos.

2. Sistema, naudojama siekiant patikrinti, ar medienos produktų siuntos paruoštos iš teisėtai pagamintų produktų, nustatyta V priede.

8 straipsnis

Siuntų, kurių FLEGT licencijos išduotos, išleidimas

1. Siuntų, kurių FLEGT licencijos išduotos, išleidimo į laisvą apyvartą Sąjungoje procedūros aprašytos III priede.
2. Kai kompetentingos institucijos turi pakankamą pagrindą įtarti, kad licencija negalioja, yra neautentiška arba neatitinka siuntos, kuriai ji skirta, gali būti taikomos III priede pateiktos procedūros.
3. Jei konsultuojantis dėl FLEGT licencijų nuolat iškyla nesutarimų arba sunkumų, klausimas gali būti perduotas nagrinėti Jungtiniam Susitarimo įgyvendinimo komitetui.

9 straipsnis

Pažeidimai

Šalys informuoja viena kitą, jei įtaria arba jei gauna įrodymų apie bet koki vengimą taikyti FLEGT licencijavimo sistemą arba su ja susijusius pažeidimus, įskaitant:

- a) vengiama laikytis prekybos taisyklių, visų pirma prekybos srautus iš Indonezijos į Sąjungą nukreipiant per trečiąją šalį;
- b) FLEGT licencijas, skirtas medienos produktams, kurių sudėtyje yra medienos iš trečiųjų šalių, kuri, kaip įtariama, yra neteisėtai pagaminta; arba
- c) sukčiavimą įsigyjant arba naudojant FLEGT licencijas.

10 straipsnis

Indonezijos MTUS ir kitų priemonių taikymas

1. Naudodamasi Indonezijos MTUS Indonezija tikrina ne į Sąjungos rinkas eksportuojamos medienos ir vidaus rinkoje parduodamos medienos teisėtumą ir siekia patikrinti, ar medienos produktų importas teisėtas, pasinaudodama, kai įmanoma, šiam Susitarimui įgyvendinti sukurta sistema.
2. Remdama šias pastangas Europos Sąjunga skatina naudoti pirmiau minėtą sistemą prekybos kitose tarptautinėse rinkose ir su trečiosiomis šalimis atveju.
3. Sąjunga įgyvendina priemones, skirtas užkirsti kelią pateikti Sąjungos rinkai neteisėtai nukirstą medieną ir iš jos pagamintus produktus.

11 straipsnis

Suinteresuotųjų šalių dalyvavimas įgyvendinant šį Susitarimą

1. Indonezija reguliariai konsultuojasi su suinteresuotosiomis šalimis dėl šio Susitarimo įgyvendinimo, ir šiuo klausimu skatina taikyti atitinkamas konsultacijų strategijas, metodus ir programas.
2. Sąjunga šio Susitarimo įgyvendinimo klausimais reguliariai konsultuojasi su suinteresuotosiomis šalimis, atsižvelgdama į įsipareigojimus pagal 1998 m. Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvenciją).

12 straipsnis

Socialinė apsauga

1. Norėdamos kuo labiau sumažinti galimą neigiamą Susitarimo poveikį Šalys susitaria siekti geriau suprasti jo poveikį medienos pramonei ir poveikį atitinkamuose nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose aprašytų senųjų vietos gyventojų bei vietos bendruomenių, kurioms gali būti daromas įtaka, gyvensenai.

2. Šalys stebi šio Susitarimo poveikį šioms bendruomenėms ir kitiems 1 dalyje nustatytiems dalyviams, kartu imdamosi pagrįstų priemonių, kad sušvelnintų bet kokią neigiamą poveikį. Šalys gali susitarti dėl papildomų neigiamo poveikio mažinimo priemonių.

13 straipsnis

Su rinka susijusios skatinamosios priemonės

Atsižvelgdama į savo tarptautinius įsipareigojimus, Sąjunga siekia skatinti medienos produktų, kuriems taikomas šis Susitarimas, patekimą į savo rinką. Tokios pastangos visų pirma apims priemones, kuriomis siekiama paremti:

- a) viešojo ir privataus pirkimo politiką, kuria pripažįstamas teisėtai nukirstų medienos produktų tiekimas ir užtikrinama tokių produktų rinka; taip pat
- b) palankesnę nuomonę apie produktus Sąjungos rinkoje, kurių FLEGT licencijos išduotos.

14 straipsnis

Jungtinis Susitarimo įgyvendinimo komitetas

1. Šalys sukuria jungtinį mechanizmą (toliau – Jungtinis Susitarimo įgyvendinimo komitetas arba JĮK) šio Susitarimo įgyvendinimo ir peržiūros klausimams spręsti.

2. Kiekviena šalis į komitetą paskiria savo atstovus. Komiteto sprendimai priimami bendru sutarimu. JĮK bendrai pirmininkauja vyresnieji pareigūnai – vienas iš Sąjungos ir vienas iš Indonezijos.

3. JĮK nustato savo darbo tvarkos taisykles.

4. JĮK renkasi ne rečiau kaip kartą per metus Šalių iš anksto sutartą dieną ir nagrinėja iš anksto sutartą darbotvarkę. Bet kurios Šalies prašymu gali būti rengiami papildomi posėdžiai.

5. JĮK:

- a) svarsto ir priima bendras šio Susitarimo įgyvendinimo priemones;
- b) peržiūri ir stebi bendrą pažangą įgyvendinant šį Susitarimą, įskaitant MTUS ir su rinka susijusių priemonių veikimą, remdamasis su mechanizmais, nustatytais pagal 15 straipsnį, susijusiomis išvadomis ir ataskaitomis;
- c) įvertina naudą ir problemas, susijusias su šio Susitarimo įgyvendinimu, ir priima sprendimą dėl taisomųjų priemonių;
- d) išnagrinėja ataskaitas ir skundus, susijusius su FLEGT licencijavimo schemos taikymu kurios nors iš Šalių teritorijoje;
- e) susitaria dėl dienos, nuo kurios FLEGT licencijavimo schema pradės veikti po TLAS veikimo įvertinimo remiantis VIII priede nustatytais kriterijais;
- f) nustato bendradarbiavimo sritis šio Susitarimo įgyvendinimui paremti;
- g) prireikus sukuria pagalbines įstaigas darbui, kuriam reikia specialių žinių, atlikti;
- h) rengia, tvirtina, platina ir viešai skelbia metines ataskaitas, posėdžių ataskaitas ir kitus dokumentus, susijusius su savo darbu;
- i) vykdo bet kokias kitas užduotis, kurias jis gali sutikti vykdyti.

15 straipsnis

Stebėseną ir vertinimą

Šalys sutaria naudoti su toliau nurodytais dviem mechanizmais susijusias ataskaitas ir išvadas šio Susitarimo įgyvendinimui ir veiksmingumui įvertinti.

- a) Indonezija, pasikonsultavusi su Sąjunga, naudojasi periodinio vertintojo paslaugomis VI priede nustatytoms užduotims atlikti.
- b) Sąjunga, pasikonsultavusi su Indonezija, naudojasi nepriklausomo rinkos stebėtojo paslaugomis VII priede nustatytoms užduotims atlikti.

16 straipsnis

Papildomos priemonės

1. Bet kokie skiriami išteklių, būtini taikant priemones, padedančias įgyvendinti šį Susitarimą, nustatytas pagal 14 straipsnio 5 dalies f punktą, turi būti nustatyti atsižvelgiant į bendradarbiavimą su Indonezija taikomus Sąjungos ir jos valstybių narių programavimo veiksmus.
2. Šalys užtikrina, kad veikla, susijusi su šio Susitarimo įgyvendinimu, būtų derinama su dabartinėmis arba būsimomis vystymosi programomis ir iniciatyvomis.

17 straipsnis

Ataskaitos ir informacijos atskleidimas visuomenei

1. Šalys užtikrina, kad JJK veikla būtų kuo skaidresnė. JJK darbo ataskaitos rengiamos bendrai ir skelbiamos viešai.
2. JJK viešai skelbia metinę ataskaitą, kurioje, *inter alia*, pateikiama informacija apie:
 - a) medienos produktų, į Sąjungą eksportuotų pagal FLEGT licencijavimo schemą, kiekius pagal atitinkamas SS pozicijas;
 - b) Indonezijos išduotų FLEGT licencijų skaičių;
 - c) pažangą siekiant šio Susitarimo tikslų, ir klausimus, susijusius su jo įgyvendinimu;
 - d) veiksmus, kuriais siekiama užkirsti kelią neteisėtai pagamintų medienos produktų eksportui, importui, pateikimui vietos rinkai arba pardavimui joje;
 - e) medienos ir medienos produktų, importuojamų į Indoneziją, kiekius ir veiksmus, kuriais siekiama užkirsti kelią neteisėtai pagamintų medienos produktų importui ir išsaugoti FLEGT licencijavimo schemos patikimumą;
 - f) FLEGT licencijavimo schemos reikalavimų nesilaikymo atvejus ir priemones, kurių imtasi jiems spręsti;
 - g) medienos produktų, į Sąjungą importuotų pagal FLEGT licencijavimo schemą, kiekius pagal atitinkamas SS pozicijas, ir Sąjungos valstybę narę, kurioje įvykdytas importas į Sąjungą;
 - h) Sąjungos gautų FLEGT licencijų skaičių;
 - i) atvejų, kai buvo konsultuotasi pagal 8 straipsnio 2 dalį, skaičių ir su tais atvejais susijusių medienos produktų kieki.

3. Kad pasiektų tikslą pagerinti miškų sektoriaus valdymą ir skaidrumą ir stebėti šio Susitarimo įgyvendinimą ir jo poveikį Indonezijoje ir Sąjungoje, Šalys susitaria, kad informacija, nurodyta IX priede, būtų skelbiama viešai.
4. Šalys susitaria neatskleisti konfidencialios informacijos, kuria keičiamasi pagal šį Susitarimą, laikydamosi savo atitinkamų teisės aktų. Šalys visuomenei neatskleidžia ir savo valdžios institucijoms neleidžia atskleisti informacijos, kuria keičiamasi pagal šį Susitarimą, susijusios su prekybos paslaptimis, ar konfidencialios verslo informacijos.

18 straipsnis

Pranešimas apie įgyvendinimą

1. Už oficialius pranešimus apie šio Susitarimo įgyvendinimą atsakingi Šalių atstovai yra:

Indonezijoje:

Sąjungoje:

Miškininkystės ministerijos Miškų naudojimo
skyriaus generalinis direktorius

Europos Sąjungos delegacijos
Indonezijoje vadovas

2. Šalys laiku perduoda viena kitai šiam Susitarimui įgyvendinti būtiną informaciją, įskaitant informaciją apie 1 dalies pakeitimus.

19 straipsnis

Teritorinis taikymas

Šis Susitarimas Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo nustatytais sąlygomis taikomas teritorijai, kurioje taikytina ši Sutartis, ir Indonezijos teritorijai.

20 straipsnis

Ginčų sprendimas

1. Visus su šio Susitarimo taikymu arba aiškinimu susijusius ginčus Šalys stengiasi išspręsti, rengdamos neatidėliotinas konsultacijas.
2. Jei per du mėnesius nuo pirminio prašymo konsultuotis pateikimo dienos ginčas negali būti išspręstas konsultuojantis, kiekviena Šalis ginčą gali perduoti nagrinėti Jungtiniam Susitarimo įgyvendinimo komitetui, kuris stengiasi jį išspręsti. JJK suteikiama visa svarbi informacija, reikalinga nuodugnai ištirti padėtį, kad būtų rastas priimtinas sprendimas. Šiuo tikslu JJK privalo išnagrinėti visas galimybes užtikrinti veiksmingą šio Susitarimo įgyvendinimą.
3. Jei JJK nepajėgia per du mėnesius išspręsti ginčo, Šalys gali kartu prašyti trečiosios šalies geranoriškos pagalbos ar tarpininkavimo.
4. Jei ginčo nepavyksta išspręsti 3 dalyje nustatyta tvarka, bet kuri iš Šalių gali pranešti kitai Šaliai apie arbitro paskyrimą; tuomet kita Šalis per trisdešimt kalendorinių dienų nuo pirmojo arbitro paskyrimo turi paskirti antrąjį arbitrą. Per du mėnesius nuo antrojo arbitro paskyrimo Šalys kartu paskiria trečiąjį arbitrą.
5. Arbitrų sprendimai priimami balsų dauguma per šešis mėnesius nuo trečiojo arbitro paskyrimo dienos.
6. Arbitro sprendimas Šalims privalomas ir neskundžiamas.
7. JJK nustato arbitražo tvarką.

*21 straipsnis***Sustabdymas**

1. Jeigu Šalis nori sustabdyti šio Susitarimo taikymą, ji apie savo ketinimą raštu praneša kitai Šaliai. Tada Šalys aptaria šį klausimą.
2. Kiekviena Šalis gali sustabdyti šio Susitarimo taikymą. Apie sprendimą sustabdyti ir šio sprendimo priežastis raštu pranešama kitai Šaliai.
3. Šio Susitarimo sąlygos nustoja galioti po trisdešimties kalendorinių dienų nuo pranešimo dienos.
4. Šis Susitarimas vėl taikomas po trisdešimties kalendorinių dienų nuo tada, kai jo taikymą sustabdžiusi Šalis kitai Šaliai praneša, kad sustabdymo priežastys nebegalioja.

*22 straipsnis***Daliniai pakeitimai**

1. Kiekviena Šalis, norinti atlikti šio Susitarimo pakeitimus, tokį pasiūlymą pateikia ne vėliau kaip prieš tris mėnesius iki kito JJK posėdžio. Komitetas išnagrinėja pasiūlymą ir, jei susitaria, pateikia rekomendaciją. Jei šalys sutinka su rekomendacija, jos ją patvirtina pagal savo vidaus tvarką.
2. Visi pakeitimai, kuriuos minėtu būdu patvirtina Šalys, įsigalioja pirmąją mėnesio, einančio po mėnesio, kurį Šalys praneša viena kitai apie šiam tikslui būtinų procedūrų užbaigimą, dieną.
3. JJK gali priimti šio Susitarimo priedų pakeitimus.
4. Pakeitimai diplomatiniais kanalais teikiami Europos Sąjungos Tarybos Generaliniam Sekretoriui ir Indonezijos Respublikos Užsienio reikalų ministrui.

*23 straipsnis***Įsigaliojimas, galiojimo trukmė ir nutraukimas**

1. Šis Susitarimas įsigalioja pirmąją mėnesio, einančio po mėnesio, kurį Šalys raštu praneša viena kitai apie šiam tikslui būtinų atitinkamų procedūrų užbaigimą, dieną.
2. Pranešimas diplomatiniais kanalais teikiamas Europos Sąjungos Tarybos Generaliniam Sekretoriui ir Indonezijos Respublikos Užsienio reikalų ministrui.
3. Šis Susitarimas sudaromas penkerių metų laikotarpiui. Po to jis pratęsiamas dar penkeriems metams, nebent, likus ne mažiau kaip dvylikai mėnesių iki Susitarimo galiojimo pabaigos, viena Šalis atsisako jį pratęsti, apie tai raštu pranešdama kitai Šaliai.
4. Bet kuri Šalis gali nutraukti šį Susitarimą, apie tai raštu pranešdama kitai Šaliai. Susitarimas baigiamas taikyti praėjus dvylikai mėnesių nuo tokio pranešimo dienos.

*24 straipsnis***Priedai**

Susitarimo priedai yra neatskiriama šio Susitarimo dalis.

*25 straipsnis***Autentiški tekstai**

Šis Susitarimas sudaromas dviem egzemplioriais anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų, vokiečių ir indoneziečių (*Bahasa Indonesia*) kalbomis, kurių tekstai yra autentiški. Skirtingo aiškinimo atveju redakcija anglų kalba yra viršesnė.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

Съставено в Брюксел на тридесети септември две хиляди и тринадесета година.

Hecho en Bruselas, el treinta de septiembre de dos mil trece.

V Bruselu dne třicátého září dva tisíce třináct.

Udfærdiget i Bruxelles den tredivte september to tusind og tretten.

Geschehen zu Brüssel am dreißigsten September zweitausenddreizehn.

Kahe tuhande kolmeteistkümnenda aasta septembrikuu kolmekümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις τριάντα Σεπτεμβρίου δύο χιλιάδες δεκατρία.

Done at Brussels on the thirtieth day of September in the year two thousand and thirteen.

Fait à Bruxelles, le trente septembre deux mille treize.

Sastavljeno u Bruxellesu tridesetog rujna dvije tisuće trinaeste.

Fatto a Bruxelles, addì trenta settembre duemilatrecenti.

Briselē, divi tūkstoši trīspadsmitā gada trīsdesmitajā septembrī.

Priimta du tūkstančiai trylikų metų rugsėjo trisdešimtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenharmadik év szeptember havának harmincadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tletin jum ta' Settembru tas-sena elfejn u tlettax.

Gedaan te Brussel, de dertigste september tweeduizend dertien.

Sporządzono w Brukseli dnia trzydziestego września roku dwa tysiące trzynastego.

Feito em Bruxelas, em trinta de setembro de dois mil e treze.

Íntocmit la Bruxelles la treizeci septembrie două mii treisprezece.

V Bruseli tridsiateho septembra dvetisíctrinásť.

V Bruslju, dne tridesetega septembra leta dva tisoč trinajst.

Tehty Brysselissä kolmantenakymmenentenä päivänä syyskuuta vuonna kaksituhattakolmetoista.

Som skedde i Bryssel den trettionde september tjugohundratretton.

Dibuat di Brussel, pada tanggal tiga puluh bulan September tahun dua ribu tiga belas.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 Untuk Uni Eropa

За Република Индонезия
 Por la República de Indonesia
 Za Indonéskou republiku
 For Republikken Indonesien
 Für die Republik Indonesien
 Indoneesia Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία της Ινδονησίας
 For the Republic of Indonesia
 Pour la République d'Indonésie
 Za Republiku Indoneziju
 Per la Repubblica di Indonesia
 Indonēzijas Republikas vārdā –
 Indonezijos Respublikos vardu
 Az Indonéz Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika tal-Indonezja
 Voor de Republiek Indonesië
 W imieniu Republiki Indonezji
 Pela República da Indonésia
 Pentru Republica Indonezia
 Za Indonézsku republiku
 Za Republiko Indonezijo
 Indonesian tasavallan puolesta
 För Republiken Indonesien
 Untuk Republik Indonesia

I PRIEDAS

PRODUKTAI, KURIEMS TAIKOMA ŠI SUTARTIS

Šio priedo sąrašas parengtas pagal Suderintą prekių aprašymo ir kodavimo sistemą, nustatytą Pasaulio muitinių sąjungos tarptautinės suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos konvencijoje.

IA PRIEDAS

SUDERINTI MEDIENOS IR MEDIENOS PRODUKTŲ, KURIEMS TAIKOMA FLEGT LICENCIJAVIMO SCHEMA, PREKIŲ KODAI

44 skyrius

SS Kodai	Aprašymas
	Malkinė mediena, turinti rąstgalių, pliauskų, šakų, žabų kūlelių ir panašų pavidalą; medienos skiedros arba drožlės; pjuvenos, medienos atliekos ir atraižos, neaglomeruotos arba aglomeruotos ir turinčios rąstgalių, briketų, granulių arba panašų pavidalą.
4401.21	- Medienos skiedros arba drožlės – spygliuočių
4401.22	- Medienos skiedros arba drožlės – ne spygliuočių
Ex.4404	- Plonų juostelių pavidalo ir panaši mediena
Ex.4407	Mediena, kurios storis didesnis kaip 6 mm, išilgai perpjauta arba perskelta, nudrožta arba be žievės; obliuota, šlifuota arba sujungta galais.
4408	Vienasluoksnės faneros lakštai (įskaitant išpjautus drožiant sluoksniuotąją medieną), skirti klijuotinei fanerai arba panašiai sluoksniuotajai medienai gaminti, taip pat kita mediena, kurios storis ne didesnis kaip 6 mm, išilgai perpjauta, nudrožta arba be žievės, obliuota arba neobliuota, šlifuota arba nešlifuota, sujungta arba nesujungta galais:
	Mediena (įskaitant tarpusavyje nesujungtas parketlentes ir lentjuostas, skirtas parketo grindims), ištaisai profiliuota (su spraudžiais, išdrožomis, įlaidais, nuožulnomis, V formos sąlaidomis, užkarpomis, išpjauta pagal šabloną, suapvalinta arba panašiai profiliuota) išilgai kurios nors briaunos, galo arba paviršiaus, obliuota arba neobliuota, šlifuota arba nešlifuota, sujungta arba nesujungta galais:
4409.10	- Spygliuočių
4409.29	- Ne spygliuočių (kita)
4410	Medienos drožlių plokštės, orientuotosios skiedrelių plokštės (OSB) ir panašios plokštės (pavyzdžiui, plosteikių plokštės (<i>wafertoard</i>)) iš medienos arba iš kitų panašių į medieną medžiagų, aglomeruotos arba neaglomeruotos dervomis arba kitais organiniais rišikliais.
4411	Medienos plaušo plokštės iš medienos arba iš kitų panašių į medieną medžiagų, surištos arba nesurیشtos dervomis arba kitomis organinėmis medžiagomis.
4412	Klijuotinė fanera, faneruotosios plokštės ir panaši sluoksniuotoji mediena
4413	Tankioji mediena, turinti blokų, plokščių, lentjuosčių arba profilių pavidalą
4414	Mediniai paveikslų, fotografijų, veidrodžių ir panašių daiktų rėmai:
4415	Medinės dėžės, dėžutės, grotelinės dėžės, būgnai ir panaši tara; mediniai kabelių būgnai; padėklai, dėžiniai padėklai ir kiti mediniai krovimo skydai; mediniai padėklų apvadai:
4416	Medinės statinės, statinaitės, kubilai, puskubiliai ir kiti kubilių gaminiai bei jų dalys, įskaitant statinių šūlus

SS Kodai	Aprašymas
4417	Mediniai įrankiai, įrankių korpusai, įrankių rankenos, šluotų, šepečių ir teptukų korpusai ir kotai; mediniai kurpaliai ir kailiamaučiai
4418	Statybiniai stalių ir dailidžių gaminiai iš medienos, įskaitant aktytosios medienos plokštes, sumontuotas grindų plokštes, malksnas ir skalas:
Ex.4421.90	- Mediniai grindų blokai

47 skyrius

SS Kodai	Aprašymas
	Medienos arba kitų pluoštinių celiuliozinių medžiagų plaušiena; perdirbti skirtas popierius arba kartonas (atliekos ir liekanos)
4701	- Mechaninė medienos plaušiena
4702	- Cheminė medienos plaušiena, tirpiosios rūšys
4703	- Cheminė medienos plaušiena, natroninė arba sulfatinė, išskyrus tirpiąsias rūšis:
4704	- Cheminė medienos plaušiena, sulfatinė, išskyrus tirpiąsias rūšis:
4705	- Medienos plaušiena, gauta derinant mechaninį ir cheminį medienos plaušienos gavimo procesus

48 skirsnis

SS Kodai	Aprašymas
4802	Nepadengtas popierius ir kartonas, naudojami rašyti, spausdinti ir kitiems grafinio atvaizdavimo tikslams, neperforuotas perforuotųjų kortų ir perforuotųjų juostų ritininis arba stačiakampiais (įskaitant kvadratiniais) lakštais popierius, išskyrus popierių, klasifikuojamą 4801 arba 4803 pozicijoje; rankų darbo popierius ir kartonas:
4803	Žaliavinis popierius, naudojamas tualetiniam popieriui, veido servetėlėms, rankšluosčiams arba vystyklams gaminti ir panašus popierius, naudojamas buitinėms arba higieninėms reikmėms, celiuliozinė vata ir celiuliozės pluoštų klodai, krepinis arba nekrepinis, klostytas arba neklostytas, išpaustinis arba neįspaustinis, perforuotas arba neperforuotas, dažytu arba nedažytu, dekoruotu arba nedekoruotu paviršiumi, su atspaudais arba be atspaudų, ritininis arba lakštinis:
4804	Nepadengtas ritininis arba lakštinis kraftpopieris ir kartonas, išskyrus klasifikuojamus 4802 arba 4803 pozicijoje:
4805	Kitas nepadengtas ritininis arba lakštinis popierius ir kartonas, toliau neapdorotas ir neperdirbtas, išskyrus šio skirsnio 3 pastaboje nurodytus būdus:
4806	Augalinis pergaminas, riebalams nelaidus popierius, kalkės, blizgusis pergamentinis popierius ir kitas blizgusis, skaidrus arba pusiau permatomas ritininis arba lakštinis popierius:
4807	Kombinuotas ritininis arba lakštinis popierius ir kartonas (pagamintas adhezyvu suklijuojant plokščius popieriaus arba kartono sluoksnius), nepadengtu paviršiumi arba neįmirkytas, viduje sutvirtintas arba nesutvirtintas:
4808	Gofruotas ritininis arba lakštinis popierius ir kartonas (su priklijuotais plokščiais paviršiniais lakštais arba be jų), krepiniai, klostyti, išpaustiniai arba perforuoti, išskyrus popieriaus rūšis, aprašytas 4803 pozicijoje:
4809	Anglinis popierius (kalkė), savaiminio kopijavimo popierius ir kitas kopijavimo arba atspaudimo ritininis arba lakštinis popierius (įskaitant padengtą arba įmirkytą popierių, naudojamą kopijavimo aparatų matricoms arba ofsetinėms plokštėms), su atspaudais arba be atspaudų:

SS Kodai	Aprašymas
4810	Popierius ir kartonas, iš vienos arba abiejų pusių padengtas kaolinu ar kitomis neorganinėmis medžiagomis, su riškiais arba be jų, nepadengti jokiais kitais apvaskalais, dažytu ar nedažytu, dekoruotu ar nedekoruotu paviršiumi, su atspaudais arba be atspaudų, bet kokio dydžio ritiniais arba stačiakampiais (įskaitant kvadratinus) lakštais:
4811	Popierius, kartonas, celiuliozinė vata ir celiuliozės pluoštų klodai, įmirkyti, padengti, dažytu paviršiumi, dekoruotu paviršiumi arba su atspaudais, bet kokio dydžio ritiniais arba stačiakampiais (įskaitant kvadratinus), išskyrus prekes, aprašytas 4803, 4809 arba 4810 pozicijoje:
4812	Filtravimo blokai, plokštės ir plokštelės iš popieriaus plaušienos
4813	Rūkomasis popierius, supjaustytas arba nesupjaustytas pagal nustatytus matmenis, taip pat knygelių arba tūtelių pavidalo:
4814	Popieriniai apmušalai ir panašios sienų dangos; permatomos popierinės langų dangos:
4816	Anglinis popierius (kalkė), savaiminio kopijavimo popierius ir kitas kopijavimo arba atspaudimo popierius (išskyrus klasifikuojamus 4809 pozicijoje), popierinės kopijavimo aparatų matricos ir popierinės ofsetinės plokštės, supakuoti arba nesupakuoti dėžėse:
4817	Vokai, kortelės laiškam, paprastieji atvirlaiškiai ir susirašinėjimo kortelės iš popieriaus arba kartono; dėžutės, maišeliai, aplankai ir rašymo rinkiniai iš popieriaus arba kartono su popieriniais raštinės reikmenimis:
4818	Tualetinis popierius ir panašus popierius, celiuliozinė vata arba celiuliozės pluoštų klodai, skirti naudoti buityje arba sanitarijos tikslams, susukti į ritinėlius, kurių plotis ne didesnis kaip 36 cm, arba supjaustyti pagal nustatytus matmenis arba formą; nosinės, higieninės servetėlės, rankšluosčiai, staltiesės, stalo servetėlės, kūdikių vystyklai, tamponai, paklodės ir panašūs buitiniai, higieniniai arba ligoninėse naudojami dirbiniai, drabužiai ir drabužių priedai iš popieriaus plaušienos, popieriaus, celiuliozinės vatos arba celiuliozinių pluoštų klodų:
4821	Visų rūšių etiketės iš popieriaus arba kartono, su atspaudais arba be atspaudų:
4822	Ritės, šeivos, verpimo šeivos ir panašūs laikikliai iš popieriaus plaušienos, popieriaus arba kartono (perforuoti arba neperforuoti, sukietinti arba nesukietinti):
4823	Kitas popierius, kartonas, celiuliozinė vata ir celiuliozės pluoštų klodai, supjaustyti pagal nustatytus matmenis arba formą; kiti dirbiniai iš popieriaus plaušienos, popieriaus, kartono, celiuliozinės vatos arba celiuliozinių pluoštų klodų:

94 skyrius

SS Kodai	Aprašymas
	Kiti sėdimieji baldai su mediniais karkasais:
9401.61.	- Apmušti
9401.69.	- Kiti
	Kiti baldai ir jų dalys:
9403.30	- Mediniai biuro baldai:
9403.40	- Mediniai virtuvės baldai:
9403.50	- Mediniai miegamųjų baldai
9403.60	- Kiti mediniai baldai:
Ex. 9406.00.	- Surenkamieji mediniai statiniai

IB PRIEDAS

SUDERINTI MEDIENOS, KURIAŲ DRAUDŽIAMA EKSPORTUOTI PAGAL INDONEZIJOS TEISĘ, PREKIŲ KODAI

44 skyrius

SS Kodai	Aprašymas
4403	Padarinė mediena, nuo kurios nuskusta arba nenuskusta žievė ir brazdas, kuri grubiai aptašyta suformuojant kvadrato skerspjūvį arba neaptašyta:
Ex. 4404	Lankinė mediena; perskelti mediniai poliai; medinės kartys, kuolai, stulpeliai ir mietai, nusmailintu galu, bet išilgai neperpjauti; medinės lazdos, grubiai aptašytos, bet nenutekintos, lenktos arba kitais būdais apdorotos, tinkamos naudoti lazdų, skėčių, įrankių rankenoms arba panašioms gaminiams gaminti.
4406	Mediniai geležinkelio arba tramvajaus bėgių pabėgiai:
Ex. 4407	Mediena, kurios storis didesnis kaip 6 mm, išilgai perpjauta arba perskelta, nudrožta arba be žievės; neobliuota, nešlifuota arba nesujungta galais.

II PRIEDAS

TEISĖTUMO APIBRĖŽTIS

Ižanga

Indonezijos mediena laikoma teisėta, kai patikrinus nustatoma, kad jos kilmė ir gamybos procesas, taip pat paskesnė perdirbimo, transportavimo ir prekybos veikla atitinka visus taikomus Indonezijos įstatymus ir kitus teisės aktus.

Indonezijoje yra penki pagrindiniai įstatymais ir kitais teisės aktais bei procedūromis paremti teisėtumo standartai, nustatyti kaip principai, kriterijai, rodikliai ir tikrinimo kriterijai.

Šie penki standartai yra:

- Teisėtumo standartas Nr. 1. Koncesijų gamybinio miško zonose valstybei priklausančioje žemėje standartas;
- Teisėtumo standartas Nr. 2. Standartas, taikomas želdinamiems bendruomenių miškams ir bendruomenių miškams, esantiems gamybinių miškų zonose valstybei priklausančioje žemėje
- Teisėtumo standartas Nr. 3. Privatiems miškams taikomas standartas
- Teisėtumo standartas Nr. 4. Ne miško zonose valstybei priklausančioje žemėje esančios medienos naudojimo teisių standartas
- Teisėtumo standartas Nr. 5. Pirminių ir vartotojų grandies medienos produktų pramonės standartas

Šie penki teisėtumo standartai taikomi skirtingų rūšių medienos leidimams, kaip nustatyta šioje lentelėje:

Leidimo rūšis	Aprašymas	Žemės nuosavybė / išteklių valdymas arba naudojimas	Taikomas teisėtumo standartas
IUPHHK-HA/HPH	Leidimas naudoti natūralių miškų produktus	Valstybės nuosavybė / valdoma įmonės	1
IUPHHK-HTI/HPHTI	Leidimas sukurti ir valdyti gamybinių želdinamą mišką	Valstybės nuosavybė / valdoma įmonės	1
IUPHHK-RE	Leidimas atkurti miško ekosistemą	Valstybės nuosavybė / valdoma įmonės	1
IUPHHK- HTR	Bendruomenės želdinamų miškų leidimas	Valstybės nuosavybė / valdoma bendruomenės	2
IUPHHK-HKM	Bendruomenės miško valdymo leidimas	Valstybės nuosavybė / valdoma bendruomenės	2
Privati žemė	Leidimas nereikalingas	Privati nuosavybė / privatus naudojimas	3
IPK/ILS	Leidimas naudoti medieną iš ne miško zonų	Valstybės nuosavybė / privatus naudojimas	4
IUIPHHK	Leidimas įsteigti ir valdyti pirminio perdirbimo įmonę	Netaikoma	5
IUI Lanjutan arba IPKL	Leidimas įsteigti ir valdyti antrinio perdirbimo įmonę	Netaikoma	5

Šie penki teisėtumo standartai ir susiję tikrinimo kriterijai pateikti toliau.

II PRIEDAS. TEISĖTUMO STANDARTAS NR. 1. KONCESIJŲ GAMYBINIO MIŠKO ZONOSE STANDARTAI

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai (!)
1	P1. Teritorijos teisinis statusas ir teisė ja naudotis	K1.1 Administracinis miško valdymo vienetas (koncesioninkai) yra gamybinio miško zonoje.	1.1.1 Leidimo turėtojas gali įrodyti, kad medienos naudojimo leidimas (IUPHHK) yra galiojantis	Teisė naudoti mišką pagal koncesijos sutartį patvirtinantis sertifikatas Įrodymas, kad sumokėtas mokestis už medienos produktų naudojimo leidimą.	Vyriausybės reglamentas PP72/2010 Miškininkystės ministro reglamentas P50/2010 Miškininkystės ministro reglamentas P12/2010
2.	P2. Medžių kirtimo sistemos reikalavimų ir procedūrų laikymasis.	K2.1 Leidimo turėtojas turi kirtavietės medžių kirtimo planą, kurį patvirtino kompetentingos administracinės institucijos.	2.1.1 Kompetentinga administracinė institucija patvirtino darbo plano dokumentus: pagrindinį planą, metinį darbo planą, įskaitant jų priedus.	Patvirtintas pagrindinis planas ir priedai parengti remiantis išsamia miško inventorizacija, kurią atliko techniškai kompetentingi darbuotojai. Patvirtintas metinis darbo planas, parengtas pagal pagrindinį planą. Techniškai kompetentingų darbuotojų sudaryti žemėlapiai, kuriuose pateiktas darbo plane nurodytų teritorijų išdėstymas ir pažymėtos jų ribos Žemėlapis, kuriame pažymėtos metiniame darbo plane nurodytos zonos, kuriose medžiai nekertami, taip pat įrodymai, kad laikomasi reikalavimų darbų vykdymo vietoje. Medžių kirtimo vietos (blokai arba kvartalai) yra aiškiai pažymėtos žemėlapyje ir patikrintos darbų vykdymo vietoje.	Miškininkystės ministro reglamentas P62/2008 Miškininkystės ministro reglamentas P56/2009, Miškininkystės ministro reglamentas P60/2011

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai (1)
		K2.2 Darbo planas yra galiojantis	2.2.1 Miško kirtimo leidimo turėtojas turi galiojantį darbo planą, parengtą laikantis taikytinų reglamentų reikalavimų	Medienos produktų naudojimo pagrindinis planas ir priedai (gali būti priimtinos ir rengiamos paraiškos). Vieta teritorijose, kuriose numatyti medžių kirtimo darbai, ir numatytas išvežti natūralaus miško rąstų kiekis atitinka nurodytuosius darbo plane.	Miškininkystės ministro reglamentas P62/2008 Miškininkystės ministro reglamentas P56/2009 Miškininkystės ministro reglamentas P60/2011
			2.2.1 Visos medžių kirtimo įrangos naudojimo leidimai yra galiojantys ir gali būti patikrinti darbų vykdymo vietoje (netaikoma valstybinei miško ruošos įmonei)	Įrangos naudojimo ir perkėlimo leidimas	Miškininkystės ministro reglamentas P53/2009
3.	P3. Transportavimo arba apvalių rąstų nuosavybės pakeitimo teisėtumas.	K3.1 Leidimo turėtojai užtikrina, kad visi rąstai, transportuojami iš rąstų saugyklos miške pirminių miško produktų pramonės subjektui arba registruotam prekyautojui rąstais, įskaitant transportavimą per tarpinę rąstų saugyklą, yra praktiškai nustatyti ir kartu pateikti galiojantys dokumentai.	3.1.1 Visi didelio skersmens nukirstų medžių rąstai arba komerciniais tikslais išvežti rąstai nurodyti medienos gamybos ataskaitoje	Patvirtinti su medienos gamybos ataskaita susiję dokumentai	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006
			3.1.2 Bet kokie medienai, išvežtai iš teritorijų, kurioms suteiktas leidimas, pateiktas galiojantis transportavimo dokumentas.	Galiojantys transportavimo dokumentai ir priedai pateikiami transportuojant rąstus iš rąstų saugyklos pirminių medienos produktų pramonės subjektui arba registruotam prekyautojui rąstais, įskaitant transportavimą per tarpinę rąstų saugyklą	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006
			3.1.3 Apvalūs rąstai atvežti iš teritorijų, kurioms suteiktas leidimas kirsti mišką	Medienos administracija ženklina rąstus tam tikru ženklu ir (arba) brūkšniu kodu (PUHH). Leidimo turėtojas medieną ženklina sistemingai.	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai (¹)
		K3.2 Leidimo turėtojas sumokėjo taikytinus mokesčius už medienos išvežimą komerciniais tikslais	3.2.1 Leidimo turėtojas pateikia įrodymą, kad sumokėjo mokestį Miškų atkūrimo fondui ir (arba) miško išteklių mokestį, kuris nustatytas pagal apdorotų rąstų kiekį ir taikytiną tarifą.	Mokėjimo pavidimai miškų atkūrimo fondams ir (arba) miško išteklių mokesčio sumokėjimas.	Vyriausybės reglamentas PP22/1997 Vyriausybės reglamentas PP 51/1998
				Įrodymas, kad mokestis Miškų atkūrimo fondui ir (arba) miško išteklių mokestis buvo sumokėtas, bei atsiskaitymo lapeliai.	Miškininkystės ministro reglamentas P18/2007 Prekybos ministro reglamentas 22/M-DAG/PER/4/2012
				Mokestis, sumokėtas Miškų atkūrimo fondui, ir (arba) miško išteklių mokestis nustatytas pagal paruoštų rąstų kiekį ir taikytiną tarifą.	Vyriausybės reglamentas PP59/1998
		K3.3 Transportavimas tarp salų ir prekyba jose	3.3.1 Rąstus transportuojantys leidimo turėtojai yra registruoti prekybą mediena tarp salų vykdančios prekiautojai (PKAPT).	Tarp salų vykdomos prekybos mediena (PKAPT) dokumentai	Pramonės ir prekybos ministro reglamentas 68/2003 Bendras miškininkystės ministro, transporto ministro ir prekybos ministro reglamentas 22/2003
				3.3.2 Laivas, kuriuo transportuojami apvalūs rąstai, plaukioja su Indonezijos vėliava ir turi galiojantį leidimą veiklai vykdyti.	Registracijos dokumentai, kuriuose nurodyti laivo duomenys, ir galiojantis leidimas.
4.	P4. Reikalavimų, susijusių su medžių kirtimui būdingais aplinkos ir socialiniais aspektais, laikymasis	K4.1 Leidimo turėtojas turi patvirtintą poveikio aplinkai vertinimo (PAV) dokumentą ir įgyvendino šiame dokumente nurodytas priemones.	4.1.1 Leidimo turėtojas turi kompetentingų institucijų patvirtintus PAV dokumentus, kurie taikomi visam vykdomų darbų plotui.	PAV dokumentai	Vyriausybės reglamentas PP27/1999 Miškininkystės ir miškų želdinimo ministro reglamentas 602/1998

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai ⁽¹⁾
			4.1.2 Leidimo turėtojas turi aplinkos valdymo plano ir aplinkos stebėsenos plano įgyvendinimo ataskaitas, kuriose nurodyta, kokių priemonių imtasi siekiant sumažinti poveikį aplinkai ir sukurti socialinę naudą.	Aplinkos valdymo plano ir aplinkos stebėsenos plano dokumentai Aplinkos valdymo plano įgyvendinimo ir didelio poveikio aplinkai bei socialinio poveikio stebėsenos įrodymas	Vyriausybės reglamentas PP27/1999
5.	P5. Darbo teisės aktų ir reglamentų reikalavimų laikymasis	K.5.1 Darbuotojų saugos ir sveikatos (DSS) reikalavimų vykdymas	5.1.1 Parengtos DSS procedūros ir jų įgyvendinimas	DSS procedūrų įgyvendinimas Darbuotojų saugą ir sveikatą užtikrinanti įranga Įrašai apie sužeidimus darbe	Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 01/1978 Miškininkystės ministro reglamentas P12/2009
		K.5.2 Darbuotojų teisių paisymas	5.2.1 Darbuotojų asociacijų laisvė	Darbuotojai yra profsąjungų nariai arba įmonės politika, suteikianti galimybę darbuotojams įkurti profsąjungas arba dalyvauti jų veikloje	Teisės aktas Nr. 21/2000 Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 16/2001
			5.2.2 Sudarytos kolektyvinės darbo sutartys	Kolektyvinės darbo sutartys arba dokumentai, susiję su įmonės politika dėl darbo teisių taikymo	Teisės aktas Nr. 13/2003 Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 16/2011
			5.2.3 Įmonė neįdarbina nepilnamečių darbuotojų	Nepilnamečių darbuotojų nėra	Teisės aktas Nr. 13/2003 Teisės aktas Nr. 23/2003 Teisės aktas Nr. 20/2009

⁽¹⁾ Nurodomi pagrindiniai reglamentai, įskaitant paskesnius dalinius pakeitimus.

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
1.	P1. Teisinis teritorijos statusas ir teisė ja naudotis	K1.1 Miško valdymo vienetas yra gamybinio miško zonoje.	1.1.1 Leidimo turėtojas gali įrodyti, kad medienos naudojimo leidimas (IUPHHK) yra galiojantis.	Teisė naudoti mišką pagal koncepcijos sutartį patvirtinantis sertifikatas	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2011
				Dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad mokesčiai už leidimą naudoti medienos produktus buvo sumokėtas.	Miškininkystės ministro reglamentas P37/2007 Miškininkystės ministro reglamentas P49/2008 ir Miškininkystės ministro reglamentas P12/2010
2.	P2. Medžių kirtimo sistemos reikalavimų ir procedūrų laikymasis	K2.1 Leidimo turėtojas turi medžių kirtimo planą, taikomą teritorijai, kurį patvirtino kompetentingos administracinės institucijos	2.1.1 Kompetentinga administracinė institucija patvirtino metinio darbo plano dokumentą.	Patvirtintas metinio darbo plano dokumentas.	Miškininkystės ministro reglamentas P62/2008
				Žemėlapis, kuriame pažymėtos metiniame darbo plane nurodytos zonos, kuriose medžiai nekertami, taip pat įrodymai, kad laikomasi reikalavimų darbų vykdymo vietoje.	
				Medžių kirtimo vieta (blokal) yra aiškiai pažymėta ir gali būti patikrinta darbų vykdymo vietoje.	
		K2.2 Darbo planas yra galiojantis	2.2.1 Miško kirtimo leidimo turėtojas turi galiojantį darbo planą, parengtą laikantis taikytinų reglamentų reikalavimus.	Medienos produktų naudojimo pagrindinis planas ir priedai (gali būti priimtinos ir rengiamos paraiškos)	Miškininkystės ministro reglamentas P62/2008
Vieta miško teritorijoje, kurioje numatyti medžių kirtimo darbai, ir numatytas išvežti rąstų kiekis turi atitikti nurodytus darbo plane.					

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
			2.2.2 Visos medžių kirtimo įrangos naudojimo leidimai yra galiojantys ir gali būti praktiškai patikrinti darbų vietoje.	Įrangos naudojimo ir perkėlimo leidimai.	Miškininkystės ministro reglamentas P53/2009.
		K2.3 Leidimo turėtojai užtikrina, kad visi rąstai, transportuojami iš miške esančios rąstų saugyklos pirminių miško produktų pramonės subjektui arba registruotam prekiautojui rąstais, įskaitant transportavimą per tarpinę rąstų saugyklą, yra praktiškai nustatyti ir kartu pateikti galiojantys dokumentai.	2.3.1 Visi didelio skersmens nukirstų medžių rąstai arba komerciniais tikslais išvežti rąstai nurodyti medienos gamybos ataskaitoje.	Patvirtinti su medienos gamybos ataskaita susiję dokumentai	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006
			2.3.2 Pateiktas teisinis visų rąstų, transportavimo iš teritorijos, kuriai suteiktas leidimas, dokumentas.	Teisiniai transportavimo dokumentai ir susiję priedai, kuriais patvirtinamas transportavimas iš rąstų saugyklos į tarpinę rąstų saugyklą ir iš tarpinės rąstų saugyklos pirminės produkcijos pramonės subjektui ir (arba) registruotam prekiautojui rąstais.	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006
			2.3.3 Apvalūs rąstai atvežti iš teritorijų, kurioms suteiktas leidimas kirsti mišką	Medienos administracija ženklina rąstus tam tikru ženklų ir (arba) brūkšniu kodu (PUHH). Leidimo turėtojas medieną ženklina sistemingai.	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006
			2.3.4 Leidimo turėtojas gali įrodyti, kad transportuojant rąstus iš rąstų saugyklos buvo pateikti rąstų transportavimo dokumentai.	Rąstų transportavimo dokumentas ir kartu pateiktas rąstų sąrašas.	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
		K2.4 Leidimo turėtojas sumokėjo taikytinus mokesčius, kurie privalomi norint išvežti medieną komerciniais tikslais	2.4.1 Leidimo turėtojai pateikia įrodymą, kad sumokėjo miško išteklių mokestį, nustatytą pagal paruoštų rąstų kiekį ir taikytiną tarifą.	Miško išteklių mokesčio mokėjimo pavidimas Įrodymas, kad miško išteklių mokestis sumokėtas Miško išteklių mokestis nustatytas pagal paruoštų rąstų kiekį ir taikytiną tarifą.	Miškininkystės ministro reglamentas P18/2007 Prekybos ministro reglamentas 22/M-DAG/PER/4/2012
3.	P3. Reikalavimų, susijusių su medžių kirtimui būdingais aplinkos apsaugos ir socialiniais aspektais, laikymasis	K3.1 Leidimo turėtojas turi patvirtintą poveikio aplinkai vertinimo (PAV) dokumentą ir įgyvendino jame nurodytas priemones.	3.1.1 Leidimo turėtojas turi poveikio aplinkai vertinimo (PAV) dokumentus, kuriuos patvirtino kompetentingos institucijos ir kurie taikomi visam vykdomų darbų plotui. 3.1.2 Leidimo turėtojas turi aplinkos apsaugos valdymo ir stebėsenos priemonių įgyvendinimo ataskaitas, kurios parengtos siekiant sumažinti poveikį aplinkai ir sukurti socialinę naudą.	PAV dokumentai Susiję aplinkos apsaugos valdymo ir stebėsenos dokumentai Įrodymas, kad yra įgyvendinamos aplinkos apsaugos valdymo ir didelio poveikio aplinkai bei socialinio poveikio stebėsenos priemonės	Miškininkystės ir miškų želdinimo ministro reglamentas 622/1999 Vyriausybės reglamentas PP27/1999

TEISĖTUMO STANDARTAS Nr. 3. PRIVATIEMS MIŠKAMS TAIKOMAS STANDARTAS

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
1.	P1. Galimybė patikrinti, ar mediena priklauso nuosavybės teise	K1.1 Nuosavybės teisės į žemę, susijusios su medžių kirtimo plotu, suteikimo teisėtumas.	1.1.1 Privatus žemės arba miško savininkas gali įrodyti, kad žemė ar miškas jam priklauso nuosavybės teise arba kad jis gali pasinaudoti teisėmis į žemę.	Galiojantys žemės nuosavybės arba žemės valdymo dokumentai (kompetingų institucijų pripažinti nuosavybės teisės į žemę dokumentai)	Teisės aktas Nr. 5/1960 Miškininkystės ministro reglamentas P33/2010
				Žemės įdirbimo teisė. Įmonės įsteigimo aktas Prekybos veiklą vykdančių įmonių verslo licencija (SIUP) Įmonės įregistravimas (TDP) Mokesčių mokėtojo įregistravimas (NPWP)	Vyriausybės reglamentas PP12/1998 Prekybos ministro reglamentas 36/2007 Prekybos ministro reglamentas 37/2007 Teisės aktas Nr. 6/1983 Teisės aktas Nr. 13/2003 Teisės aktas Nr. 23/2003
				Privataus miško ploto žemėlapis, kuriame nurodytos miške nubrėžtos ribos.	Teisės aktas Nr. 20/2009
			1.1.2 Valdymo vienetai (nuosavybės teise priklausantys vienam asmeniui arba grupei) pateikia galiojančius medienos transportavimo dokumentus.	Medienos kilmės sertifikatas arba rąstų transportavimo dokumentas Sąskaita faktūra ir (arba) kasos čekis ir (arba) pažyma apie sumokėtą krovinių vežimo mokestį.	Miškininkystės ministro reglamentas P30/2012
			1.1.3 Valdymo vienetai pateikia įrodymą, kad prieš perduodant žemės valdymo teises sumokėjo su medžiais susijusius taikytinus mokesčius.	Įrodymas, kad buvo sumokėtas mokestis Miškų atkūrimo fondui ir (arba) miško išteklių mokestis ir kad valstybei buvo sumokėta nenukirsto miško vertę atitinkanti kompensacija.	Miškininkystės ministro reglamentas P18/2007

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
2.	P2. Reikalavimų, susijusių su medžių kirtimui būdingais aplinkos ir socialiniais aspektais, laikymasis kai teritorijoje naudojamosi žemės įdirbimo teisėmis.	K2.1 Leidimo turėtojas turi patvirtintą poveikio aplinkai vertinimo (PAV) dokumentą ir įgyvendino jame nurodytas priemones.	2.1.1 Leidimo turėtojas turi PAV dokumentus, kuriuos patvirtino kompetentingos institucijos ir kurie taikomi visam vykdomų darbų plotui.	PAV dokumentai	Vyriausybės reglamentas PP27/1999 Miškininkystės ir miškų želdinimo ministro reglamentas 602/1998
3.	P3. Darbo teisės aktų ir reglamentų reikalavimų laikymasis, kai teritorijoje naudojamosi žemės įdirbimo teisėmis.	K3.1 Darbuotojų saugos ir sveikatos (DSS) reikalavimų vykdymas	3.1.1 Parengtos DSS procedūros ir jų įgyvendinimas	DSS procedūrų įgyvendinimas	Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 01/1978 Miškininkystės ministro reglamentas P12/2009
				Darbuotojų saugą ir sveikatą užtikrinanti įranga	
				Įrašai apie sužeidimus darbe	
		K3.2 Darbuotojų teisių paisymas	3.2.1 Darbuotojų asociacijų laisvė	Darbuotojai yra profsąjungų nariai arba įmonės politika, suteikianti galimybę darbuotojams įkurti profsąjungas arba dalyvauti jų veikloje	Teisės aktas Nr. 21/2000 Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 16/2001
3.2.2 Sudarytos kolektyvinės darbo sutartys	Kolektyvinės darbo sutartys arba dokumentai, susiję su įmonės politika dėl darbo teisių taikymo	Teisės aktas Nr. 13/2003 Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 16/2011			
3.2.3 Įmonė neįdarbina nepilnamečių darbuotojų	Nepilnamečių darbuotojų nėra	Teisės aktas Nr. 13/2003 Teisės aktas Nr. 23/2003 Teisės aktas Nr. 20/2009			

TEISĖTUMO STANDARTAS Nr. 4. NE MIŠKO ZONOSE VALSTYBEI PRIKLAUSANČIOJE ŽEMĖJE ESANČIOS MEDIENOS NAUDOJIMO TEISIŲ STANDARTAS

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
1.	P1. Teisinis teritorijos statusas ir teisė ja naudotis	K.1.1. Medžių kirtimo leidimas, galiojantis ne miško zonoje, kuriuo teisinis miško statusas nekeičiamas.	1.1.1 Medžių kirtimo darbus leidžiama vykdyti nuomojamoje teritorijoje pagal kitą teisėtą leidimą (ILS) ir (arba) žemės panaudojimo leidimus (IPK).	Kiti teisėti leidimai ir (arba) žemės panaudojimo leidimai, išduoti medžių kirtimo darbams vykdyti nuomojamoje teritorijoje.	Miškininkystės ministro reglamentas P18/2011
				Žemėlapiai, pateikti kartu su kitais nuomojamoje teritorijoje galiojančiais teisėtais leidimais ir (arba) žemės panaudojimo leidimais, ir įrodymai, kad darbų vykdymo vietoje laikomasi reikalavimų.	
		K.1.2 Medžių kirtimo leidimas, galiojantis ne miško zonoje, kuriuo pakeičiamas teisinis miško statusas.	1.2.1 Medžių kirtimo darbus leidžiama vykdyti pagal žemės panaudojimo leidimą (IPK).	Verslo leidimas ir kartu pateikti žemėlapiai (šis reikalavimas taikomas ir žemės panaudojimo leidimo turėtojams, ir verslo leidimo turėtojams)	Miškininkystės ministro reglamentas P14/2011 Miškininkystės ministro reglamentas P33/2010
				Žemės panaudojimo leidimas, galiojantis žemės panaudojimo teritorijose	
				Žemėlapiai, pateikti kartu su žemės panaudojimo leidimu	
				Dokumentai, kuriais suteikiamas leidimas keisti teisinį miško statusą (šis reikalavimas taikomas ir žemės panaudojimo leidimo turėtojams, ir verslo leidimo turėtojams)	
K.1.3 Leidimas išvežti medienos produktus iš valstybinio miško teritorijos, skirtos želdinti mišką miško atkūrimo tikslu	1.3.1. Medžių kirtimo darbus leidžiama vykdyti pagal leidimą išvežti medienos produktus iš miško atkūrimo tikslu želdinamų miškų, esančių teritorijose, skirtose želdinti miškus miško atkūrimo tikslu.	Leidimas išvežti medienos produktus iš miško atkūrimo tikslu želdinamų miškų	Miškininkystės ministro reglamentas P59/2011		
		Žemėlapiai, pateikti kartu su leidimu išvežti medienos produktus iš miško atkūrimo tikslu želdinamų miškų ir įrodymai, kad darbų vykdymo vietoje laikomasi reikalavimų			

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai	
2.	P2. Teisinių medžių kirtimo ir rąstų transportavimo sistemų ir procedūrų reikalavimų laikymasis	K2.1 Žemės panaudojimo leidimų ir (arba) kitų teisėtų leidimų išdavimo planas ir plano įgyvendinimas atitinka žemės naudojimo planavimo reikalavimus.	2.1.1 Patvirtintas darbo planas, skirtas teritorijoms, kuriose galioja žemės panaudojimo leidimas ir (arba) kiti teisėti leidimai	Žemės panaudojimo leidimų ir (arba) kitų teisėtų leidimų išdavimo darbo plano dokumentai	Miškininkystės ministro reglamentas P62/2008	
				Galiojantis įrangos naudojimo leidimas	Miškininkystės ministro reglamentas P53/2009	
			2.1.2 Leidimo turėtojas gali įrodyti, kad transportuojami rąstai yra atvežti iš teritorijų, kuriose galioja žemės panaudojimo leidimas ir (arba) kiti naudojimo leidimai	Miško inventorizacijos dokumentai	Miškininkystės ministro reglamentas P62/2008	
				Su medienos gamybos ataskaita susiję dokumentai (LHP)	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006	
		K2.2 Vyriausybės mokesčių sumokėjimas ir medienos transportavimo reikalavimų laikymasis	2.2.1 Mokesčių sumokėjimo įrodymas.	Įrodymas, kad buvo sumokėtas mokestis Miškų atkūrimo fondui ir miško išteklių mokestis ir kad valstybei buvo sumokėta nenukirsto miško vertei lygi kompensacija.	Miškininkystės ministro reglamentas P18/2007	
				2.2.2 Leidimo turėtojas turi galiojančius medienos transportavimo dokumentus	Rąstų transportavimo sąskaita faktūra (FAKB) ir mažo skersmens rąstų sąrašas	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006
Rąstų nuosavybės teisėtumo dokumentas (SKSKB) ir didelio skersmens rąstų sąrašas						
3.	P3. Darbo teisės aktų ir reglamentų reikalavimų laikymasis	K.3.1 Darbuotojų saugos ir sveikatos (DSS) reikalavimų vykdymas	3.1.1 Parengtos DSS procedūros ir jų įgyvendinimas	DSS procedūrų įgyvendinimas	Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 01/1978	
				Darbuotojų saugą ir sveikatą užtikrinanti įranga		Miškininkystės ministro reglamentas P12/2009
				Įrašai apie sužeidimus darbe		

Nr.	Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
		K.3.2 Darbuotojų teisių paaisymas	3.2.1 Darbuotojų asociacijų laisvė	Darbuotojai yra profsąjungų nariai arba įmonės politika, suteikianti galimybę darbuotojams įkurti profsąjungas arba dalyvauti jų veikloje	Teisės aktas Nr. 21/2000 Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 16/2001
3.2.2 Sudarytos kolektyvinės darbo sutartys	Kolektyvinės darbo sutartys arba dokumentai, susiję su įmonės politika dėl darbo teisių taikymo		Teisės aktas Nr. 13/2003 Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 16/2011		
3.2.3 Įmonė neįdarbina nepilnamečių darbuotojų	Nepilnamečių darbuotojų nėra		Teisės aktas Nr. 13/2003 Teisės aktas Nr. 23/2003 Teisės aktas Nr. 20/2009		

TEISĖTUMO STANDARTAS Nr. 5. PIRMINIŲ IR VARTOTOJŲ GRANDIES MEDIENOS PRODUKTŲ PRAMONĖS STANDARTAS

Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
P1. Medienos produktų perdirbimo pramonės subjektai palaiko teisėtą prekybą mediena.	K1.1 Verslo padaliniai: a) perdirbamosios pramonės subjektai ir b) perdirbtų produktų eksportuotojai turi galiojančius leidimus	1.1.1 Perdirbamosios pramonės padaliniai turi galiojančius leidimus	Įmonės įsteigimo aktas ir naujausi akto pakeitimai (Įmonės įsteigimo aktas)	Teisingumo ir žmogaus teisių ministro reglamentas M.01-HT.10/2006
			Leidimas vykdyti prekybos veiklą (verslo licencija/SIUP) arba prekybos leidimas, kuris gali būti pramoninės veiklos leidimas (IUI) arba nuolatinis verslo leidimas (IUT) arba pramoninės veiklos registravimo sertifikatas (TDI)	Prekybos ministro reglamentas 36/2007 Prekybos ministro reglamentas 37/2007 Teisės aktas Nr. 6/1983 Vyriausybės reglamentas PP80/2007
			Neigiamo poveikio leidimas (įmonei išduodamas leidimas dėl poveikio aplinkai, kurioje ji vykdo savo veiklą)	Miškininkystės ministro reglamentas P35/2008 Miškininkystės ministro reglamentas P16/2007
			Įmonės įregistravimo sertifikatas (TDP)	Prekybos ministro reglamentas 39/2011 Pramonės ministro reglamentas 41/2008
			Mokesčių mokėtojo kodas (NPWP)	Aplinkos ministro reglamentas 13/2010
			Galimybė susipažinti su poveikio aplinkai vertinimo dokumentais	
			Galimybė susipažinti su pramoninės veiklos leidimu (IUI) arba nuolatinio verslo leidimu (IUT) arba pramoninės veiklos registravimo sertifikatu (TDI)	

Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
			Parengta žaliavų atsargų, skirtų pirminių medienos produktų pramonei (IPHH), planavimo sistema (RPBBI).	
		1.1.2 Perdirbtos medienos produktų eksportuotojai turi galiojančius ir medienos produktų gamintojo, ir eksportuotojo leidimus.	Eksportuotojams suteiktas registruoto miškų pramonės produktų eksportuotojo (ETPIK) statusas.	Prekybos ministro reglamentas P64/2012
	K1.2 Verslo padaliniai, t. y. amatininkų grupės ir (arba) šeimos įmonės yra teisiškai užsiregistravusios.	1.2.1 Verslo grupės (kooperatinės bendrovės ir (arba) ribotos atsakomybės akcinės bendrijos (CV) ir (arba) kitos verslo grupės) yra teisiškai užsiregistravusios.	Įsisteigimo aktas	Teisės aktas Nr. 6/1983
Mokesčių mokėtojo įregistravimas (NPWP)				
1.2.2 Prekiautojai perdirbtos medienos produktais yra teisiškai užsiregistravę eksportuotojai ir jiems medžiagas tiekia mažos ir vidutinės sertifikuotos perdirbimo įmonės, neužsiregistravusios kaip eksportuotojai		Prekiautojų įregistravimas gamybos nevykdančiais miškų pramonės produktų eksportuotojais (<i>ETPIK Non Producers</i>).	Prekybos ministro reglamentas P64/2012	
	Bendradarbiavimo su perdirbamosios pramonės padaliniu, turinčiu medienos teisėtumo sertifikatą, sutartis (S-LK)			
P2. Verslo padaliniai taiko medienos atsekamumo sistemą, kuria užtikrinama galimybė nustatyti medienos kilmę	K2.1 Sistemos, kurią taikant nustatoma medienos produktams naudojamos medienos kilmė, įdiegimas ir taikymas.	2.1.1 Verslo padaliniai gali įrodyti, kad mediena gauta iš teisėtų šaltinių.	Pirkimo ir pardavimo dokumentai ir (arba) medžiagų tiekimo sutartis ir (arba) pirkimą patvirtinantis dokumentas kartu pateikiant medienos produktų teisėtumo dokumentus ir (arba) medienos produktų teisėtumo patvirtinimą	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006 Miškininkystės ministro reglamentas P30/2012 Miškininkystės ministro reglamentas P62/2008 Miškininkystės ministro reglamentas P56/2009

Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
			<p>Patvirtinta medienos transportavimo ataskaita ir (arba) transportavimo įrodymas ir (arba) oficiali medienos patikrinimo ataskaita; medienos produktų teisėtumo patvirtinimas</p> <p>Importuojant medieną pateikiami pranešimo apie importą dokumentai, informacija dėl medienos kilmės ir dokumentai, kuriais patvirtinamas medienos teisėtumas ir medžių kirtimo šalis</p> <p>Rąstų gabenimo dokumentai</p> <p>Transportavimo dokumentai (SKAU/ <i>Nota</i>) ir atitinkamos oficialios vietos valdžios pareigūno ataskaitos dėl medienos iš išardytų pastatų ir (arba) konstrukcijų, iš žemės iškastos medienos ir užkastos medienos naudojimo.</p> <p>Transportavimo dokumentai, t. y. FAKO/ <i>Nota</i>, dėl pramoninių medienos atliekų</p> <p>Dokumentai ir (arba) ataskaitos dėl apvalių rąstų atsargų kiekio pokyčių (LMKB) ir (arba) ataskaitos dėl mažo skersmens apvalių rąstų atsargų kiekio pokyčių (LMKBK) ir (arba) ataskaitos dėl perdirbtos medienos produktų atsargų kiekio pokyčių (LMHHOK)</p> <p>Patvirtinamieji dokumentai, t. y. žaliavų atsargų planavimo dokumentas (RPBBI), sprendimo, kuriuo oficialiai patvirtinamas metinis darbo planas, dokumentas (SK RKT)</p>	

Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
		2.1.2 Verslo padaliniai taiko medienos atsekamumo sistemą ir veiklą vykdo neviršydami leistino gamybos lygio	<p>Žaliavų naudojimo ir produkcijos kiekio ataskaitos (duomenis renkant realiuoju laiku).</p> <p>Perdirbtų produktų produkcijos kiekio ataskaitos.</p> <p>Gamybos padalinio produkcijos kiekis neviršija leistinų gamybos pajėgumų.</p>	<p>Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006</p> <p>Pramonės ministro reglamentas 41/2008</p> <p>Miškininkystės ministro reglamentas P35//2008</p>
		2.1.3 Gamybos procese bendradarbiaujant su kita Šalimi (kitu pramonės atstovu arba su amatininkais ir (arba) šeimos įmonėmis) užtikrinamas medienos atsekamumas	<p>Su kita Šalimi sudaryta bendradarbiavimo arba paslaugų teikimo sutartis dėl produktų perdirbimo</p> <p>Bendradarbiaujanti Šalis turi galiojančius leidimus, kaip nustatyta pagal 1 principą</p> <p>Pagamintų produktų atskyrimas.</p> <p>Dokumentai, susiję su žaliavomis, procesais, gamyba ir, jei taikytina, eksportu, jei eksportą vykdo verslo padalinys ir (arba) kita įmonė, su kuria sudaryta bendradarbiavimo sutartis.</p>	<p>Prekybos ministro reglamentas 37/M-DAG/PER/9/2007</p> <p>Teisės aktas Nr. 6/1983</p> <p>Miškininkystės ministro reglamentas P35/2008</p> <p>Miškininkystės ministro reglamentas P16/2007</p> <p>Prekybos ministro reglamentas 39/M-DAG/PER/12/2011</p> <p>Pramonės ministro reglamentas 41/M-IND/PER/6/2008</p> <p>Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006</p>

Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
P3. Prekybos perdirbta mediena arba perdirbtos medienos nuosavybės pakeitimo teisėtumas	K3.1 Transportavimas tarp salų ir prekyba jose atitinka galiojančius teisės aktus.	3.1.1 Verslo padalinys, transportuojantis perdirbtos medienos produktus tarp salų, yra registruotas prekybą mediena tarp salų vykdančias prekiautojas (PKAPT).	Tarp salų vykdomos prekybos mediena (PKAPT) dokumentai	Pramonės ir prekybos ministro reglamentas 68/MPP/Kep/2/2003
			Tarp salų vykdomos prekybos mediena (PKAPT) ataskaitos	Bendras miškininkystės ministro, transporto ministro ir pramonės ir prekybos ministro reglamentas 22/2003
		3.1.2 Laivas, kuriuo transportuojama perdirbta mediena, plaukioja su Indonezijos vėliava, ir turi galiojančius leidimus veiklai vykdyti.	Dokumentai, kuriuose nurodyti laivo duomenys. Registracijos dokumentai, kuriuose nurodyti laivo duomenys ir pateiktas galiojantis leidimas.	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006
			Bendras miškininkystės ministro, transporto ministro ir pramonės ir prekybos ministro reglamentas 22/2003	Miškininkystės ministro reglamentas P30/2012 Transporto ministro reglamentas KM71/2005 Laivo duomenys atitinka laivo žurnale arba medienos transportavimo dokumentuose nurodytus duomenis
		3.1.3 Registruoti prekybą mediena tarp salų vykdančias prekiautojai (PKAPT) gali įrodyti, kad transportuojama mediena gauta iš teisėtų šaltinių.	Laivo žurnalas arba medienos transportavimo dokumentai	Miškininkystės ministro reglamentas P55/2006
			Medienos administracija ženklina rąstus tam tikru ženklu ir (arba) brūkšniu kodu (PUHH).	Miškininkystės ministro reglamentas P30/2012 Bendras miškininkystės ministro, transporto ministro ir pramonės ir prekybos ministro reglamentas 22/2003

Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
	K3.2 Eksportui skirtos perdirbtos medienos transportavimas atitinka galiojančius teisės aktus.	3.2.1 Eksportui skirtai perdirbtai medienai transportuoti skirti pranešimai apie eksportą (PEB)	PEB	Teisės aktas Nr. 17/2006 (Muitinė)
			Pakuočių sąrašas	Finansų ministro reglamentas 223/PMK.011/2008.
			Sąskaita faktūra	Muitų sąjungos generalinio direktorato reglamentas P-40/BC/2008
			Važtaraštis	Muitų sąjungos generalinio direktorato reglamentas P-06/BC/2009
			Eksporto licencijos („V-Legal“ dokumentai)	Prekybos ministro reglamentas P64/2012
			Produktų, kuriems taikomas privalomas techninio patikrinimo reikalavimas, techninio patikrinimo rezultatai (eksporto ataskaita)	Prezidento dekretas 43/1978
			Įrodymas, kad sumokėtas eksporto mokestis, jei taikytina.	Miškininkystės ministro reglamentas 447/2003
			Kiti susiję dokumentai (įskaitant CITES leidimus) dėl medienos rūšių, kurių prekyba ribojama	
P4. Darbo teisės aktų, susijusių su perdirbamąja pramone, reglamentų reikalavimų vykdymas	K.4.1 Darbuotojų saugos ir sveikatos (DSS) reikalavimų vykdymas	4.1.1 Parengtos DSS procedūros ir jų įgyvendinimas	DSS procedūrų įgyvendinimas.	Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 01/1978
			DSS įranga, pvz., lengvieji gesintuvai, asmeninės apsaugos priemonės ir evakuacijos schemos	Miškininkystės ministro reglamentas P12/2009
			Įrašai apie sužeidimus darbe	

Principai	Kriterijai	Rodikliai	Tikrinimo kriterijai	Susiję reglamentai
	K.4.2 Darbuotojų teisių paisymas	4.2.1 Darbuotojų asociacijų laisvė	Profsąjunga arba įmonės politika, suteikianti galimybę darbuotojams įkurti profsąjungą arba dalyvauti profsąjungos veikloje	Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 16/2001
		4.2.2 Parengtos kolektyvinės darbo sutartys arba įmonės politika dėl darbo teisių taikymo	Parengtos kolektyvinės darbo sutartys arba dokumentai, susiję su įmonės politika dėl darbo teisių taikymo	Teisės aktas Nr. 13/2013 Darbo jėgos ir migracijos ministro reglamentas 16/2011
		4.2.3 Įmonė neįdarbina nepilnamečių darbuotojų	Nepilnamečių darbuotojų nėra	Teisės aktas Nr. 13/2003 Teisės aktas Nr. 23/2003 Teisės aktas Nr. 20/2009

III PRIEDAS

**MEDIENOS PRODUKTŲ, KURIŲ FLEGT LICENCIJOS IŠDUOTOS, IŠLEIDIMO Į LAISVĄ APYVARTĄ SĄJUNGOJE IR
INDONEZIJoje SĄLYGOS**

1. LICENCIJŲ PATEIKIMAS

- 1.1. Licencija pateikiama Sąjungos valstybės narės, kurioje norima siuntą, kuriai reikalinga ta licencija, išleisti į laisvą apyvartą, kompetentingoms institucijoms. Tai gali būti atliekama elektroninėmis arba kitomis operatyviomis priemonėmis.
- 1.2. Licencija priimama, jeigu ji atitinka visus IV priede nustatytus reikalavimus ir jei laikoma, kad pagal šio priedo 3, 4 ir 5 straipsnius jos nereikia papildomai tikrinti.
- 1.3. Licencija gali būti pateikta iki siuntos, kuriai ji reikalinga, atvežimo.

2. LICENCIJOS PRIĖMIMAS

- 2.1. IV priede nustatytų reikalavimų ir specifikacijų neatitinkančios licencijos laikomos negaliojančiomis.
- 2.2. Ištrynus ar pakeitus duomenis, licencija nepripažįstama, išskyrus tada, kai tokį ištrynimą ar pakeitimą patvirtina licencijas išduodanti institucija.
- 2.3. Licencija laikoma negaliojančia, jeigu jos pateikimo kompetentingai institucijai data yra vėlesnė nei licencijoje nurodyta galiojimo pabaigos data. Joks licencijos galiojimo pratęsimas nepripažįstamas, išskyrus tada, kai pratęsimą patvirtina licencijas išduodanti institucija.
- 2.4. Joks dublikatas arba pakaitinė licencija nepripažįstama, išskyrus tada, kai juos išduoda ir patvirtina licencijas išduodanti institucija.
- 2.5. Kai pagal šį priedą reikalinga išsamesnė informacija apie licenciją arba siuntą, licencija pripažįstama tik gavus reikiamą informaciją.
- 2.6. Jei siuntos, pateiktos išleisti į laisvą apyvartą, medienos produktų tūris ar svoris ir atitinkamoje licencijoje nurodytas tūris ar svoris skiriasi ne daugiau kaip 10 procentų laikoma, kad siunta atitinka licencijoje pateiktą informaciją apie tūrį ar svorį.
- 2.7. Pripažinusi licenciją, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į galiojančius teisės aktus ir procedūras, apie tai praneša muitinės tarnyboms.

3. LICENCIJOS GALIOJIMO IR AUTENTIŠKUMO PATIKRINIMAS

- 3.1. Suabejojusi licencijos, dublikato arba pakaitinės licencijos galiojimu arba autentiškumu, kompetentinga institucija gali paprašyti informaciją apie licencijas teikiančio skyriaus pateikti papildomos informacijos.
- 3.2. Informaciją apie licencijas teikiantis skyrius gali prašyti kompetentingos institucijos atsiųsti tos licencijos kopiją.
- 3.3. Jeigu licencijas išduodanti institucija mano, kad tai būtina, ji panaikina licenciją ir išduoda pataisytą kopiją, kuri patvirtinama antspaudu „Dublikatas“, ir ją perduoda kompetentingai institucijai.
- 3.4. Jei informaciją apie licencijas teikiantis skyrius per 21 kalendorinę dieną nuo prašymo pateikti papildomos informacijos, kaip nurodyta šio priedo 3.1 straipsnyje, nepateikia atsakymo, kompetentinga institucija veikia pagal galiojančius teisės aktus ir procedūras ir licencijos nepripažįsta.

- 3.5. Jeigu licencijos galiojimas patvirtinamas, informaciją apie licencijas teikiantis skyrius apie tai praneša kompetentingai institucijai, pageidautina, elektroniniu būdu. Grąžinamos kopijos patvirtinamos antspaudu „Patvirtinta [data]“.
- 3.6. Jeigu gavus papildomos informacijos ir atlikus tolesnį tyrimą paaiškėja, kad licencija negalioja, kompetentinga institucija veikia pagal galiojančius teisės aktus ir procedūras ir licencijos nepripažįsta.
4. LICENCIJOS ATITIKTIES SIUNTAI TIKRINIMAS
- 4.1. Jei prieš kompetentingoms institucijoms priimant sprendimą dėl licencijos pripažinimo siuntą reikia papildomai patikrinti, gali būti tikrinama, ar ši siunta atitinka licencijoje pateiktą informaciją ir (arba) licenciją išduodančios institucijos padarytus su atitinkama licencija susijusius įrašus.
- 4.2. Kilus abejonėms dėl siuntos atitikties licencijai, atitinkama kompetentinga institucija gali prašyti informaciją apie licencijas teikiančio skyriaus pateikti išsamesnį paaiškinimą.
- 4.3. Informaciją apie licencijas teikiantis skyrius gali prašyti kompetentingos institucijos atsiųsti tos licencijos arba pakaitinės licencijos kopiją.
- 4.4. Jeigu licencijas išduodanti institucija mano, kad tai būtina, ji panaikina licenciją ir išduoda pataisytą kopiją, kuri turi būti patvirtinta antspaudu „Dublikatas“, ir ją perduoda kompetentingai institucijai.
- 4.5. Jei per 21 kalendorinę dieną nuo prašymo pateikti išsamesnį paaiškinimą, kaip nurodyta 4.2 straipsnyje, dienos atsakymas nepateikiamas, kompetentinga institucija veikia pagal galiojančius teisės aktus ir procedūras ir licencijos nepripažįsta.
- 4.6. Jeigu gavus papildomos informacijos ir atlikus tolesnį tyrimą paaiškėja, kad atitinkama siunta neatitinka licencijoje pateiktos informacijos ir (arba) licenciją išduodančios institucijos padarytų su atitinkama licencija susijusių įrašų, kompetentinga institucija veikia pagal galiojančius teisės aktus ir procedūras ir licencijos nepripažįsta.
5. KITI KLAUSIMAI
- 5.1. Išlaidas, patiriamas laikotarpiu, kol baigiamas patikrinimas, padengia importuotojas, išskyrus tada, kai pagal susijusios Sąjungos valstybės narės galiojančius teisės aktus ir procedūras yra nustatyta kitaip.
- 5.2. Jei tikrinant licencijas nuolat iškyla nesutarimų arba sunkumų, klausimas gali būti perduotas nagrinėti Jungtiniam Susitarimo įgyvendinimo komitetui.
6. ES MUITINĖS DEKLARACIJA
- 6.1. Bendrojo administracinio dokumento, kuris pateikiamas muitinei deklaruojant medienos produktus tam, kad juos būtų galima išleisti į laisvą apyvartą, 44 langelyje nurodomas šioje deklaracijoje deklaruojamų medienos produktų licencijos numeris.
- 6.2. Jei muitinės deklaracija parengta naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, nuoroda pateikiama atitinkamame langelyje.
7. IŠLEIDIMAS Į LAISVĄ APYVARTĄ
- 7.1. Medienos produktų siuntos į laisvą apyvartą išleidžiamos tik tinkamai baigus 2.7 straipsnyje aprašytą procedūrą.
-

IV PRIEDAS

FLEGT LICENCIJOMS TAIKOMI REIKALAVIMAI IR TECHNINĖS SPECIFIKACIJOS

1. FLEGT LICENCIJOMS TAIKOMI BENDRI REIKALAVIMAI

- 1.1. FLEGT licencija yra rašytinė arba elektroninė.
- 1.2. Tiek rašytinėse, tiek elektroninėse licencijose pateikiama 1 priedėlyje nurodyta informacija pagal 2 priedėlyje nustatytas pildymo instrukcijas.
- 1.3. FLEGT licencija numeruojama taip, kad Sąjungos rinkoms skirtų siuntų FLEGT licenciją Šalys galėtų atskirti nuo ne Sąjungos rinkoms skirtų siuntų „V-legal“ dokumento.
- 1.4. FLEGT licencija įsigalioja jos išdavimo dieną.
- 1.5. FLEGT licencija galioja ne ilgiau kaip keturis mėnesius. Licencijoje nurodoma galiojimo pabaigos data.
- 1.6. Pasibaigus galiojimui, FLEGT licencija laikoma nebegaliojančia. *Force majeure* aplinkybėmis arba dėl kitų pagrįstų priežasčių, kurių licencijos turėtojas negali kontroliuoti, licencijas išduodanti institucija gali pratęsti licencijos galiojimo laikotarpį dar dviems mėnesiams. Nusprendusi pratęsti galiojimo laikotarpį ji nurodo ir patvirtina naują galiojimo pabaigos datą.
- 1.7. Jeigu medienos produktai, kurių licencija išduota, prarandami arba sunaikinami ir Sąjungos nepasiekia, FLEGT licencija laikoma nebegaliojančia ir grąžinama licencijas išduodančiai institucijai.

2. RAŠYTINIŲ FLEGT LICENCIJŲ TECHNINĖS SPECIFIKACIJOS

- 2.1. Rašytinės licencijos yra 1 priedėlyje nustatytos formos.
- 2.2. Popieriaus formatas – A4. Popierius turi būti su vandens ženklais, vaizduojančiais logotipą, kuris reljefiniu būdu atspaudžiamas ant popieriaus kartu su antspaudu.
- 2.3. FLEGT licencija pildoma rašomąja mašinėle arba kompiuteriu. Prireikus ji gali būti pildoma ranka.
- 2.4. Licencijas išduodančios institucijos antspaudai dedami antspaudu. Tačiau vietoj reljefinio arba perforuoto spaudo gali būti naudojamas licencijas išduodančios institucijos antspaudas.
- 2.5. Įrašydama skiriamą kiekį, licencijas išduodanti institucija taiko bet kokią apsaugotą nuo klastojimo būdą, kad nebūtų įmanoma įterpti skaitmenų ar nuorodų.
- 2.6. Formoje negali būti nei taisymų, nei papildomų įrašų, nebent jų autentiškumą savo antspaudu ir parašu patvirtino licencijas išduodanti institucija.
- 2.7. FLEGT licencija spausdinama ir pildoma anglų kalba.

3. FLEGT LICENCIJŲ EGZEMPLIORIAI

3.1. Parengiami šie septyni FLEGT licencijos egzemplioriai:

- i. kompetentingai institucijai skirtas originalas, išspausdintas baltame popieriuje,

- ii. paskirties šalies muitinei skirta kopija, išspausdinta geltoname popieriuje,
 - iii. importuotojui skirta kopija, išspausdinta baltame popieriuje,
 - iv. licencijas išduodančiai institucijai skirta kopija, išspausdinta baltame popieriuje,
 - v. licencijos turėtojui skirta kopija, išspausdinta baltame popieriuje,
 - vi. informaciją apie licencijas teikiančiam skyriui skirta kopija, išspausdinta baltame popieriuje,
 - vii. Indonezijos muitinei skirta kopija, išspausdinta baltame popieriuje.
- 3.2. Egzemplioriai, ant kurių nurodyta „Originalas“, „Kopija paskirties šalies muitinei“ ir „Kopija importuotojui“, atiduodamos licencijos turėtojui, kuris jas siunčia importuotojui. Importuotojas pateikia originalą kompetentingai institucijai, o atitinkamą kopiją – Sąjungos valstybės narės, kurioje siunta, kurios licencija išduota, yra deklaruojama kaip išleistina į laisvą apyvartą, muitinei. Trečiąjį egzempliorių, ant kurio nurodyta „Kopija importuotojui“, importuotojas saugo savo archyvuose.
 - 3.3. Ketvirtąjį egzempliorių, ant kurio nurodyta „Kopija licencijas išduodančiai institucijai“, licencijas išduodanti institucija saugo savo archyvuose ir ateityje gali naudoti išduotoms licencijoms tikrinti.
 - 3.4. Penktąjį egzempliorių, ant kurio nurodyta „Kopija licencijos turėtojui“, licencijos turėtojas saugo savo archyvuose.
 - 3.5. Šeštąjį egzempliorių, ant kurio nurodyta „Kopija informaciją apie licencijas teikiančiam skyriui“, informaciją apie licencijas teikiantis skyrius saugo savo archyvuose.
 - 3.6. Septintasis egzempliorius, ant kurio nurodyta „Kopija Indonezijos muitinei“, atiduodamas Indonezijos muitinei, kad jį naudotų eksporto tikslais.
- #### 4. FLEGT LICENCIJOS PAMETIMAS, VAGYSTĖ ARBA SUNAIKINIMAS
- 4.1. Jeigu pametamas, pavagiamas arba sunaikinamas egzempliorius, ant kurio nurodyta „Originalas“, arba egzempliorius, ant kurio nurodyta „Kopija paskirties šalies muitinei“, arba abu egzemplioriai, licencijos turėtojas arba jo įgaliotasis atstovas gali prašyti licencijas išduodančios institucijos, kad ši išduotų jam pakaitinę kopiją. Kartu su prašymu licencijos turėtojas arba jo įgaliotasis atstovas pateikia paaiškinimą, kaip originalas ir (arba) kopija buvo pamesti.
 - 4.2. Jei paaiškinimas tinkamas, licencijas išduodanti institucija pakaitinę kopiją išduoda per penkias darbo dienas nuo licencijos turėtojo prašymo gavimo dienos.
 - 4.3. Pakaitinėse kopijose pateikiama tokia pati informacija ir įrašai, įskaitant licencijos numerį, kokie buvo pateikti licencijoje, kuri pakeičiama šiomis kopijomis, ir jose įrašoma „Pakaitinė licencija“.
 - 4.4. Jeigu randama pamesta arba pavogta licencija, ji nenaudojama ir turi būti grąžinta licencijas išduodančiai institucijai.
- #### 5. ELEKTRONINIŲ FLEGT LICENCIJŲ TECHNINĖS SPECIFIKACIJOS
- 5.1. FLEGT licencija gali būti rengiama ir išduodama naudojant kompiuterines sistemas.
 - 5.2. Europos Sąjungos valstybėse narėse, neprisijungusiose prie kompiuterinės sistemos, rengiama rašytinė licencija.
-

Priedėliai

1. Licencijos forma
 2. Pildymo instrukcijos
-

1 priedėlis

LICENCIJOS FORMA

A.		Indonesian V-legal logo		B.					
ORIGINAL	1	1 Issuing authority		2 Importer					
		Name		Name					
		Address		Address					
		Authority registration number:							
		3 V-Legal/FLEGT licence number		4 Date of Expiry					
				<table border="1" style="width: 100px; height: 20px;"> <tr> <td style="width: 25px;"></td> <td style="width: 25px;"></td> <td style="width: 25px;"></td> <td style="width: 25px;"></td> </tr> </table>					
		5 Country of export		7 Means of transport					
		6 ISO Code							
		8 Licensee							
	Name:		ETPIK Number:						
	Address:		Tax payer number:						
1	9 Commercial description of the timber products			10 HS-Heading					
	11 Common and Scientific Names		12 Countries of harvest		13 ISO Codes				
	14 Volume (m³)	15 Net Weight (kg)		16 Number of units					
	17 Distinguishing marks								
	18 Signature and stamp of issuing authority								
	Name								
	Place and date								

2 priedėlis

PILDYMO INSTRUKCIJOS

Bendrieji reikalavimai:

- Pildykite didžiosiomis raidėmis.
- Nurodyti ISO kodai – tai tarptautiniai standartiniai dviejų raidžių kiekvienos šalies kodai.
- 2 langelių pildo tik Indonezijos valdžios institucijos.
- A ir B dalys pildomos tik kai FLEGT licencija išduodama Europos Sąjungai skirtiems produktams.

A dalis	Paskirties šalis	Įrašyti „Europos Sąjunga“, jeigu licencija išduodama Europos Sąjungai skirtai siuntai.
B dalis	FLEGT licencija	Įrašyti „FLEGT“, jeigu licencija išduodama Europos Sąjungai skirtai siuntai.
1 langelis	Leidimą išduodanti institucija	Nurodyti licencijas išduodančios institucijos pavadinimą, adresą ir registracijos numerį.
2 langelis	Informacija, skirta Indonezijos valdžios institucijoms	Nurodyti importuotojo pavadinimą ir adresą, siuntos bendrą vertę (JAV doleriais) bei paskirties šalies ir, jei taikytina, tranzito šalies pavadinimą bei dviejų raidžių ISO kodą.
3 langelis	„V-Legal“ dokumento ir (arba) licencijos numeris	Nurodyti išduodamos licencijos (dokumento) numerį.
4 langelis	Galiojimo pabaigos data	Licencijos galiojimo trukmė.
5 langelis	Eksporto šalis	Šalis partnerė, iš kurios medienos produktai eksportuojami į ES.
6 langelis	ISO kodas	Nurodyti 5 langelyje nurodytos šalies partnerės dviejų raidžių ISO kodą.
7 langelis	Transporto priemonė	Nurodyti eksportuoti naudojamą transporto priemonę.
8 langelis	Licencijos turėtojas	Nurodyti eksportuotojo pavadinimą ir adresą, įskaitant registruoto eksportuotojo ETPIK ir mokesčių mokėtojo kodus.
9 langelis	Komercinis aprašas	Pateikti komercinį medienos produkto (-ų) aprašą. Aprašas turi būti pakankamai išsamus, kad būtų galima klasifikuoti pagal suderintos sistemos (HS) kodus.
10 langelis	SS kodas	Originale, kopijoje paskirties šalies muitinei ir kopijoje importuotojui nurodyti keturių arba šešių skaitmenų prekės kodą, nustatytą pagal Suderintą prekių aprašymo ir kodavimo sistemą. Kopijose, skirtose Indonezijos valdžios institucijoms (IV priedo 3.1 straipsnio iv–vii punktuose nurodytos kopijos), nurodyti dešimties skaitmenų prekės kodą, nustatytą pagal Indonezijos muitų tarifų nomenklatūrą.
11 langelis	Bendriniis ir moksliniis pavadinimai	Nurodyti bendrinius ir mokslinius medienos rūšies, naudojamos produktui pagaminti, pavadinimus. Jei produktas pagamintas iš kelių rūšių medienos, jas įrašykite atskiroje eilutėje. Šio langelio galima nepildyti, jeigu sudėtinis produktas arba sudedamoji dalis pagaminta iš įvairių rūšių medienos ir tų rūšių nebeįmanoma nustatyti (pvz., medienos drožlių plokštė).

12 langelis	Medžių kirtimo šalys	Nurodyti šalis, kuriose buvo nukirsti 10 langelyje įvardytos rūšies medžiai. Jei produktas pagamintas iš kelių rūšių medienos, išvardykite visus naudotos medienos šaltinius. Šio langelio galima nepildyti, jeigu sudėtinis produktas arba sudedamoji dalis pagaminta iš įvairių rūšių medienos ir tų rūšių nebeįmanoma nustatyti (pvz., medienos drožlių plokštė).
13 langelis	ISO kodai	Nurodyti 12 langelyje nurodytų šalių ISO kodus. Šio langelio galima nepildyti, jeigu sudėtinis produktas arba sudedamoji dalis pagaminta iš įvairių rūšių medienos ir tų rūšių nebeįmanoma nustatyti (pvz., medienos drožlių plokštė).
14 langelis	Tūris (m ³)	Nurodyti visą tūrį, išreikštą kubiniais metrais. Galima nepildyti, jeigu užpildomas 15 langelis.
15 langelis	Grynasis svoris (kg)	Nurodyti grynąjį siuntos svorį (kg) svėrimo metu. Šis svoris – grynoji medienos produktų masė be tiesioginių talpyklų arba pakuočių, išskyrus atramas, tarpiklius, lipdukus ir pan.
16 langelis	Vienetų skaičius	Nurodyti vienetų skaičių, jei taip patogiausia matuoti pagaminto produkto kiekį. Šio langelio galima nepildyti.
17 langelis	Skiriamieji ženklai	Nurodyti brūkšninį kodą ir visus skiriamuosius ženklus, jei tokių yra, pvz., partijos numerį, važtaraščio numerį. Šio langelio galima nepildyti.
18 langelis	Leidimą išdavusios institucijos antspaudas ir parašas	Šiame langelyje pasirašo įgaliotasis pareigūnas ir uždeda oficialų licenciją išduodančios institucijos antspaudą. Nurodomi pasirašiusiųjų asmenų vardai ir pavardės, vieta ir data.

V PRIEDAS

INDONEZIJOS MEDIENOS TEISĖTUMO UŽTIKRINIMO SISTEMA

1. ĮŽANGA

Tikslas. Užtikrinti, kad su apvalių rąstų ir perdirbtų medienos produktų gamyba susijęs kirtimas, transportavimas, perdirbimas ir pardavimas atitiktų atitinkamus Indonezijos įstatymus ir teisės aktus.

Indonezija, garsėjanti savo pirmaujančiu vaidmeniu kovojant su neteisėtu miško kirtimu ir prekyba neteisėta mediena ir medienos produktais, Balyje 2001 m. rugsėjo mėn. surengė Rytų Azijos ministrų konferenciją dėl miškų teisės aktų vykdymo ir miškų valdymo (FLEG), po kurios buvo priimta Deklaracija dėl miškų teisės aktų vykdymo ir miškų valdymo (Balio deklaracija). Nuo tada Indonezija buvo viena iš tarptautinio bendradarbiavimo kovojant su neteisėtu kirtimu ir susijusia prekyba lyderė.

Kaip dalis tarptautinių pastangų sprendžiant šiuos klausimus, vis daugiau šalių vartotojų įsipareigojo imtis priemonių, kad savo rinkose užkirstų kelią prekybai neteisėta mediena, o šalys gamintojos įsipareigojo sukurti mechanizmą, kuriuo užtikrinamas jų medienos produktų teisėtumas. Svarbu sukurti patikimą sistemą, kuria užtikrinamas kirtimo, transportavimo, perdirbimo ir prekybos mediena ir perdirbtais medienos produktais teisėtumas.

Indonezijos medienos teisėtumo užtikrinimo sistema (MTUS) užtikrinama, kad mediena ir medienos produktai, pagaminti ir perdirbti Indonezijoje, būtų gauti iš teisėtų šaltinių ir visiškai atitiktų Indonezijos įstatymus ir kitus teisės aktus, kaip patikrinta nepriklausomo audito ir kontroliuojama pilietinės visuomenės.

1.1. Indonezijos įstatymai ir kiti teisės aktai – MTUS pagrindas

Indonezijos reglamentu dėl tvarios miškotvarkos veiklos rezultatų vertinimo ir medienos teisėtumo tikrinimo valstybiniuose ir privačiuose miškuose standartų ir gairių (Miškininkystės ministro reglamentas P.38/Menhut-II/2009) nustatoma MTUS ir tvarumo schema (SFM), siekiant gerinti miškų valdymą, pažaboti neteisėtą miškų kirtimą ir susijusią prekybą mediena, taip pat užtikrinti patikimumą ir pagerinti Indonezijos medienos produktų įvaizdį.

MTUS sudaro tokie elementai:

1. teisėtumo standartai,
2. tiekimo grandinės kontrolė,
3. tikrinimo procedūros,
4. licencijavimo schema,
5. stebėseną.

MTUS yra pagrindinė sistema, naudojama siekiant užtikrinti Indonezijoje pagamintos medienos ir medienos produktų, skirtų eksportuoti į Sąjungą ir į kitas rinkas, teisėtumą.

1.2. MTUS kūrimas. Daugiašalis procesas

Nuo 2003 m. daug Indonezijos miškininkystės suinteresuotųjų šalių aktyviai dalyvavo rengiant, įgyvendinant ir vertinant MTUS, taip prisidedant prie geresnės proceso priežiūros, skaidrumo ir patikimumo. 2009 m. remiantis proceso, kuriame dalyvavo daug suinteresuotųjų šalių, rezultatais buvo parengtas Miškininkystės ministro reglamentas P.38/Menhut-II/2009, o po jo Miško naudojimo GD techninės gairės Nr. 6/VI-SET/2009 ir Nr. 02/VI-BPPHH/2010.

2. MTUS TAIKYMO SRITIS

Indonezijos miško išteklių iš esmės gali būti dviejų nuosavybės tipų: valstybiniai miškai ir privatūs miškai / žemė. Valstybinius miškus sudaro gamybiniai miškai, skirti ilgalaikiai tvariai medienos gamybai pagal įvairias leidimų rūšis, ir miško vietovės, kurių paskirtis gali būti pakeista į ne miškininkystės paskirties teritorijas, pavyzdžiui, gyvenviečių arba želdinių teritorijas. MTUS taikymas valstybiniams ir privatiems miškams bei žemei nustatytas II priede.

MTUS taikomas pagal visų tipų leidimus gautai medienai ir medienos produktams, taip pat visų medienos prekiautojų, tolesnių perdirbėjų ir eksportuotojų veiklai.

Pagal MTUS reikalaujama, kad importuota mediena ir medienos produktai būtų įforminami muitinėje ir atitiktų Indonezijos importo taisykles. Kartu su importuota mediena ir medienos produktais turi būti pateikiami dokumentai, kuriais užtikrinamas medienos teisėtumas kirtimo šalyje. Importuota mediena ir medienos produktai turės patekti į kontroliuojamą tiekimo grandinę, atitinkančią Indonezijos taisykles ir teisės aktus. Indonezija pateiks gaires, kaip įgyvendinti pirmiau išdėstytus reikalavimus.

Kai kurių medienos produktų sudėtyje gali būti perdirbtų medžiagų. Indonezija pateikia gaires, kaip perdirbtos medžiagos naudojamos pagal MTUS.

Konfiskuota mediena į MTUS neįtraukta ir todėl jai negali būti taikoma FLEGT licencija.

MTUS taikoma vidaus ir tarptautinėms rinkoms skirtiems medienos produktams. Bus tikrinamas visų Indonezijos gamintojų, perdirbėjų, ir prekiautojų (veiklos vykdytojų), įskaitant tų, kurie tiekia produktus vidaus rinkai, teisėtumas.

2.1. MTUS teisėtumo standartai

MTUS numatyti penki medienos teisėtumo standartai. Šie standartai ir jų tikrinimo gairės pateikiamos II priede.

Į MTUS taip pat įtraukti tvarios miškotvarkos rezultatų vertinimo standartai ir gairės (SFM). Vertinant tvarią miškotvarką pagal tvarios miškotvarkos standartą taip pat patikrinama, ar audituojamasis subjektas atitinka atitinkamus teisėtumo kriterijus. Valstybei priklausančioje žemėje (nuolatinėje miško teritorijoje) esančiose gamybinių miškų zonose veikiančios organizacijos, kurioms išduoti tvarios miškotvarkos pažymėjimai, atitinka teisėtumo ir tvarios miškotvarkos standartus.

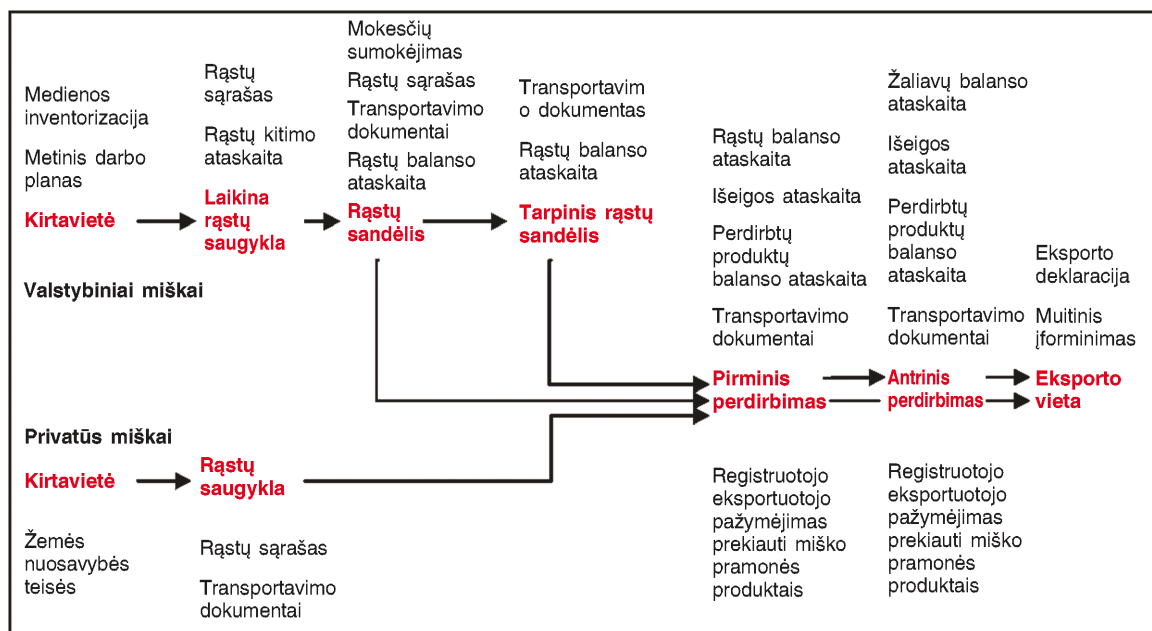
3. MEDIENOS TIEKIMO GRANDINĖS KONTROLĖ

Leidimo turėtojas (koncesijų atveju), žemės savininkas (privačios žemės atveju) arba įmonė (prekiautojų, perdirbėjų ir eksportuotojų atveju) turi įrodyti, kad kiekvienas jų tiekimo grandinės mazgas yra kontroliuojamas ir registruojamas dokumentuose, kaip nustatyta Miškininkystės ministro reglamentuose P.55/Menhut-II/2006 ir P.30/Menhut-II/2012 (toliau – reglamentai). Šiuose reglamentuose reikalaujama, kad apylinkės ir rajono miškininkystės pareigūnai atliktų patikras vietoje ir patvirtintų leidimo turėtojų, žemės savininkų arba perdirbėjų kiekviename tiekimo grandinės mazge pateiktus dokumentus.

Veiklos kontrolė kiekviename tiekimo grandinės etape apibendrinta 1 schemoje. Kuriamos importo gairės.

Prie visų siuntų tiekimo grandinėje turi būti pateikti atitinkami transportavimo dokumentai. Bendrovės turi taikyti tinkamas sistemas, kad atskirtų medieną ir medienos produktus iš patikrintų šaltinių nuo medienos ir medienos produktų iš kitų šaltinių, ir saugoti įrašus, rodančius produktų iš šių dviejų šaltinių atskyrimą. Bendrovės kiekviename tiekimo grandinės etape turi registruoti ar susiję raštai, produktai ar medienos siuntos yra patvirtinti pagal MTUS.

Tiekimo grandinės ūkio subjektai turi saugoti įrašus apie gautą, laikomą, perdirbtą ir pristatytą medieną ir medienos produktus, kad vėliau būtų galima palyginti tiekimo grandinės mazgų kiekybinius duomenis. Tokie duomenys turi būti pateikti apylinkių ir rajonų miškininkystės pareigūnams palyginimo bandymams atlikti. Pagrindinė kiekvieno tiekimo grandinės etapo veikla ir procedūros, įskaitant palyginimo, išsamiau paaiškinta šio priedo priedėlyje.

1 schema. Tiekimo grandinės kontrolės schema, kurioje nurodyti kiekviename tiekimo grandinės etape reikalaujami pagrindiniai dokumentai.

4. TEISĖTUMO TIKRINIMO IR EKSPORTO LICENCIJŲ IŠDAVIMO INSTITUCINĖ SANDARA

4.1. Įžanga

Indonezijos MTUS grindžiama vadinamuoju į veiklos vykdytoją orientuotu licencijų išdavimu, kuris labai susijęs su produktų valdymo ar miškotvarkos sertifikavimo sistemomis. Indonezijos Miškininkystės ministerija paskyrė kelias atitikties vertinimo įstaigas (LP ir LV), kurioms ji leidžia tikrinti medienos gamintojų, prekiautojų, perdirbėjų ir eksportuotojų (veiklos vykdytojų) veiksmų teisėtumą.

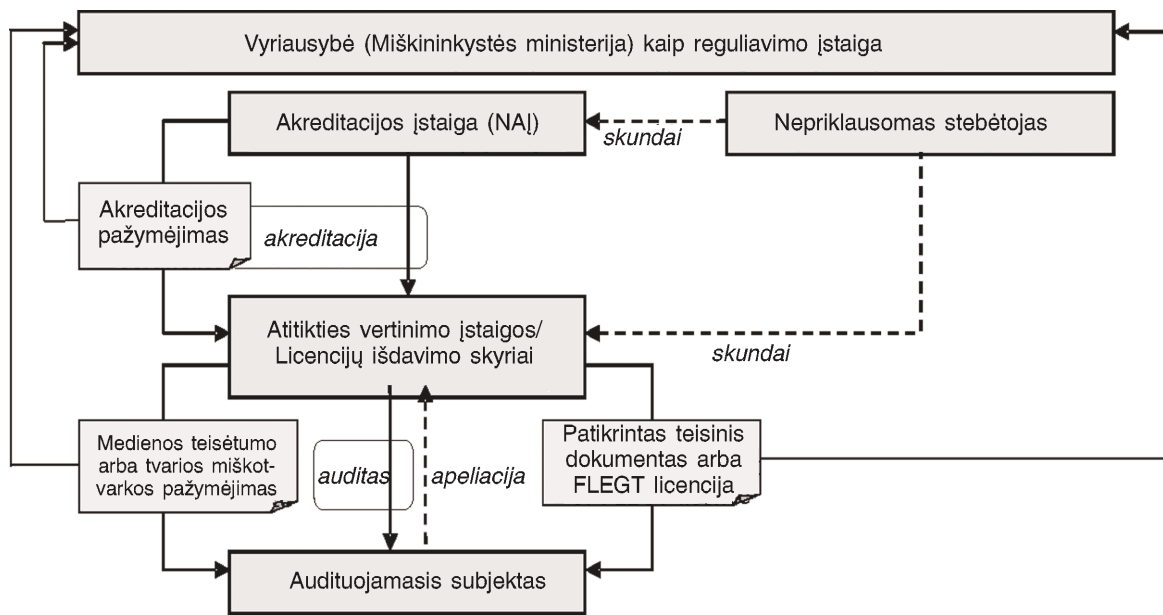
Atitikties vertinimo įstaigos (AVI) yra akredituotos Indonezijos nacionalinėje akreditacijos įstaigoje (NAI). Į AVI kreipiasi veiklos vykdytojai, kurie nori savo veiklą sertifikuoti kaip teisėtą ir kurie turi veikti pagal atitinkamas ISO gaires. Jos praneša auditų rezultatus audituojamajam subjektui ir Miškininkystės ministerijai.

AVI užtikrina, kad audituojamieji subjektai veiktų pagal II priede pateiktą Indonezijos teisėtumo apibrėžtį, apimančią kontrolę siekiant užkirsti kelią žaliavos, gautos iš nežinomų šaltinių, patekimui į tiekimo grandines. Kai nustatoma, kad audituojamasis subjektas atitinka reikalavimus, išduodamas teisėtumo pažymėjimas, galiojantis 3 (trejus) metus.

LV taip pat veikia kaip eksporto licencijas išduodanti institucija ir atlieka patikrintų eksportuotojų tiekimo grandinės kontrolės sistemų patikras. Jeigu sistemos atitinka reikalavimus, jos išduoda eksporto licencijas kaip patikrintą teisinį dokumentą („V-Legal“). Taigi, eksportas be eksporto leidimo yra draudžiamas.

Indonezija priėmė reglamentą, kuriuo suteikiama teisė pilietinės visuomenės grupėms prieštarauti dėl AVI atliekamo veiklos vykdytojo teisėtumo patikrinimo arba neteisėtai vykdomos veiklos vykdant darbus atveju. Esant nusiskundimų dėl vertinimo įstaigos veiksmų pilietinės visuomenės grupės gali teikti skundus nacionalinei akreditacijos įstaigai.

Įvairių subjektų, dalyvaujančių įgyvendinant MTUS, ryšys parodytas 2 schemeje.

4.2. Atitikties vertinimo įstaigos

Atitikties vertinimo įstaigos atlieka esminį vaidmenį Indonezijos sistemoje. Jos yra pasamdytos tikrinti atskirų tiekimo grandinės bendrovių gamybos, perdirbimo ir prekybos veiklą, įskaitant tiekimo grandinės patikimumą. LV taip pat teikia atskirų eksportuojamos medienos siuntų patikrintus teisinius dokumentus.

AVĮ yra dviejų rūšių: i) vertinimo įstaigos (*Lembaga Penilai/LP*), vykdančios miškotvarkos skyrių veiklos auditą pagal tvarumo standartus, ir ii) tikrinimo įstaigos (*Lembaga Verifikasi / LV*), kurios vykdo miškotvarkos skyrių ir su miškininkyste susijusių sektorių auditą pagal teisėtumo standartus.

Siekiant užtikrinti, kad šie auditai, kuriais tikrinami teisėtumo standartai, kaip nustatyta II priede, būtų aukščiausios kokybės, LP ir LV privalo sukurti būtinas valdymo sistemas, kuriomis sprendžiami kompetencijos, nuoseklumo, nešališkumo, skaidrumo ir vertinimo proceso reikalavimai, kaip išdėstyta ISO/IEC 17021 (tvarios miškotvarkos standarte LP atveju) ir (arba) ISO/IEC 65 vadove (teisėtumo standartuose LV atveju). Šie reikalavimai išdėstyti MTUS gairėse.

LV taip pat gali veikti kaip licencijas išduodančios institucijos. Šiuo atveju LV išduoda eksporto licencijas, apimančias medienos produktus, skirtus tarptautinėms rinkoms. Ne Sąjungos rinkų atveju licencijas išduodančios institucijos išduos patvirtintus teisinius dokumentus, o Sąjungos rinkos atveju bus išduotos FLEGT licencijos remiantis IV priede išdėstytais reikalavimais. Indonezija rengia išsamias procedūras dėl patikrinto teisinio dokumento arba FLEGT licencijų eksporto siuntų atveju.

LV samdo audituojamieji subjektai, kad ji atliktų teisėtumo auditą ir išduotų MTUS teisėtumo pažymėjimus bei patikrintą teisinį dokumentą arba FLEGT licencijas eksporto į tarptautines rinkas atveju. LP atliks medienos gamybos koncesijų auditą pagal tvarios miškotvarkos standartą. LP neišduoda eksporto licencijų.

4.3. Akreditacijos įstaiga

Indonezijos nacionalinė akreditacijos įstaiga (NAI, *Komite Akreditasi Nasional*) yra atsakinga už atitikties vertinimo įstaigos akreditaciją. Kilus problemų dėl LP ar LV, skundus galima pateikti NAI.

2009 m. liepos 14 d. NAI su Miškininkystės ministerija pasirašė susitarimo memorandumą dėl MTUS akreditacijos paslaugų teikimo. NAI yra nepriklausoma akreditacijos įstaiga, įsteigta Vyriausybės reglamentu (*Peraturan Pemerintah/PP*) 102/2000 dėl nacionalinės standartizacijos ir Prezidento dekretu (*Keputusan Presiden/Keppres*) 78/2001 dėl Nacionalinio akreditacijos komiteto.

NAĮ veikia vadovaudamasi ISO/IEC 17011 (Bendrieji akreditacijos įstaigų, akredituojančių atitikties vertinimo įstaigas, reikalavimai). Ji parengė MTUS taikomus vidaus patvirtinamuosius dokumentus dėl LP (DPLS 13) ir LV (DPLS 14) akreditacijos. Be to, NAĮ parengs reikalavimus ir gaires dėl LV akreditacijos už eksporto licencijas.

NAĮ tarptautiniu mastu pripažinta Ramiojo vandenyno akreditacijos bendradarbiavimo asociacijos ir tarptautinio akreditacijos forumo (*Pacific Accreditation Cooperation (PAC) and the International Accreditation Forum (IAF)*) kaip akredituoti sertifikavimo įstaigas, vykdančias kokybės valdymo sistemų, aplinkos valdymo sistemų ir produktų sertifikavimą, igaliota įstaiga. NAĮ taip pat pripažįstama Azijos ir Ramiojo vandenyno laboratorijų akreditacijos bendradarbiavimo ir Tarptautinio laboratorijų akreditacijos bendradarbiavimo asociacijos (*Asia Pacific Laboratory Accreditation Cooperation (APLAC) and the International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC)*).

4.4. Audituojamieji subjektai

Audituojamieji subjektai yra veiklos vykdytojai, kuriems taikomas teisėtumo tikrinimas. Tai yra ir miškotvarkos skyrius (koncesininkus arba medienos naudojimo leidimo turėtojus, bendruomenių miškų leidimo turėtojus, privačius miškų ir (arba) žemės savininkus) ir su miškininkystėje susijusią pramonę. Miškotvarkos skyriai ir su miškininkystėje susijusios pramonės šakos turi atitikti taikomą MTUS standartą. Eksporto tikslais su miškininkystėje susijusios pramonės šakos turi atitikti eksporto licencijų reikalavimus. Sistema suteikia galimybę audituojamiesiems subjektams teikti apeliacijas LP arba LV dėl audito vykdymo arba rezultatų.

4.5. Nepriklausomas stebėtojas

Pilietinė visuomenė atlieka itin svarbų vaidmenį vykdam nepriklausomą MTUS stebėseną. Nepriklausomo stebėtojo išvados gali būti naudojamos vykdam periodinį vertinimą, kurį reikalaujama vykdyti pagal šį Susitarimą.

Su vertinimu susijusių pažeidimų atveju pilietinės visuomenės skundai tiesiogiai teikiami atitinkamai LP arba LV. Jeigu nepateikiamas tinkamas atsakymas į skundus, pilietinės visuomenės subjektai gali pateikti atskaitą NAĮ. Su akreditacija susijusių pažeidimų atveju skundai teikiami tiesiogiai NAĮ. Jeigu pilietinės visuomenės subjektai nustato veiklos vykdytojų pažeidimus, jie gali pateikti skundus atitinkamai LP arba LV.

4.6. Vyriausybė

Miškininkystės ministerija reglamentuoja MTUS ir leidžia akredituotoms LP vykdyti tvarios miškotvarkos vertinimą, o LV – vykdyti teisėtumo tikrinimą ir išduoti patikrintus teisinius dokumentus.

Be to, Miškininkystės ministerija taip pat valdo Licencijų informacijos skyrių, kuris yra atsakingas už informacijos mainus ir kuris gauna ir saugo atitinkamus duomenis ir informaciją apie patikrintų teisinių dokumentų išdavimą bei atsako į kompetentingų institucijų ar suinteresuotųjų šalių užklausas.

5. TEISĖTUMO TIKRINIMAS

5.1. Įžanga

Indonezijos mediena laikoma teisėta, kai patikrinus nustatoma, kad jos kilmė ir gamybos procesas, taip pat paskesnė perdirbimo, transportavimo ir prekybos veikla atitinka visus taikomus Indonezijos įstatymus ir kitus teisės aktus, kaip nustatyta II priede. LV atlieka atitikties vertinimus, siekdama patikrinti atitiktį reikalavimams.

5.2. Teisėtumo tikrinimo procesas

Pagal ISO/IEC 65 vadovą ir MTUS gaires teisėtumo tikrinimo procesą sudaro šios dalys:

Paraiška ir sutarties sudarymas. Leidimo turėtojas pateikia LV paraišką, kurioje apibrėžiama tikrinimo apimtis, leidimo turėtojo profilis ir kita reikiama informacija. Prieš pradėdam patikrą leidimo turėtojas ir LV turi sudaryti sutartį, kurioje būtų nustatytos tikrinimo sąlygos.

Patikros planas. Pasirašius patikros sutartį LV parengia patikros planą, kuriuo be kita ko paskiriama audito grupė, nustatoma patikros programa ir veiklos tvarkaraštis. Planas nusiunčiamas audituojamajam subjektui ir sutariama dėl patikros veiklos datų. Ši informacija iš anksto pateikiama nepriklausomiems stebėtojams LV ir Miškininkystės ministerijos interneto svetainėse arba žiniasklaidoje.

Patikros veikla. Patikros auditą sudaro trys etapai: i) audito pradžios posėdis, (ii) dokumentų patikra ir stebėseną vietoje ir iii) baigiamasis audito posėdis.

- Audito pradžios posėdis. Su audituojamuoju subjektu aptariamas audito tikslas, apimtis, tvarkaraštis ir metodika siekiant audituojamajam subjektui suteikti galimybę užduoti klausimus apie patikros veiklos metodus ir vykdymą;
- Dokumentų patikra ir stebėsenos vietoje etapas. Siekiant sukaupti duomenis apie tai, kaip audituojamasis subjektas laikosi Indonezijos MTUS reikalavimų, LV patikrina audituojamojo subjekto sistemas ir procedūras, atitinkamus dokumentus ir įrašus. LV atlieka patikras vietoje, siekdama patikrinti atitiktį, be kita ko vykdydama oficialių patikros ataskaitų kryžminį tikrinimą. LV taip pat tikrina audituojamojo subjekto medienos atsekamumo sistemą, siekdama remiantis tinkamais įrodymais įsitikinti, jog visa mediena atitinka teisėtumo reikalavimus.
- Baigiamasis audito posėdis. Audituojamajam subjektui pateikiami patikros rezultatai, ypač susiję su bet kokiais reikalavimų nesilaikymo atvejais, kurie gali būti nustatyti. Audituojamasis subjektas gali iškelti klausimų dėl patikros rezultatų ir pateikti paaiškinimų dėl LV pateiktų duomenų.

Ataskaitų rengimas ir sprendimų priėmimas. Audito grupė parengia patikros ataskaitą, laikydamosi Miškininkystės ministerijos nustatytos struktūros. Ataskaita pateikiama audituojamajam subjektui per keturiolika kalendorinių dienų nuo baigiamojo audito posėdžio. Ataskaitos kopija, kuri apima visų atvejų, kai nesilaikoma reikalavimų, aprašymą, pateikiama Miškininkystės ministerijai.

Ši ataskaita visų pirma yra naudojama siekiant priimti sprendimą dėl LV patikros audito rezultatų. LV priima sprendimą, ar išduoti teisėtumo pažymėjimą, remdamasi audito grupės parengta patikros ataskaita.

Reikalavimų nesilaikymo atvejais LV neišduos teisėtumo pažymėjimo, o tai gali užkirsti kelią medienai patekti į medienos, kurios teisėtumas patvirtintas, tiekimo grandinę. Išsprendęs reikalavimų nesilaikymo klausimą veiklos vykdytojas gali iš naujo teikti prašymą patikrinti teisėtumą.

Tikrinimo metu LV nustatytus ir Miškininkystės ministerijai praneštus pažeidimų atvejais atsakingos valdžios institucijos taiko administracines arba teismines procedūras. Jei įtariama, kad veiklos vykdytojas pažeidė taisykles, nacionalinės, apylinkės ir rajonų valdžios institucijos gali nuspręsti sustabdyti veiklos vykdytojo veiklą.

Teisėtumo pažymėjimo išdavimas ir pakartotinis pažymėjimo išdavimas. LV išduoda teisėtumo pažymėjimą, jeigu nustatoma, kad audituojamasis subjektas atitinka visus teisėtumo standarto rodiklius, įskaitant medienos tiekimo grandinės kontrolės taisykles.

LV gali bet kuriuo metu Miškininkystės ministerijai pranešti apie išduotus, pakeistus ir panaikintus pažymėjimus ir pažymėjimus, kurių galiojimas sustabdytas, ir kas tris mėnesius pateikia ataskaitą. Miškininkystės ministerija šias ataskaitas skelbia savo interneto svetainėje.

Teisėtumo pažymėjimas galioja trejų metų laikotarpiu, po kurio turi būti atliktas pakartotinis ūkio subjekto auditas naujam pažymėjimui gauti. Naujas pažymėjimas turi būti išduotas nepasibaigus esamo pažymėjimo galiojimui.

Priežiūra. Ūkio subjektams, turintiems teisėtumo pažymėjimą, taikoma metinė priežiūra, vykdoma pagal pirmiau išdėstytos tikrinimo veiklos principus. LV taip pat gali atlikti priežiūros veiksmus iki planuojamo metinio audito, jeigu patikros apimtis buvo išplėsta.

Priežiūros grupė parengia priežiūros ataskaitą. Ataskaitos kopija, įskaitant nustatytų atvejų, kai nesilaikoma reikalavimų, aprašymą, pateikiama Miškininkystės ministerijai. Vykdamt priežiūrą nustačius reikalavimų nesilaikymo atvejų bus sustabdytas teisėtumo pažymėjimo galiojimas arba panaikintas pažymėjimas.

Priežiūros metu LV nustatytus ir Miškininkystės ministerijai praneštų pažeidimų atvejais atitinkamos valdžios institucijos taiko administracines arba teismines procedūras.

Specialūs auditai. Ūkio subjektai, turintys teisėtumo pažymėjimą, privalo LV pranešti apie bet kokius reikšmingus nuosavybės, struktūros, valdymo ir veiklos pasikeitimus, kurie daro poveikį jo teisėtumo tikrinimui pažymėjimo galiojimo laikotarpiu. LV gali atlikti specialius auditus, siekdama iširti bet kokius skundus, pateiktus nepriklausomų stebėtojų, valdžios institucijų ar kitų suinteresuotųjų šalių, arba gavus ūkio subjekto ataskaitą apie pasikeitimus, kurie turi įtakos jo teisėtumo kontrolei.

5.3. Vyriausybės atsakomybė už vykdymą

Miškininkystės ministerija ir apylinkių bei rajonų miškų tarnybos yra atsakingos už medienos tiekimo grandinės kontrolę ir susijusių dokumentų (pvz., metinių darbo planų, rąstų kirtimo ataskaitų, rąstų balanso ataskaitų, transportavimo dokumentų, rąstų, žaliavų ar perdirbtų produktų balanso ataskaitas ir produkcijos dokumentų) patikrą. Neatitikimų atveju miškininkystės pareigūnai gali sustabdyti kontrolės dokumentų patvirtinimą ir taip sustabdyti veiklos vykdymą.

Miškininkystės pareigūnų arba nepriklausomų stebėtojų nustatyti pažeidimai pranešami LV. LV, atlikusi patikrinimus, gali sustabdyti išduoto teisėtumo pažymėjimo galiojimą arba jį panaikinti. Miškininkystės pareigūnai gali imtis tinkamų tolesnių veiksmų pagal reguliavimo procedūras.

Miškininkystės ministerija taip pat gauna patikros ataskaitų bei paskesnių priežiūros ir specialių LV išduotų auditų ataskaitų kopijas. LV, miškininkystės pareigūnų arba nepriklausomų stebėtojų nustatyti pažeidimų atvejais taikomos administracinės ir teisminės procedūros. Jei įtariama, kad veiklos vykdytojas pažeidė taisykles, nacionalinės, apylinkės ir rajonų valdžios institucijos gali nuspręsti sustabdyti arba nutraukti veiklos vykdytojo veiklą.

6. FLEGT LICENCIJŲ IŠDAVIMAS

Indonezijos FLEGT licencija vadinama patvirtintu teisiniu dokumentu (angl. *V-Legal Document*). Tai yra eksporto licencija, kuria teikiama įrodymų, kad eksportuoti medienos produktai atitinka Indonezijos teisėtumo reikalavimus, kaip nustatyta II priede, ir buvo gauti per tiekimo grandinę, kurioje vykdoma tinkama kontrolė, apsauganti nuo medienos iš nežinomų šaltinių patekimo. Patikrintą teisinį dokumentą išduoda LV, kurios veikia kaip licencijas išduodančios institucijos, ir jis bus naudojamas kaip FLEGT licencija siuntų į Sąjungą atveju, kai tik Šalys sutars pradėti taikyti FLEGT licencijavimo schemą.

Indonezija aiškiai apibrėš patikrintų teisinių dokumentų išdavimo tvarką ir informuos apie šias procedūras eksportuotojus ir visas kitas susijusias šalis per licencijavimo institucijų (LV) ir Miškininkystės ministerijos interneto svetainę.

Miškininkystės ministerija sukūrė Licencijų informacijos skyrių, siekdama, kad būtų tvarkoma duomenų bazė, į kurią būtų įtraukti visi patikrintų teisinių dokumentų ir LV nustatytos neatitikties reikalavimams ataskaitų kopijos. Patikrinto teisinio dokumento arba FLEGT licencijos autentiškumo, išsamumo ir galiojimo tyrimo atveju Sąjungos kompetentingos institucijos kreipsis į Miškininkystės ministerijos Licencijų informacijos skyrių, prašydamos pateikti išsamesnių paaiškinimų. Šis skyrius susisieks su atitinkama LV. Gavęs informaciją iš LV, Licencijų informacijos skyrius atsakys kompetentingoms institucijoms.

Patikrintas teisinis dokumentas išduodamas toje vietoje, kurioje eksporto siunta yra nustatoma, prieš pervežant į eksporto vietą. Taikoma tvarka nurodoma toliau.

6.1. Patikrintą teisinį dokumentą išduoda LV, kuri yra sudariusi sutartį su eksportuotoju dėl eksportuotinių medienos produktų siuntos.

- 6.2. Per eksportuotojo vidaus atsekamumo sistemą pateikiami įrodymai dėl eksportuojamos medienos, kuriai išduota eksporto licencija, teisėtumo. Ši sistema turi apimti bent jau visas su tiekimo grandine susijusias kontrolės priemones nuo tada, kai žaliavos (pvz., rąstai arba pusiau perdirbti produktai) buvo išsiųstos į perdirbimo gamyklą, pačioje gamyklos teritorijoje ir nuo gamyklos iki eksporto vietos.
 - 6.2.1. Pirminio perdirbimo pramonės atveju eksportuotojo atsekamumo sistema turi apimti bent jau transportavimą iš laikinos rąstų saugyklos ar rąstų sandėlio ir visus vėlesnius etapus iki eksporto vietos.
 - 6.2.2. Antrinio perdirbimo atveju atsekamumo sistema turi apimti bent jau transportavimą iš pirminio perdirbimo vietos ir visus vėlesnius etapus iki eksporto vietos.
 - 6.2.3. Jeigu atsekamumo sistemą tvarko eksportuotojas, bet kuris ankstesnis tiekimo grandinės etapas, kaip nurodyta 6.2.1 ir 6.2.2 punktuose, taip pat turi būti įtrauktas į eksportuotojo vidaus atsekamumo sistemą.
 - 6.2.4. Jeigu ją tvarko kitas nei eksportuotojas juridinis subjektas, LV patikrina, kad ankstesni tiekimo grandinės etapai, kaip nurodyta 6.2.1 ir 6.2.2 punktuose, būtų kontroliuojami eksportuotojo tiekėjo (-ų) arba tolesnio tiekėjo (-ų), ir kad transporto dokumentuose būtų nurodyta, ar mediena gauta (arba negauta) iš kirtavietės, kurios teisėtumo pažymėjimas nesuteiktas.
 - 6.2.5. Kad būtų išduotas patikrintas teisinis dokumentas, visi eksportuotojo tiekimo grandinės, susijusios su siunta, tiekėjai turi turėti galiojantį teisėtumo arba tvarios miškotvarkos pažymėjimą ir turi įrodyti, kad visais tiekimo grandinės etapais mediena, kurios teisėtumas patikrintas, buvo laikoma atskirai nuo prekių, kurios tiekiamos be galiojančio teisėtumo ar tvarios miškotvarkos pažymėjimo.
- 6.3. Siekdama gauti patikrintą teisinį dokumentą bendrovė turi būti registruota kaip eksportuotoja (ETPIK turėtoja), kuriai išduotas galiojantis teisėtumo pažymėjimas. ETPIK turėtojas pateikia paraišką LV, pridėdamas šiuos dokumentus, kuriais įrodoma, kad produkto sudėtyje esanti medienos žaliava gauta tik iš patikrintų ir teisėtų šaltinių:
 - 6.3.1. visų nuo paskutiniojo audito atlikimo (daugiausiai 12 mėnesių laikotarpiu) gamyklos gautų medienos ar žaliavų transportavimo dokumentų suvestinę; taip pat
 - 6.3.2. nuo paskutinio audito (daugiausiai 12 mėnesių laikotarpiu) medienos ar žaliavų balanso ataskaitas ir perdirbtos medienos balanso ataskaitas.
- 6.4. Tada LV atlieka šiuos tikrinimo veiksmus:
 - 6.4.1. duomenų sutikrinimą, remdamasi transportavimo dokumentų suvestinėmis, medienos ar žaliavų balanso ataskaita ir perdirbtos medienos balanso ataskaita;
 - 6.4.2. panaudojimo normos pagal kiekvieno produkto tipą kontrolės veiksmus, remdamasi medienos ar žaliavų balanso ataskaitos ir perdirbtos medienos balanso ataskaitos analize;
 - 6.4.3. prireikus, po duomenų sutikrinimo gali būti rengiami apsilankymai vietoje, siekiant užtikrinti suderinamumą su patikrintame teisiniame dokumente pateiktina informacija. Tai gali būti daroma atliekant eksporto siuntų imties patikrą ir tikrinant gamyklos veiklą bei duomenų registravimą.
- 6.5. Patikros rezultatai:
 - 6.5.1. Jei ETPIK turėtojas laikosi teisėtumo ir tiekimo grandinės reikalavimų, LV išduoda IV priede nurodytos formos patikrintą teisinį dokumentą.

6.5.2. Pirmiau minėtus reikalavimus atitinkančiam ETPIK turėtojui leidžiama ant produktų ir (arba) pakuočių naudoti atitikties ženklą. Rengiamos atitikties ženklo naudojimo gairės.

6.5.3. Jei ETPIK turėtojas neatitinka teisėtumo ir tiekimo grandinės reikalavimų, LV vietoj patikrinto teisinio dokumento parengia neatitikties reikalavimams ataskaitą.

6.6. LV turi:

6.6.1. per dvidešimt keturias valandas nuo to momento, kai buvo priimtas sprendimas, Miškininkystės ministerijai pateikti patikrinto teisinio dokumento arba neatitikties reikalavimams ataskaitos kopiją;

6.6.2. kartą per tris mėnesius Miškininkystės ministerijai pateikti išsamią ataskaitą ir viešą ataskaitos santrauką, kurioje nurodoma, kiek patikrintų teisinių dokumentų išduota ir kiek bei kokios rūšies neatitikimų nustatyta; jų kopijos pateikiamos NAĮ, Prekybos ministerijai ir Pramonės ministerijai.

7. STEBĖSENA

Indonezijos MTUS apima pilietinės visuomenės stebėseną (nepriklausoma stebėseną) ir išsamų vertinimą. Siekiant sistemą FLEGT SPS atveju padaryti dar patikimesnę, pridedamas periodinio vertinimo elementas.

Nepriklausomą vertinimą atlieka pilietinė visuomenė, ir taip įvertinama, kaip veiklos vykdytojai, LP ir LV laikosi Indonezijos MTUS reikalavimų, įskaitant akreditacijos standartus ir gaires. Pilietinė visuomenė šiuo tikslu apibrėžiama kaip Indonezijos teisiniai subjektai, įskaitant miškininkystės NVO, miško vietovėse ir aplink jas gyvenančias bendruomenes ir atskirus Indonezijos piliečius.

Išsamų vertinimą atlieka įvairių suinteresuotųjų šalių grupė, kuri peržiūri Indonezijos MTUS ir nustato trūkumus bei galimus Miškininkystės ministerijos reikalaujamus sistemos patobulinimus.

Periodiniu vertinimu siekiama teikti nepriklausomą patikinimą, kad Indonezijos MTUS veikia kaip nurodyta, taip padidinant išduotų FLEGT licencijų patikimumą. Atliekant periodinį vertinimą naudojamos nepriklausomo vertinimo ir išsamaus vertinimo išvadomis ir rekomendacijomis. Periodinio vertinimo sąlygos yra nustatytos VI priede.

Priedėlis

TIEKIMO GRANDINĖS KONTROLĖ

1. IŠ VALSTYBINIŲ MIŠKŲ GAUTOS MEDIENOS TIEKIMO GRANDINĖS VEIKLOS KONTROLĖS APRAŠYMAS

1.1. Kirtavietė

a) Pagrindinė veikla:

- leidimo turėtojas atlieka medienos inventorizaciją (medžių inventorizaciją);
- leidimo turėtojas parengia medienos inventorizacijos ataskaitą;
- rajono miškininkystės pareigūnas patikrina ir patvirtina medienos inventorizacijos ataskaitą;
- leidimo turėtojas pateikia pasiūlytą metinį darbo planą;
- apylinkės miškininkystės pareigūnas patvirtina metinį darbo planą;
- leidimo turėtojas atlieka miško kirtimo darbus, įskaitant rąstų vilkimą į laikiną rąstų saugyklą.

b) Procedūros:

- leidimo turėtojas atlieka medienos inventorizaciją (medžių inventorizaciją) naudodamas korteles. Šios kortelės susideda iš trijų atskiriamų dalių, tvirtinamų prie kelmo, nukirsto rąsto ir veiklos vykdytojo ataskaitos. Kiekvienoje dalyje pateikiama medienai sekti reikalinga informacija, įskaitant medžio numerį ir vietą;
- leidimo turėtojas parengia medienos inventorizacijos ataskaitą, kurioje, naudojant oficialias Miškininkystės ministerijos formas, pateikiama informacija apie kertamų medžių skaičių, numatomą apimtį, preliminariai nustatytas rūšis ir kirstinų medžių vietą, taip pat tos informacijos santrauka;
- leidimo turėtojas pateikia medienos inventorizacijos ataskaitą rajono miškininkystės pareigūnui. Pareigūnas atlieka imtini grindžiamą dokumentų patikrą pagal medienos inventorizacijos ataskaitą ir patikrą vietoje. Jeigu viskas tvarkoje, pareigūnas ataskaitą patvirtina;
- medienos inventorizacijos ataskaita remiamasi siūlomame metiniame darbo plane, kurį rengia leidimo turėtojas ir pateikia apylinkės miškininkystės pareigūnui peržiūrėti ir patvirtinti. Pareigūnas peržiūri siūlomą metinį darbo planą ir jį sutikrina su patvirtinta medienos inventorizacijos ataskaita ir, jeigu viskas yra tvarkoje, darbo planą patvirtina;
- kai pareigūnas patvirtina metinį darbo planą, leidimo turėtojas gali pradėti medžių kirtimo darbus;
- kirtimo darbų metu naudojamos kortelės, siekiant užtikrinti, kad rąstas yra iš patvirtintos kirtavietės, kaip aprašyta pirmiau.

1.2. Laikina rąstų saugykla

a) Pagrindinė veikla:

- prireikus, rąstų pjovimas ir ženklėjimas, atliekamas leidimo turėtojo, siekiant užtikrinti suderinamumą su rąstų gamybos ataskaita;
- leidimo turėtojas matuoja rąstų tūrį ir rūšiuoja pagal kokybę;
- leidimo turėtojas parengia rąstų sąrašą;

- leidimo turėtojas teikia siūlomą rąstų gamybos ataskaitą;
- rajono miškininkystės pareigūnas patvirtina rąstų gamybos ataskaitą.

b) Procedūros:

- leidimo turėtojas paženklina visus supjaustytus rąstus;
- nuolatinį fizinį rąstų ženklimą sudaro pirminis medžio identifikavimo numeris ir kiti ženklai, leidžiantys rąstą susieti su patvirtinta kirtaviete;
- leidimo turėtojas išmatuoja visų rąstų tūrį ir rūšiuoja pagal kokybę bei įrašo rąstų duomenis į rąstų sąrašą, naudodamas oficialią Miškininkystės ministerijos formą;
- remdamasis rąstų sąrašu leidimo turėtojas parengia periodinę rąstų gamybos ataskaitą ir ataskaitos santrauką, naudodamas oficialias Miškininkystės ministerijos formas;
- leidimo turėtojas reguliariai pateikia rąstų gamybos ataskaitą ir santrauką rajono miškininkystės pareigūnui, kad šis jas patvirtintų;
- rajono miškininkystės pareigūnas fiziškai patikrina ataskaitų imtį. Fizinės patikros rezultatai susumuojami rąstų patikros sąraše, naudojant oficialią Miškininkystės ministerijos formą;
- jeigu fizinės patikros rezultatai yra teigiami, pareigūnas patvirtina rąstų gamybos ataskaitą;
- pareigūnui patikrinus rąstus, jie sukraunami atskirai nuo nepatikrintų rąstų;
- rąstų gamybos ataskaita naudojama apskaičiuojant reikiamą miško išteklių mokestį ir mokestį Miško atkūrimo fondui (jei taikoma).

c) Duomenų sutikrinimas:

Natūralaus miško koncesijų atveju –

rajono miškininkystės pareigūnas sutikrina išvežtų ir rąstų gamybos ataskaitoje deklaruotų rąstų skaičių, korteles ir bendrą visų rąstų tūrį su metiniame darbo plane patvirtintomis kvotomis.

Želdinamų miškų koncesijos atveju:

rajono miškininkystės pareigūnas sutikrina išvežtų ir rąstų gamybos ataskaitoje deklaruotų rąstų bendrą tūrį su metiniame darbo plane patvirtintomis kvotomis.

1.3. Rąstų sandėlis

Rąstai transportuojami iš laikinos rąstų saugyklos į rąstų sandėlius ir tada arba tiesiogiai transportuojami į perdirbimo gamyklą arba į tarpinį sandėlį.

a) Pagrindinė veikla:

- leidimo turėtojas parengia rąstų sąrašą;
- rajono miškininkystės tarnyba išrašo sąskaitas faktūras ir leidimo turėtojas sumoka atitinkamą sumą į Miško išteklių atkūrimo fondą ir atitinkamą miško išteklių mokestį. Remdamasis rąstų sąrašu rajono miškininkystės pareigūnas atlieka patikrą vietoje;

- jeigu patikros vietoje rezultatas yra teigiamas, pareigūnas išduoda rąstų transportavimo dokumentą, prie kurio pridedamas rąstų sąrašas;
- leidimo turėtojas parengia rąstų balanso ataskaitą.

b) Procedūros:

- leidimo turėtojas rajono miškininkystės pareigūnui, atsakingam už sąskaitų išrašymą, pateikia prašymą pagal prie prašymo pridedamą rąstų sąrašą nustatyti reikiamus mokesčius;
- remiantis minėtu prašymu, rajono miškininkystės pareigūnas išrašo sąskaitą faktūrą arba sąskaitas faktūras, kurias leidimo turėtojas turi sumokėti;
- leidimo turėtojas sumoka sumą, nustatytą Miško išteklių mokesčio ir (arba) atželdinimo fondo sąskaitoje (-ose) faktūroje (-ose), o rajono miškininkystės pareigūnas išduoda šį mokėjimą patvirtinantį kvitą (-us);
- leidimo turėtojas pateikia prašymą išduoti rąstų transportavimo dokumentus, kartu pateikdamas mokėjimo kvitą, rąstų sąrašą ir rąstų balanso ataskaitą;
- rajono miškininkystės pareigūnas vykdo vežtinų rąstų administracines ir fizines patikras ir parengia patikros ataskaitą;
- jeigu patikros rezultatai teigiami, rajono miškininkystės pareigūnas išduoda rąstų transportavimo dokumentus;
- leidimo turėtojas parengia (atnaujina) rąstų balanso ataskaitą, siekdamas užregistruoti rąstų sandėlyje gaunamų, saugomų ir išvežamų rąstų kiekį.

c) Duomenų sutikrinimas

Rajono miškininkystės pareigūnas patikrina rąstų balanso ataskaitą, palygindamas į sandėlį atvežtų, iš jo išvežtų ir jame laikomų rąstų kiekį, remdamasis rąstų gamybos ataskaitomis ir atitinkamais rąstų transportavimo dokumentais.

1.4. Tarpinis rąstų sandėlis

Tarpiniai rąstų sandėliai naudojami, jei rąstai nevežami iš pagal koncesijos sutartį naudojamos teritorijos tiesiai į gamyklą. Tarpiniai rąstų sandėliai naudojami visų pirma rąstų gabenimui tarp salų arba jei keičiama transporto rūšis.

Leidimą įsteigti tarpinį rąstų sandėlį suteikia miškininkystės pareigūnas, remdamasis leidimo turėtojo pateiktu pasiūlymu. Tarpinio rąstų sandėlio leidimas galioja penkerius metus, tačiau gali būti pratęstas miško pareigūnui persvarsčius ir patvirtinus jo trukmę.

a) Pagrindinė veikla:

- pareigūnas nutraukia rąstų transportavimo dokumento galiojimą;
- leidimo turėtojas parengia rąstų balanso ataskaitą;
- leidimo turėtojas parengia rąstų sąrašą;
- leidimo turėtojas užpildo rąstų transportavimo dokumentą pagal Miškininkystės ministerijos pateiktą formą.

b) Procedūros

- rajono miškininkystės pareigūnas fiziškai patikrina atvežamų rąstų skaičių, rūšis ir matmenis, juos suskaičiuodamas arba, jeigu rąstų skaičius didesnis kaip 100, imties pagrindu;

- jeigu patikros rezultatai teigiami, pareigūnas nutraukia įvežamų rąstų transportavimo dokumento galiojimą;
- leidimo turėtojas parengia rąstų balanso ataskaitą kaip priemonę kontroliuoti rąstų atvežimą į tarpinį rąstų sandėlį ir išvežimą iš jo;
- išvežamų rąstų atveju leidimo turėtojas parengia rąstų sąrašą, kuris yra susietas su ankstesniais rąstų transportavimo dokumentais;
- leidimo turėtojas užpildo rąstų transportavimo dokumentą, skirtą rąstams pervežti iš tarpinio rąstų sandėlio.

c) Duomenų sutikrinimas

Rajono miškininkystės pareigūnas patikrina iš rąstų sandėlio vežamų rąstų ir į tarpinį rąstų sandėlį atvežamų rąstų skaičiaus atitikimą.

Leidimo turėtojas atnaujina rąstų balanso ataskaitą, kurioje įrašomi rąstų įvežimo į tarpinį rąstų sandėlį, išvežimo iš jo ir laikymo jame duomenys, remiantis atitinkamais rąstų transportavimo dokumentais.

2. IŠ PRIVAČIŲ MIŠKŲ (ŽEMĖS) GAUTOS MEDIENOS TIEKIMO GRANDINĖS VEIKLOS KONTROLĖS APRAŠYMAS

Miško kirtimo darbai privačiuose miškuose (žemėje) yra reglamentuojami Miškininkystės ministro reglamentu P.30/Menhut II/2012 (toliau – reglamentas).

Nėra jokių teisinių reikalavimų privatiems miškų (žemės) savininkams pritvirtinti identifikavimo ženklus ant kirsti atrinktų medžių arba ant rąstų. Paprastai privačios nuosavybės miškuose (žemėje) nukirsta mediena rąstų sandėliuose ir tarpiniuose rąstų sandėliuose nelaikoma.

Medienos iš privačių miškų ar žemės kontrolės procedūros skiriasi priklausomai nuo to, ar rąstai gauti iš medžių, augusių žemės nuosavybės teisės gavimo metu, ar rąstai gauti iš medžių, pasodintų nuo tada, kai žemės nuosavybės teisė buvo gauta. Jos taip pat priklauso nuo nukirstų medžių rūšies. Miško išteklių mokestis ir mokestis miško atželdinimo fondui taikomi rąstų iš medžių, kurie augo toje teritorijoje, kai žemės nuosavybės teisė buvo suteikta, atveju, tačiau netaikomi rąstų iš medžių, kurie buvo pasodinti po žemės nuosavybės teisių suteikimo, atveju.

Kai rąstai gauti iš medžių, pasodintų po žemės nuosavybės teisių suteikimo, galimi du scenarijai:

- reglamento 5 straipsnio 1 dalyje išvardytų rūšių atveju savininkas parengia sąskaitą faktūrą, kuri yra transportavimo dokumentas;
- kitų rūšių atveju transportavimo dokumentą išduoda kaimo vadovas arba paskirtas pareigūnas.

Kai rąstai gaunami iš medžių, augusių toje vietoje prieš suteikiant žemės nuosavybės teises, rajono miškininkystės pareigūnas išduoda transportavimo dokumentą.

Kirtavietė / laikina rąstų saugykla

a) Pagrindinė veikla:

- nuosavybės teisių pripažinimas;
- prireikus, supjaustymas;
- matavimas;
- rąstų sąrašo parengimas;

- rajono miškininkystės tarnyba išrašo sąskaitas faktūras ir savininkas sumoka sąskaitoje faktūroje nurodytą sumą Miško išteklių mokesčių ir (arba) mokesčių miško atželdinimo fondui;
- transportavimo dokumento išdavimas arba parengimas.

b) Procedūros:

- privataus miško ar žemės savininkas prašo pripažinti jo nuosavybės teises;
- kai miško ir žemės nuosavybės teisė yra pripažinta, savininkas, atlikus rąstų matavimus, parengia rąstų sąrašą.

Kai rąstai gaunami iš medžių, augusių toje vietoje prieš suteikiant žemės nuosavybės teises:

- savininkas rajono miškininkystės pareigūnui pateikia rąstų sąrašą ir prašymą sumokėti miško išteklių mokesčių ir mokesčių Miško atželdinimo fondui;
- pareigūnas atlieka dokumentų patikrą ir fizinę rąstų patikrą (matmenų, nustatytų rūšių ir rąstų skaičiaus);
- jeigu dokumentų patikros ir fizinės patikros rezultatai teigiami, rajono miškininkystės pareigūnas išduoda miško išteklių mokesčio ir mokesčio Miško atželdinimo fondui sąskaitą faktūrą, pagal kurią savininkas turi sumokėti mokesčių;
- žemės savininkas kaimo vadovui pateikia miško išteklių mokesčio ir mokesčio Miško atželdinimo fondui sumokėjimo kvitą, kartu su prašymu išduoti rąstų transportavimo dokumentą;
- kaimo vadovas atlieka dokumentų patikrą ir fizinę rąstų patikrą (matmenų, nustatytų rūšių ir rąstų skaičiaus);
- remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, kaimo vadovas išduoda rąstų transportavimo dokumentą;

Jeigu rąstai gauti iš medžių, pasodintų po žemės nuosavybės teisės suteikimo:

reglamento 5 straipsnio 1 dalyje išvardytų rūšių atveju –

- savininkas paženklina rąstus ir nustato jų rūšis;
- savininkas parengia rąstų sąrašą;
- remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, savininkas parengia sąskaitas faktūras pagal Miškininkystės ministerijos pateiktą formą, kuri taip pat naudojama kaip transportavimo dokumentas;

kitų reglamento 5 straipsnio 1 dalyje neišvardytų rūšių atveju –

- savininkas paženklina rąstus ir nustato jų rūšis;
- savininkas parengia rąstų sąrašą. Savininkas pateikia rąstų sąrašą ir prašymą išduoti rąstų transportavimo dokumentą kaimo vadovui ar paskirtam pareigūnui;
- kaimo vadovas arba paskirtas pareigūnas atlieka dokumentų patikrą ir fizinę rąstų patikrą (nustatytų rūšių, rąstų skaičius, kirtimo vietas);
- remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, kaimo vadovas arba paskirtas pareigūnas išduoda rąstų transportavimo dokumentą pagal Miškininkystės ministerijos pateiktą formą;

c) Duomenų sutikrinimas

Kaimo vadovas, paskirtas pareigūnas arba rajono miškininkystės pareigūnas palygina nukirstų rąstų kiekį su rąstų sąrašu.

3. PRAMONEI IR EKSPORTUI SKIRTOS MEDIENOS TIEKIMO GRANDINĖS VEIKLOS KONTROLĖS APRAŠYMAS

3.1. Pirminio perdirbimo / integruota pramonė

a) Pagrindinė veikla:

- perdirbimo gamykla parengia rąstų balanso ataskaitą;
- rajono miškininkystės pareigūnas atlieka fizinę rąstų patikrą;
- pareigūnas nutraukia rąstų transportavimo dokumento galiojimą;
- gamykla parengia žaliavų ir produktų išeigos ataskaitą;
- gamykla parengia perdirbtos medienos balanso ataskaitą;
- gamykla užpildo medienos produktų transportavimo dokumentą pagal Miškininkystės ministerijos pateiktą formą;
- parengiama gamyklos medienos produktų pardavimo ataskaita.

b) Procedūros:

- gamykla parengia rąstų balanso ataskaitą kaip priemonę fiksuoti rąstų srautus į gamyklą ir jos viduje;
- gamykla rajono miškininkystės pareigūnui pateikia rąstų transportavimo dokumentų, atitinkančių kiekvieną gamyklos gautą rąstų partiją, kopijas;
- pareigūnas patikrina ataskaitų informaciją, palygindamas ją su fiziniais produktais. Tai gali būti daroma imties pagrindu, jeigu yra daugiau kaip 100 vienetų;
- jeigu patikros rezultatai teigiami, pareigūnas nutraukia rąstų transportavimo dokumentų galiojimą;
- pareigūnas įtraukia į bylą rąstų transportavimo dokumentų kopijas ir pagal Miškininkystės ministerijos formą parengia rąstų transportavimo dokumentų suvestinį sąrašą;
- rąstų transportavimo dokumentų, kurių galiojimą pareigūnas nutraukė, kopijos perduodamos bendrovei, kad ši jas įtrauktų į bylą;
- rąstų transportavimo dokumentų santrauka kiekvieno mėnesio pabaigoje pateikiama apylinkės miškininkystės tarnybai;
- gamykla parengia gamybos linijos žaliavų ir produktų išeigos ataskaitą, siekiant kontroliuoti rąstų sąnaudas ir medienos produktų apimtį bei apskaičiuoti panaudojimo normą;
- gamykla parengia perdirbtos medienos balanso ataskaitą, siekiant registruoti medienos produktų srautus gamyklos viduje, iš jos bei atsargų kiekius;
- bendrovė arba gamykla apylinkės miškininkystės tarnybai reguliariai siunčia gamyklos pardavimo ataskaitas.

c) Duomenų sutikrinimas

Bendrovė patikrina rąstų balanso ataskaitą, palygindama įvežamų, išvežamų ir saugomų rąstų duomenis, remdamasi rąstų transportavimo dokumentais.

Gamybos išėigos ataskaita naudojama siekiant patikrinti gamybos linijos sąnaudas pagal produkcijos apimtį, o panaudojimo norma yra palyginama su paskelbta vidutine norma.

Gamykla patikrina perdirbtų produktų balanso ataskaitą, palygindama produktų srautus į gamyklą, iš jos ir atsargų kiekį, remdamasi medienos produktų transportavimo dokumentais.

Rajono miškininkystės pareigūnas patikrina bendrovės suderintus duomenis.

3.2. Antrinio perdirbimo pramonė

a) Pagrindinė veikla:

- gamykla parengia perdirbtos medienos (pusgaminių) ir perdirbtų produktų balanso ataskaitas;
- gamykla parengia sąskaitas faktūras, kurios taip pat naudojamos kaip perdirbtos medienos produktų transportavimo dokumentai;
- gamykla parengia perdirbtos medienos balanso ataskaitą;
- bendrovė arba gamykla parengia pardavimo ataskaitą.

b) Procedūros:

- gamykla įtraukia į bylą perdirbtos medienos transportavimo dokumentus (gaunamų medžiagų) ir parengia šių dokumentų santrauką, kuri pateikiama apylinkės miškininkystės pareigūnui;
- gamykla naudoja gamybos linijų perdirbtos medienos ir perdirbtų produktų išėigos ataskaitas, siekdama registruoti medžiagų srautus į gamyklą, produkcijos apimtį ir apskaičiuoti žaliavų panaudojimo normą;
- gamykla parengia perdirbtos medienos balanso ataskaitą, siekiant patikrinti medžiagų srautus į gamyklą, medienos produktų produkcijos apimtį ir turimas atsargas. Bendrovė arba gamykla parengia perdirbtų produktų sąskaitas faktūras, kurios taip pat naudojamos kaip transportavimo dokumentas, ir sąskaitų faktūrų kopijas įtraukia į bylą. Medienos produktų sąrašas pridedamas prie kiekvienos sąskaitos faktūros;
- įmonė arba gamykla pardavimo ataskaitas siunčia apylinkės miškų tarnybai.

c) Duomenų sutikrinimas

Gamykla patikrina perdirbtos medienos balanso ataskaitą, palygindama medžiagų srautus į gamyklą, iš jos ir sandėliuojamų medžiagų kiekį, remdamasi perdirbtos medienos transportavimo dokumentais ir perdirbtos medienos išėigos ataskaita.

Gamybos išėigos ataskaita naudojama siekiant patikrinti gamybos linijų sąnaudas ir produkcijos apimtį bei įvertinti panaudojimo normą.

Gamykla patikrina perdirbtų produktų balanso ataskaitą, palygindama produktų srautus į gamyklą, iš jos ir produktų atsargų kiekį, remdamasi sąskaitomis faktūromis.

Tai, kas išdėstyta pirmiau, tikrinama pagal Miškų naudojimo generalinio direktoriaus reglamentą P.8/VI-BPPHH/2011.

4. EKSPORTAS

Medienos, gautos iš valstybinių miškų ir privačių miškų arba žemės, procedūros ir sutikrinimo procesai yra tapatūs.

a) Pagrindinė veikla:

- Prekybos ministerija eksportuotojui išduoda miškininkystės pramonės produktų registruotų eksportuotojų sertifikatą (ETPIK);
- eksportuotojas prašo išduoti kiekvienos eksporto siuntos patikrintą teisinį dokumentą/FLEGT licenciją;
- LV patikrina, ar įvykdytos atitinkamos sąlygos ir išduoda patikrintą teisinį dokumentą/FLEGT licenciją;
- eksportuotojas parengia savo eksporto deklaracijos dokumentą, kuris pateikiamas muitinei;
- muitinė muitiniam įforminimui atlikti išduoda eksporto patvirtinimo dokumentą.

b) Procedūros:

- eksportuotojas prašo LV išduoti patikrintą teisinį dokumentą/FLEGT licenciją;
 - LV, atlikusi dokumentų ir fizinę patikrą, išduoda patikrintą teisinį dokumentą/FLEGT licenciją, siekdama užtikrinti, kad mediena arba medienos produktai gauti iš šaltinių, kurių teisėtumas patikrintas, ir kad jie pagaminti pagal II priede pateiktą teisėtumo apibrėžtį;
 - eksportuotojas muitinei patvirtinti pateikia eksporto deklaracijos dokumentą, prie kurio pridedama sąskaita faktūra, pakuočių sąrašas, eksporto maito sumokėjimo kvitas (*Bukti Setor Bea Keluar*) (jeigu reglamentuojama), ETPIK sertifikatas, patikrintas teisinis dokumentas/FLEGT licencija, eksporto leidimas (*Surat Persetujuan Ekspor*) (jeigu reglamentuojama), inspektorius ataskaita (jeigu reglamentuojama) ir CITES dokumentas (jeigu taikoma);
 - jeigu eksporto deklaracijos dokumento patikros rezultatai teigiami, muitinė išduoda eksporto patvirtinimo dokumentą (*Nota Pelayanan Ekspor*).
-

VI PRIEDAS

PERIODINIO VERTINIMO SĄLYGOS

1. TIKSLAS

Periodinis vertinimas yra nepriklausomos trečiosios šalies, vadinamos vertintoju, atliekamas nepriklausomas vertinimas. Periodinio vertinimo tikslas – užtikrinti, kad MTUS veiktų kaip nustatyta, padidinant pagal šį Susitarimą išduotų FLEGT licencijų patikimumą.

2. APIMTIS

Periodinis vertinimas apima:

1. kontrolės priemonių veikimą nuo gamybos miške vietos iki medienos produktų eksporto vietos;
2. duomenų valdymą ir MTUS grindžiamos medienos atsekamumo sistemas, FLEGT licencijų išdavimą bei šiam Susitarimui svarbius gamybos, licencijavimo ir prekybos statistinius duomenis.

3. VERTINIMO ATASKAITOS

Vykdamas periodinį vertinimą parengiamos reguliarios ataskaitos, kuriose pateikiamos vertinimo išvados ir rekomendacijos dėl priemonių, kurių reikia imtis, kad būtų pašalintos vertinimu nustatytos spragos ir sistemos trūkumai.

4. PAGRINDINĖ VEIKLA

Periodinio vertinimo veikla be kita ko apima:

- a) kontrolės funkcijas vykdančių įstaigų atitikties auditą pagal MTUS nuostatas;
- b) tiekimo grandinės kontrolės priemonių nuo gamybos miške vietos iki eksporto iš Indonezijos vietos veiksmingumo įvertinimą;
- c) duomenų tvarkymo tinkamumo ir medienos atsekamumo sistemų, kuriomis remiama MTUS, vertinimą ir FLEGT licencijų išdavimą;
- d) reikalavimų nesilaikymo atvejų ir sistemos nesklandumų nustatymą ir registravimą bei reikiamų taisomųjų veiksmų paskyrimą;
- e) anksčiau nustatytų ir rekomenduotų taisomųjų veiksmų veiksmingo įgyvendinimo įvertinimą;
- f) išvadų Jungtiniam Susitarimo įgyvendinimo komitetui teikimą.

5. VERTINIMO METODIKA

5.1. Vertintojas naudoja dokumentuotą ir įrodymais pagrįstą metodiką, atitinkančią ISO/IEC 19011 arba tapataus standarto reikalavimus. Ji apima tinkamas susijusių dokumentų patikras, organizacijų, atsakingų už MTUS įgyvendinimą, veiklos procedūras ir įrašus, reikalavimų nesilaikymo atvejų ir sistemos trūkumų nustatymą ir prašymų dėl atitinkamų taisomųjų veiksmų išdavimą.

5.2. Vertintojas be kita ko:

- a) peržiūri nepriklausomų vertinimo ir patikros įstaigų (LP ir LV) akreditacijos procesą;
- b) peržiūri dokumentais nustatytas kiekvienos įstaigos, susijusios su MTUS įgyvendinimo kontrolės, kuria siekiama užtikrinti jos išsamumą ir nuoseklumą, procedūras;

- c) išnagrinėja dokumentais nustatytas procedūras ir įrašus, įskaitant darbo praktiką, apsilankymo tarnybose, miško kirtimo vietovėse, rąstų sandėliuose ar baseinuose, miško kontrolės postuose, gamyklose ir eksporto bei importo vietose metu;
- d) išnagrinėja informaciją, surinktą reguliavimo ir vykdymą užtikrinančių įstaigų, LP ir LV bei kitų įstaigų, MTUS nustatytų reikalavimų laikymuisi tikrinti;
- e) išnagrinėja privačiojo sektoriaus organizacijų, susijusių su MTUS įgyvendinimu, duomenų rinkimo praktiką;
- f) įvertina galimybes gauti viešai prieinamą IX priede nurodytą informaciją, įskaitant informacijos atskleidimo tvarkos veiksmingumą;
- g) naudojami nepriklausomos stebėsenos ir išsamaus vertinimo ataskaitų, taip pat nepriklausomo rinkos stebėtojo ataskaitų išvadomis ir rekomendacijomis;
- h) siekia sužinoti suinteresuotųjų šalių nuomonę ir pasinaudoti iš suinteresuotųjų šalių, kurios yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su MTUS įgyvendinimu, gauta informacija, taip pat
- i) naudoja tinkamus ėminių atrankos ir tikrinimo metodus, kad būtų galima įvertinti miškų reguliavimo agentūrų, LP ir LV, pramonės įmonių ir kitų atitinkamų visų lygmenų subjektų miškininkystės veiklą, tiekimo grandinės kontrolę, medienos perdirbimo ir eksporto licencijavimą, įskaitant kryžminius patikrinimus pagal Sąjungos teikiamą informaciją apie medienos importą iš Indonezijos, vykdančių subjektų darbą.

6. VERTINTOJO KVALIFIKACIJA

Vertintojas turi būti kompetentinga, nepriklausoma ir nešališka trečioji šalis, atitinkanti šiuos reikalavimus:

- a) vertintojas turi įrodyti kvalifikaciją ir gebėjimą atitikti ISO/IEC 65 vadovo ir ISO/IEC 17021 arba lygiavertį standartų reikalavimus, įskaitant kvalifikaciją teikti vertinimo paslaugas, susijusias su miškų sektoriumi ir miško produktų tiekimo grandinėmis;
- b) vertintojas turi būti tiesiogiai nesujęs su Indonezijos arba Sąjungos miškotvarka, medienos perdirbimu, prekyba mediena arba miškų sektoriaus kontrole;
- c) vertintojas turi būti nepriklausomas nuo visų kitų MTUS elementų, o Indonezijos miškų reguliavimo institucijos turi įdiegti sistemas, kad būtų išvengta interesų konflikto. Vertintojas turi pranešti apie bet kokią galintį kilti interesų konfliktą ir imtis veiksmingų priemonių jam sušvelninti;
- d) vertintojas ir jo darbuotojai, vykdančys vertinimo užduotis, turi būti įrodę turintys patirties vykdyti atogrąžų miško valdymo, medienos perdirbimo pramonės ir susijusių tiekimo grandinės kontrolės priemonių auditą;
- e) vertintojas turi būti nustatęs su veikla susijusių skundų priėmimo ir nagrinėjimo mechanizmą.

7. ATASKAITŲ TEIKIMAS

- 7.1. Periodinio vertinimo ataskaita apima: i) išsamią ataskaitą, kurią sudaro visa reikiama informacija apie vertinimą, jo išvadas (įskaitant reikalavimų nesilaikymo ir sistemos trūkumų atvejus) ir rekomendacijas; ii) viešą ataskaitos santrauką, paremtą visa ataskaita ir apimančią pagrindines išvadas ir rekomendacijas.
- 7.2. Prieš skelbiant viešai, išsami ataskaita ir vieša ataskaitos santrauka teikiama JJK, kad šis su jomis susipažintų ir jas patvirtintų.

7.3. JĮK prašymu vertintojas turi suteikti papildomą informaciją, kad pagrįstų arba paaiškintų savo išvadą.

7.4. Vertintojas turi pranešti JĮK apie visus gautus skundus ir veiksmus, kurių buvo imtasi jiems išspręsti.

8. KONFIDENCIALUMAS

Vykdydamas savo užduotis vertintojas turi išlaikyti gaunamų duomenų konfidencialumą.

9. PASKYRIMAS, PERIODIŠKUMAS IR FINANSAVIMAS

9.1. Vertintoją skiria Indonezija, JĮK pasikonsultavusi su Sąjunga.

9.2. Periodinis vertinimas atliekamas ne rečiau kaip kas dvylika mėnesių, pradedant nuo pagal Susitarimo 14 straipsnio 5 dalies e punkte JĮK sutartos datos.

9.3. Dėl periodinio vertinimo finansavimo sprendžia JĮK.

VII PRIEDAS

NEPRIKLAUSOMOS RINKOS STEBĖSENOS SĄLYGOS

1. NEPRIKLAUSOMOS RINKOS STEBĖSENOS TIKSLAS

Nepriklausoma rinkos stebėseną (NRS) yra nepriklausomos trečiosios šalies, vadinamos stebėtoju, vykdoma rinkos stebėseną. Nepriklausomos rinkos stebėsenos tikslas – surinkti informaciją apie Indonezijos medienos, kuriai suteikta FLEGT licencija, priėmimą Sąjungos rinkoje, ir ją analizuoti, taip pat peržiūrėti 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 995/2010, kuriuo nustatomos veiklos vykdytojų, pateikiančių rinkai medieną ir medienos produktus, pareigos, bei susijusių iniciatyvų, kaip antai viešojo ir privataus pirkimo politikos, poveikį.

2. TAIKYMO SRITIS

NRS apima:

- 2.1. Indonezijos medienos, kuriai suteikta FLEGT licencija, išleidimą į laisvą apyvartą įvežimo į Sąjungą punktuose;
- 2.2. Indonezijos medienos, kuriai suteikta FLEGT licencija, pardavimo Sąjungos rinkoje rezultatus ir su rinka susijusių priemonių, kurių ėmėsi Sąjunga, atsižvelgdama į Indonezijos medienos, kuriai suteikta FLEGT licencija, paklausą, poveikį;
- 2.3. medienos, kuriai nesuteikta FLEGT licencija, pardavimo Sąjungos rinkoje rezultatus ir su rinka susijusių priemonių, kurių ėmėsi Sąjunga, atsižvelgdama į medienos, kuriai suteikta FLEGT licencija, paklausą, poveikį;
- 2.4. kitų su rinka susijusių priemonių, kurių ėmėsi Sąjunga, kaip antai viešojo pirkimo politikos, aplinkai nekenksmingos statybos kodeksų ir privačiojo sektoriaus veiksmų, kaip antai prekybos praktikos ir įmonių socialinės atsakomybės kodeksų, poveikio tyrimą.

3. NRS ATASKAITOS

Vykdam NRS teikiamos reguliarios ataskaitos Jungtiniam Susitarimo įgyvendinimo komitetui (JJK), kuriose pateikiamos išvados ir rekomendacijos dėl priemonių, kuriomis siekiama stiprinti Indonezijos medienos, kuriai suteikta FLEGT licencija, padėtį Sąjungos rinkoje ir geriau įgyvendinti su rinka susijusias priemones, skirtas išvengti neteisėtos medienos pateikimo į Sąjungos rinką.

4. PAGRINDINĖ VEIKLA

NRS be kita ko apima:

4.1. vertinimą, kaip antai:

- a) politikos priemonių, skirtų kovoti su neteisėtos medienos prekyba Sąjungoje, įgyvendinimo pažangos ir poveikio vertinimą;
- b) medienos ir medienos produktų Sąjungos importo iš Indonezijos ir kitų SPS sudariusių ir SPS nesudariusių medieną eksportuojančių šalių tendencijų vertinimą;
- c) lobistinių grupių veiksmų, kurie gali turėti įtakos medienos ir medienos produktų paklausai, arba Indonezijos medienos produktų prekybos rinkų vertinimą;

4.2. ataskaitų teikimo metu nustatytus faktus ir rekomendacijas JJK.

5. STEBĖSENOS METODIKA

- 5.1. Stebėtojas taiko dokumentais ir duomenimis pagrįstą metodiką. Ji apima tinkamą reikiamų dokumentų analizę, turimų prekybos duomenų ir informacijos nenuoseklumo atvejų nustatymą ir išsamius pokalbius su atitinkamais veikėjais dėl pagrindinių poveikio rodiklių ir su rinka susijusių priemonių efektyvumo.

5.2. Stebėtojas be kita ko stebi ir analizuoja:

- a) su mediena ir medienos produktais susijusią esamą padėtį ir tendencijas Sąjungos rinkoje;
- b) viešojo pirkimo politiką ir medienos bei medienos produktų, kuriems suteikta FLEGT licencija, taip pat medienos bei medienos produktų, kuriems nesuteikta FLEGT licencija, reglamentavimą;
- c) teisės aktus, darančius poveikį medienos pramonei, prekybai mediena ir medienos produktais Sąjungoje ir medienos bei medienos produktų importui į Sąjungą;
- d) medienos ir medienos produktų, kuriems suteikta FLEGT licencija, bei medienos ir medienos produktų, kuriems nesuteikta FLEGT licencija, kainų skirtumus Sąjungoje;
- e) medienos ir medienos produktų, kuriems suteikta FLEGT licencija, priėmimą Sąjungos rinkoje, įvaizdį ir rinkos dalį;
- f) medienos ir medienos produktų, kuriems suteikta FLEGT licencija, ir medienos ir medienos produktų, kuriems nesuteikta FLEGT licencija, importo iš Indonezijos, taip pat kitų SPS pasirašiusių ir SPS nepasirašiusių eksportuojančių šalių, apimtį ir vertės statistinius duomenis ir tendencijas;
- g) teisinių priemonių ir procesų, kuriais kompetentingos institucijos ir pasienio kontrolės įstaigos Sąjungoje tvirtina FLEGT licencijas ir išleidžia siuntas į laisvą apyvartą bei skiria nuobaudas už reikalavimų nesilaikymą, aprašymus ir bet kokius pakeitimus;
- h) galimus sunkumus ir apribojimus, su kuriais susiduria eksportuotojai ir importuotojai, norėdami į Sąjungą atvežti medieną, kuriai suteikta FLEGT licencija;
- i) medienos, kuriai suteikta FLEGT licencija, skatinimo Sąjungoje kampanijų veiksmingumą;

5.3. Stebėtojas rekomenduoja rinkos skatinimo veiksmus, kad būtų toliau gerinamas Indonezijos medienos, kuriai suteikta FLEGT licencija, priėmimas rinkoje.

6. NEPRIKLAUSOMO RINKOS STEBĖTOJO KVALIFIKACIJOS

Stebėtojas turi:

- a) būti nepriklausoma trečioji šalis, įrodžiusi savo profesionalumą ir sąžiningumą stebint Sąjungos medienos ir medienos produktų rinką ir susijusius prekybos aspektus;
- b) būti susipažinęs su Indonezijos medienos rinka ir prekyba jos mediena, visų pirma kietmedžiu, ir medienos produktais, ir tų Sąjungos šalių, kurios gamina panašius produktus, rinkomis ir prekyba;
- c) būti įdiegęs sistemas, padedančias išvengti interesų konfliktų. Stebėtojas praneša apie bet kokį galintį kilti interesų konfliktą ir imasi veiksmingų priemonių jam sušvelninti.

7. ATASKAITŲ TEIKIMAS

7.1. Ataskaitos teikiamos kas dvejus metus ir jas sudaro: i) išsami ataskaita, kurioje pateikiamos visos atitinkamos išvados ir rekomendacijos; ii) ataskaitos santrauka, parengta pagal išsamią ataskaitą.

7.2. Prieš skelbiant viešai, išsami ataskaita ir ataskaitos santrauka teikiama JJK, kad šis su jomis susipažintų ir jas patvirtintų.

7.3. JJK prašymu stebėtojas suteikia papildomą informaciją, kad pagrįstų arba paašikintų savo išvadas.

8. KONFIDENCIALUMAS

Stebėtojas išlaiko duomenų, kuriuos jis gauna vykdydamas savo užduotis, konfidencialumą.

9. PASKYRIMAS, PERIODIŠKUMAS IR FINANSAVIMAS

9.1. Stebėtoją skiria Sąjunga, JKK pasikonsultavusi su Indonezija.

9.2. NRS atliekamas ne rečiau kaip kas dvidešimt keturis mėnesius, pradedant nuo pagal Susitarimo 14 straipsnio 5e dalį JKK sutartos datos.

9.3. Dėl NRS finansavimo sprendžia JKK.

VIII PRIEDAS

INDONEZIJOS MEDIENOS TEISĖTUMO UŽTIKRINIMO SISTEMOS VEIKIMO VERTINIMO KRITERIJAI

APLINKYBĖS

Prieš pradėdant išduoti FLEGT medienos eksporto į Sąjungą licencijas bus atliktas Indonezijos MTUS nepriklausomas techninis vertinimas. Šiuo techniniu vertinimu bus siekiama: i) išnagrinėti MTUS veikimą praktiškai, siekiant nustatyti, ar ja pasiekiami numatomų rezultatų ir ii) išnagrinėti bet kokius pakeitimus, padarytus MTUS po šio Susitarimo pasirašymo.

Šio vertinimo kriterijai yra tokie.

1. teisėtumo apibrėžtis;
2. tiekimo grandinės kontrolė;
3. tikrinimo procedūros;
4. eksporto licencijų išdavimas;
5. nepriklausoma stebėseną.

1. TEISĖTUMO APIBRĖŽTIS

Teisėtai pagaminta mediena turi būti apibrėžta pagal galiojančius Indonezijos teisės aktus. Naudojama apibrėžtis turi būti vienareikšmė, objektyviai patikrinama ir pritaikoma kasdienėje veikloje; be to, į ją turi būti įtraukti bent tie įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriais reglamentuojamos šios sritys:

- miško kirtimo teisės: teisių kirsti mišką suteikimas vyriausybės teisėtai nustatytoje ir (arba) vyriausybės leidinyje paskelbtose ribose;
- miško darbai: teisių miškotvarkos reikalavimų laikymasis, taip pat susijusių aplinkosaugos ir darbo teisės aktų laikymasis;
- rinkliavos ir mokesčiai: teisių reikalavimų dėl mokesčių, gamtos išteklių naudojimo mokesčių ir rinkliavų, tiesiogiai susijusių su miško kirtimu ir miško kirtimo teisėmis, laikymasis;
- kiti naudotojai: kitų šalių valdymo teisių arba žemės ir išteklių naudojimo teisių (jeigu tokios teisės yra), kurioms gali turėti įtakos teisių kirsti mišką suteikimas, paisymas;
- prekyba ir muitai: teisių prekybos ir muitinės procedūrų reikalavimų laikymasis.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar nuo šio Susitarimo sudarymo buvo padaryta teisėtumo apibrėžties ir teisėtumo tikrinimo standartų pakeitimų?
- Ar į II priede pateikiamą teisėtumo apibrėžtį įtraukti atitinkami darbo įstatymai ir kiti teisės aktai?

Teisėtumo apibrėžties pakeitimų atveju pagrindiniai klausimai bus tokie:

- Ar dėl šių pakeitimų buvo konsultuotasi su visomis susijusiomis suinteresuotosiomis šalimis ir ar atliekant bet kokius paskesnius teisėtumo tikrinimo sistemos pakeitimus buvo tinkamai atsižvelgta į jų nuomonę?

- Ar galima aiškiai nustatyti teisinę priemonę, kuria pagrįstas kiekvienas naujas apibrėžties elementas? Ar nurodyti kriterijai ir rodikliai, kurie gali būti naudojami patikrinti, kaip laikomasi kiekvieno apibrėžties elemento? Ar kriterijai ir rodikliai yra aiškūs, objektyvūs ir pritaikomi kasdienėje veikloje?
- Ar iš šių kriterijų ir rodiklių aiškiai matomos visų susijusių šalių funkcijos ir pareigos ir ar atliekant patikrą vertinami visų šalių veiklos rezultatai?
- Ar į teisėtumo apibrėžtį įtraukti pagrindiniai galiojantys pirmiau nurodytų sričių įstatymai ir kiti teisės aktai? Jei ne, kodėl tam tikros įstatymų ir kitų teisės aktų sritys neįtrauktos į apibrėžtį?

2. TIEKIMO GRANDINĖS KONTROLĖ

Taikant tiekimo grandinės kontrolės sistemas turi būti užtikrintas patikimas medienos produktų atsekamumas per visą tiekimo grandinę nuo kirtavietės arba importo vietos iki eksporto vietos. Ne visuomet būtina užtikrinti fizinę galimybę atsekti rąsto, rąstų krovinio arba medienos produkto judėjimą nuo eksporto vietos iki kilmės miško, tačiau visuomet būtina užtikrinti atsekamumą nuo miško iki pirmosios surinkimo vietos (pvz., medienos terminalo arba perdirbimo įmonės).

2.1. Naudojimo teisės

Aiškiai nustatytos teritorijos, kuriose suteiktos teisės naudoti miško išteklius, ir įvardyti šių teisių turėtojai.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar taikant kontrolės sistemą užtikrinama, kad į tiekimo grandinę patektų tik mediena, gauta iš miško teritorijos, kurios naudojimo teisės suteiktos ir yra galiojančios?
- Ar taikant kontrolės sistemą užtikrinama, kad miško kirtimo darbus atliekančioms įmonėms būtų suteiktos tinkamos susijusių miško teritorijų naudojimo teisės?
- Ar teisių kirsti mišką suteikimo procedūros ir informacija apie tokias teises, įskaitant informuojančią apie jų turėtojus, skelbiamos viešai?

2.2. Tiekimo grandinės kontrolės metodai

Parengtos veiksmingos medienos atsekamumo visoje tiekimo grandinėje nuo kirtavietės iki eksporto vietos priemonės. Gali būti taikomi įvairūs medienos identifikavimo metodai: nuo atskiriems produktams skirtų lipdukų naudojimo iki rėmimosi krovinio arba partijos lydraščiais. Pasirenkant metodą turi būti atsižvelgiama į medienos rūšį ir vertę bei sumaišymo su nežinoma arba neteisėta mediena riziką.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar pagal kontrolės sistemą nustatomi ir apibūdinami visi galimi tiekimo grandinių variantai, įskaitant skirtingus medienos šaltinius?
- Ar pagal kontrolės sistemą nustatomi ir apibūdinami visi tiekimo grandinės etapai?
- Ar nustatyti ir dokumentuose aprašyti metodai, kuriais remiantis nustatoma produkto kilmė ir įgyvendinama sumaišymo toliau nurodytuose tiekimo grandinės etapuose su žaliava, gauta iš nežinomų šaltinių, prevencija?
- augančių medžių etapu;
- rąstų miške etapu;
- transportavimo ir laikino saugojimo (rąstų sandėliuose (baseinuose), laikinuose rąstų sandėliuose (baseinuose)) etapu;

- atvežimo į perdirbimo įmonę ir medžiagų saugojimo etapu;
- atvežimo į perdirbimo įmonės gamybos linijas ir išvežimo iš jų etapu;
- perdirbtų produktų saugojimo perdirbimo įmonėje etapu;
- išvežimo iš perdirbimo įmonės ir transportavimo etapu;
- atvežimo į eksporto vietą etapu.
- Kokios organizacijos yra atsakingos už medienos judėjimo kontrolę? Ar jos turi tinkamų žmogiškųjų ir kitų išteklių kontrolės veiklai vykdyti?
- Jeigu konkrečiai nustatoma, kad nepatikrinta mediena pateko į tiekimo grandinę, ar nustatyta kontrolės sistemos trūkumų, pvz., nėra prieš nukirtimą augančių medžių iš privačių miškų ir žemės inventORIZACIJOS dokumento?
- Ar Indonezijoje vykdoma politika dėl Indonezijos MTUS taikymo perdirbtoms medžiagoms ir, jei taip, ar buvo parengtos gairės, kaip perdirbtas medžiagas įtraukti į MTUS taikymo sritį?

2.3. Kiekybinių duomenų valdymas

Parengtos patikimos ir veiksmingos medienos produktų kiekio matavimo ir registravimo kiekviename tiekimo grandinės etape priemonės, įskaitant patikimus ir tikslus kiekvienoje kirtavietėje augančių medžių tūrio apskaičiavimus prieš kirtimą.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar pagal kontrolės sistemą parengti kiekybiniai sąnaudų ir produkcijos duomenys, įskaitant, kai tinkama, perskaičiavimo koeficientai, šiais tiekimo grandinės etapais?
- augančių medžių etapu;
- rąstų miške (laikinose rąstų saugyklose) etapu;
- vežamos ir saugomos medienos (rąstų sandėliuose (baseinuose), tarpiniuose rąstų sandėliuose (baseinuose)) etapu;
- atvežimo į perdirbimo įmonę ir medžiagų saugojimo etapu;
- atvežimo į gamybos linijas ir išvežimo iš jų etapu;
- perdirbtų produktų saugojimo perdirbimo įmonėje etapu;
- išvežimo iš perdirbimo įmonės ir transportavimo etapu;
- atvežimo į eksporto vietą etapu.
- Kurios organizacijos yra atsakingos už kiekybinių duomenų įrašų saugojimą? Ar jose yra panankamai personalo ir įrangos?
- Kokia yra kontroliuojamų duomenų kokybė?
- Ar visi kiekybiniai duomenys registruojami taip, kad kiekius laiku būtų galima sutikrinti su pirmesnių ir paskesnių tiekimo grandinės etapų kiekybiniais duomenimis?
- Kokia informacija apie tiekimo grandinės kontrolę skelbiama viešai? Kaip suinteresuotosios šalys gali gauti šią informaciją?

2.4. Medienos, kurios teisėtumas patikrintas, atskyrimas nuo medienos, gautos iš nežinomų šaltinių

Pagrindiniai klausimai:

- Ar taikomos pakankamos kontrolės priemonės, siekiant atskirti medieną, gautą iš nežinomų šaltinių, arba iškirštą neturint teisėto miško kirtimo teisių?
- Kokios kontrolės priemonės taikomos, siekiant užtikrinti, kad patikrintos ir nepatikrintos medžiagos būtų atskirtos per visą tiekimo grandinę?

2.5. Importuoti medienos produktai

Taikomos tinkamos kontrolės priemonės, skirtos užtikrinti, kad importuojama mediena ir medienos produktai būtų importuojami teisėtai.

Pagrindiniai klausimai:

- Kaip įrodoma, kad medienos arba medienos produktų importas yra teisėtas?
- Kokių dokumentų reikalaujama siekiant nustatyti kirtimo šalį ir užtikrinti, kad importuoti produktai būtų pagaminti iš teisėtai nukirstų medžių, kaip nurodyta V priede?
- Ar pagal MTUS nustatoma importuota mediena ir medienos produktai visoje tiekimo grandinėje iki kol jie yra sumaišomi perdirbtiems produktams gaminti?
- Jei naudojama importuota mediena, ar pagal FLEGT licenciją galima nustatyti iškirastos medienos kilmės šalį (nebūtina atsakyti atkurtų produktų atveju)?

3. PATIKROS PROCEDŪROS

Patikros procedūromis vykdoma pakankama kontrolė medienos teisėtumui užtikrinti. Patikra turi būti pakankamai patikima ir veiksminga, kad būtų galima nustatyti visus reikalavimų nesilaikymo miške arba tiekimo grandinėje atvejus ir laiku imtis priemonių.

3.1. Organizavimas

Patikrą atlieka trečiosios šalies organizacija, turinti pakankamų išteklių, tinkamas valdymo sistemas ir kvalifikuotą bei parengtą personalą, taip pat patikimas ir veiksmingas interesų konfliktų kontrolės priemonės.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar tikrinimo organizacijos turi galiojančią Nacionalinės akreditacijos įstaigos (NAI) išduotą akreditacijos pažymėjimą?
- Ar vyriausybė paskiria organizacijas patikros užduotims atlikti? Ar įgaliojimai (ir susijusios pareigos) yra aiškūs ir viešai paskelbti?
- Ar aiškiai apibrėžtos ir įgyvendinamos institucijų funkcijos ir pareigos?
- Ar už patikrą atsakingos organizacijos turi tinkamų išteklių atitikties teisėtumo apibrėžčiai ir medienos tiekimo grandinės kontrolės sistemoms tikrinti?
- Ar už patikrą atsakingos organizacijos turi dokumentuose aprašytą valdymo sistemą, kuria:
 - būtų užtikrinta, jog jos darbuotojai turi reikiamą kompetenciją ir patirtį veiksmingai patikrai atlikti?
 - užtikrinama vidaus kontrolė ir (arba) priežiūra?
 - nustatytos interesų konfliktų kontrolės priemonės?

- užtikrinamas sistemos skaidrumas?
- apibrėžiama patikros metodika ir užtikrinamas jos taikymas?

3.2. Atitikties teisėtumo apibrėžčiai tikrinimas

Aiškiai apibrėžta, kas turi būti patikrinta. Patikros metodika aprašyta dokumentuose, ją taikant užtikrinamas sistemingas, skaidrus, įrodymais pagrįstas, reguliarus ir visas apibrėžties dalis apimantis patikros procesas.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar patikros organizacijų naudojama patikros metodika apima visus teisėtumo apibrėžties elementus ir visų rodiklių atitikties patikras?
- Ar už patikrą atsakingos organizacijos:
 - tikrina dokumentus, veiklos įrašus ir veiksmus vietoje (be kita ko, vykdydamos patikras, apie kurias nepranešama iš anksto)?
 - renka informaciją iš išorės suinteresuotųjų šalių?
 - registruoja savo tikrinimo veiklą?
- Ar patikros rezultatai skelbiami viešai? Kaip suinteresuotosios šalys gali gauti šią informaciją?

3.3. Kontrolės sistemų, kuriomis užtikrinamas tiekimo grandinės patikimumas, patikra

Aiškiai apibrėžti tikrintini visą tiekimo grandinę apimantys kriterijai ir rodikliai. Patikros metodika aprašyta dokumentuose, pagal šią metodiką užtikrinamas sistemingas, skaidrus, įrodymais pagrįstas, reguliarus ir visus kriterijus ir rodiklius apimantis patikros procesas ir numatyta reguliariai ir neatidėliojant sutikrinti kiekvieno grandinės etapo duomenis.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar patikros metodika apima visų tiekimo grandinės kontrolės priemonių patikras? Ar tai aiškiai nurodyta patikros metodikoje?
- Kaip įrodoma, kad tiekimo grandinės kontrolės priemonių patikros atliktos?
- Kokios organizacijos yra atsakingos už duomenų tikrinimą? Ar jos turi tinkamų žmogiškųjų ir kitų išteklių duomenų valdymo veiklai vykdyti?
- Ar esama metodų, pagal kuriuos galima patikrinti augančių medžių, nukirstų rąstų ir medienos, atvežtos į perdirbimo įmonę arba eksporto vietą, atitikimą?
- Ar lentpjūvėse ir kitose įmonėse parengti neperdirbtos medienos ir perdirbtų produktų kiekio nuoseklumo vertinimo metodai? Ar šiuose metoduose pateikiami perskaičiavimo koeficientai ir ar jie reguliariai atnaujinami?
- Kokiomis informacinėmis sistemomis ir technologijomis naudojamosi duomenims saugoti, tikrinti ir registruoti? Ar įdiegtos veiksmingos duomenų apsaugos sistemos?
- Ar tiekimo grandinės kontrolės patikros rezultatai skelbiami viešai? Kaip suinteresuotosios šalys gali gauti šią informaciją?

3.4. Skundų nagrinėjimo mechanizmai

Parengti tinkami skundų ir ginčų dėl patikros proceso nagrinėjimo mechanizmai.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar patikrą vykdančios organizacijos yra parengusios skundų nagrinėjimo mechanizmą, kuriuo gali pasinaudoti visos suinteresuotosios šalys?
- Ar patikrą vykdančios organizacijos yra parengusios mechanizmus, pagal kuriuos gaunami nepriklausomų stebėtojų skundai ir į juos atsakoma?
- Ar patikrą vykdančios organizacijos yra parengusios mechanizmus, pagal kuriuos būtų gaunami pranešimai apie valdžios pareigūnų nustatytus pažeidimus ir į juos atsakoma?
- Ar yra aišku, kaip skundai priimami, registruojami, (prireikus) perduodami nagrinėti aukštesniu lygmeniu ir į juos atsakoma?

3.5. Mechanizmai, taikomi reikalavimų nesilaikymo atvejais

Nustatyti atitinkami mechanizmai, taikomi reikalavimų nesilaikymo atvejais, nustatytais per patikros procesą arba pagal pateiktus skundus ir atliekant nepriklausomą stebėseną.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar yra veiksmingas ir veikiantis mechanizmas, pagal kurį, nustačius pažeidimų, būtų reikalaujama, kad būtų imtasi reikiamų taisomųjų veiksmų, atsižvelgiant į patikros rezultatus?
- Ar patikros sistemoje nustatytas minėtas reikalavimas?
- Ar parengtos reikalavimų nesilaikymo atvejų administravimo priemonės? Ar jos praktiškai taikomos?
- Ar tinkamai registruojami reikalavimų nesilaikymo ir patikros rezultatų ištaisymo atvejai arba kiti veiksmai, kurių buvo imtasi? Ar vertinamas tokių veiksmų veiksmingumas?
- Ar parengtas įvairių patikrą vykdančių organizacijų ataskaitų apie patikros išvadas teikimo vyriausybei mechanizmas?
- Kokia informacija apie reikalavimų nesilaikymo atvejus skelbiama viešai?

4. EKSPORTO LICENCIJŲ IŠDAVIMAS

Indonezija visą atsakomybę už patikrinto teisinio dokumento / FLEGT licencijų išdavimą paskyrė licencijas išduodančioms įstaigoms. FLEGT licencijos išduodamos kiekvienai Sąjungai skirtai siuntai.

4.1. Organizacinė struktūra

Pagrindiniai klausimai:

- Kokioms organizacijoms pavesta išduoti FLEGT licencijas?
- Ar licencijas išduodanti įstaiga turi galiojantį NAĮ išduotą akreditacijos pažymėjimą?
- Ar aiškiai apibrėžtos ir viešai paskelbtos licencijas išduodančios įstaigos ir jos personalo funkcijos, susijusios su FLEGT licencijų išdavimu?
- Ar nustatyti licencijas išduodančios įstaigos personalo kompetencijos reikalavimai ir vidaus kontrolės priemonės?
- Ar licencijas išduodanti įstaiga turi tinkamų išteklių jai pavestoms užduotims vykdyti?

4.2. Patikrintų teisinių dokumentų išdavimas ir jų naudojimas išduodant FLEGT licencijas

Imtasi tinkamų priemonių, kad patikrinti teisiniai dokumentai būtų naudojami išduodant FLEGT licencijas.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar licencijas išduodanti įstaiga taiko viešas dokumentais pagrįstas procedūras patikrintam teisiniam dokumentui išduoti?
- Kaip įsitikinama, kad šios procedūros tinkamai taikomos praktiškai?
- Ar tinkamai registruojamas patikrintų teisinių dokumentų išdavimas ir atvejai, kai patikrinti teisiniai dokumentai nebuvo išduoti? Ar iš įrašų aiškiai matyti, kuo remiantis išduoti patikrinti teisiniai dokumentai?
- Ar licencijas išduodanti institucija yra parengusi tinkamas procedūras, kuriomis užtikrinama, kad visos medienos siuntos atitinka teisėtumo apibrėžties ir tiekimo grandinės kontrolės reikalavimus?
- Ar licencijų išdavimo reikalavimai buvo aiškiai apibrėžti ir pateikti eksportuotojams ir kitoms susijusioms šalims?
- Kokia informacija apie išduotas licencijas skelbiama viešai?
- Ar FLEGT licencijos atitinka IV priede išdėstytas technines specifikacijas?
- Ar Indonezija parengė FLEGT licencijų numeravimo sistemą, kuri leistų atskirti FLEGT licencijas, skirtas Sąjungos rinkai, ir patikrintus teisinius dokumentus, skirtus ne Sąjungos rinkoms?

4.3. Klausimai apie išduotas FLEGT licencijas

Parengtas tinkamas mechanizmas, taikomas tvarkant kompetentingų institucijų užklausas apie FLEGT licencijas, kaip nustatyta III priede.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar Licencijų informacijos skyriui pavesta, be kita ko, priimti kompetentingų institucijų užklausas ir į jas atsakyti?
- Ar sukurtos aiškios Licencijų informacijos skyriaus ir kompetentingų institucijų ryšių palaikymo procedūros?
- Ar sukurtos aiškios Licencijų informacijos skyriaus ir licencijų išdavimo institucijų ryšių palaikymo procedūros?
- Ar yra būdų Indonezijos arba tarptautiniams suinteresuotiesiems subjektams –pasiteirauti apie išduotas FLEGT licencijas?

4.4. Skundų nagrinėjimo mechanizmas

Parengtas tinkamas skundų ir ginčų dėl licencijų nagrinėjimo mechanizmas. Šis mechanizmas suteikia galimybę nagrinėti visus skundus dėl licencijavimo schemos veikimo.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar įdiegta ir visoms suinteresuotiesiems šalims prieinama dokumentuose aprašyta skundų nagrinėjimo procedūra?
- Ar aišku, kaip skundai priimami, registruojami, (prireikus) perduodami nagrinėti aukštesniu lygmeniu ir kaip į juos atsakoma?

5. NEPRIKLAUSOMA STEBĖSENA

Nepriklausomą stebėseną (NS) vykdo Indonezijos pilietinė visuomenė ir ji yra nepriklausoma nuo kitų MTUS subjektų (dalyvaujančių miško išteklių valdymo arba reglamentavimo procese bei dalyvaujančių nepriklausomo audito procese). Vienas iš pagrindinių tikslų yra ir toliau išlaikyti MTUS patikimumą vykdant patikros stebėseną.

Indonezija oficialiai pripažino NS funkciją ir suteikia galimybę pilietinei visuomenei teikti skundus, jeigu nustatoma akreditavimo, vertinimo ir licencijų išdavimo procesų pažeidimų.

Pagrindiniai klausimai:

- Ar vyriausybė paskelbė NS gaires viešai?
 - Ar gairėse pateikiami aiškūs reikalavimai dėl organizacijų tinkamumo atlikti NS funkcijas, siekiant užtikrinti nešališkumą ir išvengti interesų konfliktų?
 - Ar gairėse pateiktos procedūros, pagal kurias galima susipažinti su IX priede pateikta informacija?
 - Ar pilietinė visuomenė praktiškai gali susipažinti su IX priede pateikta informacija?
 - Ar gairėse nurodyta skundų teikimo tvarka? Ar šios procedūros yra prieinamos viešai?
 - Ar parengtos ir išaiškintos ataskaitų teikimo ir informacijos atskleidimo visuomenei nuostatos, taikomos patikras vykdančioms organizacijoms?
-

IX PRIEDAS

INFORMACIJOS ATSKLEIDIMAS VISUOMENEI

1. ĮŽANGA

Šalys yra įsipareigojusios užtikrinti, kad su miškininkyste susijusi informacija būtų pateikta visuomenei.

Siekiant šio tikslo šiame priede pateikiama: i) su miškininkyste susijusi visuomenei pateiktina informacija, ii) įstaigos, atsakingos už tokios informacijos pateikimą ir iii) susipažinimo su ja mechanizmai.

Siekama užtikrinti, kad 1) JJK veiksmai šio Susitarimo įgyvendinimo metu būtų skaidrūs ir suprantami; 2) būtų nustatytas šalims, taip pat atitinkamoms suinteresuotosioms šalims, skirtas mechanizmas gauti su miškininkyste susijusią informaciją; 3) MTUS veikimas būtų stiprinamas teikiant informaciją nepriklausomai stebėsenai vykdyti; ir 4) būtų pasiekti platesni šio Susitarimo tikslai. Galimybė visuomenei gauti informaciją yra svarbus Indonezijos miškų valdymo stiprinimo veiksnys.

2. PRIEIGOS PRIE INFORMACIJOS MECHANIZMAI

Šis priedas atitinka Indonezijos informacijos laisvės įstatymą Nr. 14/2008. Pagal šį įstatymą kiekviena viešoji institucija privalo parengti nuostatas dėl visuomenės teisės gauti informaciją. Įstatyme skiriama keturių kategorijų informacija: 1) prieinama ir reguliariai platinama informacija; 2) informacija, kuri turi būti atskleista nedelsiant; 3) nuolat prieinama informacija, kuri pateikiama paprašius; ir 4) riboto naudojimo arba konfidenciali informacija.

Miškininkystės ministerija, apylinkių ir rajonų tarnybos, nacionalinė akreditacijos įstaiga (NAI), atitikties vertinimo įstaiga (AVI), licencijas išduodančios įstaigos yra svarbios su MTUS veikimu susijusios institucijos, todėl jos privalo pagal savo kompetenciją atskleisti su miškininkyste susijusią informaciją visuomenei.

Siekiant įgyvendinti minėtą įstatymą Miškininkystės ministerija, apylinkės ir rajonų tarnybos ir visos kitos viešosios agentūros, įskaitant NAI, parengė arba rengia procedūras dėl informacijos atskleidimo visuomenei.

NAI taip pat turi skelbti informaciją viešai pagal ISO/IEC 17011:2004 8.2 sąlygą (Akreditacijos įstaigos įpareigojimas). Patikros organizacijos ir licencijų išdavimo įstaigos turi skelbti informaciją viešai pagal Miškininkystės ministro reglamentus ir ISO/IEC 17021:2006 8.1 sąlygą (Viešai prieinama informacija) ir ISO/IEC vadovo 65:1996 4.8 sąlygą (Dokumentacija).

Pilietinės visuomenės organizacijos veikia kaip vienas iš su miškininkyste susijusios informacijos šaltinių pagal Miškininkystės ministro reglamentus.

Miškininkystės ministras 2011 m. vasario 2 d. paskelbė Reglamentą Nr. P.7/Menhut-II/2011, kuriame numatyta, kad prašymai suteikti Miškininkystės ministerijos turimą informaciją turi būti adresuojami Miškininkystės ministerijos Viešųjų ryšių centro direktoriui pagal vieno langelio informacijos politiką. Miškininkystės ministerija rengia tolesnes įgyvendinimo gaires. Su regioninių, apylinkių ir rajonų miškininkystės tarnybų turima informacija gali būti susipažįstama tiesiogiai.

Kas šis priedas būtų tinkamai taikomas, turi būti parengtos ir patvirtintos minėtoms institucijoms taikomos prašymų susipažinti su informacija tenkinimo procedūros, gairės arba nurodymai. Be to, bus paaiškintos ataskaitų teikimo ir informacijos atskleidimo visuomenei nuostatos, taikomos patikrą vykdančioms organizacijoms bei licencijas išduodančioms įstaigoms.

3. INFORMACIJOS, NAUDOJAMOS SUSTIPRINTI MTUS VEIKIMO STEBĖSENĄ IR VERTINIMĄ, KATEGORIJOS

Įstatymai ir kiti teisės aktai. Visi teisėtumo standartuose nustatyti įstatymai, kiti teisės aktai, standartai bei gairės.

Žemės ir miško skyrimas. Žemės skyrimo žemėlapiai ir apylinkės erdvės planai, žemės skyrimo procedūros, miško koncesijos ar naudojimo teisės bei kitos eksploataavimo ir perdirbimo teisės, taip pat susiję dokumentai, pavyzdžiui, koncesijos žemėlapiai, miško ploto atidavimo naudoti leidimas, žemės nuosavybės dokumentai ir žemės nuosavybės žemėlapiai.

Miškotvarkos praktika. Miško naudojimo planai, metiniai darbo planai, įskaitant žemėlapius ir įrangos leidimus, konsultacinių susitikimų su bendruomenėmis, gyvenančiomis leidimo apimamoje teritorijoje ir aplink ją, rengiamų siekiant parengti metinius darbo planus, protokolai, miško medienos naudojimo darbo planas ir priedai, poveikio aplinkai vertinimo dokumentai ir viešųjų konsultacinių susitikimų, rengiamų siekiant rengiant poveikio aplinkai vertinimo ataskaitas, protokolai, rąstų gamybos ataskaitos ir valstybei priklausantių miškų ir žemės inventorizacijos duomenys.

Transportavimo ir tiekimo grandinės informacija, pvz., rąstų arba miško produktų transportavimo dokumentai bei priedai ir medienos sutikrinimo ataskaitos, medienos transportavimo tarp salų registracijos dokumentai ir dokumentai, kuriais įrodoma laivo tapatybė.

Perdirbimo ir pramonės įmonių duomenys, pvz., bendrovės steigimo dokumentai, verslo licencija ir įmonės registracijos numeris, poveikio aplinkai vertinimo ataskaita, įmonės verslo licencija arba pramonės įmonės registracijos numeriai, pramoninių žaliavų pirminės miško pramonės įmonėms tiekimo planai, miško pramonės produktų eksportuotojo registracija, žaliavų ir perdirbtų produktų ataskaitos, teisių į perdirbimą turėtojų sąrašas ir antrinio perdirbimo įmonių duomenys.

Su mišku susiję mokesčiai, pvz., sumokėti mokesčiai už plotą ir mokėjimo pagal sąskaitas faktūras kvitai, mokėjimo nurodymai ir miško išteklių mokesčio ir mokesčio Miško atželdinimo fondui sąskaitos faktūros.

Tikrinimo ir licencijavimo informacija. Kokybės gairės ir akreditacijos procedūrų standartas; kiekvienos akredituotos AVĮ pavadinimas ir adresas, akreditacijos data ir akreditacijos galiojimo pabaigos data; akreditacijos sritys; su kiekvienu pažymėjimu susijusių AVĮ darbuotojų (auditorių, sprendimus priimančių asmenų) sąrašas; paaiškinimas, kas laikoma komerciniu požiūriu konfidencialia informacija; audito planas, kuriame nustatomos viešųjų konsultacijų datos; AVĮ pranešimas apie auditą; viešųjų konsultacijų su AVĮ protokolai, įskaitant dalyvių sąrašą; audito rezultatų vieša santrauka; audito įstaigos pažymėjimo išdavimo ataskaitų santrauka; visų auditų būsenos ataskaita, kurioje nurodoma, kiek yra pažymėjimų, kurių galiojimas pasibaigęs, kiek nesuteiktų, šiuo metu rengiamų, suteiktų ir panaikintų pažymėjimų, ir pažymėjimų, kurių galiojimas sustabdytas, taip pat nurodomi bet kokie šios informacijos pasikeitimai; reikalavimų, susijusių su auditu ir licencijų išdavimu, nesilaikymo atvejai, ir veiksmai, kurių imtasi šiems atvejams spręsti; išduotos eksporto licencijos; reguliarios licencijas išduodančių institucijų ataskaitų santraukos.

Stebėsenos ir skundų pateikimo procedūros. Įprastos skundų NAĮ, patikros įstaigoms ir licencijas išduodančioms institucijoms pateikimo procedūros, įskaitant procedūras, taikomas stebint ataskaitų pažangą ir užbaigiant su jomis susijusį procesą.

Miškų stebėsenai svarbių pagrindinių dokumentų sąrašas, tuos dokumentus turinčių agentūrų sąrašas ir procedūra, pagal kurią ši informacija gali būti gaunama, pateikiami šio priedo priedėlyje.

4. INFORMACIJOS, NAUDOJAMOS SUSTIPRINTI PLATESNIUS SPS TIKSLUS, KATEGORIJOS

1. JK svarstymų įrašai.

2. JK metinė ataskaita, kurioje nurodoma:

a) iš Indonezijos į Sąjungą pagal FLEGT licencijavimo schemą eksportuotų medienos produktų kiekiai pagal atitinkamas SS pozicijas ir Sąjungos valstybė narė, kurioje įvykdytas importas į Sąjungą;

b) Indonezijos išduotų FLEGT licencijų skaičius;

c) pažanga siekiant šio Susitarimo tikslų ir su jo įgyvendinimu susiję klausimai;

- d) veiksmai, kuriais siekiama užkirsti kelią neteisėtai pagamintų medienos produktų eksportui, importui, pateikimui vietos rinkai arba pardavimui joje;
 - e) medienos ir medienos produktų, importuotų į Indoneziją, kiekiai ir veiksmai, kuriais siekiama užkirsti kelią neteisėtai pagamintų medienos produktų importui ir užtikrinti FLEGT licencijavimo schemas patikimumą;
 - f) FLEGT licencijavimo schemas reikalavimų nesilaikymo atvejai ir veiksmai, kurių imtasi jiems spręsti;
 - g) medienos produktų, importuotų į Sąjungą pagal FLEGT licencijavimo schemą, kiekiai pagal atitinkamą SS poziciją ir Sąjungos valstybė narė, kurioje įvykdytas importas į Sąjungą;
 - h) gautų FLEGT licencijų skaičius, kurias Sąjunga gavo iš Indonezijos;
 - i) atvejų, kuriais vyko kompetentingų institucijų ir Indonezijos Licencijų informacijos skyriaus konsultacijos, skaičius ir su jais susijusių medienos produktų kiekis;
3. Periodinio vertinimo išsami ataskaita ir ataskaitos santrauka.
 4. NRS išsami ataskaita ir ataskaitos santrauka.
 5. Skundai dėl periodinio vertinimo ir NRS ir kaip jie buvo tvarkomi.
 6. Šio Susitarimo įgyvendinimo tvarkaraštis ir veiklos, kurios buvo imtasi, apžvalga.
 7. Bet kokie kiti duomenys ir informacija, susijusi su šio Susitarimo įgyvendinimu ir veikimu, pavyzdžiui:

Teisinė informacija

- Šio Susitarimo, jo priedo ir visų pakeitimų tekstas
- Visų įstatymų ir kitų teisės aktų, nurodytų II priede, tekstas
- Įgyvendinimo taisyklės ir procedūros

Gamybos informacija

- Bendra metinė Indonezijos medienos gamyba;
- Per metus eksportuotų (iš viso ir į Sąjungą) medienos produktų apimtis;

Informacija apie koncesijų paskyrimą

- Bendras plotas, kuriam skirtos miškininkystės koncesijos;
- Koncesijų sąrašas, bendrovių, kurioms jos buvo skirtos, pavadinimai ir bendrovių, kurios jas tvarko, pavadinimai;
- Visų medžių kirtimo koncesijų teritorijų žemėlapis;
- Registruotų miškininkystės įmonių (gamybos, perdirbimo, prekybos ir eksporto) sąrašas;
- Miškininkystės įmonių, kurioms suteiktas MTUS pažymėjimas (gamybos, perdirbimo, prekybos ir eksporto), sąrašas;

Informacija apie tvarkymą

- Tvarkomų koncesijų sąrašas, jas išskirstant pagal rūšis;
- Sertifikuotų miškininkystės koncesijų sąrašas ir pažymėjimo, pagal kurį jos tvarkomos, rūšis;

Informacija apie įstaigas

- Indonezijos licencijas išduodančių institucijų sąrašas su adresu ir kontaktiniais duomenimis;
- Licencijų informacijos skyriaus adresas ir kontaktiniai duomenys;
- Sąjungos kompetentingų institucijų sąrašas su adresu ir kontaktiniais duomenimis.

Ši informacija bus pateikta Šalių interneto svetainėse.

5. VIEŠO INFORMACIJOS ATSKLEIDIMO NUOSTATŲ ĮGYVENDINIMAS

Įgyvendindamos šį priedą Šalys įvertina:

- poreikį stiprinti nepriklausomai stebėsenai vykdyti skirtos viešosios informacijos naudojimą gebėjimai;
- poreikį didinti viešojo sektoriaus ir suinteresuotųjų šalių informuotumą apie šiame Susitarime pateiktas viešo informacijos atskleidimo nuostatas.

—

MTUS TIKRINIMUI, STEBĖSENAI IR VEIKIMUI PAGERINTI REIKALINGA INFORMACIJA

Nr.	Viešai skelbtinas dokumentas	Įstaigos, kuriose dokumentas laikomas	Informacijos kategorija
MEDIENA IŠ VALSTYBEI PRIKLAUSANČIOJE ŽEMĖJE ESANČIŲ MIŠKŲ (IUPHHK-HA/HPH, IUPHHK-HTI/HPHTI, IUPHHK RE) ir MEDIENA IŠ VALSTYBEI PRIKLAUSANČIOJE ŽEMĖJE ESANČIŲ MIŠKŲ, VALDOMŲ VIETOS BENDRUOMENIŲ (IUPHHK-HTR, IUPHHK-HKM)			
1	Miško koncesijos teisių leidimai (SK IUPHHK-HA/HPH, IUPHHK-HTI/HPHTI, IUPHHK RE)	Miškininkystės ministerija (BUK); kopijos rajono ir apylinkės miškininkystės tarnybose	3
2	Koncesijos žemėlapiai	Miškininkystės ministerija (BAPLAN); kopijos rajono ir apylinkės miškininkystės tarnybose	3
3	Gamybinių miškų medienos naudojimo leidimai (SK IUPHHK-HTR, IUPHHK-HKm)	Miškininkystės ministerija (BUK); kopijos rajono ir apylinkės miškininkystės tarnybose	3
4	Gamybinių miškų medienos naudojimo žemėlapiai	Miškininkystės ministerija (BAPLAN); kopijos rajono ir apylinkės miškininkystės tarnybose	3
5	Miško naudojimo planas (TGHK)	Miškininkystės ministerija (BAPLAN); kopijos rajono ir apylinkės miškininkystės tarnybose	3
6	Miškų medienos naudojimo darbo planas (RKUPHHK) ir priedai, įskaitant įrangos leidimą	Miškininkystės ministerija (BUK)	3
7	IIUPHHK mokėjimo nurodymo leidimo mokestis (SPP) ir mokėjimo kvitas	Miškininkystės ministerija (BUK)	3
8	Metinis darbo planas (RKT/planas) su žemėlapiu	Apylinkės miškininkystės tarnybos; kopijos rajono tarnybose	3
9	Inventorizacijos ir gamybos ataskaitos (LHP ir LHC) dokumentai	Rajono miškininkystės tarnybos; kopijos apylinkės tarnybose	3
10	Transporto dokumentai (skshh)	Rajono miškininkystės tarnyba; kopijos apylinkės miškininkystės tarnybose	3
11	Rąstų sutikrinimo ataskaita (LMKB)	Rajono miškininkystės tarnybos ir vietos Miškininkystės ministerijos skyrius (BP2HP)	3
12	Mokėjimo nurodymas ir gamybos mokesčio kvitas (SPP) (pagal rąstus / tūri)	Rajono miškininkystės tarnybos	3

Nr.	Viešai skelbtinas dokumentas	Įstaigos, kuriose dokumentas laikomas	Informacijos kategorija
13	Miško išteklių mokesčio ir mokesčio Miško atželdinimo fondui sumokėjimo kvitas (PSDH arba DR natūralių miškų licencijos turėtojams arba PSDH želdinių miško licencijos turėtojams)	Rajono miškininkystės tarnyba	3
14	Poveikio aplinkai vertinimo (PAV) dokumentai (AMDAL, ANDAL, RKL ir RPL)	Apylinkės arba rajono aplinkos apsaugos tarnyba (BAPEDALDA arba BLH); kopijos Miškininkystės ministerijoje (BUK)	3
MEDIENA IŠ PRIVAČIOS ŽEMĖS			
15	Galiojantis žemės nuosavybės dokumentas	Nacionalinė arba apylinkės/rajono žemės tarnyba (BPN)	3
16	Žemės nuosavybės teisės/vietovės žemėlapis	Nacionalinė arba apylinkės/rajono žemės tarnyba (BPN)	3
17	Rastų transportavimo SKAU arba SKSKB dokumentas, antspaudootas KR (bendruomenės mediena)	Kaimo vadovas (SKAU); kopijos rajono miškininkystės tarnybose (SKSKB-KR ir SKAU)	3
MEDIENA IŠ KEIČIAMOS MIŠKO PASKIRTIES ŽEMĖS (IPK)			
18	Medienos panaudojimo licencijos: ILS/IPK, įskaitant įrangos leidimą	Apylinkės ir rajono miškininkystės tarnybos	3
19	Žemėlapiai pridėti prie ILS/IPK	Apylinkės ir rajono miškininkystės tarnybos	3
20	Miško ploto atidavimo naudoti leidimas	Miškininkystės ministerija (BAPLAN) ir Miškininkystės ministerijos apylinkės padalinys (BPKH)	3
21	Darbo planas IPK/ILS	Rajono miškininkystės tarnybos	3
22	Valstybei priklausančios miško paskirties žemės, kurios paskirtį rengiamasi pakeisti, miško išteklių inventORIZACIJOS duomenys (dalis IPK/ILS darbo plane)	Rajono miškininkystės tarnybos	3
23	Medienos gamybos dokumentas (LHP)	Rajono miškininkystės tarnybos	3
24	DR ir PSDH mokėjimo kvitas (žr. Nr. 13)	Rajono miškininkystės tarnybos; kopijos Miškininkystės ministerijoje (BUK)	3
25	Transportavimo dokumentai FAKB ir priedai KBK bei SKSKB ir priedai KB	Rajono miškininkystės tarnybos	3

Nr.	Viešai skelbtinas dokumentas	Įstaigos, kuriose dokumentas laikomas	Informacijos kategorija
SU MIŠKININKYSTE SUSIJUSI PRAMONĖ			
26	Įmonės steigimo dokumentas	Teisės ir žmogaus teisių ministerija; pirminės ir integruotos pramonės, kurios pajėgumai viršija 6 000 m ³ , atveju, kopijos Miškininkystės ministerijoje (BUK); 6 000 m ³ neviršijančių pajėgumų atveju – kopijos apylinkių ir rajonų miškininkystės tarnybose; antrinės pramonės atveju, kopijos Miškininkystės ministerijoje.	3
27	Verslo licencija (SIUP)	Vietos investicijų tarnyba arba investicijų koordinavimo agentūra (BKPMĐ), Prekybos ministerija. Antrinės pramonės atveju, kopijos Miškininkystės ministerijoje.	3
28	Įmonės įregistravimo numeris (TDP)	Vietos investicijų tarnyba arba investicijų koordinavimo agentūra (BKPMĐ) ir Prekybos ministerija.	3
29	Poveikio aplinkai vertinimas ((EIA) (UKL/UPL ir SPPL)	Apylinkės ir rajono aplinkos apsaugos tarnybos (BAPEDALDA arba BLH); kopijos vietos prekybos tarnyboje arba investicijų koordinavimo agentūroje (BKPMĐ)	3
30	Pramonės verslo licencija (IUI) arba pramonės registracijos numeris (TDI)	Pirminės ir integruotos pramonės, kurios pajėgumai viršija 6 000 m ³ , atveju, kopijos Miškininkystės ministerijoje (BUK); 6 000 m ³ neviršijančių pajėgumų atveju – kopijos apylinkės miškininkystės tarnybose, o 2 000 m ³ neviršijančių pajėgumų atveju – kopijos rajono miškininkystės tarnybose; antrinės pramonės atveju, kopijos Miškininkystės ministerijoje.	3
31	Pramonės žaliavų tiekimo planas (RPBBI) pirminei miško produktų pramonei (IPHH)	Pirminės ir integruotos pramonės, kurios pajėgumai viršija 6 000 m ³ , atveju, kopijos Miškininkystės ministerijoje (BUK); atveju, 6 000 m ³ neviršijančių pajėgumų atveju – kopijos apylinkės miškininkystės tarnybose, o 2 000 m ³ neviršijančių pajėgumų atveju – kopijos rajono miškininkystės tarnybose; kopijos apylinkės ir rajono miškininkystės tarnybose.	3
32	Miško pramonės produktų registruotasis eksportuotojas (ETPIK)	Prekybos ministerija	3
33	Transporto dokumentai (SKSKB, FAKB, SKAU ir/arba FAKO)	Kaimo vadovas (SKAU); kopijos rajono miškininkystės tarnybose (SKSKB-KR, SKAU), FAKO kopijos apylinkės miškininkystės tarnybose	3
34	Dokumentai, rodantys apvalių rąstų atsargų pokyčius (LMKB/LMKBK)	Rajono miškininkystės tarnybos	3
35	Perdirbtų produktų ataskaita (LMOHHK)	Rajono miškininkystės tarnybos, kopijos apylinkės miškininkystės tarnybose	3
36	Prekybos mediena tarp salų dokumentas (PKAPT)	Prekybos ministerija (vidaus prekybos GD)	3
37	Laivo identifikaciją rodantis dokumentas	Vietos uostų administravimo tarnyba (pavaldi Transporto ministerijai); kopija Indonezijos klasifikavimo biure (BKI)	3

Nr.	Viešai skelbtinas dokumentas	Įstaigos, kuriose dokumentas laikomas	Informacijos kategorija
KITA SUSIJUSI INFORMACIJA			
38	Įstatymai ir kiti teisės aktai. Visi teisėtumo standartuose nustatyti įstatymai, kiti teisės aktai, standartai bei gairės.	Miškininkystės ministerija, apylinkės arba rajono miškininkystės tarnybos	3
39	Tikrinimo ir licencijavimo informacija.		
	a) kokybės gairės ir akreditacijos procedūrų standartas;	Nacionalinė akreditacijos įstaiga (KAN)	1
	b) kiekvienos akredituotos atitikties vertinimo įstaigos pavadinimas ir adresas (LP ir LV)	Nacionalinė akreditacijos įstaiga (KAN)	1
	c) su kiekvienu pažymėjimu susijusių darbuotojų (auditorių, sprendimus priimančių asmenų) sąrašas;	Atitikties vertinimo įstaigos (LP ir LV), Miškininkystės ministerija	1
	d) paaiškinimas, kas laikoma komerciniu požiūriu konfidencialia informacija	Atitikties vertinimo įstaigos (LP ir LV)	1
	e) audito planas siekiant sužinoti viešųjų konsultacijų laiką, audito įstaigos pranešimas apie auditą, audito rezultatų viešoji santrauka, audito įstaigos išduotų pažymėjimų ataskaitų santrauka	Atitikties vertinimo įstaigos (LP ir LV)	1
40	Auditų būsenos ataskaitos:		
	a) pažymėjimų, kurių galiojimas pasibaigęs, nesuteiktų, šiuo metu rengiamų, suteiktų ir panaikintų pažymėjimų bei pažymėjimų, kurių galiojimas sustabdytas, skaičius; taip pat nurodomi bet kokie šios informacijos pasikeitimai;	Atitikties vertinimo įstaigos (LP ir LV)	1
	b) reikalavimų, susijusių su auditu ir licencijų išdavimu, nesilaikymo atvejai ir veiksmai, kurių imtasi šiems atvejams spręsti;	Atitikties vertinimo įstaigos (LP ir LV)	3
	c) išduotos eksporto licencijos (patikrintas teisinis dokumentas „V-Legal“); reguliarios licencijavimo įstaigos ataskaitos	Atitikties vertinimo įstaigos (LP ir LV)	1

Nr.	Viešai skelbtinas dokumentas	Įstaigos, kuriose dokumentas laikomas	Informacijos kategorija
41	Stebėsenos ir skundų teikimo procedūros.		
	a) įprastos skundų akreditacijos įstaigai ir kiekvienai audito įstaigai teikimo procedūros	Nacionalinė akreditacijos įstaiga (KAN), atitikties vertinimo įstaigos (LP ir LV)	1
	b) stebėsenai ir skundų teikimui taikomos pilietinės visuomenės procedūros, pilietinės visuomenės stebėtojo ataskaitos	Miškininkystės ministerija, nepriklausomas stebėtojas	1
	c) dokumentai, skirti stebėti pažangą sprendžiant skundus	Nacionalinė akreditacijos įstaiga (KAN), atitikties vertinimo įstaigos (LP ir LV)	3

Informacijos gavimo procedūros:

- Informacijos laisvės įstatyme (UU 14/2008) nustatyta keturių kategorijų informacija: 1) prieinama ir reguliariai aktyviai platinama informacija; 2) informacija, kuri turi būti atskleista nedelsiant; 3) nuolat prieinama informacija, kuri pateikiama paprašius, ir 4) riboto naudojimo arba konfidenciali informacija.
- Informacijos laisvės įstatymo 3 kategorijos informacija paviešinama pateikus prašymą atitinkamai paskirtai įstaigai, priklausančiai tam tikrai institucijai, pvz., Miškininkystės ministerijos Viešųjų ryšių centrui (PPID). Kiekviena įstaiga pagal Informacijos laisvės įstatymą nustato savo su viešos informacijos teikimu susijusias įgyvendinimo taisykles.
- Kai kuri informacija, pagal Informacijos laisvės įstatymą priklausanti 3 kategorijai, skelbiama atitinkamų įstaigų svetainėse. Ši informacija, be kita ko, apima dekretus ir reglamentus, žemės paskyrimo žemėlapius, miško naudojimo planus.

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIEKSEMBURGAS

LT